

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

De Scholasticis.

In $\epsilon\rho\gamma\alpha$ $\kappa\alpha\iota$ $\eta\pi\epsilon\rho\alpha\iota$ tres comendati sunt comen-
tatores, quorum antiquissimus est Proclus, cuius
quidem Scholia non integra sunt, sed tantum
excerpta $\epsilon\kappa$ $\tau\omega\upsilon$ $\Pi\rho\omicron\kappa\lambda\epsilon\upsilon$ $\tau\omicron\upsilon$ $\Delta\iota\alpha\delta\omicron\chi\omicron\upsilon$,
maximam partem argumenti philosophici. Fuit
autem hic Proclus Diadochus ex Lycia oriundus
Philosophus Platonicus, gentiliū religioni addic-
tus, cuiusque circa annum L. a nato Christo,
ii) Iohannes Tzetzes graecus poeta, qui circa an-
num 1170 vivit ac chiliadas XIII historiae va-
riae litteris ^{consecravit} ~~mandavit~~. iii) Emanuel chelchopoulos
Byzantinus qui, capta Constantinopoli, profugus
in Italiam venit, cuius Scholia sunt grammatica
et ad intelligendum Poetam utilissima.

2. De scriptis Hesiodi.

Scripta Hesiodi sunt $\eta\rho\gamma\alpha$ $\kappa\alpha\iota$ $\eta\pi\epsilon\rho\alpha\iota$ in quibus
de agricultura et navigatione agit, 2) $\alpha\beta\tau\iota\varsigma$
 $\eta\rho\alpha\kappa\lambda\epsilon\upsilon\varsigma$ in quo scripto poeta eximium poli-
tices militares exemplum dedit, licet alii He-
siodum auctorem non agnoscant, 3) $\Theta\epsilon\epsilon\rho\gamma\omicron\tau\alpha$
in quo de origine Rerum percursor agit.

Scholiastae aspidos sunt Ioh: Tzetzes, et Ioh: Potti-
simus Diaconus Constantinopolit: In Theoe-
man Scholia scripsit Ioh: idem Ioh: Diaconus,
quorum quidam $\Delta\iota\delta\upsilon\mu\omicron\upsilon$ auctorem arbitran-
tur.

editiones operum Hesiodi.

Ioh. Clerici editio, Amst: 1701 in 8.

Veneris apud Aldum unacum Theocriti,
Theconide, Phytogoras et Phocylidis carmini-
bus sine scholiis graecis 14 95 in fol. graece
solum.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ

**HESIODI
ASCRAEI**

QVAE EXTANT

CVM NOTIS EX QVIBVSDAM
AVCTORIBVS SELECTIS

ACCEDIT

PASORIS INDEX

OPERA ET STUDIO

CORNELII SCHREVELII

NVNC DENVO

AD EDITIONEM ROBINSONII

RECENSUIT

INTERPRETATIONEM LATINAM

EMENDAVIT

NOTASQUE SVAS ADIECIT

IO. TOB. KREBSIUS

A. M.

L I P S I A E.

SVMPTIBVS IO. GODFR. DYCKII

ANNO MDCCXLVI.

10. 11. 1901.

London.

My dear Mr. Brown,

I have just received your letter of the 10th inst.

and am glad to hear from you.

I am sorry that I cannot write you more fully at present.

I am, however, very much interested in your work.

I am, Sir, very respectfully,
Your obedient servant,

W. H. R.

I am, Sir, very much interested in your work.

I am, Sir, very much interested in your work.

I am, Sir, very much interested in your work.

I am, Sir, very much interested in your work.

I am, Sir, very much interested in your work.

I am, Sir, very much interested in your work.

I am, Sir, very much interested in your work.

I am, Sir, very much interested in your work.

I am, Sir, very much interested in your work.

I am, Sir, very much interested in your work.

I am, Sir, very much interested in your work.

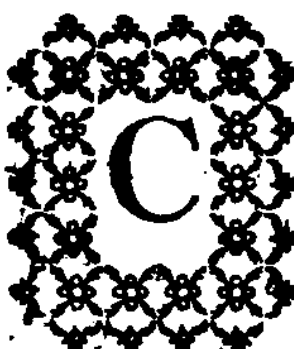
I am, Sir, very much interested in your work.

I am, Sir, very much interested in your work.

I am, Sir, very much interested in your work.

PRAEFATIO.

um me Dyckius, vir honestus, et de re litteraria optimis quibusque libris imprimendis optime merendi studiosus, certiore fecisset de Hesiodo denuo edendo, rogassetque, ut eius rei curam in me reciperem, et, si quid in promptu haberem, huic Poetae illustrando id adderem; etsi ea res non satis commode mihi accidebat, quod me ab aliis operibus, paene absolutis, abstraheret, tamen, cum hoc studio meo iuventutis, graecarum litterarum amantibus, rationibus consulere me quodammodo posse intelligerem, facile me induci passus sum, ut ipsius voluntati concederem locum. Relictis autem omnibus id imprimis curae habui, ut mihi traditam editionem, (est autem Schreueliana hic Lipsiae ante quindecim annos edita) ad quam haec nova erat typis exscribenda,

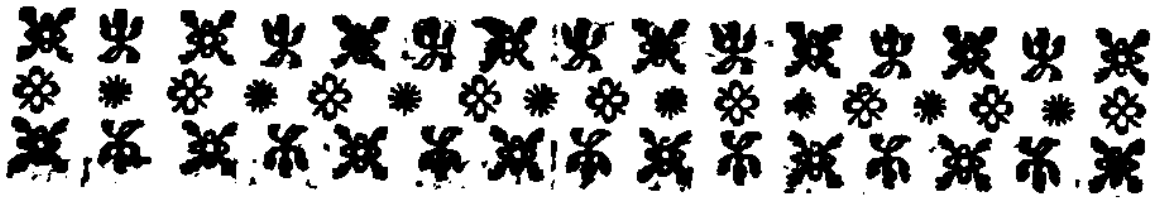
PRAEFATIO.

a vitiis, quibus innumeris scatebat, purgarem, et ad editionem Robinsonii, a liberalitate VIRI MAGNIFICI KAPPII, PATRONI mei OPTIMI, mihi commodatam, corrigerem. Ex interpretatione latina, quae, si qua alia, certe erat inficetissima et maxime insulsa, ingentem vim crassorum errorum sustulimus, quo tutius nunc iuuentus, si in graecis haereat, ad eius opem decurrere possit. Notas denique quasdam de nostro addidimus, quales scilicet pro huius temporis et penuria et iniquitate (verfamur enim nunc in calamitosissimo belli strepitu) scribere potuimus: plures facile addere potuissemus, nisi rationibus ementium consulendum nobis fuisset. Caeterum vehementer optamus, ut ex tenui hac nostra opella utilitas aliqua ad iuuentutem redundet. Cui voto nostro si Deus responderit, satis amplum praemium laboris nostri tulisse nos existimabimus.

Scrib. Lips. a. d. XIX. Dec.

clbCCXLV.

HE-

HESIODI VITA.

EX LILII GYRALDI,

DE POETARVM HISTORIA,

DIALOGO II.

De Homero iam satis. A quo non longe abfuit senex rusticana agrestique facie. Iamdudum, inquit Piso, Hesiodum nobis affers. Ipsum, inquam, profecto Hesiodum, quem et aliquo tempore cum Homero floruisse accurati quidam prodidere scriptores, alicubi licet Cicero noster Homerum longe faciat antiquiorem. Vetus certe disceptatio inter Grammaticos, Gellio et Seneca et Pausania testibus, vter aetate praecesserit: qua de re et dialogos duos Ponticus Heraclides scripsit, et Cyrillus libro primo contra Iulianum Caesarem, centesimo, inquit, LX. et quinto anno post captam Troiam, Homerum et Hesiodum

fuisse

HESIODI VITA.

fuisse dicunt, et reliqua. Tum paulo post subdit idem Cyrillus: Tradunt autem quidam, quod Homerus non fuit coætanæus Hesiodi, sed in illis fuerit temporibus, regnantibus apud Hebræos Azaria & Ozia, apud Medos Arbace, apud Latinos autem Proca Sylvio, ante scilicet constitutionem Olympiadum. Quæ cum dixissem, Nos, inquit Piso, summo opere avemus de te audire, quæ tu assidua lectione super hac re annotaveris. Quibus ego, Libenter sic agam, inquam, remque ideo altius aliquanto repetam. Porphyrius enim & plerique alii, Hesiodum Homero juniorem annis centum faciunt, atque ante primam Olympiadem. Quam opinionem sequi videtur Solinus, qui ita scribit: Inter Homerum & Hesiodum Poëtam, qui in auspiciis Olympiadis primæ obiit, centum XXX. anni interfuerunt. Alii eadem Homeri ætate floruisse scriptum reliquere; quam opinionem & Philostratus habuisse videtur. Et Velleius, non damnandus historicus, (tametsi quidam insulse nullum fuisse Velleium suspicantur) & M. Varro in primo de imaginibus, ut est apud Gellium, Non est,

HESIODI VITA.

est, inquit, dubium, quin aliquo tempore eodem vixerint Homerus & Hesiodus: idque ex epigrammate comprobatur, quod in tripode inscriptum fuerat, qui in Helicone Musis positus erat. Epigramma, quod apud Dionem legi, & inter Graeca epigrammata, tale est:

*Hesiodus posuit Musis Heliconibus istum,
Cum cantu vicit divinum in Chalcide Homerum.*

Græcum vero, si mavultis, hoc est:

Ἡσίοδος Μέσσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκε
Ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι, θεῖον Ὅμηρον.

Verum ubi in hunc sermonem incidimus, hanc vobis, utcunque meis verbis potero, historiam ex Plutarcho recitabo, qui eam tum in quinto Symposiacon attigit, tum in eo, quod Septem sapientum convivium inscribitur, copiose explicavit. Homerus, inquit, & Hesiodus, in Oelyci Thessali exequiis, & Amphidamantis Chalcidenfis, carminibus certarunt, qua in re dubia atque anceps iudicium fuit sententia. Conversi, inquit, sunt ad huiusmodi interrogationes & proposuerunt inanes, ut ajunt, quasdam nugas (si modo recte interpreta-

HESIODI VITA.

μῦθ', ὃς φασὶ Λέσχας, non ὥς φησὶ Λέσχης,
ut passim legitur: non tamen decerno,
conscius & Lesches nomen esse proprium
Poëtæ Lesbii.) Homerus quidem sic:

*Musa mihi referas, quæ non unquam ante fuere,
Neve futura retro.*

Tum vero ex tempore respondit Hesio-
dus:

*Verum cornipedes quando Jovis ante sepulcrum
Festinantes propter palmam plaustra terebant?*

Ob hoc ferunt, Hesiodum maximæ omni-
bus fuisse admirationi, atque tripodis
præmium assecutum. Sed Græca, inquit
Piso, ipsa carmina audire cupio: dure
enim admodum & incondite ea vertisse
videris. Audite ergo ea Græce, inquam.
Non enim eo inficias quod ais. Home-
rus quidem ita:

*Μῆσά μοι ἔννεπ' ἐκείνα τὰ μήτ' ἐγένοντο παρ-
ούθεν,*

Μήτ' ἔσαμ' μετόπισθεν.

Sic vero Hesiodus:

HESIODI VITA

Ἄλλ' ὅταν ἀμφὶ Διὸς τόμῳ κυναγῆποδες
ἵπποι

Ἄρματα συνελθῶσιν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.

Porro ne & hoc vos lateat, judicem inter Homerum & Hesiodum Panidem, Chalcidis regem, fuisse, res usque in proverbium deducta ostendit, Πανιδᾶ ψῆφος, Panidæ suffragium: quod in eos ferri solet, qui inerudite, minusque sapienter judicant. Pulchre, inquit Piso, & sane simul monstrasti, eadem Homerum & Hesiodum ætate fuisse: sed nihil vetat, quo minus eadem diligentia reliquam ejus Poëtæ vitam, ab Atticis usque litteris, (quod ajunt,) nobis repetas. Faciam id libenter, inquam, quando parum hoc a nostris hætenus hominibus est, quod sciam, factum. Hesiodi igitur nomen, ut ab hoc incipiam, a caste & pudice loquendo deductum videtur παρὰ τὸ ἥσιν ἔδω. Patria vero illi Cuma: quæ urbs inter Æolicas numeratur, ante Lesbum sita. Num tu, inquit Piso, Hesiodum Ascræum fuisse negas: eo enim nomine a Græcis & Latinis vocatur. Recte tu quidem, inquam, sed si me vos audire vo-

HESIODI VITA.

lueritis, qua id ratione factum intellige-
tis. Hesiodi quidem patria Cuma fuit
Æolica, ut ab Herodoto, Strabone & Ste-
phano traditum est. Valerius quoque
Probus, non aliū quam Hesiodum in-
telligere Virgilium autumat, illo carmine:

Ultima Cumæi venit jam carminis ætas.

Quod scilicet Hesiodus Cumæus primus
ætates ex metallis commentus est; ut li-
quido videtur in eo, quod *Ἑσίοδος* inscri-
bitur, poemate. Natus ergo Hesiodus
Cumæ, patre Dio Ampelidis filio, qui
ex Melanopo Ithagæno Critonis filio na-
tus erat, matre vero Pycimede: qui utri-
que parentes, ære alieno oppressi, cum
unde dissolverent nomina, non habe-
rent, in Ascram, Bœotiz vicum, demi-
grarunt, ubi est puer Hesiodus educatus,
atque inde Ascraeus cognominatus. Plu-
tarchus ex Ephori Cumæi sententia
refert, Attelen, Mæona, & Diun, Cu-
mæos, fratres fuisse, quorum Dius, quem
nauticam exercuisse comperi, ob eam
quam attulimus causam, in Ascram mi-
gravit, ubi (ait) Pycimedem uxorem du-
xit, ex qua natum ferunt Hesiodum: qui
dum

HESIODI VITA.

dum paterna armenta puer custodiret, a Musis amatus fuisse perhibetur: quæ illi gustandam laurum dedere: eam enim lauri naturam esse scribit ipsius Poëtæ interpretes Proclus, & Isaacius Zezes, ut, qui eam mandunt, vates fiant: unde & Lycophron Poëta ea causa δαφνηφόρον vatem nominat. Idem & in Cassandra Sophocles. Et noster Tibullus agens de Sibylla:

Vera cano sic usque sacras innoxia laurus

Vescar, & æternum sit mihi virginitas.

Aphthonius quoque rhetor, laurum vaticinii symbolum esse prodidit: quare & laurum ipsam veteres μαντικὸν φυτόν appellare, hoc est, Vaticinam plantam. Et Claudianus ait:

- - - *Venturi præscia laurus.*

Eadem ratione Apollini sacra dicitur, qui vaticinii Deusa gentibus est creditus. Quin & hujus arboris foliorum crepitu, dum cremantur, antiqui futura (utinam non & hoc nostro tempore!) prædicebant: quod & Philosophus Porphyrius credit. Si enim magno strepitu in igne crepuissent,

HESIODI VITA.

sent, felicitatem significabant: si filuif-
sent, unde & tacita laurus est dicta, in-
felicitatem. Et perinde de illa idem Ti-
bullus:

Laurus ubi bona signa dedit, gaudete coloni.

Et Propertius:

Et tacet extincto laurus adusta foco.

Lauri insuper folia, si noctu pulvino sub-
jecta fuerint, somniorum veritatem con-
ciliare produntur. Dictam autem Da-
phnen, prodit Eustathius, a δα particula
intensiva, & φωνέω verbo, quod *voco* &
cano significat, quod laurus, in igne posi-
ta, crepet & sonet: unde fortasse & ipsi
nos Latini Laurum deduximus, a λα,
ut δα, particula intensiva, & *uro*, ut si
non voce, at significatu conveniat. Si
plura vero de lauro discere cupitis, præ-
ter ea, quæ a nostris traduntur, legite
Parthenii librum *Ἐρωτικῶν*, & Constantini
librum XI. de re rustica, quo loco plura
leguntur parum Latinis nota. Sed jam
a lauro ad Hesiodum revertar, qui lauro
gustata, haustaque Hippocrenes unda, re-
pente Poëta prodiit. Id cum alii, tum
ipse

HESIODI VITA.

ipse de se in Theogonia cecinit. Quam rem ita Maximus Tyrius interpretatur, ut Hesiodum putet voluisse, quæ sui ingenii & artis esset foetura; in Deas referre, ut se Musis gratum testaretur: ut si quis æra jam calleat, Vulcano tamen sua assignet opera. Sed hæc de re plura apud ipsum Maximum legetis. Delectatum quidem peregrinationibus Hesiodum legimus, sicuti & Homerum: quam rem tamen in somnium quidam retulere. Alii, quod qui peregre proficiscuntur, facilius prudentiam cæterasque virtutes comparare existimantur, quod mores scilicet hominum multorum videant. Uxorem quoque duxisse proditum est Cremenem, Phrygiæ filiam, & ex ea Stefichorum Poëtam natum. Alii non uxorem fuisse, & ob hanc ipsum Hesiodum occisum. Nam cum de se scitatum oraculum Delphos ivisset, eique responsum foret, ut Nemeæ Jovis templum vitaret, quod ibi esset vitæ finem habiturus, cumque ea causa Nemeam Peloponnesi fugeret, forte in Oeneonem Locridis pervenit, ubi Nemeæ Jovis templum fuerat, ut scribit Thucydides, quo in loco incautus ab Amphiphane

HESIODI VITA.

phane & Ganetore Phylgei liberis interemptus est, quod ab eo vitiatam sororem Cremenem crederent. Cadaver ab iis in pelagum projectum est; id quod cum occulte fecissent, ab Hesiodi cane facinus est proditum, ut scribit Plutarchus. Alicubi tamen non Phylgei filii, sed Ganyctoris Naucleii dicti sunt, ut in illo est, cui titulus: Quænam animalia prudentiora, terrestriane, an aquatilia? Pausanias quoque in Bœoticis, Hesiodi interitum ita recitat: Filii, inquit, Ganyctoris, Ctimenus & Antiphus, in Molycrian ex Naupecto fugerunt ob Hesiodi necem, ubi in Neptunum impii existimati sunt, de illisque est facta quaestio, & cætera quæ ille prosequitur. Mortis Hesiodi causam Plutarchus sic in Dioclis convivio explicat. Cum Milesio, inquit, comite & Troilo puero, Hesiodus apud quendam hospitatus est: noctu Milesius hospitis filiam vitiauit: rei conscium Hesiodum rati puellæ fratres, illum inter pascua cum puero occiderunt, & cadaver in mare projecerunt: pueri vero corpus in littore reliquerunt, a quo & loco nomen inditum. Ferunt, inquit, Deorum voluntate a delphi-

phi.

HESIODI VITA.

phinis cadaver ad littus delatum, ubi tum forte Neptunalia celebrabantur. Id sce- lus ubi incolæ intellexerunt, interfecto- rum domos diruerunt; vivos ipsos, qui facinus admiserant, aquis suffocarunt. Alii post diem tertium a delphine in lit- tus cadaver devectum tradunt. Re cogni- ta, occisores navigatione sibi consulere volentes, vi coortæ tempestatis ad unum omnes deprehenſi, naufragio periisse di- cuntur. Post hæc Hesiodi corpus in Ne- mea Locridis sepultum perhibetur, qua de re extat Alcæi Poëtæ carmen. Dein vero oraculo monente, ejus ossa exporta- ta ab Orchomeniis, & in medio foro hoc addito elogio tumulata:

*Ἀσπερὴ μὲν πατρὶς πολυλήϊος, ἀλλὰ θανόντος
Ὅσέα πληζίππων γῇ Μινυῶν κατέχει
Ἡσιόδῃ, τῷ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἔστιν
Ἀνδρῶν κρηνομένων ἐν Βαισάνῳ σοφίης.*

Tum Picus puer: Cur non & hos Latine, ut alios versus, nobis exprimis? Ut, in- quam, noster Piso hos ipse convertat, & ego interea ad memoriam cætera revo- cem. Et Piso: Faciam equidem, inquit, ut-

HESIODI VITA.

utcunque potero : & , non diu cunctatus,
sic cœpit :

Fertilis Ascrea quidem patria est : verum morientis

*Pugnaces Minyæ candida membra tenent
Hesiodi , cuius super omnes plurima laus est,
Spectatosque viros iudicio sophia.*

Quos cum Piso recitasset, mirum est quanta sit rubore suffusus : Quod animadvertens ego, causamque intelligens, statim subdidi. Legimus & Græcum alterum Pindari, quod ita noster Cælius Latine vertit :

*Salve cui pubes, tumulusque bis obtigit unus,
Tu sapias, Hesiode, quantum homini sapere est.*

Sed & Aldus ita prius :

*Hesiode ante alios sophia præstantior omnes,
Salve, bis quondam qui puer atque senex.*

Græcum Pindari, si vultis, sic habet :

*Χαῖρε δὲς ἡγήσας, καὶ δὲς τὰφ᾽ ἀντιβλήσας
Ἑσίοδ', ἀνδρώποισι μέτρον ἔχων σοφίης.*

Verum jam tempus est, inquam, ut, quæ ab Hesiodo scripta sint, commemoremus,
fi

HESIODI VITA.

si tamen prius illud unum, quod in Græcis commentariis reperi, attulero, super ea in *Ἔργοις* verba μήτ' ἐμὸς υἱός. Filius, aiunt, Hesiodi Mnaseas est. Philochorus vero Stesichorum dixit ex Clymene: ego tamen legendum puto, Ctemene, ut jam ostendi. Alii tamen ex Archiepe: quo fit, ut eos mirer, qui scribunt, Hesiodum præter Stesichorum & filiam habuisse Mnaseam nomine, quam Archiepen vocant alii. Porro sexdecim Hesiodi legitima feruntur volumina: in primisque Theogonia, a Philosopho Zenone inter alios interpretata. Deinde *Ἔργα καὶ Ἡμέραι*, id est, Opera & Dies. In quo opere de re rustica præcepta tradit ad Persen fratrem, quem & ipsum Poëtam aliqui scribunt. Sunt & qui putent, *Ἡοίᾱς μεγάλας*, sic vocata carmina, Hesiodi esse, ut Eunapius Græcus historicus, & in Bœoticis Pausanias. Quo loco & alia Hesiodi opera commemorat, de quibus jam ante plane meminimus. Post hæc Astronomica scripsit, tum Hypotheses, quas tamen Fabius Quintilianus, ex Aristophanis Grammatici sententia, Hesiodi esse negavit. At vero Aristoteles

* * &

HESIODI VITA.

& Grammatici nonnulli, ut Hesiodi legitimum opus, in medium afferunt. Scripsit item Heroum & Heroidum Genealogias: ad hæc & de mulieribus: quo in opere Heroidas multas induxit virorum fortium nuptias, ut ait Servius, optasse. Dion vero Chrysostomus, ex Alexandri Macedonis sententia, Hesiodum ea causa de mulieribus scripsisse dixit, quod Homero concederet, qui de heroibus ante scripsisset. Et quidem Lucianus ait, Hesiodum mulierum virtutes concinuisse. Tradit Pausanias, Hesiodum vaticinandi artem ab Acarnanibus edoctum, de ea carmina scripsisse. Scribit Nicocles, quod & in Pindarum Grammatici notant, Hesiodum primum ῥαψῳδῆσαι, hoc est, per rhapsodias carmina cecinisse. At vero Hesiodus ipse, se cum Homero, in Delo, in Apollinem hujusmodi versus primum concinuisse prodidit, dum sic cecinit, ut pridie diximus:

*In Delo tum primum ego Maonidesque Poëta
Lusimus inque novis carmen cantavimus hym-
nis*

*Auricomum Phœbum, quem Latona edidit
alma,*

Sed

HESIODI VITA.

Sed videte, rogo, quam ille dulcius suaviusque sua lingua:

Ἐν Δήλῳ τότε πρῶτον, ἐγὼ καὶ Ὅμηρος
αἰδοῖ

Μέλπομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥάψαντες αἰο-
δὴν,

Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὃν τέκε Δη-
τώ.

Scripsit item Hesiodus Pelei & Thetidis Epithalamium, sicuti priore sermone retulimus. Scripsit & de Dactylis Idæis, Item Epicedium in Batrachum amicum, & quod adhuc legitur, poema inscriptum Herculis Scutum: quod tamen Aristophanes Grammaticus non Hesiodi esse suspicatus est, sed cujuspiam alterius, qui Homericum sit imitatus. Megacles autem Atheniensis, & Apollonius Rhodius, Stefichorusque, ipsius Hesiodi legitimum carmen esse censuere. Scripsit idem de Medicina, qua de re Plutarchus in Symposio Dioclis. Hesiodus, inquit, in Medicina plurimum valuit. Quod manifeste apparet, cum de victus ratione, de vini temperamento, de aquarum vi, de balneis, de foeminis, de tempo-

HESIODI VITA.

rum connexionem, deque infantium statu differit. Et hæc quidem Cleodemus medicus apud Plutarchum. Sunt & qui Hesiodum de herbis scripsisse tradant, quod ex Plinio colligitur. Nec desunt, qui Hesiodum scribant, autorem eorum apologorum, qui Æsopi dicuntur. Quæ ego cum dixissem, Vide, inquit Piso, quam paucis carminibus M. Manilius in secundo Astronomicon ista fere omnia Hesiodi opera complectatur. Nam cum Homerum laudasset, mox ita de Hesiodo subjunxit:

- - - *Sed proximus illi
Hesiodus memorat divos, divumque parentes;
Et Chaos enixum terras, orbemque sub illo,
Infantem, & primum titubantia sidera cor-
pus,*

*Titanas juvisse senis cunabula magni,
Et sub fratre viri nomen sine fratre parentis,
Atque iterum patris nascentem corpora Bac-
chum,*

*Omniaque immenso volitantia corpora mundo.
Quin etiam ruris leges cultusque rogavit,
Militiamque soli, quod colles Bacchus ama-
ret,*

Quod

HESIODI VITA.

*Quod fecunda Ceres campos, quod Pallas
utrumque,*

*Atque arbusta vagis essent quod adultera po-
mis,*

*Sylvarumque Deos sacrataque numina Nym-
phas,*

Pacis opus, magnos natura condit in usus.

Cum recitasset hos versus Piso, Si velim, inquam ego, quæcunque omnia de Hesiodo legi, vobis in præsentia recensere, In longum nimis noster sermo procederet: quædam tamen, haud indigna relatione, nequaquam præteribo. Scribit imprimis Dialogum Lucianus, qui Hesiodus inscribitur, in quo Hesiodum ipsum de se multa narrantem inducit, eumque ipse, ut solet, irridet. Sunt & inter Græca epigrammata in Hesiodum multa: Extat & apud Græcos proverbium de iis, qui supersenescent, Hesiodia senectus: de quo & Pindari distichon legitur, quod ante ab Aldo & Cælio nostro interpretatum attulimus. Pythagoram scribit Philosophus Hieronymus, cum ad inferos descendisset, Hesiodi animam vidisse ad columnam æream suspensam astrictamque

* * 3 adeo,

HESIODI VITA.

adeo, ut stridere videretur, & cum ea Homeri quoque animam serpentibus undique incinctam, ea videlicet solummodo causa, quod de Diis falsa suis carminibus confinxissent. Quare factum puto, ut Ponticus Heraclides contra Homeri calumniatores librum illum ediderit, qui est inscriptus, Allegoriæ in iis, quæ de Diis ab Homero dicuntur, & responsiones in ejus calumniatores. Videri enim, inquit, posset Homerus, Salmoneus, vel Tantalus, immoderatam atque intemperatam linguam habens, si, quæ de Diis cecinit, sub alia significatione non intelligerentur. Et quidem de Homero Heraclides, quod & de aliis Poetis bonis, ut hesternæ die diximus, intelligi potest. Sed tametsi excellentis ac prope divini ingenii fuerit Hesiodus, non tamen ideo obtractatoribus illum caruisse accepimus: siquidem iniquas adversum eum controversias exercuisse Cercopem legimus: in tantum excellentissimus quisque aliquo detractore est vexatus. Homerus quidem, ut Zoilum mittem, Siagro Poeta laceffit, Pindarus ab Amphimane Coo, Simonides a Timocreonte. Nec Virgilio

HESIODI VITA.

lio Horatioque nostris, defuere Parones, Mævii, Bavii atque Suffeni, aliique, de quibus in nostris his sermonibus sparsim, ut feret locus, plura dicemus. Sed & hoc Homeromastigon, genus nostro hoc tempore non minus, quam pridem, viget. Plures quidem nunc Critici & Zoili, quam versificatores & Poetæ.

At de Hesiodo iam
fatis.

Ἐκ τῶν Σειδᾶ.

Ex Suida.

Ησιόδος Κυμαῖος. νέ-
ος δὲ κομισθεὶς ὑπὸ
τῷ πατρὶ Δίῳ, καὶ
μητρὶ Πυκιμήδῃ, ἐν
Ἄσκει τῆς Βοιωτίας.
Γενεαλογεῖται δὲ εἶναι
τῷ Δίῳ τῷ Ἀμπελίδῃ τῷ
Μελανόπῃ, ὃν Φασίτι-
νες τῷ Ὀμήρῃ προπά-
τορος εἶναι πάππον, ὡς
ἀνεψιάδην εἶναι Ἡσιό-
δῳ τὸν Ὀμηρον. ἑκάτε-
ρον δὲ ἀπὸ τῷ Ἀλάν-
τος κατὰ γένος. ποιή-
ματα δὲ αὐτῷ ταῦτα,

Hesiodus Cumæus.
Cæterum a patre
Dio & Pycimede ejus
matre, in Ascra, trans-
latus eo, vixit. Genus
ac familiam illius ab
Ampelide Dio, Mela-
nopi filio deducunt.
Quem nonnulli Home-
ri abavum fuisse volunt.
Ut Hesiodi consobrini
filius fuerit Homerus.
Utrumque autem ab At-
lante volunt oriundum
esse. Ejus autem hæc

Θεογονία, Ἔργα καὶ
Ἡμέραι, Ἀσπίς, Γυ-
ναικῶν κατάλογος ἐν
βιβλίοις ἑ. Ἐπικήδει-
ος εἰς Βάτραχόν τινα
ἐρώμενον αὐτῷ. Περὶ
τῶν Ἰδαίων Δακτύλων
καὶ ἄλλα πολλά. Ἐτε-
λεύτησε δὲ ἐπιξενῶθεις
παρ' Ἀντίφῳ καὶ Κτι-
μένῳ. οἱ νύκτωρ δόξαν-
τες ἀναιρεῖν Φθορέα
ἀδελφῆς ἐαυτῶν, ἀνεί-
λον τὸν Ἡσίοδον ἀκον-
τες. ἦν δὲ καὶ Ὀμήρῳ
κατὰ τινος πρεσβύτε-
ρος, κατὰ δὲ ἄλλους,
σύγχρονος. Πορφύριος
καὶ ἄλλοι πλεῖστοι νεώ-
τερον ἑκατὸν ἐνιαυτῶν
ὀρίζεσσι.

sunt poëmata: Deorum
generatio, Opera & Di-
es, Scutum, Mulierum
Catalogus, libris quin-
que. Epicedium Ba-
trachi, quem in deli-
ciis habuit. De Da-
ctylis Idæis. Alia item
multa. Obiit autem,
cum ad Antiphum &
Ctimenum hospes di-
vertisset. Qui cum no-
ctu sororis suæ stupa-
torem tollere se existi-
marent, Hesiodum igna-
ri sustulere. Fuit au-
tem Homero, ut qui-
busdam videtur, anti-
quior. Alii eadem tem-
pestate vixisse autumant.
Porphyrius & alii cen-
tum omnino post annis
floruisse tradunt.

Ἐκ τῶν Διονυσίῃ τῷ
Ἀλικαρνασσεύῳ.

*Ex Halicarnassensi Dio-
nyfio.*

Ἡσίοδος μὲν γάρ
ἐφρόντισεν ἡδονῆς
καὶ ὀνομάτων λείότη-
τος, καὶ συνθέσεως
ἑμμελῆς.

Hesiodo autem ma-
gna voluptatis fu-
it cura, tum æquabilem
dictionem accuratam-
que amat compositio-
nem.

Velle-

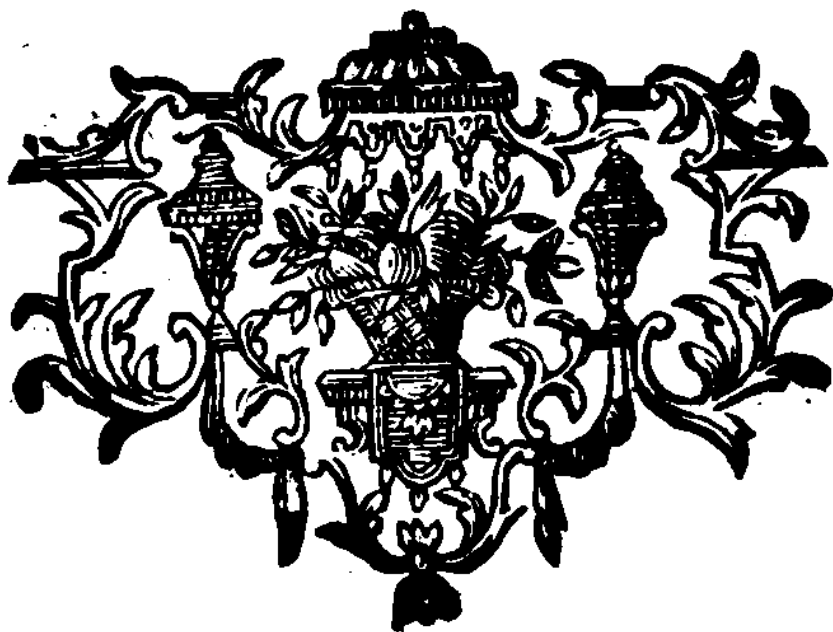
✻ ✻ ✻

Vellejus Paterculus Hist. lib. 1.

Hujus temporis æqualis Hefiodus fuit, circa CXX. annos distinctus ab Homeri ætate, vir perelegantis ingenii, & mollissima dulcedine carminum memorabilis, otii quietisque cupidissimus. Ut tempore tanto viro, ita operis auctoritate proximus. Qui vitavit, ne in id, quod Homerus, incideret: patriamque & parentes testatus est. Sed patriam, quia multatus ab ea erat, contumeliosissime.

Fabius Lib. X.

Raro assurgit Hefiodus, magnaue pars ejus in nominibus est occupata. Tamen utiles circa præcepta sententiæ, lenitasque verborum & expositionis, probabilis: daturque ei palma in illo mediocri genere dicendi.

DANIELIS HEINSII
IN HESIODVM
EPIGRAMMATA.

Δ' Ἡμῖνες τρέλιντε, σὲ μὲν πολυγηθέα καρπὸν
 Ἀλδοαίνεν σοφίης εἰκός, ἄτε φαχύων.
 Τὸν μὲν παῖς Δίοιο καὶ ἀγχινόε Πυκιμήδης,
 Ἄσκης εἰναέτης, οἶδεν ἀμνησάμενος.
 Σεῦ γάρ ὑπο τρεφθεὶς μεγαλάνυμε, χειρὶ δ'
 ἐχέτλην

Τῇ μὲν αἰετᾶίζων, τῇ δὲ μέγα δρέπανον,
 Ἄρτον τ' ὀκτάβλωμον, αἰεκέα λιμὸν ἀμύνειν,
 Παντοίης κορυφὴν δρέψατ' ἀπ' ἰδμοσύνης.
 Τῶν δέ σοι ἀγλαόκαρπα θαλύσια δῶκε κομίζειν,
 Μελπόμενος γλυκερῆς ἔργα γειπονίης.
 Σωφροσύνην δ' ἐδίδαξα, καὶ ὥς πλέον ἥμισυ
 παντός,

Ἐκ Μυσέων σοφίης μέτρα διδασκόμενος.
Ἀλλὰ γέρον μάλα χαῖρε, πανόλβιε. σοὶ γάρ
ἔνεγκε
Πολλὴν καὶ πινυλὴν γαῖα φυτοσπορίην.

In eündem:

Δαφνοφάγος, γλυκύμυθος, ἀνὴρ φίλος ἔρα-
νίδησι,
Γῆς ἀρότρως θεῶς δαίκνυεν Ἡσίοδος,
Πιερίδων γείτων πολυώνυμος. ὦ πόποι, ὦ Ζεῦ
Ἥ γλαφυρῶς ταύτης ὤνατο γειτονίῃ.

In eundem:

Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσον τ' ἀγαθός, μέγ' ὄνειαρ,
Αἱ σελίδες θεῖε φάντο ποθ' Ἡσιόδε.

Таўт'

Ταῦτ' ἄρα Φρασσάμενος, γλυκερῆς Φίλος ἤλι-
θα Μέσης,
Γειτονίης αὐτῶν ἔμμορε Πιερίδων.

In eundem.

ὦ μάκαρ, ὦ ξανθῆς Δημήτερος ἔργα κομίζων,
Βέλτις Εἰρήνης παῖ, γέρον Ἡσίοδε,
Δαίμοσιν οἷος ἔησθα, νέμων ἐνὶ βένθεσιν ὕλης
Ποίμνην ἢ δ' ἀγέλην τῆς Ἑλικωνιάδος.
Εὐθά σε βεκολέοντα θεῶν καλὰ τέκνα θεῶντο,
Πηκτίδι σῇ Φίλην τερπόμενον κραδίην
Ἡ τάχα πεμπάζοντα βόας, καὶ μηκάδας αἴγας,
Ἡ τάχα καὶ λεπιδὲς πηγάμενον δόνακας,
Εὐ τε πόης ραδινῆσι καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν,
Ὅια Φιλῆι λιγυρῶν στήθεα μηλονόμων.
Καὶ τοισκῆπτρον ἔδον Μεσέων βασιλῆα γενέσθαι,
Ἄυτοφυῆς θεῖον σῆμα δαημοσύνης.
Χαῖρε πάτερ τοίδεσσι, καὶ ἴλαος ἄμμι γένοιο,
Λιπόλε μὲν πρότερον, νῦν δ' ἄρ' αἰοιδοπόλε.

In eundem.

Ὑψαγόραν ποτ' αἰοιδὸν ἀναζητῶντες Ἄρης,
Ἡ φύσις ἀρχαῖον δείξατο Μαιονίδην.
Δενὸς Ἄρης μέγ' ἔχαιρε, καὶ οἱ πολέμευς τε,
μάχας τε
Κέκλετο, καὶ δῖον μελπέμεν Αἰακίδην.
Τῷ δ' ἄρα γινομένοιο πάλα κλύε πότνια Δηῶ,
Βῆ δ' ἴμεν ὑψηλῆς ἄγκεα Πιερίης.
Εὐδ' ἄρα οἱ κλυτότοχος ἐναντίος ἦλθεν Ἀπόλλων,
ὦκα μάλ' Ἀσκραῖον δείξατο δ' Ἡσίοδον.
Ἡσί-

Ἡσίοδον Φιλόμυθον, οἰζυρῇ ἐνὶ κώμῃ
 Βοσκόμενον. Μισσῶν ἄγχ' Ἑλικωνιάδων.
 Ὡς ὁ μὲν ἦδε μίθον Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος,
 Καὶ προτέρων ὀρμαῖς καὶ μένος ἡμιθέων.
 Αὐτὰρ ὁ γῆς αἰρότεις, καὶ αἰρηρότα τοῖσι μάλιστα
 Ἐκ Διὸς ἔρανίει σήματα, τὰς δ' ἔριδας.
 Ὡς ἐρίδων μεγάλων δισσῶν ἀνά γαῖαν ἔεσῶν,
 Ὃς γ' ἐπιμωμητὴν ἦνεεν, ὃς δ' ἀγαθὴν.

In eundem.

Χαῖρε θεῶν Ἀσκραίῃς τοὶ ἔρανόν ἐυρὺν ἔχουσι
 Μῆδεα καὶ πλήθη καὶ γένος ἐξανύσας.
 Μισαίων ὑποφῆτα παλαιγενές. ἦτοι ἔκευθες
 Πολλὰ πάτερ θυμῷ δήνεα καὶ πρᾶπίδας,
 Τείρεα πάντα μαθὼν, τὰ περ ἔρανὸς ἐξεφά-
 νωται,
 Καὶ Κρονίδε βαλὰς, καὶ φαῖος ἡελίε,
 Τὴν τε Σεληναίης λιπαρὴν φλόγα, μαῖαν
 αἰρέρης,
 Ἀγλαὸν ἀρχαίης σῆμα φυτοσπορίης.
 Ἀρκάδες ἰλήκοιτε μόνος προσέληνος ἔεσκε
 Πάντα Σεληναίης γνὲς πόρον Ἡσίοδος.

ARGVMENTVM IN HESIODI ASCRÆI OPERA ET DIES.

ΗΣΙΟΔΟΥ.) *Super Homeri atque Hesiodi ætate, ait Gellius lib. 3. cap. 11. non consentitur, uter natus prior. Dubium tamen non est, quin aliquo tempore eodem vixerint.*

ἈΣΚΡΑΪΟΥ.) *Sacerdos fuit templi Musarum in Helicone monte Bæotie, in Ascra pago ad radicem ejus montis. Inde Virgilius, quia hunc Poëtam & tot Georgicorum scriptoribus imitatus est, dixit, lib. 2. Georg. vers. 176.*

Ascræumque cano Romana per oppida carmen.

Ἔργα καὶ Ἡμέραι.) *Non dubium est, quin idem Virg. initio Georgicorum, hanc inscriptionem expresserit, hoc versu:*

Quid faciat lætas segetes: quo fydere terram &c.

Breviter autem summam rei complectitur hic titulus: nam per Opera significat, agriculturam esse artem, quæ non inerti otio, aut alieno sumptu, sed ipsa actione peragatur. Per Dies autem innuit, suo tempore singula facienda esse. In priori igitur Operum libro, ad laborem adhortatur agricolam futurum. Obiter etiam alia atque alia præcepta de moribus tradit, ad justitiam & pietatem colendam; injustitiam vero & ignaviam vitandam. In secundo autem artem agriculturæ tradit. Duo ergo agit, primum, ut voluntarium habeat agricolam: deinde, ut peritum.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἔργα καὶ Ἡμέραι.

Μοῦσαι Πιερίηνθεν, αἰοιδῆσι κλείεσσαι,
 Δεῦτε δὴ, ἐννέπειε σφέτερον παλὲρ ὑμνεῖσσαι.
 Ὅν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἀφατοῖτε φατοῖτε,
 ῥητοῖ τ' ἄρρητοῖ τε, Διὸς μεγάλαιο ἔκητι.
 Ῥαῖα

1. *Μοῦσαι.*) *Dores & Æo-*
les dicunt *Μῶσαι*, quibus fa-
 miliare est vertere *σ* in *ω*.
 Hinc appellatas volunt eas
 a verbo *μᾶ*, quod est qua-
 ro, investigo; nam investi-
 gando disciplinas assequi-
 mur. Adfert aliam ratio-
 nem Plutarchus, forsitan
 probabiliozem. Is enim
 in commentario *περὶ Φιλα-*
δελφίας, dicit, *μῶσαι* nomi-
 natas, ut *ὁμᾶ ἕσας*, idque
δι' ἑνωσίαν αἰεὶ καὶ Φιλαδε-
λφίαν, quæ scilicet vivunt in
 perpetua quadam benevo-
 lentia & mutua charitate.
 Vel denique inde habent
 nomen, quod *Musæ*, hoc
 est, artes & disciplinæ, ta-
 li inter se cognatione &
 nodo conjunctæ, conglu-
 tinatæque sint, ut altera ex
 altera pendeat, & altera si-
 ne altera manca sit. *Πιερίη-*

θεν, construitur cum *δεῦτε*
 adverbio hortantis. *Musæ*,
 huc adeste ad me ex Pieria.
Θεν vero est particula fina-
 lis, de loco. *Μῶσαι.*) Du-
 plicem invocationem po-
 nit: prior hæc ad *Musas*:
 posterior (vers. 8.) ad Jo-
 vem dirigitur, ut in Perse
 fratre docendo sit auxilia-
 tor.

2. *Δεῦτε δὴ.*) *Δι'* legen-
 dum monet Eustathius:
 quem sequitur H. Steph.
Δὴ mihi magis probatur,
 & ita omnes legisse inter-
 pretes veteres manifestum:
 Proclum dico, Tzetzen,
 Moschopulum, & ita MS.
 Palatinæ Bibliothecæ. Sic
 Orpheus Hymnorum suo-
 rum initio, *Μαίνθανε δὴ*
Μοῦσαι. *Ἑμνεῖσσαι.*) Id est,
 celebrantes, est activæ si-
 gnificationis, quamquam
 aliqui

HESIODI ASCRÆI OPERA ET DIES.

Musæ Pierides, carminibus gloriam conciliare solita,
Agite sane, vestrum patrem celebrate,
Et per quem mortales homines pariter obscurique sunt cla-
Nobiles, ignobilesque, Jovis magni voluntate. (rique
Faci-

aliqui neutraliter expo-
nant, quæ estis celebres
aut inclytæ.

3. *Ὁν τε δὶ δ.*) Enumerat
pías quasdam sententias de
Deo. Porro in *δ* potest
intelligi, inquit Tzetzes,
τρόπον, more Attico, ut sit
δὲ ὅν τρόπον, quomodo, cur:
quod nonnulli interroga-
tive; alii vero absque in-
terrogatione intelligunt.
Alii non minus commodè
exponunt, *δὲ ὅν* vel *καθ' ὅν*
Δία, secundum quem Jo-
vem gubernantur homines.
* Miræ sunt, ne dicam ine-
ptæ, particulæ *διὰ* interpre-
tationes hic allatæ. *διὰ* h. l.
est *per*. viri enim docti, qui
διὰ, accusativo junctum,
nunquam *per* significare
contendunt, humaniter er-
rant. vide Longin. p. 31. &
89. Edit. Tollii, & inpri-

mis Schol. Aristoph. ad
Plut. v. 93. Sensus est: *per*
quem Jovem s. cujus benefi-
cio homines sunt &c. KREB-
SIVS.

4. *Διὸς μεγάλου.*) Re-
sponsio Musarum. Sic apud
Homerum *Διὸς δ' ἐπιλαίετο*
βελή. Subintelligitur hic
γίγνεσθαι, aut simile verbum.
Διὸς.) Musarum responsio,
vel, ut alii volunt, poëta
ipse respondet ceu a Musis
edoctus. * Hæ notulæ, cu-
juscunque sunt, non unius
assis sunt æstimandæ. Aequè
minus in hoc, ac Homeri lo-
co *Ἰλιάδ. α.* est responsio.
Hi duo versus sine inter-
rogatione legendi, & ita
exponendi: *Per quem Jo-*
vem homines cum obscuri,
tum clari sunt: cum nobi-
les, tum ignobiles, Jovis
magni voluntate. Locus,

ῥεῖα μὲν γὰρ βρῖαι, ῥεῖα δὲ βρῖάοντα χαλέπτει
 ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον αἰέξει·
 ῥεῖα δὲ τ' ἰθύνει σκολιόν, καὶ ἀγήνορα κάρφει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
 Κλυθεῖ ἰδὼν αἰὼν τε· δίκη δ' ἰθύνη δέμισας
 Τύνη· ἐγὼ δὲ κε Πέρση ἐτήτυμα μύθησαίμην. 10
 Οὐκ ἄρα μῦθον ἐνηέριδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
 Εἰσὶ δύο. τὴν μὲν κεν ἐπαινήσεις νοήσας,
 ἥ δ' ἐπιμωμητή· διαὶ δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
 Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
 Σχέλιη· ἔτις τήν γε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀν-
 ἀγκης 15

Ἀθα-

huic perquam similis, est
in Theogon. v. 429.

1. Ὡς δ' ἰδέλα μεγάλως πα-
ραγίνεται, ἥ δ' ὀνήσκειν.

2. Ἐν τ' ἀγορῇ λαοῦ μετα-
πρίπτει, ὃν π' ἰδέλῃσιν.

Cui vero vult, magnifice
praesto adest Jupiter, at-
que juvat. Inque concio-
ne inter homines eminet,
quem voluerit; quem ipsum
quoque locum viri quidam
docti secus acceperunt. K.

5. ῥεῖα μὲν.) Contractio
est in voce ῥεῖα, ut Iliad. ρ.
Virgil. quoque dixit *alva-
ria* pro *alvearia*. vid. Guil.
Canterum lib. 7. cap. 17.
Æsopus (teste Laertio)
quum rogaretur, quid age-
ret Deus; respondit: τὰ

μὲν ὑψηλὰ ταπεινῶς, τὰ δὲ
ταπεινὰ ὑψηλῶς.

6. Ἀρίζηλον.) Eum vo-
cat, qui dignus est imu-
latione atque imitatione.

7. *Κάρφει.) Vulgo red-
ditur, contrahit. Sed Pro-
clus hic erat audiendus,
qui exponit κάρφειν, *λυτελῇ
καὶ ταπεινῶν ποιῶν*: quare
reddendum, *deprimit, bi-
mitemque reddit*. K.

9. Κλυθεῖ.) Invocatio ad
Jovem. Θέμισας vocat prae-
cepta de moribus. *Immo
potius θέμισαι sunt *judicia*,
ut recte Enarratores Græ-
ci. Sic in Theogon. v.
85. de Rege, διακρίνοντα θέ-
μισας Ἰθύνει δίκην admini-
strantem *judicia justitia*.

Sen-

Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimis:

Facile præclarum minuit, & obscurum adauget:

Facileque corrigit prauum, & superbum attenuat:

Jupiter altitonans, qui supremas domos incolit.

Audi intuens & auscultans, & juste rege judicia

Tu: Ego vero Persæ vera dicere quæam.

Non sane unum est contentiõnum genus, sed in terra

Sunt duo: alteram quidem probauerit sapiens,

*Altera vituperio est digna, diversa autem sentientem
animum habens.*

Nam hæc bellum exitiosum & discordiam auget

*Noxia: nullus hanc amat mortalis, sed inces-
sario*

A 3

Inmor-

Sensus hujus loci est: *Iu-
ste dirige judicia s. præsis
judiciis, ut jus ad justitiæ
normam dirigatur, & ex-
erceatur.* K.

10. Ἐγὼ δὲ καὶ Πέρσῃ.)
Propositio est. Ego Per-
sæ consulam optima. Jam
καὶ potentialis particula ad
μυθησαίμεν, referenda est,
quasi dicat: Tum vera di-
xero fratri meo, ubi tu le-
ges gubernaveris Jupiter,
& affueris mihi præscri-
benti præcepta de moribus.
* Dan. Heinsius pro Πέρσῃ
legit Πέρσῃ vocandi casu;
quod ipsum quoque in
MS. suo invenisse se testa-
tur Grævius, verba autem
καλῶς, ἰδὼν αἴτιον τε non, ut

vulgo fit, ad Jovem, sed
ad Persam fratrem referen-
da. Totus autem locus ex
Heinsii Græviique senten-
tia interpungendus, & ex-
ponendus: καλῶς, ἰδὼν αἴτιον
τε. δίκην δ' ἰδὼν δέμας Τύνη,
ἔγὼ δὲ καὶ Πέρσῃ ἐγγύμα μύ-
θησαίμεν. Vide & atten-
de Persæ, & ex justitiâ ju-
dica: ego vero, o Persæ, tibi
vera seu justâ præcipiam. K.

11. Οὐκ ἄρα.) Duplicem
narrat contentiõnem au-
gendæ rei familiaris: alte-
ram vituperandam, quum
per injuriam & scelus cu-
mulantur opes: alteram di-
gnam laude. Ἐγὼ, ἦν, pro
ἔγὼ, Attice.

15. Οὐκ ἄρα τῆν γε φιλα.)
Osten.

Ἀθανάτων βελήσων ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν.
 Τὴν δ' ἑτέραν, προτέραν μὲν ἐγείνατο νύξ ἐρεβεννή,
 Θῆκα δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 Γαίης ἐν ῥίζησι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν αἰμείνω,
 Ἥ τε καὶ ἀπάλαμνόν περ ὁμῶς ἐπὶ ἔργον ἐγείρει. 20
 Εἰς ἕτερον γὰρ τις τε ἰδὼν ἔργῳ χατίζων
 Πλάσιον, ὃς σπεύδει μὲν αἰρόμεναι ἥδ' ἐφυτεύει,
 Οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείταν,
 Εἰς ἄφρονον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔρις ἥδε βροτοῖσι.
 Καὶ κεραμεὺς κεραμεὶ κοτέει, καὶ τέκλονι τέκλῳ, 25
 Καὶ πῖλῳ πῖλῳ φθονέει, καὶ αἰοιδὸς αἰοιδῷ.
 Ὡ Πέρση, αὐτὰρ ταῦτα τέῳ ἐνκαίτθεο θυμῷ.
 Μὴδ' σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργῳ θυμὸν ἐρύκοι
 Νείκε' ὀπιπλεύοντ', ἀγορῆς ἐπακτὸν ἔοντα.

Ωρη

Ostendit, non fieri per se, ut hæc contentio tantopere diligatur ab hominibus, cum tamen sit noxia: sed per accidens; quia scilicet non possint discernere a vere expetendis ea, quæ falso boni speciem præ se ferunt: idque naturæ quodam fato.

19. Γαίης τ' ἐν ῥίζησι.) Interpretibus autem, qui verba illa ad Jovem referunt, non ad τὴν ἔριν, nescio quid in mentem venerit.

20. Ἀπάλαμνον.) Inertem, qui manus nulli operi admovent. ἀπάλημη (nim

& manum, & ipsum opus significat.

24. Ἀγαθὴ δ' ἔρις.) Probat artificum inter se æmulationes. Hos duos versus Plato in Lyfide, & Arist. 5. Polit. & 2. Rhet. & Galen. ad priorem noxiam contentionem referunt. Plutarchus autem bonæ illi & salutari cum Poëta nostro attribuit.

25. Κοτέει, φθονέει.) Verba hæc pertinent hic ad laudem: probat enim illam æmulationem artificum, qua alter altero citius dis-

tesce-

Immortalium consiliis litem colunt moleſtam.

Alteram vero, priorem genuit nox obſcura,

Poſuit vero ipſam Saturnius ſublimis, in æthere habitans,
Terræ in radicibus, & inter homines, longe meliorem.

Hæc quantumvis inertem tamen ad opus excitat.

In alterum enim quiſpiam intuens, opere vacans,

Divitem, & ipſe feſtinat arare atque plantare,

Domumque recte gubernare, æmulatur vicinum vicinus

Ad divitias feſtinantem. bona vero hæc contentio homi-

Et figulus figulo ſuccenſet, & fabro faber, (nibus.

Et mendicus mendico invidet, & poeta poetæ,

O Perſa, tu vero hæc tuo repone in animo:

Neque malis gaudens contentio animum tuum ab opere ab-

Lites ſpectantem, concionum auditorem factum. (ducat,

A 4

Cit-

teſcere conatur. Mira huius loci ſuavitas, dum artifices aliquot nominatim exprimit. * Vir quidam Doctus in Obſerv. Miſcell. T. I. Vol. II. p. 315. pro *καταμαρτυρεῖς καταμαρτυρεῖς* legi vult, *καταμαρτυρεῖς καταμαρτυρεῖς*. Contra omnes codd. eam tantum ob cauſam, quia ſic verſum hunc laudat Ariſtoteles. Sed ea cauſa eſt nulla, cum ſatis conſtet, veteres aliorum *πίστεως* ſæpe adduxiſſe ita, ut non tam verborum, ordinis que ipſorum, quam ſenſus rationem haberent. K.

27. Ὡς Πίση.) Alloquitur fratrem, & jam traditam doctrinam ad ejus emendationem accomodat: eumque dehortatur a contentionibus forenſibus, quia infeliciter circa eas verſetur, cui ſingulis temporibus ſui proventus non adfuerint.

28. Κακόχαρτος.) Epitheton aptiſſimum inhonestæ contentionis, quia malis gaudeat, vel quod mali ea gaudeant, ambigua enim huius vocis ſignificatio.

29. * Ἀγορῆς ἱκανότατον
ἀγορῆ

Ὄρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων 30
 Ωἷ τινι μὴ βίος ἔνδον ἐπητανὸς κατὰκειται
 Ὄρεαι, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτὴν.
 Τῷ κεκορεσσάμενος, νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
 Κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις. σοὶ δ' ἔκτι δεύτερον ἔσται
 Ὄδ' ἔρδαν. αἰδ' αὖθι διακρινώμεθα νεῖκος 35
 Ἰθείησι δίκαις, αἷτ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἄριται.
 Ἦδ' ἂν γὰρ κλῆρον ἔδαισάμεθ'· αἰλλά τε πολλαὶ
 Ἀρπάζων ἐφόρει, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
 Δωροφάγας, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλῃσι δικάσσαι,
 Νήπιοι· ὅδ' ἴσασιν ὅσω πλέον ἤμισυ παντός, 40
 Οὐδ'

ἀγορή h. l. non est forum,
 ut inepte reddebatur *fori*
auscultatorem, sed, ut recte
 Enarratores Græci, ῥήμα-
 τα, φημή, ἤσαν φιλονακίας ἐν
 ἀγορῇ. *Sermones, rumores,*
 ἔ contentiones, quæ in fo-
 ro moventur. ἀγορῆς ἐπα-
 κτός igitur est, *homo con-*
cionum, contentionumque
in foro audiendarum cupi-
dus, ut dudum Grævius ad
 h. l. docuit. K.

30. Ὄρη.) Ætiologia est
 præcedentis adhortationis.
 Ille forum & litigium vita-
 re debet, qui sibi non est
 conscius magnarum divitia-
 rum. Non absurdum ergo
 erit legere ὤρη cum aspira-
 tione, ut significet tempus,

& sensus tum erit: Ille li-
 tes diu sustentare non po-
 terit, cui non est bene in-
 structa & opulenta domus.
 Ὄρη.) Absque aspiratione,
 pro φροντίς. Sed Stephano
 non videtur satis conveni-
 re cum præcedentibus: ni-
 si ὤρη ὀλίγη πέλεται accipia-
 mus, pro ὀλίγην ὤρη δὲ πέλ-
 λεται; non enim negat He-
 siodus id fieri (quum potius
 de hoc ipso fratrem repre-
 hendat) sed debere fieri
 negat.

32. Δημήτερος ἀκτὴν.)
 Idem quod βίος, id est vi-
 ctus, cibus. Δημήτηρ au-
 tem dicitur Ceres, quasi
 γημήτηρ, hoc est, terræ ma-
 ter, mutato γ in δ.

* Ho-

*Cura enim parva esse debet litiumque & fori,
Cui non est victus domi in annum repositus
Aestate collectus, quem terra fert, Cereris munus.
Quo satiatus lites ac rixam moveas
De facultatibus alienis. Tibi vero non amplius licebit
Sic facere: sed in posterum discernamus litem
Rectis judiciis, quæ ex Jove sunt optima.
Nam nuper quidem patrimonium divisimus: alia autem
Rapiebas, valde demulcens reges (multa
Donivoros, qui hanc litem volunt judicasse,
Stulti: neque sciunt, quanto plus dimidium sit toto,*

A 5

Ne

* Homer. Iliad. N°v. 327.
Διητὸς τ' ἂν καὶ ἴδοι Δημη-
τέροι ἀπὲν: ubi Schol. Δη-
μητέροι ἀπὲν exponit τὸν
εἶπον ἰπὰ κατακασσόμενος
καὶ ἀλέμενος ἄρτος γίνεταί.
KREBSIVS.

33. Τῷ πεπορεσσάμενος.)
Concessio ironica: Quando
ditatus es & abundas jam re
familiari, nec animus a
malo revocari potest, age
per me licebit, litiges
quamdiu voles.

34. Σοὶ δ' ἐντεῖ δεύτερον.)
Antiqui, cum stricte ali-
quem cogerent, unam con-
ditionem proponebant, cui
adstringebant eum: cum
minus cogerent, sed plus
permitterent, secundam sta-
tuebant, usitata formula,

τῷτο δεύτερον ἔχει: id est, si
primum non placet, lice-
bit & secundum. Δεύτερον
ἔχει, nihil aliud est, quam
ἔχειν, & potentiam denotat,
seu licentiam potius.

36. Ἐκ Διὸς ἀφιν ἄρισται.)
Ita enim senserunt viri sa-
pientes, esse animis nostris
innatam rationem æqui &
boni.

38. Βασιλῆας.) Βασιλῆας
vocat præfectos singula-
rum urbium, quemadmo-
dum & Homerus.

40. Νήπιοι.) Mediocri-
tatem commendat, ac redar-
guit iudices & gubernato-
res, qui indulgent suis cu-
piditatibus & a vitæ frugali-
tate digrediantur ad πλε-

νείαν

'Οὐδ' ὅσον ἐν μαλαΐχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειμα
 Κρύψαντες γάρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
 'Ρηϊδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἡματι ἐργάσαιο,
 Ὡς τέ σέ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν, καὶ ἀεργὸν ἔοντα
 Αἴψά κε πηδαλίου μὲν ὑπὲρ καπνῶ καταθεῖο, 45.
 Ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμίονων ταλαεργῶν.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ἦσαν,
 Ὅτι

νεξίαν injustam: & ostendit primum ipsos ignorare vim & utilitatem justitiæ longe potio-rem, quam injustitiæ & πλεονεξίας: deinde etiam non considerare, quanta sit commoditas tenuis & frugalis victus. Intelligit ergo per ἡμισυ, medium inter lucrum & damnum, quod est justum, & honestius atque utilius παντός, id est, toto: quo & sua pars retinetur, & alterius Pd se pertrahitur. Plato 5. aolit. & 3. Legum, intelligit de mediocritate, in statibus civilibus amplectenda.

* Ego subscribo sententiæ Platonis de Legg. Lib. III. & Aristotelis IV. Politic. quorum uterque existimat, præstare dimidium, si scilicet moderate utare, toto, hoc est, magnis divitiis, si eas luxu

perdas. Videtur consilium Hesiodi in hoc dicto esse hoc, ut admoneat fratrem, melius esse dimidiam possessionem quiete & secure habere, quam totam litibus, contentionibusque quærere. K.

42. Κρύψαντες γάρ ἔχουσι.) Pro ἔκρυψαν, Attice, occuluerunt. Causam hujus ignorantie ostendit esse voluntatem Dei, qui voluerit abscondi ab intelligentia communi hominum, hanc faciliorem vitæ rationem.

43. 'Ρηϊδίως.) Illius primæ & melioris vitæ rationem commendat, ita ut ostendat in ea servata, posse facile quemque, non admodum industrium, vel unius diei labore efficere, quod sufficiat in integrum annum. Innuvit ergo Poëta facilitatem victus quærendi apud priscos; illi non arabant,

*Neque quam magnum in malva & asphodelo bonum.
Occultarunt enim Dii victum hominibus.
Facile enim alioqui vel uno die tantum acquisivisses,
Ut in annum quoque satis haberes, etiam otiosus.
Statimque clavum quidem in fumo poneres,
Opera vero bonum cessarent multorumque laboriosorum.
Sed Jupiter abscondit iratus animo suo,*

Quia

bant, uno die tantum colligebant, quantum per totum annum erat necessarium. Erant autem frugalissimi, malva & asphodelo contenti: verum posteri homines ad voluptatem proni, nec quibuslibet contenti, laboriosissimam sibi ipsis vitam compararunt, dum undique ventri grata quarunt.

44. *Ὅς τί σί κ' εἶς.*) Venustissimo idiomate *οἱ εἶς ἐνιαυτὸν ἔχοντες* dicuntur *οἱ πλείστοι*, quibus opponebatur *οἱ εἶς ἡμέραν ἔχοντες*.

45. *Πηδάλιον.*) Quidam non pro navis gubernaculo, sed pro stiva, stivamque pro aratro accipiunt. Solent autem rustici instrumenta lignea super fumosa laquearia collocare, ut fumus ea corroboret & induret.

47. *Ἄλκι Ζεύς.*) Longam

fabulam recenset de Pandora, qua docet Jovem iratum abdidisse ignem, id est, veritatem, quæ penitus abstrusa est in natura. Sed cum Prometheus ostendisset hominibus recta & honesta, misit Jupiter Pandoram, id est, voluptatem, quæ multis rebus opus habet, augetque quotidie sumptus, & quamvis multis modis adblandiatur, malorum tamen omnium, morborumque causa est. Prometheus autem, id est, sapiens aliquis monitor, vel ratio, vetat recipere voluptatem; & Epimetheus, id est, sensus, non auscultans rationi, noxiam voluptatem incautus recipit, sed fero recepisse pœnitet. Nonnulli paulo aliter exponunt. *Πρόμηθευς*, quasi *προμηδόμενος*, prospiciens, solers, industrius, eoque nomine *σε-*
eun-

Ὅττι μιν ἔξαπατήσῃ Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
 Τένεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.
 Κρύψε δὲ πῦρ τὸ μὲν αὖθις εὖς παῖς Ἴαπετοῖο 50
 Ἐκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς παρὰ μητιόεντος
 Ἐν κόιλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
 Τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 Ἴαπετιονίδη, πάντων περὶ μῆδεα εἰδώς,
 Χαίρεις πῦρ κλέψας, καὶ ἐμαῖς φρένας ἠπερο-
 πύσας, 55
 Σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι.
 Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, ὃ κεν ἀπάντες
 Τέρπωνται κατὰ θυμόν, εἶον κακὸν ἀμφάγα-
 πῶντες. (ὦντε.
 Ὡς ἔφατ'. ἐκ δ' ἐγέλασσε παλῆρ ἀνδρῶν τε θε-
 ῶν.
 Ἥφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅττι τάχιστα 60
 Γαῖαν

cundum quosdam intelli-
gitur vis humani ingenii.

48. Ἀγκυλομήτης.) Lege Ποικιλομήτης. Sed alteram præfert Proclus, auctorem Plutarchum laudans.

50. Κρύψε.) Jupiter abscondit ignem, cuius beneficio fere omnes artes exercentur. Vel ignem, id est, mentis vim solertem, ut simplicius viverent homines.

52. Ἐν κόιλῳ.) Ignem ferulis optime servari, auctor est Plin. l. 13. c. 22.

55. Χαίρεις) Est quædam

νεμεσητική approbatio. Pulchre hic notatur ingeniosorum studium, & inconsiderata in successu suorum conatuum lætitia.

58. Ἐὶν κακὸν ἀμφάγα-
πῶντες.) Ea fere est humanarum rerum conditio, ut illæ ipsæ cupiditates, quæ omnis generis mala secum trahunt, nos delectent.

59. * Ἐκ δ' ἐγέλασσε) Vir quidam doctus in Observ. Miscell. Tom. I. Vol. II. p. 315. Origenis auctoritate inductus, legere mallet ἐτέλασσε, quam lectionem animo

*Quia ipsum decepit Prometheus versutus.
 Quocirca hominibus paravit tristia mala.
 Abscondit vero ignem : quem rursus egregius Japeti filius
 Surripuit ad hominum usum Jove a consulto
 In cava ferula, fallens Jovem fulminibus gaudentem.
 Huncque indignatus affatus est nubicoga Jupiter :
 Japetionide, omnium maxime versute,
 Gaudes gnem furatus, quodque animum meum de-
 ceperis,
 Quod tibi que ipsi magnum erit malum, & posteris.
 Ipsis namque pro igni dabo malum, quo omnes
 Se oblectent animo, finem malum vehementer amant-*
res.

*Sic ait : risuque patet hominumque Deumque.
 Vulcanum vero insignem jussit quam celerrime*

Terram

animo Jovis tunc temporis
 magis convenire putat, ob
 superius χαλωσάμενος. Sed
 id quidem nihil efficit. Sæ-
 pe enim risus tribuitur
 animo, diverso licet affe-
 ctu occupato. Locus, huic
 simillimus, Clerico jam huc
 adductus, est apud Virgi-
 lium Aeneid. X. v. 742.

*Ad quem subridens mista
 Mezentius ira.*

ad quem dignus qui confe-
 ratur Cerda. Bene etiam ad
 hunc Hesiodi locum Scho-
 liastes: Ουμῆται μὲν περι-
 φρονέμενοι, γὰρ δὲ πάλιν

τῇ ἰακίδι τῆς τιμωρίας. Ira-
 scitur offensori despectui
 habitus, ridet autem ob
 spem ultionis mox sumen-
 da. K.

60. "Hφαιστος.) Recenset
 jam, quomodo Pandora
 condita sit. M. Garbitius
 sensum hujus fabulæ sic ex-
 plicat: Hominem prius ha-
 buisse sinceriores & pu-
 riores naturam, simpli-
 ciusque vixisse. Postquam
 vero lascivia mentis ipsius
 contra voluntatem Dei sibi
 vendicavit ingenii & cogni-
 tionis vim exercitatiores,
 inde

Γαῖαν ὕδρι Φύρεν, ἐν δ' ἀνθρώπων θέμεν αὐδὴν,
 Καὶ Δένος, αἰθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὧπα εἵσκειν
 Παρθενικῆς καλὸν εἶδος ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
 Ἔργα διδάσκῃσαι πολυδαίδαλον ἰσὺν ὑφαίνεν·
 Καὶ χάριν ἀμφιχέει κεφαλῇ χρυσῇ Ἀφροδί-
 την, 65

Καὶ πόθον ἀργαλέον, καὶ γυιοκόρης μελεδῶνας.
 Ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπὶ κλοπὸν ἦθος
 Ἑρμείην ἥνωγε διάκτορον Ἀργεϊφόντην.

Ως

inde quasi transformatum in aliam naturam, & πρᾶσιν corpoream, & illam quidem excellentem virtutibus cœlestibus, sed quibus corporea facie contaminata, mens humana & ipsa ex consortio contaminata, varie abutatur ad lasciviam & luxuriam variarum artium, & inventionum: & hoc sub spe & specie boni & vitæ melioris; sed quam omnem industriam suam posteriore consideratione, & eventu stultorum magistro, experiatur contrariam esse suis effectis, solaque spe reliqua sustentetur in perpetua anxietate animi. Cæterum si de voluptate hæc potius libeat intelligere, dicemus, Poëtam hic significare, non unum esse genus voluptatis.

62. Ἀθανάταις δὲ θεαῖς αἰ ὧπα εἵσκειν. MS. Palat. Παρθενικῆς, id est, παρθένης, ut habent glossæ.

63. * Παρθενικῆς) Antea legabatur παρθενοκαῖς. Sed recepi lectionem, quam Grævius in quibusdam Codd. invenit, & Proclus quoque habet, tanquam convenientiorem huic loco. Παρθενικῆς εἶδος referendum est ad Pandoram, non ut vulgo faciunt, ad Deas. K.

66. Καὶ πόθον.) Indefessam cupiditatem superandi alios vel (secundum quosdam) desiderium vehemens, ut vehementer ametur. Γυιοκόροι, vox apta meditationibus & curis, quæ ad satietatem usque arrodunt & absument membra: sicut fere videre est, inge-

*Terram aquae miscere, hominisque imponere vocem
Et robur, immortalibus vero Deabus facie similem reddere
Virginis pulchram formam peramabilem: at Minervam
Opera docere, ingeniose telam texere:
Et venustatem circumfundere capiti auream Vene-
rem.*

*Et desiderium vebemens, & ornandi corporis curam.
Indere vero impudentem mentem, & fallaces mores
Mercurium jussit nuntium Argicidam.*

Sic

ingeniosos pallidos & extenuatos esse. Aliam etiam interpretationem addit Proclus, quam nonnullos assequitos non esse animadvertito: γυναικός μελεδῶνας, inquit, ὥς τὰ γυνῆ κοσμέσας, τὸ γὰρ κοσμεῖν καὶ καλῶσαν οἱ παλαιοὶ κορῶν ἔλεγον, de curatura, quæ bonam virginum naturam corrumpit, ἐν τῷ καλῶσιζαν, Proclum agere existimo. Stephanus mallet leg. γυναικός. Illa enim etymologia nimium longe petita esse videtur, τὰς τὰ μέλη ἐσθιάσας ἄχρι κόρης.

* Non multum sani ineftiis, quæ ad horum verborum illustrationem hic afferuntur. γυναικοὶ μελεδῶνες sunt curæ, quas fœmina colendo ornandoque cor-

pori impendunt. Stephanī conjectura γυναικός nulla veri specie est commendabilis. Poteratne illi ignotum esse, κορῶν sæpe esse, curare, purgare, ornare? unde in Actibus Apost. XIX, 35. Ephesus dicitur νεωκόρος Ἀρτέμιδος, quasi ædituus Dianæ. K.

67. Ἐν δὲ θέμει.) Impudentiam intelligit, quæ utrique interpretationi, quam attulimus, commodè applicari potest. Solent enim homines voluptatibus dediti, nullam prorsus honestatis rationem habere: itemque negotiatores & πλεονέκται variis artibus & dolis lucrum captare.

68. Ἐρμῆν ἠνωγε.) Mercurium finxerunt nuntium Deorum, quod ejus motus sit

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπὶ θοῖο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι.
 Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλαίσσε κλυτὸς Ἀμφιγυῖαις 70
 Παιρθένας αἰδοίη ἱκελον, Κρονίδεα διὰ βελαίς.
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Ἀμφὶ δὲ οἱ Χάριτες τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθώ
 Ὅρμης χρυσείας ἔθεσαν χροῖ· ἀμφὶ δὲ τήν γε
 Ὄραι καλλιόμοι σέφον ἄνθεσσι σάκεσσι. 75
 Πάντα δὲ οἱ χροῖ κόσμον ἐφῆρμεσε Παλαῖς Ἀθήνη·
 Ἐν δ' ἄρα οἱ σῆθεσσι διάκτορος Ἀργεϊφόντης.
 Ψεύδεά θ' αἰμυλίαις τε λόγους καὶ ἐπὶ κλοπῇ θοῇ
 Τεύχε, Διὸς βελῆσι βαρυκτύπε. ἐν δ' ἄρα Φωνὴν
 Θῆκε θεῶν κῆρυξ, ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα 80
 Πανδώραν. ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν αἰλφθησῆσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσεν,
 Εἰς Ἐπιμηθεῖα πέμπε παῖδ' ἡ κλυτὸν Ἀργεϊφόντην,
 Δῶρον ἄγοντα θεῶν ταχὺν ἄγγελον. ἐδ' Ἐπι-
 μηθεὺς 85

Ἐφρά-

fit maxime admirabilis, & quod ejus varia ratio fit in genituris.

72. Ζῶσι.) Hoc potest de bellicis dotibus intelligi.

73. Πότνια Πειθώ.) Eloquentiæ Dea ab antiquis habitata, quam Græci peculiari templo & ceremoniis colebant.

79. * Φωνὴν Θῆκε.) Redditur vulgo: *vocem imposuit*. Sed quid attinebat Mercurium demum id facere,

quod antea quam fecisse dicebat Vulcanus? quid multa? *Φωνή*, hic est, *ὄνομα*, *nomen ipsi imposuit* Mercurius: quod sequentia confirmant, *ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα πανδώραν*. Sed hoc Grævius jam dudum monuit. K.

81. Πανδώραν.) Quidam (ut ante monuimus) voluptatem exponunt. Alii variam quandam ingenii & mentis industriam propositam,

*Sic dixit. illi autem obtemperarunt Jovi Saturnio regi.
Moxque ex terra finxit inclytus Vulcanus
Virginis verecundæ imaginem Jovis consiliis.
Cinxit vero & ornavit Dea caesia Minerva.
Circum vero Charitesque Deæ, & veneranda Suada,
Monilia aurea imposuerunt corpori. ipsam porro
Horæ pulchricomæ coronarunt floribus vernis.
Omniem vero illius corpori ornatum adaptavit Pallas Mi-
At in pectore illi nuncius Argicida (nerva.
Mendacia blandosque sermones, & dolosos mores
Condidit, Jovis consilio tonantis, sed nomen illi (ce
Imposuit Deorum præco, appellavit autem mulierem hanc-
Pandoram: quia omnes caelestium domorum incolæ
Donum contulerunt, detrimentum hominibus industriis.
At postquam dolum perniciosum & inevitabilem absolvit,
Ad Epimethea misit pater inclytum Argicidam
Munus ferentem Deorum-celerem nuncium. Neque Epi-
metheus*

Cogi-

fitam, quam admirantur ho-
mines, tanquam magnum
suum bonum, cum sit ipso-
rum malum. Quod mirum
est, cum mens humana tam
divinis dotibus sit exorna-
ta: sed hoc fit per accidens
vitio naturæ.

82. 'Αλφησιον.) Intelli-
git solertes, qui discedunt
a simplicitatis rectitudine;
& qui curiosi sunt. 'Αλφη-
σιον indagatores exponunt,
sed id accipiendum est in

malam partem pro curiosis,
quia sic sunt hominum in-
genia, ut præsentia fasti-
diant, cupiant & adfectent
alia. Sicut & pisces αλφη-
σιον vocant, quia statim ad-
natant, si quid adje-
ceris in piscinam. Porro
gravissime ista curiositas re-
prehenditur ab Horat. lib. i.
Ep. 14. vers. pen.

*Optat ephippia bos piger,
optat arare caballus.*

85. Οὐδ' Ἐπειθεὺς.) Mit-
titur

Ἐφράσαθ' ὥς οἱ εἶπε Προμηθεὺς, μήποτε δῶρον
 Δέξασθαι παρ' Ἰδης Ὀλυμπίῃς, ἀλλ' ἀποπέμπειν
 Ἐξοπίσω, μήπερ τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
 Αὐτὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
 Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ Φῦλ' αἰθρώπων θο
 Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνου,
 Νέσων τ' ἀργαλέων, αἷτ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαν.
 Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηνράσκεισι.
 Ἀλλὰ

titur donum ad Epimethea, & recipitur. Nam pars inferior cupiditatum & affectionum, quæ est iste Epimetheus, id est, vis animi humani inconsiderata & præceps, non obsequitur plerumque parti superiori meliorique mentis & rationis, quæ est προμηθεὺς animi hominis. Ideoque specie hujus boni deceptus, postea noxium comperiens, sero recepisse pœnitet. Recte ergo Horatius,

- - *Nocet empty dolore
 voluptas.*

*86. Μήποτε δῶρον δέξασθαι παρ' Ἰδης.) Adducit hunc locum Plutarchus in libello *de audiendis Poëtis*, ubi contendit, nomen *Jovis* h. l. usurpari de *Fortuna potentia*. Sed quid de judicio Plutarchi de hoc, & Ho-

meri locis, in quibus nomen Διὸς s. Ἰδης pro Τύχῃ sumendum putat, sit statuendum, dicemus in Animadversionibus nostris ad aureum illum Plutarchi libellum, qui, Θεῶν δίδοντας, mox in adsp̄ctum prodibit. K.

91. Νόσφιν ἄτερ τε.) Hæ duæ particule, quamvis idem denotent, intendunt tamen hic significationem. Vel hinc magna incuria librariorum deprehendi potest, qui Νόσφιν ἄτερ κακῶν reliquerint: quum paulo post, v. 113. Νόσφιν ἄτερ τε πόνων, ponant.

*In quibusdam legitur ἄτερ κακῶν, quæ lectio Grævio quoque probatur: etsi in ea re Stephanus incuriæ librarios accusat. Sine causa: nam & sic metro sua integritas

*Cogitavit quod illi præcepisset Prometheus, ne quando
Susciperet a Jove Olympio, sed remitteret (munus
Retro, nec ubi mali quippiam mortalibus eveniret.*

*Verum ille recepto eo, cum jam malum haberet, sensit.
Prius namque in terra vivebant homines
Seorsim a malis, & sine difficili labore,
Morbisque molestis, qui hominibus senectam afferunt.
Statim enim in afflictione mortales consuecunt.*

Sed

gritas constat, cum prima in κακῶν ob alterum κ, quod pronunciando duplicatur, possit produci: plane ut v. 113. ubi in quibusdam MS. legitur ἄτερ πόνων, sine τῶν τε. ubi Tzezēs πόνων δὲ τὸ πο κοινή ἐστι συλλαβή. ὑπὸ γὰρ τῆς ἀμεταβόλης ἐκτείνεται. Attamen cum in plerisque Codd. legatur Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, neque sine ulla necessitate legem metricam neglexisse Poëtas credibile sit, eam lectionem exhibendam curavi. K.

92. *Γῆρας ἔδωκαν.) Vir quidam doctus in observ. Miscell. Tom. I. Vol. II. p. 316. pro γῆρας ex Origene κῆρας legendum, sequentemque versum delendum censet. In quo assentientem sibi habet alium virum do-

ctum, qui l. c. tradit in antiquo codice κῆρας legi, sequentemque versum desiderari. Sed ad hæc regeritur Tom. I. Vol. III. p. 77. earundem Observatt. facilius creditu esse, oscitantes librarios κ pro γ posuisse, quam ut scriberent γ pro κ, & postea integrum versum de suo addidisse. Addatur & hoc, γῆρας sensum multo commodiorem efficere quam κῆρας, cum Morbos adferre mortem locutio sit inepta; sed senectutem accelerare eos usitatus esse. Denique senectutem h. l. figurate adhiberi, & significare, infirmitates senectutis, quæ dicantur morbis accelerari. K.

93. Αἰψα.) Κακότης hic pro malo externo accipitur.

Ἄλλα γυνὴ χεῖρεσσι πίθη μέγα πῶμ' ἀφε-
λῆσα,

Ἐσκέδασ' αἰθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ. 95

Μέννη δ' αὐτόθι Ἑλπίς ἐν ἀρρήκτοισι δόμοισι

Ἐνδον ἔμιμνε πίθη ὑπὸ χεῖλεσιν, ἐδὲ θύραζε

Ἐξέπτη πρόθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,

Αἰγίοχος βελῆσι Διὸς νεφεληγερέταο. (ταμ. 100

Ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνδράπας ἀλάλη-

Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.

Νῆποι δ' ἀνδρώποισιν ἐφ' ἡμέρη ἢ δ' ἐπὶ νυκτὶ

Αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι

Σιγῇ. ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητιέτα Ζεὺς.

Οὕτως

* Plutarchus *de Audien-*
dis Poëtis observat, vocem
κακότητος interdum signi-
ficare κακίαν καὶ μοχθηρίαν
ψυχῆς, *malitiam*, *pravita-*
temque animi, quod con-
firmat illo Hesiodio *Erg.*
v. 287.

Τὴν μὲν γὰρ κακότητα καὶ
ἱλαδὸν εἰς ἐλέδαμ.

Interdum autem κακῶσιν ἢ
δυσυχίαν, *calamitatem* &
miseriam, in quam rem ad-
ducit hunc ipsum Hesio-
dium versum, ita tamen,
ut Homero adscribat. Et
legitur sane apud Homer.
Ὀδυσσ. T. v. 360. K.

94. Ἄλλα γυνή.) Proverb.
Γυναικῶν ὅλεθροι. *Mulier,*
id est, *appetitiva & fæminea*

affectio, & *publica indul-*
gentia *δημγωγικὴ & ψυχα-*
γωγικὴ atque *συρφετώδης*,
unde laxatur disciplina se-
verior. Hinc deinde subla-
ta disciplina tanquam oper-
culo *Pandoræ*, id est, cor-
poris & animi humani, sta-
tim quasi ex antro *Æoli*
venti & impetus affectuum,

Qua data porta ruunt, &
terras turbine perflant,
& nusquam non pervadunt,
& nihil non moliantur.
Quod tamen spes remansit,
significat, neminem tam de-
speratis rebus esse, quin
aliquando speret. Ovid.

Vivere spe vidi, qui mo-
riturus erat.

98. Πρόσθεν γὰρ.) *Ratio*
solius

*Sed mulier manibus vasis magnum operculum cum dimo-
visset,*

Dispersit: hominibus autem immisit curas graves.

Sola vero illic spes in non fracta pyxide

Intus mansit dolii sub labris, neque foras

Evolavit. prius enim iniecit operculum dolii,

Ægiocbi consilio Jovis nubicogæ.

Alia vero innumera mala inter homines errant.

Plena enim terra est malis, plenumque mare.

Morbi autem hominibus tam interdium quam noctu

Ultro oberrant, mala mortalibus ferentes

Tacite: nam vocem exemit prudens Jupiter.

B 3.

Sic

solius spei in pyxide reli-
ctæ. Magnum certe Dei do-
num spes, quo solo affectu
homines inter tot ærumnas
sustentantur & aluntur, &
sine cujus condimento o-
mnia non solum fœtva, vel
etiam insuavissima sunt.

99. * Hunc versum delen-
dum censet Heinsius, suf-
fragante Grævio, ea ratione
inductus, quia Plutarchus,
hunc locum *in consolatione
ad Apollonium* adducens,
eum omittit: quæ ratio an
fatis gravis sit, judicent me
acutiores. K.

102. * 'Εφ' ἡμέρη.) Græ-
vius corrigit ἰφ' ἡμεροί. Sine
idonea causa. Nam quod
sux emendationi confir-

mandæ adducit Plutar-
chum, qui *in consolatione
ad Apollonium* ita locum
hunc laudat, nihil valet.
Satis enim constat, veteres
sæpissime aliorum loca lau-
dasse ita, ut ipsa non in-
spexerint, sed ut memoria
suggererit, sensum potius,
quam ipsa verba referre
contentos. Quod si ex ci-
tatione aliorum omnia ve-
terum loca essent emen-
danda, quis corrigendi finis
esset? K.

104. Σιγῇ, ἰπεί Φωτῇ.)
Verissime contra Hesiodum
dicit Plutarchus in præce-
ptis sanitatis; non omnes
morbos solere tacite & fur-
tim invadere ipsos, homi-

Οὕτως ἔτι πρὸς Διὸς νόον ἐξαλέαθαι. 105

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω

Εὖ κ' ἐπισημένως· σύ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.

Ὡς ὁμίδεν γεγάασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι,

Χρῦσεον μὲν πρῶτις αἰὲς γένος μερόπων ἀνθρώπων

Ἀθάναται ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες. 110

Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνῳ ἦσαν, ὅτ' ἔραιν' ἐμβασίλευεν·

Ὡς τε θεοὶ δ' ἔζων, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,

Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύος· ἔδ' ἐτι δειλὸν

Γῆρας ἐπῆν· αἰεὶ δ' ἐπιδάσ καὶ χεῖρας ὁμοῖοι

Τέκπον' ἐν θαλίῃσι κακῶν ἐκτοδεν ἀπάντων. 115

[Ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσι]

Θνη-

nes; sed plurimi καθάπερ
προαγγέλεις καὶ προδρόμους κ'
κύρηκας ἔχουσιν ἀπεψίας καὶ
δυσκινήσεις.

106. Εἰ δ' ἐθέλεις.) Quin-
que ætates jam fingit: quo
commento significat, natu-
ram & mores subinde dete-
riorēs fieri, & vitia homi-
num augeri. Hanc descri-
ptionem ætatum omnes fe-
re Latini Poëtæ imitati sunt.
Ἐκκορυφώσω, significat ex-
positionem ordine factam
& integram, neque tamen
prolixam.

108. Ὡς ὁμίδεν γεγάασι.)
Sequitur ætatum descriptio,
qua monstrat, omnia satis
in pejus ruere.

109. Χρῦσεον.) Aureum,
ut inquit Plato, propter
præstantiam naturæ, mo-
rum & vitæ.

112. Ὡς τε.) Cognoverat
fortasse Poëta aliquid de vi-
ta primorum parentum in
paradiso: & ideo respici-
ens eo, hæc dicit: Θεοὶ δ'
ἔζων. Lege Θεοὶ ζώεσκον.
Ut paulo ante v. 90.

113. *Νόσφιν ἄτερ τε πόνων.)
Vir quidam doctus Observ.
Miscell. Tom. I. Vol. II.
p. 317. pro ἄτερ τε legen-
dum contendit ἄτερθε, quod
idem sit ac χωρίς. Nisi quis
cum Gujeto malit ἄτερθε.
Nulla ratione, si quid vi-
deo, satis gravi permotus.
KREBSIUS.

*Sic nequaquam licet Jovis decretum evitare.
Ceterum si voles, alium tibi sermonem paucis absolvam
Belle ac scienter: tu vero precordiis imposito tuis.*

*Ut simul nati sunt Dii mortalesque homines,
Aureum primo genus diversiloquentium hominum
Dii fecerunt caelestium domorum incolae.
Et ii quidem sub Saturno erant, cum in caelo regnaret:
Et ut Dii vivebant, securo animo praediti,
Plane absque laboribus & ærumna: neque molesta
Senectâ aderat; semper vero pedibus ac manibus sibi se-
Delectabantur in conviviis extra mala omnia: (miles
[Abundantes pomis, cari beatis Diis.]*

B 4

Morie-

115. Ἐν θάλασσι.) Ἐορταῖς, sacris epulis. Græci enim sæpenumero totam τὴν αἰθαιαν vocem θάλας designant, quod Latini Divum epulas dicunt. Vocant enim θάλας sacras epulas, ἀπὸ τῆς θάλας, id est, florere.

* Quod Hensius hic de αἰθαιαν, per vocem θάλας indicat, tradit, id, more ipsius, argute magis, quam vere dictum. Θαλας h. l. sunt epulae, instructae ex rebus iis, quas terra non culta, & jussa, sed sua sponte proferebat. Priscis Græcis θάλας dicebantur, convivia laute instructa, quia ad ea conveniebant in hōno-

rem Deorum: quod me docuit Athenæus Lib. II. c. 3. θάλας αἰθαιαν. ὅτι Θεῶν χάριν ἡλίζοντο καὶ συνήσαν. τῆτο γὰρ ἐστὶ τὸ δαῖτα θάλας. Inde pro quibuscunque epulis lautioribus. confer. Plutarch. Sympof. Lib. IX. πρόβλημα. 15. & Bisetum ad Aristoph. Nub. v. 308. K.

* Ἀφραοι) Hunc versum, qui & nunc in editionibus tantum non omnibus desideratur, inferendum curavi, auctoritate Diodori Siculi permotus, qui eum Libr. V. Bibliothecæ antecedenti versui adjungit: eum quoque exhibet Robinsonius, & Grævius jam dudum

Θυῆσκον δ' ὡς ὕπνω δεδμημένοι· ἔθλα δὲ πάντας
 Τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρυσσας
 Αὐτομάτῃ πολλὸν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐθέλημοι
 Ἥσυχοι ἔργα νέμοντο σὺν ἐθλοῖσιν πολέεσσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν τῆτο γένος κατὰ γαῖαν κάλυ-
 ψεν, 120

Τοὶ μὲν δαίμονες εἰσι, Διὸς μεγάλης διὰ βελαῖς,
 Ἐθλοὶ, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων.
 Οἱ ῥα φυλάσσεσιν τε δίκας καὶ χέτλια ἔργα,
 Ἥερα ἑσσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν
 Πλετοδόται· καὶ τῆτο γέρας βασιλῆϊον ἔσχον. 125
 Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
 Ἀργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Χρυσῶ ἔτε Φυὴν ἐναλίγκιον, ἔτε νόημα.
 Ἀλλ' ἐκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
 Ἐτρέφετ' ἀτάλῳ μέγα νήπιος ὦ ἐν οἴκῳ. 130
 Ἀλλ' ἔταν ἡβήσσειε, καὶ ἡβης μέτρον ἴκοιτο,
 Παιρείδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες

Ἀφρα-

dudum restituendum cen-
 suit. K.

117. Καρπὸν δ' ἔφερε.) Sic
 Virgil. 1. Georg. v. 127.

- - ipsaque tellus

*Omnia liberius nullo po-
 scente ferebat*

Ζείδωρος.) Elegans epithe-
 ton terræ, quod vitæ neces-
 saria det. Sic etiam Venus
 dicitur ζείδωρος. Plinius vult
 sic terram dictam, quod
 zeam proferat.

121. Δαίμονες.) Hæc omnia

non multum discrepant ab
 iis, quæ sacra scriptura tra-
 dit de bonis Angelis. Δαίμο-
 νες, quasi δαήμονες, quod Di
 omnia sciant. Vide Macro-
 bium Saturnal. 1. cap. 13.

* Plutarchus de oraculo-
 rum defectu hos duos ver-
 sus ita adducit:

Τοὶ μὲν δαίμονες ἐθλοὶ ἐπι-
 χθόνιοι τελέθουσιν,

Ἄγνοί, ἀλεξίκακοι φύλακες
 θνητῶν ἀνθρώπων.

Eodem

*Moriebantur autem ceu somno domiti: bona vero omnia
Illis erant; fructum autem ferebat fertile aruum
Sponte sua multumque & copiosum: ipsique pro arbitrio
Tranquilli res suas curabant cum bonis multis.
Verum postquam hoc genus terra abscondit,
Ii quidem daemones facti sunt, Jovis magni consilio,
Boni, in terris versantes, custodes mortalium homi-
num:*

*Qui quidem observant & justa & prava opera,
Caligine induti, passim oberrantes per terram,
Opum datores, atque uno regium honorem consecuti sunt.*

*Secundum inde genus multo deterius postea
Argenteum fecerunt caelestium domorum incola,
Aureo neque corporis habitu simile, neque ingenio.
Sed centum annis puer apud matrem sedulam
Nutriebatur crescens valde rudis domi suae:
Cum vero adolevisset, & pubertatem attigisset,
Pauxillum vivebant ad tempus, dolores habentes*

B 5

Ob

Eodem modo leguntur apud Aristidem & Platonem: quorum auctoritate per motus Grævius eam lectionem vulgatæ præferendam putat. Cæterum de Geniorum natura multis disputat Plutarchus libro citato. K.

125. Πλατοδότης.) Dicti sunt Dii, qui τὴν ἐπικαρπίαν promoverent, & quocunque modo terræ præfessent.

126. Ἀργύρεον.) Alterum seculum describit per suas circumstantias, quod argenteum vocat: & eo deterius priori fuisse ostendit, quo argentum est vilius auro.

129. Ἀἰὶ ἐκαστὸν μὲν παῖς) Ἀἰὶ eleganter hoc loco pro αἰὶ ὅμως ponitur.

131. Ἡβῆς μέτρον.) Vocat mediam ætatem, quæ Græcis ἀκμή dicitur.

Ἀφραδίαις ὕδριν γὰρ ἀτάσθαλον ἐκ ἐδύναντο
 Ἀλλήλων ἀπέχεν ἑδ' αἰθανάτης θεραπέειν
 Ἥθελον, ἑδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς, 135
 Ἥθέμιν ἀνθρώποισι κατ' ἥθεα. τὲς μὲν ἔπειτα
 Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε, χολέμενος ἕκιστα τιμᾶς
 Οὐκ ἐδίδεν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 Ἀυτὰρ ἐπεὶ καὶ τὸ γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
 Τοὶ μὲν ἐπιχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται 140
 Δεύτεροι, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώ-
 Χάλκειον ποίησ', ἐκ ἀργυρῶ ἑδὲν ὁμοῖον, (πων
 Ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὄμβριμον οἷσιν Ἀρης
 Ἔργ' ἔμελε φονόεντα, καὶ ὕβριες ἑδέ τι σῖτον 145
 Ἥθιον, ἀλλ' αἰδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυ-
 μόν,

Ἀπλα-

135. Οὐδ' ἔρδειν.) Ἐρδειν,
 non raro apud Græcos ca-
 pitur pro sacrificare, ut fa-
 cere apud Latinos. Virgil.
Cum faciam vitula pro
frugibus.

137. Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε)
 Significat propter impieta-
 tem & neglectam religio-
 nem mortuos esse: docet-
 que ob id factum, ut non
 converterentur quidem in
 divinos spiritus, ut illi pri-
 ores, sed tamen essent bea-
 ti, & sub terra degerent.

140. Ἐπιχθόνιοι.) Lege
 Επιχθόνιοι.

*Τοὶ μὲν ἐπιχθόνιοι.) Hunc
 locum, paullo obscurio-
 rem, ita exponit Grævius:
 Hi beati mortales secundi
 sunt terrestres, scilicet dæ-
 mones: hoc est secundi gra-
 dus, inferiores illis dæmo-
 nibus, qui ex aurei seculi
 θνητοῖς sunt orti. Qui qui-
 dem non regium honorem
 sunt adepti, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ
 καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ, sunt ta-
 men & bi in dignitate con-
 stituti. K.

142. Ζεὺς δὲ.) Tertium
 genus hominum æri com-
 parat, immane, ferox, &
 omni-

*Ob stultitias. Injuriam enim pravam non poterant
A se mutuo abstinere, neque Deos colere
Volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
Ut fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
Jupiter Saturnius abscondit iratus: quia honores
Non dabant beatis Diis, qui Olympum habitant.*

*At postquam & hoc genus terra occultavit,
Hi quidem terrestres beati mortales vocantur
Secundi: sed tamen honor etiam hos sequitur:
Jupiter vero pater tertium aliud genus hominum
Æneum fecit, omnino argenteo dissimile,
E fraxinis, vehemens & robustum: quibus Martis
Opera curæ erant luctuosa, ac injuriæ: neque ullum cibum.
Edebant, sed ex adamante habebant durum ani-
mum,*

In

omnino Martium; fortasse
Gigantes intelligit.

144. Ἐκ μελίαν.) Fingit
natos ex arboribus, ut signi-
ficet duritiem & feritatem
animorum, utpote qui toto
impetu ad armorum & bel-
licorum instrumentorum
usum ferebantur.

145. Οὐδέ τι σῖτον.) Non
frumentum ederunt, sed
primi pecudes laniarunt, &
carne vesci cœperunt, quod
antea magnum nefas est cre-
ditum. Sic enim de bove
aratore ait Varro: *Ab hoc*

*antiqui ita manus absti-
neri voluerunt, ut capite
sancierint, si quis occidis-
set. Et apud Homerum,
cum focii Ulyssis boves fo-
lis mactasse dicuntur, in-
telligi debent, boves arato-
res, quos violare impietas
erat.*

146. Ἄλ' ἀδάμαντος ἔχον.)
Pulchra descriptio virium
corporis est, & volebat
significare mirabilem duri-
tiem in illorum animis fu-
isse, quod a civilibus discor-
diis, quæ florentissimas res-
publicas evertere solent,
impias

Ἀπλᾶστοι μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
 Ἐξ ὧμων ἐπέφυκον ἐπὶ σίβαροῖς μελέεσσιν.
 Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι,
 Χαλκῷ δ' ἐργάζοντο μέλας δ' ἐκ ἔσκε σίδη-
 ρος. 150

Καί τοι μὲν χεῖρτοσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμέντες
 Βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυερῷ Αἰδάο,
 Νώνυμοι Θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλης περ ἐόντας
 Εἴλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον Φάος ἡελίοιο. (155
 Ἀυτὰρ ἐπεὶ καὶ τῷτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
 Αὖθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πελυβοτείρῃ
 Ζεὺς Κρονίδης ποίησε δικαιότερον καὶ ἄρειον,
 Ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος, εἰ καλέονται
 Ἡμίθεοι, προτέρῃ γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Καὶ ἴδ' ἐς μὲν πόλεμός τε κακὴς καὶ φύλοπις αἰνὴ, 160
 Τὸς μὲν ἐφ' ἐπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηίδι
 γαίῃ,

Ὡλε-

impias manus non cohi-
 buerint.

149. Τοῖς δ' ἦν &c.) Vidi Vett. Codd. in quibus & ipsis ita scriptum esset: sed quamvis paulo ante in ἔττα producat, ut producendum erit in τεύχεα post συν- ἰζησιν, credibile est tamen, Hesiodum τεύχη scripsisse.

152. Εὐρώεντα.) Gatakerus mallet hoc verti, situ

obsitum potius, quam la-
 tum.

* Ejusdem sententiæ Græ-
 vius est, qui *squalidum* red-
 di vult: quos si sequeris,
 derivabis ab εὐρώς *situs*,
squalor: neque tamen illi
 inepti, qui *latum*, *amplum*
 reddunt. Sæpe enim εὐρώας
latus, *amplus*, unde Hesy-
 chius εὐρώεντα exponit πλα-
 τέα: quo sensu deducenda
 vox ab εὐρος *latitudo*, ut do-
 cet Eustath. ad Iliad. T. p.
 962. Edit. Rom. K.

*Inconditi: magna vero vis & manus invictæ
Ex humeris nascebantur in validis membris.
His erant aenea arma, aeneaque domus:
Ære vero operabantur: nigrum enim nondum erat
ferrum.*

*Et hi quidem, manibus suis interfecti,
Descenderunt amplam in domum horribilis Plutonis,
Ignobiles: mors vero, tametsi terribiles erant,
Invasit atra, splendidumque liquerunt lumen solis.*

*Sed postquam & hoc genus terra operuit,
Rursum aliud quartum in terra multorum altrice
Jupiter Saturnius fecit justius & melius,
Virorum heroum divinum genus, qui vocantur
Semidei, priori ætate, per immensam terram.
Hos quoque bellumque malum & pugna gravis,
Alios quidem ad septem portas habentes Thebas, Cad-
meam terram,*

Per-

155. 'Αυτὰρ ἱπᾶ.) Jam ante dictum est, hoc consilio ætatum differentias recenseri, ut describeret Poëta, quomodo vitia hominum aucta sint.

158. 'Ανδρῶν.) Quartam ætatem Heroicam appellat, quando Hercules, Jason & alii Argonautæ vixerunt, qui Heroës vocati sunt, quod virtute communi hominum naturæ præstarent: & semidei, vel quod altero tantum parente deo nati

essent, vel quia in natura humana virtute divina præditi essent.

161. Τὰς μὲν ἱφ.) Heroica ætas continet Argonautas, & res gestas ad Theben & Trojanam historiam. Posteriora tantum tempora recenset.

'Επταπύλῳ.) Ad differentiam Thebarum Ægyptiarum, quæ dicebantur ἑπταπόμυλοι, & illarum quæ dictæ sunt ὑποπλάκιοι, a monte, sub quo sitæ sunt in Cilicia.

Ωλεσε μαρναμένους μῆλων ἕκην' Οἰδιπόδαο.
 Τὸς δὲ καὶ ἐννήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
 Ἐς Τροίην ἀγαγὰν, Ἑλένης ἔνεκ' ἠϋκόμοιο.
 Ἐνθ' ἦτοιγ' ἔς μὲν θαιάτ' ἔλεος ἀμφεκάλυψε. 165
 Τοῖς δὲ δῖχ' ἀνθρώπων βίον καὶ ἦθ' ἐπάσας
 Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε παλῆρ' ἐς πείρατα γαίης,
 [Τηλὲς ἀπ' ἀθανάτων τοῖσι Κρόνος ἐμβασιλεύει.]
 Καὶ τοὶ μὲν ναίεσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
 Ἐν μακάρων νήσοισι, παρ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
 Ὀλβιοὶ ἥρωες τοῖσιν μετ' ἰηδέα καρπὸν 170
 Τρεῖς ἔτεος θάλλοντα φέρει ζείδωρος ἄρερα.

Μηκέτ' ἔπειτ' ὦφειλον ἐγὼ πέμπτοισι μετέναι
 Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρότερον θανεῖν, ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
 Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐς ἰσιδῆρεον ἔδ' ἐποτ' ἡμᾶρ
 Παύσσονται καμᾶτ' καὶ οἰζύος, ἔδ' ἐτι νύκτωρ 175
 Φθειρόμενοι. χαλεπαῖς δὲ θεοὶ δώσθσι μερίμνας.
 Ἀλλ' ἐμπῆς καὶ τοῖσι μεμίζεται ἔσθλα κακοῖσιν.
 Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τῷτο γένος μερόπων ἀνθρώ-
 πων,

Εὐτ'

162. Μῆλων.) Id est, propter regnum ac potentiam: nam prisca reges pecoribus divitias suas metiebantur. Eteocles & Polynices filii Oedipi, monomachia de regno decertantes, ambo mutuis vulneribus conciderunt.

*Τηλῶν) Hunc versum, antea in hac editione desideratum, exhibendum curavi, ob rationes, a Grævio redditas.

Inferendum quoque curavit Robinsonius suæ editioni. K.

169. Ἐν μακάρων.) De Fortunatis insulis vide Plinium, lib. 6. c. 23. & Homerum Odysseæ δ. Παρ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην.) Hesiodus hoc libro injustitiæ poenam constituit τὸν Ὀκεανόν, tanquam necessarium, a quo etiam justos separat: quibus hoc præmium proponit

Perdidit pugnantes propter oves Oedipi.

*Alios vero in navibus per ingentem maris amplitudinem,
Ad Trojam ducens, Helenæ gratia pulchricornæ:*

Ubi mors quoque oppressit ipsos. (ens

Iis autem seorsim ab hominibus victum & sedem tribu-

Jupiter Saturnius pater constituit eos ad terræ fines,

[Procul ab immortalibus: Saturnus horum Rex est.]

Et hi quidem habitant securum animum habentes

In beatorum insulis juxta Oceanum profundum,

Felices heroes: his dulcem fructum

Ter quotannis florentem profert fœcunda tellus.

O utinam ego quinto non interesssem ~~gratus!~~

Hominum generi, sed aut mortuus essem prius, aut postea

Nunc enim genus est ferreum: neque unquam aut die

Quiescent a labore & miseria, aut nocte

Corrupti: graves vero Dii dabunt curas.

Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis,

Jupiter autem perdet etiam hoc genus varie loquentium

hominum,

Cum

ponit, futurum, ut ne Oceano quidem opus habeant.

Sicut enim ante *ἐπιθυμίαν*

& τὸ *ἐπιθυμητικόν*, Oceanus

ignotus erat, aut semotus:

ita Heroum καὶ τῶν μακάρων

animæ ultra Oceanum constituuntur, quod extra *ἐπι-*

θυμίαν sint; qua qui ca-

rent, *ἔσσαν ζῶαν* dicuntur.

171. *Τρὶς τῷ ἔττει.*) Ele-

gantius Palatinus: *Τρὶς ἔ.*

τρεις, id est, *πολλὰς*, inquit interpres. Et sic *τρὶς* infra vers. 594.

172. *Μηκέτ'.*) Descriptio postremæ & ferreæ ætatis, quæ moribus est pessimis, impiis & depravatissimis, vitæque cursu calamitosissimo. Vox *ᾤφθαλον* usurpatur adverbialiter significatione optandi, & tamen formatur ut verbum, tribus personis.

Εὐτ' ἂν γενόμενοι πολιοκρέατα Φοι τελέθωσιν.
 'Ουδὲ πατὴρ παῖδεςσιν ὁμοίος, ἔδὲ τι παῖδες, 180
 'Ουδὲ ξείνος ξεινοδόκῳ, καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ,
 'Ουδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὥς τὸ πάρος περ.
 Αἰψὰ δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσῃσι τοκῆας.
 Μέμψονται δ' ἄρα ἰὲς χαλεποῖς βάζοντ' ἐπέεσσι
 Σχέτλιοι, ἔδὲ θεῶν ὅπιν εἰδότες. ἔδὲ μὲν οἷ γε 185
 Γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,
 Χειροδίκαι. ἕτερος δ' ἑτέρῃ πόλιν ἐξαλαπάξει.
 Οὐδέ τις εὐόρκῃ χάρις ἔσσεται, ἔτε δικαίῃ,
 Οὔτ' ἀγαθῇ. μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
 Ἀνδρατιμήσῃσι. δίκη δ' ἐν χερσὶ καὶ αἰδῶς 190
 Οὐκ ἔσαι. βλαῖψαι δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρεῖονα φῶτα,
 Μῦθοι-

181. Οὐδὲ ξείνος.) Eleganter hunc locum expressit Ovid. lib. i. Met.

- - Non hospes ab hospite
 tutus,
 Non socer a genere, fratrum
 quoque gratia rara est.

184. Βάζοντ'.) Ita MS. Palat. Βάζοντε ἀντὶ τῆ βάζοντες, dualis pro plurali, inquit Tzetzes, ut apud Homer.

ὦ Λύκιοι πόσε φεύγοντες;
 αἰδῶς, νῦν θοοὶ ἔστε.

Alii, βάζοντες ἐπέεσσι, & ita legisse videtur Moschopu-

lus: qui alias in grammaticis istis observationibus nimius est; alii ἐπέεσσι.

185. Θεῶν ὅπιν.) Ὅπιν Poëta usurpant pro intuitu, & præcipue Dei, & hominum in imperio constitutorum: hinc pro gubernatione divina: ex hoc pro metu, reverentia, & cultu. Hinc ergo illi erunt protervi, quia nulla reverentia erga Deum nec parentes præditi sunt.

186. Γηράντεσσι.) Athenis capitale fuit, θρεπτήρια non persolvere parentibus.

187. Χειροδίκαι.) Violenti,

Cum vix nati canescant.

Neque pater liberis similis, neque liberi patri,

Neque hospes hospiti, neque amicus amico,

Neque frater amicus erit, ut antehac:

Statim vero senescentes debonorare solent parentes.

Incusabunt autem illos molestis alloquentes verbis

Impii, neque Deorum iram veriti, neque hi sane

Senibus parentibus educationis præmia reddent,

Violenti, alter vero alterius civitatem diripiet:

Neque ulla pii gratia erit, neque iusti,

Neque boni: magis vero maleficum & injurium

Virum colent, Justitia vero in manibus & pudor

Non erit. Lædetque malus meliorem virum,

Verbis

ti, quibus jus est in manibus, qui neque jus, neque leges norunt.

189. Ὑβριν.) Pro ὕβρισήν, ut Latinis scelus pro scelersto.

* Proclus ad h.l. ὕβριν, ἀντὶ τῆς ὕβρισην καὶ πακῆργον ἀνδρωπον. τοιῶτον καὶ τὸ παρ' Ἑυριπίδῃ ἐν Θούρῃ. Πόλεμον, ἀντὶ τῆς ἐρισιπῶν, πολέμιον. Robinsonius in Notis ad h.l. scribit, se dubitare, an ullis exemplis probari possit, πόλεμον etiam pro πολέμιον. Sed quam dubitandi causam habeat vir doctus, non video. Quasi non usitatissimum Græcis sit, duo

substantiva ponere ita, ut alterum munus adjectivum sustineat. Sophocl. in Ajac. v. 59. μακίᾳσι νόσοις, morbis furiosis. Oed. Tyran. v. 21. μαντεῖα σποδῶ pro μαντικῇ. quod cum quidam non intelligerent, scripserunt μαντεῖας. in Electr. v. 182. Κρίσας αἰκτὴν pro κρισῇ. Callimach. Hymno in Del. Φυγῶ ἐπὶ πρύμνῳ pro Φυγηῶ. Ubi quoque male Faber, deletο τῷ jota, scribebat Φυγῶ, Dorice pro Φηγῶ. Sed de hoc loquendi more Græcorum, ad quem viri quoque docti non semper attendisse videntur, pluribus, in juvenum gratiam, disputabimus

Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμῆται.
 Ζῆλος δ' ἀνθρώποιτιν οἰζυροῖσιν ἅπασιν
 Δυσκέλαδος, κακὸς χαρτος ὁμαρτήσῃ συγε- 195
 ρώπῃς. (δείης,
 Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυο-
 λευκοῖσιν Φαρέεσσιν καλυψαμένῳ χρεῖα καλὸν,
 Ἀθανάτων μὲλ' αὖ Φῦλ' ἴτην, προλιπόντ' ἀνθρώπους,
 Αἰδῶς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακὲ δ' ἐκ ἔσσεται ἀλκή.
 Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦς ἐρέω φρονέεσσι καὶ 200
 αὐτοῖς.

Ωδ'

in Lectionibus nostris Sophocleis. K.

192. Ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμῆται.)
 Ubi notandum est, non jungi præpositionem cum verbo, sed cum nomine: & licet ὄρκον scribatur, tanquam sit nomen per se, nullam tamen significationem, nisi cum ἐπὶ jungatur, habere. Est enim ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμῆται, pro ὁμῆται δ' ἐπὶ ὄρκον, ut infra vers. 280.

193. Ζῆλος.) Jam redit ad primam propositionem de litibus. Posteaquam vero præclare affectum invidiæ epithetis suis descripsit, fingit Pudorem & Nemefin Deas, reliquisse terras, id est, nec pudore bonos ab-

sterreri amplius a turpitudine, neque improbos metu vindictæ. Nemesis enim hic significat justitiam, quæ ulciscitur malefacta flagitiosorum. Locus hic, vere philosophicus, etiam a Platone in Protagora tractatus fuit.

197. *Προλιπόντ'.) Adducit hunc Hesiodi locum Scholiastes Sophoclis ad Oed. Colon. v. 1746. ob figuram loquendi scriptoribus Atticis frequentatissimam, quæ de fœminis in Duali adhibent genus Masculinum: ut in illo Sophoclis loco, ἰδόντε καὶ παθῆσα; ubi Schol. ἀντὶ τῆ ἰδῆσαι καὶ παθῆσαι. ποῦλα καὶ δὲ τῷ χήματι χρηταί, αὐτῇ

Verbis injustis alloquens, pejerabit vero:

Livor autem homines miseros omnes

Malos rumores spargens, malis gaudens comitabitur in-
viso vultu.

Tum demum ad cælum a terra spatiosa

Candidis vestibus, tectæ corpus pulchrum,

Ad Deos abierunt, relictis hominibus,

Pudor & Nemesis, relinquentur autem dolores graves

Mortalibus hominibus: mali vero non erit remedium.

Sed nunc fabulam a brutis desuntam regibus narrabo,
quamvis ipsi sapiant.

Sic

ἀντὶ τῶν θηλυκῶν τὰ ἀρρε-
νικὰ τιθαίε. καὶ ἐν Ἡλέκτρῳ

Ὡ τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβη-
κόσι ποτὲ,

Ψυχῆς ἀφαιήσαντε πρᾶ-
σάτην φόνε.

καὶ πάλιν,

Ὅρα, κακῶς πράσσοντε, μὴ
μάζω κακὰ κτησώμεθα.

καὶ Ὀμηρος,

Τῶγε βήτην τρήρωσι πε-
λαῖσι ἰθυμαδ' ὁμοῖα.

καὶ Ἡσίοδος

- - Ἀθανάτων μετὰ Φῦλον
ἴσαν προλιπόντ' ἀνθρώπους,
Αἰδῶς καὶ Νέμεσις.

Ex quibus & illud intelli-
gitur, Scholiasten hunc He-
siodi locum paullo aliter
legisse, ac nunc exhibe-
tur. K.

199. Κακῶ δ' ἀπ' ἴσσεταί

ἀλκή.) Id est, in tantum ma-
litia invalescet, ut plane
nullum vel remedium vel
auxilium hisce tantis malis
exspectandum, (id enim
ἀλκή significat). Et per-
spexerunt sapientes, omnia
in rebus humanis mala cor-
rigi non posse, nec jus ci-
vile corrigit omnia. Multa
enim toleranda & dissimu-
landa veniunt, non quod
laudem mereantur; sed
quod sine maximo incom-
modo e medio tolli neque-
ant.

200. Νῦν δ' αἶνον.) Nar-
rat apologum, quo notat,
potentiorum mores adver-
sus inferiores. αἶνος fabulam
ejusmodi significat, quæ fi-
gurate & tectè contineat ad-

Ωδ' ἱρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον
 Ὑψι μάλ' ἐννεφέεσσι φέρων ὀνύχεσσι μεμαρπώς·
 Ἥδ' ἐλεόν, γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἄμφ' ὀνύχεσσι,
 Μύρετο· τὴν δ' οὐ γ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε.
 Δαιμονίη, λίλέλακας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων. 205
 Τῇ δ' εἰς, ἥ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω, καὶ αἰεὶ δὸν ἔδσαν.
 Δείπνον δ' αἰεὶ κ' ἐθέλω, ποιήσομαι, ἢ μεθήσω.
 † Ἀφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφερί-
 ζειν.

† Νίκης τε ζέρεται, πρὸς τ' αἰχέσιν ἀλγεα πάχει.
 Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρηξ, τανυσίπτερος ὄρνις. 210
 Ω Πέρση, σὺ δ' ἄκχε δίκης, μηδ' ὕβριν ὄφελλε.
 Ὑβρις γάρ τε κακὴ δειλῶ βροτῶ. ἐδὲ μὲν ἐωλὸς
 Ῥηιδίως φερέμεν δύναται, βαρύθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς,
 Ἐγκύρσας ἄτησιν· ὁδὸς δ' ἐτέρη φη παρελθεῖν
 Κρείσ-

monitionem seriam & gravem, & ex usu vitæ petitam. Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦς.) Propositio est. Tradam nunc præcepta Regibus & Magistratibus: & dicit Magistratum nil minus decere, quam vi grassari more bestiarum.

201. Ἀηδόνα.) Per Lusciniam intelligit doctos homines & sapientes; vocat hanc aviculam ποικιλόδειρον, gutture vario, propter soni & vocis varietatem.

205. Δαιμονίη, τῇ δ' εἰς.) Tyrannica vox plane proverbialis, de alterius vi-

ta pro libidine statuentis. Quasi dicat, quantumvis justa sint ea, quæ postules, tamen penes me est jus de te statuendi, quid velim.

206. * Τῇ δ' εἰς.) Redditur hac vadis. male, reddendum, hac via incedere debes. Est hic usus præsentis temporis frequentissimus. Supra vers. 30. ὦρη ἐλίγη πέλεται pro πέλεται δ᾽, exigua cura esse debet. Neque aliter in sacris litteris. Matth. III. πᾶν δένδρον, μὴ ποιεῖν καρπὸν καλόν, ἐκκόπτεται καὶ ὡς πῦρ βάλ-

Sic accipiter affatus est lusciniam canoram,

Alte in nubibus ferens, unguibus correptam.

Illam vero misere, curvis confixa unguibus,

Lugebat: eam autem violento ille sermone allocutus est:

Infelix, quid strepis? habet te multo fortior.

Hac vadis, qua te duco, licet sis cantatrix.

Utrum vero libet, vel epulabor te, vel dimittam.

† *Imprudens autem, quicumque velit cum potentioribus contendere:* (titur.

† *Quippe victoria privatur, & præter convitia dolores pa-*

Sic ait velox accipiter, latis alis prædita avis.

O Persa, tu vero cole justitiam, neque injuriam fove.

Injuria enim perniciosa est misero homini. nam nec dives

Facile ferre eam potest, gravaturque ab ipsa,

Quoties in damna incidit. Via vero altera perveniendi

C 3

Melior

βίβρα, h. e. exscindi, & in ignem conjici debet. Et sic infinitis locis aliis. K.

208. * Αφρων.) Epiphonema seu ἐπιμύθιον hujus fabulæ, quod monet, non esse reluctandum potentioribus.

* Αφρων.) Hunc versum cum sequenti obelis suis notavit Aristarchus, eam ob causam, quod sententiæ & ἐπιμύθια non convenient brutis. Illius sententiæ subscribit Grævius, qui propterea versum, paullo post sequentem, his duobus an-

teponendum censet, ita ut hi duo versus, tanquam ἐπιμύθιον & epiphonema tribuantur Hesiodi. Quam transpositionem versuum invenisse se in MS. Vossiano idem Vir doctus testatur. K.

211. Ω Πέρση) Primum præceptum, quo fratrem ad justitiam colendam, & injustitiam vitandam adhortatur. Ὑβρις opponit justitiæ, quia pro injustitia universalis hæc vox usurpatur: quamvis tamen sæpius accipiat pro insolentia, quæ comitatur divitias.

Κρείσσων ἐς τοὺς δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἰσχύει 215
 Ἐς τέλος ἐξελεύσεται. παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.
 Ἀυτίκα γὰρ τρέχει Ὀρκος ἅμα σκολιῇσι δίκησιν.
 Τῆς δὲ Δίκης ῥόδος ἐλκομένης ἧ' ἢ ἄνδρες
 ἄγασσι

Δωροφάγοι, σκολιαῖς δὲ δίκαις κρίνωσι θέμισας.
 Ἦδ' ἔπεται κλαίεσθαι πόλιν τε καὶ ἡθεα λαῶν, 220
 Ἥερα ἔσταμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρεσθαι,
 Οἳ τὲ μιν ἐξελεύσονται, καὶ ἐκ ἰθείαν ἐνειμάν.
 Οἳ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδῶσιν
 Ἰθείας, καὶ μή τι παρεκβαίνεσι δικαίῃς,
 Τοῖσι τέθηλε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ. 225
 Εἰρήνη δ' αἰνὰ γῆν κερυττόφος, εἰδὲ ποτ' αὐτοῖς
 Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς,
 Οὐδέ ποτ' ἰδυδίκαισι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
 Οὐδ' αἴτη θαλῆς δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
 Τοῖσι

215. Δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἰσχύει.) Ratio præcepti est, quare sit satius sequi justitiam, quia ad bonum finem perducere non potest, si quis injuria afficiat alium. Nam ut veritas laborare non potest, extingui non potest, ita nec injustitia. Atque hoc significare voluit, cum inquit, ἐς τέλος ἐλεύσεται· ἰσχύει vero est prævalere, obtinere.

216. Παθὼν.) Proverbialis locutio, quæ significat

miserrimam esse prudentiam, quæ ex malis nostris perdiscitur.

217. Ἀυτίκα.) Commemoratur in collatione justitiæ & injustitiæ, ut hominibus metum incutiat, ne contra justitiam faciant. Per ὄρκον intelligit omnem fidei violationem: per δίκας σκολιαῖς lites iniquas, quæ falso intenduntur per calumnias & fraudes.

218. Ῥόδος.) Tractus violentus, quo justitia ducitur coacta

*Melior ad iusta : Justitia enim injuriam vincit,
Ad finem progressa : stultus vero malo suo discit.
Continua enim sequitur jurisjurandi Deus injusta judicia:
Justitiæ vero aspera est semita tractæ quocunque homines
duxerint*

*Donis corrupti, pravis judiciis cum judicarent causas.
Hæc vero sequitur deflens urbemque & sedes populorum,
Caligine induta, malum hominibus adferens,
Quique ipsam expellunt, neque recte jus reddunt.
At qui jura tam hospitibus quam popularibus dant
Recta, neque a justo quicquam exorbitant,
Iis viget urbs, populi que florent in ipsa:
Pax vero per terram alma; neque unquam ipsis
Molestum bellum immittit late cernens Jupiter,
Nec unquam justos homines infestat fames,
Neque noxa: convivium autem celebrant.*

C 4

Fers

coacta, pro fraudibus accu-
santium, & judicium.

220. Ἡ δ' ἔπειτα.) Sub-
intelligendum fortassis κα-
τὰ ἡθῶν, id est, cætus, con-
ventus, statuta, & alia pra-
va, quæ sunt in consuetu-
dine civili.

* Erravit vir doctus, qui
ἡθῶν h. l. cætus, statuta pu-
tat. Poteratne ipsi ignotum
esse τὰ ἡθῶν sexcenties Græ-
cis esse loca consueta, ubi
commoramur, sedes, habi-
tacula? sic supra v. 167.

Τοῖς δὲ δίκῃ ἀνθρώπων βίον
καὶ ἡδὲ ἐπαύσας.

*Iis autem seorsim ab ho-
minibus vitam & se-
des dedit. K.*

223. Οἱ δὲ δίκης.) Eru-
ditissime insignia justitiæ
præmia & commoda enu-
merat. Eadem fere recen-
set Homerus in clypeo
Achillis.

229. Θελίμς.) Uterque
codex Palatinus.

Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον· ἔρρεσι 230
δὲ δρυς

Ἀκρῇ μὲν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας·
Εἰροπόκοι δ' εἶς μαλλοῖς καταβεβρίθασι·
Τίττεσιν δὲ γυναῖκες εὐκότα τέκνα γονεῦσιν·
Θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· ἔδ' ἐπὶ νηῶν
Νείσσονται· καρπὸν δὲ φέρει ζείδωρος ἄρδρα. 235
Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ, καὶ χέτλια ἔργα,
Τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται· εὐρύσπα Ζεὺς.
Πολλὰ κὶ καὶ ζυμπάσα πόλις κακῷ ἀνδρὸς ἀπήυρα,
Ὅστις ἀλιτράίνει, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάσται.
Τοῖσιν δ' ἔρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρο-
νίων, 240

Λιμὸν ὁμῶ καὶ λοιμὸν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
Οὐδὲ γυναῖκες τίττεσιν· μινύθουσι δὲ οἶκοι,
Ζηνὸς φραδμοσύνησιν Ὀλυμπίῃς· Ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἡ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν, ἣ ὄγε τείχος,
Ἡ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίννυται αὐτῶν. 245
ὦ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
Τήνδε δίκην. Ἐγγὺς γάρ ἐν ἀνθρώποισιν ἔοντες
Ἄθαι-

236. Οἷς δ' ὕβρις.) Anti-
thesi quadam confert inju-
storum pœnas ad præmia
justorum. Sunt autem o-
mnia illa nata ex legibus
naturæ; quia recta ratio
dictat, sceleratis & flagitio-
sis hominibus nullum ma-
lum fore impunitum, &
mala non esse commit-
tenda.

238. Πολλὰ κὶ) Hæc sen-
tentia totidem fere verbis
est in Ecclesiaste: Sæpe uni-
versa civitas mali viri pœ-
nam luit. Ἐπαυρῆν, dici-
tur luere peccata. Ἐπαυρῆν)
Apud Æschinem in oratione
adversus Ctesiphontem legi-
tur ἀπήυρα. Eustathius item
in lib. α. Iliad. legit, docens,
Homerum ἐπαυρῆν ponere
pro

*Fert quippe iis terra multum victum: in montibus vero
quercus*

Summa quidem fert glandes, media vero apes:

Lanigerae autem oves velleribus onustae sunt:

Pariunt vero mulieres similes parentibus liberos;

Florentque bonis perpetuo: neque navibus

Navigant: fructum vero profert fecundus ager.

Quibus vero injuria mala curae est, pravaque opera,

Iis poenam Saturnius parat late cernens Jupiter.

Saepeque universa civitas malum ob virum punitur,

Qui peccat, & iniqua machinatur.

*Illis autem caelitus magnum importare solet malum Sa-
turnius,*

Famem simul & pestem: intereunt vero populi;

Neque mulieres pariunt; decrescuntque familiae,

Jovis Olympii consilio. interdum vero rursus

Aut horum exercitum ingentem perdidit, aut ille murum,

Aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum.

O reges, vos autem considerate etiam ipsi

Poenam hanc, prope enim inter homines versantes

C 5

Dii

pro eodem, ubi dicit, ἵνα
πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆας.

Tzetzes quoque, & vet. cod.
Palatinus, ut & Eustathius,
ἐπιτύρα scribing.

241. Λεμόν ὄμα & λοιμόν)
Poëtae constanter observa-
runt, semper pestilitatem
sequi caritatem annonae.

244. Ἡ τῶν γε.) Hæc &
familia procul dubio ab He-

bræis & doctrina Mosis &
Prophetarum desumpta sunt,
apud quos crebræ sunt hu-
jusmodi comminationes.

* "Ὅγε τᾶχος.) In edit.
Clerici editur τόγε. quod
sine dubio in locum ὅγε fuit
acceptum, quia redundare
videbatur. male. Vocem e-
nim, ὅγε, ita usurpatam, sin-
gularem vim habere, Ro-
biri-

Ἀθάνατοι λεύσσειν, ὅσοι σκολιῇσι δίκησι
 Ἀλλήλους τρίβουσι, θεῶν ὅπιν ἐκ ἀλέγοντες.
 Τρεῖς γὰρ μύριοι εἰτὶν ἐπὶ χθονὶ πελυδοτείρη 250
 Ἀθάνατοι Ζηνὸς, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων.
 Οἳ ἔα φυλάσσειν τε δίκας καὶ χέτλια ἔργα,
 Ἡέρα ἑσσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
 Ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 Κυδρή τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν. 255
 Καὶ ῥ' ὅπότ' ἀντίς μιν βλάπτῃ σκολιῶς ἐνοιάζων,
 Ἀυτίκα παρ Διὸς πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι,
 Γηρύετ' ἀνθρώπων ἀδίκον νόον, ὃφρ' ἀποτίσῃ
 Δῆμος ἀτασθαλίας βασιλῆων, οἳ λυγρὰ νοεῦντες
 Ἀλλήπαρκλίνουσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες. 260
 Ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλῆες, ἰθύνετε μύθους,
 Δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπιπάγχευ λά-
 θεθε.

Οἳ αὐτῶ κακὰ τέυχει ἀνὴρ ἄλλω κακὰ τεύχων.
 Ἡ δὲ κακὴ βελὴ τῶ βελεύσαντι κακίση.
 Πάντα ἰδὼν Διὸς ὄφθαλμός, καὶ πάντα νοήσας, 265
 Καί

binsonius ad h. l. exemplis
 cum ex Hesiodo, tum Ho-
 mero petitis ostendit. K.

249. Τρίβουσι.) Emphasis
 hujus vocis significat ejus-
 modi odio inter se mutuo
 exasperari homines, ut po-
 tentior impotentiorē pla-
 ne conterat, & ad nihilum
 redigat.

254. Ἡ δέ τε παρθένος.)
 Facit nunc proferopœiam,

cum fingit justitiam sedere
 juxta Jovem, atque illum
 adhortari, ut justis det præ-
 mia, de sceleratis vero su-
 mat pœnas.

255. * Κυδρή τ') Recepi
 lectionem, quam nobis ser-
 vavit Proclus. ἀπὸ τῆ κυδρῆς,
 inquit, γίνεται κυδρῆς, καὶ κυ-
 δρῆ, ὡς ἀπὸ τῆ ἐχθρῆς ἐχθρῆς.
 legebatur antea κυδρῆ, quæ
 vox non unius affis est. K.

259. Βασιλῆων.) Synize-
 sis

*Dii vident, quotquot pravis judiciis
 Se mutuo atterunt, nullam Deorum vindictam curantes.
 Ter enim decies mille sunt in terra multorum altrice
 Dii Jovis custodes mortalium hominum:
 Qui judicia observant, & prava opera,
 Caligine induti, passim oberrantes per terram.
 Virgo autem est Justitia, Jove prognata,
 Augusta & veneranda Diis qui cælum habitant.
 Et certe, cum quis ipsam læserit contumelia afficiens,
 Statim apud Jovem patrem confidens Saturnium,
 Conqueritur hominum iniquitatem ut luat
 Populus peccata regum, qui prava cogitantes
 Alio defleunt judicia, injuste sententiam pronuntiantes.
 Hæc caventes, o reges, corrigite sententias
 Donivori, injustorumque judiciorum prorsus obliviscamini.*

*Sibi ipsi mala fabricatur vir alii mala fabricans:
 Malumque consilium ei, qui concepit, pessimum.
 Omnia videns Jovis oculus, omniaque intelligens,*

Et

sis τῶ η καὶ τῶ ω. in Palat. supra ἡ adscriptum erat é.

261. Ταῦτα φυλασσόμενοι.) Apostrophe ad judices, ut recte judicent; neque frustra est, quod hæc sæpius iterando inculcat. Nam eam esse humanæ mentis malitiam, ut difficillime ad ea, quæ recta sunt, feratur, omnes passim viri sapientes viderunt. Et subjecit gnomas aliquot, quas dubium

non est, ex legibus naturæ, tanquam ex fonte, promanasse. Ταῦτα.) Principes dehortatur ab injustitia, tribus peculiaribus argumentis, quorum primum est.

263. Οἱ αὐτῶ.) Quæ sententia mire convenit cum ista,

Incidit in foveam, quam fecit.

Alterum, v. 22. a prudentia & animadversione divi-

na.

Καί νυ τὰδ', αἴ κ' ἐθέλῃσ', ἐπιδέρεται, ἔδ' ἐλήθε
 Οἴην δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἔργει.
 Νῦν δ' ἐγὼ μὴτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
 Εἶην, μὴτ' ἐμὲς υἱός· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
 Ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἔξει. 270
 Ἀλλὰ τὰγ' ἔπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέ-
 ραυνον.

ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ Φρεσὶ βάλαιο σῆσιν,
 Καί νυ δίκης ἐπάκβε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμ-
 παν·

Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων,
 Ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεεινοῖς, 275
 Ἔδωκεν ἀλλήλας, ἐπεὶ ἔδίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς·
 Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἥ πολλὸν ἀρίστη
 Γίνεται. εἰ γάρ τις κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαια ἀγορεύειν
 Γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον δίδοι εὐρύοπα Ζεὺς.
 Ὃς δ' ἐκε μαρτυρήσιν ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσας 280
 Ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάβας, νήκεσον
 αἰάσθῃ,

Τῷ δ' ἐτ' ἀμαυροτέρῃ γενεῇ μετόπιθε λείπεται
 Ἄνδρός δ' εὐόρκῃ γενεῇ μετόπιθεν ἀμείνων.

Σοί

na. Tertium, v. 24. ab absurdis, & indignitate rei.

268. Νῦν δ' ἐγὼ μὴτ' &c.) Ἄποιν argumentum, id est, ab absurdo, quasi dicat, nihil referret quales essemus, si non essent constitutæ poenæ & præmia. Atqui sunt poenæ & præmia. Itaque multum refert. In vulg.

edit. Νῦν δ' ἐγὼ) Quo errore deceptus Ceporinus, putat in ἐγὼ litteram ε, ministerio δ adjutam produci. Idem vero ex multis aliis mendis, quæ in vulg. Hesiodi editionibus habentur, regulas colligit falsas.

272. ὦ Πέρση.) Denuo fratrem ad justitiam colendam

*Et hæc (siquidem vult) inspicit: neque ipsum latet
 Quale hoc quoque iudicium civitas intus exerceat.
 Ego porro nec ipse nunc inter homines justus
 Sim, nec meus filius: quando malum est, justum
 Esse: siquidem plus juris injustior habebit.
 Sed hæc nunquam arbitror facturum Jovem fulmine gau-
 dentem.*

*O Persa, cæterum tu hæc in animo tuo repone,
 Et justitiæ quidem obtempera, violentiæ vero obliviscere
 prorsus.*

*Namque hanc hominibus legem posuit Saturnius:
 Piscibus quidem & feris & avibus volucribus,
 Se mutuo ut devorent, quandoquidem justitia carent:
 Hominibus autem dedit justitiam, quæ multo optima
 Est. Si quis enim velit vera in publico dicere
 Quæ novit, ei opes largitur late videns Jupiter:
 Qui vero testimoniis volens pejerans
 Mentiætur, adversus justitiam delinquens, sine spe reme-
 dii læditur.*

*Atque ejus obscurior posteritas postea relinquitur:
 Viri autem justæ progenies apud posteros præstantior.
 Cate.*

dam adhortatur, argumen-
 to sumpto a natura homi-
 nis.

273. *Kαὶ τοὺς δίκης, &c.*) Di-
 cit, hominibus quasdam
 sententias esse insitas, seu
 divinitus inscriptas in ani-
 mis, quæ doceant nos recta:
 in bestiis non sunt ejusmo-

di sententiæ, quæ indicent,
 quid sit faciendum.

282. *Ἀμαυροτέρα γενεή.)*

Posteritas quæ propemo-
 dum oblitteratur. Neque
 enim tantum sumitur sup-
 plicium de ipso; sed de
 ipsius etiam liberis: nam
 illi postea deterius habe-
 bunt.

Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλαὶ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση.
 Τὴν μέντοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι 285
 Ῥηϊδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
 Ἀθάνατοι. μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτήν,
 Καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον. ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηαι,
 Ῥηϊδίη δ' ἥπειτα πέλει χαλεπή περ ἔσσαι. 290
 Οὗτος μὲν πανάριτος, ὃς αὐτὸς πάντα νοήσῃ,
 †Φρασσάμενος ἰάκ' ἐπεισὶ καὶ ἐς ἔλος ἥσιν ἀμείνω.
 Ἐσθλὸς δ' αὖ καὶ κῆνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται·
 Ὃς δέ κε μήτ' αὐτὸς νοήῃ, μήτ' ἄλλε ἀκῆων
 Ἐν θυμῷ βάλληται, ὃδ' αὖτ' ἀχρήσιος ἀνὴρ. 295
 Ἀλλὰ σύγ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
 Ἐργάζεο, Πέρση, δῖον γένος, ὅφρα σε λιμὸς
 Ἐχθραί-

284. Σοὶ δ'.) In sequen-
 tibus Poëta laboris & in-
 dustriæ fructus, incommo-
 da vero & opprobria igna-
 viæ, variis argumentis de-
 clarat. Hortatur ergo ad la-
 borem, & ita eum proponit,
 ut sit conjunctus cum vir-
 tute & justitia. Estque egre-
 gia hæc sententia: *Mala, &*
improbilas, ubique pro fo-
ribus sunt.

285. Κακότητα.) Hic pro
 malo interno accipitur.

286. * Ὀλίγη μὲν ὁδὸς.)
 Si hæc verba ita, ut vulgo
 eduntur, leguntur, ταυτο-
 λογίαν habent maxime in-

gratam, cum ὀλίγη & ἐγγύθι
 ναίει unum idemque sit.
 Quare ambabus amplector
 alteram lectionem, quam
 vir quidam doctus in Ob-
 servatt. Miscell. Tom. I.
 Vol. I. p. 318. e Platone pe-
 titam exhibuit,

Ῥηϊδίως. ΛΕΙΗ μὲν ὁδὸς,
 μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
 quod & sequentibus ὄρθιος
 & τρηχὺς melius respon-
 det. K.

287. Τῆς δ') Argumen-
 tum a natura virtutis. Ita
 enim laborem proponit, ut
 conjungat cum virtute &
 justitia. Hunc locum imita-

*Ceterum tibi ego bene cupiens dicam, stultissime Persa.
 Malitiam quidem cumulatim etiam capere
 Facile est: brevis quippe via est, & in proximo habitat.
 Ante virtutem vero sudorem. Dii posuerunt
 Immortales, longa vero atque ardua via est ad ipsam,
 Primumque aspera: ubi vero ad summum veneris,
 Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit.
 Ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,
 † Cogitans quaecunque dein & ad finem usque sint meliora.
 Sed & ille bonus est, qui bene monenti paruerit.
 Qui vero nec sibi sapit, neque alii parere
 In animum inducit, ille contra homo inutilis est.
 Verum tu nostri semper praecepti memor,
 Operare, o Persa, divinum genus, ut te Fames*

Oderit,

tus est, qui literam Pythagoræ descripsit.

288. Μαγνός δὲ καὶ ὁρθίος ὄμιος.) Oportet enim, ut quod justum est, simplex, planum & perspicuum sit. Nam & veritatis oratio simplex est, & rectum sibi per omnia constat.

289. Εἰς ἀπὸν ἱκται.) Duplex lectio est. Sunt enim qui ἱκται: sunt qui ἱκται, legant. Quod si legas ἱκται, tunc impersonaliter erit exponendum.

291. Οἷτος.) Triahominum genera describit. Livius in Fabio & Minucio

hunc locum pæne ad verbum expressit: Sæpe ego audiui, milites, eum primum esse virum, qui ipse consulat, quod in rem sit: secundum, eum, qui bene monenti obediat: Qui nec ipse consulere, nec alteri parere scit, eum extremi ingenii esse.

296. Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρας &c.) Hæc demum est de labore propositio. Labora, ut possis effugere famem. Et argumentatur a locis honestatis, quod & Diis & hominibus sint cari homines solertes. Oderunt

autem

Ἐχθαίρη, Φιλήη δὲ εὐσέφανος Δημήτηρ
 Αἰδοίη, βίότῃ δὲ τεὴν πῖμπλησι καλήν.
 Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῶ σύμφορος ἀνδρὶ. 300
 Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργὸς
 Ζῶη, κηφήνεσσι κοθέροισι ἵκελος ὄρμην,
 Οἷ τε μελισσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ,
 Ἐσθοντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔσω μέτρια κοσμεῖν,
 Ὡς κέ τοι ὠραῖα βίότῃ πλήθωσι καλῖαι. 309
 Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοὶ τε.
 Καὶ τ' ἐργαζόμενος, πολὺ φίλτερος αἰθανάτοισιν.
 Ἔσσεαι ἠδὲ βροτοῖς. μάλα γὰρ συγέεσιν ἀεργός.
 Ἔργον δ' ἐδὲν ὄνειδος, ἀεργίῃ δέ τ' ὄνειδος.
 Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς 310
 Πλετεῦντα· πλέτῳ δ' ἄρετῇ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.

Δαί.

autem Dii ignavos. Addit quoque similitudinem, qua vitam inertium fucis comparat.

298. Φιλήη δὲ εὐσέφανος.)

Alii: δὲ σ' εὐσέφανος.

302. Κοθέροισι.) Κόθρος, ἀ κεύθῳ, abscondo, & ἔρλ', cauda, quod aculeum non exerant fuci, vel propter ignaviam, vel quia non habeant: fucorum enim alii aculeos habent, alii non, ut Plato docet.

304. Σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔσω μέτρια κοσμεῖν.) Philosophi sæpe μέτριον dicunt id, quod in unaquaque re bona ma-

ximum est. Sic & apud Platonem μετρίως λέγειν, ubique est optime & verissime dicere; Ἀμέτριον σοφίης, multum sapientiæ. Id enim quod optimum est, extra mediocritatem esse non potest, quia alias ad vitium defleceret.

* Nihil hic vidit vir doctus. ἔργα μέτρια, h. l. sunt opera, quæ viros honestos decent. Bene Τζεζες μὴ ἀπειρή. Jubet Hesiodus fratrem suum curare opera honesta, atque adeo animum ab ignavia, alienique intervertendi studio abducere.

Oderit, amet autem pulchre coronata Ceres
 Veneranda, victuque tuum impleat horreum.
 Fames namque semper ignavo comes est viro.
 Atque eundem & Dii oderunt, & homines, quicumq; otiosus
 Vivit, fucis aculeo carentibus similis cupiditate,
 Qui apum laborem absument otiosi
 Vorantes: tibi vero opera decentia obire gratum sit,
 Ut tibi æstate collecto victu impleantur horrea.
 Ex laboribus autem viri evadunt divites & opulenti.
 Et laborans multo etiam carior jam immortalibus
 Eris ac hominibus: valde enim oderunt otiosos.
 Operari autem non est dedecus, sed ignavia dedecus est.
 Quodsi laboraveris, mox te æmulabitur & otiosus
 Ditescentem: divitias vero virtus & gloria comitatur.

Deo

cere. Neque μετρίως apud
 Platonem est, optime, &
 verissime dicere, sed loqui
 convenienter, apte, & ut
 ipsius rei dignitati conve-
 nit, ut dudum vidit ὁ πᾶν
 Grævius. K.

309. Ἔργον.) Est occu-
 patio contra fratris & mul-
 torum stultam opinionem.

311. * Πλάτῳ δ' ἀρετὴ καὶ
 κῦδος ὁπῃδᾶ.) Mire in his
 verbis laborat Clericus pa-
 ter, quomodo Hesiodus di-
 cere possit, virtutem esse di-
 vitiarum comitem & quasi
 pedissequam. Multa ad id
 defendendum affert, sub-

tiliter excogitata: sed sub-
 tilitas in aliam occasionem
 differenda. Audiamus Plu-
 tarchum, optimum horum
 verborum interpretem: qui
 in libello, de Audiendis Po-
 etis, vocem ἀρετῆς diver-
 simode capi ostendit: in
 quam rem tradit hæc: ὅταν
 ὁ νῆος ἀναγινώσκῃ τό, τε

Πλάτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος
 ὁπῃδᾶ.

Μὴ καθήδω τὰς πλασίας ἐκ-
 πεπληγμένους, καὶ τιθηνῶς,
 καθάπερ ὄνιον ἐνδύς ἀργυρία
 τὴν ἀρετὴν ἔχοντας; μὴδ'
 ἐπὶ τύχῃ καθάσθαι τὴν αὐτῇ
 φρόνησιν αὐξάνῃ ἢ κολλᾶσαν νο-

D

μίζων,

Δαίμονι δ' ὅιος ἔηθαι. τὸ ἐργάζεσθαι ἄμεινον,
 Εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτριῶν κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν
 Εἰς ἔργον τρέψας, μελετᾷς βίη, ὥς σε κεύω.
 Αἰδώς δ' ἐκ ἀγαθῆ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει. 315
 Αἰδώς ἦτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἡδ' ὀνίνησι
 Αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβίνην, θάρσος δὲ πρὸς ὀλ-
 βον.

Χρήματα δ' ἔχ' ἀρπακτά. θεύσδοτα πολλὸν
 ἀμείνω.

Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίη μέγαν ὀλβον ἔληται,
 Ἡ ὧ' ἀπὸ γλώσσης λήϊσσεται, (οἷά τε πολλὰ 320
 Γίνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
 Ἀνθρώπων, αἰδὼ δὲ τ' ἀναιδείῃ κατοπάσῃ)
 Ρεῖα τέ μιν μαυρεῖσι θεοὶ, μινύθουσι δὲ οἶκοι
 Ἀνέρι

μίζων, ἀλλ' ἀντὶ δόξης ἢ δυ-
 νάμεως, ἢ ἐτυχίας, ἢ τινος
 ὁμοίᾳ τῇ ἀρετῇ κεχρησθαι
 τὸν ποιητὴν ἡγάμενος. Cum
 Juvenis legit hoc: *Divi-
 tias virtus & gloria sequun-
 tur, ne desideat, divites
 cum stupore admirans &
 suspiciens, quasi vero ii pe-
 cunia virtutem emere pos-
 sint, aut suæ prudentiæ in-
 crementum, decrementum
 que in fortunæ sit potesta-
 te. Verum hoc judicet,
 virtutis voce pro gloria,
 potentiæ, secundarum re-
 rum, aut similis alicujus
 rei nota poetam fuisse u-*

*sum. Dignus quoque, qui
 ad h. l. conferatur Tzezes:
 quorum sententiæ non du-
 bito quin quisque luben-
 tius subscribat, quam Ro-
 binsonio, qui ἀρετὴν h. l.
 formam, pulchritudinem si-
 gnificare dicit. K.*

312. Δαίμονι.) Occurrit
 objectioni de paupertate.

313. Ἀεσίφρονα θυμὸν.)
 Hesychius ματαιόφρονα ex-
 ponit, ὃ κέφας ἔχων τὰς
 φρένας.

315. Αἰδώς.) Occupatio
 item est, non esse turpe
 laborare, præsertim egen-
 ti.

*Deo autem similis fueris. Laborare (inquam) melius,
Si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum
Ad opus convertens, de victu sis sollicitus, sicut te jubeo.
Pudor autem non bonus indigentem virum tenet:
Pudor qui viros valde & lædit & juvat.
Pudor quidem ad paupertatem, audacia ad divitias
(ducit).*

*Opes vero non rapiendæ: divinitus enim datæ multo
meliores.*

*Si quis enim & manibus per vim magnas opes paraverit,
Aut lingua prædatus fuerit, (qualia multa
Fiunt, quam primum lucri amor mentem deceperit
Hominum: pudorem vero impudentiæ vicerit)
Facile & illum pessumdant Dii, minuuntur vero familiæ
Viro*

ti. Citatur hic versus proverbialiter, mendicos debere esse impudentes: verum hæc neutiquam Hesiodi sententia est. Est enim duplex verecundia. Prodest in loco pudor: obest, si eo ignaviam nostram prætexamus. Pudorem ergo inertium improbat, quos vocat Virgil. *Degeneres animos.* Hunc versum, sicut & proxime sequentem, ex Homero insertum esse, Plutarchi testimonio confirmat Proclus. Priorem Odyss. ρ. posteriorem Iliad. α.

317. Ἀπολλῶν.) Vet. Palat.

Θέρος δὲ πρὸς ὅλῳ in altero tamen dandi casu.

318. Χρήματα δ' ἐχ' ἀρπακτά.) Est in omnium ore hæc sententia: *Male parta, male dilabuntur*: honeste parta durant apud hæredes.

319. Εἰ γὰρ τις.) Duo genera injuriæ facit. Sunt qui alienas facultates vi rapiant. Alii per fraudem & perjuriam ditescere cupiunt.

323. Πᾶσι τέ μιν μαυροῦσι.) Validissimum argumentum est, quo absterrentur homines a malefactis, videlicet metu poenarum.

Ἄνερὶ τῷ, παῦρον δὲ τ' ἐπὶ χρόνον ὀλβος ὀπηδεῖ
 Ἴσον δ' ὅς θ' ἰκέτην, ὅς τε ξένον κακὸν ἔρξει 325
 Ὃς τε κασιγνήτοιο ἔῃ ἀνὰ δέμνια βαίνοι,
 Κρυπταδῆς εὐνῆς ἀλόχε, παρακαίρια βέζων.
 Ὃς τέ τευ ἀφραδῆς ἀλιταίνεται ὀρφανὰ
 τέκνα·

Ὃς τε γονῆα γέροντα, κακῷ ἐπὶ γήραος ἔδῳ,
 Νεκείῃ χαλεποῖσι καθαρπτόμενος ἐπέεσσιν· 330
 Τῷ δὴ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δὲ τελευτὴν
 Ἔργων ἀντ' ἀδίκαν χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
 Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάντων ἔργ' αἰσίφρονα θυ-
 μόν·

Καὶ δύναιμιν δ' ἔρδειν ἱερὰ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀγνώως ἢ καθαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν. 335
 Ἀλλοτε δὴ σπονδῆς θυέεσσιν εἰλάσκεισθαι,
 Ἡ μὲν ὅτ' εὐνάζῃ, καὶ ὅταν φάος ἱερὸν ἔλ-
 θῃ·

Ὡς κέ τοι ἴλαον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν·
 Ὅφρ' ἄλλων ἀνῆ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.

Τὸν

324. Παῦρον.) *Male par-
 tum, male disperit. Et, de
 male quaesitis non gaudet
 tertius haeres.*

325. Ἴσον.) *Supplicem an-
 tiquitus nefas erat non so-
 lum laedere, sed & ope pri-
 vare. Jus etiam hospitii sa-
 crosanctum habebatur: un-
 de Jupiter ξένιος. Sequitur
 catalogus praeceptorum de
 variis officiis.*

328. Ὃς τέ τευ ἀφραδῆς.)
*Et sacra scriptura horren-
 dum supplicium iis mina-
 tur, qui pueros laedunt. Est
 enim alioqui ea aetas ob-
 noxia malo. Bis autem pec-
 cant, qui laedunt orphanos.
 Ἀλιταίνεται.) In v. Pal. in
 alio ἀλιταίνων.*

329. Κακῷ ἐπὶ γήραος ἔδῳ.)
*Antithesi quadam praecepta
 decalogi refert. Nam cum
 in*

*Viro illi: exiguum vero ad tempus divitiæ adfunt.
Par est delictum, si quis supplicem & hospitem malo af-
Quique fratris sui cubilia ascenderit, . (ficiat:
Furtivi causa concubitus uxoris, scelerata patrans:
Quique mala cujuspian fraude deceperit orphanos li-
beros:*

*Quique parentem senem, misera in senectute,
Probris affecerit gravibus incessens verbis:
Huic certe Jupiter irascitur, ad extremum vero
Pro operibus iniquis gravem exhibet talionem.
Verum tu quidem ab his omnino cohibe stultum ani-
mum.*

*Pro virili autem sacra facito immortalibus Diis
Caste & pure, splendidaque femora adurito.
Interdum certe libaminibus atque odoramentis placa,
Et quando cubitum ieris, & quando matutinum tempus
venerit:*

*Ut benevolum erga te cor atque animum habeant;
Ut aliorum emas agrum, non tuum aliis.*

D 3

Ami-

in decalogo doceamur, pa-
rentes esse honorandos,
eamque ob causam addita
sit promissio: nihil præci-
pitur hic aliud, quam non
esse contumelia & probris
afficiendos. Est autem ele-
gans metaphora, ἐπὶ γέρας
ἰδῶ, id est, in limine sene-
ctæ, pro extrema senectæ.

334. Καθύναμι.) Præ-
ceptum de cultu divino.

Primus est, hostiarum fe-
mora pinguedine obducta
cremare. Secundus, liba-
re, cum vinum effunditur.
Tertius, suffitum facere.

339. "Οφρ' ἄλλων ὠνῆ κλη-
ρον.) Hoc est, ut aliorum
juves rem familiarem, pos-
sessionem &c.

* Male hæc a viro docto
capta. Sensus est: ut alio-
rum agrum emas, non aliis
tuum

Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχ- 340
θρὸν εἶσαι.

Τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν, ὅστις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
Εἰ γάρ τοι καὶ χρημ' ἐγχώριον ἄλλο γένη-
ται,

Γείτονες ἄζωσοι ἔκιοι, ζώταντο δὲ πηοί.

Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσον τ' ἀγαθὸς μέγ'
όνειαρ.

Ἐμμορέ τοι τιμῆς ὅστ' ἔμμορε γείτονος ἐδώκε. 345

Οὐδ' ἂν βῆς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.

Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδῆναι,
Αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώϊον, αἶκε δύνηαι.

Ὡς ἂν χρηρίζων, καὶ ἐς ὕπερον ἄρκιον ἔυρης.

Μὴ κακὰ κερδαίνειν κακὰ κέρδεα ἴσ' αἰτήσιν. 350

† Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι.

† Καὶ δόμεν ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῶ.

† Δώτη μὲν τις ἔδωκεν, ἀδώτη δ' ἔτις ἔδωκεν.

Δὼς ἀγαθὴν, ἄρπαξ δὲ κακὴν, θανάτοιο δότεира.
Ὡς

τιμ. Κληῖρος h. l. est ager, facultates, quarum maxima pars consistebat in agris. K.

340. Τὸν φιλέον τ' &c.)

Adjicit quædam præcepta liberalitatis, sed tamen alieniora a primis illis justitiæ gradibus. Sic & Cicero in Officiis facit.

341. Τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν &c.) Admonet, vicinum studiose colendum esse. Cum enim tota nostra vita ad societatem compa-

rata sit, nemo ignorat, quam ingens bonum sit, bonum habere vicinum. Nec poëta hanc sententiam temere multis rationibus amplificat, ubi vicinorum & cognatorum sedulitatem in negotiis obeundis, & officiis præstandis ita confert, ut quam longissime cognatos, si opus sit alieno auxilio, vicini antecellant.

342. Εἰ γάρ.) Hoc intelligendum de difficultatibus in-

Amicum ad convivium vocato, inimicum vero relinque.

Eum vero potissimum vocato, quicumque te prope habitat. Si enim tibi aliquod negotium rusticum inexpectatum eveniat,

Vicini discincti accurrunt, cinguntur autem cognati. Noxa tam magna est malus vicinus, quantum bonus commodum.

Nactus est rem bonam, quicumque nactus est vicinum bonum. Neque hos interierit, nisi vicinus malus sit. (num.

Recte quidem a vicino mutuum accipe, recteque redde, Eadem mensura, & amplius, si quidem possis:

Ut indigens etiam in posterum promptum invenias.

Ne mala lucra captes: mala lucra equalia damnis.

† *Amantem te ama, & invisentem te invise.*

† *Et da ei, qui dederit, neque da, qui non dederit.*

† *Datori namque est qui dat, non danti vero nemo dat.*

Donatio bona, rapina vero mala atque lethifera.

D 4

Qui-

insuetis & improvisis. Ἐυχώριον ἄλλο.) Elegantissimum est illud ἄλλο: quo hoc loco ea ratione usus est, qua frequenter scriptores Attici τῷ ἄλλω.

342. * Χρημ' ἐυχώριον.) Vulgo redditur, res fortuita. Sed malim cum Grævio interpretari, opus rusticum, quod ad agricolas pertinet, de qua re plura ad h. l. Grævius.

343. Ἀζωσαί.) Id est, si-

ne mora. Affines autem cunctantius adsunt, & non tam prompte.

345. Τιμῆς.) Id est, famam, honorem.

347. Εὖ μὲν.) De gratitudine præcipit in referendo beneficio. Μετρεῖσθαι, dimensum accipere, vel mutuo.

354. Δὲ ἀγαθῇ &c.) Liberalitatis præceptum est. Quamquam autem nullæ leges cogant hominem ad libe-

Ὅς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅγε καὶ μέγα δόη, 355
Χαίρει τῷ δώρῳ καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν.

Ὅς δέ κεν αὐτὸς ἔληται, ἀναιδείῃφι πιθήσας,
Καί τε σμικρὸν ἐόν τό τ' ἐπάχνωσεν φίλον ἦτορ.
Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθῆο,
Καὶ θαμὰ τῷ ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ 360
γένοιτο.

Ὅς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὃδ' ἀλύζεται αἰθοπα λιμόν.
Οὐδὲ τόγ' εἰν οἴῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.

Οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θυρήφι.
Ἐθλὸν μὲν παρεόντος ἐλέσθαι πῆμα δὲ θυμῷ,
Χρηίζειν ἀπέντος ἃ σε φράζεσθαι ἀνωγα. 365

Ἀρχομένῃ δὲ πίδα, καὶ λήγοντος κορέσασθαι,
Μεσσόθι φείδεσθαι δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδῶ.

Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔσω.
Καί τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.
Πίσεις δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπιστῖαι ὤλεσαν ἀνδρας. 370

Μηδὲ

liberalitatem præstandam,
ipsa tamen humanitas obti-
net & cogit nos, ut benefa-
ciamus bonis viris, & com-
munem societatem juve-
mus.

359. Εἰ γάρ κεν καὶ σμι-
κρὸν.) Ad multa utilis erit
hæc sententia. Verum non
inepte ad studia literarum
referri queat. Commendat
autem nobis diligentiam &
assiduitatem. Est enim ju-
cundum præsentī copia
frui, & semper aliquid

habere præ manu. Ἐπὶ
σμικρῷ.) Malim cum vet.
& recentiore Palatin. quum
apud Platonem & Plutar-
chum ita legatur.

361. Αἰθοπα λιμόν.) Sic
vocat famem ab effectu,
quod nigrum aut luridum
colorem inducat.

366. Ἀρχομένῃ.) Extrema
liberalitatis fugienda mo-
net, ut neque sis prodigus,
neque sordidus. Vinum in
summo tenuius est, quod
sit proximum aëri: in imo
fecu-

*Quicumque etenim vir libens dat, et si multum dederit,
Gaudet donando, & delectatur suo in animo.
Qui vero libens rapuerit, impudentia fretus,
Quamvis id sit exiguum, tamen cruciat suum animum.
Siquidem enim parvum parvo addideris,
Et frequenter istud feceris, mox magnum & hoc eva-
serit.*

*Qui vero partis adjicit, is vitabit atram famem. (bet.
Neque vero quod domi repositum est, virum sollicitum ha-
Domi melius esse : quoniam obnoxium quod foris est.
Bonum quidem de præsenti capere : noxa vero animo
Egere absente : id quod te cogitare jubeo.
Quin relinitur dolium, & fere est epotum, saturare,
Medio parce : sera vero in fundo parsimonia.
Merces autem viro amico constituta sufficiens esto.
Etiam cum fratre ludens testem adhibeto.
Credulitas pariter ac diffidentia perdunt homines.*

D 5

Ne

faculentum est : in medio autem purum. Ergo in medio probatur parsimonia.

367. Δαλή.) Proverbium in eos qui omissis demum occasionibus incipiunt sapere. Δαλή δ' ἐνὶ πυθμένι φαδῶ. Alii legunt δανή. Sed sicut Poëtis δαελινὸν μετα' πλεονασμῷ Ἰωνικῷ est δαλινὸν : sic δαλὸν μετα' συνηκῆς, idem est, quod servum.

368. Μισὸς δ' ἀνδρί.) Mercenarios benigne tractan-

dos dicit ; mercedemque sufficientem solvendam iis, quos conduxisti ; ita illi vicissim operam dabunt, ut respondeant in laborando.

369. Καὶ τε.) Non temere ulli fidendum monet, ita ut etiam cum fratre jocans, testem adhibeas. Vel, secundum quosdam, ut etiam cum fratre caute agas, fide quadam interposita, non aperte quidem, sed quasi per jocum, sine offensione fra-

Μηδὲ γυνή σε νόον πυγασόλος ἐξαπατάτω,
Αἰμύλα κωτίλλεσσα, τεὴν διφῶσα καλὴν.

Ὅς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὄγε φιλήτησι
Μυνογενῆς δὲ παῖς σῶζοι πατρῷον οἶκον (σι. 375
Φερβέμεν ὥς γὰρ πλῆτος αἰέζεται ἐν μεγάροις
Γηραιὸς δὲ θάνοισ ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.

Ῥεῖα δὲ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον,
Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιθήκη.
Σοὶ δ' εἰ πλέτε θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶ σῆσι.

Ὡδ' ἔρδειν ἔργον δέ τ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι. 380

Πληϊάδων Ἀτλαγενέα ἐπιτελλομενάων,
Ἀρχεῶ' ἀμητῆ' ἀρότοιο δέ, δυσσομενάων.

Αἱ δὲ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα
Κεκρύ-

fratris, & aliqua diffidentiae
tuae indicatione.

371. Πυγασόλος.) De me-
retrice intelligit, quæ im-
modicæ elegantiae cultus sit
dedita.

374. Μυνογενῆς δὲ παῖς
σῶζοι.) Eo admonemur,
juxta vetus proverbium:
Oculo domini saginari e-
quum.

* Si hi versus eo, quo
vulgo exhibentur, ordine
leguntur, sensum non satis
commodum habent. Sub-
scribo igitur D. Heinsio, qui
ita locum exhibet:

Μυνογενῆς δὲ παῖς σῶζοι
πατρῷον οἶκον,

Γηραιὸς δὲ θάνοισ ἕτερον
παῖδ' ἐγκαταλείπων

Φερβέμεν ὥς γὰρ πλῆτος
αἰέζεται ἐν μεγάροις. K.

375. Φερβέμεν.) Pueri φέρ-
εσθαι dicuntur, dum in te-
nera illa ætate sunt, qua
crescunt, nutriunturque, ut
& βόσκεισθαι. Heinsius vult,
ut sequens versus huic an-
teponatur.

376. Γηραιὸς δὲ θάνοισ.)
Duplex sensus horum ver-
sum. Prior ratio est, quo
major liberorum grex re-
linquitur, hoc felicius pro-
cedere rem familiarem. Al-
tera est, quod res domesti-
ca non unius tantum opera
potest augeri. Siquidem

unius

*Ne vero mulier te animo nates exornans, (meretrīx) deci-
Blande garriens, tuum inquirens sinum. (piat,
Qui namque mulieri confidit, confidit is furibus.
Unicus vero filius servet paternam domum
Pascendo: ita enim opulentia crescet in ædibus.
Senex autem moriaris, alium filium relinquens.
Facile vero & pluribus præbuerit Jupiter ingentes opes.
Major autem plurium cura, major quoque accessio.
Tibi vero si opes animus appetit intra sese,
Sic facito: operamque operæ subinde addito.
Pleiadibus Atlante natis exorientibus,
Incipe messē; arationem vero, occidentibus.
Hæ quidem noctesque & dies quadraginta*

La-

*unus vir, nullus vir; ut ha-
bet proverbium.*

379. Σοι δ'.) Conclusio generalis, vel παρασκευή ad doctrinam sequentis libri. Assiduitate ditescēs, inquit, sis sedulus in opere tuo: *Gutta enim cavat lapidem, non vi, sed sæpe cadendo.*

381. Πληιάδων.) Hoc loco primum per ortum & occasum Pleiadum ostenditur tempus messis & arationis, tam pro locis maritimis, quam a mari remotis. Sunt autem Pleiades, septem stellæ in tergo Tauri, Latini Vergilias vocant. Siderum autem ortum & occasum tribus modis advertit agri-

cola. Quod Soli orienti cooritur coocciditque, νο-
σµικὸς oriri vel cadere dici-
tur. Quod Soli occidenti, χρονικὸς. Quod autem So-
lis adventu abituve occul-
tatur aut emergit, ἡλιακὸς. Quando igitur Pleiades ma-
ne ante Solis ortum con-
spiciuntur, quod fit men-
se Junio, messē inchoari
vult. Quando autem ma-
ne sub terram descendunt
(quod fit mense Novembri)
arationis tempus adesse di-
cit.

383. Αἱ δ'.) Occultantur
40. dies & noctes propter
vicinitatem Solis, Taurum
& Geminos peragrans: quod

Κεκρύφεται αὐτίς δὲ περιπλομένε ἐνιαυτῷ
 Φαίνονται, τὰ πρῶτα χαραιομένοιο σιδήρε. 385
 Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἱ τε θαλάσσης
 Ἐγγύθι ναιετάωσ', οἱ τ' ἄγχεα θησθήεντα
 Πόντι· κυμαίνοντος ἀπόπρῃ πιόνα χῶρον
 Ναίωσιν. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,
 Γυμνὸν δ' αἰμαῖεν, εἴ χ' ὥρια πάντ' ἐθέληθαι 390
 Ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος ὥς τοι ἑκάστα
 Ὡρεῖ αἰέζηται, μή πως τὰ μεταξὺ χατίζων
 Πτώσεως ἀλλοτρίεσ οἴκῃς, καὶ μηδὲν ἀνύσσης.
 Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες. ἐγὼ δέ τοι ἐκ ἐπιδάσω,
 Οὐδ' ἐπιμετρήσω. ἐργάζου, νήπιε Πέρση, 395
 Ἔργα, τὰτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήσαντο
 Μὴ ποτε σὺν παῖδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχέων,
 Ζη-

quod est a Majo usque ad
 Junium. Post menses ergo
 duos mane cernuntur, ubi
 longius jam Sol discesserit
 a Tauro. Deinde mense
 Octobri post matutinum
 occasum, noctu rursus cer-
 nuntur. Neque est sic ac-
 cipiendum, quod post oc-
 casum matutinum, post au-
 tumnum lateant, nam ita
 noctu cernerentur. Nunc
 Poëta nec noctu, nec inter-
 diu conspici dicit. Id fit
 in æstate, dum Sol propius
 Taurum versatur.

384. Περιπλομένε.) Epith.
 anni, a πέλομαι, id est,

existo: vel πολέω, verto:
 vel a περιπλᾶμαι. Gellius 3.
 c. 16.

386. Οὗτός τοι πεδίων.) El-
 liptica oratio est, vult enim
 dicere, illis, qui prope ma-
 re habitant, quippe valles
 concavas, &c. hæc lex ser-
 vanda est.

387. Ἄγχεα.) Palustrem
 terram significat.

389. Γυμνόν.) Vult ut hos
 labores perficiat mature &
 ante sævitiem hyemis, at-
 que licite & festinanter, ad
 egestatem & ejus molestias
 vitandas. Hic versus in
 Homeri & Hesiodi certa-
 mine

*Latent: rursum vero revoluta anno
 Apparent, primum ut acuitur ferrum.
 Hæc utique arborum est lex, quique mare
 Prope habitant, quique valles flexuosas
 Mari fluctuante procul pinguem regionem
 Habitant. Nudus serito, nudusque arato,
 Nudus quoque metito, si quidem matura omnia voles
 Opera ferre Cereris: ut tibi singula
 Matura crescant, ne quando interim egens
 Mendices ad alienas domos, nihilque efficias. (donabo,
 Sicut & nunc ad me venisti: ego vero tibi non amplius
 Neque amplius mutuo dabo. Labora, stolide Persa,
 Opera, quæ hominibus Dii destinarunt:
 Ne quando cum liberis uxoreque animo dolens*

Quæ-

mine, ab H. Steph. edito, ita legitur: Γυμνὸν τ' ἀμάν ὅταν ὤρια πάντα πέλωνται. in MS. P. ἀμάν, id est, συναθροίζαν ἢ θεριζαν. Εἰ χ' ὤρια πάντ'.) "Ὀριον non est semper τὸ κατ' ὤραν; sed & τὸ ἐντελὲς in fructibus.

* Ad hunc locum respexit Virgilius: *Nudus ara, fere nudus, hyems ignava colono.* Ubi Servius: id est, adeo sereno cælo, ut vestimentis non egeas. Γυμνὸς autem, & nudus, ut hoc in tironum gratiam addam, dicitur in ea re de homine, qui, sola tu-

nica indutus, vestibus exterioribus caret; ut homines vulgo opus facere solebant. Cujus rei imaginem exhibuit Ampliff. Cuperi Observatt. I. 7. ex quo more exponenda illa D. Matthæi XXIV, 18. ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ ἐπιστρέψαιτω οὐδὲν ὤραν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, qui in agro colendo occupatus est, ne domum redeat, vestem exteriorem sumpturus. KREBSIUS.

396. Ἔργα, τὰ τ' ἀνθρώποισι.) Causa quare sit laborandum. Quia homo factus & ordinatus est ad labo-

Ζητεύης βίοντον κατὰ γείτονας, οἱ δ' ἀμελῶντιν.
Δὶς μὲν γάρ η' τρεῖς τάχα τεύξεαι· ἦν δ' ἔτιλυ-
πῆς,

Χρῆμα μὲν ἔπρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πόλ' 400
ἀγορεύσεις.

Ἀχρεῖος δ' ἔται ἐπέων νομός. ἀλλὰ σ' ἀνώγα
Φράζεσθαι χρεῶν τε λύσιν, λιμὲ τ' ἀλεωρήν.
Οἶκον μὲν πρώτισα, γυναῖκά τε, βῆν τ' ἀροτῆρα,
Κτητὴν ἔγαμετῆν, ἥτις καὶ βῆσιν ἔποιτο.

Χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι. 405

Μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾷ,

Ἥ δ' ὥρη παραμείβηται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.

Μὴ δ' ἀναβάλλεσθαι ἐς τ' αὐρίον, ἐς τ' ἐννηφιν.

Οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλὴν,

Οὐδ' ἀναβαλλόμενος μελέτη δέ τοι ἔργον 410
ὀφέλλει.

Λίαι δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτῃσι παλαίει.

Ἥμος

labores. Neque frustra est, quod hoc tam sedulo inculcat & urget Poëta. Nam præterquam quod Dei voluntas est laborare, etiam hoc significare Poëta voluit, non posse fieri, ut quis honeste vivat, nisi simul laboret. Διατεκμαίρομαι, est ordinio, constituo.

401. Νομός.) Alii fortasse melius νόμος legunt, id est, oratio vel series verborum ad persuadendum apposita: nonnulli etiam de modulis

& cantu mendicorum intelligunt.

403. Οἶκον μὲν πρώτισα.) Primus versus hujus libri continebat propositionem, complectens summam agriculturæ, messis videlicet & arationis: Nunc narrationem contexit, qui generalia quædam præcepta continet, de constituenda re familiari.

404. Κτητὴν.) Famulam intelligit jure acquisitam: Aristoteles tamen, initio Oeco-

Quæras victum per vicinos, hi vero negligent.

Bis enim & ter forsitan consequeris: si vero amplius molestus fueris,

Rem quidem non facies, tu vero inania multa dices.

Inutilis autem erit verborum copia. Sed te jubeo

Cogitare debiti que solutionem, famisque evitacionem.

Domum quidem primum, uxoremque bovemque aratorem,

Famulam non nuptam, quæ & boves sequatur:

Instrumenta vero domi omnia apta para:

Ne tu quidem petas ab alio, illeque recuset, tu vero careas,

Tempus autem prætereat, minuaturque tibi opus.

Ne vero differas inque crastinum, inque perendinum.

Non enim laboris fugitans vir implet horreum,

Neque procrastinator: studium vero tibi opes auget.

Semper autem dilator operum vir cum damnis luctatur.

Quintus

Oeconomici sui, ad uxorem refert. Κτητὴν δ.) Notarunt jam olim viri docti, Philosophum in Oeconomicis etiam τὴν κτητὴν pro conjuge sumere. In jure certe Attico etiam conjux inter τὰ κτήματα numerabatur, & maritus ὁ κύριος appellabatur.

405. Χρήματα δ' εἰν οἴκῳ.) Commendat ordinem & curam in re domestica hoc præceptum. Columella enim nihil magis prodesse

dicat, quam si servetur ordo.

407. Ἡ δ' ὥρη παραμέλειται.) Oportet agricolam diligenter observare occasionem, quia non levis jactura est in mutuo accipiendo: dum enim mutuum petis, perdis temporis occasionem.

408. Μὴ δ' ἀναβάλλειν.) Sunt hæc communia præcepta de non cunctando. Recte Ovidius in hanc senten-

ten-

Ἡμος δὲ λήγει μένος ὀξέος ἡελίοιο
 Καύματος ἰδαλίμῃ, μετοπωρινὸν ὁμβρήσαντος
 Ζηνὸς ἐριθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρώς
 Πολλὸν ἐλαφρότερος· (δὴ γὰρ τότε σείριος ἀστὴρ 415
 Βαίον ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφέων ἀνθρώπων
 ἔρχεται ἡμᾶτιος, πλεῖον δὲ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ.)
 Ἡμος ἀδηκτοτάτῃ πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
 Ὑλῃ, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόρθοιό τε λήγει
 Τῆμος ἄρ' ὑλοτομεῖν μεμνημένος ὥριον ἔργον. 420
 Ὀλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπη-
 χυν,
 Ἀξονά θ' ἐπὶ τριπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενον ἔτω.
 Εἰ δὲ κεν ὀκταπόδην ἀπὸ καὶ σφύραν κε τάμοιο,
 Τρισπίδαμον δ' ἄψω τάμνειν δεκαδώρα ἀμά-
 ξη.

Πόλλ'

tentiam dixit l. i. de Rem. Am.

Qui non est hodie, cras minus aptus erit.

Ἑννηθιν.) Ab ἑνῇ, id est, potremus dies mensis.

412. Ἡμος δὲ λήγει.) Secundum præceptum, de aratro faciendo, & quando cædenda sit materia ad rem rusticam. Orditur autem a chronographia. Ἰδαλίμῳ καῦμα, τὸ ἰδραποῖον exponunt, id est, æstus, qui sudorem ciet.

414. Μετὰ δὲ τρέπεται &c.) Id est, remisso æstu respi-

rat corpus. Nam propter æstum & calorem corpora torpent.

415. Σείριος.) Stella est in ore canis majoris, ad latus Austri, vicina Leoni, dicta quod nimio calore exsiccat & debilitet vires humanas.

417. Πολλόν.) Ubi sol accesserit Scorpionem, Canicula mane aliquantisper ante solem, ortu Heliaco, conspicitur: Orto autem sole statim labitur sub terram.

* Πλεῖον δὲ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ) Reddebatur: nocte autem magis fruitur. po-

te-

*Quum itaque jam desinit robur acuti Solis
A calore sudorifero, per autumnum pluente
Jove præpotente, movetur vero humanum corpus
Multo levius. (nam tunc Sol
Paulisper supra caput fato obnoxiorum hominum
Venit interdiu, magis autem nocte laborat.)
Quando incorrupta est cæsa ferro
Materia, folia autem humi fundit, ab ramisque cessat:
Tunc sane ligna secare tempestivum esse opus memento.
Mortarium quidem tripedale seca, pistillum vero tricubitale,
Axemque septempedalem: valde enim certe conveniens sic.
Si vero octopedalem & malleum inde secueris,
Trium palmorum curvaturam rotæ secato decem palmo-
rum currui,*

Mul-

teratne imperitius? reddendum, nocte autem magis laborat, majores capit labores. Subintellecto τῷ καμᾶν. τὸ ἐπαυρᾶν est ἀδιάφορον & cum in bonam, tum malam partem sumitur, pro diversa voce ἀγαθόν, κακόν subintellecta. Idem lapsus interpretis in illo Homérico Ἰλιδ. α. ὅτε πάντες ἐπαυρωνται βασιλῆος, quod reddidit, ut omnes fruuantur rege, cum esset reddendum, ut omnes puniantur ob regem. Genitivus dependet a τῷ ἔρκα,

aut simili particula subintellecta. K.

418. Ἦμος ἀθηκτοτάτη.) Describit commodum tempus secandi ligna. Durant enim hæc longo tempore, nec sunt obnoxia corrosioni. Hoc significat ἀθηκτοτάτη, i. e. incorruptissima, ἀθήκω, i. e. mordeo, quæ non mordentur a vermibus.

421. Ὀλμον τριπόδην.) Per Ὀλμον τριπόδην quidam intelligunt mortarium trium pedum, quo veteres usi sunt pro mola.

424. Δεκαδύρω.) Ἀδύρων, id
E

Πόλλ' ἐπὶ καμπύλῃ καλὰ φέρειν δὲ γύην, 425
 ὅτ' ἂν ἔυρης,

Ἐἰς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος, ἢ κατ' ἄρξραν,
 Πρίννιον ὅς γάρ βροσὶν ἀρῶν ὀχυρώτατός ἐστιν.
 Εὖτ' ἂν Ἀθηναίης δμῶς ἐν ἐλύματι πήξας
 Γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἰσοβοῇ.

Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροισιν, πονησάμενος καὶ αὖ οἶκον, 430

Ἀυτόγυον καὶ πηκτόν· ἐπεὶ πολὺ λώϊον ἔτω.

Εἴ χ' ἕτερον γ' ἄξαις, ἕτερόν γ' ἐπὶ βροσὶ βάλοις.

Δάφνης δ' ἢ πελέης ἀκιώτατοι ἰσοβοῆες.

Δρυὸς ἐλύμα, πρίνῃ δὲ γύην. βόε δ' ἐνναετήρῳ

Ἄρσενε κεκτῆσθαι (τῶν γάρ θένος ἐκ ἀλα- 435
 παδνόν)

Ἡδὴς μέτρον ἔχοντε· τῷ ἐργάζεσθαι ἀρίστω.

Οὐκ ἂν τῷ γ' ἐρίσαντες ἐν αὐλακὶ καμμένῳ ἄροτρον

Ἀξίαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτάσιον αὐτῷ λίποιεν.

Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετῆς αἰζήνος ἔποιτο,

Ἄρτον δειπνήσας τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον, 440

Ὅσ' ἢ

id est, palmus, quod mune-
 rum datio δωρον appelletur:
 id autem geritur per pal-
 mam manus.

428. Ἀθηναίης.) Sic vo-
 cat Cererem, quod ipsa
 Athenienses, adeoque om-
 nes homines, de frugi-
 bus docuerit.

* Εὖτ' ἂν Ἀθηναίης δμῶς.)
 Reddebatur, Attica Cereris
 famulus. Satis inscite. quis
 iste famulus? Poteratne in-
 terpres Latinus ignorare

Ἀθηναίαν esse Minervam,
 eamque a veteribus tan-
 quam praesidem omnium
 artificum, inprimisque ar-
 tis fabricae magistrum cele-
 brari? Ἀθηναίης igitur δμῶς
 h. l. est τέκτων s. faber. K.

430. Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄρο-
 τρα.) Indicât, patrem fami-
 lias oportere bene instrū-
 ctum esse, ne quis casus per
 inopiam suppellectilis remo-
 vesset rusticum laborem.

Multa præterea curva ligna : fertò autem burim, cum invenieris,

*Domum, sive in monte quærens, sive in agro,
Iligneam. Hac enim bobus ad arandum firmissima est :
Nempe quum Palladis famulus dentali infigens
Clavis conjungens adaptaverit temoni.
Bina vero facito aratra, laborans domi,
Non compositum & compactile : quoniam multo optimum
Si quidem alterum fregeris, alterum bobus injicias. (sic
E lauro autem vel ulmo firmissimæ stivæ sunt.
E quercu dentale, ex ilice burim, boves vero duos novennes
Masculos comparato (horum enim robur non imbecillum est,)*

*Juventutis mensuram habentes, hi ad laborandum optimi.
Non utique hi contendentes in sulco aratrum
Fregerint, opus vero imperfectum reliquerint.
Hos autem simul quadragenarius juvenis sequatur,
Panem cænatus quadrifidum, octo frustorum,*

Quæ

431. *Αὐτόγυνον.*) Aratrum quod habet dentale solidum & adnatum, non affixum : vel quod non sit plane elaboratum, sed usque ad dentale.

439. *Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρὰν ταπεινῶς.*) Habes hoc loco præceptum de ministro, qua hunc ætate & moribus præditum esse oporteat. Si hoc in ministro requirit Hesiodus, ut juvenem bobus præficere noluerit,

quanto minus Ecclesiasticis & rebus publicis præficeret?

440. *Ὀκτάβλωμον.*) Octo morsuum, a βλωμός morsus, ita tamen, ut unum frustum habeat binos morsus. Servum intelligit robustum, qui integrum panem in 4. partes divisum absumat in cæna, vel cui opus sit pane, cujus quadrantes octonis bolis seu partibus consistent.

Ὅς κ' ἔργα μελετῶν ἰθεῖαν αὐλακ' ἐλαύνει,
 Μηκέτι παπταίνων μεθ' ὁμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
 Θυμὸν ἔχων· τῷ δ' ἔτι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
 Σπέρματα δάσσεσθαι, καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.
 Κερότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὁμήλικας ἐπτοίηται. 445
 Φράζεσθαι δ' εὖτ' ἂν Φωνὴν γεράνῃς ἐπακέσσης
 Ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυῖης,
 Ἥ τ' ἀροτοῖο τε σῆμα φέρει, καὶ χεῖματος ὥρην
 Δεικνύει ὁμβρηρᾷ· κραδίην δ' ἔδαικ' ἀνδρὸς ἀβέτεω.
 Δὴ τότε χορτάζειν ἑλικας βόας ἐνδον ἔοντας. 450
 Ῥηίδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν, βόε δὸς καὶ ἄμαξαι·
 Ῥηίδιον δ' ἀπανήνασθαι, παρὰ δ' ἔργα βίεσσιν.
 Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πῆξασθαι ἄμα-
 ξαι,

Νήπιος· ἔδὲ τόγ' οἶδ' ἑκατὸν δέ τε δέρας· ἀμάξης.
 Τῶν πρόθεν μελέτην ἐχέμεν, οἰκήϊα θέσθαι 455
 Εὖτ' ἂν δὲ πρώτισ' ἀροτὸς θνητοῖσι φα-
 νείη,

Δὴ τότε· ἐφορμηθῆναι, ὁμῶς δὲ μῶες τε καὶ αὐτὸς,
 Αὖτ' καὶ διερὴν ἀρόων, ἀρότοιο καὶ ὥρην,
 Πρῶτ' ἄλλ' ἀμαξάων, ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρξαι.

Εἵαρι

441. Ὅς κ'.) *Ætatis, quam in seruo requirit, rationes addit admodum graves, sentitque multum situm esse in maturitate ætatis.*

444. Ἐπισπορίην.) *Quasi superfeminatio, quæ usurpari solet, cum prior semen- tis non est rite peracta.*

446. Φράζεσθαι.) *Tempus*

arandi indicat per clangorem grilum avolantium, id- que (ut Poëtæ fingunt) in Ægyptum, ubi belligerantur cum Pygmæis.

449. Ὅμβρηρᾷ.) *MS. Palat. & alii, ὁμβρηρᾷ. Κραδίην δ' ἔδαικ' ἀνδρὸς.) Id est, terret eum, cui non sunt bo-
ves,*

*Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,
Non amplius respectans ad coætaneos, sed in opere
Animum habens. Hoc vero neque junior alius melior
Ad spargendum semina, & iteratam sationem evitandam.
Junior enim vir æqualium desiderio flagrat.
Considera vero, cum vocem gruvis audieris
Alte ex nubibus quotannis clangentis;
Quæ & arationis signum affert, & hyemis tempus
Indicat imbrifera: cor autem rodit viri bobus carentis.
Tunc sane pasce camuros boves, domi manentes.
Facile enim dictu est, par boum da & plastrum:
Facile autem recusare, (& dicere,) boves occupati sunt.
Constituit autem homo, qui opinione sua dives est, fabri-
care currum,
Stultus: & hoc nescit centum esse lingua plastrum.
Horum ante curam habere oportet ut sibi acquirat.
Cum primum igitur arationis tempus mortalibus appa-
ruerit,
Tunc aggredere, simul & servi & tu ipse,
Siccam & humidam arans, arationis ad tempus:
Summo mane festinans, ut impleantur tibi arva.*

E 3

Vere

ves, propterea quod jam instat tempus postremæ arationi.

451. Πρώτος) Occupatio-
ne negligentiam & insci-
tiam rusticorum taxat, qui
non considerant, quibus
opus habeant, sed in alie-
nam opem sunt intenti. Re-
spondet ergo eadem opera

posse aliquem petere & ne-
gare.

456. Ἐν τῷ ἀν.) Docet di-
ligentiam, quæ est adhiben-
da in aratione. Addit versu
458. signa & circumstantias,
qualis terra sit aranda, sicca
scilicet & humida, id est,
non lutosa, & tamen made-
facta.

Εἵαρι πολεῖν· θέρους δὲ νεωμένη ἔσ' ἀπατήσῃ. 460
 Νειὸν δὲ σπείρειν ἔτι κεφρίζουσιν ἄρεσσαν.
 Νειὸς ἀλεξιάρη, παίδων εὐκηλήτεια.
 Εὐχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερι θ' ἄγνῃ,
 Ἐκτελέα βριθεῖν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
 Ἀρχόμενος· τὰ πρῶτ' ἀρότῃ, ὅταν ἄκρον ἐχέλῃς 465
 Χεῖρι

460. Εἵαρι.) Modus & ratio arandi traditur. Pingue solum solet quater arari: Qui vero tenuius solum habent, ter arant. Prima aratio est proscissio: secunda fit mense Junio, quæ est iteratio: tertia cum ante sementem aratur, quæ est tertiatio.

461. Νειόν.) Concedendum est suum intervallum terræ, quo interquiescat, ut deinde copiosiores fructus ferat. Est autem Novale, ager qui alternis annis feritur. Κεφρίζουσιν, id est, recens aratam, adhuc elevatam.

462. Ἀλεξιάρη.) Pellens execrationem. Solent enim agricolæ maledicere, quando fructus ex sententia non proveniunt. Εὐκηλήτεια, liberos exhilarans, utpote quibus suppeditet copiosum victum.

463. Διὶ χθονίῳ.) Redditur

vulgo, *Jovi terrestri*. Sed quis sit ille Jupiter terrestris ego cum ignarissimis scio. Ζεὺς χθόνιος, qui & βασιλεὺς χθόνιος dicitur, est Pluto, cujus sedes sub terra sunt. Χθόνιος enim dici de eo, quod sub terra est, diu docuit maximus Salmasius ad Consecrat. Templ. in Agr. Herod. p. 116. in Crenii Museo Philolog. Tom. II. Apud. Sophocl. in Ajac. vers. 847. occurrit Εἰμήης χθόνιος, quod male reddunt, *Mercurius terrestris*. Dicitur Mercurius χθόνιος eam ob causam, quia, deducendis ad orcum mortuorum animis, sæpe apud inferos commoratur. Cæterum quare Pluto ab agricolis fuerit invocandus, docet ad h. l. Grævius. Scilicet id exinde exponendum, quod in Plutonis ditione, potestateque terram, & omnia, quæ sub ea sunt, esse, illum.

*Vere vertito, æstate vero iterata non te faller.
 Novalem vero serito adhuc levem terram. (est
 Novalis imprecationum expultrix, liberorum placatrix
 Supplica vero Jovi infero, Cererique casta,
 Ut matura grandescant, Cereris sacra munera.
 Ut primum incipias arare, cum extremum stiva.*

E. 4

Ma-

illumque ipsum crediderint veteres esse auctorem, munificumque datorem divitiarum omnium, quæ e terra proveniant. K.

464. ἱερὸν.) Id est, aram. Alludit enim ad Eleusinia Cereris sacra, quæ Athenis fiebant, & vocabantur mysteria. Videntur mihi fuisse conspirationes & fœdera, quibus se adstrinxerant cives ad civilia officia. Erant autem majora & minora sacra, & hæc sub autumnum fiebant.

* Hic male Interpretis partes vir doctus egit. quid enim sibi vult, cum per ἱερὸν hic intelligi aram dicit? cave cum audias. De ara quadam æque minus ac de Mysteriis Eleusiniis hic cogitavit Hesiodus. Decepit forte virum doctum ἱερὸν τῷ ἀκτῇ junctionum. sed id quidem nullam crucem ei figere debebat; dictum

enim pro ἱερῶν ἀκτῇ. Apud Sophoclem in Ajac. v. 501. δέλαος τροφή· quod quoniam non erat publici saporis, mutari oportuit in δελία: Male, ut ad illum locum pluribus dicemus. Constat enim Græcos adjectivum desinentis in os genus masculinum & fœmininum eodem modo efferre. conf. Schol. Aristoph. ad Nub. v. 53. Cæterum quod idem vir doctus putat, sacra Eleusinia fuisse conspirationes & fœdera quædam, in eo vereor, ut multis sententiam suam sit probaturus. Sed de ea re fuse doctèque nuper egit amicissimus Bachius noster, in perquam eleganti dissertatione *Pro Mysteriis Eleusiniis*. K.

465. Ἀρχόμενος.) Quomodo sit arandum. Ἐχέτω, stiva, quia κῦρῃς ἔχεται ὁ ἀρότης, quod eam manu teneat arator.

467.

Χεὶρὶ λαβὼν ὄρπηκα βοᾶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
 Ἐνδρουν ἐλκόντων μεσάβων· ὁ δὲ τυτθὸς ἔπιδεν
 Δμῶς ἔχων μακέλην πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη,
 Σπέρματα κακκρύπτων. εὐθημοσύνη γὰρ αἰρίση
 Θνητοῖς ἀνθρώποις· κακοθημοσύνη γὰρ κακίση. 470
 Ὡδὲ κεν αἰδρῶσύνη σάχχες νεύοιεν ἔραζε,
 Εἰτέλος αὐτὸς ὀπίθεν Ὀλύμπιος ἐδὴλὸν ὀπάξει·
 Ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσσειας ἀράχνια καὶ σεῖο λπα
 Γηθήσειν, βιότοιο ἐρεύμενον ἔνδον ἔοντος.
 Εὐοχθέων δ' ἴξεαι πολὺν ἔαρ' ἐδὲ πρὸς ἄλλης 475
 Λύγασσαι· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.
 Εἰ δέ κεν ἡελίοιο τροπαῖς αἰρέης χθόνα δῖαν,
 Ἥμενος ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἔργων,
 Ἀντίοα

467. Ἐνδρουν.) Καρδία
 δένδρεα, καὶ τὸ μέσον, inquit
 Hesych. Vett. Codd. Palat.
 Ἐνδρουν, id. est, δρυῖνον, vel
 αὐτὸν τὸν ἰσοβοῖα, lignum
 esse dicunt, quod est proxi-
 mum temoni.

469. Εὐθημοσύνη γὰρ αἰρί-
 ση.) Epiphonema est. Cre-
 de mihi, multum commo-
 di affert industria. Homo
 ignavus vix unquam di-
 tescet. Solet autem sic
 Poëta subinde spargere sen-
 tentias de diligentia, quod
 sine ea nemo quicquam lau-
 de dignum efficere potest.

472. Εἰτέλος αὐτὸς.) Egre-
 gia hæc sententia est, quam
 nemo negare potest ex pa-

trum religione promanasse,
 veluti per manus traditam
 esse. Convenit enim cum
 primo Decalogi præcepto,
 quo jubemur Deum hono-
 rare ac illi fidere: & ne in
 prosperis insolescamus vel
 in adversis dejiciamur. Ad
 hunc modum Hesiodus A-
 griculturam & quicquid est
 laborum, nobis commen-
 dat. Vult ut pro se quisque
 acriter in laborem animum
 intendat: verum finem la-
 borum, & ut nos vocamus,
 benedictionem, non nisi a
 Deo, expectet.

473. Ἐκ δ'.) Quia scilicet
 omnia sepositoria & vasa
 repleta sint.

*Manu capiens stimulum boum terga attigeris
 Quernum temonem trahentium loro. juvenis autem pone
 Servus ligonem tenens negotium avibus faceffat,
 Semina abscondens. rectus ordo enim optimus
 Mortalibus hominibus est; confusio vero pessima.
 Sic quidem ubertate spicae nutabunt ad terram,
 Si finem ipse postea Jupiter bonum præbuerit.
 E vasis autem ejicies araneas: teque arbitror
 Gavisurum, victu potitum intus reposito.
 Bene instructus cibus autem provenies ad canum ver, neque
 Respicias: tui vero alius vir indigus erit. (ad alios
 Si vero bruma araveris terram aliam,
 Sedens metes, paucillum manu comprehendens,*

E 5

Ex

474. Ἐρεῦμενον.) Cum inquisitione & delectu capientem.

475. Πολιὸν ἔαρ.) Epitheton veris, quod adhuc ab hyeme & pruinis canescit. Et ἐνωχέων. cum ω in antepenultima scribendum, concidit autem rursus longa brevem, ut sæpe jam supra.

477. Εἰ δέ.) Improbatur hic arationem dilatam ad solstitium hybernium.

478. Ἡμενος.) Ob culmorum brevitatem scilicet & paucitatem. Singula verba significanter hic ponuntur, ad declarandum tristem eventum tardæ arationis.

* Ἡμενος ἀμήσας.) Red-

ditur *sedens metes*. ratio ejus rei in hac notula redditur, ob culmorum brevitatem scilicet, & paucitatem: egregie sane, & nollem factum! Neque tamen subscribere possum sententiæ Grævii, qui ad h. l. ita scribit: Ἡμενος ἀμήσας est, tempore messis, cum alii occupantur & exercentur in demetendis & congerendis frugibus, otiosum esse, nihil habere quod agas, quia ager nullos tulit fructus, ob serotinam arationem. Nam quod vir doctus eo loco multus est in significato τὴν ἡδαι pro otiosum esse probando, eo non efficit quod debe-

Ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος, ἔμῃλα χαίρων.
 Οἷσιν δ' ἐν Φορμῷ παῦροι δέ σε θήσονται. 480
 Ἄλλοτε δ' ἄλλοιός Ζηνὸς νόος Αἰγιόχοιο
 Ἀργαλέος δ' ἀνδρεσσιν κατὰ θνητοῖσιν νοῆσαι.
 Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρίσῃς, τόδε κέν τοι Φάρμακον εἴη.
 Ἥμος κίκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
 Τὸ πρῶτον, τέρπειτε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, 485
 Τῆμος Ζεὺς ὑοι τρίτω ἡματι, μῆδ' ἀπολήγοι,
 Μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὅπλην, μήτ' ἀπολείπων
 Οὔτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότη ἰσοφαρίζει.
 Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο· μηδὲ σε λήθοι
 Μήτ' ἑαργινόμενον πολὺν μήθ' ὤριος ὄμβρος, 490
 Πὰρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον, καὶ ἐπαλέα λέσχην,
 Ωρη

debbat: de eo enim nemo, opinor, dubitat. Sed an ἡμενος ἀμῆσας significare possit, tempore messis otiosus eris, de eo ego quidem vehementer dubito. Amplector potius sententiam Clerici, ita hunc locum exponentis: *Metes otiose. Nam non erit, cur festines.* Vide ipsum pluribus ad h. l. de ea re disputantem. K.

480. Οἷσιν δ' ἐν Φορμῷ.) Extenuatio est: Donum portabis, non vehes: opus tibi erit calathō, non onusto plauistro: habebis enim multum culmorum & parum granorum. Φορμὸς e-

nim dicitur, quidquid confutum est, Φόρμιον, stragulum factum ex juncis.

481. Ἄλλοτε.) Ἀνθυποφορὰ, & mitigatio præcepti de tarda aratione, quod tempestates variæ sint pro voluntate Jovis.

483. Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρίσῃς.) Si vero sero araveris, hoc poterit esse remedio, & verna aratio tum felix esse poterit, si pluerit ad tertium usque diem, ita ut pluvia neque superet ungulam bovis, neque destituat: in summa, ut impleat vestigia. Et quia humor est principium vitæ, hinc fit, quod

*Ex adversa parte manipulos ligans cum labore, nec valde
Feres autem in sporta: pauci vero te suspicient. (gaudens
Alias vero alia Jovis mens Ægiochi:*

Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.

Sin autem sero araveris, hoc quidem tibi remedium fue-

Quando cuculus canit quercus in frondibus (rit:

Primum, delectatque mortales in immensa terra,

Tunc Jupiter pluat triduo, neque desinat,

Non utique supra bovis ungulam, neque infra:

Ita & serus arator primo aratori æqualis fuerit,

Animo autem bene omnia serva: neque te lateat

Neque ver exorians canum, neque tempestiva pluvia,

Præteri autem arariam officinam, & calidam tabernam,

, Tem-

quod humor tam facile non
lædit quam siccitas.

489. Ἐν θυμῷ δ' εἶ πάν-
τα.) Admonet rursus dili-
gentiæ: solet enim Poëta
subinde morales sententias
aspergere, præcipue de se-
dulitate, cuius usus & vis
in omnes vitæ partes se ex-
tendit. Nam, ut res dili-
gentia crescunt, ita socor-
dia decrescunt.

491. Πᾶρ δ' ἰθι.) Id est,
παράτρεχε, παρέχε, ut gloss.
& præteri interpretandum
potius, quam accede: li-
cet utramque interpretatio-
nem Proclus admittere vi-
deatur. Monet enim dili-
gentem agricolam, ne vel

tempus hybernium, more
vulgi, ociosis & inanibus
confabulationibus trans-
igat, sed tum etiam rem
familiarem promovere stu-
deat. Per χάλαρον θῶρον in-
telligit officinas ferrarias,
in quas antiquitus in Græ-
cia pauperiores & ociosi
solebant convenire ad col-
locutiones frivolas, sicut
apud Romanos in tosti-
nis. Pro ἐπ' αἰέας, ut con-
stet versus, quidam legunt,
ἐπ' αἰέτα, neutro genere,
in locis calidis, ab αἰεός.
Doctiss. G. Canterus ἀπαλάει
uno verbo, quem vide lib. 5.
c. 23. Αἰέται quondam di-
cebantur conventicula Phi-
loso-

Ὡρη χειμερὶν, ὅποτε κρύος ἀνέρας εἶργον
 Ἰσχάνει. εἶθ' αὖ κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλει.
 Μή σε κακὸν χειμῶνος ἀμνηχανίη καταμάρψῃ
 Σὺν πενίῃ, λεπτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ 495
 πιέζοις

Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμων,
 Χρηίζων βιότοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.
 Ἐλπίς δ' ἐκ ἀγαθῇ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
 Ἥμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἴη.
 Δείκνυς δὲ δ' ἰμῶεσσι, θέρους ἔτι μέσσε' ὄντος, 500
 Ὅυκ αἰεὶ θέρους ἔσσεϊται, ποιῶδε καλίας.
 Μῆνα δὲ Ληναίων, κακ' ἤματα, βέδρα πάντα,
 Τέτον ἀλεύαθαι καὶ πηγάδας, αἵτ' ἐπὶ γαῖαν
 Πνεύσαντος βορέαο, δυσηλεγέες τελέθουσιν.
 Ὅς

Iosophorum: deinde quia inter ipsos plerumque de rebus levissimis agitabatur, factum est, ut mendicorum conventus etiam hoc nomine vocarentur: Atque inde etiam ipsæ nugæ λέγαι dictæ sunt. Ἐπ' ἀλέα.) Eustathii lectionem ἐπ' ἀλέα, propter teporem, seu teporis captandi gratia, confirmat simile hemistichium infra.

495. Λεπτῇ δὲ.) Aristot. I. sect. Problem. scribit, fame diutina laborantibus pedes intumescere. Superiores

autem partes eadem ratione extenuantur & macrescunt. Huc alludit Poëta, cum jubet cavere, ne pedem tumefactum tenui manu demulcere oporteat.

* Unde in Scuto Hercul. v. 264. γυνοπαχῆς, fame confecta, & exhausta, ubi conferendus Grævius.

496. Πολλὰ.) Verissimum est Columellæ dictum, *Homines nihil agendo, male agere discunt.*

497. * Κακὰ προσελέξατο θυμῷ.) Vulgo redditur: *mala animum suum increpat.*

*Tempore hyberno, cum frigus homines vehemens
Detinet: tunc sane impiger vir valde domum auget.
Ne te malæ hyemis difficultas opprimat
Cum paupertate, macilenta vero crassum pedem manu
premas.*

*Multa vero ignavis vir vanam ob spem expectans,
Egens victus, mala versat in animo.
Spes vero non bona indigentem virum fovet,
Sedentem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
Dic autem servis, æstate adhuc media,
Non semper æstas erit, facite tuguria.
Mensem vero Lenæonem, malos dies, bobus nocentes omnes,
Hunc vitate: & glacies, quæ quidem, super terram
Flante borea, molestæ existunt:*

Qui

pat. inepte. Critici antiqui hic erant audiendi, qui προσλέγων θυμῷ κακῷ, exponunt κακὰ ἐννοῶν ἐν ταύτῃ ψυχῇ. Cogitare de malis artibus victus comparandi. Reddendum igitur: *Mala in animo suo versare solet.* Hæc enim est Aoristorum vis. Sic v. 675. ἔθηκεν ponere solet. infinitisque locis aliis. K.

500. Δείκνυς δὲ θυμῷ σου.) Spargit rem in personas, atque ita a temporis circumstantia auget. In media æstate certa opera præscribe.

Sequitur ratio, quia non semper æstas erit. Hæc sententia speciem proverbii habet, qua monemur, occasionem temporis non esse negligendam.

502. Μῆνα.) Hyemis tempus, & mensem, Boreali frigore gravissimum, copiose & eleganter describit. Ληναιῶν, mensis Januarii est. Lenæa enim Bacchi feriæ & Pythia sub id tempus agebantur, cum vini primitias libabant. Βάδογας vocat frigora, quæ adurunt

Ὅς τε διὰ Θρήκης ἱπποτρόφος εὐρέϊ πόντῳ 505
 Ἐμπνεύσας ὥρινε. μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·
 Πολλὰς δὲ δρύς ὑψικόμβας, ἐλάτας τε παχείας,
 Οὔρεος ἐν βήσσης πιλναῖ, χθονὶ πελυδοτείρη
 Ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη.
 Θῆρας δὲ Φρίσσας, ἑρᾶς δ' ὑπὸ μέζῃ ἔθεντο, 510
 Τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατὰ σκιον· ἀλλὰ νυκτὶ τῶν
 Ψυχρὸς ἐὼν διάησι, δαυσυτέρων περ ἐόντων.
 Καί τε διὰ ῥινὸς βοὸς ἔρχεται, ἑδὲ μιν ἴτχει.
 Καί τε δι' αἶγα αἶσι ταινύτριχα· πῶεα δ'
 ἔτι,

Οὐνεκ' ἐπνηταναὶ τρίχες αὐτῶν, ἃ διάησιν 515
 Ἴς ἀνέμῳ βορέῃ τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι.
 Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχροος ἃ διάησιν,
 Ἦτε δὲ μὼν ἔντοθε φίλη παρὰ μητέρι μίμνει,
 Οὐπὼ ἔργ' εἰδυῖα πολυχρῦσθ' Ἀφροδίτης·
 Εὖ τε λοεσσαμένη τέρενα χροῶ, ἢ λίπ' ἐλαίῳ 520
 Χρισταμένη, νυχίη καταλέξεται ἄνδοθεν οἴκῳ
 Ἥματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόςσεος ὃν πόδα τένδει,
 Ἐν τ' ἀπέρῳ οἴκῳ, καὶ ἐν ἥθεσι λευγαλέοισιν.
 Οὐ γὰρ οἱ ἥελιος δαίκνυ νομὸν ὀρμηθῆναι·

Ἄλλ'

urunt & excoriant, etiam ipsos boves.

505. Ὅς τε.) Naturam vini, effectus Boreæ, prolixè declarat.

516. Τροχαλὸν.) Inclinationem, contractum vel pro-

perantem in incessu, quamlibet alioqui tardum. Τροχαλὸν.) Distributione quadam hyemis incommoda recenset, & aptissime dicit, incurvum senem Boreæ injuriis obnoxium, quod hæc ætas omnium maxime gaudet sole & fugiat frigus; unde

*Qui per Thraciam equorum altricem late mari
 Inspirans illud movet: constringitur autem terra & sylva:
 Multas vero quercus alticomas, abietesque densas,
 Montis in vallibus dejicit, ad terram multos pascentem
 Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylva.
 Ferae autem horrent, caudasque sub pudenda ponunt,
 Eae etiam quarum villis cutis densa est, sed & has
 Frigidus valde perflat, villosas licet pelles habentes.
 Quin etiam per bovis pellem penetrat, neq; ipsum cohibet.
 Etiamque per capram flat hirsutam: ovium autem greges
 non item*

*Eo quod densi ipsarum villi sunt, non perflat
 Vis venti boreae: incurvum vero senem facit.
 Et per tenelli corporis virginem non perflat,
 Quae in adibus caram apud matrem manet,
 Nondum opera sciens aureae Veneris:
 Beneque lota tenerum corpus, & pingui oleo
 Uncta, noctu cubat intra domum (arrodit,
 Tempore hyberno, quando exossis polypus suum pedem
 Inque frigida domo, & in habitaculis tristibus.
 Non enim illi Sol ostendit pabulum ut invadat:*

Sed

unde notum est illud: *apri-
 ci meminisse senes.*

518. "Ἡς δόμων.) Curam
 virginum in honestioribus
 familiis exponit, quæ domi
 asservabantur, nec in publi-
 cum prodibant.

522. "Ὅτ' ἀνόςστος.) Polypi
 hæc natura est, teste Plin.

lib. 9. c. 19. ut fame labo-
 rans sibi pedes arrodatur; quo
 maxima hyemis sævitia no-
 tatur: & quia vehementer
 frigore læditur, latet pluri-
 mum in antro suo. Vocat
 hanc speciem polyporum
 ἀνόςστος, quod cartilaginem
 pro spina habeat.

Ἄλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε 525
 Στρωφᾶται, βράδιον δὲ Πανελλήνεσσι φαίνει.
 Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑληκοῖται
 Λυγρὸν μυλίσωντες ἀνὰ δρυῶν βησσέντας
 Φεύγουσιν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τῆτο μέμηλεν,
 Οἱ σκέπα μαιόμενοι πυκινὲς κευθμῶνας ἔχουσι, 530
 Καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι βροτῶϊσσι,
 Οὗ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς ἔδρας ὀράται.
 Τῶ ἵκελοι φοιτῶσιν ἀλευόμενοι νίφα λευκὴν.
 Καὶ τότε ἔσσαθαι ἔρυμα χρὸς ὥς σε κελεύω,
 Χλαῖναν μὲν μαλακὴν, ἣν τερμίσεντα χιτῶνα. 535
 Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρυσάθαι.
 Τὴν περιέσσαθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
 Μηδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν, αἰερόμεναι κατὰ σῶμα.
 Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἱφικταμένοιο.
 Ἄρμενα δῆσαθαι, πῖλοις ἐντοδὲ πυκνᾶσας. 540
 Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὅποταν κρύος ὄριον ἔλθῃ,
 Δέρματα συρῥάπτειν νεύρῳ βοὸς, ὅφρ' ἐπὶ ἅμῳ
 Ὑετῆ ἀμφιβάλλῃ ἀλεὴν· κεφαλῇ φη δ' ὑπερθεῖν
 Πῖλον ἔχειν ἀσκήτῶν, ἵν' ἔατα μὴ καταδεύῃ

Ψυχρῇ

525. Ἄλλ' ἐπὶ.) Sol tum, cum est in Sagittario, diutius versatur apud Æthiops, qui sunt meridionales, quam apud Græcos.

528. Μυλίσωντες.) Μύλη^{ον} dentem molarem significat, a quo fit verbum μυλιάω, quod significat, dentes con-

cutio, strideo propter frigus.

531. Γλάφυ.) Pro γλαφυρόν. Τρίποδι βροτῶ, hominī senī, tertio jam pedi, nempe bacillo, innitenti. Vide proverb. Βαotica anigmata.

534. Καὶ τότε ἔσσαθαι.) Versatur per omnes circum-

*Sed super nigrorum hominum populumque & urbem
Vertitur, tardius autem Græcis lucet.*

*Et tunc sane cornuta bestia & incornuta silvicubæ
Misere, dentibus stridentes per quercetum clivosum*

Fugiunt; & passim omnibus id curæ est,

Quæ testæ inquirentes densas latebras habent,

Et cavernas petrosas: tunc utique tripedi homini similes,

Cujus & humeri fracti sunt, & caput terram spectat:

Huic similes incedunt vitantes nivem albam

Et tunc indue munimentum corporis, ut te jubeo,

Lanam mollem, & talarem tunicam.

Stamine vero in paucis multum tramam subteminis intexæ.

Hanc circuminduito, ut tibi pili non tremant,

Neque erecti horreant, arrecti per corpus.

Circum vero pedes calceos bovis vi occisi

Aptos ligato, pedulibus intus condensans.

Primogenitorum vero hædorum, cum frigoris tempestivum

Pelles consuito nervo bovis, ut super humerum (venerit,

Contra pluviam injicias munimentum. supra caput vero

Pileum habeto elaboratum: ut tuus ne humefiant:

Fri-

cumstantias corporis, & monet, propter frigus ar-
cendum crasso panno &
multis pilis intertextis, u-
tendum esse.

535. Χλαῖναις τε.) Χιτῶν
interior vestis erat, supra
quam utebantur pallio.

536. Κρόνα.) Προ προ-
πῖδα.

539. Ἰφικλῆμενοι.) Quem
fuit difficile prosternere:
vel qui fuit robustus cum
prosterneretur.

543. Τετῶ.) Ad pluviam
propulsandam: ut ἀλῆ fit
ab ἀλεύεσθαι. Gloss. MS.
Palat. τῷ ὁμοῦ περιθῆς ἀ-
λεωρήν, ad propulsandam
pluviam. Quare expun-

F

gen-

Ψυχρὴ γάρ τ' ἥως πέλεται βορέας πεσόντος· 549
 Ἡὼς δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἔραν ἄϊερόεντος
 Ἄηρ πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις.
 Ὃς τε αἰρυσσάμενος ποταμῶν ἀπὸ αἰεναόντων,
 Ὑψὲ ὑπὲρ γαίης ἀρθεῖς ἀνέμοιο θυέλλῃ,
 Ἄλλοτε μὲν θ' ὕει ποτὶ ἔσπερον, ἄλλοτ' ἄησι, 550
 Πυκνὰ θρηγίῃ βορέῃ νέφεα κλονέοντος.
 Τὸν φθάμενος, ἔργα τελέσας, οἶκόν δε νέεσθαι,
 Μήποτέ σ' ἔρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
 Χρῶτά τε μυδαλέον θείῃ, κατὰ θ' εἵματι δεύσῃ.
 Ἄλλ' ὑπαλεύεσθαι· μεῖς γὰρ χαλεπώτατος ἔσθ' 555
 Χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοισι, χαλεπὸς δ' ἀν-
 θρώποις.
 Τῆμος θ' ἡμισυ βῆσ', ἐπὶ δ' ἀνέρι καὶ πλέον εἴη
 Ἀρμαλιῆς μακραι γὰρ ἐπὶ ῥόθοι ἐυφρόναι εἰσὶ.
 [Ταῦτα φυλασσόμενος, τελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν
 ἴσθαι νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰδόκεν αὔθις 560
 Γῆ πάντων μήτης καρπὸν σύμμικτον ἐνεῖκῃ.]
 Εὖτ' ἂν δ' ἐξήκοντα, μετὰ τροπαῖς ἡέλιοιο,
 Χειμέ-

genda erit illa interpreta-
tio, quæ habet ἄλιν, *terro-
rem*.

545. Ψυχρὴ γάρ τ' ἥως.)
Enumerat jam causas plu-
viæ. Quemadmodum enim
vapor ex olla in operculo
repercussus in aquam re-
solvitur: sic vapor ex ter-
ra in nubibus repercussus
in aquam resolvitur, & de-
inde decidit. Postea quid

ventus sit, dicit, nimirum
nubium agitatio.

547. Ἄηρ πυροφόρος.) Va-
por ex terra in nubibus re-
percussus, & in aquam re-
solutus, decidit; humectat
autem aër fata & arva.

555. Μεῖς γάρ.) Repetit
admonitionem de vitando
hoc mense Januario: cujus
difficultates hætenus de-
scripsit.

*Frigida enim aurora est Borea cadente:
 Matutinus vero super terram a cælo stellifero
 Aër frugifer extensus est beatorum super opera:
 Qui hauriens e fluminibus semper fluentibus,
 Alte supra terram levatus venti procella,
 Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat,
 Densas Thracio Borea nubes excitante.
 Hunc antevergens, opere perfecto, domum redi,
 Ne quando te cælitus tenebrosa nubes opprimat,
 Corpusque madidum faciat, vestesque humectet,
 Sed evitato. mensis enim gravissimus hic
 Hybernus, gravis ovibus, difficilisque homini-
 bus.*

*Tunc medium bobus, homini vero amplius adsit
 Alimonia: longa enim noctes succurrunt illis.
 [Hæc observans, totum in annum
 Æquato noctesque & dies, donec rursus
 Terra omnium mater fructum omnigenum proferat.]
 Quum autem sexaginta, post versiones Solis,*

Hyber-

557. Τῆμος.) Bobus dimidiam partem pabuli detrahendam, viro vero aliquid addendum: in noctem scilicet. Nam Græci homines tantum cœnabant, & largius quidem.

558. Εὐφρόναι.) Sic vocant Poëtæ noctem, παρὰ τὸ εὖ φρονεῖν ἡμᾶς ἐν αὐτῇ, vel διὰ τὸ εὐφραίνειν τὸ σῶμα διὰ τῆς ἀναπαύσεως.

559. Ταῦτα φυλασσόμενος.) Absolvit hætenus descriptionem hyemis, nunc autem veris descriptionem hoc caput continet. Estque primum signum, quando Jupiter sexaginta dies, id est, duos menses, Januarium videlicet & Februarium, confecerit, post brumam, vel conversionem Solis: tum stella Arcturus,

Χειμῆρι ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡματα, δὴ ῥα τότε ἄσῃς
 Ἀρκτῶρος προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο,
 Πρῶτον παμφαίνων ἐπὶ ἐλλείπει ἀκροκνέφαιος. 565
 Τόνδε μετ' ὀρθρογὴ Πανδιονίς ὤρτο χελιδῶν
 Ἐς Φάος ἀνθρώποις, ἕαρος νέον ἰσαμένοιο.
 Τὴν φθάμενος οἶνας περιλαμνέμεν ὥς γὰρ ἄμενον.
 Ἀλλ' ὅπότε ἂν Φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἀν' οὐλὰ βαίῃη,
 Πληϊάδας Φεύγων, τότε δὴ σκάφος ἐκέτι οἰνέων. 570
 Ἀλλ' ἄρπας τε χαρασσέμεναι, καὶ δμῶας ἐγείρειν,
 Φεύγειν δὲ σκιερὰς θώκας, καὶ ἐπ' ἡῶ κοῖτον,
 Ὄρη ἐν ἀμῆτι, ὅτε τ' ἥελιος χρόα κάρφῃ.
 Τημέτος σπεύδειν, καὶ οἰκαδὲ καρπὸν ἀγείρειν,
 Ὅρθρ' ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴη. 575
 Ὅς γὰρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν.
 Ὅς τοι προφέρει μὲν ὁδῶ, προφέρει δὲ καὶ ἔργῳ.
 Ὅς ἦτε φανῆσαι πολέας ἐπέβησε κελεύθῳ
 Ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βῆσι τίθησιν.
 Ἥμος

nuncia veris, primum apparere incipit.

* Ταῦτα φυλασσόμενος.) Hunc versum cum duobus sequentibus expungendos censuit olim Plutarchus, & , si Grævii iudicio standum est, rectius abessent. KREBSIUS.

564. Ἀρκτῶρος.) Stella est sub zona Bootæ: oritur vespere initio veris.

566. Πανδιονίς.) Hirun-

dinem intelligit: respicit autem ad fabulam de Progne & Philomela, Pandionis filius.

567. Ἐς Φάος.) Poëta videtur in ea opinione esse, ut putet, hirundines hyeme latere quasi mortuas in suis nidis. Alii putant, eas avolare in regiones tepidiores.

569. Ἀλλ' ὅπότε.) Messis tempus describit. Per Φερέοικον intelligit testudinem, quod

*Hybernos perfecit Jupiter dies, tunc sane stella
Arcturus relinquens immensum fluctum Oceani,
Primus totus apparens exorietur vespertinus.
Post hunc mane lugens Pandionis venit hirundo
In lucem hominibus, vere nuper cæpto.
Hanc prævertens vites incidito: sic enim melius.
At cum domi porta testudo a terra plantas ascenderit,
Pleïades fugiens, tunc non amplius fodiendæ vites:
Sed falcesque acuito, servosque excitato.
Fugito vero umbrosas sedes, & matutinum somnum
Tempore messis, quando Sol corpus attenuat,
Tunc festina, & domum fruges congere,
Diluculo surgens, ut tibi sufficiens sit victus.
Aurora enim operis tertiam sortitur partem. (laborem.
Aurora magis promovet quidem viam, magisque promovet
Aurora quæ apparens multos ingredi fecit viam
Homines, pluribus vero iuga bobus imponit.*

F 3

Quum

quod domum suam circumferat. Alii aliud animalculum intelligunt, quod pro vitando Solis æstu solebat ascendere plantas & virgulta.

572. Φύγαν.) Prohibet tempore messis somnum ad multam lucem protrahere. Καὶ ἐν τῷ κοῖτον.) Ubi ut quinta versus regio spondeum habet pro dactylo, ita in superiori hemistichio anapæstum habet pro dacty-

lo seu spondeo: quomodo & prima regio apud Homerum, Βορέης καὶ Ζέφυρος: item, Πλέρες καὶ μνηστῆρες & apud Virgilium:

Fluviorum rex Eridanus.

Quamquam & synizesis in istis potest statui; ut in Homero illo,

*Θῶρηκας ῥήξαν θῆραν ἀμ-
φι σήδεσαι.*

Qua de re monuit etiam Hephæstio.

Ἦμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθρῆ, καὶ ἡχέτα τέτλιξ 580
 Δενδρέω ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' αἰοιδὴν
 Πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ἄρη,
 Τῆμος πιόταται τ' αἶγες, καὶ οἶνος ἄριστος,
 Μαχλόαιαι δὲ γυναῖκες, ἀφαιρόταί τοι δέ τε ἄνδρες
 Εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γένατα Σείριος ἄζει, 585
 Αὐαλέος δὲ τε χρῶς ὑπὸ καύματος. ἀλλὰ τίτ' ἤδη
 Εἴη πετραίη τε σκίη, καὶ βύβλιος οἶνος,
 Μάζα τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυ-
 μενάων,
 Καὶ βοὸς ὕλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκυῖης,
 Πρωτογόνων τ' ἐρίφων. ἔτι δ' αἶθοπα πινέ- 590
 μεν οἶνον,
 Ἐν σκίῃ ἐζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς,
 Ἀντίον ἀκράεος ζεφύρου τρέψαντα πρόσωπον,
 Κρήνης τ' ἀεναῖε καὶ ἀπορέύτῃ, ἢ τ' αἰθόλωτος
 Τρεῖς δ' ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰέμεν οἶνον.
 Δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν 595
 Δι-

580. Ἦμος δὲ σκόλυμος.) Hesiodus æstatem constituit ἐπὶ σκολύμῃ καὶ τέτλιγι: Ita loquuntur eleganter οἱ χαρίεντες, id est, tempore cardui & cicadae, vel dum carduus & cicada est. Ἦμος δὲ σκόλυμός τ'.) Æstatis a solstitio descriptio. Primum ponit prognosticum maximi æstus, deinde quid faciendum sit. Græci post ver statim incipiunt messem. Deinde se-

quitur solstitium æstivale, tunc nos habemus messem.

587. Βύβλιος.) Byblinum vinum dicitur a Byblia regione Thraciæ, ubi nobilissima vina sunt.

590. Πρωτογόνων.) Illa enim caro est valde laudata, quod facilis sit concoctu. Estque in æstate istis cibis utendum, qui facile concoqui possunt. Itaque & huius mentionem hic facit Poëta. Αἶθοπα.) Vinum rubrum

*Quum vero scolymusque floret, & canora cicada
 Arbori insidens stridulum fundit cantum
 Frequenter sub alis, æstatis laborioso tempore,
 Tunc pinguesque caprae, & vinum optimum.
 Salacissima vero mulieres, & viri imbecillissimi
 Sunt, quoniam caput & genua Sol exsiccat,
 Siccum vero corpus ob æstum. Sed tunc jam
 Sit in antro umbra, & Byblinum vinum,
 Polentaque pastoritia, lacque caprarum non amplius la-
 Etantium
 Et bovis quæ frondibus pascitur, caro nondum enixæ,
 Tenerorumque hædorum. præterea nigrum bibito vi-
 num,*

*In umbra sedens, animo saturatus cibo,
 Contra purum zephyrum obverso vultu,
 Fontemque perennem ac defluentem, quique illius sit.
 Tres aquæ partes prius infunde, quartam vero partem vini
 Famulis autem impera Cereris sacrum munus. (admisce.*

F 4

Tri-

*rubrum pinguius est, &
 magis alit, tenuiusque est,
 & facilius penetrat.*

592. Ἀρτίον ἀνπαῖος ἀνέ-
 μος.) Inter cæteras volupta-
 tes non postrema est, si quis
 in æstate sub umbra gratam
 auram captet, ita ut faciem
 versus leviter susurrantem
 ventum vertat. Erit major
 hæc voluptas, si adfuerint
 rivuli perpetuo scaturien-
 tes, quibus semper multum
 delectati sunt Poëtæ. Ἀν-

μος.) Pro eo diserte Palat.
 ἑρδύρα legit & gloss. ἄδος
 ἀνέμους.

594. Τρεῖς δ' ὕδατος.)
 Græci nunquam merum bi-
 bere solebant. Athenæus
 hanc diluendi vini consue-
 tudinem fuisse dicit, ut ad
 duos vini cyathos quinque
 aquæ adderent: nonnun-
 quam ad quatuor vini cya-
 thos, duos aquæ.

595. Διμοσὶ δ' ἐκτερεῖται.)
 Servavit hunc ordinem
 Poëtæ

Δινέμεν, εὐτ' αὖν πρῶτα Φανῇ θένος Ὠρίωνος,
 Χώρῳ ἐν εὐαεῖ καὶ εὐτροχάλῳ ἐν ἀλῶν.
 Μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
 Πάντα βίον κατὰ θηαι ἐπάρμενον ἔνδοθεν οἴκῃ,
 Θῆτάτ' αἰοικον ποιῆσαι, καὶ ἄτεκνον ἔριθον 600
 Δίξεσθαι κέλομαι. χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριθος.
 Καὶ κύνα κερχαρόδοντα κομῆν μὴ φείδεο σίτε.
 Μὴ ποτέ σ' ἡμερόκοιλος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἔληται.
 Χόρτον δ' ἐσκομίσαι, καὶ συρφετὸν, ὅφρα τοι εἴη
 Βασί καὶ ἡμίονοισιν ἐπηετανόν. αὐτὰρ ἐπεὶ 605
 Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γένατα, καὶ βόε λῦσαι.
 Εὐτ' αὖν δ' Ὠρίων καὶ Σείριος εἰς μέσον ἔλθῃ
 Οὐρα-

Poëta, ut a vere describe-
 ret, quicquid singulis anni
 temporibus fieri conveni-
 ret: nunc subjicit præce-
 ptum de tritura, quæ fit in
 mense Augusto, cum mane
 ortu Heliaco paulisper ante
 Solem emergens Orion cer-
 nitur. Addit etiam locum,
 in quem sit reponenda area,
 nimirum qui sit ventis ex-
 positus, & quia fruges de-
 bent torreri a Sole, ergo
 necesse est locum esse ex-
 positum Soli.

596. Εὐτ' αὖν.) Id incidit
 in mensem Augustum.

598. Μέτρῳ.) Monet men-
 surandas esse fruges, ut sciat
 agricola, quantum ex agro
 redeat.

600. Θῆτα εἰκον.) Con-
 ducendum suadet mercena-
 rium aliquem, qui possit re-
 bus domesticis vacare, qui
 non habeat multa, quæ sibi
 ipsi domi agat. Fieri enim
 non potest, ut multa simul
 bene agere possimus. Ea-
 dem ratio habenda ancillæ,
 ut non habeat liberos. Sub-
 jecit deinde præceptum de
 Cane, quem vocamus custo-
 dem rei familiaris. Θῆτα.)
 Venet. & Steph. exempl.
 edit. Θῆτ', reponendum ex
 MSS. Palat. Θῆτά τ' & ita
 legisse Moschopulum li-
 quet.

702. Κερχαρόδοντα.) A so-
 no factum videtur. Sunt au-
 tem

*Triturare, quando primum apparuerit vis Orionis,
Loco in ventoso, & bene planata in area.*

*Mensura vero diligenter recondito in vasis. sed postquam
Omnem victum deposueris conditum intra domum,
Servum domo carentem conducere, & sine liberis ancillam
Inquirere jubeo: molesta est autem, quæ liberos habet ancil-
Et canem dentibus asperum nutrito: nec parcas cibo: (la-
Ne quando tibi interdum dormiens fur facultates auferat.
Fœnum autem importato, & paleas, ut tibi sit
Bobus ac mulis annuum pabulum, sed postea
Servi refocillent cara genua, & boves solvantur.*

Quum vero Orion & Sirius in medium venerit

F 5

Cælum

tem canes asperrimis den-
tibus, & omnium firmissi-
me tenent semel in fauces
recepta.

603. Ἡμερόκοιτος.) Fu-
rem intelligit.

604. Συσφύρον.) Intelli-
git non tantum paleas, sed
& folia vitium, quercuum,
tum vero herbas, aliaque id
genus, quæ pecoribus in
hyeme possint esse non in-
commodum pabulum.

606. Διῆς ἀναψύχας.) Fe-
riandum esse a labore non
tantum homini, verum e-
tiam pecori. Sunt enim re-
cuperandæ vires, alioqui
nemo tam ferreus esse po-

terit, qui sufficeret conti-
nuis laboribus, juxta illud
Nasonis:

*Quod caret alterna re-
quie, durabile non est.*

*Hæc reparat vires fessa-
que membra levat.*

Γένετα.) Usitatum est Poëtis
usurpare hoc vocabulum
pro potentia, viribus, &
robore. Vel quia fessis ge-
nua labant, & fatigatio ma-
xime in his sentitur, ideo
dixit, famulis cara genua
esse reficienda.

607. Ἐὶ 2r.) Tempus
vindemiæ describit.

Οὐρανὸν, Ἀρκτῆρον δ' ἐσίδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 Ὡς Πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεπε, οἴκαδ' ἐβότρυσ.
 Δεῖξαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἡμέαια καὶ δέκα νύκτας. 610
 Πέντε δὲ συσκιᾶσαι, ἕκτω δ' εἰς αἴγχε' ἀφύσ-
 σαι

Δῶρα Διωνύσῃ πολυγηθῆος. αὐτὰρ ἔπην δὴ
 Πληιάδες θ', Ὑάδες τε τό τε θένος Ὠρίωνος
 Δύνωσιν, τότε ἔπειτ' ἀρότ' ἐμνημένους εἶναι
 Ὠραίῃς· πλειῶν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἶη. 615
 Εἰ δέ σε ναυτιλίας δυσπεμφέλας ἴμερος αἰρῇ,
 Εὖτ' ἂν Πληιάδες, θένος ὄβριμον Ὠρίωνος
 Φεύγῃσαι, πίπτωσιν ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 Δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν αἴηται·
 Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ. 620
 Γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
 Νῆα δ' ἐπ' ἡπείρ' ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι
 Πάν-

610. Δεῖξαι.) Hoc intelli-
 gunt nonnulli de quadam
 certi vini præparatione, in
 qua rationem faciendi uvas
 passas complexus sit. Alii ge-
 nerale præceptum esse pu-
 tant de modo vindemiandi
 pro temporibus & locis il-
 lis optimo.

611. Συσκιᾶσαι.) Intelli-
 git autem, ex aprico in lo-
 cum non expositum Soli au-
 ferendas esse.

612. Αὐτὰρ ἔπην δὴ.) Re-
 dit ad arationem & ad hye-

mem. Sunt vero ea repe-
 tenda, quæ supra de aratio-
 ne diximus. Nam pro qua-
 litate & natura soli proscin-
 ditur ager. Feracius solum
 ut minimum ter arari solet.
 Nam mense Octobri mane
 cum Tauro occidunt Pleia-
 des & Hyades, item Orion:
 sed principio noctis rursus
 apparent. Pleiades sunt in
 postrema parte Tauri, Hya-
 des vero in fronte, quas
 Latini *Suculas* vocant.

615. Πλειῶν δὲ κατὰ χθον-
 ος.

*Cælum, Arcturum autem inspexerit rosea digitis Aurora,
O Persa, tunc omnes decerpe & fer domum uvas.*

Exponito vero Soli decem dies totidem noctes.

*Quinque autem in locum opacum repone, sexto in vasa
haurito*

*Dona letitiæ datoris Bacchi. Sed postquam utique
Pleiadesque, Hyadesque, ac robur Orionis*

Occiderint, tunc deinde arationis memor esto

Tempeſtiua, ita annus in opere rustico bene dispositus sit.

Quod si te navigationis periculosa desiderium ceperit,

Quando utique Pleiades, robur validum Orionis

Fugientes, occiderint in obscurum pontum,

Tunc certe variorum ventorum strident flamina:

Et tunc ne amplius naves habe in nigro ponto:

Terram autem exercere memento ita, ut te jubeo.

Navem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus

Undi-

vôs.) Ephemeris in operibus Hesiodi, non in diebus est: & ibi incipit: Μηνα δὲ Ἀγνοῶναι. Ita ut tota agriculturæ doctrina in Ephemeride desinat. Hanc postquam cum anno terminavit, cujus doctrina ab hyeme incipit, in autumno desinit; totam simul Ephemeridem & agriculturæ doctrinam, tali clausula concludit: πλεὺν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἶη. quod interpretes Latini ineptissime

vertunt, *Annus vero per terram accommodus sit.* Multum torſit omnes illud κατὰ χθονὸς, quæ verba absolunt agriculturæ præcepta, simulque ad navigationem viam præparant.

616. Εἰ δὲ σ:) De navigatione præcepta quædam subjicit. Fuit enim illis familiare, devchere fruges & merces. Prohibet, sub Autumnum esse navigandum, cum Pleiades occidunt propter tempeſtatem maris,

Πάντοθεν, ὅφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν αἰέντων,
Χεῖμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.

Ὅπλ' αὖ δ' ἐπάρμενα πάντα ἰεῶν ἐγκάτ' θεοαῖκ' αἰκω, 625

Εὐκλῶστος σολίτας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο.

Πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπιῶ κρεμάσασθαι.

Αὐτὸς δ' ὠραῖον μίμνειν πλόον, εἰσέπεν
ἔλθῃ.

Καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' ἐλκέμεν, ἐν δέ τε φόρτον

Ἀρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' αἰκαδε κέρδος ἄρῃαι, 630

Ὡς περ ἐμὸς τε πατήρ καὶ σὺς, μέγα νήπιε Πέρση,

Πλώϊζεσκεν νηυσὶ, βίε κεχρημένος ἐὼλῃ.

Ὅς ποτε καὶ τῇδ' ἦλθε πολὺν διὰ πάντων αἰνύσας,

Κύμην Αἰολίδα προλιπὼν, ἐν νηῇ μελαίνῃ.

Οὐκ ἄφενος φεύγων, ἐδὲ πλετόν τε καὶ ὄλβον, 635

Ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἀνδρεσσὶ δίδωσι

Νάσσετο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος οἰζυρῇ ἐνὶ κόμῃ.

Ἀσκη, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, ἐδὲ ποτ' ἐὼλῃ.

Τύνη δ', ὦ Πέρση, ἔργων μεμνήμενος εἶναι

Ὡραίων πάντων, περὶ ναυτιλίας δὲ μάλις. 640

Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτίᾳ θέσθαι.

Μεί-

maris, infaniunt enim venti, &, quemadmodum Virgilius ait, lib. i. Æneid. vers. 87. *Qua data porta ruunt.*

624. Χεῖμαρον.) Clavum significat, quo foramen in navis carina obstruitur, quo amoto naves in siccum tractæ aquam in sentina collectam emittunt.

625. Ἐγκάτ' θεο.) MS. ἐνικάτ' θεο.

626. Νηὸς πτερὰ.) Remos intelligit.

631. Ὡς περ.) Exemplum patris sui proponit, quem dicit ex patria profugisse non propter invidiam ex opibus conflata, sed propter paupertatem.

633. Καὶ τῇδ' ἦλθ'.) Significat

*Undiquaq; ut arceant ventorum robur humide flantium,
Sentina exhausta, ut ne putrefaciat Jovis imber.*

*Instrumenta vero congrua omnia domi tue repone,
Recte contrahens navis alas pontigradae.*

Clavum vero fabrefactum super funum suspendito.

*Ipse autem tempestivam expectato navigationem, dum
veniat.* (mus

*Tuncque navem celerem ad mare trahito, intus vero o-
Aptum imposito, domum ut lucrum reportes,*

*Quemadmodum meusque Pater, & tuus, stultissime Persa,
Navigabat navibus, victus indigus boni.*

*Qui olim & huc venit, immensum pontum emensus,
Cum Æolide relictâ, in navi nigra:*

*Non reditus fugiens, neque opulentiam ac facultates,
Sed malam pauperiem, quam Jupiter hominibus dat.*

*Habitavit autem prope Heliconem misero in vico,
Ascra, hyeme malo, æstate autem molesto, nunquam bono.*

Tu vero, o Persa, operum memor esto

Tempestivorum omnium, navigationis vero maxime.

Navem parvam laudato, magnæ vero onera imposito.

Majus

ficat hic, se in Ionia natum. Magnum mare vocat Ægæum mare. Æolicam Cumam ideo vocat, quia Æoles eam condiderunt. Sita est in litorali Asia.

636. Ἀλλὰ κακὴν πενίην.) Hic locus ad providentiam pertinere videtur, cum dicit, Jovem hominibus dare paupertatem; quia sæpe ac-

cidit, ut etiam boni & optimi viri sint pauperes.

637. Νάσσατο.) Describit nunc patriam suam Poëta.

639. Τὴν δ', ὧ Πέρση.) Cum in omni re temporis ratio habenda sit, Tu vide, o Persa, ut suo quæque tempore facias, alia enim aliis temporibus conveniunt.

641. Νῆ' ὀλίγην.) Medio-

Μείζων μὲν Φόρτος, μείζον δ' ἐπὶ κέρδει κέρδος
 ἔσσεται, εἰ κ' αἰετοί γε κακὰς ἀπέχωσιν αἵτας.
 Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψας αἰεσίφρονα θυμόν,
 Βέληαι δὲ χρέα ἴε προφυγεῖν, καὶ λιμὸν ἀτερπῆ, 645
 Δείξω δὴ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Οὔτε τι ναυτιλίας σοφοφισμένος, ἔτε τι νῆαϊν.
 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
 Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος, ἥ ποτ' Ἀχαιοὶ,
 Μείναντες χειμῶνα, πολὺν σὺν λαὸν ἄγειραν 650
 Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.
 Ἐνθάδ' ἐγὼν ἐπ' αἰθέρα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος
 Χαλκίδας τ' εἰσεπέρησα· τὰ δὲ προπεφραδμένα
 πολλὰ

Ἄθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἐνθά μ' ἐφημι
 Ὕμνῳ

diocritatem tutiorem esse
 dicit.

* Νῆ' ὀλίγην.) De hoc
 versu multis disputavimus
 in Commentariis nostris
 ad Plutarchi libellum *de*
audiendis Poëtis, quæ huc
 transferre non necesse est.
 Plutarchus τὸ αἰεῖν sumi
 vult pro ἐπαινεῖν, h. e. *re-*
jicere, recusare. alii aliter.
 Mihi hoc Hesiodium sim-
 plicissime sumendum vide-
 tur, ut illud Virgilianum:

Laudato ingentia rura
exigua colito. K.

646. Δείξω δὴ τοι μέτρα.)
 Si valueris, inquit, debi-

tum effugere & injucun-
 dam famem, ostendam tibi
 modum, quando commo-
 dum sit navigare, & quan-
 do non; licet navigationis
 peritus non sim.

647. Οὔτε τι.) Removet
 a se reprehensionem ob im-
 peritiam. Hic videmus, σο-
 φίζαν primo usurpatum fu-
 isse cum laude, pro docere,
 & tradere aliquid eruditius
 præ aliis.

649. Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ
 Αὐλίδος.) Commemorat hic,
 quomodo victor extiterit
 carminibus in Chalcide, &
 Musis suis in Helicone vi-

etoria.

*Majus quidem onus, majus vero lucrum ad lucrum
Erit, si quidem venti malos contineant flatūs.*

*Quando autem ad mercaturam verso imprudente animo
Volueris & debita effugere, & famem moleſtam,
Oſtendam tibi rationes ſonori maris,
Eſi neque navigandi peritus, neque navium.
Neque enim unquam navi tranſmiſi latum mare,
Niſi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Græci,
Expeſtata tempeſtate, magnum collegerunt exercitum
Græcia e ſacra ad Trojam pulchris fœminis prædi-
tam.*

*Illuc ego ad certamina ſtrenui Amphidamantis
Chalcidemque trajeci. prædicta vero multa
Præmia poſuerunt juvenes magnanimi: ubi me glori-
or Carmi-*

ſtoriale præmium dedica-
rit, ut dignum erat homine
Poëta. Aulis civitas litto-
ralis eſt in Bœotia, non pro-
cul ab Helicone: Chalcis
eſt urbs celebris in Eubœa.

652. Ἀμφιδάμαντος.) Am-
phidamas rex Eubœæ in
bello adverſus Erythræos
occiſus fuit: in cujus obi-
tum filii ejus certamina edi-
xerunt. Apparet ſane, He-
ſiodum Homero postero-
rem fere centum annis fu-
iſſe: proinde cum eo in
hoc certamine non certa-
vit.

* Quod dicit vir doctus,

ſatis apparere Homero Heſi-
odum centum fere annis po-
ſterio-rem eſſe, id nondum
eſt conſectum, ſed de eo ad-
huc ſub judice lis. conf. in
eam rem Robinſonii Diſ-
ſertationem Heſiodo præ-
miſſam. K.

653. * Τα δὲ προπεφραδ-
μένα.) reddebatur; præde-
liberata vero multa certa-
mina inſtituerunt. Immani
errore. Προπεφραδμένα non
ſunt prædeliberata, ſed,
ut bene doctiſſimus Tzezes,
προκεκηρυγμένα, per præcones
indicta. Neque ἄθλα ſunt
certamina, id enim ἄθλοι
de-

Ἵμνω νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτάνετα. 654
 Τὸν μὲν ἐγὼ Μῆσης Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
 Ἐνθά με τὸ πρῶτον λυγυρῆς ἐπέβησαν αἰοιδῆς.
 Τίσσόν τοι νηῶν γε πεπείραμαι πολυγόμφων.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω Ζηνὺς νόον αἰγίοχοιο.
 Μῆσαι γάρ μ' ἐδδίαξαν ἀθέσφατον ὕμνον 660
 αἰεῖδεν.

Ἡματὰ πεντήκοντα μετὰ τροπᾶς ἡελίοιο,
 Ἐς τέλος ἐλθόντος θέρους καματώδεος ὥρης,
 Ὡραῖος πέλεται θνητοῖς πλόος, ἔτε κε νῆα
 Καυάζαις, ἔτ' ἀνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,
 Εἰ μὴ δὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων 665
 Ἡ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλησιν ὀλέσσαι.
 Ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
 Τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὖραι, καὶ πόντος ἀπήμων,
 Εὐκηλος τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας
 Ἑλκέμεν ἐς πόντον, φόρον δ' εὖ πάντ' ἀλίσθεθαι. 670
 Σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι.
 Μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον.
 Καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, νότοιο τε δεινὰς αἰήτας,
 Ὃς τ' ὥριε θάλασσαν, ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ
 Πολ-

denotat, sed praeiudicia certaminis. Jam dudum Ampliff. Cuper. Observatt. Lib. III. c. 20. hos interpretis errores notavit. K.

660. Μῆσαι γάρ μ' ἐδδίαξαν.) Significat, divinitus esse doctos Poëtas, quod hi, qui egregium quiddam in Poëtica efficere voluerint,

opus habeant furore Poëtico divinitus inspirato, quem furorem recte φυσικαὶς αἰνταῖς dixerunt.

661. Ἡματὰ.) Tempus navigationis commodissimum tradit, aestivum scilicet. Spectum nobis esse non debet hoc τροπᾶς, quod ultimam habeat brevem, sic enim

Carminē victorem tulisse tripodem auritum.

Quem ego quidem Musis Heliconiadicis dicavi,

Ubi me primum sonori compotem fecerunt cantus.

Tantum naves expertus sum multos clavos habentes.

Sed tamen dicam Jovis consilium Ægiochi,

Musæ enim me docuerunt divinum carmen canere.

Dies quinquaginta post versiones Solis,

Ad finem progressa æstate laboriosi temporis,

Tempestiva est mortalibus navigatio: nec certe navem

Fregeris, neque homines perdiderit mare,

Nisi dedita opera Neptunus terræ quassator,

Aut Jupiter immortalium rex velit perdere.

Penes hos enim potestas est simul bonorumque malorumque.

Tunc vero facilesque auræ, & mare innocuum,

Tranquillum: tunc navem celerem, ventis fretus,

Trabito in pontum, onus vero bene omne colloca.

Propera autem quam celerrime iterum domum redire:

Neque vero expectato vinumque novum, & autumnalem

imbrem,

Et hyemem accedentem, Notique molestos flatus,

Qui concitat mare, comitatus Jovis imbre

Mul-

enim paulo post νότοί τε
δραὶς αἴτας, & hujusmodi
alia alibi. Sic apud Theo-
critum τὰς τέχνας ἡγάγα, &
alia multa.

667. Ἐν τοῖς.) Proverbia-
lis est hic versiculus, & val-
de pius, quo admonemur,
quidquid nobis adversum

aut prosperum accidit, Deo
adscribendum esse.

668. Εὐκρινέας αὖραι.) Sic
vocat faciles & leves flatus,
ut sunt Etesia, & similes
placidi.

672. Μὴδὲ μέναι οἶνον.)
Monet, tempestive domum
esse redeundum: Nam o-
culus domini pascit equum,

Πολλῷ ὀπωρινῷ χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν 675

Ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλὺς ἀνθρώποισιν

Ἦμος δὴ τὸ πρῶτον, ἔσον τ' ἐπιβᾶσα κορώνη

Ἰχθὺς ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη

Ἐν κράδῃ ἀκροτάτῃ· τότε δ' ἄμβάϊς ἐς θάλασσαν,

Εἰαρινὸς δ' ἔτος πέλεται πλὺς· ἔμιν ἔγωγε 680

Αἴνημ'· ἔγὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐσίν,

Ἀρπακτός· χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλὰ νυ

καὶ τὰ

Ἄνθρωποι ῥέξουσιν αἰδρεῖσιν νόοιο.

Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.

Δεινὸν δ' ἐς θαιῖν μέλ' αὖ κύμασιν· ἀλλὰ σ' 685

ἀνωγα

Φράζεσθαι τὰδε πάντα μετὰ φρεσὶν ὅσσ' ἀγορεύω.

Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι

Ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι·

Δεινὸν γὰρ πόντῳ μετὰ κύμασι πῆματι κύρσαι.

Δεινὸν γ' ἐπ' ἅμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος αἰέρας, 690

Ἄξονα καυᾶξαις, τὰ δὲ φορτί' ἀμαυρωθεῖη.

Μέτρα φυλάσσεσθαι, καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.

Ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι·

Μῆτε

ut dici solet. Praestat itaque ante Autumnum conficere navigationem, ob autumnales imbrēs & tempestates impendentes.

679. Ἄλλος.) Vernam navigationem describit; quam ipse quidem non probat, ut periculofam, sed quæ ta-

men est usitata hominibus ob cupiditatem pecuniæ.

686. Ὅσσ' ἀγορεύω.) In uno ὥς σ' ἀγορεύω, in altero ὥς σε κελεύω.

687. Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν.) Id est, ne semel adducas in discrimen quicquid est rerum tuarum, nec omnia navi-

*Multo autumnali : difficilem vero pontum facit.
 Sed alia verna est navigatio hominibus,
 Nempe cum primum, quantum incedens cornix
 Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
 Summa in ficu : tum sane pervium est mare.
 Verna autem hæc est navigatio, non ipsam ego tamen
 Probo : neque enim meo animo grata est,
 Quia occasio ipsius invadenda. agre quidem effugeris
 malum, sed tamen & hæc
 Homines faciunt stultitia mentis.
 Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
 Miserum vero est mori in fluctibus. Verum te jubeo
 Considerare hæc omnia in animo, quacunque tibi consula.
 Ne vero intra naves omnem substantiam cavas pone :
 Sed plura relinquito : pauciora vero imposito.
 Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere :
 Miserum etiam, si quidem in currum prægrande onus in-
 ponens,
 Axem fregeris, onera vero intereant.
 Modum serva : tempus vero in omnibus optimum
 Mature autem uxorem tuam ad domum ducito.*

Neque

*navibus committas ; sed re-
 tine quædam, & viliora im-
 pone : ne si navem frege-
 ris, de toto victu pericli-
 teris. Generaliter vero,
 mediocritatis laudem con-
 tinet.*

692. Μέτρα.) Epiphone-
 mate generali concludit,

modum esse servandum,
 Μέτρα Φυλάσσειν.) Non
 intellexerunt hæc inter-
 pretes. Hesiodus μέτρα θα-
 λάσσης vocavit τὸν ὠρεῖον
 πλῆν.

693. Ὠρεῖος) Tradit tem-
 pus conjugio maturum in
 mare & femella.

Μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πολλὰ ἀπολείπων,
Μήτ' ἐπιθεῖς μάλα πολλὰ γάμος δέ τοι ὄριος βῆς
ἔτος.

Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἔβωη, πέμπτω τὲ γαμοῖτο.
Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὥς κ' ἦθεα κεδνὰ διδάξης.
Τὴν δὲ μάλισα γαμεῖν, ἣτις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
ΠΑῖΝΤΑ ΜΑΛ' ΑἰΜΦΙΣ ἰδὼν, μὴ γείτοσι χάσματ' αἰ
γῆ-
μης.

Οὐ μὲν γάρ τι γυναῖκός ἀνὴρ λήζετ' ἄμεινον 700
Τῆς ἀγαθῆς· τῆς δ' αὖτε κακῆς ἢ εἰγίον ἄλλο.
Δειπνολόχης ἦτ' ἀνδρα καὶ ἰφθιμόν περ ἔοντα
Εὖς ἄτερ δαλῆ, καὶ ἄμῳ γήραι θῆκεν.
Εὖ δ' ὅπιν αἰθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος
εἶναι.

Μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιῆσαι ἐταῖρον. 705
Εἰ δέ κε ποιήσης, μή μιν πρότερος κακὸν ἔρξης.
Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δέ κεν ἄρχῃ
Ἡ τι

694. Τριηκόντων.) Alii
τριήκοντα.

696. Τέτορ'.) Pollux qua-
tuordecim exponit. Plato
& Aristot. constituunt pu-
ellæ decimum octavum an-
num nubendi.

699. Μὴ γείτοσι χάσματ' αἰ.)
Propter tuum infortunium
& malum. Hoc est, ne jo-
cus fias, quod talem duxeris
uxorem.

700. Οὐ μὲν γάρ τι.)
Commendat bonam mulie-

rem hic versus, quam etiam
sacræ litteræ non vulgariter
prædicant.

702. Δειπνολόχης.) Quæ
comestationibus clam in-
dulget, & quæ passim adit
convivia. Ἡτ' ἀνδρα καὶ ἰ-
φθιμον.) Efficat, ut etiam
validus vir ante tempus
senescat.

703. Ἄτερ δαλῆ.) Sine fa-
ce, id est, clam, etiamsi fo-
ris nihil appareat. Et cru-
dam

*Neque triginta annis valde multum deficiens,
Neque superans multum: nuptiae vero tibi tempesti-
vae ha.*

*Mulier autem quartodecimo anno pubescat, quinto deci-
mo nubat.*

Virginem vero ducito, ut mores castos doceas.

*Eam vero potissimum ducito, quae te prope habitat:
Omnia diligenter circum contemplatus, ne vicinis ludibria ducas.*

*Neque enim muliere quicquam vir sortitur melius
Bona: rursus vero mala non gravius aliud,
Comessatrice: quae virum, licet robustum,
Torret sine face, Et crude senectae tradere solet:
Bene vero reverentiam erga Deos immortales observato,
Neque fratri aequalem facito amicum:
Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.
Ne vero mentiaris dicis gratia. Sin autem ceperit*

G 3

Auc

dam senectutem, τὴν παρὰ
καρπὸν vocat & praecocem.

* Θῆκεν.) Recepi lectionem Robinsonii, ex MSto prolata, Stobæo etiam, Tzezi & Proclo confirmatam. δῶκεν, quod vulgo editur, sensum minus commodum habet. K.

704. Εὖ δ'.) De religione praecipit. Ὁπῆ, in Deo significat inspectionem & gubernationem rerum, ju-

stamq; indignationem contra impios: In homine autem respectum ad Dei metum & reverentiam.

705. Μηδ'.) Praeceptum plenum humanitatis, nullam amicitiam praepondendam esse sanguinis conjunctioni.

707. Μηδὲ ψευδεῖας γλαίσσας.) Hoc est, ne praeter te feras benevolentiam simulatam, nec aliud sentias & aliud dicas. Et ne simulas,

ne

Ἡ τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον, ἢ καὶ ἔρξας,
 Δις τόσα τίνυσθαι μεμνημένος· εἰ δὲ κεν αὖτις
 Ἡγῆτ' ἐς φιλότῃα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παραχεῖν, 710
 Δέξασθαι. δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
 Ποιῖται· σὲ δὲ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδος·
 Μηδὲ πολύζεινον, μηδ' ἄζεινον καλέεσθαι,
 Μηδὲ κακῶν ἔταρον, μηδ' ἐδιδῶν νεικεσῆραι.
 Μηδὲ πατ' ἐλομένην πενίην θυμοφθόρον. 715
 ἀνδρὶ

Τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσαν αἰὲν ἔόντων.
 Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος

Φει-

ne præ te feras linguæ quan-
dam grâtiā.

708. Ἡ τι ἔπος εἰπὼν.)

Si quis aut verbis offendet
aliū, aut manibus vim in-
feret, memor sit, quod re-
taliētur injuria multipli-
citer.

709. Δις τόσα.) Jūbet of-
fensionem amici duplici
vindicta pensare, idque eo,
ut agnoscat delictum: &
tum sit in gratiam redire
velit, benigne recipiendum
docet. Alii sic intelligunt,
ac si in genere diceret, nul-
lum peccatum impunitum
relinqui.

712. Σὶ δέ.) Tu vites
omnia, quæ in amicis im-
probantur, nec prodas ani-
mum tuum minus, quam

conveniat integrum. Vel,
vide ne vultus tuus præ se
ferat similitudinem, sed ex
animo ejicias omnem pri-
stinarum injuriarum me-
moriam.

713. Μηδὲ πολύζεινον.) U-
traque extrema liberalita-
tis fugienda monet. Est au-
tem hic intelligenda prisca
illa hospitalitas, quæ erat
sacrosancta.

714. Μηδὲ κακῶν ἔταρον.)
Admonet, malorum consue-
tudinem esse fugiendam:
corrumpunt enim bonos
mores colloquia prava.
Proveniunt autem duo ma-
la ex malorum commercio.
Primum quia nos induimus
mores istius, quocum vivi-
mus. Secundo etiam fa-

mam

*Aut verbum aliquod loqui ingratum, aut facere,
Bis tantum punire memineris; Sin vero rursus
Redeat ad amicitiam, pœnam autem velit præstare,
Suscipe, miser namque vir amicum alias alium
Facit: te vero ne quid animum coarguat vultus.
Ne vero multorum hospes, neve nullius hospes dicaris,
Neve malorum socius, neque bonorum conviciator.
Neque unquam miseram pauperiem, animi consumptri-
cem, homini
Sustineas exprobrare. divorum munus immortalium.
Lingua certe thesaurus inter homines optimus*

G 4

Par-

mam propriam prostituimus. Μηδ' ἐσθλῶν παρρη-
σι.) Id est, ne facias convi-
tium bonis, quia virtus est
honore afficienda. Sed im-
possibile est in benefactis
invidiam effugere, quem-
admodum nec corpus um-
bram potest declinare.

715. Μηδὲ ποτ' ἐλαμένην.)
Docet hoc loco, nemini ex-
probrandam esse paupertate-
m; ratio est, quod sit do-
num Dei, esse divitem vel
pauperem.

* Μηδὲ ποτ'.) Adducit
hos duos versus Plutarchus
in sæpius jam laudato li-
bro de audiendis Poëtis, &
de his verbis μακίστων δό-
σι καὶ ἐόντων ita differit,
θεσάδεον κῦν τὸ τυχερὸν ἄ-

ρηκεν, ὡς ἐκ αἰτίων ἐγκαλεῖν
τοῖς διὰ τὴν τύχην πενομένοις,
ἀλλὰ τὸν μετ' ἀργίας καὶ
ἐραθυμίας καὶ μαλακίας καὶ
πολυτελείας ὑπορὶν αἰσχροῦ
καὶ ἰπὸνείδισον ἔσσαν. Divi-
nitus datum vocat id,
quod fortuna obtigit: in-
veniens, non esse eos culpæn-
dos, qui fortuna injuria
pauperes sunt: cum igna-
via potius, socordia, molli-
tie & luxu conjunctas di-
vitiis in turpibus, & vi-
tuperatione dignis haben-
das. Et in sequentibus ob-
servat, cum nondum τύχης
vocabulum fuisset in usu,
Veteres Fortunæ vim Jo-
vis, aut aliorum Deorum
nomine designasse. K.

717. Γλώσσης τοι θησαυ-
ρὸς.)

Φειδωλῆς, πλείη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰότης.
 Εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μῆζον ἀκέσαις.
 Μηδὲ πολυζῆναι δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι 720
 Ἐκ κοινῷ πλείη δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλι-
 γίστη.

Μηδέ ποτ' ἐξ ἧς Διὶ λείβειν αἰθοπα οἶνον
 Χερσὶν ἀνίπτουσιν, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 Οὐ γὰρ τοίγε κλύουσιν, ἀποπτύουσιν δὲ τ' ἀράς.
 Μηδ' ἀντ' ἡελίοιο τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχεῖν. 725
 Αὐτὰρ ἐπὴν κε δύη, μεμνημένος, ἔς τ' ἀνιόν-
 ται

Μήτ' ἐν ὁδῷ, μήτ' ἐκτὸς ὁδῷ προβαίδην ἐρήσης,
 Μηδ' ἀπογυμνωθεῖς μακάρων τοι νύκτες ἑάσσειν.
 Ἐζόμενος δ' ὄγε θεῖος ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδώς,
 Ἥ ὄγε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐεργέτος αὐλῆς. 730
 Μηδ'

ρός.) Generalis hæc sententia est. Linguae thesaurus inter homines optimus. Nam sermo vincit omnes opes & quicquid est admirabile in rebus humanis.

719. Κακὸν εἴποις.) V. C. Palat. κακὸν γ' εἴπης: & μοχ ἀκέσαις. Sunt qui legant, εἰ δὲ κακὸν τ' εἴποις, ubi elidendum esset, vel ε, vel ι. Hic certe τι aptius esset, quam τε, quod alioquin esset παραπληρωματικόν. Durior tamen elisio existimatur τῷ ι, quam τῷ ε.

720. Δυσπέμφελος.) Mo-

rosus, id est, non sis difficilis accessionis & collationis.

722. Μηδέ ποτ' ἐξ ἧς Διὶ.) Hactenus leges tradidit, quæ ad mores pertinent, jam tradet ceremonias, id est, ritus sacrorum. Sunt autem illi ritus symbola quædam, id est allegoriæ, ut in Moyse: *Bovi tritुरanti ne obligaveris os*, significatur, quo animo in illos esse debeamus, quorum opera utimur. Sic quum dicit, *Mane Jovi libes nigrum vinum manibus lotis*; significat,

*Parca, plurima vero gratia ejus, quæ modum servat.
Quod si malum dixeris, forsitan & ipse majus audies.
Neque in convivio publico morosum te præbeas,
Quod communibus sumptibus instruitur: plurima enim
gratia, sumptusque minimus.*

*Neque unquam mane Jovi libato nigrum vinum
Manibus illotis, neque aliis immortalibus.*

*Neque enim illi exaudiunt, respuunt vero etiam preces.
Neque contra Solem versus erectus mejito,
Sed etiam postquam occidit, memor ejus rei, usque ad
orientem,*

*Neque in via, neque extra viam progrediendo meas,
Neque denudatus: Deorum quippe noctes sunt.*

Sedens vero divinus vir & prudens,

Aut ad parietem accedens bene septæ caulæ.

G 5

Neque

ficat, sacra reverenter esse tractanda, & ut non solum corpus foris, verum etiam animum a contagione vitiorum abluant.

725. Μηδ' ἀντ'.) Non esse mingendum contra Solem. Vel allegorice, contra magnos & honestos viros nihil propterve & irreverenter agendum.

726. Ἀνιόντα.) Al. Ἀνιόντος.

729. Ἐξομενος.) Turcis etiamnum hodie religiosum est, ut sedentes mingant, & ingens flagitium

designari credunt, si quis in publico cacaret aut mingeret.

730. * Ἀνλῆς.) Reddebatur *atris*. non satis accurate. Ἀνλῆς antiquis dicebantur loca subdialia, aperta, quæ vento exposita erant. unde locus διαυλίζων dicitur, qui ventum ab utraque parte admittit; ut docet Athenæus Lib. V. c. 5. in his locis apertis, quæ ante domos erant, quoniam pecudes continebantur, factum est, ut ἀνλῆ denotet *caulam*. qua notione h. l.

sumen-

Μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένους ἔνδοθεν οἴκῳ
 Ἑστῆ ἔμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέαδαι.
 Μηδ' ἀπὸ δυσφύμοιο τάφῳ ἀπνοσήσαντα
 Σμερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' αἰθανάτων ἀπὸ δαιτός.
 Μηδέ ποτ' αἰνῶν ποταμῶν καλλιῤῥοον ὕδωρ 735
 Ποσσὶ περᾶν, πρὶν γ' εὐξηιδῶν εἰς καλὰ ῥέεθρα,
 Χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.
 Ὅς ποταμὸν διαβῇ, κακότητι δὲ χεῖρας ἀνίπτως,
 Τᾷδε θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.
 Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐνὶ δαιτὶ θαλαίῃ 740
 Ἄνθον ἀπὸ χλωρῆς τὰ μιν αἰθωνι σιδέρω.
 Μηδέ ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὑπερθεῖν
 Πινόν-

sumendum. Denique αὐλαὶ
 dicebantur palatia, domus
 potentum hominum. cujus
 denominationis Athenæus
 l. c. duplicem reddit ratio-
 nem, aut quia ante domos
 divitum ejusmodi loca sub-
 dialia fuerint; aut quia in
 iis locis regii stipatores sta-
 tionem suam habuerint,
 ibique dormiverint. conf.
 ad illum Athenæi locum
 Casaubonus. K.

731. Μηδ' αἰδοῖα.) A con-
 gressu uxoris ne ad sacra ac-
 cedas.

733. Μηδ' ἀπὸ.) Ab hi-
 lariore convivio, non a
 tristioribus sacris, acceden-
 dum ad uxorem docet.

* Τάφῳ.) Reddebatur
 bustum. male. τάφος h. l.
 est περίδαιπνον, silicernium
 s. cœna funebris. Hesychius
 τάφος τὸ γινόμενον περίδαιπνον
 ἐπὶ τῇ τῶν κατοικομένων τι-
 μῇ. Τάφος est convivium
 quod in mortuorum hono-
 rem celebratur. K.

735. Μηδὲ ποτ' αἰνῶν πο-
 ταμῶν.) Poëtæ fenserunt,
 vim quandam numinis esse
 infusam in omnes res; ita-
 que & omnibus fluminibus
 suos deos finxerunt, qui il-
 la agitent & moverent;
 ob quam causam & sacra
 illis fecerunt.

740. Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο.)
 Ungues non esse præciden-
 dos

Neque pudenda semine pollutus intra domum

Focum juxta revelato, sed caveto.

Neque a feralibus epulis reversus

• *Seminato progeniem, sed Deorum a convivio.*

Nec unquam perennium fluviorum limpidam aquam

Pedibus transito, priusquam oraveris aspiciens pulchra

Manus lotus amœna aqua limpida. (fluente,

Qui fluvium transferit, malitia vero manus illotus,

Ei succensent Dii, & damna dant in posterum.

Ne vero a manu, Deorum in celebri convivio,

Siccum a viridi refeca nigro ferro.

Neque unquam patinam libatoriam pone super craterem

Biben-

dos in convivio, præsertim solenni. Πέντερον vocat manum, quod quinque digitis tanquam ramis constet.

742. Μηδὲ ποτ' οἶνοχόην.) Duplex potest esse sensus: vel, ut prohibeat parvum poculum supra craterem magnum collocari, ut ita potantibus inde haurire liceat quantum velint: vel ut ne velit parvum poculum pro cratere apponere, atque ita prohibeat parcimoniam in computationibus. Tzetzes allegorice sic interpretatur. Ubi agitur de republica, ne proprium commodum publico præposueris, neque partem to-

ti, ex hoc enim infortunium sequitur, pretiosior enim crater quam trulla aut calix.

* Μηδὲ ποτ'.) Plutarchus in Libello de audiendis Poëtis eo loco, ubi præcipit causam dictorum esse quærendam, inter cætera & hæc addit: ἀλλ' οἱ πολλοὶ τῶν μὲν τοιάντων τὰς αἰτίας πικρῶς ἀπατῶσι, καὶ διαπυνδαίνονται, πῶς λέλεκται.

Μηδὲ ποτ' οἶνοχόην τεθέμεν κρητῆρος ὑπερθεῖν. Τῶν δὲ μισθόνων ἀβασανίσως παραδέχονται τὴν πίσιν. Sed plerique nimis curiosè causas inquireunt, quomodo & cur dictum sit,

Ne

Πινόντων ὅλοη γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται,
 Μηδὲ δόμον ποιωῶν ἀνεπίξεςον καταλείπεν,
 Μήτοι ἐφεζομένη κρᾶζῃ λακέρυζα κορώνη. 745
 Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων ἀνελόντα
 Ἔοθιν, μηδὲ λόεθα ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινῇ
 Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν (ὅ γὰρ ἄμεινον)
 Παιῖδα δυαδεκαταῖον, ὅτ' ἀνὲρ ἀνήνορα ποιῇ.
 Μηδὲ δυαδεκάμηνον ἴσον καὶ τῆτο τέτυκται. 750
 Μηδὲ γυναικείῳ λειτρῷ χροᾷ Φαιδρύνεσθαι
 Ἀνέρα· λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔς' ἐπὶ καὶ τῷ
 Ποινῇ μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰδομένοισι κυρήσας,
 Μωμεύειν αἰδῆλα· θεὸς νύ τι καὶ τὰ νεμεσσᾷ.
 Μηδὲ

*Ne cum vina bibunt, su-
 pra cratera tenebis
 Tu cyathum.*

*Gravioribus autem sine ul-
 lo examine assentiuntur.*
 Ex quo loco apparet, Plu-
 tarchum existimasse, eum,
 qui in hujus dicti causa
 quærenda nimis curiose la-
 bore, tempus operamque
 perdere, cum res sit nullius
 aut exiguæ certe utilitatis.
 Et quamquam hoc Hesio-
 dum dictum apud eundem
 Plutarchum in *Convivio se-
 ptem sapientum* ita a quo-
 dam exponitur, quasi præ-
 cipiatur, poculum s. cya-
 thum non quiescere debe-

re, ne mora inter biben-
 dum fiat (quam legem illi,
 qui largius vino invitare se
 volebant, sibi ipsi posuisse
 videntur) tamen non credi-
 derim Hesiodum hoc dicto
 id præcipere voluisse, qui
 potius existimen, hoc &
 plura alia, hic allata, dictum
 inter aniles superstitiones
 esse referendum. K.

744. Μηδὲ δόμον.) Spar-
 tam quam nactus es, orna.
 In quocunque genere ver-
 feris, in illud incumbe, &
 in eo persevera.

745. Κορώνη.) Fama fini-
 stra & maligna potest intel-
 ligi.

*Bibentium: perniciosum enim in ipso fatum est situm.
 Neque domum faciens imperfectam relinquito,
 Ne forte insidens trocitet stridula cornix.
 Neque a pedatis ollis nondum dedicatis rapiens
 Comedito, neque lavator: quia & hisce noxa inest.
 Neque super bustis locato (non enim bonum est)
 Puerum duodennem: quia virum inertem facit:
 Neque duodecim mensium: æquale & hoc est.
 Neque muliebri in balneo corpus abluito
 Vir: gravis enim suo tempore & hujus rei
 Pæna. neque in sacrificia accensa incidens,
 Reprehende arcana: Deus quippe & hæc indigne fert.*

Nec

ligi. *Λακέρυζα*, pro *κελάρυζα*, garrula, stridula.

746. *Μηδ' ἀπό.*) Ex ollis nondum sacrificatis & illibatis non capiendum esse cibum. Quidam per *χυτρόποδας ἀνεπιρρόεπτες* intelligunt ollas supra focum stantes, ex quibus cibi, nondum rite patinis infusi, mensis impositi atque consecrati sunt.

748. *Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοις.*) Prohibet liberorum collocationem super sepulcra & morticina, (quæ vocat *ἀκίνητα*, quod non moveantur, vel non sint movenda,) quod priscis infaustum videbatur. Vel allegorice pro-

hibet ignaviam, otium & delicias in prole XII. annorum. *Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοις καθίζαν.*) Pueri autem *δυωδεκαταῖοι* & *δυωδεκάμηνοι* omnia communia cum matribus habebant, *διαίταν, τροφήν, οἶκον*, id est, ipsum Gynæceum. Hesiodus ergo, ne ejusmodi puerulos matrum *λατρός* assuescere finant, ex disciplina veteri, quia *θηλύτατα τὰ σώματα* ex aquæ tepore existimabant, diligenter monet. Ibid. *Οὐ γὰρ ἄμεινον.*) Vetus clausula, qua potissimum utebantur in interdictis suis principes, erat, *Οὐ γὰρ ἄμεινον.*

Μηδὲ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἄλαδε προ- 755
ρεόντων,

Μηδ' ἐπὶ κρηναίων ἔρεϊν, μάλα δ' ἐξαλέαθαι.
Μηδ' ἐναποψύχειν τὸ γὰρ ἔτι τοι λαιόν ἐστιν
ᾧ δ' ἔρδειν. δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλέυεο Φῆμην.
Φῆμη γὰρ τε κακὴ πέλεται, κέφη μὲν αἰεῖραι
ῥεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' 760
ἀποθέσθαι.

Φῆμη δ' ἔτις πάμπαν ἀπίδυται, ἣν τινὰ πολλοὶ
Λαοὶ φημίζουσι. Θεὸς νύ τις ἐστὶ καὶ αὐτῇ.

ΕΡΙΩΝ ΤΕΛΟΣ.

755. Μηδὲ ποτ') Hi recte
in fontes immingere dicun-
tur, qui sacram doctrinam
commaculant.

756. Μηδ' ἐπὶ κρηναίων.)
Hic versus in Ald. & aliis
editionibus deest; quem ta-

men agnoscunt Scholiastæ,
vel alio loco poni volunt,
nempe versu 735. ut in edi-
tione Stephani, & hic, & ibi
positus est.

758. Δεινὴν) Boni no-
minis præcipuam curam
haben-

*Nec unquam in alveo fluviorum mare influen-
tium,*

Neque super fontes mejito: quin valde evitato.

Neque incacato. id enim nihilo est melius

Sic facere. gravem vero mortalium evitato famam.

Fama enim mala est, quæ celeriter quidem excitatur

*Facillime, molesta vero portatu, difficilisque de-
positu.*

Fama vero nulla prorsus perit, quam quidem multi

Populi divulgant. quippe Dea quædam est & ipsa.

OPERV M FINIS.

habendam esse vult, quia
(versu sequenti) nulla fama
prorsus evanescat tanquam
inanis, & non omnino de
nihilo sit, quod vulgo fer-
tur, famæ enim vim quan-
dam divinam etiam inesse.

Ex hoc loco defumfit Vir-
gilius descriptionem famæ,
4. Æneid. v. 173.

Fama malum, &c.

762. Φημιζουσι.) Ita C.V.
alii Φημιζουσι. 9. v. 501.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἡμέραι.

ARGVMENTVM IN DIES.

Tradit discrimina dierum, qui fausti vel inauspicati sint, item alia aliis diebus licere. Quædam vero discrimina ad causas naturales referri possunt, quædam sunt ex superstitionibus. Sunt autem eatenus discrimina servanda, quatenus causæ naturales cogunt. Superstitio vero præter causas naturales est, & ex impietate profecta. Effet vero infania, non

Ηῤατα δ' ἐκ δίοθεν πεφυλαγμένος, εὖ κατὰ
μοῖραν,
Πεφραδέμεν δμώεσσι τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
Ἔργα τ' ἐποπτεύειν, ἢ δ' ἀρμαλὴν δατέασθαι.
Εὖτ' ἂν ἀληθεῖν λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν.
Αἱ δὲ γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς παρὰ μητίεντος. 5
Πρῶτον ἔνη. τετράς τε, καὶ ἑξόμη, ἱερὸν ἡμᾶρ.
Τῇ

2. Πεφραδέμεν δμώεσσι, τριηκάδα μηνός.) Orditur a tricesima mensis die, quam dicit optimam esse. Eo die exactiones debitorum & usurarum, ut patet ex Aristophane, similiter & forensia judicia Athenis fieri solebant. Conveniebat enim

populus in feriis, ut judicaretur, doceretur de religione, & mores formarentur. Tum scenici ludi fiebant, qui vice concionum fuerant. Et hi ritus ad res politicas, non phycas referendi sunt.

4. Εὖτ' ἂν.) Quidam Scholias

liastes

HESIODI ASCRAEI DIES.

ARGVMENTVM IN DIES.

non habere naturæ rationem, cum illa nobis usui sit, & nostra causa a Deo condita. Itaque discrimina dierum nata sunt aliqua ex parte ex aspectibus, quibus Luna intuetur Solem: nam quadrati aspectus cient pugnam naturæ cum morbo: sed superstitiosa observatione aucta sunt. Nam inde apparet, non esse certam rationem discriminis dierum apud Hesiodum, quod ait, aliis alios dies probari.

Dies vero ex Jove observans, bene secundum decorum

Præcipe servis: tricesimam mensis optimam

Ad opera inspicienda, demensumque dividendum:

Nempe cum circa juris negotia & judicia populi versentur.

Hi dies enim sunt Jove a prudente. (cur.)

Primum novilunium, quartaque, & septima, sacra dies:

Hæc

hæc hunc versum aliter intelligit, & ita interpretatur: ὅταν μετὰ ἀληθείας πρῶτον οἱ ἄνθρωποι ταῖς ἡμέραις ἤτοι ὅταν τὴν ἀληθῆ ἐπισαντὰν σύνοδον, καὶ μετ' ἀκριβείας γινόμενῃν.

6. Πρῶτον ἔτη.) Athenienses mensem, qui apud

eos est 30. tantum dierum, in tres decades dividunt, quarum primam nominant ἱσαμένα μηνός, secundam μεσῆτος, tertiam φθινότερος. Deinde primæ decadis diem primam νεμηνίαν, secundam δευτέραν ἱσαμένα, tertiam τρίτην ἱσαμένα, &

H

ita

Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείατο Λητώ.
 Ὀγδοάτη δ' ἐνάτη τε, δύο γε μὲν ἡμέτερ μηνός (770)
 Ἐξοχ' αἰεζομένοιο βροθήσια ἔργα πένεθαι.
 Ἐνδεκάτη τε, δυωδεκάτη τ', αἴμφω γε μὲν ἐσθλαί. 10
 Ἡ μὲν οἷς πείκεν, ἡ δ' εὖφρονα καρπὸν ἀμᾶ-
 θαι.

Ἡ δὲ δυωδεκάτη τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.
 Τῇ γὰρ τοι νεῖ νήματ' ἀερισπότητος ἀράχης.
 Ἡματος ἐκ πλείε, ὅτε ἰδρὶς σωρὸν ἀμᾶται.
 Τῇ δ' ἰσὺν σήσαιτο γυνή, προβάλοιό τε ἔργον. 15
 Μηνὸς δ' ἰσαμένε τρισκαιδεκάτην ἀλέαθαι.
 Σπέρμαίος ἄρξαθαι· φυτὰ δ' ἐνθρέψαθαι ἀρίστη.
 Ἐκλήδ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐσι φυτοῖσιν. (780)
 Λυ-

ita deinceps usque ad δε-
 κατήν ἰσαμένα. Secundæ de-
 cadis diem primam πρώτην
 ἐπὶ δέκα, secundam δευτέραν
 ἐπὶ δέκα usque ad εἰκοτήν
 sive εἰκάδα, id est, xx. diem.
 Tertiæ primam πρώτην ἐπὶ
 εἰκάδι: vel Solonis inven-
 to, numeros dierum ad Lu-
 næ decrementum minuen-
 do, ἐνάτην φθίνοντος, secun-
 dam ὀγδόην φθίνοντος, ter-
 tiam ἐξδόμην φθίνοντος, us-
 que ad τριακάδα, id est 30,
 diem, quam etiam ἦν καὶ
 νέαν vocabant, id est, vete-
 rem & novam: quo nomi-
 ne etiam instantis mensis
 prima dicebatur: itemque
 prima dies Lunæ jam appa-

rentis, & tertia a coitu di-
 gressæ. Cæterum Hesio-
 dus hic, nec singulatim o-
 mnes dies, aut ex ordine,
 nec iisdem etiam appella-
 tionibus commemorat, sed
 repetit quosdam bis aut ter,
 nonnullis interim velut με-
 ταδέπων & ἀκηρίων præter-
 missis: quod suo quoque
 loco notabimus. Ἦν ἰγι-
 tur primus dies est, pro ἦν
 καὶ νέαν, nempe metri cau-
 sa. Hunc dicit esse sacrum:
 sunt enim omnia initia sa-
 cra: τετραῖς pro τετάρτῃ,
 quartus dies, qui itidem
 sacer est, quia eo die prodit
 a coitu Lunæ, primūque
 tunc conspicitur.

*Hac enim Apollinem ense aureo armatum genuit Latona.
Octavaque & nona, ambæ dies mensis,
Egregie crescentis ad curandum opera mortalium.
Undecima vero, duodecimaque, ambæ quidem bonæ:
Hac quidem tondendis ovibus, illa latis segetibus me-
tendis.*

*Duodecima tamen undecima multo melior.
Hac enim net fila in aëre suspensus araneus
Die adulto, quum & prudens (formica) acervum colligit.
Hac telam ordiatur mulier, proponatque opus.
Mensis autem inchoati decima tertia caveto
Sementem incipere: plantis vero inferendis optima est.
Sexta vero media valde incommoda est plantis:*

Vtri-

8. 'Ογδοαίτη.) Præteritis secundo & tertio, quinto item & sexto diebus, ut mediis, venit ad octavum & nonum, quos recte utiles dicit crescentibus: nam humores alit crescentia lunæ.

10. 'Ενδεκαίτη.) Decimo præterito, undecimum & duodecimum varie laudat: quia Luna Solem trigono aspectu intuetur, quem beneficium vocant.

11. 'Η μὲν ὄϊς.) Per synaresin pro ὄϊας.

13. Τῇ.) Id est, ταύτη. 'Αερσιπότητος, pro αἰρσιπότης, in aëre pendens.

14. "Ημερος.) Quidam legunt ἡμελίας, unico vo-

cabulo, & dicunt, ita vocari xxii. diem, quasi cumulatam & adauctam.

16. Μηνός.) Ait, xviii. diem sationi obesse, nimirum propter immodicum humorem. Vetant enim sementem facere in solo humidioris iusto. Contra plantas ferere præcipiunt pluviis etiam tempestatibus. Vocat autem hunc diem τρισκαιδεκάτην μηνός ἱσταμένα, qui dicitur alias τρίτη ἐπὶ δέκα.

18. "Εκτη.) Præter vulgatum morem vocat decimum sextum diem, ἕκτην μέσσην, quum alias dicatur ἕκτη ἐπὶ δέκα. Est autem

Ἀνδρογόνος τ' ἀγαθή· κέρη δ' ἔ· σύμφορός ἐστιν,
 Οὔτε γενέσθαι πρῶτ', ἔτ' αἶρ' γάμῃ ἀντιβόλῃσαι. 20
 Οὐδὲ μὲν ἢ πρώτη ἔκτῃ κέρησι γενέσθαι

Ἀρμενος, ἀλλ' ἐρίφῃς τάμνειν καὶ πῶσα μῆλων
 Σηκόν τ' ἀμφιβαλῶν ποιμνήϊον, ἥπιον ἡμῶν.
 Ἐσθλή δ' ἀνδρογόνος, φιλέει δέ τε κέρτομα βάζειν,
 Ψεύδεά θ', αἰμυλίῃς τε λόγῃς, κρυφίῃς τ' 25
 ὁαρισμέσ.

Μηνὸς δ' ὀγδοαίτῃ καίπρον καὶ βῆν ἐρίμυκον
 Ταμνέμεν, ἔρῃας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργῆς.
 Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέω ἡμαδί, ἴσθρα φῶτα (790)
 Γείνασθαι μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένος ἐστίν.
 Ἐσθλή δ' ἀνδρογόνος δεκάτῃ, κέρη δέ τε τετραῖς 30
 Μέσση. τῇ δέ τε μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἑλικας βῆς,
 Καὶ κύνες καρχαρόδοντα, καὶ ἔρῃας ταλαεργῆς
 Πρηῦνεν, ἐπὶ χεῖρα τιθεῖς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ
 Τετραῖδ' ἀλεύασθαι φθίνοντός θ' ἰσαμένε τε
 Ἄλ-

hæc dies, contra quam superior, incommoda plantis, decrescente nimirum Luna; utilis vero maribus gignendis: nam ex humido semine femellæ, ex ficciore puelli nascuntur. Et decrescente Luna semen minus humidum est, quam crescente.

20. Οὔτε γενέσθαι· ἔτ' αἶρ' γάμῃ ἀντιβόλῃσαι.) Id est, non est utile puellis, ut tum contrahant nuptias, quia a plenilunio cœpit jam

humor deficere. Addit deinde quædam pastoralia officia, quæ omnia ad quadratum aspectum pertinere videntur. *Ibid.* Γένεσθαι. MSS. Γένεσθαι μάλα.

26. Μηνὸς δ' ὀγδοαίτῃ.) Hoc tempore aprum & bovem castrare convenit.

27. Ταμνέμεν.) Hoc loco *ἐν κείνῃ*, non occidere, ut vulg. interpr.

28. Εἰκάδι.) Sic vocat vigesimum diem, quod summa dies sit μηνὸς μισθῆντος, die-

*Viripara bona: puellæ vero non utilis est,
Neque gignendæ primum, nec nuptiis tradendæ,
Nec prima quidem sexta puellæ gignendæ
Apta est, sed hœdis castrandis & gregibus ovium,
Stabuloque circumsepiendo pastoralis benigna dies est,
Bona vero viripara, amatque convivia loqui,
Mendaciaque, & blandos sermones, & occulta collo-
quia.*

*Mensis vero octava caprum & bovem valde mugientem
Castrato, mulos autem duodecima laboriosos.*

*Vicesima vero in magna, plena die, prudentem virum
Generato: valde enim animo sapiens est.*

*Bona autem viripara decima, puellæ vero & quarta
Media. hac vero & oves, & curvipedes camuros boves,
Et canem asperis dentibus, mulosque laboriosos
Cicurato, manum imponens. Teneto vero memoria,
Quarto die ut vites finientis & inchoantis mensis*

H 3

Dolo-

diebus *τὰ φθίνοντα* conti-
nuo insequentibus. *Εἰκάδι
δ' ἐν μεγάλῃ.*) In vigesima
die dicit prudentem virum
nasci, & qui bona indole
præditus sit. *Ἴσopa* eum
vocat, qui multa scit &
vidit.

29. *Γίνεσθαι.*) Hic pro *πα-
πυκασμένος* nonnulla exem-
plaria habent *πεπνυμένος*.

30. *Κέρη δὲ τε τετράς.*)
Vocat diem decimum quar-
tum, *τετράδα μέσην*, qui
puellæ gignendæ bonus est,

quia Luna tum abundat hu-
more, ejusque lumen est
gelidum magis, & calor
temperatior, quapropter
etiam animantia, cum tunc
propter humoris abundan-
tiam mitiora sint, facilius
cicurantur.

34. *Τετράδ'.*) Quartam
diem a fine mensis & deci-
mumquartum, vel (ut alii
volunt) quartum & vige-
simum quartum improbat.
tunc enim & oppositio &
interlunium lædunt corpo-
ra.

Ἄλγεα θυμοβορεῖν μάλα τοι τέλεσμένον ἦμαρ. 35
 Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθαι εἰς οἶκον ἄκοιτιν,
 Οἰωνὸς κρίνας, οἳ ἐπ' ἔργματι τέτῳ ἄριστοι
 Πέμπτας δ' ἐξαλέσθαι. ἐπεὶ χαλεπαὶ (800)
 τε καὶ αἶναι.

Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐρινύας ἀμφοιπολεύειν,
 Ὅρκον τινυμένας, τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις, 40
 Μέσση δ' ἐβδόματ' ἡ Δημήτερος ἱερὸν αἶκτ' ἔχον
 Εὖ μάλ' ὀπιπτεύοντα εὐτροχάλας ἐν αἰλῶνι
 Βάλλειν ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμήϊα δῆρα,
 Νηϊά τε ξύλα πολλὰ, τὰ τ' ἄρμενα νηυσὶ πέλοντα.
 Τετραδί δ' ἄρχεσθαι νῆας πήγνυθαι ὠραιαίς. 45
 Εἰνὰς δ' ἡ μέσση ἐπιδείελας λώϊον ἦμαρ.

Πρωτίτῃ δ' εἰνὰς παναπήμων ἀνδράποισιν.
 Ἐσθλὴ μὲν γάρ θ' ἡδὲ φυτευέμεν, ἡδὲ γενέσθαι (810)
 Ἄνερ' ἡδὲ γυναῖκα. καὶ ἔποτε πάγκακον ἦμαρ.
 Παῦροι δ' αὐτ' ἴσασι τρισηνάδας μηνὸς ἀρίστην 50
 Ἀρξάσθαι τε πῖθ' αὖ καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένος θῆναι
 Βασί

ra. Qui laborant cholericis morbis, ad postremam quartam magis languent; phlegmatici contra.

38. Πέμπτας.) Quintos dies monet fugiendos, nempe v, xv, & xxv. cujus rei nullam adfert rationem naturalem, sed eam, quæ est de religione, nempe quod tunc furie obambulent, & pœnas expetant a sceleratis hominibus.

41. Μέσση δ'.) Monet Poëta, fruges ventilandas a plenilunio, quia sub id tempus excitantur venti, & aura ficior est. Prodest autem importari frumentum ficius: nam madidum importatum, statim corrumpitur.

43. Βάλλειν ὑλοτόμον.) Jubet secari ligna ad thalamos & naves, quod materia, quæ cæditur decrecente Luna, firmior sit; quæ vero

*Doloribus conficere animum. valde hæc sacra est dies.
Quarta autem mensis uxorem domum ducito,
Observatis avibus, quæ ad hanc rem sunt optima.
Quintas vero evitato: quia noxiæ sunt & graves.
In quinta enim ajunt Furias obambulare,
Horum vindicantes: quem Eris peperit in perniciem
perjuratorum*

*Media vero septima Cereris sacrum munus.
Diligenter inspiciens bene æquata in area.
Ventilato: roborumque sector incidito cubicularia ligna,
Navaliaque ligna multa, & quæ navibus congrua sunt.
Quarta vero incipito naves compingere tenues.
Nona autem media pomeridiana melior dies.
Prima vero nona prorsus innoxia hominibus.
Bona siquidem est ad plantandum, & ad generandum,
Tam viro quam mulieri: nec unquam prorsus mala dies.
Sed pauci rursus sciunt tertium nonum mensis optimum
Relinendis dolis, & ad jugum collo imponendum*

H 4.

Bobus

vero crescente Luna, illico putrescat.

44. Νῆια.) In quibusdam exempl. interjicitur hic versus, Τῆμος ἀδικοτάτῃ πέλεται: τμηθῆσα σιδήρῳ. Sed quoniam is supra habetur versu 419. abundare omnino videtur.

46. Εἰνάς.) Nona dies media, id est, xix. meridiana, melior est. Ἐπιδείλα, adverb. e plurali numero, ut ὀπίστε. Quidam legunt

ἐπιδείλα. Derivatur a δειλόν, crepusculum.

47. Πρωτῆς.) Prima nona dies, scilicet a principio mensis, innoxia est propter geminum aspectum, cum Sol abest a signis.

49. Ἀνέρι ἔπτε πύγμων.) Proverb. Nullus dies omnino malus.

50. Παῦροι.) Loquitur de xix. die mensis, biduo nempe ante ἔτη καὶ νέαν.

51. Ἀρξάνῃ μέτῃ.) Græci

Βασί καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι.
 Νῆα πολυκληίδα θάψιν εἰς οἶνοπα πόντον
 Εἰρύμεναι· παῦροι δὲ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι.
 Τετραίδι δ' οἶγε πίθον· περὶ πάντων ἱερὸν ἡμᾶρ 55
 Μισσῇ· παῦροι δ' μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην,
 Ἥες γινομένης ἐπιδείβλα δ' ἐς χερσίων.
 Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ. (820)
 Αἱ δ' ἄλλαι μετὰ δαίπαι, ἀκήριαι, ἔτι φέρουσαι.
 Ἄλλος δ' ἀλλοίην αἰνεῖ, παῦροι δὲ τ' ἴσασιν. 60
 Ἄλλοτε μητρυνὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.
 Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὀλβιος, ὅς τὰδε πάντα
 Εἰδὼς ἐργάζηται, ἀναίτιος αἰθανάτοισιν,
 Ὅρνιθας κρίνων, καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

Τ Ε Λ Ο Σ.

eisimus, pro aperire do-
lium.

54. Εἰρύμεναι, παῦροι δὲ
τ', &c.) Id est, pauci certe
servant hoc dierum discrimen,
pauci norunt, quis-
nam dies præstet.

55. Τετραίδι.) Diem xiv.
intelligit.

56. Μισσῇ, παῦροι δ' αὖτε.)
Ἐλαφύς hic est: nam ad
dies referri debet, ut sit
sensus: Pauci post vigesi-
mam mensis optimam pro-

bant sequentes dies. Nam
& tempestatum & corpo-
rum maxime mutationes
fiunt principio postremæ
quartæ.

58. Αἶδε μὲν.) Epilogus
est præceptorum. Est igitur
considerandum, quid
religio præcipiat, deinde
quid oriatur ex causis na-
turalibus. Quod enim se-
cus se habet, superstitio
est.

59. Αἶ

Bobus & mulis & equis celeribus.

*Navem multa transtra habentem celerem in nigrum
Trahit. Sed pauci veracem dicunt.* (pontum

*Quarta vero aperi dolium. præ omnibus sacra dies est
Media; pauci vero rursus post vicesimam mensis optimam
Aurora oriente, pomeridiana vero est deterior.*

Et hæc quidem dies sunt hominibus magno commodo.

*Cætera autem intercidentes sunt, nihil significantes, nihil
Sed alius aliam laudat, pauci vero norunt.* (ferentes,

Interdum noverca est dies, interdum mater.

De his beatusque & felix, qui hæc omnia

Sciens operatus fuerit, inculpatus diis,

Auguria observans, & delicta evitans.

FINIS.

59. Ald.) Meridies pro-
miscuum sonat. 'Ανέριος
autem videtur Politianus
vertisse emortuos dies. Et
Hom. somnia vocat ἀνέριος,
quasi dicas inania.

60. "Ald.) Hic videmus
Hesiodum non ubique se-
cutum certam rationem, sed
in plerisque superstitionem
& consuetudinem homi-
num.

61. "Ald.) Proverbium:
Dies noverca & parens.

62. Tāw.) Bene, inquit,
habebit, qui servaverit dis-
crimina rerum. Adiecit
tamen correctionem, quod
alii alias probent ac lau-
dent. Verum iste inculpa-
bilis, i. e. ille non peccabit,
qui non violabit ea, quæ re-
ligiosè & utiliter constitu-
ta sunt. Nam Dii favent iis,
qui natura recte utuntur.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἀσπὶς Ἡρακλέους.

ARGVMENTVM IN SCVTVM HERCVLIS.

Inscribitur hoc Poëina proprio nomine Herculis Scutum, quod ejus præcipua sit hic descriptio. Rei autem argumentum sic habet. Taphii facta expeditione in Electryonis boves, interemerunt fratres Alcmenæ, qui armenta a vi illorum defendere conabantur. Cum autem Amphitryo cum ea coire vellet, non prius promisit, quam de fratricidis pœnas sumfisset. Quamobrem ipse eo profectus illos interfecit. Eadem autem nocte cum ea coeunt & Jupiter & Amphitryo: hic reversus a prælio, ille vero homini-

mini-

Η οἷη, προλιπῆσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν,
ἦλυθεν εἰς Θήβας, μετ' αἰρήϊον Ἀμφιτρεύοντα
Ἀλκμήνη, θυγατρὴ Λαοσσόου Ἡλεκτρίωνος.
Ἦν δὲ γυναικῶν Φῦλον ἐκαίνυντο θηλυτεράων
Εἰδὲί τε μεγέθει τε νόον γε μὲν ἔτις ἔριζε 5
Τάων

I. Ἦ οἷη.) Dubitari a multis solet, quid sibi velit hoc ἀσπίδος initium, quod & abruptum videtur, & obscurum, ideoque varie absurdeque a multis est expofi-

tum. Nos igitur, ex G. Cantero, declarationem ejus evidentem adferemus (cujus ille I. Auratum sibi auctorem esse profitetur) qua omnis omnino difficultas tolli

HESIODI ASCRAEI SCVTVM HERCVLIS.

ARGVMENTVM IN SCVTVM HERCVLIS.

minibus auxiliatorem generare volens. Peperit illa ex Amphitryone quidem Iphiclum, ex Jove vero Herculem : qui cum auriga Iolao proficiscitur adversus Cygnum, Martis filium : qui decimas ducentes ad Pytho, deprædabatur. Profectus igitur, scuto per Vulcanum facto, Trachinem abit ad Ceycem. Congressus cum Cygno, eum interimit, Martemque pro filio suo pugnans in cruce vulnerat. Atque ita venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis, ob filiam Themistonoën.

*A*ut qualis relicta domo ac patria tellure
Venit Thebas, secuta martium Amphitryonem
Alcmena, filia bellicosi Electryonis.

*Quæ mulierum genus superabat mollium (certabat
Formaque & proceritate. mente utique ulla cum ea
Illa-*

tolli videtur. Est autem res paulo altius repetenda. Hesiodus inter cætera, quæ Pausanias in Bæoticis enumerat, scripsit etiam *μεγάλας ηέρας*, ut vocat idem Pausanias, & præ-

terea Athenæus, & Apollonii, Pindari, Sophoclis interpres : in quibus præclarissimas quasque mulieres & heroïnas perpetuo carmine celebravit, ut vel singulas pro exemplo nobis præ-

Τάων, ᾧς θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι.
 Τῆς καὶ ἀπὸ κρηθεν, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανέων
 Τοῖον ᾗθ', οἷον τε πολυχρῦσα Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ καὶ ὥς κατὰ θυμὸν ἔον τίεσκεν αἰκοί-
 την,

Ὡς ἔπω τίς ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων, 10
 Ἡμὴν οἱ πατέρ' ἐδλὸν ἀπέκτανεν, Ἴφι δαμάσσας,
 Χωσάμενος περὶ βεσσι. λιπὼν δ' ὄγε πατρίδας
 γαῖαν,

Ἐς Θήβας ἰκέτευσε Φερεσσακέας Καδμείας.
 Ἐνθ' ὄγε δώματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παρὰ κοιτι.
 Νόσφιν ἄτερ φιλότῆτος ἐφίμερε, ἔγάρ οἱ ἦεν 15
 Πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι εὐσφύρε Ἡλεκτρυώνης,
 Πρὶν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγάθυμων
 Ἡς

proponeret, vel unam aliquam præclarissimam cum reliquis compararet. Hinc enim dictæ sunt ποῖαι, quod singulæ similitudines ab his vocibus, Ἡ οἷη, inciperent: sicut & in Homeri Bæotia factum cernimus, & apud Hebræos in Pentateuchō. Quocirca etiam contigit, ut Ἡοίη posteriores Poætæ, & inter alios Hermesianæ Colophonius, Hesiodi fuisse amicam putarint, quam hoc modo celebraverit, ut & Homerus Penelopen, & alii alias. Earum igitur Ἡοίη fragmentum est, quod

hodie exstat, Scutum Herculis, quo una comparatio earum, quibus totum opus constabat quam plurimis, continetur: itaque & ab Ἡοίη, sicut etiam reliquæ, incipit. Et quamvis hoc opusculum magni sit operis fragmentum, proprio tamen insignitur nomine (ut antea diximus) & Scutum Herculis vocatur, quod ejus præcipua sit in hæc comparatione descriptio, sicut apud nos Somnium Scipionis dicitur. Hæc igitur de ipsis vocabulis initii. Orditur autem Poëta a com-
 men-

*Illarum, quas mortales mortalibus peperere concumben-
Cujus & a vertice, & a palpebris nigricantibus (res.
Tale quiddam spirabar, quale & ab aurea Venere.
Atque hæc talis existens, tam animo suum colebat conjun-
gem,*

*Perinde ut nulla unquam coluit mulierum mollium,
Quanquam ipsi patrem præstantem occidisset, vi domitum
Ira commotus propter boves: relicta autem ille patria tel-
lure.*

*Thebas venit, supplicans scutatis Cadmeis.
Ubi idem habitabat cum veneranda conjuge, (ipst
Seorsim absque concubitu desiderabili. Non enim licebat
Ante lectum conscendere formosæ Electryonidis,
Quum eadem ultus esset fratrum magnanimorum*

Sua

mendatione Alcmenæ, quæ
Amphitryonem patris inter-
fectorem Thebas secuta est.

* De initio hujus opu-
sculi agit quoque vir qui-
dam doctus in Observat.
Miscell. Tom. I. Vol. III.
p. 81. Mihi non displicet sen-
tentia Clerici, qui existimat,
hæc verba ἢ οἷον continere
ἀνέρεω comparisonis, cu-
jus πρότασις cum Poematis
initio perierit. Cum enim
in antecedentibus fuerit τοῖον
μὲν, secutum probabile est
τοῖον & deinde ἢ οἷον. K.

7. Κυανδαίων.) Religio fuit
in versu, qui tam male ha-

beret, mutare quicquam vi-
ris doctis, quod ignorarent
rationes Poëticas. Legen-
dum κυανδαίων.

13. Ἐς Θήβας ἰκτερεύει.)
Ἰκτερεύειν, hoc loco ἐνέειναι,
μετοικήσασθαι ἐνὶ Γονδαίᾳ. ἰ-
κτερεύει ἔς Θήβας Κανδαίαν,
nihil aliud est, quam εἰς
Θήβας ἐνὶ Γονδαίᾳ τὰς Καν-
δαίας ἐπὶ ἔχειν: Thebanos
auxilii causa petebat: Vel
Thebas, imploraturus au-
xilium Cadmeorum, pro-
ficiscebatur. Quæ ἰκτερεῖν
veteribus & ducibus erat
usitatissima.

15. Νέεσθαι.) Declarat oc-
casio-

Ἦς ἀλόχε, μαλερῶ δὲ καταφλέξαι πυρὶ κώμαις
Ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.

Ὡς γάρ οἱ δέκετο, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν. 20
Τῶν ὅγ' ὀπίζετο μῆνιν, ἐπέγετο δ' ὅττι τά-
χιστα

Ἐκτελέσαι μέγα ἔργον. ὃ οἱ δίοθεν θέμις ἦεν.
Τῶ δ' ἄμα, ἰέμενοι πολέμοιό τε Φυλόπιδός τε,
Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνέον-
τες,

Λοκροὶ τ' αἰγχεμαχοί, καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι, 25
Ἔσποντ'. ἤρχε δὲ τοῖσιν εὖς πάϊς Ἀλκαῖοιο,
Κυδίου λαοῖσι πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἀλκην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσὶν, ὅφρα θεοῖσιν
Ἀνδράσι τ' ἀλφησῇσιν ἀρής ἀλκτῆρα φυ-
τεύσῃ.

Ὡς το δ' αἶπ' Οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσόδο- 30
μεύων,

Ἰμείρων Φιλότητος εὐζώνοιο γυναικὸς.
Ἐνύχιος τάχα δ' ἔξε Τυφάονιον, τόθεν αὖθις
Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεὺς.
Ἐνθα καθεζόμενος, φρεσὶ μῆδετο θέσκελα ἔργα.
Αὐτῇ μὲν γάρ νυκτὶ τανυσφύρε' Ἠλεκτρυώνης 35
Εὐνῇ

casionem suscepti belli ab
Amphitryonc.

22. "Ο οἱ δίοθεν θέμις ἦεν.)
Vox θέμις hic τὸ ἀναγκαῖον
designat, sicut ex imitatio-
ne Græcorum apud Latinos
sæpe, & præcipue Hora-

tium: *Quicquid corrigere
est nefas*, ὅπερ διορθώσαδαι
ἀδύνατον, & per consequens,
ὅπερ μὴ καθορθώσαδαι ἀνά-
γκη ἔχει, vel ἀναγκαῖον ἐστὶ.
Cæterum vox δίοθεν ad jura-
mentum spectat quod præ-
cesserat. Quicunque ergo
jura-

*Sua conjugis, flagrantique combussisset igne vicos
Virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
Ita enim constitutum ipsi erat, diique testes facti fuerant.
Quorum ille verebatur iram, festinabatque quam celer-*
rime

*Exequi magnum opus, quod ipsi divinitus incumbebat.
Hunc autem una, cupidi bellique praeliique,
Bæotii equitando insignes, super clypeis spirantes, (scil.*
robur,)

*Locrique cominus pugnantes, & Phocenses magnanîmi,
Sequebantur. ducebat autem eos præstans filius Alcæi,
Gaudens tot populis. At pater hominumque deorumque
Aliud consilium texebat in animo, ut Diis pariter
Et hominibus verum indagatoribus malorum depulsato-*
rem generaret.

Profectus autem ab Olympo est dolum alta mente vol-
vens,

*Desiderans concubitum elegantis mulieris (rursus
Per noctem: celeriterque venit in Typhaonium, unde
Ad Phicium summum accessit prudens Jupiter.
Ubi residens mente versabat divina opera.*

Nam eadem quidem nocte cum pulchra Electryonide

Leſto

juramento se obstringit, il-
lum urget Διὸς ῥέμνς, aut
ῥέμνς διόθεν: quare jusju-
randum, Jovis jurandum
dixerunt veteres.

29. Φυτίων.) Legitur
etiam Φυτίων.

32. * Τυφαόνιον.) Cum
Typhaonii montis in Bocœ-
tia nusquam alibi occurrat
mentio, τιλφώσιον ἔπος au-
tem, mons Tilphosius. Cle-
ricus h. l. pro τυφαόνιον le-
gi vult, τιλφώσιον. Sed vi-
de quid pro vulgata asse-

ren-

Εὐνῇ καὶ Φιλότῃτι μίγῃ, τέλεσεν δ' αἶψ' ἐέλδωρ.
 Αὐτῇ δ' Ἀμφιτρυῶν λαοσσόος, αἰγλαὸς ἦρως,
 Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ἀφίκετο ὅνδε δόμονδε.
 Οὐδ' οὐ γ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
 Ὄρετ' ἵεναι, πρὶν γ' ἦς ἀλόχευ ἐπιβήμεναι 40
 εὐνῆς.

Τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἶνυτο ποιμένα λαῶν.
 Ὄς δ' αὖτ' αἰγὴρ ἀσπασὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητος
 Νέσσε ὑπ' ἀργαλέης, ἥ καὶ κρατερὸς ὑπὸ δεσμῷ.
 Ὄς ἔα τότ' Ἀμφιτρυῶν χαλεπὸν πόνον ἐκτολυ-
 πεύσας,

Ἀσπασίως τε φίλως τε εὖν δόμον εἰσαφίκαντο. 45
 Παννύχιος δ' αἶψ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παρ᾽ αἰκοίτι,
 Τερπόμενος δῶροισι πολυχρύσῃ Ἄφροδίτης.
 Ἡ δὲ θεῶ δμηθεῖσα, καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ,
 Θήβῃ ἐν ἐπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
 Οὐκ ἔθ' ὁμᾷ φρονέοντε, (κασσιγνήτω γε μὲν ἦσιν.) 50
 Τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 Δεινὸν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακληεῖην.
 Τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαϊνεφεί Κρονίωνι,
 Αὐτὰρ Ἰφικλῆά γε δορυσσώῳ Ἀμφιτρυῶνι,
 Κεκριμένην γενεήν. τὸν μὲν, βροτῶ ἀνδρὶ μι- 55
 γείσα.

Τὸν δὲ, Διὶ Κρονίωνι, θεῶν σημάντορι πάντων
 Ὃς καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρητιάδην μεγάθυμον.
 Εὖρε

renda attulerit vir quidam
 doctus in Observat. Miscell.
 Tom. I. Vol. I. pag. 350.
 KREBS.

36. Εὐνῇ.) Sunt exempl.

quae habent Εὐνῇ ἐν Φιλό-
 τητι.

42. * Ὑπεκπροφύγῃ.)
 Non exprimitur vis harum
 particularum, verbo adjun-
 ctarum

*Letto & concubitu mixtus est, perfecitque desiderium:
Eadem autem & Amphitryo bellicosus illustris heros,
Perfecto magno opere, rediit domum suam.*

*Neque ille ad famulos & pastores agrestes (Etum.
Perrexit ire, antea quam suæ conjugis conscendisset le-
Tale siquidem corde desiderium ceperat pastorem popu-
lorum,*

*Sicut quando quispiam magno affectu effugit malum
Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis:
Ita tunc Amphitryo difficili labore exantlato,
Magnoque affectu, lubentique animo domum suam re-
versus est,*

*Totaque nocte concubuit cum veneranda uxore,
Oblectando se muneribus aureæ Veneris. (ptimo,*

*Illam autem a Deo pariter compressa, & ab homine longe a-
Thebis septem portas habentibus geminos peperit pueros,
Haud quaquam similes, (quamquam fratres essent,)*

*Alterum siquidem deteriolem, alterum autem longe præ-
Magnum ac validum, Herculem. (stantiorem virum,*

*Hunc quidem compressa a pluvie auctore Jove,
Iphicleum autem hastarum a concussore Amphitryone,
Diversa sobole: alterum quidem, cum viro mortali con-
cumbens (um:*

*Alterum autem, cum Saturnio Deorum imperatore omni-
Qui & Cygnum occidit, Martis filium, magnanimum.*

Inve-

*Etarum in interpretatione, cum verbo compositarum,
magno affectu effugit, red-
dendum, si quis vix ac ne
vix quidem effugerit, de vi
diversarum particularum, cum verbo compositarum,
cujus rei exempla multa
apud Homerum, agit Lon-
ginus περὶ ὕψους Sect. X.
p. 84. Ed. Toll. K.*

Εὖρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλῃ Ἀπόλλωνος
 Αὐτὸν, καὶ πατέρ' ὄν, Ἄρην, αἶτον πολέμοιο,
 Τεύχεσι λαμπομένους, σέλας ὡς πυρὸς αἰθομέ- 60

νοιο,

Ἐξαίτ' ἐν δῖφρῳ χθόνα δ' ἐκτυπον ὠκείες ἵπποι,
 Νύσσοντες χηλῆσι κόνις δὲ σφ' ἀμφιδεδήει.
 Κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὕφ' ἄρμασι καὶ ποσσὶν ἵππων.
 Ἄρματα δ' εὐποίητα καὶ ἀντυγες ἀμφαράδιζον,
 Ἴππων ἱεμένων· κεχάρητο δὲ Κύκνος ἀμύμων, 65
 Ἐλπόμενος Διὸς υἱὸν ἀρήϊον, ἡνίοχόν τε.
 Χαλκῷ δηώσει, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
 Ἀλλὰ οἱ εὐχολέων ἐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῶρσε βίην Ἡρακλεΐην.
 Πᾶν δ' ἄλλος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίῃς 70
 Λάμπεν ὑπαῖδεινοιο θεῷ τευχέων τε, καὶ αὐτῷ.
 Πῦρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο· τίς κεν ἐκείνῳ
 Ἐτλη θνητὸς εἶν κατειαντίον ὀρμηθῆναι,
 Πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμῃς Ἰολάῃς;
 Κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη, καὶ χεῖρες ἄαπτοι 75
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖσι μέλεσσιν.
 Ὃς ῥα τόθ' ἡνίοχον προσέφη κρατερόν Ἰόλαιον.

Ἥρω, ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
 Ἥ τι μεί' ἀθανάτης μάκαρας, τοὶ Ὀλυμπον ἔχου-
 σιν,

Ἥ λητεν Ἀμφιτρεύων, ὅτ' εὐσέφαινον ποτὶ Θῆβην 80
 Ἥ λθε, λιπὼν Τίρυνθον εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Κτείνας Ἠλεκτρεύονα, βοῶν ἕνεκ' εὐρυμετώπων.
 Ἰκετο δ' εἰς Κρεῖοντα, καὶ Ἠνιόχην τανύπεπλον.
 Οἱ ῥά μιν ἡσπάζοντο, καὶ ἄρμενα πάντα παρέ-
 χον,

Ἥ,

*Invenit enim in luo longe jaculantis Apollinis
 Ipsum, & patrem ipsius, Martem, bello insatiabilem,
 Armis fulgentes, ceu fulgor ignis ardentis,
 Stantes in curru: terram autem pulsabant velocēs equi,
 Ferientes ungulīs; pulvisque circa ipsos dividebatur,
 Excitatus compactis a curribus & pedibus equorum.
 Currus autem fabrefacti & rotarum ambitus circum
 resonabant,*

*Equis festinantibus, gaudebat autem Cygnus egregius,
 Sperans se Jovis filium, strenuum, aurigamque
 Ferro interemturum esse, & inclyta arma despoliaturum,
 Sed ipsius vota non exaudivit Phæbus Apollo.*

Ipse enim contra illum concitavit Herculem.

Totus vero lucus & ara Apollinis Pagasæi

*Collucebat præ vehementis Dei armis, & ipso; (illi
 Et quasi quidem ignis ex oculis effulgebat. Quis autem
 Sustinisset mortalis obviam ire*

Præter Herculem & præclarum Iolaum?

Illorum enim & vis magna & manus invictæ

Ex humeris natæ erant una cum robustis membris.

Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolaum.

*O heros Iolaë, mortalium longe carissime omnium,
 Utique in immortales beatos, qui Olympum tenent,
 Peccavit Amphitryo, quoniam bene munitus ad Thebas
 Abiit, relicta Tiryntho urbe bene fundata,
 Postquam occiderat Electryonem, propter boves latas ha-
 bentes frontes: (stibus.*

*Venitque ad Creontem, & Heniochen longis ornatam ve-
 Qui ipsum ultro receperunt, & necessaria omnia præ-
 buerunt,*

Ἡ δίκη ἔσθ' ἱκέτησι, τίον δ' αἶρα κηρόθι μάλλον. 85
 Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν εὐσφύρῳ Ἡλεκτρυώνῃ
 Ἡ ἀλόχῳ τάχα δ' αἶμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
 Γενόμεθ', ἔτε Φύην ἐναλίγκιοι, ἔτε νόημα,
 Σός τε πατήρ κ' ἐγώ. τῷ μὲν Φρένας ἐξέλετο Ζεύς·
 Ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον, σφετέρης τε 90
 τοκῆας,

Ὡχέτο τιμήσων ἀλιττήμενον Εὐρυόθῃα,
 Σχέτλιος ἢ πῦρ πολλὰ μετεσοναχίζειτ' ὀπίσσω.
 Ἦν αἶτην ἀχέων ἢ δ' ἔκ παλιν ἀγρετός ἐστιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπετέλλετ' αἰέθλας.
 Ὡ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἥνία φοινκόμεντα 95
 Ἰππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ Φρεσὶ θάρσος αἰέζων,
 Ἰδυς ἔχεν θοὸν ἄρμα, κ' ὠκυπόδων θένος ἵπ-
 πων,

Μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνοιο,
 Ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
 Φοῖβε Ἀπόλλωνος ἑκατηβέλεταο ἀναικτος. 100
 Ἡ μὲν καὶ κρατερός περ ἐὼν αἵται πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος·
 Ἡ θεῖ', ἢ μάλα δὴ τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Τιμᾷ σὴν κεφαλὴν, καὶ ταύρεος ἔννοσίγαιος,
 Ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει, ῥύσταί τε πόλῃα· 105
 Οἶον

90. Ὃς προλιπὼν.) Multa exemplaria & quaedam MSS. pro δόμον hic habent δῶρα, non sine magno fa-
 doque errore: cui tamen
 facillimum erat mederi, vel
 eo modo, quo nos fecimus,

vel sic: Ὃς προλιπὼν δῶμα
 σφέτερον σφετέρης.

92. Σχέτλιος.) Hic etiam
 pro μάλα, e Palat. cod. re-
 posuimus πολλὰ, ut constet
 versus.

*Quatenus fas est supplicibus, colueruntq; ex animo magis
Vivebat autem exultabundus cum formosa Electryonide,
Coniuge sua: moxque nos revoluta anno
Nati sumus, neque statura similes corporis, neque ingenio,
Pater tuus & ego: cujus quidem mentem sustulit Jupiter,
Qui relicta domoque sua, & suis parentibus,
Abiit veneraturus nocentem Eurystheum,
Infelix, certe multum ingemiscebat postea,
Culpa suam lugens: sed illa irrevocabilis est.
Mibi vero Deus difficiles imperavit labores.
O amice, sed tu celeriter accipe habenas rutilantes
Equorum alipedum: magnamque mente fiduciam concipi-
piens, (rum,
Recta dirige celerem currum, & alipedum robur equorum
Nihil veritus strepitum Martis hominum occisoris,
Qui nunc cum clangore circumquaque furit per sacrum
Phæbi Apollinis longe jaculantis regis. (nemus
Enim vero, etiam validus licet existat, tamen exsaturabitur bello.*

*Hunc contra allocutus est egregius Iolaus:
O venerande, certe multum pater hominum atque Deorum
Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,
Qui Thebarum mœnia tenet, & tuetur civitatem:*

I 3

Quent-

94. 'Αυτάρ.) Pro ἐπὶ τῶν
λενο, legitur etiam ἐπὶ τῶν λην.
MS. Palatin. priori assen-
titur.

103. 'H 9α.) Ita C. Palat.
Alii 2 9α.

105. 'Oς Θ 16α.) Fuit &

Thebe in Ægypto, a Busi-
ride rege condita, ambitu
centum quadraginta stadio-
rum, centum portis insignis.
Præterea etiam Thebe in
Bœotia fuit a Cadmo Age-
noris filio condita, quam
Am-

Οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν
τε

Σαῖς ἐς χεῖρας ἄγασιν, ἵνα κλέος ἰθὺλὸν ἄρῃαι.
Ἀλλὰ γε, δύσσεο τέυχ' ἄρῃαι, ὄφρα τάχιστα
Δίφρε' ἐμπελάσαντες, Ἀρηός θ' ἡμέτερόν τε,
Μαρνώμεθ'. ἐπεὶ ἔτι ἀτάρβητον Διὸς υἱόν, 114
οὐδ' Ἰφικλείδην δειδίξεταί· ἀλλὰ μιν οἶω
Φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
οἳ δὴ σφι χεδὸν εἰσι, λιλαιόμενοι πολέμοιο
Φυλόπιδας ἔησεν· τὰ σφιν πολὺ φίλτερά θοί-
νης.

Ὡς φάτο· μείδῃσεν δὲ βίη Ἡρακληεῖη, 115
Θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν.
καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἥρω' ὦ Ἰόλαε, διοτρεφὲς, ἐκέτι τηλῆ
Ἰσμίνη τρηχεῖα· σὺ δ', ὥς πάρος ἦσθα δαΐ-
φρων,

Ὡς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαί- 120
την

Πάντῃ ἀναστρώσῃν, καὶ ἀρηγέμεν ὥς κε δύνῃαι.

Ὡς εἰπὼν, κνήμῖδας ὀρειχάλκοιο Φαιενῆ,
Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμησιν ἔθηκε.
Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε
καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον· ὃν ῥ' οἱ ἔδωκε 125
Παλαῖς Ἀθηναίη κέρη Διὸς, ὅππότε ἔμελλε

Τὸ

Amphio muris ornavit,
Bacchi & Herculis patria.

116. Θυμῷ.) Nonnulli
codices habent μυθῷ.

114. Φίλτερα.) Palatin.
Φέρτερα.

118. Ἰόλαε.) Nomen pe-
ritissimi aurigae, quasi di-
cas,

*Quemadmodum & hunc mortalem validumque ma-
gnumque*

*Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.
Sed age, induere arma Mavortia, ut quam celerrime
Currus inter se committentes, Martis & nostri,
Decertemus. Quoniam neque intrepidum Jovis filium,
Neque Iphiclidem perterrebit: sed ipsum puto
Mox fugiturum duos filios inculpati Alcide,
Qui prope adsunt, cupientes bello
Certamen instituire: quæ res ipsis multo gratior quam
epulæ.*

*Sic ait. Arrisit autem fortis Hercules,
Animo oblectatus, admodum enim illi grata dixerat.
Atque ipsum, respondens, verbis volucris allocutus est:
O hæros Iolaë, Jovis alumne, non procul etiam hinc
Pugna aspera. Tu vero, quemadmodum antea fuisti bel-
licosus,*

*Ita & nunc magnum equum Arionem nigricantibus setis
obsitum*

Quoqueversum converte, & auxiliare pro eo ac poteris.

*Sic locutus, ocreas ex Orichalco splendido,
Vulcani inclyta dona, tibiis induxit.*

Mox & thoracem pectori induit

Pulchrum, aureum, variëgatissimum: quem ipsi dederat.

Pallas Minerva filia Jovis, tunc cum ceperat

I 4

Pri?

cas, ἰδὲ τὸ λαῶν, jaculum seu
telum populi.

122. Ὀρχαλκοῖο.) Ori-
chalcum, æs montanum.
Schol. Hesiodi scribit esse

æs candidum, quod in mon-
tibus inveniatur, aut mate-
riam quandam metallicam,
ære pretiosiore.

123. Ἡφαιστῆος.) Vulcani,
que

Τὸ πρῶτον σπένδοντας ἐφορμήσασθαι αἰέθλας.
 Θήκατο δ' ἄμφ' ὁμοισιν ἀρῆς αἰλκτῆρα σίδηρον
 Δεινὸς ἀνὴρ. κοίλῃν δὲ περὶ σήθεσσι Φαρέτρην
 Καββάλετ' ἐξόπιθεν. πολλοὶ δ' ἔντοθεν οἴσιν 130
 Ῥιγηλοὶ, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δότηρες.
 Πρῶθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον, καὶ δάκρυσι
 μῦρον.

Μέσσοι δὲ ξεστοί, περιμήκεες. αὐτὰρ ὅπιθεν
 Μορφονοῖο Φλεγύαιο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν
 Ἦσαν. ὃ δ' ὄβριμον ἔγχος ἀκαχμέτον εἶλετο 135
 χαλκῷ.

Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυχτον ἔθηκε,
 Δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 Ἦτ' εἰρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.

ΧΕΡΣΙ γὰρ μὲν σάκος εἶλε παναίολον. οὐδέ τις
 αὐτὸ

Οὐτ' ἔρρηξε βαλὼν, ἔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέ- 140
 θαι.

Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ, λευκῷ τ' ἐλέφαντι,
 Ἠλέκτρῳ θ' ὑπολαμπὲς ἦν, χρυσῷ τε φαινῷ
 Λαμπόμενον· κυάνε δὲ διὰ πτύχες ἠλήλαντο.

Ἐν

quæ vox quibusdam vide-
 tur orta ex *Tubalkain*, de
 quo Genes. IV. v. 22. sic
 dicta ab ἄπτω accendo, &
 αἰσίων destruo.

130. Καββάλετ'.) Est alia
 lectio, quæ pro δ' ἔντοσθεν,
 ut est in Palat. habet δὲ τοὶ
 Ἦσαν.

136. * Ἀδάμαντος.) Notent
 tirones hoc enallages exem-
 plum. Dicendum enim fu-
 erat ἀδάμαντίνην, ut δαιδα-
 λήν. Sed hujus generis
 exempla apud optimum
 quemque obvia. *Homer.*
Ιλιάδ. ζ. v. 180.

Ἦ δ' ἄρ' ἦν θᾶτον γένος,
 ἐδ' ἀνδρώπων.

Pro

Primum luctuosa aggredi certamina.

Posuit autem circa humeros malorum depulforem ferrum

Fortis vir : cavam autem circa pectora pharetram

Rejecit in tergum, in hac multæ erant sagittæ

Horrendæ, mortis, vocem eripientis, datrices.

Hæ ab anteriori quidem parte mortem habebant præfixam, & lacrymis mædebant :

Mediæ autem politæ erant, longæ : sed a tergo

Nigra aquila contexta alis

Erant. ille autem validam hastam præfixam ære corripuit :

Capiti vero ingenti galeam fabrefactam imposuit,

Variegatam, firmam temporibus adaptatam,

Quæ tutum reddebat caput Herculis divini.

At manibus clypeum accepit varium totum, quem nemo quisquam

Neque perrupisset jaciendo, neque comminisset, mirum visu. (ebore,

Nam totus quidem circumquaque gypso, candidoque

Et electro lucidus erat, atroque fulgido

Splendens : caruleæ laminæ erant ductæ.

I 5

In

Pro ἀνδρῶν, de quo cum non cogitaret Barnesius, ut centena alia in Homero, ita & hoc, Codicibus non addicentibus, mutavit in ἀνδρῶν. K.

ptio. In MS. Palatin. & fere eodem modo. Ald. & Flor. editionibus præfixus est titulus huic versui, Ἀρχὴ τῆς περιγυμναστῆς τῆς ἀσπίδος, quasi vero præcedentia non pertineant ad idem opus.

139. Χρῶς.) Sequitur jam clypei Herculis elegantissima & admirabilis descri-

143. Κνίς.) Aliis νύκτα.

Ἐν μέσσω δὲ δράκοντος ἦν φόβος, ἔτι φαί-
τειός,

Ἐμπαλιν ὄσσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορ- 145
κώς.

Τῷ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο σῶμα λευκὰ θεόν-
των,

Δεινῶν, ἀπλήτων. ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπῃ.

Δεινὴ Ἔρις πεπότητο, κορύσσεια κλόνον ἀνδρῶν,
Σχετλίη, ἣ ῥανόον τε καὶ ἐκ φρένας αἶλετο φω-
τῶν

Οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἱὶ φέροιεν. 150

Τῶν καὶ ψυχὰ μὲν χθονὰ δύνεισ' αἶδος ἔστω.

Αὐτῶν ῥέεα δὲ σφι περὶ ῥινοῖο σαπείσης

Σειρίε ἀζαλέοιο κελαινῇ πύθεται αἶη.

Ἐν δὲ προΐωξίς τε παλῖωξίς τε τέτυκτο.

Ἐν δ' ὁμαδός τε, φόβος τ', ἀνδροκτασίη τ' ἔδε- 155
δῆεν.

Ἐν δ' ἔρις, ἐν δὲ κυδοιμός ἐθύνηον. ἐν δ' ὀλοὴ κῆρ,

Ἄλλων

148. * Δεινὴ Ἔρις.) In hac clypei descriptione Clericus reprehendit duo: primo, quod plures imagines in hunc Clypeum ab Hesiodo fuerint congestæ, quam contineri in eo potuisse verosimile fit. Deinde, quod in eo finxerit ἀντόματα seu res se ipsas moventes. Primam dubitationem jam dudum sustulit Cl. Boivinius in dissertatione de Clypeo Homérico: alteram remo-

vet Robinsonius in notis ad h. l. ita, ut doceat, in harum rerum, quæ se ipsas movere dicantur, descriptione intelligendum esse; ὥσαι, ἡκαλος &c. ita ut Δεινὴ Ἔρις πεπότητο significet, calata erat imago contentionis volitantis: cf. virum laudatum ad h. l. K.

153. Κελαινῇ.) Quidam malunt, μελαίνῃ: eadem tamen significatione.

*In medio autem draconis erat terror, haudquaquam
effabilis,*

Retro oculis igne lucentibus tuens.

*Cujus & dentibus quidem repletum erat os candican-
tibus,*

Sevis, magnis, super terribilem autem frontem

*Sæva contentio devolitabat, accendens pugnas homi-
num,*

Tetra, quæ & mentem eximebat & præcordia viris

Quicumque bellum adversus Jovis filium gererent.

*Quorum & animæ quidem sub terram eunt ad Orcum in-
Ipforum: ossa autem ipsis, pelle circum putrefacta, (tro
Sole sub torrido, in nigra putrescunt terra.*

*In eo autem & propulsatio & vice versa persecutio factæ
erant. (indignatione.)*

In eo tumultus, horror, & homicidium ardebant (sc. ira,

*In eo contentio quoque, & motus furebant: in eo perni-
ciosa Parca,*

Vi.

154. Έν δὲ.) Est hic ὑπο-
τίπνωσις acerrimæ pugnæ.
προΐωξις, q. d. prosecutio,
vel propersecutio: Interpr.
ἐν ταῖς φησὶν ἦν καὶ προ-
δίωξις καὶ ὀπισθοδίωξις, ὥς τινες
θεοὶ ἐζωγραφεμένας. καὶ γὰρ
οἱ πολέμιοι ποτὲ μὲν διώκοντες,
καὶ καλεῖται τῷτο προΐωξις,
ποτὲ δὲ διώκονται, καὶ καλεῖται
τῷτο παλίωξις. Igitur πα-
λίωξις est, quum ii qui fu-
gerant, eos, qui fugarant
atque vicerant, versa Mar-

tis alea, insectantur. Huic
loco similis est ille apud
Virg. cum Trojana pubes
pugnæ ciet simulacra sub
armis:

*Inde alios ineunt cursus
aliosque recursus*

Adversis spatiis. - -

*Et nunc terga fuga nu-
dant, nunc spicula
vertunt*

Insensi &c.

Ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεύτατον, ἄλλον ἄντον,

Ἄλλον τεθνεῶτα, κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν.

Εἴμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὅμοισι δαφνοῖεν αἶματι Φαλ-
τῶν,

Δεινὸν δερκομένη, καυαχῆσί τε βεβριθυῖα. 160

Ἐν δ' ὄφϊον κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν ἐπὶ Φωτειῶν

Δώδεκα. καὶ φοβέσκον ἐπὶ χθονὶ Φῶλ' ἀνθρώ-
πων,

Οἵτινες ἀντιβῖν πόνεμον Διὸς υἱὶ φέροισιν.

Τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καυαχὴ πέλεν, εὔτε μά-
χοιτο

Ἀμφίτρυωνιάδης. τὰ δὲ δαίετο θωῦτά ἔργα. 165

Στίγματα δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δρά-
κῃσι

Κυῖνας κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένειαι,

Ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλῆνων ἔσαν, ἥδ' ἐ λεόντων

Ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων τ' ἰεμένων τε,

Τῶν καὶ ὀμιληδὸν σίχες ἦσαν· εἰδὲ νυτῶγε 170

Οὐδέτεροι τρεῖτην φρίσσον γε μὲν αὐχένας
ἀμφω.

Ἦδη γάρ σφιν ἔκετο μέγας λῆς, ἀμφὶ δὲ κάπροι

Δοιοὶ, ἀπεράμενοι ψυχὰς, κατὰ δὲ σφι κελαινὸν

Αἶμα' ἀπελείβει· ἔραζ'. οἳ δ' αὐχένας ἐξερί-
ποντες,

Κείετο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέεσι. 175

Τοὶ δ' ἐπὶ μᾶλλον ἐγαιρέθην, κοτέοντε μάχεσθαι,

Ἀμφότεροι, χλῆναί τε σύες, χαροποί τε λέοντες.

Ἐν

165. Θωῦτά ἔργα.) Sunt
cum Palat. qui legant θαυμα-
τά. Τὰ δὲ δαίετο θωῦτά ἔρ-

γα.) Videtur legisse Diaco-
nus, θαυματά, quod glossa
sua fatis declarat.

*Vivum alium tenens recens vulperation, alium autem
illaesum*

Alium mortuum, per pugnam trahabat pedibus.

Vestem autem habebat circum humeros cruentam sanguine virorum,

Sevum videns, clamoribusque vehementer strepens.

*In eo autem & serpentum capita saevorum erant, haud
quaquam effabilem,*

*Duodecim; quæ perterrefaciebant super terram homines,
Quicumque bellum contra Jovis filium moverent.*

*Quorum & dentium quidem crepitus edebatur, quoties
pugnabat (opera.*

*Amphitryoniades. Hæc autem distincta erant miranda
Porro veluti puncta quædam apparebant sævis draco-
nibus*

Cerulea per terga, denigrataque erant illis maxillæ.

In eo autem & suum greges agrestium erant, atq; leonum

Mutuo se se aspicientium, irascentiumque & ruentium,

Quorum etiam turmatim ordines incedebant, neq; vero hi,

*Neque illi alteros timebant; horrebant attamen colla
amborum.*

Juxta enim ipsos jacebat magnus leo, circum autem apri

Duo, spoliati vita, deorsumque ipsis niger

Cruor destillabat in terram. Ipsi autem, cervicibus dejectis

Facebant mortui sub terribilibus leonibus.

At illi magis etiam excitabantur, incensi ad pugnandum,

Utrique, agrestesque sues, trucesque leones.

In

167. Κυνῆσα.) Idem Palat.
& quædam alia exempl. ha-
bent Κυνῆροι.

176. Τοὶ δ'.) Alii malunt
κότεόν τε, & irascebantur, seu
incendebantur. & ita Palat.

Ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθαίων αἰχμητῶν,
 Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα, Δρύαντα τε, Περὶθοόν τε,
 Ὀπλέα τ', Ἐξαιδίων τε, Φάληρόν τε, Προλοχόν 180
 τε,

Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τίταρῆσιον, ὅζον Ἄρης,
 Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπικέκλον ἀθανάτοισιν
 Ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῖ τεύχε' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἠγασθέντο,
 Ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον, ἰδ' Ἄσβολον οἰωνιστὴν, 185
 Ἄρκτον δ', Οὐριόν τε, μελαγχαίτην τε Μίμαντα,
 Καὶ δύο Πευκείδας, Περιμήδεά τε, Δρύαλόν τε,
 Ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε συναϊκτὴν, ὥσεί ζωὴ περ ἔόντες,
 Ἐγχεσιν ἦδ' ἐλάτης αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο. 190
 Ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεες ἔσασαν ἵπποι
 Χρῦσοι. ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος ἔλιος Ἄρης
 Αἰχμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, περλέεσσι κελεύων,
 Αἶματι φοινικόεις, ὥσεί ζωὴς ἐναρίζων,
 Δίφρῳ ἐμδεβαῶς. παρὰ δὲ Δειμός τε Φόβος τε 195
 ἔσασαν, ἰέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
 Ἐν δὲ Διὸς θυγατρὸς Ἀγγελείῃ Τριτογένεια,
 Τῇ ἱκέλῃ, ὥσεί τε μάχην ἐθέλεσα κορύσσειν,
 Ἐγχος ἔχου ἐν χερσὶ, χρυσείην τε τρυφάλειαν,
 Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις. ἐπὶ δ' ὥχετο Φύλοπιν 200
 αἰνὴν.

Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορός· ἐν δ' ἄρα μέσσω
 Ἰμερόεν κιθάριζεν Λητῆς καὶ Διὸς υἱός

Χρυ-

178. Ἐν δ' ἦν.) Allusit ad pugnam Lapitharum cum Centauris in nuptiis Pirithoi.

186. Ἄρκτον.) Alia exempl. habent Θέριον τε.

189. * Συναϊκτὴν) Vir quidam

*In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
Ceneus rex, Dryasque, Piritheusque,
Hopleusque, Exadiusque, Phalerusque, Proloebusque,
Mopsusque Ampycides, Titaresius filius Martis,
Theseusque Ægides, similis immortalibus:
Argentei, aurea circum corpus arma habentes.
Centauri autem ex altera parte contra hos congrega-
Magnus Petreus, atque Asbolus augur, (bantur,
Arctusque, Huriusque, nigerque pilis Mimas,
Et duo Peucida, Perimedes, Dryalusque.
Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
Atque impetum pariter faciebant, perinde ac si vivi
essent.*

*Lanceisque atque abietibus cominus certabant.
Inter hæc autem Martis terribilis alipedes stabant equi
Aurei, & ibidem ipse quoque spoliator perniciosus Mars,
Mucronem in manibus habens, milites exhortans,
Sanguine cruentus, perinde atque vivos spoliaret,
Curru insists, juxta autem Pavorque Metusque
Stabant, gestientes bellum subire virorum.
Ibidem autem & Jovis filia Agelea Tritogenia,
Ei similis, quasi quæ pugnam vellet ciere.
Hastam habens in manibus, aureamque galeam,
Ægidemque circum humeros: gradiebatur autem in præ-
lium sævum.*

*At erat in eo clypeo & immortalium chorus, in cujus medio
Dulce personabat Latonæ & Jovis filius*

Aurea

dam doctus in Observatt. busdam Codd. οὐκ ἔστιν.
Miscell. Tom. I. Vol. I. KREBSIUS.
p. 416. mallebat ex qui- 202. ἰσχυρῶς.) Deest for-
tasse

Χρυσείῃ Φόρμιγγι· Θεῶν δ' ἔδος αἶγνυτ' Ὀλυμπος.
 Ἐν δ' αἶγορῇ, περὶ δ' ὄλδος ἀπείριτος ἐτεφάνωλα,
 Ἀθανάτων. Ἐν αἶγῳι Θεαὶ δ' ἐξῆρχον αἰοιδῆς 205
 Μῆσαι Πιερίδες λιγυὶ μελπομέναις εἰκυῖαι.
 Ἐν δὲ λιμὴν εὐορμος αἰμαίμακέτοιο θαλάσσης
 Κυκλοτερὲς ἐτέτυκτο πανέφθε κασσιτέροιο,
 Κλυζομένῳ ἵκελος· πολλοὶ γε μὲν αἰμμέσον αὐτῇ·
 Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύονον ἰχθυόοντες, 210
 Νηχομένοις ἵκελοι· δοιοὶ δ' ἀναφυσίοοντες
 Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθοῖον ἑλλοπας ἰχθύς.
 Τῶν ὑπὸ χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' αἰλίαις
 Ἦτο ἀνὴρ αἰλιεύς· δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
 Ἰχθύσιν ἀμφίβλητρον, ἀπορρήψοντι ἑοικώς. 215
 Ἐν δ' ἦν ἡῦκόμει Δανάης ἱέκος ἱππότα Περσεύς,
 Οὗτ' αἶρ' ἐπιψαύων σάκεος ποσὶν, ἔθ' ἐκάσθ
 αὐτῇ.

Θαῦμα μέγα φράσσαθ'· ἐπεὶ ἔδαμῃ ἐσήρικτο.
 Τῶς γάρ μιν παλάμαις τεῦξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 Χρύσειον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πτερύεντα πέδιλα. 220
 Ὡμοισιν δὲ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο
 Χάλκεον ἐκ τελαμῶνος, ὃ δ' ὥς τε νόημ' ἐπο-
 τᾶτο.

Πᾶν δ' μετὰφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρε

Γορ-

tasse articulus, ὃ anteΛητῆς,
 vel simile quippiam, ad ex-
 plendum versum; non ali-
 ter tamen Palat.

203. Θεῶν δ' ἔδος αἶγνυτ' Ὀ-
 λυμπος.)Scribendum omni-
 no existimo: Θεῶν δ' ἔδος
 αἶγνυτ' Ὀλυμπος. Græcis α-

γνυδαγ, Latinis frangere,
 est ἡχώ τινα ἀποτελεῖν, so-
 nitum edere. Unde *fracti*
fluētus Horatio dicuntur.
 Et ne quis dubitet, infra
 dicitur περὶ δὲ σφίν αἶγνυτο
 ἡχώ. ubi Diaconus inter-
 pretatur: ἐκλάτο ἢ ἡχώ,
 sicut

*Aurea cithara. Deorum autem sedes resonabat Olympus
Ibi & cœtus, circum autem splendor immensus fusus erat
Immortalium. In certamine Dea autem incipiebant can-
Musæ Pierides, suave canentibus similes.* (tum

*In eo autem & portus appulsu facilis immensi maris,
Rotundus factus erat purissimo e stanno,
Inundanti similis: multi vero per medium ipsius
Delphines hac atque illac ferebantur piscibus inbiantes,
Natantibus similes. Duo autem sursum efflantes
Argenti delphines, depascebant multos pisces.
Sub his ærei trepidabant pisces, sed in ripis
Sedebat vir piscator observans; habebat autem manibus
Piscium rete, projecturo similis.*

*In eo autem & pulchricomæ Danaës filius eques Perseus,
Neque quidem contingens clypeum pedibus neque longe
separatus ab illo:* (tur.

*Miraculum magnum dictu: quoniam nusquam niteba-
Ita enim ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus,
Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria.
Ex humeris autem circa cum nigro capulo nigra ensis
pendebat*

Æreus de loro: ipse autem velut cogitatio volabat.

Totum autem tergum ejus tenebat caput sævi monstri
Gor.

ficut hoc loco, ἄγνυ' ὄλυμ-
πος, nihil aliud est.

204. * Ὀλβος.) Cleri-
cus legi mallet ὄχλος, con-
jectura satis infelici. ὄλβος
h. l. denotat felicissimam il-
lam Deorum conditionem,
quæ εὐδαιμονία alias dici-

tur. Sensus est: Circum-
fusa erat immensa beati-
tudo, sive, immensa pompa,
splendor. K.

216. 'Εν δ' ἦν.) Perseum
clypeo antevolantem fin-
git.

222. Χάλκινον.) Quædam
K exempl.

Γοργῶς ἀμφὶ δὲ μιν κίβισις θέε, θαῦμα
ιδέσθαι,

Ἄργυρέη θύσανοι δὲ κατηρεῦντο φαεινοὶ 225

Χρῦσοι. δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἀνακτος

Κεῖτ' Ἀΐδος κυνέη, νυκτὶς ζέφον αἶνόν ἔχουσα.

Αὐτὸς δὲ σπένδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἑοικώς

Περσεὺς Δαναΐδης ἐπιτάινετο. ταῖ δὲ μετ' αὐτῶν

Γοργόνες ἀπλητοὶ τε καὶ ἑ φαταὶ ἐρρώοντο, 230

Ἰέμεναι μαπέειν. ἐπὶ δὲ χλωρῷ αἰδάμαντος

Βαινυτέων ἰάχεσκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ

Ὀξέα καὶ λιγέως ἐπὶ δὲ ζώνησι δράκοντε

Δοιῶ ἀπηρεῦντ', ἐπικυρτάοντε κάρηνα.

Λίχμαζόν δ' ἄρα τώγε. μένει δ' ἐχάρασσαν 235

ὀδόντας,

Ἄγρια δερκομένῳ. ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοισι

Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος. οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων

Ἄνδρες ἐμαρναίωθην, πολεμήϊα τεύχε' ἔχοντες.

Τοὶ μὲν ἀπὸ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τσκήων

Δοιγὸν ἀμύνοντες· τοὶ δὲ πραθέειν μεμαῶτες. 240

Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες

Μάρνανθ'. αἱ δὲ γυναῖκες εὐδμήτων ἐπὶ πύργων

Χάλκεον ὀξὺ βόων. κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειαῖς,

Ζωῆσιν ἱκελαί, ἔργα κλυτὰ Ἡφαίσιοι·

Ἄνδρες δ' οἱ πρεσβῆες ἔσαν, γῆρας ἰσμέμαρπον, 245

Ἄθροοι ἐκτοθεν πυλέων ἔσαν, αἶν δὲ θεοῖσι

Χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι

Δαιδίοτες. τοὶ δ' αὐτὲ μάχην ἔχον, αἱ δὲ μετ' αὐλὸς

Κῆ-

exempl. habent, νόημα πο-
ταῖς. Palat. νόημ' ἐπὶ τῷ.

227. Κεῖτ'.) Orci galeam
invisibilem facit.

Gorgonis. ipsum autem caput pera erat inclusum, mirum
 Argentea, sinbriæque dependebant lucida (visu,
 Aurea, sava autem circum tempora regis
 Posita erat Orci galea noctis caliginem gravem habens.
 Ipse autem fugienti & formidanti similis
 Perseus Danaides currebat. post ipsum vero
 Gorgones inaccessæ & ineffabiles ruebant.
 Cupientes ipsum apprehendere: in pallido autem chalybe
 Euntibus ipsis resonabat clypeus magno strepitu
 Acutum & tinnulum quippiam: in zonis autem dracones
 Duo suspensi erant, incurvantes capita.
 Lambebant autem illi, iraque infrendebant dentibus,
 Crudele tuentes. supra sava autem capita
 Gorgonum agitabatur magnus terror, ac supra ipsas
 Viri pugnabant, bellica arma habentes,
 Hi quidem a sua civitate, suisque parentibus,
 Pestem depellentes: illi autem depopulari studentes.
 Ac multi quidem jacebant, plures autem etiam pugnam
 cientes

Dimicabant. mulieres autem in bene constructis turribus
 Vehementer acute clamabant, lacerabanturque genas,
 Vivis similes, opera inclyti Vulcani.
 Viri autem qui seniores erant, & senectutem affecuti
 Conferti extra portas ibant, sursumque Diis (erant,
 Manus tendebant beatis, pro suis liberis
 Metuentes. illi autem contra pugnam conferebant, post
 ipsos autem

Par-

242. Μαράνθ.) Quidam
 legunt αἰὲς πύργων.

245. Ἄνδρες.) Alii malunt
 γῆρας τ' ἐνέμαρτον.

Κῆρες κυάνεαι, λευκὰς ἀραιβεῦσαι ὀδόντας,
 Δεινωτοὶ, βλοσυροὶ τε, δαφονοὶ τ' ἀπλητοὶ τε 250
 Δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἵεντο
 Ἄϊμα μέλαν πίεειν ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
 Κείμενον ἢ πίπτοντα νεύτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 Βαίλλ' ὄνυχας μεγάλας. ψυχὴ δ' αἰδὸς δε κατέειν
 Τάρταρον ἐς κρυόενθ'. αἰ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέ- 255
 σσαντο

Ἄϊματος ἀνδρομίε, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
 Ἄψ δ' ὁμαδὸν καὶ μῶλον ἐθύνεον αὐτίς ἱῆσαι.
 Κλωθὴ καὶ Λάχεσις σφιν ἐφέσασαν. ἡ μὲν ὑφῆσ-
 σων,

Ἄτρεπος, ἔτι πέλεν μεγάλη θεὸς, ἀλλὰ καὶ ἔμ-
 πης

Τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερέης τ' ἦν, πρε- 260
 σβυτάτη τε.

Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο.
 Δειναὶ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι.
 Ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰσώσαντο.
 Πάρ δ' Ἀχλὺς εἰσήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνὴ,
 Χλωρὴ, αὐσαλέη, λιμῷ καταπεπτηυῖα, 265
 Γενοπαχὴς· μακροὶ δ' ὄνυχες χείρεσσιν ὑπῆσαν.
 Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
 Αἶμ' ἀπελείβετ' ἔραζε, ἡ δὲ ἀπλητον σεσαρυῖα
 Εἰσήκει. πολλὴ δὲ κόνις κατενύνοθεν ὦμος,
 Δάκρυσι μυδάλέη· παρὰ δ' εὐπυργος πόλις 270
 ἀνδρῶν.

Χρύ-

252. Αἶμα.) Legitur etiam melius fuit versus. Et
 μάρποιεν, sed cum μεμάποιεν supra etiam est ἱέμεναι μα-
 πείαν.

*Parcæ nigra candidis crepantes dentibus,
Torvæ terribilesque, cruentaque, inaccessaque
Certamen habebant de iis, qui cadebant. omnes enim
capiebant*

*Cruorem nigrum bibere, & quem primum forte ceperant
Facentem vel cadentem recens saucium, ei quidem
Injiciebant ungues magnos. animaque ad Orcum abibat,
Tartarum in frigidum. illæ autem præcordia postquam
exsatiassent*

*Sanguine hominis, ipsum quidem abjiciebant post tergum,
Retro autem in tumultum & stragem festinabant ite-
rum ire.*

*Clotho & Lachesis ipsis astabant, atque paulo minor
Atropos: neque enim erat magna Dea: sed tamen
Aliis quidem præstantiorque erat, & ævo grandissima:
Omnes autem circa unum virum pugnam acerbam insti-
tuerant: (sentes.*

*Sævoque modo seipsas mutuo aspiciebant, oculis succen-
Inter se autem ungues manusque audaces conferebant..
Juxta autem & Tristitia stabat, æriumnosa & gravis,
Pallida, aridaque, fame exhausta,
Crassis genibus: longique ungues a manibus prominebant.
Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autem
Cruor destillabat in terram ipsa autem terribiliter den-
tes stringens*

*Stabat, multusque pulvis constraverat ei humeros,
Lacrymis humida. Juxta autem turrita civitas hominum.*

K 3

Aurea

πίαν. & vers. 304. ἱέμενοι
μυήτων.

259. "Αργενος.) Vel, αἰα-
ῖον ἦν, ut Palat.

276.

Χρύσειαι δέ μιν ἔχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι
Ἑπτὰ πύλαι. τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χο-
ροῖς τε

Τέρψιν ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ εὖσσωτες ἐπ' ἀπῆνης
Ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα. πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει.
Τῆλε δ' αἶψ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύ- 275
Φαζε

Χερσὶν ἐνὶ δμῶων, ταὶ δ' ἀγλαΐη τε θαλυῖαι
Πρόω' ἔκιον, τοῖσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἔποντο.
Τοὶ μὲν ὑπαὶ λυγυρῶν συρίγγων ἴεσαν αὐδὴν
Ἐξ ἀπαλῶν σομάτων, περὶ δὲ σφισιν ἄγνυτο ἡχώ.
Αἱ δ' ὑπὸ φορμύγγων ἀναγον χορὸν ἱμερόεντα. 280
Ἐνθεν δ' αὖθ' ἐτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλῆ,
Τοί γε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῶ καὶ αἰοιδῆ,
Τοί γε μὲν αὖ γελοῶντες ὑπ' αὐλητῆρι δ' ἕκαστος
Πρόω' ἔκιον. πᾶσαν δὲ πόλιν θαλῖαι τε χοροὶ τε
Ἀγλαΐαι τ' ἔχον. τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πό- 285
λῆος

Νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον. οἱ δ' ἀρότῆρες
Ἠρεκὼν χθόνα δῖαν, ἐπισολαΐδην δὲ χιτῶνας
Ἐσάλατ'. αὐτὰρ ἔην βασιὺς λήϊον. οἷγε μὲν
ἡμῶν

Αἰχμῆς ὀξείησι κορωνιόωνται πέτηλας,
Βριθόμενα σαχύων, ὥς τε Δημήτερος ἀκτὴν. 290
Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐλλεδακνοῖσι δέον, καὶ ἔπιτνον ἀλωῇ.
Οἱ

277κ. Χερσὶν.) Vel ἀγλαΐ-
αις, ut idem liber.

289. Αἰχμῆς.) Nonnulli
codices habent κορωνιόωνται,

q. d. fastigiatos culmos. In-
terpr. βάδισθη, καὶ δι' εὐκαρ-
πίαν εὐοχκα.

291. Οἱ δ' ἄρ' ἱν.) Pro ἔπε-
πλον

*Aurea autem ipsam tenebant superliminaribus adaptate
Septem portæ, hominesque in voluptatibus & choreis
Oblectationem capiebant. Alii siquidem fabrefacto in
curru (tur.*

*Ducebant viro uxorem, multusque hymenæus excitaba-
Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat
In manibus famulorum. Muliores autem venustate flo-
Praebant, quas chori saltantes sequebantur. (rentes
Atque hi quidem canoris tibiis emittebant cantum.
Ex tenero ore, circumque ipsos repercutiebatur echo.
Illa autem ad cytharam ducebant chorum amabilem,
Inde rursus ex alia parte juvenes comessabantur ad
fistulam:*

*Alii quidem contra ludentes saltatione & cantu,
Alii autem contra ridentes. Sub tibicine autem singulî
Procedebant, totamque civitatem latitiæ choreæque
Voluptatesque tenebant. Alii autem rursus extra civi-
tatem*

*Tergis equorum conscensis currebant. aratores autem
Proscindebant terram bonam, ornateque tunicas
Succinctas habebant: sed erat magnus ager, segetibus
consitus, ubi alii quidem metebant*

*Mucronibus acutis incurvos culmos,
Gravidos spicis, veluti Cereris donum, (aream:
Alii autem in manipulos ligabant & projiciebant in*

K 4

Rur-

πλον Palat. & alii legunt
ἐπιπλον.

* "Επιπλον.) Secutus sum
lectionem Robinsonii, a

Grævio jam ex Codd. ex-
hibitam ἐπιπλον, quod ve-
teres Critici exponunt, ἐξέ-
ταρον ἐπὶ τῇ ἄλῳ, extende-
runt

Οἱ δ' ἐτρύγων οἶνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρας ἐφόρουν ὑπὸ τρυγητῆρων
Λευκὰς καὶ μέλανας βότρυας, μεγάλαν ἀπὸ ὄρ-
χων,

Βριθόμενων Φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃς ἐλίκεσσιν. 295
Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρας ἐφόρουν· παρὰ δὲ σφισιν
ὄρχος

Χρῦστος ἦν, (κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστιο)
Σειόμενος Φύλλοισι καὶ ἀργυρέοισι κάμαξι.

[Γῶ γε μὲν ἐν παίζονται ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος]

Βριθόμενος σταφυλῇσι μελάνθισσάν γε μὲν 300
αἶδε.

Οἷγε μὲν ἐτραάπεον, τοὶ δ' ἤρουν. οἱ δ' ἐμάχοντο
Πύξ τε καὶ ἐλκιδόν. τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤρουν
Ἄνδρες θηρευταὶ, καὶ καρχαρόδοντες κύνες προῖ,
Ἰέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπαλύξαι·

Πὰρ δ' αὐτοῖς ἵππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' αἰέ- 305
θλοῖς

Δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. εὐπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
Ἠνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους,
ῥυτὰ χαλαίνοντες. τὰ δ' ἐπικροτέοντα πέτοντο
Ἀρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλήμναι μέγ' αὖτευν.

Οἱ μὲν αἶε αἰδίδιον εἶχον πόνον. ἔδὲ ποτέ σφιν 310
Νίκη ἐπηνύθη, ἀλλ' ἄκριτον εἶχον αἰέθλον.

Τοῖσι δὲ ἢ προῦκετο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
Χρῦσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστιο.

Ἄμ-

vunt manipulos in area.
Qui vulgatam ἐπιπλον tu-
euntur, exponunt, arcam s.
horreum implent. K.

293. Οἱ δ' αὖτ.) In hoc
& quarto deinceps versu
pro ἐς ταλάρας est in non-
nullis

Rursum alii vindemiabant vineas, falces in manibus habentes. (ceptos,

*Alii autem in calathis ferebant a vindemiatoribus ac-
Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,*

Gravidis foliis, & argenteis capreolis. (tium

*Alii rursus in calathis portabant, juxtaque ipsos ordo vi-
Aureus erat (inclyta opera prudentis Vulcani)*

Agitatus foliis, & argenteis, perticis.

[Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem unusquisque]

Oneratus uvis, quæ ipsæ nigræ erant.

*Alii quidem calcabant in lacu, alii hauriebant, alii au-
tem dimicabant* (tur

Pugnis, & luctando: alii vero alipedes lepores venaban-

Viri venatores, & serratis dentibus canes duo ante ipsos,

Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere.

*Juxta ipsos autem & equites habebant laborem, proque
præmiis* (curribus

Certamen habebant & pugnam. bene junctis autem in

Aurigæ stantes immittebant veloces equos,

Habenas laxantes, illi autem subsultantes volabant

Currus compacti, rotarumque modioli valde resonabant.

*Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem, neque
enim dum ipsis*

Victoria expedita erat, sed anceps habebant certamen.

Ipsis autem etiam propositus erat magnus tripus in stadio,

Aureus, inclyta opera prudentis Vulcani.

K 5

Cir-

nullis codicibus, ἐν τῷ αὐτῷ
ποι.

sus Grævio videtur irre-
ptitius. K.

304. Ἰέμενος.) Legitur in

299. *Τῷ γ.

Palatin. αὐτῷ αὐτῷ.

Ἄμφι δ' ἴτον ῥέεν Ὠκεανὸς πλήθοντα ἐνικῶς
 Πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον· οἱ δὲ κατ' 315
 αὐτόν

Κύκνοι ἀερισπῶται μεγάλ' ἤπυσον· οἳ ῥά γε πολλοὶ
 Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ· παρ' δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο,
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, ἔδ' ἀβυλάς
 Ἥφαιστος ποίησε σάκος μέγας τε σιβαρόν τε,
 Ἀρσάμενος παλάμῃσι τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος 320
 υἱός

Πάλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἱππεῖς θόρε δίφρε,
 Εἴκελος ἀεεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγίοχοιο,
 Κῆφα βιβάς· τῷ δ' ἡνίοχος κρατερός Ἴολαιος
 Δίφρε ἐπεμβεβασὺς ἰθύνητο καμπύλον ἄρμα.
 Ἀγχιμόλον δὲ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις 325
 Ἀθήνη,

καὶ σφέας θαρσύνουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Χαίρετε Λυγγῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο,
 Νῦν δὲ Ζεὺς κράτος ὑμῖν διδοῖ, μακάρεσσιν ἀνίστα-
 σων.

Κύκνον τ' ἐξεναρῆν, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύναι.

Ἄλλο δέ σοι τί ἔπος ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν. 330
 Εὖτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρῃς,
 Τό μὲν ἔπειτ' αὐτῷ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο·
 Αὐτὸς δὲ βρατολοιγὸν Ἄρην ἐπίοντα δοκεύσας,
 Ἐκθά κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδῆς, εἴθ' ἐτάμεν ὀξεί χαλκῷ. 335
 Αψ

326. Καὶ σφέας.) Alias φωνάσκουσ'.

330. Ἄλλο.) Legitur etiam, Ἄλλο δέ τοι ἔπος ἐξερῶ.

Circa extremam autem oram manabat Oceanus, inun-
danti similis.

Totum autem continebat clypeum variegatum, per ipsum
autem

Cygni altrivolantes magnum clangebant, qui illic multi
Natabant in summa aqua. juxta autem pisces lasci-
viebant,

Mirum visu etiam Jovi gravitonanti, cujus consiliis
Vulcanus fecit clypeum magnumque validumque,
Aptans manibus, quem quidem Jovis fortis filius
Factabat facile: equestrem autem assiliit in currum,
Similis fulguri patris Jovis, ægida tenentis.

Leviter ingrediens: huic autem auriga fortis Iolaus,
Bigis insistsens regebat curvum currum.

Prope autem ipsis advenit Dea cæsis oculis Minerva,
Atque ipsos confirmans verbis volucris alloquebatur:

Salvete Lyncei progenies longe inclyti,
Nunc itaque Jupiter robur vobis dat, is, qui beatis im-
perat,

Cygnumque interficere, & inclyta arma ejus despoliare.
Sed tibi aliud verbum dicam, multo fortissime morta-
lium.

Postquam jam Cygnum dulci vita spoliaveris,
Illum quidem tum eodem loco relinque, & arma ipsius:
Ipse autem homines perimentem Martem accedentem ob-
servans,

Ubi nudatum clypeo variegato
Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro;

Re-

333. Αὐτός.) Quædam ex- habent, in vñ pro in-
emplaria, inter quæ Palat. ora.

344.

Ἄψ δ' ἀναχάσσεσθαι, ἐπεὶ ἔνυ τοι αἰσιμόν ἐστιν
οὐθ' ἵππῃς ἐλέεν, ἔτε κλυτὰ τεύχεα τοιοῦ.

Ὡς εἰπῶς ἐς δίφρον ἐβήσατο δῖα θεάων,
Νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα
Ἐσσυμένως. τότε δὴ ῥα διόγνητος Ἰόλαος 340
Σμερδαλέον θ' ἵπποισιν ἐκέκλετο, ταὶ δ' ὑπ' ὁμο-
κλῆς

Ῥῖμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα, κονίοντες πεδίοιο.
Ἐν γάρ σφιν μένος ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Αἰγίδ' ἀνασσεύσασα. περιτονάχιζε δὲ γαῖα.
Τοὶ δ' ἄμυδις προγένοντ' ἱκελοι πυρὶ ἢ ἐθυέλῃ, 345
Κύνος θ' ἵππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος αὐτῆς.
Τῶν θ' ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
Ὀξεῖα χρέμισαν, περὶ δὲ σφιν ἄγνυτο ἦχώ.
Τὸν πρότερον προσέειπε βίη Ἡρακλεΐη.

Κύνε πέπον, τί νυ νῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας 350
ἵππῃς,

Ἀνδράσιν, οἳ τε πόνε καὶ οἰζύος ἰδρὶες εἰμέν;
Ἀλλὰ παρὲξ ἔχε δίφρον εὐξοον, ἠδὲ κελεύθε
εἶπε παρὲξ ἵεναι. Τρηχῖνα δὲ τοι παρελαύνω
Ἐς Κήυκα ἄνακτα· ὁ γάρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
Τρηχῖνος προβέβηκε. σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα 355
καὶ αὐτός.

Τῇ γὰρ ὀπίεῖς παῖδα Θεμισονόην κυανῶπιν·

Ὡ πέπον. ἔμην γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτὴν
Ἀρκέ-

344. Αἰγίδ'.) Περιτονάχι-
σε, idem eod.

355. * Προβέβηκε.) Red-
dendum: Trachinem im-
perio suo tenuit, ἔσ' adhuc

tenet. Hæc genuina est hu-
jus Temporis vis; sic apud
Homer. *Ιλιάδ.* α. v. 37. ὃς
χρῦσιν ἀμφιβέβηκας, qui
Chrysen tuitus es, ἔσ' adhuc
tue-

Retroque te recipe, quoniam tibi fas non est

Neque equos capere, neque inchyta arma illius.

*Sic locuta, in currum ascendit diva Dearum,
Victoriam immortalibus manibus & gloriam tenens
Celeriter. Tunc igitur generosus Iolaus
Horrendum equos increpuit. illi autem a comminatione
Leviter ferebant celerem currum, pulverem cientes per
campum.*

*Nam ipsis animum addiderat Dea caesis oculis Minerva,
Ægide concussa. ingemiscebat autem circumquaque tellus.
Illi autem pariter procedebant, similes igni, sive procellæ,
Cygnus equum domitor, & Mars insatiabilis bello.
Horum equi deinde obviam sibi mutuo facti
Acutum hinnivere, circaque ipsos resonabat echo.
Atque hunc prior alloquebatur Hercules:*

*Cygne ignave, cur nobis immittis veloces equos,
Viris, qui laboris & ærumnæ experti sumus?
In diversum age currum bene politum, atque e via
Cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo
Ad Ceycem regem. nam ille potestate pariter & majestate
Trachinûs imperium tenet. Tu vero satis hoc scis etiam
ipse:*

*Ejus enim connubio tenes filiam Themistonoem nigricu-
lam.*

O ignave, non enim tibi neque Mars mortis exitium

Pro-

*rueris. Ad quem locum di-
gnus est, qui legatur accu-
ratissimus Clarcus. K.*

*In Solonis legibus oppone-
bantur. βίαν (male legitur
Cévan) & ὀνίαν. Hesych.
βίαν τὸ βίη πλὴν ὀνίαν, τὸ δὲ
πρὸς τὸν ὀνίαν.*

356. Τῷ γὰρ ὀνίαν παῖδα.)

Ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶϊ συνοισόμεθα πτολεμίζειν.
 Ἦδη μὲν τέ ἐ Φημί καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
 Ἐγχεος ἡμετέρου, εἴθ' ὑπὲρ Πύλου ἡμαθόεντος 360
 Ἀντίος ἔσθ' ἑμῶ, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.
 Τρεῖς μὲν ἑμῶ ὑπὸ δαυρὶ τυπεῖς ἤρῃσατο γαίῃ,
 Οὐταμένω σάκεος· τὸ δὲ τέτρατον, ἤλασας
 μηρόν,

Παντὶ μένει σπυῖδων, διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξαι·
 Περηνῆς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος ὀρμῇ. 365
 Ἐνθά κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.
 Ὡς ἔφατ'. εἴθ' ἄρα Κύκνος εὐμμελὴς ἐμενοίνα
 Τῷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυσαίματα (ἵππευς.
 Δὴ τότε αἶψ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἶψ' 370
 ἐπὶ γαῖαν

Παῖς τε Διὸς μεγάλου, καὶ Ἐνυαλίοιο ἀνακτος.
 Ἠνίοχοι δ' ἐμπλην ἔλασαν καλὰ τριχας ἵππευς.
 Τῶν δ' ὑποσευομένων κανάχιζε πρὸς εὐρεῖα χθών.
 Ὡς δ' ὅτ' αἶφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλου
 Πέτραι ἀποθρώσκουσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέ- 375
 σωσι,

Πολλὰ δὲ δρυὸς ὑψίκομοι, πολλὰ δὲ τε πεῦκαι,
 Αἴγειροί τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
 Ῥῖμφα κυλινδομένων, εἰως πεδίον δ' ἀφίκωνται.
 Ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.

Παῖ-

364. Παντ.) Notandum est hic σάκος poni priori longa, ut & infra vers. 461. quum tamen alibi soleat Hesiodus alios Poëtas in corripienda illa syllaba sequi.

* Causa, quare prima in σάκος produci possit, est in τῷ κ. quod quoniam pronuntiando quodammodo duplicatur, præcedentem syl-

*Prohibuerit, si nos inter nos congregiamur pugnando.
Jam ipsum quidem ajo ante quoque aliquoties pericu-
lum fecisse*

*Husta nostræ, quando pro Pylo arenosa
Adversus stetit mihi pugnam insatiabiliter optans.
Ter siquidem mea hasta percussus sustinuit se terra.
Vulnerato clypeo: quarto autem transadegi femurejus,
Omnibus visibus incumbens, magnumque illius clypeum
perforavi.*

*Promus autem in pulveribus humi prostratus cecidit
hustæ impetu.*

*Ubi etiam ignominia affectus inter immortales fuit,
Manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.*

*Sic dixit: at Cygnus bellicosus haudquaquam volebat
Huic obtemperans retinere trahentes currum equos.*

*Ac tunc a bene compactis bigis desilierunt celeriter in
Et Jovis filius magni, & Enyalii regis. (terram,*

Aurigæ autem propius egerunt pulchricomos equos.

*Illis autem irruentibus sonitu pedum concitata est la-
Ut autem ab alto vertice montis magni (ta terra.*

Rupes desiliunt, aliæ super alias cadentes:

Multæque quercus alticomæ, multæ item piceæ

Alnique totis radicibus refringuntur ab ipsis

Celeriter delabentibus, donec in campum perveniant:

Ita & illi in se mutuo ruebant cum magno clangore.

Tota

syllabam efficit longam,
quod ipsum quoque de
litteris μ , π , ρ & aliis est
notandum, de quo cum
viri docti non cogitarent,
sæpe sunt lapsi. K.

372. 'Ηρώχοι.) Scribe cum
Palat. $\epsilon\mu\pi\lambda\eta\eta$.

374. 'Ως δ' ὄτρ.) Compa-
ratio hæc est Homero fre-
quens.

Πᾶσαι δὲ Μυρμιδόνων τε πόλιν κλειτήν τ' Ἴα- 380
 ωλκός,

Ἄρνη τ', ἥδ' Ἑλίκη, Ἀνθεά τε ποιήσσαι,
 Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἰάχον. οἱ δ' ἀλαλητῶ
 Θεσπεσίῳ σύνισαν μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς.
 Κάδ' δ' αἶψ' αἶψ' ἐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἵμα-
 τοέσσας,

Σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἔῃ μεγαθαρσέϊ παιδί. 385
 Οἷος δ' ἐν βήσσης ὄρεος χαλεπὸς προιδέσθαι
 Κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
 Ἀνδράσι θηρευτῆς, θῆγαι δέ τε λευκὸν ὀδόντα
 Δοχμῶθεις, ἀφρὸς δέ περὶ σόμα μασιχόωντι
 Λαίβεται, ὅσσοι δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι 390
 ἔκκτην,

Ὀρθαὶς δ' ἐν λοφῇ φρίσσει τρίχας, ἀμφὶ τε
 δερσὴν.

Τῷ ἱκελος Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππεύς θόρε δίφρῳ.
 Ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέττιξ
 Ὄζω ἐφεζόμενος θέρους ἀνθρώποισιν αἰεῖδεν
 Ἀρχεται, ὧς τε πόσις ἢ βρῶσις θῆλυς ἔέρση, 395
 Καί τε πανημέριός τε καὶ ἡῶς χέει αὐδὴν
 Ἰδεὶ ἐν αἰνοτάτῳ, ὅποτε χροῖα Σείριος ἄζει.
 Ἦμος δὲ κέγχροισι περὶ γλῶχες τελέθουσι,
 Τέες τε θέρει σπείρουν, ὅτ' ὀμφακας αἰόλονται,
 Οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάρμα καὶ αἶ- 400
 χθος

Τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρῶρει.
 Ὡς δὲ λέοντες δύο, ἀμφὶ κταμένης ἐλαίφοιο

Ἀλλή-

*Tota autem Myrmidonum civitas, celebrisque Iadocus,
Arneque, & Helice, & Anthea herbosa,
Præ voce utriusque valde resonabant. Illi autem cum
clamore*

*Mixtando congressi sunt. magnum autem intonuit præ-
dens Jupiter,*

*Et a cælo guttas dimisit sanguinolentas,
Signum id ponens bello suo multum confidenti filio.*

*Qualis autem in vallibus montis acerbis aspectu
Aper dentes habens exsertos fertur impetu ad pugnandum*

*Cum viris venatoribus, acuitque candidum dentem
Inturvatus, spuma autem circa os mandenti
Destillat, oculique ipsi igni splendenti similes sunt,
Erectis autem in vertice horret setis, circaque collum:
Talis similis Jovis filius ab equestri desiliit curru,
Quando autem viridi nigricans alis sonora cicada
Ramo insidens, æstatem hominibus canere
Incipit, cujus & potus & cibus herbas vegetans ros est
Atque per totum diem, & mane fundit vocem
Æstu in gravissimo, quando corpus Sirius exsiccat,
Quando item & milio ariste surgunt,
Quæ æstate seminant, cum uva acerba colorem
mutant,*

*Qualia Bacchus dedit hominibus in latitiam & laborem;
Eo tempore pugnabant, multus autem tumultus excita-
batur.*

Ut autem leones duo, pro occisa cervâ

Sibi

399. Τὰς τοὺς Διὸς.) Στράβων Palatin.

Ἀλλήλοισι κοτέοντε, ἐπὶ σφέας ὀρμήσωσι,
 Δεινὴ δὲ σφ' ἰαχὴ, ὄραβός θ' ἅμα γίγεται ὀδόντων.
 Οἶδ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες ἀγκυλο- 405
 χεῖλαι,

Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλᾳ κλάζοντε μαχέσθην·
 Λίγος ὀρεσσινόμῃ ἢ ἀγροτέρῃς ἐλάφοιο
 Πίονος, ἣν τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήϊδος ἀνῆρ
 Ἴω, αἰπαὶ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλῃ·
 Χώρῃ αἰδρις ἐὼν· σὶ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν, 410
 Ἔσσυμένως δὲ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμύτην ἔθεντο·
 Ὡς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.

Ἐνθ' ἦτοι Κύκνος μὲν ὑπερμένεος Διὸς υἱὸν
 Κτεινέμεναι μεμαῶς, σάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγ-
 χος.

Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν. ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο. 415
 Ἀμφιτρυωνιάδης δὲ βίῃ Ἡρακλεΐῃ
 Μεσσηγύς κόρυθος τε καὶ ἀσπίδος ἔγχεϊ μακρῷ
 Αὐχένα γυμνωθέντα σοῶς ὑπένερθε γενεῖς
 Ἥλας ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἀμφω κί, σετένοντε
 Ἀνδροφόνος μελίη. μέγα γὰρ δένος ἵμπεσε 420
 φωτός.

Ἦριπε δ', ὥς ὅτε τις δρυὺς ἤριπεν, ἢ ὅτε γέτρῃ
 Ἠλίδας, πληγθεῖσα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ·
 Ὡς ἔριπ. ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποίκιλα
 χαλκῷ.

Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε Διὸς ταλακάρδιος υἱός,
 Ἄυτὸς δὲ βροτολογὸν Ἄρην ἐπίοντα δοκεύσας, 425
 Δει-

415. Οὐδ'.) Scholiastes χαλκός, ut de hasta intel-
 Græcus Tzetzes scribit, Se- ligatur, nam scutum, in-
 leucum quendam legere quit, non erat æneum.

*Sibi mutuo irati, in se ipsos impetum faciunt,
Sævusque inter ipsos rugitus, strepitusque exoritur den-
tium;*

*Atque ut vultures incurvis unguibus, repandis rostris
Riçe in excelsa, magno clangore dimicant,
Capræ montivagæ gratia, aut feræ cervæ
Pinguis, quam interfecit jaculando juvenis vir,
Sagitta e nervo emissa: ipse autem vagatur alio loco
Loci ignarus existens. at illi celeriter animadverterunt,
Certatimque pro ea pugnam acrem instituerunt:
Sic & hi duo cum clamore contra se mutuo irruerunt.
Ibi sane Cygnus quidem potentis Jovis filium
Occidere meditans, clypeo æream hastam adegit,
Neque tamen perrupit æs: defendebant enim dona
Dei.*

*Contra autem Amphitryoniades Hercules,
Inter galeam & clypeum hasta longa
Cervicem nudatum celeriter infra mentum
Percussit valde, ambosque detondit tendones
Homicida lancea, valde enim robustus inciderat vir.
Cecidit autem, veluti cum quercus aliqua, aut cum rupes
Excelsa, iusta Jovis fumanti fulmine:
Sic cecidit. circum ipsum autem resonabant arma va-
riegata ære,
Atque hunc quidem ibi reliquit Jovis ærumnosus filius.
Ipse autem occisorem hominum Martem accedentem ob-
servans,*

Se-

423. Ἀμφὶ δὲ οἱ βράχαι &c.) λυτελής. Nec discedit mul-
Τεύχους ποικίλα sunt, sicut tum Diaconus, qui interpr.
Terentio vesti varia, ἢ ποικιλοπρόσωπα ἐν χαλκῷ.

Δεινὸν ὄρων ὅσοισι, λέων ὥς σώματι κύρσας,
 Ὃς τε μάλ' ἐνδυκέως ξινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι
 Σχίσσας ὅττι τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπηνύρα.
 Ἐμμενέως δ' ἄρα τῷ γε κελαινὸν πῖμπλαται ἦτορ.
 Γλαυκίῳ δ' ὅσοις δεινὸν, πλευράς τε κ' ὦμους 430
 Οὐρῇ μασιγῶν, ποσσὶ γλαΐφει· ἔδ' ἐτις αὐτῷ
 Ἐτλη ἐς ἅντα ἰδὼν χεδὸν ἐλθεῖν, ἔδ' ἐμάχεσθαι.
 Τοῖος ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης ἀκόρητος αὐτῆς
 Ἀντίος ἔση Ἀρης· ἐπὶ φρεσὶ θάρσος αἰέζων
 Ἐσσυμένως. ὃ δ' οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμε- 435
 νος κῆρ.

Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσσαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπαὶ μεγάλα πέτρῃ πρηῶνος ὄρεσσαν,
 Μακρὰ δ' ἐπιθρώσκεισα κυλίνδεται, ἥ δέ τε ἡχὴ
 Ἐρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγος δ' οἱ ἀντεβόλησεν
 Ὑψηλός, τῷ δ' ἡ συνενέικεται, ἔνθα μιν ἴχει. 440
 Τόσση ὃ μὲν ἰαχῇ βρισάρεματος ἔλιος Ἀρης
 Κεκλήγως ἐπόρεσεν· ὃ δ' ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίῃ κέρη Διὸς αἰγιοόχοιο
 Ἀντίῃ ἤλθεν Ἀρης ἐρεμνὴν αἰγίδ' ἔχουσα,
 Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδῶσ' ἔπεα πτερόεντα προσ- 445
 ηύδα·

Ἄρης, ἐπίσχε μένος κρατερόν κ' αἰ χεῖρας
 ἀάπτεις.

Οὐ γάρ τοι θέμις ἐσὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
 Ἡρακλέα κτείναντα Διὸς θρασυκαίρδιον υἱόν.
 Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μηδ' ἀντίος ἴσασ' ἐμεῖο.
 Ὡς ἔφατ'· ἀλλ' ἔπειθ' Ἀρεως μεγαλήτορα 450
 θυμὸν.

Ἀλλὰ

*Sæuum videns oculis, ut leo corpus forte nactus,
 Qui admodum accurate pelle validis unguibus
 Dissecta, quam celerrime dulcem vitam abstulit:
 Alacriter autem hujus nigrum expletur cor,
 Ac cæsis intuens oculis sæuum, costasque & humeros
 Cauda flagellans, pedibus fodit; neque quisquam ipsum
 Sustinet ex adverso aspiciens prope ire, neque pugnare.
 Talis igitur & Amphitryoniades insatiabilis bello
 Contra Martem stetit, in præcordiis audaciam augens
 Celeriter. Ille autem prope venit afflicto corde.
 Utrique autem cum clamore alter alterum invaserunt.
 Ut autem, quando a magna rupes cacumine præcipi-
 tans,*

*Et in longum delata saltu volvitur, fragorque
 Venit subito ingens, collis autem ipsi obvius fit
 Altus, ad quem cursu defertur, ubi ipsam retinet:
 Tanto ille fremitu currum gravans perniciosus Mars
 Vociferans irruit; ille autem prompte venientem ex-
 cepit.*

*Porro Minerva filia Jovis ægida tenentis.
 Obviam venit Marti, tenebrosam habens ægidem,
 Sæva autem torve intuens verbis volucris allocu-
 ta est:*

*Mars, inhibe animos ingentes & manus invictas.
 Neque enim tibi fas est inclyta arma auferre,
 Hercule occiso, Jovis magnanimo filio.
 Sed age, desiste a pugna, neque adversus steteris
 mihi.*

Sic ait: sed non persuasit Martis magnanimi animo:

L 3

Sed

Ἀλλὰ μέγα ἰάχων Φλογὶ εἴκελα τεύχεα
πάλλων,

Καρπαλίμως ἐπόρθε βίη Ἡρακλεΐη,
Κακτάμεναι μεμαώς. καὶ ῥ' ἐμβαλε' χάλκεον
ἔγχος

Σπερχνόν, ἐξ παιδᾶς κοτέων περὶ τεθνεώτος,
Ἐν σάκει μεγάλῳ. ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη 455
Ἐγχεος ὀρμὴν ἔτραπ', ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου,
Δριμὺ δ' Ἄρην ἄχος εἶλεν· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ
ὄξυ,

Ἔσσυτ' ἐφ' Ἡρακλεΐῃ κρατερόφρονι. τὸν δ'
ἐπιόντα

Ἀμφιτρυωνιάδης δευῆς ἀκόρητος αὐτῆς,
Μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο, 460
Οὐτας' ἐπικρατέως. διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξε,
Δέξατι νωμήσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μέσση
Τῷ δὲ Φόβος καὶ Δαῖμος εὐτροχὸν ἄρμα καὶ
ἵππους

Ἠλασαν αἶψ' ἐγγύς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυο-
δείης

Ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον αἶψα δ' 465
ἔπειτα

Ἴππους μασιέτην, ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὀλυμπον·
Ἵος δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἰόλαιος,
Κύννον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
Νίσσοντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνος
ἵκοντο

Ἴπποισι ἀκυπόδεσσιν. αἰτάρ γλαυκῶπις 470
Ἀθήνη

Ἐξί-

*Sed magno fremitu flamma fumilla arma vi-
brans,*

Celeriter invasit Herculem,

Occidere festinans; Et conjecit aratam hastam

*Magno impetu, ob suum filium irascens mor-
tuum,*

In clypeo magnam. At procul cæssa Minerva

Hastæ impetum avertit, protendens se a curru,

*Acerbus autem dolor Martem cepit: extractoque gladio
acuto,*

*Irruit contra Herculem magnanimum. at illum acce-
dentem*

Amphitryoniades sævo insatiabilis bello

Femore nudatum clypeo sub variegato

Vulneravit valide: magnumque trajecit clypeum,

*Hastâ perfrumpens, in terra autem prostravit mediâ
Martem,*

At ibi Pavor Et Metus agilem currum Et equos

Adegerunt celeriter propius, Et a terra lata

*In currum posuerunt variegatum: atque inde cele-
riter*

*Equos flagellis impulerunt, veneruntque in altum Olym-
pum.*

Filius putem Alcmena Et gloriosus Iolaus,

*Cygro despoliato armis ab humeris pulchris de-
tractis*

*Revertebantur. moxque exinde ad civitatem Trachi-
liam venerunt*

Equis velocibus. At cæsis oculis Minerva

Ἐξίκετ' Οὐλυμπόνδε μέγαν καὶ δώματα πα-
τρός.

Κύννον δ' αὖ Κήϋξ θάπτειν, καὶ λαὸς ἀπείρων,
Οἳ ῥ' ἐγγυὺς ναῖον πόλιος κλειτῆ βασιλῆος,
Ἀνθήν, Μυρμιδόναυ τε πόλιν, κλειτήν τ'
Ἰαωλκόν,

Ἀργην τ' ἠδ' Ἑλίκην πολλὸς δ' ἠγείρετο 475
λαός,

Τιμῶντες Κήϋκα, φίλον μακαίρεσσι θεοῖσι.
Τῷ δὲ τάφον καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν Ἀναυρος,
Ὀμβρῶ χειμερίῳ πλήθων' τῶς γάρ μιν
Ἀπόλλων

Λητοῖδης ἦνωξ', ὅτι ῥα κλειτὰς ἑκατόμβας
Ὅσις ἄγοι Πυθοῖδε, βίη σύλασθε δοκεύων. 480

Τ Ε Λ Ο Σ.

*Pervenit in Olympum magnum, & domos patris.
Cygnum autem contra Ceyx sepelivit, & populus infi-*
nitus.

*Qui prope civitatem habitant inclyti regis,
Anthen, Myrmidonumque civitatem, celebremque Ja-*
olcum,
Arnenque & Helicen. multus autem congregabatur pe-
pulus,

*Honorantes Ceycem, carum beatis Diis.
Sed illius sepulcrum & monumentum obscurum reddidit*
Anaurus,

*Imbre hyemali exundans. ita enim ipsum Apollo
Latona filius iussit, propterea quod inclytas hecatombas
Quicumque portaret Delphos, eum vi spoliabat insidiatus.*

FINIS.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Μουσαίων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰεῖδεν,
 Αἴθ' Ἑλικῶνος ἔχουσα ὄρος μέγα τε ζα-
 θεόν τε,

Καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα ποσσ' ἀπαλοῖσιν
 Ὀρχεῦνται, καὶ βωμὸν ἐριοθενέος Κρονίανος,
 Καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χροά Περμησσοῖο, 5
 Ἡ Ἰππεκρήνης, ἥ Ὀλμειῶ ζαθέου,
 Ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χορὸς ἐνεποιήσαντο,
 Καλὸς, ἡμερόεντας ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν.

Ἐνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἥερι ποταμῷ Hor: 11.
da 11.
 Ἐννύχιαι σείχον, περικαλλέα ὅσσαν ἰῆσαι, 10
 Ὑμνεῦσαι Δία τ' Αἰγίοχον καὶ πότνιαν
 Ἥρην

Ἀργείην, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
 Κέρην, τ' Αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθή-
 νην,

Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
 Ἡδὲ Ποσειδάωνα γαιήοχον, ἐννοσίγαιον, 15
 Καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
 Ἥβην

5. Καί τε.) In nonnullis exemplaribus est Τερμησσοῖο & vers. sequenti quidam dividunt Ἰππεκρήνης.

9. *Ἡέρι ποταμῷ.) Recepi lectionem a Robinsonio ex quibusdam MSS. prolatam.

Pleraque Edd. exhibent ποταμῷ. quod sine dubio inde ortum est, quod putarunt, qui & Pavonis error est (vid. Vann. Crit. p. 108.) ἀπὸ caligo genere masculino non usurpari. Ea autem

HESIODI ASCRAEI DEORVM GENERATIO.

A *Musis Heliconiadicis incipiamus canere,
Quæ Heliconis habitant montem, magnumque di-
vinumque :*

*Et circa fontem cæruleum pedibus teneris
Saltant, aramque præpotentis Saturnii,
Atque abluta tenerum corpus in Permessi aqua,
Aut in Hippocrene, aut in Olmio sacro,
Summo in Helicone choreas duxerunt,
Pulchras, amabiles; fortiterque tripudiarunt pedibus.
Inde concitata, velata aëre multo,
Noctu incedunt, perpulchram vocem emittentes,
Celebrantes Jovemque agida tenentem, & venerandam
Junonem*

*Argivam, aureis calceamentis incedentem :
Filiamque Ægiochi Jovis, cæruleos oculos habentem
Minervam :*

*Auguremque Apollinem, & Dianam sagittis gaudentem,
Atque Neptunum terram continentem, terræ motorem,
Et Themis venerandam, & blandis oculis Venerem,
He-*

tem est lex Critica, eaque certissima, quæ ex duabus lectionibus minus usitatam jubet præferri. *αἴψα* enim si caliginem denotat, etiam masculino genere efferri, docet Eustathius ad *Ilad.* i.

v. 776. etsi negari nequit, sæpius, si pro caligine sumitur, genere fœminino usurpari; adeo ut doctissimus Robinsonius humani quid passus videatur, cum ad h. l. scribit, *αἴψα* sæpius gene-

Ἦδην τε χρυσοσέφανον, καλήν τε Διώνην,
 Ἡώ τ' Ἡελίον τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,
 Λητώ τ', Ἰάπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
 Γαῖάν τ', Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ νύκτα μέ- 20
 λαιναν·

Ἄλλων τ' Ἀθαινάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἑόντων.
 Αἷ νύ ποθ' Ἠσίοδον καλήν ἐδίδαξαν αἰαδὴν,
 Ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἐλκῶνος ὑπὸ Ζαθέοιο.
 Τόνδε δὲ με πρώτισα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπαν.
 Μῆσαι Ὀλυμπιάδες, κῆραι Διὸς Ἀγχιόχοιο. 25
 Ποιμένες ἀγραυλοὶ, κακ' ἐλέγχεα, γαστέρες
 οἶον,

Ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμασιν ἑμοῖα·
 Ἴδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήσασθαι.
 Ὡς ἔφασαν κῆραι μεγάλαι Διὸς ἀρτίπικραι,
 Καὶ μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέας ὅζον, 30
 Δρέψασθαι θηητόν, ἐνέπνευσαν δὲ μοι αὐδὴν,
 Θείην, ὥς κλείοιμι τὰτ' ἐσόμενα, πρῶτ' ἑόντα.
 Καὶ με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἑόντων,
 Σφᾶς δ' αὐταὶς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰὲν αἰεῖν.
 Ἄλλὰ τί μοι ταῦτα περὶ δρυὸν ἢ περὶ πέτρην; 35
 Τύνη, Μυσαίων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
 Ὑμνεῦσαι τέρεπσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
 Εἰρεῦσαι, τὰτ' ἑόντα. τὰτ' ἐσόμενα, πρῶτ' ἑόντα,
 Φωνῇ ὀμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος ῥέει αὐδὴ
 Ἐκ στόμάτων ἡδεῖα. γελαῖ δὲ τε δώματα πατρὸς 40
 Ζηνὸς

genere masculino usurpari.
 KREBS.

ret altera lectio, ὥς κλείοιμι,
 si cum ea stare posset ver-
 sus, quod infra quoque
 Poëta utatur verbo κλείειν.
 Quid

32. Θείην.) Magis place-

*Hebenque aurea corona decoram, formosamque Dionem,
Auroramque, Solemque magnum, splendidamque Lunam,
Latonamque, Japetumque, ac Saturnum versipellem,
Terramque, Oceanumque vastum, & Noctem atram:
Aliorumque immortalium sacrum genus semper existen-
tium.*

*Quæ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
Agnos pascentem Helicone sub divino.
Hoc autem me primum Deæ sermone compellarunt,
Musæ Olympiades, filia Jovis Ægiocchi:
Pastores in agris pernoctantes, mala probra, ventres so-
lum,*

*Scimus mendacia multa dicere veris similia:
Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.*

Sic dixerunt filia magni veridica.

*Et mihi sceptrum dederunt, lauri perviridis ramum,
Decerpere mirandum. inspirarunt autem mihi vocem
Divinam, ut canerem tam futura quam præterita.
Et me jubebant celebrare beatorum genus sempiternorum
Se vero primo & postremo semper decantare.
Sed quo mihi hæc circa quercum, aut circa petram?*

*O tu, a Musis ordiamur, quæ Jovi patri
Canendo oblectant magnum animum in Olympo,
Memorantes, & præsentia, & futura, & præterita,
Voce concinentes; illarum vero indefessa fuit vox
Ab ore suavis. vident autem domus patris*

Jovis

*Quid si vero legamus ὡς
πλάττει.*

** Quam conjecturam
protulit vir doctus, eam*

*ex MSS. confirmat Robin-
sonius, eamque, tanquam
sensui magis convenien-
tem, recepi in textum;
sen-*

Ζηνὸς ἐργυρόποιο θεῶν ὅπ'ι λαιριόεσση
 Σκιόναμένη· ἦ χεῖ δὲ κάρη νιφόντος Ὀλύμπου,
 Δάματα ἀθανάτων. αἱ δ' ἄμβροτον ὅσσαν ἰῆσαι,
 Θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν αἰοιδῇ
 Ἐξ ἀρχῆς, ἕς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ἐτι- 45
 κτον,

Οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες εἰῶν.
 Δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.
 Ἀρχομεναί θ' ὑμνεῦσι θεαὶ, λήγασαί τ' αἰοιδῆς,
 Ὅσσαν φέρτατός ἐσι θεῶν, κρατεῖτε μέγιστος.
 Αὔθις δ' ἀνθρώπων τε γένος, κρατερῶν τε γι- 50
 γάντων

Ὑμνεῦσαι, τέρπεσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
 Μῆσαι Ὀλυμπιάδες, κῆραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 Ταῖς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγῆσαι
 Μνημοσύνη. γαυνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέεσσα, καὶ Ἄλκι-
 Δημοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμη- 55
 ράων.

Ἐννέας

sensus est, ut canerem.
 KREBSIUS.

48. Ἀρχόμενα.) Altera lectio, λήγασαι, videretur fortassis melius convenire, si mensura versus ferre posset. Sensus certe est manifestus, idem nempe qui est vers. 34. Σφαῖς δ' αὐτὰς πρῶτον τε καὶ ὕστερον αἰὲν αἰδῶν. qui commode effici non potest, si legamus λήγασαι, nisi ita exponamus:

καὶ λήγασιν αἰοιδῆς subintellige, αὐτὸν ὑμνεῦσαι.

* Λήγασαι.) Viris doctis quibusdam hæc lectio crucem fixit, quoniam, servata ea, metrum laborare putarunt. Itaque Guietus legendum contendit λήγασιν, quod etiam quædam Edd. sunt secutæ. male. Sensus enim non postulat, sed necessario exigit λήγασαι, qui est hic: Iterum Jovis Musæ celebrant & incipien-

*Jovis valde tonantis, Dearum voce a suavi
Dispersa. resonat vero vertex nivosi Olympi,
Domus immortalium. hæc vero immortalem vocem emit-
tentes,*

*Deorum genus venerandum inprimis celebrant cantilena
Ab exordio, quos Tellus & Cælum Latum genuerunt,
Quique ex his prognati sunt Dii, datores bonorum.
Secundo rursus Jovem, Deorum patrem atque etiam
hominum,*

*Incipientesque canunt Dea, & finientes carmen,
Quam sit præstantissimus Deorum, & imperio ma-
ximus.*

*Porro & hominum genus, fortiumque gigantum
Celebrentes, oblectant Jovis mentem in Olympo.
Musæ Olympiades, filia Jovis ægida habentis:
Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
Mnemosyne, collibus Eleutheris imperans,
Oblivionemque malorum, & solatium curarum.*

No-

*ipientes & finientes can-
tum. quomodo Virgilius:
A te principium, tibi de-
sinet. Frigidissimus autem
elicietur sensus, si Guietum
sequare. Sed quomodo
metro constabit, inquis,
integritas sua, hac lectione
servata? Doctissimus qui-
dem Jensus in Lect. Lu-
cian. p. 181. hunc locum
inter ea affert; quibus effi-
ciat, diphthongos etiam
ante consonantes corripi.*

*Sed hæc sententia, Casau-
bono quoque & Salmasio
quondam probata, jam du-
dum a Francio, Bentleio,
& novissime ab Arnaldo est
confutata: qui in Animad.
Critic. p. 29. seqq. omnia
loca, a Jensio l. c. allata
examinat & refellit, in qui-
bus & hunc Hesiodum a
fictitia illa licentia poëti-
ca ita vindicat, ut dicat,
prioris duas syllabas in
ædñs per Synizesin esse,*

tan-

Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα Ζεὺς,
 Νόσφιν ἀπ' αἰθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων,
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὥραι
 Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡμᾶτα πόλλ' ἐτελέσθη
 Ἥ δ' ἔτεκ' ἐννέα κέρας ὁμόφρονας, ἥσιν αἰοιδὴ βο
 Μέμβλεται, ἐν σήθεσσι ἀκηδέα θυμὸν ἐχέσας,
 Τυτθὲν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος
 Ὀλύμπου,

Ἐνθα σφιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
 Παρ' αὐτῆς Χάριες, καὶ Ἰμερος οἰκί' ἔχουσιν,
 Ἐν θαλάσῃ ἐρατὴν δὲ διὰ τόμα ὄσσαν ἰῆσαι, ὅς
 Μέλπονται πάντων τε νόμος, καὶ ἦθεα κεδνά
 Ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὄσσαν ἰῆσαι
 Αἱ τὸτ' ἴσαν πρὸς Ὀλύμπου ἀγαλλόμεναι, ὅππ
 καλῇ,

Ἀμβροσίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
 Ὑμνεύσας ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὑπὸ δῶπος ὀρώρει, τὸ
 Νισσομένων πατέρ' εἰς ὄν, ὃ δ' ἐρανώ ἐμβασσιν
 Λέουε.

Αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 Κάρτεϊ νικήσας πατέρα Κρόνον· εὖ δὲ ἔκαστα
 Ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμαῖς.
 Ταῦτ' ἄρα Μῆσαι αἶιδον, ὀλύμπια δώματ' 75
 ἔχουσαι,

Ἐννέα θυγατέρες μεγάλῃ Διὸς ἐκγεγαυῖαι,
 Κλειά τ', Εὐτέρπη τε, Θάλησά τε, Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρα-
 νίη τε,

Καλ-

tanquam unam, pronun-
 ciandas, & ita effici ver-
 sum Spondaicum : Cujus

sententia subscribo. KREB-
 SIVS.

*Novem enim ei noctes mixtus est prudens Jupiter,
Seorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscen-
dens.*

*Sed cum jam annus exactus, circumvoluta vero essent
tempora*

*Mensium decrescientium, diesque multi transacti essent,
Ipsa peperit novem filias concordēs, quibus carmen
Cura est, in pectoribus securum animum habentibus,
Paululum a summo vertice nivosi cæli,
Ubi ipsi splendidiq̃ue thori, & ædes pulchræ.
Juxta vero eas Gratia & Cupido domos habitant
In conviviis: amabilem autem per os vocem emittentes,
Canunt omniumque leges, & mores venerandos
Immortalium celebrant, amabilem autem per os vocem
emittentes.*

*Istæ tum ibant ad Olympum exultantes voce pulchrâ,
Immortali cantilena: undique vero resonabat terræ
ætra*

*Canentibus hymnos: jucundus vero a pedibus strepitus
excitabatur,*

Euntium ad patrem suum, ille autem in cælo regnat.

Ipse habens tonitru, atque ardens fulmen,

Vi superato patre Saturno. bene autem singula

Immortalibus disposuit simul & ordinavit honores.

Hæc sane Musæ canebant, cælestes domos tenentes:

Novem filiæ magno e Jove prognatæ:

Clioque, Euterpeque, Thaliaque, Melpomeneque,

Terpsichoreque, Eratoque, Polymniæque, Uraniaque,

Cal-

61. Μῆμελῆται.) Ald. edit.
habet μέλῆται: Germ. μέλ-
ῆται: Venet. μεμῆληται.

Sed notum est ex Homero
μεμῆληται contrahi in μεμ-
ῆληται.

Καλλιόπη θ'. ἡ δὲ προΦερεσάτη ἐστὶν ἀπασέων.
 Ἡ μὲν γὰρ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ 80
 Ὅντινα τιμήσῃσι Διὸς κῆραι μεγάλοιο,
 Γενόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλῆων,
 Τῷ μὲν ἐπὶ γλώσση γλυκερὴν χεῖρσιν ἑέρσῃν, **Ηδ.**
 Τῷ δ' ἑπὶ ἐκ σώματος ῥεῖ μείλιχα· οἱ δὲ **ἔνυ** 8.
 λαοὶ

Πάντες ἐς αὐτὸν ὄρωσι, διακρίνοντα θέμιστας 85
 Ἰθέησι δίκησιν. ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων,
 Αἰψά τε καὶ μέγα νῆκος ἐπισαμένως κατέ-
 παυσε.

Τένεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, ἔνεκα λαοῖς
 Βλαπτομένοις ἀγορῇφι μετὰ τροπα ἔργα τε-
 λεῦσι

Ῥηιδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν. 90
 Ἐρχόμενον δ' αἰνὰ ἄψυ, θεὸν ὥς, ἱλάσκονται
 Αἰδοῖ μείλιχίῃ· μετὰ δὲ πρέπαι ἀγρομένοισιν
 Οἷα τοι Μῆσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν
 Ἐκ γὰρ Μῆσάων καὶ ἐκηβίλῃ Ἀπόλλωνος
 Ἄιδρες αἰοῖδοι ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί. 95
 Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες. ὁ δ' ὄλβιος, ὅντινα Μῆσαι
 Φιλεῦνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ σώματος ῥέει αὐδὴ·
 Εἰ γὰρ τις καὶ πένθος ἔχων ἰεοκηδέϊ θυμῷ
 Ἀζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ αἰοιδὸς
 Μῆσάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων 100
 Ὑμνήσῃ, μάκαράς τε θεὸς, οἳ Ὀλυμπον
 ἔχουσιν,

Αἰψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, ἔδὲ τι κηδέων
 Μέ-

*Calliopeque: hac autem præstantissima est omnium.
Hæc enim & reges venerandos comitatur.*

*Quemcunque honoratura sunt Jovis filia magni,
In lucem editumque aspexerint a Jove nutritorum regum,
Huic quidem super linguam dulcem fundunt rorem,
Hujus verba ex ore fluunt blanda: cæterum populi
Omnes ad ipsum respiciunt, reddentem jus
Rectis judiciis. hic autem secure in concione verba fa-
ciens,*

*Statim etiam magnam contentionem scite diremit.
Propterea etiam reges prudentes sunt, quod populis
Damno affectis in foro res iterum integras restituant
Facile, mollibus alloquentes verbis.*

*Incedentem vero per urbem, veluti Deum, venerantur
Reverentia blanda: eminet vero inter ipsos congregatos
Tale Musarum ingens munus hominibus,
A Musis etenim, & eminus feriente Apolline,
Viri cantores sunt super terram & citharædi:
Ex Jove vero reges. Ille vero beatus, quemcunque Musa
Amant: suavis ei ab ore fluit vox.*

*Quod si enim quis, luctum habens recenti dolore saucio
animo,*

*Tristetur, animo dolens, Poëta vero
Musarum famulus res claras priscorum hominum
Laudibus celebraverit, beatosque Deos, qui Olympum in-
colunt;*

*Statim hic sollicitudinum obliviscitur, nec quicquam
dolorum*

Memi-

*nem tanquam verissimam, a Grævio vindicatam, re-
cepi. K.*

Μέμνηται Ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεῶων.
 Χαίρετε τέκνα Διός, δότε δ' ἡμερόεσσαν αἰοιδήν.
 Κλείετε δ' αἰθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ὄντων, 105
 Οἱ Γῆς ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανὸς αἰερόεντος,
 Νυκτὸς καὶ Ὀνοφερῆς, ἔς θ' αἰλμυρὸς ἔτρεφε
 Πόντος.

Εἴπατε δ' ὡς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γέγοντο,
 Καὶ ποταμοὶ, καὶ Πόντος ἀπείριτος, οἶσματι θύων,
 Ἄσρα τε λαμπυρόντας, καὶ ἔρανος εὐρύς πο
 ὕπερθεν.

Οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἑῶν.
 Ὡς τ' ἄφενος δάσσαντο, καὶ ὡς τιμαῖς διέλοντο,
 Ἦδ' καὶ ὡς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔχον Ὀλυμ
 πον.

Ταῦτά μοι ἔσπετε Μῆσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχου
 σαι.

Ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἶπαθ' ὅ, τι πρῶτον γένητ' 115
 αὐτῶν.

Ἦτοι μὲν πρώτιστα Χάος γένητ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖα εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, ὃς ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
 Τάρταρά τ' ἡερόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρυοδείης.
 Ἦδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν αἰθανάτοισι θεοῖσι, 120
 Λυσιμελής, πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων
 Δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βελήν.
 Ἐκ Χάος δ' Ἐρεβὸς τε, μέλαινα τε Νύξ ἐγέ
 νοντο.

Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο.
 Οὗς τέκε κυσσαμένη, Ἐρέβει φιλοτῆτι μι
 γείσα. 125

Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγένετο ἴσον ἑαυτῇ
 Οὐρα.

*Meminit : cito enim deflexerunt eum alio dona
Dearum.*

*Salvete nata Jovis, date vero amabilem captilenam.
Celebrate quoque immortalium divinum genus, semper
existentium,*

*Quæ Tellure progenerati sunt, & Cælo stellato,
Noctæque caliginosa, quosque salsus nutrit Pontus.*

Dicite insuper, ut primum Dii & terrâ fuerint,

Et flumina, & Pontus immensus, æstu furens,

Astraque fulgentia & cælum latum superne :

Et qui ex his nati sunt Dii, datores honorum.

*Utque opes diviserint, & quomodo honores distinxe-
rint,*

*Atque quomodo primum multa juga habentem tenuerint
cælum.*

Hæc mihi dicite Musæ, cælestes domos inhabitantes

*Ab initio : & dicite quodnam primum fuerit il-
lorum.*

Primo omnium quidem Chaos fuit, ac deinde

Tellus lata, omnium sedes tuta semper

Immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi,

Tartaxaque tenebricosa in recessu terræ spatiosa :

*Atque Amor, qui pulcherrimas inter immortales
Deos,*

*Solvens curas, & omnium Deorum, omniumque ho-
minum*

Domat in pectoribus animum, & prudens consilium.

Ex Chao vero Erebusque, nigraque Nox editi sunt.

Ex nocte porro Ætherque & Dies progenerati sunt :

Quos peperit ubi concepisset, Erebo concubitu mixta.

Tellus vero primum quidem genuit parem sibi

Οὐρανὸν ἀσερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα κα-
λύπτοι.

Ὅφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
Γαίνατο δ' ἔρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλῃς
Νυμφέων, αἳ ναίεισιν αὖ' ἔρεα βησσηέντα. 130
Ἥ δὲ καὶ ἀτρυγέτον Πέλαγος τέκεν οἴδματι
Δύον,

Πόντον, ἄττερ Φιλότῃτος ἐφίμερ' αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα, τέκ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
Κοῖόν τε, Κρεῖόν θ', Ὑπερίονά τ', Ἰαπετόν τε,
Θεῖάν τε, Ρεῖαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε, 135
Φοῖβην τε χρυσοσέφανον, Τηθύν τ' ἐρατεινήν.
Τῆς δὲ μεθ' ὀπλότατος γένετο Κρένος ἀγκυλο-
μήτης.

Δεινότατος παίδων· θαλερόν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
Γαίνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἥτορ ἔχοντας,
Βρόντην τε, Στερόπην τε, καὶ Ἀργὴν ὄβριμόν 140
Θυμόν.

Οἱ Ζηνὶ βρόντην τ' ἔδσαν, τεύξαν τε κεραυνόν.
Οἱ δὲ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
Μῆνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐπέκειτο μετώπῳ.
Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, ἐνεκ' ἄρας
σφέων

Κυκλοτερὲς ὀφθαλμὸς εἰς ἐνέκειτο μετώπῳ. 145
Ἰσχύς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγένοντο,
Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριμοι, ἐκ ὀνομαστοί,
Κοτ-

140. Βρόντην.) Hæc lectio Latinorum Poëtarum testimo-
niis confirmatur. Altera autem Ἀσερόπην habet pro
Στερόπην.

*Cælum stellis ornatum, ut ipsam rotam obteget,
Utque esset beatis Diis sedes tuta semper.
Genuit præterea montes altos, Dearum grata do-
micilia*

*Nympharum, quæ habitant per montes saltuosos.
Atque etiam infrugiferum pelagus peperit æstu furens,
Pontum, absque amore suavi. cæterum deinde
Cælo concumbens, peperit Oceanum profundos vortices
habentem,*

*Cæumque, Creumque, Hyperionemque, Japetumque,
Theumque, Rheumque, Themiumque, Mnemosynenque
Phæbenque aurea corona insignem, Tethynque ama-
bilem.*

*Hæc vera post natu minimus natus est Saturnus uaser,
Scruissimus inter liberos: floridum autem odio prosequen-
batur parentem.*

*Porro genuit & Cyclopes superbum cor habentes,
Brontenque, Steropenque & Argen fortis animo præ-
ditum:*

*Qui Jovi & tonitrua dederunt, & fabricarunt fulmina
Qui sane per alia Diis similes erant,
Unus vero oculus media positus erat fronte.*

*Cyclopes vero illis nomen e re erat, eo quod ipsorum
Circularis oculus unicuique inerat fronti;
Roburque & vires, & fraudes erant in operibus.*

*Alii rursus e Tellure & Cælo prognati sunt,
Tres filii magni, & prævalidi, nefandi,*

M 4

Cor-

145. Κυκλωπῆς.) Al. ἰὼν, al. ἴαν. patet autem legen-
dum esse ἴαν, pro ἴς per diæresin.

Κατὸς τε, Βριάρεώς τε, Γύγης θ', ὑπερήφανος
τέκνας.

Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰδσαντο 150

Ἀπλάσιοι κεφαλαὶ δὲ ἑκάστω πεντήκοντα

Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.

Ἰσχύς δ' ἀπλάτας, κρατερὴν, μεγάλῃ ἐπὶ εἶδε.

Ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,

Δεινότετοι πάντων, σφετέρῃ δ' ἥχθοντο 155
τοκῇ

Ἐξ ἀρχῆς, καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτος γένοιτο,

Πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς Φαίος ἐκ ἀνίσσκε,

Γαίης ἐν κεντρῶνι κακῶ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ

Οὐρακός· ἡ δ' ἐντὸς σοναχίζεται Γαῖα πελώρη.

Στενομένην, δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράσσατο 160
τέχνην.

Αἶψα δὲ ποιήσασα γένος πολὺν ἀδάμαντος, *Μοι. 1.1*

Τεῦξε μέγα δρέπανον, καὶ ἐπέφραδε πικρὰ *Φι-Οδ. 6*

λοισιν. *1.1η. Οδ. 24*

Εἶπε δὲ θαρσύνεσσα Φίλον τετιημένη ἦτορ·

Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατέρας ἀτασθαλίας, αἷκ' ἐθέλητε

Πείθεσθαι, πατέρος γε κακὴν τισάμεσθαι 165

λώβην

Ἵμετέρῃ πρότερος γὰρ αἰεὶ κῆρ μῆσατο ἔργῳ

Ὡς Φαίω τὰς δ' αἶψα πάντας ἔλεν θεός, εἰδέ τις

αὐτῶν

Φθέγγεσθε θαρσύνεσσι δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλῆ-
μήτης.

Ἀψ' αὐτίς μύθοισι προσηύδα μητέρας κεδνῇν.

Μῆτερ, ἐγὼ κεν τέτάρ γ' ὑποχόμενος τελέ- 170

σαιμην

Ἔργον, ἐπεὶ πατρός γε δυσανύμεν ἐκ ἀλεγχίζω

Ἡμε-

Cottusque, Briareusque, Gygesque, superba protes.
Quorum centum quidem manus ab humeris prorump-
bant

Diaccessæ: capita vero unicuique quinquaginta.
Ex humeris prognata erant super robustos artus.
Robur autem immensum, validum, ingenti in
statura.

Quotquot enim Tellure & Cæla procreati sunt,
Potentissimi filiorum, a suo infestabantur parente.
Ab initio. & horum quidem ut quisque primum nasce-
batur,

Omnes occultabat, & in lucem non emittebat,
Terra in latebris: malo autem oblectabatur
opere.

Cælum ipsa vero intus ingemiscebat Terra vasta,
Dolens: dolosam vero malamque excogitavit ar-
tem.

Statim vero cum procreasset genus canē ferri,
Fabricavit magnam falcem, edixit vero caris li-
beris.

Dixit autem omnium addens, caro mærens corde:
Filii mei & patris nefarii, si volueritis
Parere, patris malam ulciscemur contumeliam
Vestri. prior enim seva machinatus est opera.

Sic dixit: illos vero omnes invasit metus, neque quis-
piam illorum

Locutus est. confirmato animo tandem magnus Satur-
nus versutus.

Rursus verbis compellavit matrem venerandam:

Mater, ego certe hoc in me recipiens peragam
Faciund, patrem enim detestabilem nihil curo

Ἡμετέρῃς πρότερος γὰρ αἰκέα μήσατο ἔργα·
Ὡς Φάτο γήθησεν δὲ μέγα Φρεσὶ Γαῖα πε-
λώρη.

Εἶσε δὲ μιν κρίψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
Ἄρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπέδηκατο 175
πάντα

Ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐκάγων μέγας Οὐρανός· ἀμ-
φὶ δὲ Γαίῃ

Ἰμείρων Φιλότῆτος ἐπέσχετο καὶ ῥ' ἐτανύθη
Πάντῃ· ὃ δ' ἐκ λοχεῶιο παῖς ὠρέξατο χειρὶ
Σκaiῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἄρπην,
Μακρὴν, καρχαρόδοντα φίλῃ δ' ἀπὸ μήδεα 180
πατρός

Ἐσσυμένως ἤμισε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
Ἐξοπίσσω· τὰ μὲν ἔτι ἐτώσια ἐκφυγε χερσός·
Ὅσσά γὰρ ῥαθάμγγες ἀπύσσουθεν αἱματόεσ-
σαι,

Πάσας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν,
Γείνατ' Ἐρίνυς τε κρατεράς, μεγάλας τε 185
Γίγαντας,

Τεύχεσι λαμπομένους, δόλγῃ ἔγχεα χερσὶν
ἔχοντας,

Νύμφας θ' αἷς Μελίας καλέεσθ' ἐπ' ἀπείρονα
γαῖαν.

Μήδεά θ', ὥς τὸ πρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι
Κάββαλ' ἐπ' Ἠπείροιο πολυκλύσῳ ἐνὶ Πόντῳ·
Ὡς φέρετ' ἀμπέλαγος πελὺν χρόνον ἀμφὶ 190
δὲ λευκός

Ἀφρός ἀπ' ἀθανάτεσ χερσὸς ὤρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κέρει
Ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
Ἐπλετο· ἔνθεν ἔπειτα περίρρυτον ἵκετο Κύπρον.
Ἐκ

Nostrum. prior enim sæva meditatus est opera.

*Sic dixit: gavisa est autem valde animo Tellus
ingens.*

*Collocavit autem ipsum celans in insidiis: indidit ve-
ro manui*

*Falcem asperis dentibus: dolo autem instruxit omni.
Venit autem Noctem adducens magnum Cælum: undi-
que vero Telluri*

*Flagrans desiderio concubitus incumbibat, & sane exten-
sus est*

*Passim. ex insidiis autem filius petiit manu
Sinistra, dextra vero inmanem cepit falcem,
Longam, asperos dentes habentem, sui que genitalia
patris*

*Festinanter demessuit, rursusque abiecit ut ferrentur
Pone. illa quidem non incassum elapsa sunt manu:*

*Quotquot enim guttæ proruperunt cruenta,
Omnes suscepit Terra. circumvolutis autem annis,
Produxit Erinnyasque validas, magnosque Gigantes,
Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
Nymphasque, quas Melias vocant super immensam
terram*

*Testesque, postquam ut prius (scil. dictum) resecurit
ferro,*

Projecit e continenti undis agitatum in pontum.

*Sic ferebantur per pelagus longo tempore: circumcirca
vero alia*

*Spuma ab immortalī corpore oriebatur: in ea autem
puella*

*Innutrita est: primum vero ad Cythera divina
Vehebatur, inde tum circumfluviam pervenit ad Cyprum.*

Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός· ἀμφὶ δὲ ποίη
Ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν αἰέζετα τὴν δ' Ἄφρο- 195
δίτην,

Ἄφρογενὴ τε θεῶν, καὶ εὐσέφανον Κυθέρειαν
Κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἄνδρες, ἕνεκ' ἐν Ἀφρῶ
Θρέφθη· ἀτὰρ Κυθέρειαν, ἃτι προσέκυρε Κυθή-
ροις.

Κυπρογενὴ δ', ὅτι γέντο παλυκλύτῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
Ἡδὲ Φιλομμηδέα, ὅτι μμηδῶν ἐξεφαάνθη 200
Τῇ δ' Ἔρος ὠμάρτησε καὶ Ἴμερος ἔσπετο καλός,
Γενομένη τὰ πρῶτα θεῶν τ' ἐς Φῦλον ἴσση.
Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἥ δὲ λέλαγχε
Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Παρθενίας τ' ὀάρας· μειδήματά τ' ἐξαπα- 205
τας τε,

Τέρψιν τε γλυκερὴν, Φιλοότητά τε, μελιχρὴν τε.

Τὰς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπικλήσιν καλέεσκεν,
Παῖδας νεοσσίων μέγας Οὐρανόσ, ὅς τέκεν αὐτός.
Φάσκε δὲ, τιταίνοντας αἰτασθαλίῃ μέγας ῥέξαι·
Ἔρχον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθε 210
ἔσεσθαι.

Νύξ δ' ἔτεκε συγγεῖν τε Μόρον καὶ Κῆρας μέλαιναν,
Καὶ Θάνατον· τέκε δ' Ὕπνον· ἔτικτε δὲ Φῦλον
Ὀνείρων,

Οὐτὶνι νοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νύξ ἐρεβεννή.
Δεύτερον αὖ Μῶμον, καὶ Ὀϊζὺν ἀλγινόεσσαν.
Ἐσπερίδας θ', αἷς μῆλα πέρην κλυτῆ 215
Ὠκεανοῖα

Χρῦα

209. Φάσκε.) Τιταίνοντας quidam exponunt no-
centes.

*Prodiit vero veneranda formosa Dea : circum vero herba
Pedibus sub mollibus crescebat : Aphroditem autem
ipsam,*

*Spuma progeneratam Deam, & decoram pulchris seris Cy-
theream,*

*Nominant tam Dii quam homines : eo quod in spuma
Nutrita fuit : Cytheream autem, quod appulit Cythera :
Cyprigenam vero, quod nata sit undosa in Cypro :
Atque amantem genitalia, quia ex genitalibus emerfit.
Hanc vero Amor comitatus est, & Cupido sequebatur
pulcher.*

*Natam primum, & Deorum ad cætum euntem.
Hunc vero ab initio honorem habet, atque sortita est
Sortem inter homines & immortales Deos,
Virgineas confabulationes, & risus, & deceptiones,
Oblectationemque suavem, & amicitiam, blanditiasque.*

*Illos vero pater Titanas cognomento vocabat,
Filios objurgans magnus Cælus, quos genuit ipse.
Diæbat porro, festinantes ex protervia magnam pa-
trasse*

*Facinus, cujus deinceps ultio in posterum futura sit.
Nox præterea peperit odiosum Fatum, & Parcæ
atram,*

*Et Mortem : peperit etiam Somnum, peperit vero agmen
Somniorum :*

*Quæ nulli mixta Dea peperit Nox obscura.
Rursum postea Momum, & Ærumnam dolore plenum,
Hesperidesque, quibus mala ultra inclytum Oceanum*

Aurea

*centes. sed judicet lector, num potior sit in-
terpretatio extendentes, scilicet manum.*

Χρύσεα καλά μέλεσι, Φέροντά τε δένδρεα καρ-
πόν.

Καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποιήσας,
Κλωθώ τε, Λάχεσίν τε, καὶ Ἄτροπον αἶτε βρο-
τοῖσι

Γεινομένοισι διδῶσιν ἔχειν ἀγαθόν τε, κακόν τε,
Αἴτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέ- 220
πισταί,

Οὐδέποτε λήγῃσι θεὰ δεινοῖο χόλοιο,
Πρὶν γ' ἀπὸ τῶ δώωσι κακὴν ὅπιν ὅσιν ἀμάρτη·
Τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
Νύξ ὅλοή· μετὰ τήν δ' Ἀπάτην τέκε, καὶ Φιλότητα,
Γῆρας τ' ἐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον. 225
Ἀυτὰρ Ἔρις συγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινέεντα,
Λήθην τε, Λιμόν τε, καὶ Ἀλγεα δακρυέεντα,
Ὑσμίνας τε, Φόνους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκλασίας τε,
Νείκεά τε, ψευδέας τε Λόγους, Ἀμφιλογίας τε,
Δυσνομίην, Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλοισιν 230
Ὅρκον θ', ὅς δ' ἡ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμύσση.
Νηρέα τ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
Πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέεσι γέροντα,
Οὐνεκὰ νημερτῆς τε καὶ ἥπιος· ἐδὲ θεμισέων 235
Λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δήνεα οἶδεν.
Αὐτὶς δ' αὖ θαύμαντα μέγαν, καὶ ἀγένορας
Φόρκυν,

Γαίη μισγόμενος, καὶ Κητὼ καλλιπαίρητον,
Εὐρυδίην τ' αἰδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμόν ἔχουσιν.
Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγήρατα τέκνα θεάων 240
Πόν-

*Aurea pulchra curæ sunt, ferentesque arbores fructus,
Et fatales Deas, & Parcas genuit immites,
Clothoque, Lachésinque & Atropon: quæ mortalibus
Nascentibus dant habendum bonumque malumque,
Quæque hominumque Deorumque delicta persequentes,
Nunquam desinunt Dea a vehementi ira,
Priusquam illi rependerint malam ultionem, quisquis
peccarit.* (nibus,

*Peperit præterea & Nemésin, cladem mortalibus homi-
Nox perniciofa: post hanc Fraudem enixa est, & Concu-
bitum,*

*Seniumque noxium, & Contentionem peperit pertinacem.
Caterum Contentio odiosa peperit quidem Laborem mo-
lestum,*

*Oblivionemque, Famemque, & Dolores lacrymabiles,
Pugnasque, Cædesque, Præliaque, Stragesque virorum,
Furgiaque, menducesque Sermones, Disceptationesque,
Legum contemptum, Noxamque, familiares inter sese:
Juramentumque quod plurimum terrestres homines
Ledit, quando quispiam volens pejeraverit:*

*Nereumque alienum a mendacio, & veracem genuit Pon-
Maximum natu filiorum: sed vocant senem, (tus,
Eo quod verus atque placidus: nec juris & æqui
Obliviscitur, sed iusta & mansueta consilia novit.*

*Deinde rursum Thaumantem magnum & fortem Phorcyn,
Terra commistus, & Ceto formosam,
Eurybiamque, ferreum in pectore animum habentem.
Ex Nereo porro prognatae sunt perquam amabiles filiae
Dearum*

Ponto

μεγάλα, ἱέρεια, ἣ ὑπεκαρήφανα τέκνα, δὲ τὸ πάρος.

Πόντῳ ἐν αἰγυγέτῳ, καὶ Δωρίδος ἠὲ κόμοιο,
 Κέρης Ὀκεανοῖο τελέεντος ποταμοῖο,
 Πρωτῷ τ', Εὐκράτῃ τε, Σαῷ τ', Ἀμφιτρίτῃ τε,
 Εὐδῶρῃ τε, Θέτις τε, Γαλήνῃ τε, Γλαύκῃ τε,
 Κυμοδόῃ, Σπειῷ τε, Θοῇ, Θαλίῃ τ' ἐρέεσσα, 245
 Καὶ Μελίτῃ χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμένῃ, καὶ Ἀγαστῇ,
 Πασιδέῃ τ', Ἐρατῷ τε καὶ Εὐνείκῃ ῥοδόπηχυν,
 Δωτῷ τε, Πρωτῷ τε, Φέρεσσά τε, Δυναμένη τε,
 Νησαίῃ τε, καὶ Ἀκταίῃ, καὶ Πρωτομέδεια,
 Δωρίς, καὶ Πανόπῃ, καὶ εὐειδῆς Γαλαΐτεια, 250
 Ἴπποδόῃ τ' ἐρέεσσα, καὶ Ἴππονόῃ ῥοδόπηχυν,
 Κυμοδόκῃ θ', ἥ κύματ' ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ,
 Πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων, σὺν Κυματολήγῃ,
 Ῥεῖα περὶ νύει, καὶ εὖσφύρω Ἀμφιτρίτῃ
 Κυμῶτ', Ἡϊόνῃ τε, εὖσέφανός θ' Ἀλιμῆδῃ, 255
 Γλαυκονόμῃ τε Φιλομμειδῆς, καὶ Ποντοπόρεα,
 Λεαγόρῃ τε, καὶ Εὐαγόρῃ, καὶ Λαομέδεια
 Πελυνόμῃ τε, καὶ Λύτονοῃ, καὶ Λυσισάνασσα,
 Εὐάρενῃ τε Φυῇ τ' ἐρατῇ, καὶ εἶδος ἄμωμος
 Καὶ Ψαμάθῃ χαρίεσσα δέμας, δῖη τε Με- 260
 νίππῃ

Νησῷ τ', Εὐπόμπῃ τε, Θεμισῷ τε, Προνόῃ τε
 Νημερτῆς θ', ἥ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοισι.
 Αὐταὶ μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
 Κέρει πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖα.
 Θαύμας δ' Ὀκεανοῖο βαθυρρεΐταιο θυγάτηρ 265
 Ἠγάγετ' Ἠλέκτρην ἥ δ' ἀκείαν τέκεν Ἴριν,
 Ἠυκόμης θ' Ἀρπυίας, Ἀελλῷ τ', Ὀκυπέτην τε,
 Αἱ δ' ἀνέμων πνοῇσι καὶ οἴωνοις ἅμ' ἔπονται,
 Ὀκείης

*Ponto in infructuoso, & ex Doride pulchra,
 Filia Oceani ultimi fluvii,
 Protoque, Eucrateque, Saoque, Amphitriteque,
 Eudoraque, Tbetisque, Galneque, Glanceque,
 Cymothoë, Spioque velox, Thaliaque jucunda,
 Et Melita gratiosa, & Eulimene & Agave,
 Pasitheaque, Eratoque, & Eunice roseis lacertis prædita,
 Dotoque, Protoque, Pherusaque, Dynameneque,
 Neseaque, & Actæa, & Protomedia.
 Doris, & Panope, & speciosa Galatea,
 Hippothoëque amabilis, & Hippone roseis lacertis prædita,*

*Cymodoceque, quæ fluctus in obscuro ponto,
 Et flatus vehementium ventorum, una cum Cymatolege,
 Facile mitigat, & cum pulchros talos habente Amphitrite:*

*Cymoque, Ejoneque, pulchreque coronata Halimede,
 Glauconomeque hilaris, & Pontoporia,
 Liagoreque, & Euagore, & Laomedia:
 Polynomeque, & Autonoë, & Lysianassa,
 Euarneque tam indolis grata, quam inculpatæ formæ.
 Et Psamathe decora corpore, divinaque Menippe:
 Nesoque, Eupompeque, Themistoque, Pronoëque,
 Nemertesque, quæ patris habet animum immortalis,
 Hæ quidem ex Nereo inculpato procreata sunt
 Filiae quinquaginta, inculcata opera callentes.
 Thaumās vero Oceani profundiflui filiam
 Duxit Electram. hæc autem celerem peperit Irim,
 Pulchricomasque Harpyias, Aëллоque, Ocypetenque,
 Quæ ventorum flamina, & aves assequuntur*

Ὠκείης πτερύγεσσι μεταχρόνια γὰρ ἴαλλον.
Φόρκυι δ' αὖ Κητῶ Γραίας τέκε καλλιπαί- 270
ρηος.

Ἐκ γενετῆς πολιᾶς, ταῖς δὴ Γραίας καλέεσιν
Ἀθάνατοί τε θεοὶ, χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι,
Πεφρηδῶ τ' εὐπεπλον, Ἐνυῶ τε κροκόπεπλον,
Γοργῆς θ', αἷ ναίεσι πέρεν κλυτῷ Ὠκεανοῖο,
Ἐχαιτῇ πρὸς νυκτός· ἵν' Ἑσπερίδες λιγύ- 275
φωνοι.

Σθενώ τε, Ἐυρυάλη τε, Μένεσά τε λυγρὰ πα-
θῆσα.

Ἡ μὲν ἔην θνητὴ, αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω
Δί δύο. τῇ δὲ μὴ παρελέξατο Κυανοχαίτης,
Ἐν μαλακῷ λεμῶνι, καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειρο- 280
τόμησεν,

Ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγαιος ἵππος·
Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὠκεανῷ περὶ πηγὰς
Γαίνεθ' ὁ δ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ Φίλησι.
Χ' ὦ μὲν ἀποπτάμενος, προλιπὼν χθόνα μητέ-
ρα μήλων,

Ἴκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει, 285
Βροντὴν τε σεροπὴν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.
Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικάρηνον Γηρυονῆα,
Μιχθαῖς Καλλιρόῃ κέρη κλυτῷ Ὠκεανοῖο.
Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάρριξε βίῃ Ἡρακλεΐη,
Βασίπαρ' εἰλιπόδεσσι, περιρρύττω αἶν' Ἐρυθείη. 290
Ἡμα-

269. Μεταχρόνια.) In ca-
lum volabant: caelum enim
etiam χρόνον dici annotat

Schol. Sed sunt, qui le-
gant μεταχθόνια, ut sit re-
lictā terra.

Pernicibus alis. sublimes enim feruntur.
Phorco post hæc Ceto Græas peperit formosa.
A partu canas, quas ob id Græas vocant
Immortalesque Dii, humique incedentes homines.
Pephredoque pulchro peplo, Enyoque croceo peplo,
Gorgonesque, quæ habitant celebrem Oceanum,
In extrema parte ad occasum: ubi Hesperides ar-
guta,
Sthenoque, Euryaleque, Medusaque, gravia perpeffa.
Ipsa erat mortalis, ast aliæ immortales, & senio non
obnoxia
Dna: cum una concubuit cærulea casarie Neptunus
In molli prato & floribus vernis.
Ejus autem Perseus caput cum amputasset,
Exiliit Chrysaor magnus, & Pegasus equus.
Huic quidem cognomentum erat, quod Oceani apud fon-
tes
Natus esset: hic, quod ensẽ aureum tenebat manibus
suis.
Et ille quidem cum avolasset, relicta terra matre peco-
rum,
Pervenit ad immortales: Jovis vero in domo habitat,
Tonitruque & fulgur ferens Jovi prudenti.
Chrysaor porro genuit tricipitem Geryonem,
Mixtus Calliroæ filia nobilis Oceani.
Illum quidem armis exiit Hercules,
Boves apud flexipedes, circumflua in Erythia:

Die

270. Καδμει.) Al. καδμει.
 εἰρηνοσ.

288. Μιχθαις.) Versus

hic in omnibus exemplari-
 bus collocatus reperitur 9.
 vers. superius, post illum

Ἡματι τῷ, ὅτε περ βῆς ἤλασεν εὐρυμετώπης.
 Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν, διαβαῖς πόρον Ὀκεανοῖο,
 Ὀρθρον τε κτεῖνας, καὶ βεκόλον Ἐυρυτίωνα.
 Σταθμῷ ἐν ἡερόεντι, πέρην κλυτῷ Ὀκεανοῖο.
 Ἄ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, ἔδεν 295
 εἰκός

Θνητοῖς ἀνθρώποις, ἔδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆϊ ἐνὶ γλαφυρῷ, θείην κρατερόφρον' Ἐχιδναν.
 Ἡμισυ μὲν νύμφην ἐλικώπιδας, καλλιπάρηον,
 Ἡμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινὸν τε μέγαν τε,
 Ποικίλον, ὠμησὴν, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης 300
 Ἐνθα δέ οἱ σπῆος ἐσὶ κάτω, κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
 Τηλῷ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀν-
 θρώπων.

Ἐνθ' αἶρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
 Ἡ δ' ἔρυτ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνας λυγρῇ
 Ἐχιδνᾷ,

Ἀθάνατος νύμφῃ καὶ ἀγῆρατος, ἥματα 305
 πάντα.

Τῇ δὲ Τυφάονα φασὶ μιγήμεναι ἐν Φιλότῃτι,
 Δεινόν θ', ὕβρισήν τ' ἄνεμον, ἐλικώπιδι κέρη.
 Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
 Ὀρθρον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆϊ.
 Δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, ἔτι φα- 310
 τεῖον,

Κέρβερον ὠμησὴν, Ἀΐδεω κύνα χαλκεόφωνον,
 Πεντηκοντακάρηνον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε.

Τὸ

Ἐν μαλακῷ, cum tamen eo
 pertinere nullo modo possit.
 Nam tres tantum traduntur
 Gorgones, Stheno, Euryale,

& Medusa, neque in his re-
 censetur Calliroë. Quo-
 circa nos, G. Canterum se-
 quuti

*Die illo cum boves egit latas frontes habentes
Tirynthium in sacram, mensus iter Oceani,
Orthroque interfecto, & hubulco Eurytione,
Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.
Ipsa insuper peperit aliud monstrum, ingens, nihil
simile*

*Mortalibus hominibus, neque immortalibus Diis,
Specu in concavo; divinam animo infraeto Echid-
nam:*

*Dimidio nympham, nigris oculis, pulchris genis,
Dimidio item ingentem serpentem, horrendumque ma-
gnumque,*

*Varium, crudivorum, divinae sub cavernis terra,
Illic vero ei specus est in imo, cava sub petra,
Procul ab immortalibusque Diis mortalibusque homi-
nibus:*

*Ibi sane ei destinarunt Dii inclytas domos incolere.
Atque coërcebatur apud Syros sub terra tetra Echidna,
Immortalis nympa & senii expers, diebus omnibus.
Huic Typhaonem ajunt mixtum esse concubitu,
Vehementem & violentum ventum, nigris oculis decoræ
puellæ.*

*Illa vero gravida facta, peperit fortes filios.
Orthrum quidem primo canem peperit Geryoni.
Iterum secundo edidit partu immensum, dirum,
Cerberum crudivorum, Plutonis canem magna voce,
Quinquaginta capitum, impudentemque fortemque.*

N 3

Ter-

quuti, versum illum huc
transtulimus. Nam hoc
cum historia plane conve-
nit, quæ tota repetitur Κύρη

δ' Ὀκεανῶ, supra in Aspide,
vers. 142.

297. Σπῆϊ. Alii rectius
legunt

Τὸ τρίτον, ὅδρην αὐτίς ἐγένεατο λύγρ' εἰδυῖαν
Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,

Ἄπλητον κοτέεσσαι βίη Ἡρακληεῖη. 315

Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεῖ χαλκῷ

Ἀμφιτρυωνιάδης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Ἰολαῶ,

Ἡρακλῆς, βελῆσιν Ἀθηναίης Ἀγελείης.

Ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε, πνέεσαν αἰμαϊμάκετον πῦρ,

Δεινὴν τε, μεγάλην τε, ποδώκεά τε, κρατε- 320

ρὴν τε.

Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν, χαροποῖο λέ-
οντος,

Ἡ δὲ χιμαίρης ἡ δ' ὄφις κρατεροῖο δράκοντος.

Πρόθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χιμαίρα,

Δεινὸν ἀποπνεύσασα πυρὸς μένος αἰδομένοιο.

Τὴν μὲν Πήγασος εἶλε, καὶ ἐὼλὸς Βελλερο- 325

φόντης.

Ἡ δ' ἄρα Φῖκ' ὀλοὴν τέκε, Καδμείοισιν ὄλεθρον,

Ὁρθρῷ ὑποδηθεῖσα· Νεμειᾶϊόν τε λέοντα,

Τὸν ῥ' Ἥρη θρέψασα, Διὸς κυδρὴ παρὰ κοιτίς,

Γυνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.

Ἐνθ' ἄρ' ὄγ' οἰκείων, ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀν- 330

θρώπων,

Κοιρανέων Τρητοῖο, Νεμείης, ἡ δ' Ἀπέσαντος

Ἀλλά ἐῖς ἐδάμασσε βίης Ἡρακληεῖης.

Κητώ δ' ὀπλότατον, Φόρκυι Φιλότητι μιγῆισα,

Γείνα-

legunt σπάσ, σπέος, ἑσος, τῆ,
antrum.

321. Χαροποῖο.) Χαροπός,
Ictitiam cordis vultu pro-
dens. Peculiariter autem

χρῶμα quoddam dicitur
χάροπον & χαροποί, qui eo
sunt præditi. Is color pu-
tatur esse cæsius vel cœru-
leus, vel etiam fulvus, ut

hic

*Tertio, Hydram rursus genuit perniciosam
Lerneam, quam exutrivit Dea albis ulnis Juno,
Insatiabiliter indignans Herculi.*

*Ac illam quidem Jovis filius occidit saevo ferro
Amphytryoniades, cum bellicoso Iolao,
Hercules, ex consiliis Minervæ Ageleæ
Tum ipsa Chimeram peperit, spirantem terribilem
ignem,*

*Trucemque, magnamque, pernicemque, validamque,
Elius erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,
Alterum capellæ: tertium vero serpentis robusti dra-
conis.*

*Ante lea, pone vero draco, in medio autem capra,
Horrende efflans ignis vim ardentis.*

*Hanc quidem Pegasus occidit, & strenuus Bellerophontes,
Ella sane Sphingem exitialem peperit, Cadmeis perni-
ciem,*

*Ab Orthro subacta: Nemeamque leonem,
Quem Juno cum enutrivisset, Jovis veneranda uxor,
In locis fertilibus collocavit Nemeæ, cladem homi-
nibus,*

*Ebi sane hic commorans, damna intulit hominibus,
Imperans Treto, Nemeæ, atque Apefanti.*

Sed ipsum robustus domuit Hercules.

Ceto vero minimum natu, cum Echorcyne concubita mixta,

N 4

Re-

hic pro fulvo leone sumi-
tur.

326. * Φῑξ') Antea lege-
batur Σφίγγ'. Sed Scholia-
stes docet, quondam lectum

fuisse, Φῑξ' ὄλεον, quod ex-
plicat σφίγγα ὄλεον. conf.
Grævium ad fr. l. pluribus
hanc lectionem vindican-
tem. K.

Γείνασθ' ὀφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γάλης,
Πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεα μῆλα φυ- 335
λάσσει.

Τέτο μὲν ἐκ Κητῆς καὶ Φόρκυος γένος ἐσὶ.
Τηθύς δ' Ὀκεανῷ ποταμὸς τέκε δινῆεντας,
Νεῖλον τ', Ἀλφειὸν τε, καὶ Ἡριδανὸν βαθυδίνην,
Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε, καὶ Ἴστρον καλλιρέεθρον,
Φᾶσιν τε, Ῥῆσον τ', Ἀχελώϊον ἀργυροδίνην, 340
Νέσσον τε, Ῥοδίον θ', Ἀλιάκμονά θ', Ἑπτάπο-
ρόν τε

Γρήνικόν τε, καὶ Αἴσηπον, Θείον τε Σιμῶντα,
Πηνειόν τε, καὶ Ἑρμον, εὐρρείτην τε Κάϊκον,
Σαγγαρίον τε μέγαν, Λάδωνά τε, Παρθένιον τε.
Εὐνὸν τε, καὶ Ἀρδῆσκον, Θείον τε Σκάμανδρον. 345
Τίττε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἷ' κατὰ γαῖαν
ἄνδρας κερίζουσιν, Ἀπόλλωνι ξὺν ἄνακτι,
Καὶ ποταμοῖς ταύτην δὲ Διὸς παρὰ μοῖραν
ἔχουσι,

Πειθώ τ', Ἀδμήτη τε, Ἰάνθῃ τ', Ἠλέκτρῃ τε,
Δωρίς τε, Πρυμνώ τε, καὶ Οὐρανίῃ Θεοειδῆς, 350
Ἰππώ τε, Κλυμένη τε, Ῥοδία τε, Καλλιρόῃ τε,
Ζευξώ τε, Κλυτίῃ τε, Ἰδυϊά τε, Πασιδόῃ τε,
Πληξαύρῃ τε, Γαλαξαύρῃ τε, ἔρατῇ τε Διῶνῃ,
Μηλόβοσις τε, Θόῃ τε, καὶ εὐειδῆς Πολυδώρῃ,
Κερκῆϊς τε Φυὴν ἔρατῇ, Πλατῶ τε βοῶπις, 355
Περσηΐς τ', Ἰάνειρά τε, Ἀκάτῃ τε, Ξάνθῃ τε,

Πε-

345. Εὐνὸν.) In nonnul-
lis exemplaribus est Ἀλδῖ-
σκις, pro Ἀρδῆσκις.

356. Ἀκάτῃ.) Ab ἀκάτῳ

acuō, accentus retrahitur,
discriminis causa, ἀκασός, ἢ
ὄν, sic ἔρασός amabilis: at
quum est nomen viri, re-
trahi-

*Peperit gravem serpentem, qui obscura in latibulis terræ
Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.*

Hoc quidem Cetus & Phorcynis genus est.

*Tethys autem Oceano flumina peperit vorticosa,
Nilumque, Alpheumque, & Eridanum profundos vorti-
ces habentem*

*Strymonem, Maeandrumque, & Istrum pulcherrimum,
Phasinque, Rhesumque, Acheloiurn limpidum,
Nessumque, Rhodiumque, Haliacmonemque, Heptapo-
rumque*

*Granicumque, & Aesepum, divinumque Simoënta,
Peneumque, & Hermum, amœneque fluentem Caicum,
Sangariumque magnum, Ladoneumque, Partheniumque,
Euenumque, & Ardescum, divinumque Scamandrum.
Peperit quoque filiarum sacrum genus, quæ per ter-
ram*

*Viros a teneris educant, una cum Apolline rege,
Et fluminibus: hanc vero a Jove sortem habent,
Pitboque, Admeteque, Jantheque, Electraque,
Dorisque, Prymnoque, & Urania forma Deam referens,
Hippoque, Clymeneque, Rhodiaque, Calliroëque,
Zeuxoëque, Clythieque, Idyiaque, Pasitboëque,
Plexaureque, & Galaxaure, amabilisque Dione,
Melobosisque, Thoëque, & venusta Polydora,
Cercesque indole amabilis, Plutoque magnis oculis,
Perseisque, Janiraque, Acasteque, Xantheque,*

N 5

Petra.

trahitur accentus, Ἐπυρος,
Rom. XVI, 23. vel ab ἑπαι-
ρος, η, ον, non ornatus, κοίςω,
orno. Joh. Tzetzes: ἀνάσσει,

ἡ θεραπεία, sanatio, ἀνέστη, ἔ, ὁ, Med-
icor. ἀνέστη, ἔ, ὁ, Medi-
cus. Verum primum Ety-
mon convenienti9 videtur.

Πετραίη τ' ἐρώεσσα, Μενεδά τ', Εὐρώπη τε,
Μῆτις τ', Εὐρυνόμη τε, Τελεδά τε κροκόπε-
πλος.

Κρυσίη τ', Ἀσίη τε, καὶ ἱμερόεσσα Καλυψώ·
Εὐδώρη τε, Τύχη τε, καὶ Ἀμφιρῶ, Ὠκυρόη τε· 360
Καὶ Στύξ, ἥ δ' ἂν σφέων προφερεσάτη ἐστὶν ἀπα-
σέων.

Αὐταὶ δ' Ὠκεανῷ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
Πρεσβύταται κῆρα· πολλὰ γέ μιν εἰσι καὶ ἄλλα·
Τρεῖς γὰρ χίλιαί εἰσι τανύσφυροι Ὠκεανίναί,
Αἵ ῥα πολυσπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης 365
Πάντη ὁμῶς ἐφέπεσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες,
Τιέες Ὠκεανῷ, τὲς γένετο πότνια Τηθύς·
Τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτῶν ἄνδρα ἐνί-
σπειν·

Οἱ δὲ ἑκάστοι ἴσασιν οἳ ἂν περὶ ναιετάωσι. 370
Θεία δ' Ἡελίον τε μέγαν, λαμπρὰν τε Σελήνην,
Ἡώ θ', ἥ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνει,
Ἀθανάτοισ τε θεοῖς τοῖ ἔρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
Γαίαν θ', ὑπευνηθεῖς Ὑπερίονος ἐν Φιλότῃτι.
Κρίω δ' Εὐρυδίῃ τίκτεν, Φιλότῃτι μιγεῖσα, 375
Ἀσφαῖον τε μέγαν, Πάλλαντά τε, δῖα θεάων,
Πέρ-

363. *Πρεσβύταται.) Red-
ditur: *maiores natu. male.*
πρεσβύταται, h. l. sunt *ma-*
xime venerandæ, præstan-
tissima. Sæpe eo sensu
apud Poëtas imprimis ea
vox. Homer. *Ιλινδ. δ. v. 59.*

Καὶ μὲ πρεσβυτάτην τίκε-
το χρόνος ἀγκυλομήτης.
Ubi Scholia recte, ἐντιμιο-
τάτην. & sic Ὀδυσσ. N. v.
142. aliisque locis multis.
Interpretes sæpe in ea vo-
ce sunt lapsi. K.

*Petræaque lepida, Menesthoque, Europaque,
 Metisque, Eurynomeque, Telesthoque croceo peplo:
 Crisieque, Asiaque & amabilis Calypso:
 Eudoreque, Tycbeque, & Amphiro, Ocyroëque:
 Et Styx, quæ ipsarum excellentissima est omnium.
 Atque hæc Oceano & Tethyde prognatæ sunt,
 Præstantissimæ filiæ. multæ quidem sunt & aliæ.
 Ter mille enim sunt pulchræ filiæ Oceani,
 Quæ sane dispersæ terram, & profunditates lacus,
 Possim pariter incolunt, Dearum splendida proles.
 Tot rursus alii fluvii cum strepitu fluentes,
 Filii Oceani, quos peperit veneranda Tetlys:
 Quorum nomina difficile omnium mortalem virum pro-
 loqui:*

*Sed singuli noverunt, quicunque circumhabitant.
 Tibi præterea Solemque magnum, lucentemque Lu-
 nam,*

*Auroramque, quæ omnibus terrestribus lumen præbet,
 Immortalibusque Diis qui cælum latum tenent,
 Genuit, congressa cum Hyperione in concubitu.
 Crio autem Eurybia peperit, per amorem mixta,
 Astræumque magnum, Pallantemque, præstantissima
 Dearum,*

Per-

370. *Οἱ δὲ Ζηνοί.)* Legi-
 tur etiam *ὅσοι περὶ αἰθέρας.*

375. *Κρίω.)* Omnino le-
 gendum est & corrigend-
 um, *Κρίω δ' Εὐρυβίῃ:* ut
 sit sensus, Eurybiam pepe-
 risse Creo &c. Nam vir

Creus recensetur supra in
 catalogo filiorum Cæli &
 Terræ, vers. 134. Eurybiæ
 autem mulieris sit mentio,
 v. 239. ubi *Εὐρυβίῃ* ex Pon-
 to, & terra prognata dici-
 tur. Porro in hoc versu

pro

Πέρσην θ', ὃς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνησιν.
 Ἀσραΐω δ' Ἡὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
 Ἀργέσῃν Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰψήροκέλευθον,
 Καὶ Νότον, ἐν Φιλότητι θεῶν θεὰ εὐνηθεῖσα. 380
 Τῆς δὲ μετ' ἀσέρα τίκτεν Ἐωσφύραν ἡριγένεια,
 Ἀσρα τε λαμπετόωντα τά τ' ἔρανος ἔσεφάνωται.
 Στύξ δὲ τέκ' Ὠκεανῷ θυγάτηρ, Πάλλαντι μὲν
 γείσα,

Ζῆλόν καὶ Νίκην καλλιόφυρον ἐν μεγάροισι,
 Καὶ Κράτος, ἠδὲ Βίην, ἀριδείκτα γείνατο 385
 τέκνα,

Τῶν ἕκ' ἑς' ἀπᾶνευθε Διὸς δόμος, ἔδῃ τις ἔδρη,
 Οὐδ' ὁδός, ὅππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει.
 Ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἐδρίωνται.
 Ὡς γὰρ ἐβέλευσε Στύξ ἄφθιτος, Ὠκεανίνῃ,
 Ἡματιτῷ, ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστερο- 390
 πητῆς

Ἀθανάτης ἐκάλεσσε θεὸς ἐς μακρὸν Ὀλυμπόν.
 Εἶπε δ', ὃς ἂν μετὰ εἶο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
 Μὴ τιν' ἀπορῥαίσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
 Ἐξέμεν, ἣν τοπάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὸν δ' ἔφαθ', ὣς ἰς ἄτιμος ὑπὸ Κρόνῳ ἦδ' 395
 αἰγέραςος,

Τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν ἢ θέμις ἐστὶ.
 Ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στύξ ἄφθιτος, Ὀλυμπόνδε
 Σὺν σφῶϊσι παίδεσσι, φίλῃ διὰ μήδεα πατρός.
 Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.

Αὐτὴν

pro τίκτεν; legitur etiam
 τέκεν ἐν Φιλότητι.

377. Πέρσην θ'.) Legitur
 etiam ὅς πάσαισι.

379. Ἀργέσῃν.) Alias λαί-
 ψηροπόλευθον.

393. Μὴ τιν'.) Ἀπορῥαί-
 σαν

*Persenque, qui etiam omnes præcellebat peritia.
 Astræo vero Aurora ventos peperit validos,
 Celerem Zephyrum, Boreamque rapidum,
 Et Notum, in amore cum Deo Dea congressa.
 Post hos vero Aurora stellam genuit Luciferum mane-*
genita,

*Astræque fulgentia, quibus cælum cinctum est.
 Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mixta,
 Zelum & Nicen, formosam in ædibus,
 Et Robur, atque Vim, præclaros genuit filios.
 Quibus non est seorsim a Jove domus, nec ulla sedes,
 Neque via, qua non illis Deus præit:
 Sed semper apud Jovem graviter tonantem sedem ha-*
bent.

*Sic enim consuluit Styx incorruptibilis, Oceani filia,
 Die illo, quando omnes Olympius fulgurator
 Immortales vocavit Deos ad altum cælum.
 Dixit autem, quod quisquis una secum Deorum contra
 Titanes pugnet,*

*Nulli se adempturum præmia, sed honorem quemque
 Habiturum, quem antea inter immortales Deos.
 Illum etiam dixit, qui honoris expers fuerit sub Satur-*
no & immunis,

*Ad honores ac præmia provecturum, ut fas est.
 Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum
 Cum suis filiis cari per consilia patris.
 Ipsam vero Jupiter honoravit, eximia quoque dona dedit.*
Ipsam

car reposuimus pro ἀπο- simpliciter pro adimere.
ρίσας, Hefychium secuti. Sunt tamen, qui malunt
 Videtur autem hic capi vox pro carere accipere.
 illa pro vi spoliare, vel

Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι 400
ὄρκον.

Παῖδας δ' ἤματα πάντα ἐς μεταναιέτας εἶναι·
Ὡς δ' αὐτως πάντεσσι διαμπερές, ὥσπερ ὑπέστη,
Ἐξετέλεσσ' αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ, ἠδὲ ἀνάσσει,
Φοῖβη δ' αὖ Κοῖε πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνὴν.
Κυσσαμένη δ' ἠπειτὰ θεὰ θεῶ ἐν φιλότῃ, 405
Λητὼ κυανόπεπλον ἐγείνατο μείλιχον αἰεὶ,
Ἦπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπῳ·
Γείνατο δ' Ἀσπερίην εἰώνυμον, ἣν ποτε Πέρσης
Ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, Φίλην κεκληῖσθαι 410
ἄκοιτιν.

Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάν-
των

Ζεὺς Κρονίδης τίμησε. πόρρεν δὲ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
Μοῖραν ἔχειν γαῖης τε καὶ αἰτρυγέτοιο θαλάσσης.
Ἡ δὲ καὶ ἀσερόεντος ὑπ' Οὐρανῷ ἔμμορε τιμῆς,
Ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλις. 415
Καὶ γὰρ νῦν ὅτε περ τίς ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Ἐρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται,
Κικλήσκει Ἑκάτην· πολλὰ γὰρ οἱ ἔσπετο τιμὴ
Ῥεῖα μάλ', ὧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέχεται εὐχάς·
Καὶ τε οἱ ὄλβον ὀπάζοι ἐπεὶ δύνამις γε πάρ- 420
εσιν.

Ὅσοι γὰρ Γαῖης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγένοντο,
Καὶ τιμὴν ἔλαχον, τῶντων ἔχει αἴσαν ἀπάντων.
Οὐδὲ τί μιν Κρονίδης ἐβίησατο, ἔδδ' τ' ἀπηνύρα
Ὅσσ' ἔλαχεν Τιτῇσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν·
Ἀλλ' ἔχει ὡς τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο 425
δασμός·

Οὐδ'

*Ipsam enim constituit Deorum magnum ut sit juramen-
tum,*

Filii autem diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.

Similiter etiam omnibus prorsus, sicuti pollicitus erat,

Perfecit: ipse autem præpotens est, atque regem agit.

Phæbe porro Cæi peroptabilem venit ad lectum.

Gravida vero facta deinde Dea Dei in concubitu,

Latonem cæruleo peplo peperit blandam semper,

Mitem hominibus atque immortalibus Diis,

Suavem ab initio, in primis hilarem intra Olympum.

Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perses

Duxit in amplam domum, cara ut esset uxor.

Illam autem gravidatam Hecaten peperit, quam super omnes

Jupiter Saturnius honoravit: dedit vero ei splendida

dona,

Potestatem ut habeat terræque & infrugiferi maris.

Immo etiam stelligero a Cælo sortita est honorem,

Immortalibusque Diis honorata est maxime.

*Enim nunc quando alicubi aliquis terrestrium homi-
num*

Faciens sacra fausta secundum patrios mores expiat,

Invocat Hecatem: ingens vero eum sequitur honor

Facillime, cujus benevola Dea suscipit preces:

Et illi divitias largitur; nam facultas ipsi adest.

Quotquot enim Terra Cæloque prognati sunt,

*Et honorem sorte acceperunt, istorum habet sortem
omnium.*

*Neque quicquam ipsi Saturnius per vim ademit, neque
privavit*

Eorum, quæcunque sortita est Titanas inter priores Deos.

Sed habet sicut prius ab initio facta est distributio.

Nec

Οὐδ' ὅτι μνηογενὴς, ἥσσαν θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
 Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ ἔρανῳ, ἠδὲ θαλάσσῃ.
 Ἄλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.
 Ωἷ δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίνεται, ἠδ' ὀνίνησιν,
 Ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὃν κ' ἐθέ- 430
 λησιν.

Ἡ δ' ὅπ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσονται
 Ἄνθρωποι, ἐνθα θεὰ παραγίνεται οἷς κ' ἐθέλησι,
 Νίκην προφρονέως ὀπάσσει καὶ κῦδος ὀρέξαι,
 Ἐν τε δίκη βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει.
 Ἐθλή δ' αὖθ' ὅπ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν, 435
 Ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίνεται ἠδ' ὀνίνησι.
 Νικήσας δὲ βίῃ καὶ κάρτει, καλὴν ἀεθλον
 Ῥεῖα φέρει, χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδος ὀπάσει.
 Ἐθλή δ' ἱππήεσσι παρεσάμεν οἷς κ' ἐθέλησι,
 Καὶ τοῖς οἱ γλαυκὴν δυσπέρμφελον ἐργάζονται, 440
 Εὐχονται δ' Ἑκάτη, καὶ ἐρικτύπῳ Ἐννοσιγαίῳ,
 Ῥηϊδίῳ δ' ἄγρην κῦδρὴ θεὸς ὥπασε πολλήν,
 Ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλσασά γε θυμῷ.
 Ἐθλή δ' ἐν σαθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληϊδ' αἶζειν,
 Βαυκολίας τ', ἀγέλας τε, καὶ αἰπόλια πλα- 445
 τέ' αἰγῶν,

Ποίμνας τ' εἰροπόκων γ' οἴων, θυμῷ γε θέλσασα.
 Ἐξ ὀλίγων βριαίει, καὶ πολλῶν μείονα θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μνηογενὴς ἐκ μητρὸς ἐῴσα,
 Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεραίεσσι.
 Θῆκε δὲ μιν Κρονίδης κερτορέφον, οἱ μετ' 450
 ἐκείνην

Ὀφθαλ-

438. Ῥεῖα.) Quidam ma-
 lunt, Φέρει χαίρων τε, τοκεῦσι
 δὲ κῦδος.

450. * Κερτορέφον; οἷ) Illud οἱ non habere vide-
 tur,

*Nec quia unigenita, minorem Dea sortita est honorem,
Et potestatem tam in terra ac cælo, quam in mari:
Sed insuper multo magis, quoniam Jupiter honorat ipsum.
Cui vero vult, magnifice præsto est, atque iuvat,
Inque concione inter homines eminet, quem scilicet vo-*
luerit.

*Atque quando ad bellum perdens viros armantur
Viri, tum Dea adest quibus voluerit,
Victoriam prompte ut præbeat, & laudem porrigat.
Inque iudicio reges apud venerandos sedet.
Bona insuper quando viri in certamine colluctantur;
Ibi Dea & illis præsto est, atque iuvat.*

*Qui vero vicerit virtute & robore, pulchrum præmium
Facile fert, latusque parentibus gloriam dat.*

Bona item equitibus adesse, quibus voluerit:

*Et his, qui glaucum mare tempestuosum exercent,
Votaque faciunt Hecatae, & valde sonanti Neptuno.*

*Facile etiam prædam inclyta Dea dedit copiosam,
Facile vero abstulit apparentem, volens saltem animo.*

*Bona præterea in stabulis cum Mercurio pecus augere,
Armenta que bouum, gregesque, & greges magnos capra-*
rum,

*Gregesque lanigerarum ovium, animo certe volens,
Ex paucis copiosos facit, & ex multis pauciores reddit.*

Adeo sane licet unigenita ex matre existens,

Om nibus inter Deos honorata est muneribus,

*Fecit autem ipsam Saturnius alumnam juvenum, qui
post ipsam*

Oculis

tur, quo referatur. Sed no-
tent tirones referri ad $\alpha\pi\sigma\tau\omicron\iota$,
quod inclusum est in $\tau\omicron\iota$ $\alpha\alpha$ -

$\rho\omicron\tau\omicron\theta\omicron\varphi\omicron\nu$, idem enim est ac
si dixisset $\tau\omicron\theta\omicron\varphi\omicron\nu$ $\alpha\pi\sigma\tau\omicron\iota$.
KREBS.

Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντο Φαῖος πολυδερκέος Ἡῆς.
 Οὕτως ἐξ αἰσχῆς κροτέρεφος αἰδὲ τε τιμαί.
 Ρεία δ' ὑποδμηθεῖσα Κρίνω τέκε Φαίδιμα τέκνα,
 Ἑσῖην, Δήμητρα, καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον,
 Ἰφθιμόν τ' Αἰθήν, ὅς ὑπὸ χθονὶ δάματ' 455
 ναίει,

Νηλεὺς ἦτορ ἔχων καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον,
 Ζῆνά τε μητιόεντα θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 Τῇ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
 Καὶ τῆς μὲν κατέπιε Κρόνος μέγας, ἕως ἑκά-
 505

Νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γένεσθ' ἴκσιτο. 460
 Τὰ φρενέων, ἵνα μὴ τις ἀγαυῶν ἑραυνίωνων
 Ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχη βασιλῆϊδα τιμήν.
 Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἀσερέοντος,
 Οὐνεκαὶ οἱ πέπρωτο ἔω ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
 Καὶ κρατερῷ περ ἑόντι, Διὸς μεγάλης διὰ βε- 465
 λείας.

Τῷ ἔγχε ἐκ ἀλαοσκοπιῆν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
 Παῖδας ἕως κατέπιε. Ρέην δ' ἔχε πένθος ἀλαστον.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀν-
 470 δρῶν.

Τέξεσθαι, τότε ἔπειτα Φίλῃς λιτάνευε τοκῆας
 Τῆς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀσερέοντα, 470
 Μῆτιν συμφράσσεσθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκῆσθαι
 Παῖδα φίλον, τίσαιτο δ' ἐρινῦς πατρὸς ἐοῖο
 Παίδων, ἕως κατέπιε μέγας Κρόνος ἀγκυλομή-
 475 τῆς,

Οἱ δὲ θυγατρὶ Φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
 Καὶ οἱ πεφραδέτην ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι 475
 Ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῇ καὶ υἱῇ καρτερὰ θυμῷ,
 Πομ-

*Oculis aspexerunt lumen multa contuentis Aurora.
Sic ab initio nutriens filios: atque hi sunt honores.
Rhea autem compressa a Saturno, peperit illustres liberos,
Vestam, Cererem, & Junonem aureis calceamentis gau-
dentem,*

*Fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,
Immite cor habens, & valde sonantem Neptunum,
Jovemque sapientem, Deorum patrem atque hominum,
Cujus & a tonitru concutitur lata terra.
Atque istos quidem deglutiebat Saturnus magnus, qui-
cunque*

*Ex utero sacro matris ad genua venerat:
Hæc agitans, ne ullus clarorum filiorum Cæli
Alius inter Immortales haberet regium decus.
Audierat enim ex Terra, & Cælo stellis micante,
Quod sibi fatale esset proprio a filio domari,
Quantumvis robusto existenti, Jovis magni per consilia.
Ideoque hic non vanam speculationem habuit, sed insti-
dias struens (vis.*

*Filios suos devorabat: Rheam autem tenebat luctus gra-
Sed quando jam Jovem erat Deorum patrem atque vi-
rorum*

*Paritura, jam tum charis supplicabat parentibus
Suis, Terraque, & Cælo stellato,
Consilium ut suggererent, quo pacto clam pareret
Filium charum, possetque ulcisci furias patris sui
Contra filios, quos devorabat ingens Saturnus versutus.
Illi vero filiae dilectæ auscultarunt & morem gesserunt,
Et ei commemorarunt, quæcunque fatis constitutum esset
fieri*

Circa Saturnum regem, & filium magnanimum.

Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πῖονα δῆμον,
 'Οππότε' ἄρ' ὀπλότατων παίδων ἤμελλε τεκέσθαι,
 Ζῆνα μέγαν· τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
 Κρήτη(ἐν) εὐρέη τραφέμεν αἰτισταλέμεναί τε. 480
 "Ενθά μὲν ἴκτο Φέρεσσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δέ ἐ χειρὶ λαβῆσαι
 "Αντρώ ἐν ἡλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 "Αργαίῳ ἐν ὄρει πεπνυκασμένῳ ὑλήεντι.
 Τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυά- 485
 λισεν

Οὐρανίδη μέγ' ἀνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ.
 Τὸν τόθ' ἔλῶν χείρεσσιν ἔην ἐγκάτθετο νηδύν,
 Σχέτλιος· ὅδ' ἐνόησε μετὰ Φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
 "Αντὶ λίθου εἰς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδής
 Λείπεθ', ὃ μιν τάχ' ἔμελλε βίη καὶ χειρὶ 490
 δαμάσσαις

Τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δ' ἐν αἰθανάτοισιν ἀνάξειν.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ Φαίδιμα
 γυῖα

Ἡῤ' ἔτο τοῖο ἀνακτος· ἐπιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν,
 Γαίης ἐννεσίησι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς,
 "Ον γόνον αἶψ' ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλο- 495
 μήτης,

Νικηθεῖς τέχνῃσι βίηφί τε παιδὸς ἐοῖο.
 Πρῶτον δ' ἐξήμησε λίθον, πύματον καταπίνων.
 Τὸν μὲν Ζεὺς σήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
 Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ, γυάλοισι ὑπὸ Παρνησσοῖο,
 Σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι. 500
 Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτας ὅλοων ἀπὸ δεσμῶν
 Οὐρα-

480. Κρήτη.) Judicet lector, num recte additum sit ἐν.

Miserunt autem in Lyctum, Cretæ ad pinguem tractum,
Cum minimum natu filiorum esset paritura,
Jovem magnum. hunc quidem ipsi suscepit Terra vasta.
In Creta lata ad educandum & enutriendum.

Tum quidem pervenit ferens celerem per noctem nigram
Primum ad ipsum Lyctum: abscondit autem ipsum ma-
nibus prebensum

Antro in excelso, divinæ sub latebris terræ,
Aigæo in monte denso sylvofo,
Huic autem fasciis involutum magnum lapidem in ma-
nus dedit

Cæli filio præpotenti, Deorum priori regi.
Quem tum arreptum manibus suam condidit in alvum,
Miser; nec cogitavit animo quod sibi in posterum
Pro lapide suus filius invictus & securus
Superesset, qui ipsum mox esset vi & manibus domitum
Ex honore expulsurus, ipseque immortalibus esset impe-
raturus.

Celeriter autem deinde robur & fortia membra
Crescebant illius regis: revoluta autem anno,
Terræ consilio astuto circumventus,
Suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,
Victus artibus ac vi filii sui.

Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum.
Hunc quidem Jupiter firmiter defixit in terram spacio-
Pytho in divina, in anfractu Parnassi, (sum
Monumentum ut sit in posterum, miraculum mortalibus
hominibus.

Solvit vero patruos noxis a vinculis

..O 3

Cæ-

493. Ηύξτο.) Nonnulli codices habent ἐπιστομένην
δ' ἐν αὐτῶν.

503.

Οὐρανίδας, ἔς δ' ἦσε πατὴρ αἰεσιφροσύνησιν,
 Οἳ δὲ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιῶν,
 Δῶκαν δὲ βροντὴν, ἥδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 Καὶ σεροπνὴν τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει. 505
 Τοῖς πίσυνος, θνητοῖσι καὶ αἰθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κέρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανὴν
 Ἠγάγετο Κλυμένην καὶ ὁμὸν λῆχος εἰσανέβαινε.
 Ἠδὲ οἱ Ἀτλαντὰς κρατερόφρονα γείνατο παῖδας.
 Τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μεινοίτιον, ἥδ' Προμη- 510
 θεῶς

Ποίκιλον, αἰολόμητιν· αἰμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθεῶς,
 Ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφειῇσι·
 Πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστήν ὑπέδεκτο γυναῖκα
 Παρθένον. ὕβρισιν δὲ Μεινοίτιον εὐρύσπα Ζεὺς
 Εἰς ἔρεβος κατέπεμψε, βαλὼν ψολόεντι κε- 515
 ραυνῶ,

Εἵνεκ' αἰταθαλίης τε καὶ ἠνορέης ὑπερόπλε.
 Ἀτλας δ' ἔρσανόν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 Πείρασιν ἐν γαίῃς, πρόπαρ Ἑσπερίδων λιγυφῶνων
 Ἑσηῶς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσσι.
 Ταύτην γάρ οἱ μῆραν ἐδάσσατο μητίετα 520
 Ζεὺς.

Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδησι Προμηθεῶς ποικιλόβελον,
 Δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον ἐλάσσας.
 Καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὥρσε τανύπτερον· αὐτὰρ ὄγ'
 ἦπαρ
 Ἠθιεν αἰθανάτον τὸ τ' ἀέζετο ἴσον ἀπάντη
 Νυκτὸς, ὅσον πρόπαν ἦμαρ ἔδοι τανυσίπτε- 525
 ρος ὄρνις.

Τὸν

*Cæligonas, quod vinxerat pater ex amentia.
 Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
 Dederuntque tonitru, atque candens fulmen,
 Et fulgur; quæ antea immanis terra occultaverat:
 Quibus confusus, mortalibus atque immortalibus im-
 Puellam porro Japetus pulchram Oceanidem (perat.
 Duxit Chymenen, & eundem lectum conscendit.
 Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium:
 Peperit præterea gloria præsignem Menætiun, atque
 Prometheus*

*Varium, versipellem: stultumque Epimetheum,
 Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inventoribus rerum.*

*Primis enim Jovis fectam suscepit mulierem
 Virginem. Elagitosum vero Menætiun late videns
 Jupiter*

*In Erebum detruxit, feriens ardente fulmine,
 Propter improbitatem & fortitudinem insolentem.
 Atlas vero cælum latum sustinet dura ex necessitate,
 Finibus in terræ, o regione Hesperidum argutarum
 Stans, capiteque & indefessis manibus.
 Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Jupiter.
 Ligavit vero firmissimis compedibus Promethea ver-
 situm,*

*Vinculis duris mediam per columnam adigens.
 Et ei aquilam immisit expansis alis: cæterum hæc hepar
 Comedebat immortale: quin ipsum crescebat tantum
 ubique (avis.*

Noctu, quantum toto die edisset extentas alas habens

Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλῆς Φύρε ἀλκιμὸς υἱὸς
 Ἡρακλῆς ἐκτενε, κακὴν δ' ἀπὸ νῦσον ἀλαλκεν
 Ἰαπετιονίδη, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων.

Οὐκ ἀέκητι Ζηνὸς Ὀλυμπίῃς ὑψιμέδοντος,

* Ὅφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη 530

Πλεῖον ἔτ' ἢ τοπαῖροιθεν ἐπὶ χθόνα πελιδνέειραν.

Ταῦτ' ἄρα ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν.

Καὶ περ χωόμενος, παύσθη χίλῃ, ὃν πρὶν ἔχεσκεν

Οὐνεκ' ἐρίζετο βελαῖς ὑπερμενέϊ Κρονίῳ.

Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ, θνητοὶ τ' ἀν- 535

θρωποι.

Μηκῶνῃ, τότε' ἔπειτα μέγαν βῆν πρίφρονι θυμῷ

Δασσάμενος πρῆθῃκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.

Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πῖονι δημῷ

Ἐν ῥηῷ κατέθῃκε, καλύψας γαστρί βοείῃ.

Τῷ δ' αὖτ' ὀσέα λευκὰ βοῶς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ 540

Εὐθετίσας κατέθῃκε, καλύψας ἀργέτι δημῷ.

Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάνκτων,

* Ω πέπον, ὡς ἑτεροζήλως διεδάσσαι μοίρας.

* Ως φάτο κερτομέων Ζεὺς ἀφθιτα μήδεα 545
 εἰδώς.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,

* Ἡ κ' ἐπιμειδίσας (δολίης δ' ἔλῃθετο τέχνης)

Ζεὺς κύδιζε, μέγιστε θεῶν αἰεγενετῶν,

Τῶν δ' ἔλευ ὅπποτέρην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς αἰώγει.

Φῆ

532. * Ταῦτ' ἄρ'.) In his duobus versibus ταυτολογία est maxime ingrata, eamque ob causam Guicetus priorem versum suppositi-

tium putat. Robinsonius ex codice quodam exhibet locum ita, ut duo versus in unum coalescant.

Ταῦτ'

*Hunc quidem Alcmenæ formosæ fortis filius
 Hercules occidit, malam vero pestem profligavit
 Ab Japetionida, & liberavit ab agritudine:
 Non invito Jove Olympio in alto imperante,
 Quo Herculis Thebis geniti gloria esset (tem.
 Major etiam quam antea super terram multos pascen-
 Ob id itaque veneratus honorabat præclarum filium.
 Et licet succensens, remisit iram, quam prius habuerat,
 Eo quod contendisset consilio cum præpotente Jove.
 Etenim quando disceptabant inter se Dii mortalesque
 homines*

*Meconæ, ibi tum magnum bovem volente animo
 Divisum proposuit, Jovis mentem fallens.
 Nam hac quidem parte carnesque & intestina cum pin-
 In pelle deposuit, tegens ventre bovino: (qui adipe
 In altera rursus ossa alba bovis dolosa arte
 Rite disponens recondidit, tegens candida arvina.
 Jamque tum ipsum allocutus est pater hominumque
 Deorumque:*

*Japetionida omnium illustrissime regum,
 O amice, quam inique partitus es portiones!
 Sic dixit eum carpens Jupiter perpetua consilia sciens.
 Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vaser,
 Tacite arridens: (dolosa autem non immemor erat artis)
 Jupiter gloriosissime, maxime Deorum sempiternorum,
 Harum elige utram tibi in pectoribus animum suadet.*

O 5

Dixit

Ταῦτ' ἄρ' αἰσόμενος παῖδ' ἦ
 χόλον, ὃν πρὶν ἰπᾶχον.
 Quo factō ταυτολογία tol-
 litur. K.

537. Δασσάμενος.) Finis

hujus versus sic legitur in
 Ald. & Flor. edition. Ζηνὸς
 νόον ἐξαπατίστων. ubi Ζηνὸς
 nullo modo ferri potest. de
 ἑξ-

Φῆρα δολοφρονέων. Ζεὺς δ' ἄφθιτα μή- 550
δεα εἰδώς

Γινῶ ῥ', εἰδ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὅσσοιτο θυμῷ
Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν·
Χερσὶ δ' ὅγ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλκι-
Φαρ.

Χώσατο δὲ φρένας· ἀμφὶ χόλος δὲ μιν ἵκετο θυ-
μόν,

Ὡς ἴδεν ὅσέα λευκὰ βοῶς, δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ. 555
Ἐκ τῆ δ' αἰθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ Φῦλ' ἀνθρώ-
πων

Καίεισ' ὅσέα λευκὰ θυήντων ἐπὶ βωμῶν,
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα
Ζεὺς.

Ἰαπετιονίδῃ, πάντων περὶ μῆδεα εἰδώς,
Ὡ πέπον, εἴκ' ἄρα πω δολίης ἐπιλήθεο τέχνης. 560

Ὡς φάτο χώμενος Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.
Ἐκ τῆτε δ' ἠπειτα δόλος μεμνημένος αἰεὶ,
Οὐκ ἐδίδοξ' ἀνθρώποισι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
Θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.

Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς παῖς Ἰαπετοῖο, 565

Κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν

Ἐν κοίλῳ νάρθηκι. δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν

Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δὲ μιν φίλον ἦτορ,

Ὡς ἴδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν.

Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώ- 570
ποισι.

Γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
Παρθένω αἰδοίῃ ἵκελον, Κρονίδεω διὰ βελαίς.

Ζα-

ἐξαπατήσκει autem (quod tanquam ab ἐξαπατάω de-
ductum

*Dixit sane dolosa cogitans. Jupiter autem aeterna
consilia sciens*

*Cognovit certe nec ignoravit dolum: mala autem con-
cipiebat animo*

Adversus homines mortales, quæ & perficienda erant.

Manibus vero hic utrisque sustulit album adipem.

*Irascebatur autem mente: ira vero ejus occupabat ani-
mum,*

Ut vidit ossa alba bovis, dolosa arte.

Ex illo tempore Diis super terram genus hominum

Adolent ossa alba odoratis in aris.

Hunc autem valde indignatus allocutus est nubicogus

Jupiter:

Japetionida, super omnes sapiens,

O amice, nondum sane dolosæ oblitus es artis.

Sic dixit ira percitus Jupiter aeterna consilia sciens.

Ex illo tempore deinceps doli memor semper,

Non dabat miseris ignem insatiabilem

Mortalibus hominibus, qui super terram habitant.

Sed ipsum decepit egregius filius Japeti,

Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendorem

In concava ferula. momordit vero imo animo

*Jovem in alto tonantem, & ad iram ipsius animus
commotus est,*

*Ut vidit inter homines ignis longe apparentem splen-
dorem.*

Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.

Et terra enim conformavit perquam celebris Vulcanus

Virginis pudicæ simulacrum, Saturnii consilio.

Cinxis

ductum videtur) lectori judicium relinquimus.

Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἀργυφείῃ ἐθῆτι· κατὰ κρήθεν δὲ καλύπτρην
 Δαίδαλέην χεῖρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα 575
 ἰδέσθαι.

Ἀμφὶ δὲ οἱ σεφάινε νεοθηλέος ἀνθεσι ποίης
 Ἰμερτὲς παρέθηκε καρῆατι Παλλὰς Ἀθήνη·
 Ἀμφὶ δὲ οἱ σεφάνην χρυσέην κεφαλῇφιν ἔθηκε,
 Τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυῆς,
 Ἀσκήσας παλάμῃσι, χαριζόμενος Διὶ πατρί. 580
 Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχαστο, θαῦμα
 ἰδέσθαι,

Κνώδαλ' ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα.
 Τῶν ὅγε πόλ' ἐνέθηκε· (χάρις δ' ἀπελάμπετο
 πολλή,

Θαυμασίη) ζωῶσιν ἑοκότα φωνήεσσιν.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγα- 585
 θεῖο,

Ἐξάγαγ' ἔνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἠδ' ἀνθρώποι,
 Κόσμῳ ἀγαλλομένην γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης.
 Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτεις τε θεὸς, θνητὲς τ' ἀν-
 θρώπους,

Ὡς εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων. 590
 Τῆς γὰρ ὁλώϊον ἐστὶ γένος, καὶ φύλα γυναικῶν,
 Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν,
 Οὐλομένης πενίης ἔσσυμφορα ἀλλὰ κόροιο.

Ὡς

576. Ἀμφί.) Pro νεοθη-
 λέας quidam reponunt νεοθη-
 λέας, ut jungatur cum ποίης.

593. Οὐλομένης.) Men-

dose prorsus legitur hic
 versus in nonnullis exem-
 plar. cum injuria tam me-
 tri, quam sensus ipsius, hoc
 modo:

*Cinxit vero & adornavit Dea cæcis oculis Minerva
 Candida veste: a capite vero calyptram
 Ingeniose factam manibus imposuit, mirum visu:
 Circum vero eiserta recens florentis e floribus herbæ
 Amæna imposuit capiti Pallas Minerva:
 Circumque ei coronam auream caput posuit,
 Quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,
 Elaborans manibus, gratificans Jovi patri.
 In hac artificiosa multa celata erant, mira visu.
 Bellæ quas Continens plurimas alit, atque Mare,
 Ex illis multas in ea posuit. (gratia vero resplendebat
 magna,
 Mirabilis) animantibus similes vivis.
 Cæterum postquam effecit pulchrum malum, pro bono,
 Eduxit ubi alii erant Dii atque homines,
 Ornatu gestientem, cæsæ Palladis forti patre pro-
 gnata.
 Admiratio autem cepit immortalesque Deos, mortales-
 que homines,
 Ubi viderunt dolum exitiosum, inexplicabilem homini-
 bus.
 Ex illa enim genus est mulierum tenerarum.
 Illius enim perniciosum est genus, & sexus mulierum,
 Nocumentum ingens mortales inter homines habi-
 tant,
 Perniciosa paupertatis non comites, sed luxus.*

Ac

modo: Οὐλομένης περιῆς ἀ-
 σύμφοροι, ἀλλ' ἀνόητοι. Per-
 peram etiam σύμφορα' ex-
 ponitur in vulgat. interpr. *commoda*, cum significet,
comitantia, ut in illo ejus-
 dem Poëtæ loco in "Erg.
 vers. 300, Λιμὸς γὰρ τοῖ
 πάμπαν.

Ὡς δ' ὁπότ' ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
 Κηφῆνας βόσκησι, κακῶν ξυνήονας ἔργων, 595
 Αἱ μὲν τε πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντας
 Ἠμάτια σπεύδουσι, τιθεῖσί τε κηρία λευκά.
 Οἱ δ' ἔντοθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους,
 Ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνιαι.
 Ὡς δ' αὐτως ἀνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναῖ- 600
 κας

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυνήονας ἔργων
 Ἀργαλέων. ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν αὐτ' ἀγαθοῖο.
 Ὃς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναι-
 κῶν,

Μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὅλοόν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται,
 Χήτει γηροκόμοιο, ὃδ' ἐ βίότῃ ἐπιδευής 605
 Ζῶει, ἀποφθιμένῃ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντα
 Χηρωσαί. ὧ δ' αὐτὲ γάμῃ μετὰ μοῖρα γένηται.
 Κεδνὴν δ' ἔχεν ἀκοιτιν, ἀραρυῖαν πρᾶπίδεσσι,
 Τῷ δὲ ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐδῶλῳ ἀντιφερίζε
 Ἕμμενα. ὃς δὲ κε τέτμη' ἀταρτηροῖο γενέθλης, 610
 Ζῶει ἐνὶ σήθεσσι ἔχων ἀλίαςον ἀνίην
 Θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνίκεσον κακὸν ἐσιν.
 Ὡς ἐκ ἔσι Διὸς κλέψαι νόον, ἔδδ' παρελθεῖν,
 Οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκηται Προμηθεὺς
 Τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χεῖλον, ἀλλ' ὑπ' 615
 ἀνάγκης

Καὶ πολυῖδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.
 Βριάρεω δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ,
 Κόττω τ' ἠδὲ Γύγῃ, δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,
 Ἦνο-

*Ac veluti cum in alveariis fectis apes
 Fucos pascunt, malorum participes operum,
 Illa quidem per totum diem ad solem occidentem
 Diurna laborant, & faciunt favos albos,
 At illi intus permanentes coopertis in alveariis,
 Alienum laborem suum in ventrem metunt:
 Similiter viris rem malam mortalibus mulieres
 Jupiter altitonans dedit, participes operum
 Molestorum. aliud vero præbuit malum pro bono,
 Qui nuptias refugiens, & laboriosa opera mulierum,
 Non uxorem ducere velit, gravem vero attigerit se-
 nectam,*

*Caret senectutis suæ fomento, si non sine opibus
 Vivat, mortui possessionem inter se dividunt
 Remoti cognati. cui vero nuptiarum conditio contigerit,
 Pudicam vero habuit conjugem, sapientem,
 Huic perpetuo malum cum bono certat
 Ut adsit. Qui vero adeptus fuerit nocentis generis
 faminam:*

*Vivit in pectore gestans perpetuum mærorem
 Animo & corde, & immedicabile malum est.
 Adeo non licet Jovis fallere consilium, neque effugere.
 Neque enim Japetionides nulli injurius Prometheus
 Illius evitavit gravem iram, sed necessario
 Quamvis multiscium existentem magnum vinculum
 coërcet.*

*Briareo vero ubi primum pater iratus est animo,
 Cottoque atque Gyga, ligavit forti vinculo,*

For-

paupertatem, sed luxur sunt affectæ.

Ἦνορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἦδ' καὶ εἶδος,
 Καὶ μέγεθος· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὖρυο- 620
 δαίης,

Ἐνθ' οἷγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,
 Εἶατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασι Γαίης,
 Δηθὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίη μέγα πένθος ἔχον-
 τες.

Ἀλλὰ σφέας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Οὓς τέκεν ἠΰκομος Ῥεῖη Κρόνῳ ἐν Φιλότῃτι, 625
 Γαίης Φραδμοσύνησιν ἀνέγαγον ἐς Φάος αὐτίς.
 Αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
 Σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
 Δηρὸν γάρ μαρναντο, πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,
 Τιτῆνες τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐξεγείοντο, 630
 Ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμῖνας·
 Οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὀθρύος Τιτῆνες ἀγαυοί,
 Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
 Οὓς τέκεν ἠΰκομος Ῥεῖη Κρόνῳ εὐνηθεῖσα,
 Οἷ ῥα τότε ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχον- 635
 τες,

Συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτοί.
 Οὐδέ τις ἦν ἔριδος χαλεπῆς λύσις, ἐδὲ τελευτὴ
 Οὐδετέροις, ἴσον δ' τέλος τέτατο πτολέμοιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέχεθεν ἄρμενα πάντα,
 Νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ 640
 ἔδασσι,

Πάντων ἐν σήθεσσι ἀέζετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν,
 Δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Κέκλυτέ μευ, Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἀγλαὰ
 τέκνα,

ἽΟΦΕ'

Fortitudinem immanem admiratus, atque etiam formam,

*Et magnitudinem: collocavit autem sub terram latam,
Ubi illi dolores habentes sub terra agentes.*

*Sedens in extrema plaga magna in finibus Terræ,
Usque valde mærentes, corde magnum luctum habentes,
Sed ipsos Saturnius atque immortales Dii alii*

*Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in concubitu,
Terræ consiliis reduxerunt in lucem iterum,*

*Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,
Cum illis victoriamque & splendidam gloriam accepturos.*

Diu enim pugnarunt, laborem animum cruciantem habentes.

*Titanesque Dii, & quotquot e Saturno nati sunt,
Contra sese mutuo per validas pugnas:*

Hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi,

Illi vero ab Olympo, Dii datores honorum,

Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concubens,

Illi sane tum inter se pugnam animum excruciantem habentes,

Continue pugnant, decem totos annos.

*Neque ullus erat contentionis gravis exitus, neque finis
Neutris: æqualiter autem extendebatur bellum,*

Sed quando jam illis præbuit congruentia omnia,

Nectarque ambrosiamque; quibus Dii ipsi vescuntur,

Omniū in pectoribus augebatur animus generosus.

Ubi vero nectar comederunt & ambrosiam amabilem,

Jam tum ipsos sic affatus est pater hominumque Deorumque:

Audite me, Terræque & Cæli inchoiti liberi,

ἽΟΦρ' εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει. 645

Ἦδη γὰρ μάλα δὴρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι,

Νίκης καὶ κράτεος περὶ μαρνάμεθ' ἡμῶτα πάντας,

Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐκγενόμεθα.

Ἵμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους

Φαίνετε Τιτῆεσσιν ἐναντίοι ἐν δαΐ λυγρῇ, 650

Μνησάμενοι Φιλότητος ἐνθέος, ὅσσα παθόντες

Ἵς Φάος ἀψ' ἀφίκεσθ' εὖ συηλεγέος ἀπὸ δεσμῶ,

Ἵμετέρους διὰ βελαῖς, ἀπὸ ζόφου ἡρώεντος.

Ὡς φάτο. τὸν δ' ἐξαὔτις ἀμείβετο Κόττος
ἀμύμων·

Δαιμόνι, ἐκ αἰδάητα πιφάσκεαι. ἀλλὰ καὶ 655
αὐτοὶ

Ἵδμεν ὅτι περὶ μὲν πρᾶπιδες, περὶ δ' ἔσι νόημα,

Ἵλκτῆρ δ' αἰθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο.

Σῆς δ' ἐπιφραδμοσύνησιν ἀπὸ ζόφου ἡρώεντος

Ἵψορρόν δ' ἐξαὔτις ἀμειλίκτων ἀπὸ δεσμῶν

Ἵλύθαμεν, Κρόνῳ υἱὲ ἀνάξ, ἀνάελπτα πα- 660
θόντες.

Τῷ καὶ νῦν αἰτενεῖ τε νόω, καὶ ἐπίφροσι βελῇ

Ἵρυσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι,

Μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κράτερας ὑσμῖνας.

Ὡς φασ'. ἐπήνησαν δὲ θεοὶ δωτῆρες ἑάων,

Μῦθον ἀκέσσαντες. πολέμῳ δ' ἐλilαίετο θυ- 665
μός

Μᾶλλον ἔτ' ἢ τοπάρειθε μάχην δ' ἀμέγαρτον
ἐγείραν

Πάν-

650. Φαίνετε.) Pro ἱκαν-
τίοι potest etiam legi ἱκαν-
τίον.

652. Ἵς Φάος.) Pro ἀπὸ
legitur etiam ὑπὸ : & for-
tasse rectius, ut ejus aspi-
ratio

*Ut dicam quæ me animus in pectore jubet.
Jam enim admodum diu adversi nobis mutuo,
Pro victoria & imperio, pugnavimus dies omnes,
Titanesque Dii, & quotquot e Saturno sati sumus.*

*Vos vero magnamque vim & manus invictas
Ostendite Titanibus contrarii in pugna gravi,
Memores amicitia placida, & quæ perpeffi
Ad lucem redieritis molesto a vinculo,
Nostra per consilia, a caligine obscura.*

Sic dixit. illum vero rursus excepit Cottus egregius:

*Venerande, non ignota loqueris: sed & nos
Scimus, quod excellas prudentia & intellectu,
Depulsor immortalibus damni fueris horrendi.
Tua vero prudentia ab caligine opaca
Retro iterum acerbis a vinculis
Venimus, Saturni fili rex, insperata passi.
Ideoque nunc intento animo, & prudenti consilio
Vindicabimus vestrum imperium in gravi conflictu,*

Pugnantes cum Titanibus per acria prælia.

Sic dixit. collaudarunt vero Dii datores bonorum,

*Sermone audito. bellum vero cupiebat animus
Magis etiam quam antea: pugnam vero arduam exciturunt*

Omnes

*ratio fulciat præcedentem lectio Σῆς δ' ἐπιφραστικῆς
syllabam.*

658. Σῆς δ'.) Est & alia

659. Ἀψοφῶν δ'.) Con-
junxi-

Πάντες, Θήλειά τε καὶ ἄρσanes, ἥματι κείῳ,
 Τιτῆνες τε θεοί, καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐξεγένοντο,
 Οὓς τε Ζεὺς ἐρέβουσφω ὑπὸ χθονὸς ἦκε Φόωςδε,
 Δεινοί τε κρατεροί τε, βίην ὑπέροπλον ἔχον- 670
 tes.

Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰσούντο
 Πᾶσιν ὁμῶς, κεφαλῇ δὲ ἐκείῳ πεντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιδαροῖσι μέλεισσι.
 Οἱ τότε Τιτῆνεςσι κατέστανεν ἐν δαί λυγρῇ,
 Πέτρας ἡλιδαίτας σιδαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες. 675
 Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναιτο Φάλαγγας
 Προφρονέως, χειρῶν τε, βίης δ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 Ἀμφοτέρω. δεινὸν δὲ περὶ αὖχε πόντος αἰπείρων.
 Γῇ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν ἐπέσενε δ' ἔρηνος εὐρύς
 Σειόμενος, πεδῶθεν δ' ἐτναίσσετο μακρὸς 680

Ὀλύμπος

Ῥιπῇ ὑπ' αἰθανάτω. ἔνοσις δ' ἵκανε βαρεῖας
 Τάρταρον ἠερέοντα, ποδῶν αἰπεία τ' ἰωή
 Ἀσπέτῃ ἰωχμοῖο, βολαίων τε κρατεράων.
 Ὡς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴεσαν βέλεα συνόοντα.
 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' ἔρηνον ἀσερόντα 685
 Κεκλομένων· οἱ δὲ ζύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
 Οὐ δ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχευ ἔον μένος· ἀλλὰ νῦν τῷ γε
 Εἶθαρ μὲν μένεος πληντο φρένες, ἐκ δὲ τε πᾶσαν
 Φαῖνε βίην· ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' ἔρηνος ἠδ' ἀπ'

Ὀλύμπου

Ἀσράπτων ἔσειχε συνωχιδόν· οἱ δὲ κεραυνοὶ 690
 Ἰκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀσεροπῇ ποτέοντο

Χερσὶν

junximus δὲ cum præce- delictet sit adverbium mo-
 denti voce ἀφορρῶν, ut vi- tus, non autem conjunctio
 δὲ,

Ournes, famulaeque & mores, die illo,
 Titanesque Dii, & quotquot Saturno prognati sunt,
 Quosque Jupiter ex Erebo sub terra misit ad lucem,
 Mox robustique vires immensas habentes.
 Horum centum quidem manus ab humeris erumpebant
 Omnibus simul. capita vero micuique quinquaginta
 Ex humeris enata erant in robustis artubus.
 Qui tum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosa,
 Saxa praecepta, catis in manibus gestantes.
 Titanes veru ab altera parte confirmabant phatanges
 Alacriter, manumque virumque simul opus ostentabant
 Utrique horrenda vero insomni patens immensus
 Terra vero valde fridebat: ingemiscebat vero latam
 celum

Quassarum, & pontus concutiebatur amplius Olympus
 Impetu a Deorum. concussio vero venit gravis
 Ad Tartarum tenebrosos, & pedum acris fragor,
 Immodici tumulus, ictumque fontium.
 Ita sane in sasa nubo jaciebant tela gemebunda.
 Vox autem utrorumque pervenit ad caelum stellatum
 Adhortantium, at illi congregabantur magno cum elat
 more.

Neque sane amplius Jupiter cohibebat suum robur, sed
 ipsas
 Statim robore implebantur animi, & omnem
 Exeruit vim. simul etiam a caelo atque ab Olympo
 Fulgurans incedebat confertim: fulmina autem
 Celerrime una cum tonitru & fulgure volabant

P. 3

Manu

de, quae jam est in preceden-
 ti versu.

675. Pierus.) Pro sibi
 gnt, & ph. editio & sibi,
 quae

Χειρὸς ἀπὸ σιβαρῆς, ἰερὴν φλόγα δ' αἰλυφύων
 τας

Ταρφέα. ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγισεν
 Καιομένη. λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος
 ὕλη.

Ἔξας δὲ χθονὶ πᾶσα, καὶ Ὀκεανοῖο ῥέεθρα, 695
 Πόντος τ' ἀτρυγέτος. τὰς δ' ἄμφεπε δερμὸς
 πῦτμή

Τιτῆνας χθονίῃσιν. φλόξ δ' ἠέρα διαν ἵκανε
 Ἄσπετος ὅσας δ' ἄμερος καὶ ἰφθίμων περ εἶον
 τῶν

Αὐγὴ μαρμαίρεσσαι κεραυνῷ τε σερσπῆς τε.
 Καῦμος δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος· εἴσατο 700
 δ' ὄντα

Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἥδ' ἔασιν ὅσων ἀκῆσαι.
 Αὐτὰς ὡς ὅτε γαῖα καὶ ἔρανος εὐρύς ὑπερθεῖν
 Πίλνατο, τοῖος γάρ κε μέγιστος δῆπος ὀρώρει,
 Τῆς μὲν ἐρειπομένης, τῆς δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος.
 Τόσσοις δῆπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ζυνιόντων. 705
 Σὺν δ' ἀνεμοῖ ἐνοσὴν τε κόνιν δ' αἶμα ἐσφαράγισον
 Βροντῆν τε, σερσπῆν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
 νόν,

Κῆλα Διὸς μεγάλου. φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοπὴν τε
 Ἔς μέσον ἀμφοτέρων· ὄταβος δ' ἀπλητος ὀρώρει
 Σμερδαλέης ἔριδος· κάρτος δ' ἀνεφάνετο ἔρ- 710
 γων.

Ἐκλίν-

quæ minus placet. vide
 vers. 713.

703. Πίλνατε.) Legitur

hic etiam, μέγας ὑπὸ δῆπος,
 aspiratione præpositionis

fulciete ultimam syllaba-

bam

*Manu. & robusta, sacram flammam circumvolantia
Crebra. circum vero terra alma reboabat
Ardens: crepitabat vero undique igne valde magna
Sylva.*

*Fervebat vero terra tota, & Oceani fluenta,
Pontusque immensus. circumdedit autem calidus vapor
Titanes terrestres: flamma vero ad aërem divinum
pervenit.*

*Magna. oculos vero visu privabat quantumvis fortium
Splendor radians fulminisque fulgurisque.
Incendium autem immensum occupavit inferorum sedes.
videbatur autem coram*

*Oculis aspicere, ac auribus vocem audire.
Itidem ut cum olim & terra & cælum latum superne
Appropinquabat, talis enim maximus strepitus excita-
batur,*

*Hac quidem diruta, illo autem ex alto diruente,
Tantis fragor erat Diis pugna confligentibus.
Simul quoque venti motumque pulveremque cum strepi-
tu excitabant,*

*Tonitruque, fulgurque, & ardens fulmen,
Tela Jovis magni. ferebant autem fremitum, clamo-
remque,*

*In medium utrorumque: strepitus autem ingens exci-
tabatur*

Stupenda pugna: rebus autem exferebatur operum.

P. 4

Incli-

bant præcedentis dictio-
nis, ut jam antea vidimus
v. 652. 'Ες Θάλασσαν.

706. Συρ δ'.) Quidam
malunt τοφραγιστον, quam
dictionem Hesych. exponit

ιδί-

Ἐκλίνθη δὲ μάχη. πρὶν δ' αἰδήλοισι ἐπέχοντες,
 Ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὕμινας·
 Οἳ δ' αἶρ' ἐνὶ πρῶτοισι μάχην δριμύϊαν ἔγειραν,
 Κόττος τε, Βριάρεώς τε, Γύγης τ' αἶατος πολέ-
 μοιο.

Οἳ ῥα τριηκοσίας πέτρας σιβαρῶν ἀπὸ χει- 715
 ρῶν

Πέμπον ἐπασσυντέρας. κατὰ δ' ἐσκίαν βε-
 λέεσσι

Τιτῆνας καὶ τῆς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλίοισιν ἔδησαν,
 Νικήσαντες χερσὶν, ὑπερθύμους περ ἑόντας,
 Τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον ἔρωντες ἐξ ἀπὸ 720
 γαίης,

Ἴσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἤρσαντες.
 Ἐννέα γάρ νύκτας τε καὶ ἡμέρας χάλκεος αἶκ-
 μων

Οὐρανόθεν κατῴων, δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο.

Ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέρας χάλκεος αἶκ-
 μων

Ἐκ γαίης κατῴων, δεκάτῃ ἐς Τάρταρον ἵκει. 725

Τὸν περὶ χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται ἀμφὶ δὲ μιν
 νύξ

Τριτάτῃ κέχυται περὶ δαυρήν. αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 Γῆς ῥίζαν πεφύκασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.

Ἐνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζῳφῷ ἤρσαντες

Κεκρύφαται, βυλῆσι Διὸς νεφεληγερέταο, 730

Χάρω ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἰσχάτα γαίης.

Τοῖς

ἄνθρωποι, id est, iactabant, ciebant, movebant. Sed
 vide-

Inclinata vero est pugna: prius vero sibi invicem inueni-
nentes,

Fortiter pugnabant in forti praelio,

Illi vero inter primos pugnam acrem excitarunt,

Corrusque, Briareusque, Gygesque insatiabilis belli.

Hi sane trecentas petras robustis e manibus

Mittebant frequentes: obumbrarunt autem jaculis

Titanas: atque hos quidem sub terram longe paten-
tem

Miserunt, & vinculis molestis alligarunt,

Vincentes manibus, superbos licet existentes,

Tantum infra sub terram, quantum cælum distat a
terra.

Par enim spacium a terra in Tartarum caligino-
sum.

Novem enim noctes ac dies ferrea incus

Cælitus delapsa, decimo die ad terram perveni-
ret:

Novem rursus noctes & dies ferrea incus

Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum per-
veniret.

Quem circa ferreum septum ductum est. circum vero
ipsum nox

Triplici ordine fusa est circa collum. sed superne

Terræ radices creverunt & infructuosi maris.

Illic Dii Titanes sub caligine obscura

Absconditi sunt, consiliis Jovis nubicogi,

Loco in squalido, ubi vastæ ultima terræ.

P 5

His

viderint, quo pacto ita conflet versus.

Ταῖς ἐν ἐξυπνοῖσι πύλαις δ' ἐπέθηκε Περσέων
Χαλκείας· τεῖχος περίκειται δ' ἀμφοτέρωθεν.

Ἐνθα Γύγης, Κόττος τε, καὶ ὁ Βριάρεως μεγά-
θυμος

Ναῖσιν, Φύλακες πισοὶ Διὸς αἰγιόχοιο. 739

Ἐνθα δὲ γῆς ὀνόφερῆς, καὶ Ταρταῖρα ἡρώεντος,

Πόντε τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ ἔραν ἄστερόεντος,

Ἐξείης πάντων πηγῶν καὶ πείρωτ' ἔασι,

Ἀργαλέ' εὐρώεντα, τὰ τε συγέσσι θεοὶ περ.

Χάσμα μέγ'· ἔδδ' κε πάντα τέλει φόρον εἰς 740
ἐνιαυτὸν

Οὐδας ἴκοιτ', εἰ πρῶτα πυλῶν ἐνθάδε γένοιτο.

Ἀλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι προθύελλα θυέλλη

Ἀργαλέῃ· δεινὸν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι

Τέτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ

Ἐσηκεν, νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέησι. 745

Τῶν πρόω' Ἰάπετοιο παῖς ἔχετ' ἔρανὸν εὐρύν

Ἐσηὼς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτησι χερσιν

Ἀσεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἄσπον' ἔσσαι

Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμενα μέγαν ἔδδ'·

Χάλκεον· ἢ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἢ δὲ θύρα- 750
ζεν

Ἐρχεται, ἔδδ' ποτ' ἀμφοτέρως δῶμος ἐντὸς ἔεργει·

Ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρη γε δόμων ἐκτοσθεν ἔσσαι,

Γαῖαν ἐπιστρέφεται· ἢ δ' αὖ δόμος ἐντὸς ἔσσαι,

Μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὅδ', ἔς' ἂν ἴκηται,

Ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκὲς ἔχουσα 755

Ἡ δ' ὕπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,

Νύξ ὅλοή, νεφέλη κεκαλυμμένη ἡεροειδέϊ.

Ἐνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,

Ὑπνος

Hic non exitus patet : portas vero imposuit Neptunus

Ferreas : murus etiam circumdatus utriusque.

*Ibide Gyges, Cottusque, & Briareus magnanimus
Habitant, custodes fidei Jovis Aegiochi.*

Ibidem terra tenebrosa, & Tartari caliginosi,

Pontique infructuosi, & cæli stelligeri,

Ex ordine omnium fontes & fines sunt,

Molesti, squalidi, quos oderunt etiam ipsi Dii:

Hiatus ingens. nec vero quinquam toto integro anno

Solum attingeret, ubi primum portas intra veneris.

Sed sane huc & illuc ferret impetuosa procella

Molesta : horrendumque etiam immortalibus Diis

Hoc monstrum : & noctis obscura domus horrenda

Stans, nubibus oblecta nigris.

Hæc ante Japeti filius sustinebat cælum latum,

Stans, capiteque & indefessis manibus

Firmiter, ubi Noxque & Dies appropinquantes

*Esæ mutuo compellabant, alternis subeuntes magnum
limen*

Ferreum. hæc quidem intrat, illa vero foras

*Egreditur, neque unquam utraq[ue] domus intus co-
hibet :*

Sed semper altera saltem extra domos existens,

Terram super movetur : altera rursus in domo existens,

Expectat sui tempus horam itineris, donec veniat.

Hæc quidem terrestribus multa cernens lumen habens,

Illæ vero Somnum in manibus, fratrem Mortis,

Nox noxia, nube tecta atra.

Ibi autem Noctis obscura filii domus habent,

Ἵππας καὶ Θάνατος, δεινὴ θεὰ ἐδὲ ποτ' αὐτὰς
 Ἥλιος Φαέθων ἐπιδέκκεται ἀκτίνεσσιν, 760
 Οὐρανὸν εἰσακίων, ἐδ' ἔραινόθεν καταβαίνων.
 Τῶν ἑτέροις μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης

Ἦσυχος ἀντρέφεται καὶ μέλιχος ἀνθρώποις.
 Τῷ δὲ σιδηρῇ μὲν κραδίη· χαλκῶν δὲ οἰήτορ.
 Νηλεὺς ἐν σήθεσσιν ἔχει δ' ὅν· πρῶτος λα- 765
 βησιν.

Ἀνθρώπων ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἐνθα θεῶ χθονίᾳ πρῶτον δόμοι ἤχοντες
 Ἰφθίμῳ τ' Αἰδῶ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείᾳ
 Ἐσῶσιν. δαυὸς δὲ κύων προστάθαιδε φιλάσσει,
 Νηλεὺς· τέχνην δὲ παιὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντα 770
 Σαίνει ὁμῶς ἐρεῖ τε καὶ ἔασιν ἀμφοτέρωσιν.
 Ἐξελθεῖν δ' ἐπ' αὐτοῖς εἴα πάλα, αἰδῶ δὲ δοκεῖων.
 Ἐδίει ὃν κε λάβησι πυλέων ἐκποδαι ἰόντα
 Ἰφθίμῳ τ' Αἰδῶ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείᾳ.
 Ἐνθαδὲ ναιετάει συγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι, 775
 Δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀψορρόος Ὠκεανοῖο
 Πρεσβυτάτη κόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα νάει
 Μακρῇσι πέτρῃσι καστηρεφές· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
 Κίον αἰργυρέοισι πρὸς ἔρανον ἐσήρικται.
 Παῦρα δὲ θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα 780

Ἴρις

Ἀγγελίης πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 Ὅππ' ὅτ' ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὀρηται.
 Καί ῥ' ὅς τις ψεύδεται Ὀλύμπια δώματ' ἐχόν-
 των,

Ζεὺς

764. Τῷ δὲ.) Σιδηρῇ scribendum, sed per συνίησιν legendum σιδηρῇ.

Somnus & Moris, graves Dii: neque unquam eos
Sol lucidus intuetur radiis,
Caelum scandens, nec cœlitus descendens.
Horum alter quidem terramque & lata dorſa maris
Quietus percurrit & placidus hominibus.
Alterius vero ferreum quidem cor, æreum vero ei
pectus

Crudele in præcordiis: tenet autem quem primum ar-
ripuerit

Hominum: hostis vero etiam immortalibus Diis.
Illic Dei inferi in anteriore parte ædes resonantes,
Fortisque Plutonis & terribilis Proserpina
Stant. Horrendus autem canis pro foribus custodit,
Sevius. artem autem malam habet. introeuntibus qui-
dem

Adulatur pariter caudaque & auribus ambabus:
Exire vero non iterum permittit denuo, sed obser-
vans

Devorat, quemcunque prenderit portas extra euntem
Fortisque Plutonis & terribilis Proserpina.
Ibidem habitat abominanda Dea immortalibus,
Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani,
Maxima natu. seorsum vero a Diis inclytas ædes in-
colit

Ingentibus saxis superne tectas: circum vero quaque
Columnis argenteis ad cœlum firmata sunt.
Raro vero Thaumantis filia pedibus velox Iris,
Nuncia versatur super lata dorſa maris,
Quando lis & contentio inter Deos exorta fuerit.
Et sane quisquis mentiatur cœlestes domos teneantium,
Jupi-

Ζεὺς δὲ τε Ἴριν ἐπεμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνεί-
και

Τηλόθεν ἐν χρυσῇ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ 785
Ψυχρὸν, ὃ, τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιβαίοιο,
Υψηλῆς. πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Ἐξ ἱερῷ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
Ὠκεανοῖο κέρας. δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασαι.
Ἐννέα μὲν περὶ γῆα τε καὶ εὐρέα νῶτα θα- 790
λάσσης

Δίνης ἀργυρῆς εἰλυγμένος εἰς ἄλα πίπτει,
Ἡ δὲ μί' ἐκ πέτρης προρέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
Ὅσκειν τὴν ἐπίορκον ἀπολαίψας ἐπομόσση
Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου.
Κεῖται νήϊτμος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν 795
Οὐδὲ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσπον
Βρώσιος, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἀναυ-
δος

Στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα κα-
λύπτει.

Αὐταῖς ἐπὴν νῆσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτόν,
Ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτατος 800
ἄθλος.

Ἐννιάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἑόντων,
Οὐδὲ ποτ' ἐς βελὴν ἐπιμίσγεται, εἰδ' ἐπὶ δαῖτας,
Ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
Εἰρέας ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
Τοῖον αἶρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον 805
ὕδωρ,

Ὠγύγιον, τὸ δ' ἴησι κατασφύλλει διὰ χώρας.

[Ἐν-

793. Ὅσκειν.) Ἀπολαίψας, ab ἀπολάβω. Quidam ta-
men

*Jupiter tamen Irim mittit Deorum magnam jusjuran-
dum ut ferat*

*E longinquo in aeneo vase aquario celeberrimam
aquam*

Frigidam, quæ e petra destillat alta,

Excelsa. multum vero subtus terram spaciosam

E sacro flumine fluit per noctem nigram,

Oceani cornu. decima vero pars attributa est.

Novem quidem circa terramque & lata dorsa maris

Vorticibus argenteis intortum in mare cadit.

Una vero ex petra profluit, magnum damnum Diis.

Quisquis perjurium libans jura verit

Immortalium, qui tenent verticem nivosi Olympi,

Jacet spiritus expers integrum per annum:

Neque ambrosiæ & nectaris fruitur

Cibo, sed jacet non respirans, & mutus,

Stratis in lectis, malus autem veternus obtegit.

*Sed postquam morbo defunctus est magnum per an-
num,*

Alia ex alia excipit molestissima ærumna.

Novennio autem e Diis relegatur sempiternis,

*Neque unquam ad consilium inveniendum cum iis versa-
tur, neque ad epulas,*

Novam totis annis: decimo tandem versatur iterum

*Cum cæcibus immortalium, qui cælestes domos inco-
lunt.*

*Tale itaque jusjurandum constituerunt Dii Strygis per-
ennem aquam,*

Magnum, quæ tranat valde asperum locum.

[Ibi

men ab ἀπολαίῳ deducunt, & relinquentes expo-
nunt.

[Ἐνθα δὲ γῆς ὀνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἡρώαντες,
Πόντε τ' αἰτρυγέτοιο καὶ Ὀυρανῷ ἀσερόαντες,
Ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασι,
Ἀργαλέ', εὐρώεντα, τά τε συγέειαι θεοὶ 810
περ.]

Ἐνθα δὲ μαρμαράει τε πύλας, καὶ χαλκὸς ἑδὸς
Ἀσεμφῆς, ῥίζησι διησκέεσσιν αἰρηρῶς,
Αὐτοφυῆς· προΐθεν δὲ θεῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων,
Τιτῆνες ναῖουσιν, πέρην χάεος ζοφεροῖο.
Αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπὶ κέκρυτοι 815
Δώματα ναίετάουσιν ἐπ' Ὀκεανοῖο θεμέθλοισι,
Κόττος τ' ἠδὲ Γύγης· Βριάρεων γε μὲν ἦν ἑόντα,
Γαμβρόν ἑὸν ποίησε βαρίκτυπος Ἐιννοσίγαυος.
Δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπυίην, θυγατέρα ἦν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνες ἀπ' ἔραν ἔξέλασθε 820
Ζεὺς,

Ὀπλότρεπον τέκε παῖδα Τιφωέα Γαῖα πελώρη,
Ταρτάρου ἐν Φιλότῃτι, διὰ χρυσοῦν Ἀφροδίτην.
Οὗ χεῖρες μὲν ἔασι ἐπ' ἰσχυρῷ ἔργματ' ἔχουσαι,
Καὶ πόδες ἀκάματοι κρατερῷ θεῷ· ἐκ δὲ αἱ
ἄμω

Ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ἕφιος, δεινοῖο δράκον- 825
τος,

Γλώσσησι ὀνοφερῆσι λελειχμότες· ἐκ δὲ αἱ ὅσσαι
Θεσπεσίης κεφαλῆσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ αἰμά-
ρυσσε.

Παστέων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιο,
Φω-

807. * (Ἐ.θα δὲ γῆς.) Hic post versum enim 734. col-
locandi. Sed hinc fortasse
superioribus repetiti sunt, tollendi. Guietus.

[Ibi autem terra caliginosa, & Tartari obscuri,
 Pontique infructuosi, & cæli stellati,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
 Molesti, squalidi, quos oderunt etiam Dii ipsi,]
 Illic splendidaque porta, & æreum limen
 Immotum, radicibus longis compactum,
 Sua sponte natum. ante illud vero extra omnes Deos
 Titanes habitant, ultra Chaos caligine obditi.
 Ceterum valde tonantis Jovis inclyti auxiliarii
 Domus incolunt in Oceani fundamentis,
 Cottus atque Gyges. Briareum quippe, fortis cum
 esset,
 Genetum suum fecit graviter fremens Neptunus.
 Dedit autem Cymopoliam, ut duceret in uxorem, filiam
 suam.
 Ast ubi Titanes e Cælo expulsi Jupiter.
 Minimum natu peperit filium Typhoëum Terra ma-
 gna,
 Tartari in concubitu, per auream Venerem.
 Cujus manus quidem operantur, ob robur semper,
 Et pedes indefessi robusti Dei: ex humeris vero ei
 Erant centum capita serpentis, horrendi draconis,
 Linguis nigris lambentia: præterea ex oculis ei
 Admirandis in capitibus sub superciliis ignis mica-
 bat:
 Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernen-
 tis.

Voces

811. "Εἰς δὲ) Legitur &
 λαῖβος.

825. "Η.) Nonnulli le-

gunt ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ.

828. Πάσι.) Legitur &

πᾶσι.)

Q

830.

Φωνά δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι,
 Παντοίην ὅπ' ἰείσασιν αἰθέροφρον. ἄλλοτε 830
 μὲν γάρ

Φθέγγονθ', ὥς εἰ θεοῖσι συνίμεν. ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ταύρῃ ἐριδύχεω μένος ἄσχετον ὄσσαν ἀγανρῆ·
 Ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος.
 Ἄλλοτα δ' αὖ σκυλάκεσσιν εἰκότα, θαύματ'
 ἀκῆσαι.

Ἄλλοτε δ' αὖ βοίζασχ', ὑπὸ δ' ἤχρεν ἔρεα 835
 μακρά.

Καὶ νῦ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανόν ἡματι κείνῳ,
 Καὶ κεν ἔγε θνητοῖσι καὶ αἰθανάτοισιν ἀναξεν,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νῆσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρόν δ' ἐβρόντησε, καὶ ὄβριμον ἀμφὶ δὲ γαῖαν
 Σμερδαλέον κονάβησε, καὶ Οὐρανὸς εὐρύς 840
 ὑπερθεύ.

Πόντος τ', Ὠκεανὸς τε βοάει καὶ τάρταρα γαίης.
 Ποσσὶ δ' ὑπὸ αἰθανάτοισι μέγας πελεμίζεται
 Ὀλυμπος.

Ὅρνυμένοιο ἀνακτος ἐπεξενάχιζε δὲ γαῖαν.
 Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κατερχεν ἰσοιδέα πέν-
 τον,

Βρόντης τε, σερσσηῆς τε, πυρὸς ἀπὸ τοῦ πε- 845
 λώρῃ,

Πρηστῆρων ἀκέμων τε, κεραυνῶ τε φλεγέθοντος.
 Ἔζεε

830. Παντοίην, ἔπ' ἰᾶσαι.) cur non ἔφ' ex ἔπ', factum
 Si ἴημι scribitur, cur non est? Mihi quoque id mi-
 ἰᾶσαι hic scriptum est? rum videri fateor; sed ex
 (quod consentaneum est). consensu omnium quos vi-

*Voces quoque in omnibus erant horrendis capitibus,
Omnigenum sonitum emittentes ineffabilem. interdum
enim*

*Sonabant, ut Diis intelligere liceret: interdum
rursum*

*Tauri valde mugientis robore indomiti vocem fe-
rocis:*

Interdum rursus leonis sævum animum habentis:

Interdum rursus catulis similia, mira auditu:

Interdum vero stridebat, resonabantque montes alti.

Et sane evenisset res inevitabilis die illa,

Atque ipse mortalibus & immortalibus imperasset,

*Nisi statim intellexisset pater hominumque Deorum-
que.*

*Graviter autem intonuit atque fortiter. circum vero
terra*

Horrende edidit fragorem, & cælum latum superne,

Pontusque & Oceani fluxus, & infima loca terræ.

*Pedibus vero sub immortalibus magnus contremuit
Olympus*

Insurgente rege: ingemiscebat autem tellus.

*Ardor autem ab utrisque occupabat nigrum pon-
tum,*

Tonitruque, & fulguris igne ab isto immensi,

Igneorumque turbinum, & fulminis ardentis.

Ferē

di codicum hanc lectionem
reliqui: præsertim quum
jam antea in quodam Ho-
meri hymno αἰς Ἀγρεμιν,

idem iisdem in vocibus
observassem. Ibi enim le-
gitur, αἰ δ' ἄμῃροσιν ἐπ'
ἰᾶσαι, non ὅφ' ἰᾶσαι. Steph.

Ἐξεε δὲ χθονὶ πᾶσα, καὶ ἔρηνος, ἡδὲ θάλασσαν
 Θυε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς περὶ τ' ἀμφὶ τε κύμα-
 τα μακρὰ

Ῥιπῇ ὑπ' αἰθανάτων ἔνσις δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
 Τρεῖς δ' Αἰδης δ' ἐνέροισι καταφθιμένοισιν 850
 ἀνάσσω

Τιτῆνες θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες,
 Ἄσβεστος κελεύδοιο καὶ αἰνῆς δηιότητος
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ ἐν κόρῳθεν ἐὼν μένος, ἔλκετο δ'
 ὄπλα,

Βροντὴν τε, σεροπὴν τε, καὶ αἰθαλίεντα κεραυνόν,
 Πλῆξεν ἀπ' Οὐλύμποιο ἐπάλμενος ἀμφὶ δὲ 855
 πᾶσας

Ἐπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμνασε πληγῇσιν ἱμάσσας,
 Ἦριπε γυιωθεὶς, σενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
 Φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἀνακτός,
 Οὔρεος ἐν βήσσησιν αἰδιῆς παιπαλοέσσης 860
 Πληγέντος· πολλὰ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
 Ἀτμῇ θεσπεσίῃ, καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὥς,
 Τέχνη ὑπ' αἰζήων ὑπὸ τ' εὐτρεῖτι χροάνοιο.
 Θαλφθεὶς, ἢ σίδηρος, ὅπερ κρατερώτατός ἐστι,
 Οὔρεος ἐν βήσσησι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέω, 865
 Τήκεται ἐν χθονὶ δῖῃ, ὑφ' Ἡφαίστου παλάμησιν.
 Ὡς ἄρα τήκετο γαῖα, σέλας πυρὸς αἰδομένοιο.
 Ῥῖψε δὲ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς Τάρταρον εὐρύν.

Ἐκ δὲ Τυφώος ἔς' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέν-
 των,

Νέσφι

850. Τρεῖς.) Melius fortasse sic, quam ut alia exempl.
 habent

*Fervebat autem terra omnis, & cælum, atque mare.
Æstuabant etiam circum litora, & circumcirca fluctus
magni (batur.*

*Impetū Deorum: concussio autem sedatu difficilis orie-
Expavit autem Pluto inferis mortuis imperans,
Titanesque sub tartarum detrusi, circa Saturnum,
Ob inextinguibilem fremitum, & gravem conflictum.
Jupiter vero postquam excitavit suum robur, sumisitque
arma,*

*Tonitruque fulgurque, & coruscans fulmen,
Percussit ab Olympo insiliens. circum vero omnia
Combussit ingentia capita sævi portentī.
Cæterum ubi ipsum vicit ictibus percutiens,
Cecidit mutilatum, ingemiscebat autem terra vasta.
Flamma autem fulmine ictō prosliebat a rege,
Montis in saltibus opacis asperis
Pereussi. multa autem ac vasta ardebat terra
Ardore ingenti, & liquecebat stanni instar,
Quod arte juvenum & in magnum foramen habente
catino*

*Calefactum, vel ut ferrum, quod solidissimum est,
Montis in cavitatibus, victum ab igne quod omnia
comburit,*

*Liquescit in terra divina sub Vulcani manibus.
Sic sane liquecebat terra fulgore ignis ardentis.
Abjecit autem ipsum animo mæstus in Tartarum va-
stum. (tium,*

*Ex Typhoëo autem est ventorum vis humide flan-
Q 3 Exce-*

*habent, Τῆρος δ' αἶθρς, cum qua lectione versus consta-
re non potest.*

Νόσφι Νύτῃ, Βορέω τε, καὶ ἀργέσσω Ζεφύ- 870
ροιο.

Οἳ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεῇ θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
Αἱ δ' ἄλλα μαψαῦραι ἐπιπείσσι θάλασσαν,
Αἱ δὴ τοι πίπτουσαι ἐς ἡεροειδέα πόντον,
Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύουσιν ἀέλλη.
Ἄλλοτε δ' ἄλλα ἄεισι, διασκιδνάσι τε νῆας, 875
Ναύτας τε φθείρουσι. κακῶ δ' ἐ γίνεται ἀλκή
Ἀνδράσιν, οἳ κείνοισι συναντῶσιν κατὰ πόντον.
Αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν
Ἔργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
Πιμπλεῦσαι κύνιος τε καὶ ἀργαλέε κολοσυρτῶ. 880
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσ-
σαν,

Τιτήνεσσι δὲ τιμάων κρίναντο βίηφι,
Δὴ ῥα τότε ὥτρυνον βασιλευμένῃ δὲ ἀνάσσειν,
Γαίης φραδμοσύνησιν, ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν',
Ἀθανάτων. ὃ δὲ τοῖσιν εὖ διεδάσσατο τιμᾶς. 885
Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θέτο
Μῆτιν,

Πλεῖστα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
Τέξεσθαι, τότε ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
Δίμυλίοισι λόγοισιν ἔην ἐσκάτθετο νηδύν 890
Γαίης

870. Νόσφι.) Malim Ζε-
φύρα τε cum plerisque aliis.
Nam superius vers. 379. se-
paravit quoque Zephyrum
ab Argeste. Aut igitur hic

legendum Ζεφύρα τε, aut
superius conjungenda hæc
duo Αργέστην & Ζέφυρον.

875. * Ἄλλοτε δ' ἄλλα
ἄεισι.) Ita legendum Aeolice
pro

Excepto Noto, Boreaque, & celeri Zephyro.
Qui sane ex Diis sunt nativitate, hominibus magna
utilitas.

Ast alii sine usu venti inspirant mare,
Qui utique incidentes in obscurum pontum,
Clades magna hominibus gravi sæviunt turbine,
Nuncque hi, nunc illi flant, dissipantque naves,
Nautasque perdunt. mali autem non est remedium.
Viris, qui illis occurrerint in ponto.

Eidem rursus per terram immensum floribus ornatam
Opera jucunda corrumpunt humo prognatorum homi-
num,

Replentes pulvereque & molesto palearum strepitu.

Sed postquam sane laborem Dñi beati perfecerunt,
Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt vi,
Jam tum jubebant regnare atque imperare,
Ex Terræ consilio, Olympium late cornentem Jovem,
Immortalibus. His vero inter illos rite distribuit munera
Jupiter autem Deorum rex primam uxorem suam fecit
Metin,

Plurimum ex Diis edoctam, & mortalibus hominibus.
Sed cum jam esset Deam cæcis oculis Minervam
Paritura, tum demum dolis animo decepto
Blandis sermonibus, in suam condidit alumn,

Q 4

Tellu-

pro αἰσῖ. ostendit Auctor
Etymologici, τὸ γ' τῶν πλη-
θυντικῶν αἰσῖν, Ἀιωλινῶτε-
ρον. ἔχρησεν γὰρ αἰσῖ, ὥσπερ
ἰαῖσιν. Ἀλλοτε δ' αἰσῖν αἰσῖ.

Quod etiam sequens διὰ σῶ-
ν αἰσῖ confirmat. vulgo edi-
tur αἰσῖ; quod ferri non
potest. K.

884. Γαίης.) Versus hic
est

Γαίης Φραδμοσύνησι, καὶ Οὐρανῷ ἀσερόεντος.
 Τῶς γάρ οἱ ἐφρασατήν, ἵνα μὴ βασιλῆίδα τιμὴν
 Ἄλλος ἔχη, Διὸς ἀντὶ, θεῶν αἰειγενετάων.
 Ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γειέσθαι.
 Πρώτην γὰρ κέρην γλαυκώπιδά Τριτογέ- 895
 νειαν,

Ἴσον ἔχουσιν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βελήν·
 Αὐταὲρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀν-
 δρῶν

Ἡμέλειν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
 Ἄλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόθεν ἐὼν ἐγκάτθετο
 νηδύν,

Ὡς δὴ οἱ φράσσαίτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε 900
 Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὀρσας,
 Εὐνομίην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην τε θαλυῖαν·
 Αἴτ' ἔργ' ἀραίῃσι καταθνητοῖσι βροτῷσι·
 Μοῖρας θ', ἥς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
 Κλωθῶ τε, Λάχεσιν τε, καὶ Ἀτροπον' αἷ τε 905
 διδῶσι

Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
 Τρεῖς δὲ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπα-
 ρῆας,

Ὀκεανῷ κέρην, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
 Ἀγλαΐην καὶ Εὐφροσύνην, Θαλίην τ' ἐρατεινήν·
 Τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἵβετο δερκο- 910
 μενάων

Λυσιμελής· καλὸν δὲ ὑπ' ὀφρύσι δερκιδόωνται.
 Αὐταὲρ

est hypermeter in nonnullis exempl. quæ habent,
 αἷα Ζῆνα.

Telluris consiliis, & Cæli stellati.

Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem

Alius haberet Jovis loco Deorum sempiternorum.

Ex hac enim in fatis erat prudentes liberos nasci.

*Primum quidem virginem castis oculis apud Tritonem
genitam,*

Par habentem patri robur, & prudens consilium:

Cæterum deinde sane filium Deorum regem & virorum

Erat paritura, magnum animum habentem:

*Sed illam sane Jupiter ante in suum condidit ven-
trem,*

Ut nempe ei indicaret Dea bonumque malumque.

Postea duxit splendidam Themis, quæ peperit Horas,

Eunomiamque, Dicenque, & Irenen florentem:

*Quæ operibus venustatem conciliant mortalium ho-
minum.*

*Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens
Jupiter,*

Clotboque, Lachesinque, & Atropon: quæ dant

Mortalibus hominibus habere bonumque malumque.

*Tres vero ei Eurynome Gratiâs peperit pulchras genas
habentes,*

Oceani filia, peroptabilem formam habens:

Aglaïam & Euphrosynen, Thaliâque amabilem:

Quarum e palpebris amor destillat contuentium

*Solvens membra: jucundum vero sub superciliis aspi-
ciunt.*

Q 5

Por-

903. Αἴτ'.) Quidam scribunt ἀποιῶσι, spiritu leni:
nonnulli etiam exponunt, decorant, speciosa fa-
ciunt.

Αὐτὰρ ὁ Δῆμητρος πολυφόρης ἐς λέχος ἦλθεν,
 ἣ τέκε Περσεφόνην λευκώλειον, ἣν Ἀιδωνεύς
 ἤρπασεν ἥς παρὰ μητρὸς, ἔδωκε δὲ μητιέταε
 Ζεὺς.

Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο καλλιόμοιο, 915
 Ἐξ ἥς αἱ Μῆσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
 Ἐνεία, τῆσιν ἄδον θαλία, καὶ τέρψις αἰοιδῆς.
 Δητῶ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
 Ἰμερόεντα γόνον περὶ πάντων ἔραυνιώνων,
 Γένεατ' αἶρ', αἰγιόχοιο Διὸς Φιλότῃτι μιγῆσαι. 920
 Λοιοδοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποήσατ' ἀκοιτιν.
 Ἡ δ' Ἥβην, καὶ Ἀρηα, καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε,
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃτι θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀν-
 δρῶν.

Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκῶπιδα Τριτογένειαν,
 Δεινὴν, ἐγρεκύδοιμον, αἰγέστρατον, ἀτρυτώνην, 925
 Πότνιαν ἣ κέλαδοί τε ἄδον, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
 Ἥρην δ' Ἥφαιστον κλυτὸν ἔ Φιλότῃτι μιγῆσαι
 Γένεατο, (καὶ ζαμένησε, καὶ ἤρυσεν ὠπαρακοίτη)
 Ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον ἔραυνιώνων.
 Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπερ' Ἐννοσιγαίῃς 930
 Τρίτων εὐρυδείης γένετο μέγας ὅσε θαλάσσης
 Πυθμὲν ἔχων, παρὰ μητρὶ Φίλῃ καὶ πατρὶ
 ἄνακτι

Ναίει χρύσεια δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἀρηϊ.
 Ῥινότῳ Κυθήρεια Φόβον καὶ Δαῖμον ἔτικτεν
 Δεινὸς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέεσι φά- 935
 λαγγας

Ἐν

ciunt : quod nimirum Horæ dicantur pulchri-
 tudinis Deæ.

*Porro hic Cereris multa nutriendis ad lectum venit,
 Qua peperit Proserpinam formosam, quam Pluto
 Rapiuit sua a matre, dedit autem sapiens Jupiter.
 Mnemosynen vero deinceps amavit pulchricornam,
 Ex qua Musæ aureis articulis ornatae natae sunt
 Novem, quibus placent convivium, & oblectatio cantus.
 Latona autem Apollinem, & Dianam sagittis gau-*
dentem,

*Suavissimam prolem præ omnibus cælicolis,
 Peperit sane, Ægiocho Jovi concubitu mixta.
 Postremam vero Junonem floridam duxit uxorem.
 Hæc autem Heben, Martem, & Lucinam peperit,
 Mixta concubitu Deorum regi & hominum.
 Ipse vero ex capite, cæcis oculis præditam Tritogeniam,
 Acrem, tumultum excitantem, ducem exercitus, indo-*
mitam,

*Venerandam: cui clamoresque placuerunt, bellaque
 pugnaeque.*

*Juno autem Vulcanum inclytum, sine concubitu
 Peperit, (& vires intendit, & contendit cum suo marito)
 Præ omnibus, artibus ornatam, cælicolis.*

*Ex Amphitrite autem & gravicrepe Neptuno
 Triton late potens natus est magnus: qui maris
 Fundum tenens, apud matrem charam & patrem re-*
gem

*Incolit aureas ædes, magnus Deus. sed Marti
 Clypeos dissecanti Venus Terrorem & Metum peperit,
 Graves, quique virorum densas turbant phalanges*

In

927. * Οὐ φιλότητι.) Recepi emendationem Cuperi,
 sensu postulante, antea legebatur ἐν φιλότητι. K.

*In bello horrido una cum Marte urbes devastante,
 Et Harmoniam, quam Cadmus magnanimo duxit uxorem.
 Jovi vero Atlantis filia Maja peperit gloriosum Mercu-
 Praeonem Deorum, sacrum lectum conscendens. (rium,
 Cadmi filia vero ei Semele peperit clarum filium,
 Rem cum eo habens, Bacchum hilarem,
 Immortalem mortalis: nunc vero ambo Dii sunt.
 Alcmena vero peperit Herculem,
 Mixta in concubitu Jovis nubicogi. (dicans
 Aglaidam vero Vulcanus perceleber, utroque pede clau-
 Minimam natu e Gratiis, floridam duxit uxorem.
 Sed aureo crine conspicuus Bacchus flavam Ariadnen,
 Filiam Minois, floridam fecit conjugem:
 Hanc vero ei immortalam expertemque senii fecit Sa-
 turnius. (lius,
 Heben autem Alcmenae pulchros talos habentis fortis fi-
 Hercules peractis luctuosis certaminibus,
 Filiam Jovis magni, & Junonis aureis calceamentis
 Pudicam duxit uxorem in Olympo nivoso: (utentis,
 Felix, qui magno facinore inter Deos confecto,
 Habitat illasus & expertus senii omnibus diebus,
 Soli autem indefesso peperit inclita Oceanis
 Perseis Cirdenque, & Aëtem regem.
 Aëtes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
 Filiam Oceani ultimi fluvii (ditam.
 Duxit, Deorum ex consiliis, Idyiam pulchris genis præ-
 Hæc autem ei Medeam pulchram in concubitu
 Peperit, subacta per auream Venerem.*

Vos

961. Hæc et in par- ratione sequentis dictio-
 ticula de sustentatur aspi- nis.

Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ', ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Νῆσοί τ', ἡπειροί τε, καὶ ἀλμυρὸς ἐνδοθι πόντος.
 Νῦν δὲ θεῶων φύλον αἰεῖσθε, ἠδυέπειαι 965
 Μῆσαι Ὀλυμπιάδες, κῆρα Διὸς Διγυῖοιο,
 Οσσα δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
 Ἀθάναται, γέναντο θεοῖς ἐπιεικέλα τέκνα.
 Δημήτηρ μὲν Πλῆτον ἐγένεατο, δῖα θεῶων,
 Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγείσ' ἐρατῇ Φιλότῃτι, 970
 Νειῶ ἐνὶ τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πίονι δήμῳ.
 Ἐδλόν' ὅς εἰς' ἐπὶ γῆν τε, καὶ εὐρέα νῶτα θα-
 λάσσης,
 Πᾶσαν τῷ δὲ τυχόντι, καὶ ἔκ' ἐς χεῖρας ἵκηται,
 Τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν τέ οἱ ὥπασεν ὄλβον.
 Καίδμα δ' Ἀρμονίη, θυγάτηρ χερσαῖα Ἀφρο- 975
 δίτης,
 Ἰνώ καὶ Σεμέλῃν, καὶ Ἀγαυὴν καλλιπαῖρην,
 Αὐτονόην θ', ἣν γῆμεν Ἀρισαῖος βαθυχαίτης,
 Γένεατο, καὶ Πολύδωρον εὖσεφάνα ἐνὶ Θήβῃ.
 Κέρη δ' Ὀκεανῷ Χρυσάορι καρτεροθύμῳ.
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃτι πολυχρῦσθ' Ἀφροδίτης, 980
 Καλλιρρόη τέκε παῖδα βροτῶν κάρτισον ἀπάντων,
 Γηρυονέα, τὸν κτεῖνε βίη Ἡρακλεΐη,
 Βοῶν ἔνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιρρύτῳ εἰν' Ἐρυθείῃ.
 Τιθωνῷ δ' Ἡὼς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστήν,
 Αἰθιοπῶν βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἀνακτα. 985
 Λυτάρτοι Κεφάλα φυτήσατο Φαίδιμον υἱόν,
 Ἰφθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιεικέλον ἄνδρα.
 Τὸν ῥα νέον, τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης,
 Παῖδ'

986. * Φυτήσατο.} Qui-
dam legunt φυτεῖσατο, quod

metro repugnāt, cum pri-
ma in φυτεύσατο sit brevis
Et si

*Vos quidem nunc valete, cœlestes domos tenentes,
Insulaeque, & continentes terra, & salsus intus Pontus.
Nunc autem Dearum cœtum cantate, blandiloque
Musæ Olympiades, filia Jovis Ægiocchi,
Quaecunque mortales apud viros cubantes
Immortales, pepererunt Diis similem prolem.*

*Ceres quidem Plutem genuit, præstantissima Dearum,
Jasio heroi mixta jucundo concubitu
Novali in ter proscisso, Creta in fertilissimo agro,
Bonum: qui vadit super terram, & lata dorsa maris,
Omniem: qui vero obviam fuerit, & cujus ad manus
venerit, (tem.*

*Illum locupletem fecit, multamque ei præbuit felicitatem.
Cadmo præterea Harmonia, filia aureæ Veneris.
Ino & Semelem, & Agaven pulchras genas habentem,
Autonoëque, quam duxit Aristæus densa cæsarie præ-
ditus, (Thebis,*

*Peperit, & Polydorum in mœnia pulchra habentibus
Filia vero Oceani Chrysaori magnanimo,
Mixta in concubitu abundantis auro Veneris.*

*Calliroë peperit filium mortalium robustissimum omnium
Geryonem, quem interfecit Hercules,
Boves propter flexipedes circumflua in Erythea.*

*Tithono vero Aurora peperit Memnona area galea mu-
Æthiopum regem, & Emathionem regem. (nitum,*

*Verum Cephalo peperit inclytum filium,
Fortem Phaëtonem, Diis similem virum, (pubertatis,
Quem sane juvenem tenerum florem habentem gloriosæ
Puerum*

*Etsi enim apud Tragicos exemplis aliquot ostende-
interdum producat, quod mus in lectionibus nostris
Sopho-*

Παῖδ' αἰπαλά φρονέοντα φιλομνηδῆς Ἀφρο-
δίτη

᾿Ωρετ' ἀνερειψαμένη, καὶ μιν ζαθέοις ἐνὶ νηαῖς 990

Νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.

Κέρην δ' Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος

Αἰσονίδης, βελῆσι θεῶν αἰετγενεταίων,

Ἦγε παρ' Διήτῃ, τελέσας σονόντας αἰέθλους,

Τῆς πολλῆς ἐπέταλλε μέγας βασιλεὺς ὑπερ- 995

ἥνωρ,

Ἵβριτῆς Παλίνης, καὶ αἰτάδαλος, ὀβριμοεργός.

Τῆς τελέσας ἐς Ἴωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογῆ-

σας,

᾿Ωκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδος κέρην,

Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλερὴν ποιήσας ἀκοῖτιν.

Καί ῥ' ἦγε δμηθεῖς ὑπ' Ἰήσοι ποιμένοι λαῶν, 1000

Μήδεον τέκε παῖδα, τὸν ἔρεσιν ἔτρεφε χείρων

Φιδυρίδης· μεγάλῃ δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.

Αὐτὰρ Νηρῆος κῆρυγ' ἀλίσιο γέροντός,

Ἦτοι μὲν Φᾶκον Ψαμάθῃ τέκε, δῖα θεάων,

Λῖακῃ ἐν Φιλότῃ, διὰ χρυσὴν Ἀφροδίτην. 1005

Πηλεῖ δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα

Γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.

Λινείαν ἄρ' ἔτικτεν εὐσέφανος Κυθήρεια,

Ἀγχίσῃ ἥρωϊ μιγεῖς ἐρατῇ Φιλότῃ,

Ἰδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχῃ, ὑληέσσης. 1010

Κίρκῃ δ' Ἡελίῃ θυγάτῃ Ὑπεριονίδας,

Γείνατ' Ὀδυσσεὺς τάλαισίφρονος ἐν Φιλότῃ,

Αγρίον, ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε, κρατερὸν τε,

Οἱ

Sophocleis, tamen nescio,
an apud alios occurrat. K.

1003. Αὐτὰρ.) Reperitur
etiam Νηρηίδης.

1013.

*Puerum juvenilia sapientem amans risus Venus,
Celeriter abripuit & ipsum in templis
Æditum nocturnum fecit, demonem divinum.
Filiam vero Aëta a Jove nutriti regis
Æsonides, voluntate Deorum sempiternorum,
Abduxit ab Aëta, peractis gravibus certaminibus,
Qua multa imperabat magnus rex superbus,
Injurius Pelias, & impius fortium facinorum patrator.
Quibus peractis, ad Jolcum rediit multa perpeffus,
Veloci in nave vehens blandis oculis præditam puellam,
Æsonides, & ipsam floridam fecit uxorem.
Et sane hæc subacta ab Jasone pastore populorum,
Medeum peperit filium, quem in montibus educabat
Chiron*

*Phillyrides: magni vero Jovis voluntas perficiebatur.
Ceterum Nerei filia marini senis,
Phocum quidem Psamathe peperit, præstantissima Dea-
rum;*

*Æaci in concubitu, per auream Venerem. (bens,
A Peleo autem subacta Dea Thetis argenteos pedes ha-
Peperit Achillem prosternentem viros, leonis animo præ-
ditum.*

*Æneam porro peperit pulchre coronata Cytherea,
Anchisa heroi mixta jucundo concubitu,
Ida in verticibus, habentis multa jnga, sylvosa.
Circe vero, Solis filia, filii Hyperionis,
Peperit Ulyffis ærumnoso in concubitu,
Agrium, atque Latinum inculpatumque, fortemque,*

Qui.

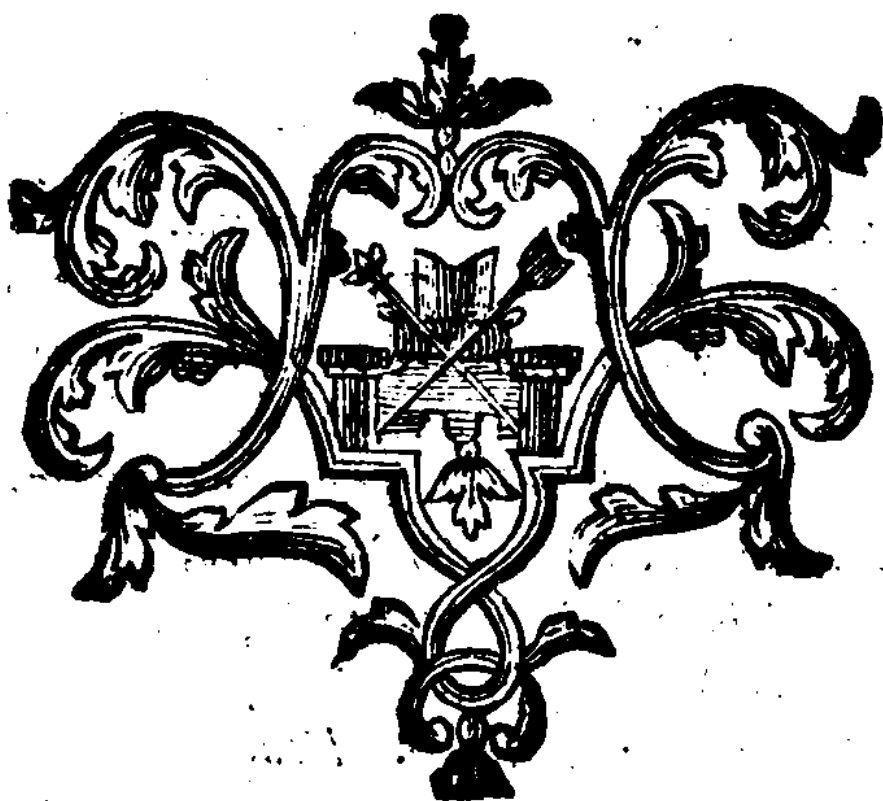
1013. "Αγρίον.) In nonnul- ba, ἀμύμονα, & κρατερὸν, scri-
lis codicibus hæc duo ver- buntur ut propria nomina.

Οἳ δὲ τοι μάλα τῆλε μυχῶν νῆσῶν ἱεράων,
 Πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλυτοῖσιν ἀνασσόν. 1013
 Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψῶ διαθεάων
 Γείνατο, Ναυσινόον τε, μιγέσθ' ἐράτῃ Φιλότῃτι.

Αὐταὶ μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
 Ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελά τέκνα.
 Νῦν δὲ γυναικῶν Οὔλον αἰεῖσατε, ἡδυέπειαι 1020
 Μῆσαι Ὀλυμπιάδες, κῆρυαι Διὸς ἀργιόχοιο.

Τ Ε Λ Ο Σ

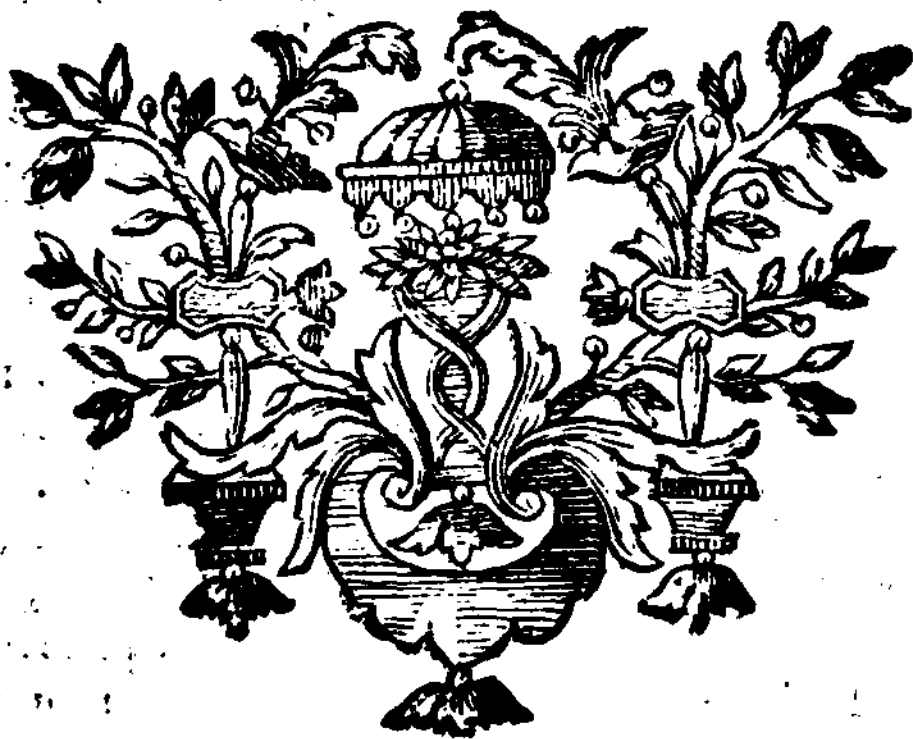
Τῆς Ἡσιόδου Θεογονίας.

*Qui sane, valde protul in recessu insularum sacrarum,
 Omnibus Tyrrhenis valde inclytis imperabant.
 Nausithoum vero Ulyssi Calypso excellentissima Dearum
 Peperit, Nausinoumque, mixta grato concubitu.*

*Hæ quidem, mortales apud viros cubantes
 Immortales pepererunt Diis pares filios.
 Nunc vero fæminarum uumen cantate suaviloque
 Musæ Olympiades, filiæ Jovis Ægiocchi.*

FINIS
 Thegoniæ Hesiodi

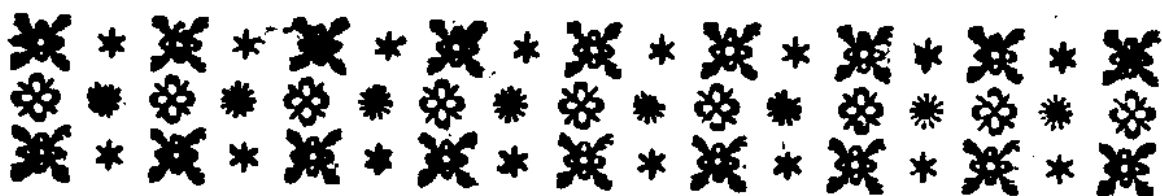

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

De quorundam versuum dimensione, nec non de aliis.

Non contracta legenda sunt seu contracta, metro id postulante. Verbi gratia. ε. 5. Ῥᾶα μὲν γὰρ βριάα, ῥᾶα δὲ βριάοντα χαλέπτα. Hic prius ῥᾶα proferendum ῥᾶ. ε. 30. Ὡρη γάρ τ' ὀλίγη πέλταται ναπίων τ' ἀγορέων τε. Hic metrum postulat, ut pro ναπίων dicas ναπίων, & pro Ionico ἀγορέων, ἀγορῶν. Iones nimirum non contrahunt. Et pro ναίκα in dimensione (quam alii scansionem vocant) legendum ναίκα. In dimensione, inquam, secus non. ε. 109. χρύσειον μὲν πρῶτισαμένον. Legendum hic χρυσᾶν. & sic in aliis. ε. 129. ἔτια, ubi τὸ ἄλφα per se breve in cæsura producit. Cæsura vocalem reddit ancipitem. Sic Ovid. *Si nihil attuleris, ibis, Homere, foras.* ubi ultima in *attuleris* propter cæsuram est anceps. Sic α. 5. ἄδᾶ τε μεγέθα τε, ubi prius τε producit, & est quasi cæsura. τε, enim prius, cum ἄδᾶ cohaeret, tanquam pars illius vocis conjuncta. α. 458. pro Ἡρακλῆι lege, scil. in dimensione, Ἡρακλᾶ. 9. 93. pro Μισαίων, lege Μισῶν, pro ἀψευδέα, lege ἀψευδῆ, nimirum in dimensione. Secus *Ionismus* passim retinendus, & singula legenda, sicut sunt scripta. Sic Ἰλιάδ. α. 1. Πηληϊάδῳ Ἀχιλλῆος. Hic non legendum Πηληϊάδῳ, sed Πηληϊάδα, vel Πηληϊάδῳ, per syncopen τᾶ ἐψιλῶ. Scilicet tanta est Poëtarum licentia, ut pro πηλείδης (ὁ υἱὸς τᾶ Πηλέως) dicant per Ionicam διαίρεσιν, Πηληϊδης, α, ε & per novam τᾶ α epenthesein, Πηληϊάδης, α, ε, pro Πηληϊάδα vero Ionice Πηληϊάδῳ. Tantopere luxuriantur αἱ διάλεκτοι, adeo, ut idcirco Græcanica seu Graja Poësis omnium facillima, & Poëta iudice, Musas videatur habere faventiores. Tum observandum, Hesiodum usum esse Dialecto Ionica, & quæ illi dialecto propria sunt, accurate e Grammaticis petendum. ex.gr. α mutant in η. dativum pl. formant a nominativo plurali, ἔργοιο, pro ἔργα. rejiciunt fere ubique augmenta verborum; & alia similia, quæ usu facilius quam præceptis addiscuntur. IN.

INDEX VOCABVLORVM, QVÆ IN HESIODO OCCVRRVNT.

*In Indice brevitatis ergo, literis quibusdam
usi sumus; ut Th. designat Thema. p. præteritum.
a. aoristum. f. futurum. m. medii, f. g. fæminini ge-
neris. ε. ἔργα καὶ ἡμέρας designat. α. ἀσπίδας, seu
scutum. θ. θεογονίαν.*

A Quæ, nom. pl. n. g.
ab ὅ quod: articulus
postpositivus. ε. 365.

Ἄαπτοι, ἄαπται, ab ἄαπτος,
α, ὅ, ἦ, non tangendus, ex
α priv. & ἄπτω vel ἰάπτω,
& per pleonasmum τῷ α,
ἀάπτω. lædo, noceo. f.
ψω. ε. 147. α. 75. θ. 649.

Ἀάδην, 3. sing. a. i. pass. ab
ἄτω lædo, F. ἄσω. quod
fit ex ἀάω. hinc a. i.
ἀάδην pro ἡδην. tollitur
augmentum, & α poëtice
reduplicatur. Th. ἀτάω,
ῶ, f. ἡσω, lædo, noceo. ε.
281.

Ἀῶσι, flant. 3. pl. ab ἄνι, flo,
ut ἴσημι, ἰσῶσι. Th. ἄω,
flo, spiro. θ. 875.

Ἄαται, saturatur, 3. per-
son. ab ἄνι. in pass.
ἄαται expleor, satior, ad
formam τῷ ἴταται. Th.
ἄω, f. ἡσω, flo, spiro. α.
101.

Ἄαται, α, ὅ καὶ ἦ. insatiabi-
lis, innoxius. Th. ἀτάω,
ῶ, f. ἡσω, lædo. θ. 714.

Ἀῆςτω, gen. Ionicus pro
ἀῆςτε, ab ἀῆςτης, α. ba-
bus carens. ex α priv. &
βῆς, βοῖς, ὅ, ἦ, vacca, bos,
taurus. ε. 449.

Ἀγαγών, part. a. 2. Attice
pro ἀγών, ab ἄγω, duco. f.
ἄζω. p. ἡχα. a. 2. ἡγον,
Att. ἡγαγον. ε. 164.

Ἀγαθός, ἦ, ὄν, bonus, a, um.
dat. pl. ἀγαθεῖσι, parago-

ge Ionica, pro ἀγαθοῖς.
comp. ἀμείνων, βελτίων,
πρεσσων, ἀρείων, λωίων.
Superl. βέλτισος, κράτι-
σος, ἄρισος, λῶσος. ε. 24.
234.

Ἀγαίεται, 3. pers. ind. ab
ἀγαίομαι. irascor, invi-
deo. ε. 331. Th. ἀγῶ, ὦ, f.
ἦσω. demiror.

Ἀγαπλῦτος, adject. ex ἄγαν
nimis & πλῦτος celebris.
ἀ κλύω, pro quo etiam
πλῦμι audio, ἀγαπλυτοῖ-
σιν, dat. pl. Ion. 9. 1015.

Ἀγανῶτατος, superl. ab ἀγα-
νός, ἄ, ὅ placidus, ex α
epitatico & γάνος, εσ, τὸ,
lætitiâ, gaudium. 9. 408.

Ἀγαλλόμενος, præf. part.
passiv. ab ἀγάλλω. f. λῶ,
p. κα. ορηο. ἀγάλλομαι
exulto: ad formam τῷ
ἀγαλλιάομαι, exulto, ab
Hebræo חגל. ἀγαλλόμε-
ται, præf. part. f. g. pl.
num. α. 86.

Ἀγαυή, nomen fœminæ,
splendida, a masculinō
ἀγαυός, admirabilis,
splendidus. Th. ἀγῶ
miror. 9. 246.

Ἀγαυήν, nomen mulieris.
vide paulo ante ἀγαυή.
9. 976.

Ἀγαυός, ἄ, ὅ. nobilis,
admirabilis. ab ἀγίομαι

admiror. ἀγνοῶν, gen.
pl. 9. 461. 632.

Ἀγυρῆ, ferocis. gen. sing.
Th. γαῦρος, α, ὅ. super-
bus, elatus: ἀγυρὸς val-
de superbus. α non est
privativum, sed intensi-
vum. 9. 832.

Ἀγγί pro ἄγγεα, vasa. nom.
pl. n. g. ἄγγεσιν, dat. pl.
Th. ἄγγος, σος, τὸ, vas
quodlibet. ε. 611.

Ἀγγελος, α, ὅ. nuntius. ε. 45.
ἀγγελίη, proprie res quæ
nuntiatur. 9. 781. ab ἀγ-
γέλλω, nuntio. f. λῶ, p.
ἡγγελα, α. 1. ἡγγελα.

Ἀγγεσιν, vide paulo ante
ἄγγε. ε. 473-598.

Ἀγε, Adverb. hortantis, ab
ἄγε, præf. imperat. act.
verbi ἄγω, ago. α. 449.

Ἀγεσαν, 3. pl. a. 1. act. Ion.
pro ἡγεσαν, ab ἀγείρω,
congrego. Poëtæ metri
causa tollunt augmen-
tum. f. ερῶ. p. ἡγερα.
Att. ἀγήγερα. α. 1. ἡγε-
ρα. ε. 650.

Ἀγέλαι, pl. num. greges.
ἢ ἀγέλη, grex. ab ἄγω.
Grex agitur. sic Latine
agmen ab agendo. pro-
prie pecudes aguntur,
homines vero ducuntur.
α. 268. 9. 445.

Ἀγε-

- Ἀγέλη**, *pro ἀγέλει, αἱ, ἡ.*
Ion. praeclatrix. ab ἄγω
& λεία, αἱ, ἡ. praeclata. α.
197. §. 318.
- Ἀγέρας**, *α, ὁ, ἡ. immunis,*
præmio cavens. ex α privat.
& γέρας, τος, τὸ, præ-
miium, munus. §. 395.
- Ἀγεῖν**, *præf. inf. pro im-*
per. verbi ἄγω, ducō. f.
ἄζω. p. ἤχα. a. 2. ἤγον.
ε. 693. 798.
- Ἀγέρας**, *α, ὁ, ἡ. dux exerci-*
tus. Minervæ epitheton.
ab ἄγω, ducō, & στρατός,
α, ὁ, exercitus. §. 925.
- Ἀγέρας**, *acc. sing. fortem,*
ab ἀγέρας, αρος, ὁ, stre-
nuus. compositum ex
ἄγαν valde & ἀνὴρ vir.
ε. 7. §. 641.
- Ἀγέρας**, *α, ὁ καὶ ἡ, senii ex-*
pers. μὴ γηράσκων. com-
positum ex α privat. &
γῆρας, ατος, τὸ, senectus.
§. 305. 955.
- Ἀγέρας**, *acc. sing. 4. simpli-*
cium, ab ἀγέρας, ω, ὁ καὶ ἡ,
senii expers. Et ἀγέρας,
nomin. plur. 4. simpl.
Ex α privat. & γῆρας,
ατος, τὸ, senectus. §.
277. 949.
- Ἀγία**, *pl. num. valles, ab*
ἄγος, εος, τὸ, vallis. ε. 387.
- Ἀγκυλομήτης**, *α, ὁ. versi-*
pellis, qui profert obli-
- quia, non recta consilia,*
compositum ex ἀγκύλος
obliquus, & μήτις, εως, ἡ,
consilium. ὁ ἀγκύλα, τα-
τές, σκολιὰ βελεόμενός.
ε. 48. §. 19. 473. 495 &c.
- Ἀγκυλοχῆλα**, *nom. pl. re-*
parandi rostri. ex ἀγκύλος
inflexus, κυρτός, & χῆ-
λος, εος, τὸ, labrum, a
nominativo singulari
ἀγκυλοχέλης, α, ὁ, pro
quo etiam legitur ἀγκυ-
λόχελος, curva habens
labra. α. 405.
- Ἀγκαλῆ**, *nom. pl. volupta-*
tes, gaudia. ab ἀγκαλῆ,
splendor, ornatus. ab
ἀγλαός, α, ὁ, splendidus.
α. 285.
- Ἀγλαά**, *splendida. Th.*
ἀγλαῆς, ἡ. fulgor, splen-
dor. ε. 335. §. 412.
- Ἀγνή**, *dat. sing. ab ἀγνός,*
α, ὁ. castus. ε. 463.
- Ἀγνυτ'** *pro ἄγνυτο, 3. sing.*
imp. passivi, ab ἄγνυμι
frango, pro quo etiam
dicitur ἀγνύω. Th. est
ἄγω. f. ἄζω, &c. frango.
α. 279. 348.
- Ἀγνός**, *caste, adverb. ab*
ἀγνός castus. ε. 335. α. 203.
- Ἀγοι**, *portaret, præf. act. opt.*
ab ἄγω, porto. ἄγοντα, acc.
sing. præf. part. act. vide
supra ἀγαγών. α. 480.

**Ἀγορεύω*, f. *εὐσω*, p. *ευκα, πρι-
blice* & *in foro dico*, &
per syn. speciei, *aperte
dico*. ε. 278. 400.

**Ἀγορά*, ᾱς, ἡ. forum, ab ἁ-
γείρω *congrego*. in præt.
med. ἡγορά, quia in foro
homines congregantur.
ε. 686.

**Ἀγορών*, Genitivus pl. Ioni-
ce pro ἁγορών. ε. 30. a no-
mine ἁγορά, ἡ, forum. Th.
ἁγείρω *congrego*, ut supra,
& ἁγορή, Ionice pro ἁγο-
ρά. ἁγορήφι, in foro, φι
est paragoge poetica, &
reddit vocem ἁκλιτον.
α. 204. §. 89.

**Ἀγραυλοί*, ruri seu in agro
pernoctantes: Epitheton
pastorum. compositum
ex ἁγρός, ᾱ, ὁ, ager, & αὐ-
λή, ῆς, ἡ, atrium, hoc est,
locus subdialis, apertus
& vacuus ante ipsas ædes,
τὰ ὑπαίθρον. item *stabi-
lum*, septum. hinc αὐλί-
σμοι, stabulor: item
pernoctō, unde est ἀγραυ-
λίω, ruri pernoctō. §. 26.

**Ἀγρην*, Ion. pro ἁγρην. ab
ἁγρᾱ, ας, ἡ, captiva, ve-
natio. §. 442.

**Ἀγρᾱ*, neutrum plural.
ponitur pro adverbio.
Th. ἁγρός, ᾱ, ὁ, ager.
α. 236.

**Ἀγρῶν*, acc. est nomen pro-
prium viri. Ἀγρῖος, α, ὁ.
§. 1013.

**Ἀγροιώτας*, acc. pl. ab ἁγροϊό-
της, α, ὁ, agrestis, agrico-
la, pro ἁγρότης. Th.
ἁγρός, ᾱ, ὁ, rus. α. 39.

**Ἀγροκύδοιμος*, α, ὁ. qui in
agris tumultuatur. ab
ἁγρός, ᾱ, ὁ, ager, & κυδοι-
μός, ᾱ, ὁ, tumultus. §. 925.

**Ἀγρομένοισιν*, dat. pl. part.
præf. Ion. syncope, pro
ἁγρομένοις ab ἁγείρω *con-
grego*. f. εἰῶ. p. ἡγεῖνκα &
Attic. ἀγήγεῖνκα. α. 1. ἡγα-
ρα. §. 92.

**Ἀγροτέρης*, feræ, gen. cas. f.
g. ab ἁγρότερος vel ἁγρώ-
τερος. Substantiva quan-
doque etiam comparan-
tur. Th. ἁγρός, ᾱ, ὁ, ager.
α. 407.

**Ἀγχι*, pro ἁγχι prope. con-
struitur cum Genitivo:
est Adv. ε. 637.

**Ἀσχήμαχοι* vel ἁσχήμαχοι,
plural. num. cominus
pugnantes. ex ἁγχι, pro-
pe, & μάχουμαι, pugno. f.
μαχήσομαι. p. μεμάχη-
μαι. α. 25.

**Ἀγχιμόλον*, adverbialiter
hic accipitur hoc neu-
trum, ex ἁγχιμόλος, α, ὁ
καὶ ἡ, e propinquo ve-
niens, ex ἁγχι prope, &
μολίω,

- μολέω, seu μάλω, venio. α. 325.
- *Αγχίστη, dativus singul. ab Ἀγχίστης, α, ὁ. nomen viri. ex ἄγχι & ἴσος. q. d. ἄγχι τῆς ἰσότητος. §. 1009.
- *Αγώμενος, præf. part. pass. verbi ἀγάμαι, ἄμαι, demirror. Th. ἀγίω, ἦσω, idem. §. 619.
- *Αγων, vehens. part. præsens. ab ἄγω *duco, veho*. vide ἀγαγών. §. 998.
- *Αγω, *duco*, f. ἄξω, p. ἦχα. α. 1. ἦξα. α. 2. ἦγον. ε. 206.
- *Αγώνι, dat. sing. ab ἀγών, ὄνος, ὁ, *certamen*. §. 435. α. 205.
- *Αγωσιν, 3. pl. subj. ab ἄγω *duco, veho, traho*. f. ξω. ε. 218.
- *Αδάητα, *indocta*, acc. pl. n. g. ab ἀδάητος, incognitus. Th. δαίω *scio, disco*. §. 655.
- *Αδάμαντον, pro ἀδάμαντα. Declinatur duobus modis, vel ἀδάμαντος, α, vel ἀδάμας, αντος, ὁ, nomen clarissimæ gemmæ per metaph. ponitur pro ferro. ἀδάμαντος genitivus ab ἀδάμας, αντος, ὁ. ex α, quod hic idem valet quod δυν, & δαμῖω *domo*. ε. 146. α. 137. §. 188. 239.
- *Αδηντοῦται, ε. 418. est superlativus, a positivo ἀδηντος, α, ὁ, ἦ, proprie *mor sui non obnoxius*: hic vero *cariem minime sentiens*. a δίκνω *mordeo*. f. δήζομαι. α. 2. ἴδανον. p. δέδηχα. unde etiam est nomen δήξ *vermis*, qui lignum corrumpit. ἴψ (ab ἔπτω *noceo*) *vermis* qui cornua lædit. ἴξ (ab ἴκω *advenio*) *vermis*, qui palmitibus obest. σῆς (a σήσω *putrefacio*) *vermis* qui vestes depravat. τρώξ (a τρώγω) qui vitiat legumina. ψήν, qui ficus arrodit, &c.
- *Αδηλος, α, ὁ καὶ ἦ. non manifestus, obscurus. Th. δῆλος, α, ὁ, manifestus. ε. 6.
- *Αδίκος, α, ὁ καὶ ἦ. injustus. ἀδικιώτερος, comp. Th. δίκη, ἦ, *justitia*. ε. 258. 270.
- *Αδμήτη, nomen mul. q. d. *indomita*, a δαμῖω, *domo*. §. 349.
- *Αδον, pro ἡδον. 3. pl. α. 2. act. ab ἀδέω, *placeo*, f. ἔσω, p. ἦκα. at ἄδω, *saturō, expleo*. §. 917.
- *Αδρυσύνη, ἦ, *ubertas, copia*. ab ἀδρὺς, ἦ, ὁ, *dives, crassus, magnus*. ε. 471.

- Ἀδύτη, dat. sing. ἀδύτης, ε; ὁ. *qui nihil dat.* Ratio compositionis plane insolens, ex α priv. & δύτης, ε, ὁ, *qui dat.* Th. δίδωμι do. ε. 353.
- Ἀεθλον, ε, τὸ, certaminis præmium. ab ἄεθλος seu ἄθλος, ε, ὁ, *certamen.* ε. 652. α. 94.
- Ἀεθλεύωσιν, colluctentur. 3. plur. præf. subj. act. ab ἀεθλεύω. f. εἶσω. p. κα. idem quod ἀεθλίω, *pugno, dimico.* vide ἄεθλον. 9. 435.
- Ἀεῖ, adverb. *semper.* 9. 388.
- Ἀεγενετῶν, Genit. pl. Æolicus, ab ἀεγενέτης, ε, ὁ, *sempiternus.* ex αἰ & γενετός, *qui genitus est.* Th. γαίνομαι, *nascor.* f. γενήσομαι. α. 2. m. ἐγενώμην. 9. 548.
- Ἀείδαν, præf. inf. αἶδον, 3. pl. imperf. act. pro ἡσδον, ab αἶδω *canto.* Metri causa abjicitur augmentum: in prosa αἶδω. f. αἶσω. p. ἦκα. ε. 660. 9. 1.
- Ἀείρω, α. 1. act. inf. ab αἶρω *tollo.* f. αἶρω. α. 1. ἦερα. hinc αἶρας. α. 1. part. act. ἀιρόμεναι, plur. part. præf. f. g. ε. 759. 538.
- Ἀσπία, acc. sing. ab ἀσπής, εος, ὁ, ἡ, *durus, asper.* Th. ἄκω, *cedo,* f. ξω. 9. 166.
- Ἀσκητι, *non invito,* adverb. ab αἰκω, *invitus.* Th. ἐκω, ὀκτος, ὁ, *spontaneus.* 9. 529.
- Ἀείσατε, 2. pl. a. 1. act. imperat. ab αἶσω, f. σω. p. κα. *canto.* 9. 965.
- Ἀέλη, dat. sing. ab ἄελα, ης, ἡ, *turbo, procella,* ex ἄω *spiro* & αἰέω *convolvō.* 9. 874.
- Ἀελλώ, nomen mul. q. ἡ. *procellosa.* 9. 267.
- Ἀεναόντων, gen. pl. in nom. αἰεναίων, ὄντος, *perpetuo fluens.* alii legunt αἰεναίων, ὄντος. ex αἰ *semper* & ναίω, *fluo.* Th. ναίω, *habito.* ε. 548.
- Ἀερά, genit. g. f. ab αἰρας, *perennis.* Poët. pro αἰρας, ex αἰ *semper* & ναίω *fluo.* αἰεναίων. gen. pl. ε. 593.
- Ἀέντων, gen. pl. part. præf. activi, ab αἶμι *flo,* ad formam τεθεῖς, ἔντος. Sed quia est ab αἶ, potius juxta ἴσημι *esset* flectendum. Notetur ergo hæc exceptio. ε. 623.
- Ἀέζα, 3. præf. ab αἶζω *augeo,* pro quo in prosa αὐζάνω

αὐξάνω & αὐξω. f. ἤσω.
p. ἠύξηκα. ε. 6. αἰξομαι,
η, εταυ, pass. αἰξετο. im-
perf. αἰξομένοιο. gen. Ion.
part. praef. ε. 6. 771. 9.
195-444.

*Αεργός, ε, δ. iners. αεργῶ,
dativ. hinc αεργίη, inertia,
Ionice, pro αεργία, as, η,
pigritia. ab αεργός, pro
quo in prosa αργός. Th.
ἔργον, opus. Prosa di-
citur quasi profusa; ora-
tio vero ligata, quæ cer-
tis numeris astricta est.
quale est poëma. ε. 301.
309. 310.

*Αερισπότης, nom. pl. *alte*
volantes. Epitheton
cygnorum, compositum
ex αἶρω, in altum tollo,
& πέτομαι, volo. decli-
natur duobus modis.
αερισπότης, ε, δ. prim.
simplic. & in quinta sim-
plicium, αερισπότης, ητος,
ό, in aere suspensus. α.
316. ε. 775.

*Αεσιφρονα, acc. sing. *stoli-*
dum. ε. 313. a nominati-
vo αεσιφρων, ονος, δ, η. ex
ἄω, flo, & φρήν, ενός, η,
mens, qui ventosa mente
præditus, inconstans &
temerarius est, & proin-
de *stultus*. hinc αεσιφρο-
σύνησιν, dat. pl. Ionic. pro
αεσιφροσύναις. ab αεσιφρο-

σύνη, stultitia. 9. 502.

*Αζαλέοιο. α. 153. Genitivus
Ion. pro αζαλέα, ab αζα-
λέος, ε, δ, aridus, torri-
dus. Thema est ἄζω tor-
refacio, arefacio.

*Αζα. 3. perf. praef. verbi
ἄζω, sicco. ε. 585. α. 397.

*Αζηται, praef. sub. *tristetur*,
ab ἄζομαι, proprie exa-
tesco: per metaph. *cura*
est *maerore conficior*. α.
585. 9. 99.

*Αζω, cum aspero spiritu,
veneror. σέβομαι. unde
ἀζόμενος. 9. 532.

*Αζωσι, pl. num. *discincti*,
scil. ut eo sint expedi-
tiores: ex α privat. &
ζωσός, *cinctus*, quod est
α ζωνύω vel ζώννυμι, *cin-*
go, in fut. ζώσω, in praet.
ἔζωκα. in passivo praet.
ἔζωμαι vel ἔζωσμαι. in 3.
sing. ἔζωσται. hinc est
ζωσός, *cinctus*, ζώσῃρ,
ἦρος, ό, *cingulum*, bal-
theus. ε. 343.

*Αηδόνα, acc. sing. ab αἰδών,
όνος, η, *luscinia* ab αἰδω
cano, pro quo in prosa
ἄδω. ε. 201.

*Αη3' pro ἄητε, *spirabat*,
imperfect. abjecto ο μι-
κρῶ per apostrophum,
& τ mutato in 9, propter
seq. aspiratam. Them.
est ἄω flo. f. ἤσω. unde
for-

formatur ἄημι & pass.
ἄημαι. α. 8.

Ἄηρ, αἴρος, ὁ, aer, ab ἄω in
f. g. significat caliginem.
ε. 547.

Ἄησι, 3. singul. ab ἄημι flo.
hinc ἄᾱσι, flant. 3. plur.
ut ἴσημι, ἰσᾱσι. Th. ἄω.
flo. ε. 514. 9. 875.

Ἄηται, accus. plur. a sing.
ἄήτη, ης, ἥ, flatus. in
nom. pl. αἴηται, flamina.
Th. ἄω. flo. ε. 619. 643.
673.

Ἀθαναται, pl. num. f. g. 9.
968. Græci non dicunt
ἄθνητες, sed ἀθανάτος, ὁ
καὶ ἥ, ex α privativo &
θάνατος. Sic in Nov. Test.
αἰώνιος, ε, ὁ, ἥ, & αἰώνιος in
fig. αἰωνία. Regula. Adje-
ctiva composita, nec non
quandoq; derivata, sunt
generis communis. Ἀθα-
νάτης, pro ἀθανάταις, Ion.
ε. 62. & ἀθανάτοις, pro
ἀθανάταις, ut & ἀθανάτοι-
σιν, dat. pl. Ion. pro ἀθα-
νάτοις. ε. 307.

Ἀθέσφατος, ε, ineffabilis.
compositum ex α privati-
vo & θέσφατος pro
θεόςφατος, a Deo pro-
nunciatus: prout dici-
mus θεόςδοτος, divinitus
datus. ἀθέσφατος etiam
idem quod nefandus:
sed sæpius in bonam

partem accipitur, & tum
α non est privativum,
sed intensivum, ut ε. 660.
ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον
αἰεῖσαν, docuerunt divi-
num carmen canere. ε.
660. ex φατός dicendus,
hoc a φαίω, dico. idem
quod Φημί. 9. 830.

Ἀθηναίη, ης, ἥ. Minerva. Di-
citur etiam Ἀθήνη, quasi
ἀθήλη, ex α priv. & θηλή,
papilla, mamma apex,
quod Minerva prognata
ex cerebro Jovis, (uti
fabulantur) non fuerit
alita aliorum more. Ἀ-
θήναι, ὤν, αἱ, Athenæ;
acceperunt nomen a Mi-
nervæ fictitii hujus ido-
li æde & cultu. Ἀθήναι
alio nomine Ἀκτὴ, ἥς, ἥ,
litus, quod in litore ma-
ris fuerit condita, unde
παλῆτις Ἀττικὴ (pro Ἀκ-
τικὴ) civis Attica. α. 126.
ε. 428.

Ἀθλ', pl. num. pro ἄθλα,
a singul. ἄθλον, ε, τὸ,
præmium certaminis, sed
ἄθλος, ε, ὁ, est ipsum cer-
tamen. Vide supra ἄε-
θλος, ε, ὁ. ε. 754. 9. 800.
Ἀθόλωτος, ε, illimis, limpi-
dus. ex α priv. θολός, ᾧ,
ὁ, limus, fæx, sordes,
unde est θολώω turbo:
θολωτός turbatus. ε. 593.

Ἀθρόος,

**Ἀθροτός*, α, δ. *confertus*, in unum collectus. α. 246.

Αἰ art. præposit. ab ἡ, hæc, ὅ, τὸ. ε. 36. 767.

Αἷ, artic. postp. ab ἡ, ὅς, ὅ, quæ, qui, quod. θ. 268.

Αἶκᾱ, genit. ab Αἶκας, ᾱ, ὅ. Æacus. ab Αἶαξ, ᾱ, ὅ. Αἶακος, ὅ, vel Αἶας, Αἶαντος, ὅ, quæ idem significant, nomen Herois. *Ajax*. θ. 1005.

Αἶαν, pro γαῖαν, terram, Poëtice, a γαῖα, seu γαῖη, ἡ. ε. 124. 253.

Αἶγα, acc. ab Αἶξ, αἶγός, ὅ, ἡ, caper, capra. ε. 514. α. 407.

Αἶγιδην, acc. a nominativo, Αἶγίδης, α, ὅ, ab Αἶγεύς, εός, ὅ, nomen viri. Αἶγίδης ergo est patronymicum, sicut a Πηλεὺς dicitur Πηλείδης. α. 182.

Αἶγες, pl. nom. a sing. Αἶγας, α, ἡ, populus nigra. Alii etiam vertunt *alnum*. ἀπὸ τῆς ἐγέρσεως. α. 377.

Αἶγιδ, acc. sing. αἶγίδα. per apostrophum α abjicitur. ab αἶγας, ἰδος, ἡ, pellis caprina, munimentum pectoris. Alii putant scutum fuisse pelle ista obductum. Th. αἶξ, αἶγός, ὅ, ἡ, caper vel capra. α. 344. 444.

Αἶγιοχοῖο, gen. Ionic. pro αἶγιοχας, a nominativo αἶγιοχος, α, ὅ. epitheton Jovis, sic dictus, quod generatus, in Creta nutritus fuerit a capra, (ὄχῃ sonat alimentum) ut lateret patrem Saturnum, qui pueros mares devorabat. ε. 481. 659. α. 322. θ. 13. 1021.

Αἶγυπιοί, ab αἶγυπιός, ᾱ, ὅ, vultur, avis prædatrix & rapax, a γύψ, γυπός, ὅ, vultur. α. 405.

Αἶ δ', sunt duæ voces, αἶ, est art. præpositus, δ' per apostroph. pro δὲ vero. ε. 821.

*Αἶδω, Genitivus Æolicus pro αἶδω, a nominativo αἶδης, α, ὅ, orcus, inferni. q. d. αἶδης, ἡ εὐς, ὅ, obscurus. ex α non, & αἶδω video. ε. 152. θ. 455.

Αἶδε, a nominativo αἶδα, ἡδε, ὅδε. α. 280. 300.

*Αἶδς, obscurum, adject. generis neutrius, ab αἶδης, εός. Th. αἶδω, video, f. αἶσομαι, α. 2. αἶδον, & αἶδον. α. 477.

*Αἶδω, Genit. Ionicus pro αἶδω ab αἶδης, α, ὅ, infernus. in prosa dicitur, αἶδης, α, orcus, tartarus. θ. 311. 768. 850.

*Αἶδηλα,

- Ἄδηλα, -acc. pl. arcana; ab
 αἰδηλός tenebricosus. Th.
 αἰδής, α, ε, infernus. α.
 754.
- Ἄιδιον, ab αἰδῖος, perpetuus.
 Th. αἰεῖ semper. α. 310.
- Ἄδηνς, dat. pl. Ionic. pro
 αἰδναῖς, ab αἰδνός, ἡ, ὄν,
 tenebricosus, ab αἰδῶ, vi-
 deo. §. 860.
- Αἰδοῖ, dat. sing. reverentia,
 ab αἰδῶ, ἴος, ἡ, pudor. §.
 92. hinc
- Αἰδοῖα, τὰ. pudenda. α. 354.
 ε. 731.
- Αἰδοίη, ης, ἡ. veneranda. α.
 71. αἰδοίσις. dat. pl. Ion.
 Th. αἰδώς, ὅος, ἡ. pudor.
 ε. 255. §. 80.
- Ἄιδος, gen. sing. ab αἰς, αἰδός
 ὁ. orcus idem quod αἰδής,
 α, ὁ, vide supra αἰδός δε,
 ad orcum. Subintelligi-
 tur ὁμοιον. α. 151. 254.
- Ἄιδρεῖαι. η. 683. dat. pl. Ion.
 pro αἰδρεῖαις, ab αἰδρεῖα, ἡ,
 incitia ab ἰδρεῖς, εως, ὁ καὶ
 ἡ, sciens. Th. ἴσθμι, scio.
 hinc
- Ἄιδρεῖς, ignarus. vide Th.
 ἴσθμι scio. α. 410.
- Αἰδῶ, pudorem. acc. sing.
 αἰδοῖα, αἰδῶ, ab αἰδώς, pu-
 dor. ε. 322.
- Αἰδωνεύς, ἑός, ὁ. idem quod
 αἰδής, α, ὁ. Pluto. §. 913.
- Αἰδώς, pudor. ex α priv. &

- αἰδῶ video. quorum nos
 pudet, ea non aspici-
 mus. ε. 190. 198. 315.
- Αἰαγενετῶν. §. 893. sempi-
 ternarum. gen. pl. Æol.
 pro αἰαγενετῶν. ab αἰα-
 γεγέτης, α, ὁ, sempiter-
 nus. ab αἰ, semper, &
 γαίνομαι, nascor. §. 893.
- Αἰά pro αἰ, semper. Poëti-
 ce, & αἰέν. ε. 114, & 296.
 §. 21. &c.
- Αἰεῖ ναόντων, ex αἰεῖ semper,
 poët. pro αἰεῖ, & νῆα,
 fluo. ε. 548.
- Αἰετὸν, aquilam, pro αἰετὸν
 metri causa, αἰετός, α, ὁ.
 §. 523.
- Αἰζήσιος, juvenilis, ab αἰζήσιος,
 α, ὁ. juvenis, q. d. αἰ-
 ζέων, semper feruens. α.
 408. ε. 493.
- Αἰζήτων, juvenum, gen. pl.
 ab αἰζήσιος, α, ὁ. pro quo
 & αἰζήσιος, juvenis. §. 863.
- Αἰήτα, Æolice pro Αἰήτα,
 ab Αἰήτης, α, ὁ. nomen vi-
 ri. §. 992.
- Αἰή dat. Ion. ab αἰή, pro
 γαῖα, terra. α. 153.
- Αἰήτης, Αἰήτα, Αἰήτην. Vi-
 de Αἰήτα. §. 958. 994.
- Αἰῖ, quæ, pro αἰτε quæque.
 ab ὁ, ἡ, ὁ. articuli postp.
 §. 2.
- Αἰθέρ, ἔρος, αἰθέρι, ὁ. æther.
 ε. 18. §. 124.

Αἰθίοπων, gen. pl. ab Αἰθίοψ, επος, ὅ, Æthiops. q. d. αἰθῶν τῆν ὄψιν, ab ὤψ, vultus. Th. αἰτομαι, video, & αἰθῶ, uro. imp. ἤθον, ardebant. §. 985.

Αἰδομένοιο, ardentis, præf. part. gen. Ion. ab αἰθῶ, ardeo, αἰδομένοισι, αἰδομένων, num. pl. part. præf. ε. 753. α. 60. 275.

Αἰδοπα, acc. sing. ab αἰθόψ, επος, ὅ, καὶ ἡ, niger ab αἰθῶ, uro, & ὤψ, vultus. Th. ὀπτομαι, ε. ὀφομαι, p. ὤμμα. ε. 36.

Αἰθῶνι, dat. ab αἰθῶν, ωνος, ὅ, niger. Th. αἰθῶ, uro. ε. 741.

Αἶκ', pro αἶκε. Dorice pro αἶ μὲν. αἶκε δύνησαι, si quidem possis. ε. 207. 348.

Αἷμα, αἷμ', pro αἷμα, τος, τὸ, sanguis. α. 174. 159. 252. 256.

Αἱματόεσσα, cruenta. pl. num. ab αἱματόας, έεσσα, όεν. Th. est αἷμα, ατος, τὸ, sanguis. §. 183. α. 384.

Αἱμυλίοισι, dat. pl. Ion. αἱμύλος, ὅ καὶ ἡ, blandus. αἱμύλιος idem. ε. 78. Thema αἱμύλλω. ε. 372. §. 890.

Αἰνῶ, pl. f. g. αἰνός gravis. differt ab αἶνος laus, accentu. ε. 899.

Αἰνῶ, laudat, ab αἰνέω, laudo. f. ἤσω vel ἔσω, p. ἤνεκα. aor. i. ἤνεσα. aor. i. imperat. αἰνεσον. Th. αἶνος, ε, ὅ, laus. ε. 822.

Αἰτάας, ε, α, Æneas. §. 1008.

Αἰνῆμ', pro αἰνῆμι, proho, & hoc pro αἰνέω, laudo. f. ἔσω, vel ἤσω. p. εκα. Th. αἶνος, laus. ε. 681.

Αἶνον, acc. fabulam, ab αἶνος, ε, ὅ. ε. 200. α. 227.

Αἰνή, gravis, a masculino, αἰνός, ἡ, ὄν, gravis, horribilis. ε. 160. hinc αἰνατάτῳ, dat. sing. superl. α. 397. §. 852.

Αἶνυτο, 3. sing. imp. medii, a Th. αἶνυμαι, capio. α. 41.

Αἰολίδα, acc. singul. ab Αἰολίς, ίδος, nomen regionis, ab αἰόλος, ε, ὅ, varius. hinc, αἰόλλω, vario. ε. 634.

Αἰόλλοντα, mutant colorem. 3. pl. ind. præf. pass. ab αἰόλλω. vario. ε. λῶ. p. κα. αἰόλος, ε, ὅ, varius. α. 399.

Αἰπόλιον, ε, τὸ. grex caprarum, ab αἰπόλος, ε, ὅ, caprarius. περὶ τὰς αἰγας πολῶν. Th. πολεω verso, proprie qui versatur circa capras. Nam αἰ prima syllaba est ex αἰξ, αἰγός, ε, capra. §. 446.

Αἰπύς,

Αἰπὺν, acc. sing. ab αἰπύ, *tos, ὅ, altus. f. ἡ αἰπύα, τὸ αἰπύ. ε. 83. ὁ. 589. 682.*
 Αἰεῖν, *ceperit. 3. sing. præf. act. subj. ab αἰεῖν capio. f. ἦσιν. p. κα. α. 2. ἄλει. ε. 616.*

Αἰς, *quibus, dat. plur. ab ἡ, que. ὁ. 215.*

Αἶσα, ἡ, *parca fers, it. fatum, officium, quasi αἰ ἴση, semper equalis. ὁ. 422. ε. 576.*

Αἰσηπός, *nomen fluvii. ὁ. 342.*

Αἰσιμον, αἰσιμος, α, ὁ, *fatalis, ab αἶσα fatum: item quod μόρσιμος, α μόρος, α, ὁ. α. 336.*

Αἰσονίδης, *Filius Æsonis, cognomen viri. ὁ. 993. 999.*

Αἰσσαντο, 3. plur. imperf. med. a verbo αἰσσω, *impetu feror, agitor. f. ζω. p. χα. ὁ. 150. 671.*

Αἰσχεσιν, dat. pl. ab αἰσχος, *eos, τὸ, turpitude. ex α privat. & ἴσχω contineo. Qui se non continent, sunt turpes, ε. 209.*

Αἶτ', ε. 92. αἶτε. ὁ. 218. 220.

Αἰτῆς, 2. person. subj. ab αἰτέω, *peto. f. ἦσιν. p. ἦτηκα. ε. 406.*

Αἶχμή, ἡς, ἡ, *cuspis, die Spige. αἶχμῆς, dat. pl.*

Ion. pro αἶχμαῖς. α. 289. 193.

Αἶχμητάων, gen. pl. Æolice pro αἶχμητῶν, ab αἶχμητής, α, ὁ, *bellator. Th. αἶχμη, ἡ, cuspis. α. 178.*

Αἶψ' pro αἶψα, *celeriter. α. 370. ε. 45.*

Αἶψηροκέλευθον, epitheton Boreæ. αἶψηροκέλευθος, α, ὁ, ἡ, *celeriter viam conficiens. ex αἶψηρος velox. Th. αἶψα cito & κέλευθος, α, ἡ, via. ὁ. 379.*

Ἀἶων, præf. part. verbum Poëticum. ab αἶω, *audio. ε. 9.*

Αἰῶνος, gen. sing. ab αἰών, *ῶνος, ὁ, αὐνι. item in f. g. ἡ αἰών νῆα. α. 331.*

Ἀκάμαντι, dat. sing. ab ἀκάμας, *αυτος, ὁ, indefessus. compositum ex α privativo, & κάμνω defatigor. f. καμῶ, p. κέκμηκα. α. 2. ἔκαμον. ὁ. 956.*

Ἀκάματος. ὁ. 824. α, ὁ, ἡ, *indefessus. ἀκαμάτοιο pro ἀκαμάτε, gen. Ion. ἀκαμάτῃσι, dat. pl. Ionice f. g. Th. κάμνος. ὁ. 566. 747.*

Ἀκάστη, *nomen mulieris, ab ἀκάω, ασινο. Th. ἀκή, ἡς, ἡ, cuspis. ὁ. 356.*

Ἀκχῆ-

- Ἀναχήμενος, *ex animo dolens*, præsens med. part. ab ἀνάχημι pro ἀναχίω, *tristitia afficio*. Th. ἄχος, εὐς, τὸ, *dolor*. §. 99.
- Ἀναχέρον, *acutum*, part. præt. pass. ab ἀναχέω acciō. ἀναχήμενος pro ἡναχήμενος, augmento abjecto & syncope facta ἀναχήμενος. Th. ἀκὴ, ἥς, ἥ, *cuspis*, vel ἄχος, εὐς, *dolor*. α. 135.
- Ἀνάχων, *animo mæstus*. ab ἀνάχω, *dolore afficio*, ex Th. ἄχος, εὐς, τὸ, *dolor*. §. 868.
- Ἀκηδής, εἰς, ὁ καὶ ἥ, *negligens*, ex α privat. & κῆδος, εὐς, τὸ, *cura*. §. 489. ἀκηδέα, acc. sing. ε. 112. §. 61.
- Ἀκήριοι, pl. *sine sorte*. ex α priv. & κῆρ, κηρὸς, ἥ, *fors*, *fatum*. ε. 821.
- Ἀκινήτοισι, dat. pl. Ion. ab ἀκίνητος, qui non movetur. Sepulcra non sunt movenda & refodienda, sed corporibus mortuorum concedenda quies. Th. κινέω, αῖ, f. ἥσω, *moveo*. ε. 748.
- Ἀκνίστατοι, *firmissimæ*, pl. num. & superl. grad. ab ἄκνιος, *incorruptus*, ex α privat. & κᾶς, κνός, εῖ,

vermis, qui in ligno oritur illudque rodit. Vide supra ἀδνηκτοτάτη. §. 433.

- Ἀκμων, ονος, ὁ, *incus*. Th. κάμνω, q. d. ἀκάμνων, quod nullis ictibus defatigetur. §. 722.
- Ἀκοίτην, accus. ab ἀκοίτης, ε, ὁ, *maritus*. α. 9. ἀκοίτην, ab ἀκοίτης, ιος, ἥ, *marita*. ex α quod est non privat. sed conjunctiv. ab ἅμα, *simul*, una, & κοίτη, ἥς, ἥ, *lectus*, a καῖμαι, *jaceo*, cubo. ε. 798. §. 410. 911.
- Ἀκόρητος, apud Poëtas idem quod ἀκόρητος, *insatiabilis*, cum gen. ex privativa part. α, & κορητός. a κορέω, pro quo etiam dicitur κορέννυμι, ὕω, *fatigatio*. α. 346. 433. 459.
- Ἄκουε, audi, præs. imperat. ἀκούσῃς, 2. sing. aor. 1. act. opt. audiveris. ε. 211. 719.
- Ἀκούσαντες, pl. num. α. 1. part. verbi ἀκούω, *audio*. f. σω. p. κα. p. m. ἥκουα & Att. ἀκήκηκα. §. 665.
- Ἀκρη, Ion. pro ἄκρα, *summa*. neut. ἄκρον, ἀκρότατον, in superl. ε. 231. 679. α. 33. §. 7. 62.
- Ἀκρετος, ε, ὁ καὶ ἥ, *anceps*, *dubium*. Th. κρινω, *cerno*, *judico*. α. 311.

***Ἀκρονέφαιος**, *tesperitius*.
comp. ex ἄκρος, α, ον,
summus, & κνέφας, ατος,
τὸ, *caligo*, item *crepuscu-*
lum. ε. 565.

***Ἀκταίη**, nomen proprium
mulieris. 9. 249.

***Ἀκτὴ**, *litus*. ἀκταῖς dat. pl.
litoribus, ab ἄγω, frango,
quod ibi fluctus frangan-
tur, & ἄκτὴν, *munus*,
donum. ε. 32. 464. quod
Junius & Constantinus
derivant ab ἀκτῆς, ὅ,
cibus.

***Ἀκτίνεσσι**, dat. pl. Poëticus,
ab ἀκτίν, ἴνος, ἦ, radius,
solis. ab ἄγνυμι *frango*,
radiatorum solarium est
refractio. 9. 760.

***Ἀλα**, accus. sing. *mare*, ἦ
ἄλς, *mare*: ὁ ἄλς, *sal*. solo
genere differunt. 9. 791.

***Ἀλαδ'** pro ἄλαδε, *ad mare*.
δ' postpositum accusati-
vo, valet *ad* ε. 629. 755.

***Ἀλάληται**, *errant*, 3. sing.
verbi passivi, a verbo
ἀλαῖσμαι, ὤμαι, *vagor*,
erro, pro quo etiam di-
citur ἔλῃμι, ἔλῃμαι, &
per reduplicationem ἀ-
λάλῃμι in pass. ἐλάλῃ-
μαι, σαι, ται. ε. 100.

***Ἀλαλητῶ**, dat. sing. ab
ἀλαλητός, ἔ, ἐ, clamor
militum, dicentium ἀλα-

λή: Gallice *alarme*. Th.
ἀλαλή, ἦς, ἦ, ἀλαλά. α.
382. differt ab ἀλάλητος,
inenarrabilis.

***Ἀλαλεν**, *profligabat*, *av-*
cebat, imperf. Ion. ab
ἀλάλκω. Th. ἀλαλή, ἦς, ἦ,
robur, vires. 9. 527.

***Ἀλασκηπὴν**, *speculatio-*
nem, proprie *cæcam spe-*
culationem. comp. ex
ἀλαός, *cæcus*, & σκέπτο-
μαι, f. ψομαι, *circum-*
spicio, unde est σκοπή &
σκοπιὰ, αῖς, ἦ, *specula-*
9. 466.

***Ἀλαπαδνόν**, *imbecillum*. ab
ἀλαπαῖζω, *diripio*, *vasto*.
Th. λαπαῖζω, & λαπαῖσ-
σω, *evacuo*. ε. 435.

***Ἀλατος**, α, ὅ, καὶ ἦ, *gravis*,
non oblivioni tradendus.
Dorice, pro ἄλῃτος, α
λήθω, f. σω. *lateo*. 9. 467.

***Ἀλγε'**, pro ἄλγεα, ab ἄλγος,
τος, τὸ, *dolor*, unde Lati-
norum *algeo*, *frigeo*. ε.
132. 198. 209.

***Ἀλγινόεντα**, acc. sing. ab
ἀλγινόεις, εντος, ὅ, *mole-*
stinus. Th. ἄλγος, εος, τὸ,
dolor, ἀλγινόεσσαν, f. g.
acc. 9. 214. 226.

***Ἀλέα**, ας, ἦ, Ionice ἀλέη,
ης, ἦ, *calor*, seu *tempus*, qui
est ex Sole. ἐπ' ἀλέα λέ-
σχην. ε. 491.

***Ἀλέαθα**,

- Ἀλῆαδαι, vitare. a. i. med.
 infir. pro ἀλεύσαδαι,
 pro quo ἀλεύαδαι &
 ἀλέαδαι, per geminam
 syncop. (sic Rom. 3. v.
 15. ἐκχέαι pro ἐκχεῦσαι)
 ab ἀλέω molo, f. ἐσω, p.
 εκα. item vito, caveo. e.
 732. 444. 778. pro ἀλέω
 dicitur etiam ἀλεύω,
 itemque ἀλεείνω, effugio.
 e. 826. est versus ultimus.
- Ἀλεγίζω, f. σω. p. κα. curo,
 ab ἀλέγω. hinc ἀλέγοντες.
 e. 249. §. 171.
- Ἀλεείνω, evito. Vid. in
 ἀλέαδαι.
- Ἀλέην. Vide paulo ante ἀλέα
- Ἀλεξιάρη, imprecationum
 expultrix, ex ἀλέξω vel
 ἀλεξέω, arceo, depello, &
 ἀρά, αἶς, ἥ, diva impre-
 catio. est vox media, quæ
 modo in bonam partem
 accipitur & vertitur pro-
 catio, modo in malam,
 ut hic. e. 462.
- Ἀλαφαρ, ατος, τὸ, pinguedo.
 ἀλάφω. f. ψω. a. 2. ἥλι-
 φον. §. 553.
- Ἀλεύαδαι. Vide paulo ἀλέ-
 δαι. e. 503. 796.
- Ἀλευόμενοι, vid. in ἀλέαδαι.
 e. 533.
- Ἀλεωρῆ, Ionice pro ἀλεωρά,
 αἶς, ἥ, evitatio. Th. ἀλέω,
 vito. e. 402.
- Ἀληθέξ, acc. sing. ab ἀλη-

- θῆ, verus. hinc ἀληθείην,
 Ion. pro ἀλήθειαν. §. 28.
 e. 766. 816.
- Ἀλιάκμονα, acc. sing. ab
 ἀλιάκμων, ονος, ὅ, no-
 men fluvii, ex ἄλς, ἄλός,
 ἥ, mare, & ἀκμή, ἥς, ἥ,
 cuspis, vigor, incremen-
 tum. §. 343.
- Ἀλίεσος, ε, ὅ καὶ ἥ, non
 desinens. Th. λιάζω, f. σω.
 agito. §. 611.
- Ἀλιεύς, ἐος, ὅ, piscator.
 proprie qui in mari pi-
 scatur. per synecd. spec.
 piscator quivis. Th. ἄλς,
 ἄλός, ἥ, mare. α. 214.
- Ἀλιμήδη, nom. mul. q. d.
 quæ curat mare. ex ἄλς,
 ἄλός, ἥ, mare, & μῆδος,
 εος, τὸ, cura. §. 255.
- Ἀλίοιο, Poëtice, pro ἄλῆς,
 ex ἄλιος, marinus. The-
 ma ἄλς. §. 1003.
- Ἀλιτημένον, part. præter. pass.
 Ion. ab ἀλιτέω, pecco. α. 91.
- Ἀλιτραίνεται, 3. præter. pass.
 male agit. ab ἀλιτραίνω,
 pecco, quod est ab ἀλι-
 τρὸς, peccator. Th. est
 ἀλιτέω, pecco. f. ἥσω.
 vel ἀλαίτω, cuius 1 aor. 2.
 ἥλιτον. e. 239. & 328.
- Ἀλκαίοιο, Ion. pro Ἀλκαίε,
 ab Ἀλκαίος, ε, ὅ, nomen
 viri. Th. est ἀλκή τοῦ viri.
 α. 26.

- Ἀλκείδης, pro Ἀλκείδης, Æo-
 lice, a nominativo Ἀλ-
 κείδης, α, ὁ, nomen viri
 ab ἀλκή, robur. α. 112.
 Ἀλκιμος, α, ὁ καὶ ἡ, robustus,
 fortis. Th. ἀλκή, ἡ, ἡ,
 robur. α. 320. §. 526.
 Ἀλκμήνη, nomen fœminæ.
 q. d. robur Luna. Luna
 singulares habet influxus
 in fœminam, nec non
 in Oceanum, qui est quasi
 mundi uterus. α. 3. 467. §.
 526. 950.
 Ἀλκτῆρα, acc. sing. ab ἀλ-
 κτήρ, ἥρως, ὁ, defensor.
 propugnator. Th. ἀλκω,
 ab ἀλκή, unde ἀλάλκω
 profligo. α. 29. 128. §. 657.
 Ἀλλ', pro ἄλλ'. ε. 11. 15. 35.
 §. 98. &c.
 Ἄλλαι, nom. pl. ab ἄλλη,
 alia. ε. 821. §. 363. 872.
 Ἀλλήων, aliarum pro ἄλ-
 λων, Æolice. α. 260. ἄλ-
 λων. α. 28. ἄλλη. ε. 260.
 Ἀλλήλων, gen. pl. ε. 134.
 ἀλλήλοισιν dat. pl. Ion.
 pro ἐν ἀλλήλοις inter se.
 α. 347. 379. ἀλλήλας acc.
 pl. α. 375. 262. Flebitur
 tantum per Genitivum,
 Dativum & Acc. plura-
 lem, idque in tribus ge-
 neribus. ε. 134. 249. 276.
 Ἄλλοι. ε. 142. 156. ἄλλοι. §.
 147. ἄλλον. ε. 406. 711.
 Ἀλλοῖον, acc. ab ἄλλος. ε. 822.
 Ἀλλοῖος, α, ὁ, diversus. ab
 ἄλλος, alius. ε. 481.
 Ἄλλοι, ἄλλη, ἄλλο, alius,
 α, ud. ε. 339. 443.
 Ἄλλοτε, interdum, alias.
 adv. ε. 243. 723.
 Ἀλλότριος, α, ὁ. Th. est ἄλ-
 λος, alienus, non pro-
 prius. ε. 34. §. 599.
 Ἀλμυρὸς, ἄ, ὁ, falsus. epi-
 theton Oceani. Th. ἄλς,
 ἁλὺς, ἡ, mare. §. 107. 964.
 Ἀλοχοι, α, ἡ, μυχὸς. ἀλόχῳ,
 dat. α. 87. ex α conjuncti-
 vo, quod est ex ἄμω, &
 λέχοι, τοι, τὸ, lectus, quod
 sit in eodem lecto cum
 marito. §. 886. ε. 327.
 Ἀλσοι, τοι, τὸ, lucus. ex
 ἄλλομαι salio, quod ar-
 bores veluti e terra pro-
 filiant. α. 70. 99.
 Ἀλυκτοπέδησι, dat. pl. Ion.
 ab ἀλυκτοπέδη, vinculum
 indissolubile, q. d. ἄλυ-
 κτος πέδη, indissolubilis
 pedica. ἄλυκτος, metri
 causa, pro ἄλυτος, ex α
 privat. & λύω, dissolvo.
 §. 521.
 Ἀλύξεται, vitabit, fugiet.
 fut. i. med. ab ἀλύσκω,
 vito. f. ξω. Th. est ἀλέω,
 μοίω, item vito. ε. 361.
 Ἀλφειον, ab Ἀλφειος, α, ὁ,
 nomen fluvii. §. 338.
 Ἀλφειῷ.

- Ἄλφῆσιν, dat. pl. Poëtice & Ionice pro ἄλφῆταις, ab ἄλφῆσις, *α, δ, inventor.* ab ἄλφῆω, *invenio.* Th. ἄλφα primæ alphabeti Græci literæ nomen. *ε. 82. α. 29. 9. 512.*
- Ἄλωη, ἥς, ἡ. Th. ἄλως, *ω, ἡ, area.* Spiritus mutatur in ortu. *ε. 597. α. 291.*
- Ἄμ' pro ἄμα, *una, cum.* Dat. ἄμα βροντῇ cum tonitru. *9. 80. 268. 691. ε. 217. α. 23.* ἄμυδῖς Æolice pro ἄμυδῖς, idem quod ἄμα, *simul.* *9. 689.*
- Ἀμαιμάνετοιο, *indomiti.* ἄμαιμάνετος, *α, δ, ex α intensivo, quod est ex ἄγαν, valde, & μαιμαίω, vehementer cupio, impetu feror. qui animo est in praelia admodum pronus.* ἄμαιμάνετον πῦρ. Th. μαίω, *cupio.* *α. 207. 9. 319.*
- Ἀμάξα, ἥς, ἡ, *currus, plaustrum, quasi dicas ἄμα ἄξονι, cum axe.* *ε. 424.*
- Ἀμαξαν, pro ἄμαξαν, Æolic. *ε. 451. 690.*
- Ἀμαρτή, *peccaverit.* 3. sing. a. 2. act. sub. ab ἁμαρτάνω, *pecco.* f. ἁμαρτήσω. p. ἡμαρτήσαι. a. 2. ἡμαρτον. ex α priv. & μάρπτω, *assequor.* *9. 222.*
- Ἀμαρτίνοος, *cujus mens est*
- prava, ex ἁμαρτάνω *pecco, & νόος, ἔς, mens. qui mente peccat.* *9. 511.*
- Ἀμαρύσσει, imperf. pro ἡμαρύσσει. *splendebat, verbi ἁμαρύσσω, f. ζω, fulgeo, splendo ex α επιτατικῷ & παίρω, splendo.* *9. 817.*
- Ἀμαῖδα, præf. infinitivi medii, *metere.* Th. est ἁμαίω, *ω, f. ἡσω, meto.* Metere instar formicæ, nihil aliud est, quam colligere, comportare. Est assiduitatis *magistra.* Prov. 6. *ε. 776. 390. 773.*
- Ἀμαυροτέρη, Ionice pro ἁμαυροτέρα. *obscurior ab ἁμαυρός, α, ὄν, obscurus, ex α priv. & παίρω, splendo.* *ε. 282.*
- Ἀμαυροῦσθην, *intereant, a. 1. opt. pass. verbi ἁμαυρόω, ὦ. obfuso, obscuro.* Th. ἁμαυρός, *α, ὄ, obscurus.* *ε. 691.*
- Ἀμβατος pro ἀναβάτος, *scansilis, pervius. sic ἁμβάλνω, pro ἀναβαίνω.* Th. est βαίνω, *eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.* *ε. 679.*
- Ἀμβολιργός, *α, δ, dilator operum. ex ἀναβάλλομαι, differo, procrastino.* *μηδὲν ἀναβάλλόμενος, & ἔργον, α, τὸ, opus.* *ε. 411.*

**Ἀμβροσίη*, dat. sing. Ion. pro *ἀμβροσία*. *ἀμβρόσιος* immortalis, ex α priv. & *βροτός*, ἄ, ὅ, *mortalis*. κατ' ἐκίνδετιν τῇ μὴ καὶ τροπὴν τῇ ταῦ αἰς σίγμα. 9. 69. 796.

**Ἀμβροτός*, α, immortalis, pro ἄβροτος. Th. *βροτός*, mortalis. 9. 43.

**Ἀμέγαρτος*, *ardua* invidia carens. Th. *μεγαίρω*, in-video. 9. 666.

**Ἀμαδόμενος*, præf. part. *respondens*, *ἀμαδόμενα*, mutantes, ab *ἀμάω*. f. ψω. *commuto*. In dialogis verba commutamus. construi solet cum Acc. α. 117. 9. 654. 749.

**Ἀμαλίκτων*, gen. pl. ab *ἀμάλικτος*, α, ὅ καὶ ἦ, asper, durus. Th. *μαλίπσω*, mel-litum reddo. 9. 659.

**Ἀμενον*, melius, comparativus ab *ἀγαθός*, bonus. ε. 312. 700. Cæteroquin *ἀμείνων* ex α epitatico & *μένος* *robur*: sic *ἀραίων* est ex ἄρης. *ἀμείνονα*, *ἀμείνω*, acc. sing. m. g. α. 51. ε. 19. 292. 318. 283. Vide *ἀγαθός*.

**Ἀμελῶσιν*, 3. pl. sub. negligent. ab *ἀμελέω*, negligo. hinc *ἀμελής*, ex α priv. & *μέλει*, curæ est. ε. 398.

**Ἀμέρση*, 2. sing. a. i. aet. subj. a verbo *ἀμέρδω*, privo. f. σω. ἄμερδε pro ἡμερδε imperfect. Ionic. Th. *μέρδω*, σω, privo. α. 331. 9. 698.

**Ἀμηχανίη*, Ionice pro *ἀμηχανία*, *difficultas*, ab *ἀμήχανος*, *minime cautus*, *perplexus*. ex α priv. & *μηχανή*, *machina*. *ἀμήχανον*, inexplicable. ε. 494. 83. 9. 295. 310.

**Ἀμήσας*, f. i. ind. ab *ἀμάω*, meto. Vide paulo ante *ἀμάω*. ε. 478.

**Ἀμητός*, ἄ, ἔ, *messis tempus*: sed ἄμητος, α, ὅ, *messis*, ab *ἀμάω* meto. ε. 382. 573.

**Ἀμμες*, pro ἡμεῖς, Æolice, nos. ab ἐγώ, ego. α. 87.

**Ἀμμίσον*, pro ἀνά μέσον, in medio. α. 209.

**Ἀμοιβήν*, *talionem*, proprie *mutationem*. ab *ἀμαίω*, muto. f. ψω. præf. med. ἡμοιβα. ε. 331.

**Ἀμολγαίη*, *lactea*. ab *ἀμέλγω* f. ζω. *mulgeo*, ich *mel* fe. *ἀμολγός*, ἄ, ὅ, *tempus*, quo mulgentur vaccæ. ε. 588.

**Ἀμοτον*, adv. *insatiabiliter*, *incessanter*, ex α priv. & *μοτός*, ἄ, ὅ, *linteum carptum*, quod vulneribus inditur. α. 361.

**Ἀμ-*

²Ἀμπανμο, *sōlatium*. pro ἀνάπαυμα, ατος, n. g. ab ἀναπαύομαι, quiesco. Th. παύω, finio, cesso. a. 2. ἔπαον. §. 55.

²Ἀμπέλαγος, per *pelagium*, per syncop. pro ἀνὰ πέλαγος. Θύλασσα, mare. sed πέλαγος, eas, τὸ, maris profunditas. §. 190.

²Ἀμπυκίδην, acc. a nominativo ἀμπυκίδης, s, ὁ, Amyrci filius.

²Ἀμπυκος, s, ὁ, nomen viri, ab ἄμπυξ, υκος, ὁ, idem quod τὸ κάλλυντρον, *caliendrum*, *reticulum muliebri*. ab ἀμπέχω, *circumdo*. α. 181.

²Ἀμυδῖς, Æolic. Adverb. idem quod ἄμα, *simul cum*. α. 345.

²Ἀμύμονα, acc. sing. ab ἀμύμων, ονος, ῖ, ἥ, irreprehensibilis. idem quod ἀμώμητος, ab Ἀμύμων, ονος, ὁ, nom. viri. §. 654. & valet idem, quod ἄμωμος, qui nihil commisit τῆς μυχμῆ, h. e. derisione dignum. a μύζω, f. ζω, *derideo*. Sic dicitur per syncopen τῶ γάμμα, pro ἀμύγμων. §. 264. α. 65. 112.

²Ἀμύνοντες, præf. part. ab ἀμύνω, *juro*. item *arceo*, *propello*. f. νω. a. 1. ἡμυνα, p. γκα. α. 240.

²Ἀμφ' pro ἀμφι idem quod περί, circa. e. 203. α. 128. 200.

²Ἀμφαγαπῶντες, præf. part. pl. num. ab ἀμφαγαπῶω, ex ἀμφι & ἀγαπάω, *valide diligo*. e. 58.

²Ἀμφαράβιζον, imp. Ion. *circumstrepebant*. ab ἀμφαραβίζω, *circumstrepo*. compositum est ex ἀμφι & ἀραβίζω, quod est a Th. ἄραβος, s, ὁ, *strepitus*. α. 64. alii legunt ἀμφαβάριζον, ex ἀβαρίζω, quod etiam ab ἄραβος. *ibid.*

²Ἀμφεκάλυψε, a. i. act. ab ἀμφεκάλυπτω, *circumtego*. ex ἀμφι *circa*, & καλύπτω, *tego*, f. φω, p. κα, a. 2. ἐκάλυβον. e. 165.

²Ἀμφεπε, imperf. act. Ion. verbi ἀμφέπω, *persequor*, *foveo*. Th. ἔπω, *operor*, *sequor*. §. 696.

²Ἀμφι, præpositio *circa*, per τμησιν separatum *circum*. e. 73. 539. α. 172.

²Ἀμφῖς, Adverb. e. 699. *circum*, *seorsim*. §. 851.

²Ἀμφιβάλη, aor. 2. med. subj. ab ἀμφιβάλλω, *circumjicio*, *circumdo*. f. λῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. p. m. βέβολα. Th. βάλλω, *jacio*. e. 543. ἀμφιβαλῶν. e. 785.

Ἀμφί - βάλλω, α. 253. per
τμήσιν, βάλλω pro βάλλω.
Imperf. Ion. Th. βάλλω.
α. 254.

Ἀμφίβλητρον, α, τὸ, rete
quod a duobus utrimque
projicitur in aquam, ex
ἀμφί, circum, & βάλλω,
jacio. α. 215.

Ἀμφιγυῖαι, εντος, ὅ, utro-
que pede claudus. Vul-
cani epithetum, ex ἀμφί
utrimque, & γυῖν, α, τὸ,
membrum, qui claudicat
ex utroque pede. ἀμφο-
τέροις γυίοις ἢ ποσὶ χωλός.
ε. 70. α. 219. ὅ. 751. 945.

Ἀμφιδάμαντες, gen. ab Ἀμ-
φίδαμας, nomen viri. q.
d. qui utrinque domat.
ex ἀμφί & δαμάζω, do-
mo. ε. 652.

Ἀμφιδέδῃα, est 3. singul.
plusquamperfecti medii,
a δαίω, divido, convivor,
scio, comburo. in a. 2.
act. ἔδασον. Hinc est præ-
ter. δέδῃα. Sicut a θάλλω
τέτῃλα, a καίω πέκῃα.
α. 62.

Ἀμφικαλύψῃ, 3. sing. a. 1.
act. subj. ab ἀμφικαλύ-
πτω. Th. καλύπτω, tego. f.
ψω. p. φα. α. 2. ἐκάλυβον.
ε. 553.

Ἀμφιλογίας, aec. plur. disce-
ptationes, quæ sunt ver-

bis ab ἀμφιλογία, ubi ex
utraque parte contendi-
tur, ex ἀμφί & λέγω, di-
co. ὅ. 229.

Ἀμφιπολεύω, f. εὐσω, obam-
bulo, comitor. Th. πο-
λέω, verso; pro quo Poë-
tica πολεύω, versor. ε. 801.

Ἀμφιρρύτω, dat. ab ἀμφιρρύ-
τος, circumfluens, ex ἀμ-
φί, & ῥύω, pro ῥέω, fluo. f.
εὐσω, p. ῥέρεκα. ὅ. 983.

Ἀμφιρῶ, nomen mulieris. 4.
contractorum. ex ἀμφί
& ῥέω, fluo, &c. ὅ. 360.

Ἀμφιτρίτη, nomen mulie-
ris, ex ἀμφί & τρίζω, stri-
do, fut. τρίσω. a circum-
strepo. ὅ. 243. 254.
930.

Ἀμφιτρύων, ὕωνος, ὕωνα. No-
men viri. ex ἀμφί circum,
& τρύω, attero, macero,
veho. τρύμα proprie fo-
ramen, item veterator.
α. 2. 37. 54. 80. hinc

Ἀμφιτρωνιάδης, α, ὅ, filius
Amphitryonis, per epen-
thes. τῷ α. metri causa pro
Ἀμφιτρωνίδης, α, ὅ. α. 165.
416. ὅ. 317.

Ἀμφιχέαι, a. 1. act. infinit.
ex ἀμφί & χέω, fundo. f.
χεύσω. Æol. aorist. 1. act.
ἔχευσα, & per syncopen
τῷ σ, ἔχευα & per novam
τῷ υ syncopen, ἔχεα. p.
κέχευ-

πέχευκα. perf. pass. πέ-
χυμαι. a. i. pass. ἐχύθην.
ε. 95.

*Ἀμφοτέρως, α, ον, *ambo*. dat.
pl. ἀμφοτέροισιν, Ionic. α.
177. 382. §. 771. hinc

*Ἀμφοτέρωθεν, *utrimque*,
adv. Th. ἄμφω, *ambo*. §.
733.

*Ἀμφω. ε. 772. α. 371.

*Ἀμώμητος, *inculpatus*. ἄμω-
μος, qui est absque omni
labe. ex α priv. & μῶμος,
ε, ὁ, *probrum*, *dedecus*,
item *derisor*. ab Hebr.
מָוֶמֶת macula. Hinc ver-
bum μωμέομαι, ἔμαι, *ca-*
villor, prov. paronomas-
iasticum, ῥῆον μωμῶμαι
ἢ μιμῶμαι. α. 102.

*Ἀμῶνται, 3. pl. ind. pass. ver-
bi ἁμῶ, ὦ, f. ἦσω, *meto*.
§. 599.

*Ἀν, vocula seu particula
potentialis. Poëtæ alio-
quin pro ea ponunt κε,
πεν. ε. 179.

*Ἀν, præpositio, pro diver-
sa significatione varios
casus régens. ε. 226. 326.
§. 91.

*Ἀναβάλλεσθαι, præf. inf. dif-
ferre, procrastinare. Th.
ἐβάλλω, f. λῶ. jacio, ἀνα-
βάλλόμενος. ε. 408. 410.

*Ἀνάγκη, ης, ἡ, *necessitas*, ὅπ'

ἀνάγκης, *necessario*. ε. 15.
§. 517. 615.

*Ἀναγον, *ducebant*, 3. pl. imp.
poët. pro ἀνῆγον, ab ἄγω
duco. f. ζῶ p. ἦχα, a. 2.
ἦγον. α. 280.

*Ἀνάελπτα, plur. *insperata*,
ab ἄελπτος, *insperatus*.
Th. ἐλπὶς, *idos*, ἡ. §. 660.

*Ἀναιδέα, ex α priv. & αἰδώς,
ὅος, ἡ, *pudor*. §. 312. 833.
ἀναιδής, ἑός, ὁ παρ' ἡ. ἀναι-
δείη, dat. sing. Ionice, ut
& ἀναιδείηφι. Φι enim per
paragogen additur. ab
ἀναιδία, *impudentia*. hoc
ab ἀναιδής, ἑός, ὁ, ἡ, im-
pudens. ex α priv. & αἰ-
δώς, ὅος, ἡ, *pudor*, αἰδώς
vero ex α. priv. & εἶδω *vi-*
deo, ab intuendi fuga. ε.
357. & 322.

*Ἀναίτιος, *inculpatus*, ex α
priv. & αἰτία, ἡ, *causa*. ε. 825.

*Ἀνακτα, acc. sing. ab ἄναξ,
rex, ἄνακτος. ε. 69. §. 347.
α. 197. 226. §. 493.

*Ἀνάξειν, fut. i. act. infin. ab
ἀνάσσω, *regno*. f. ἀνάξω.
p. χα. a. i. ἦναξα. & Ionic.
ἄναξα, ἄναξεν. §. 837.
Distinguitur ab ἀνάγω, f.
ἀνάξω ex sola contextus
serie. §. 491.

*Ἀνάπνευστος, *non respirans*,
ex α priv. & πνέω, *spiro*,
f. πνεύσω. §. 797.

**Ἀνάσσει*, præf. ind. Vide *ἀνάξαν*. §. 506.

**Ἀνασσεισασα*, *quatians*, est f. g. part. a. i. act. Poët. ab *ἀνασείω*, *quatio*. Th. est *σείω*, *moveo*. f. *σείσω*. p. *σείσακα*. α. 344.

**Ἀνασσον*, Ionic. & Poëtice pro *ἡἰασσον*. 3. pl. imperf. act. ab *ἀνάσσω*, *regno*. vide *ἀνιζαν*. §. 1015. α. 328.

**Ἀναστροφῶν*, converte. præf. inf. act. pro imperat. Hellenismus. ab *ἀναστροφάω*, *verto*. Th. est *σρέφω*, *verto*, f. *φω*. p. *ἔσρεφα*. a. 2. *ἔσραφον*. hinc *σροφῆ*, *ἡς*, *ῆς*, *versio*, *flexus*. & hinc *σροφάω*, *verso*, *circumago*, Poët. *σρωφάω*, *id.* α. 121.

**Ἀναυδος*, α, ε, ῆ, *motus*, idem quod *ἄφωνος*. Th. *ἡ αὐδή*, *vox*. §. 797.

**Ἀναυρος*, nomen viri, sine aura, vento. Th. *αἶψα*, *aura*, *ventus*, item *torrens*, & tum est ex α *valde* & *rei fluo*. α. 477.

**Ἀναχάσσεισας*, a. i. med. in fin. Poëtice, pro *ἀναχάσσεισας* ab *ἀναχάζω*, *recedo*. Th. *χάζω*, f. *άσω*, *recedo*. α. 536.

**Ἀναφυσιώτες*, præf. part. videtur oriri a *φυσιώω*, *influo*, hinc *φύσα*, *ης*, *ῆς*, *foliis*, *Blasbalg*. Th. *φυσάω*,

sufflo. Sed esse a *φυσιώω* *anbelo*, patet ex declinatione hujus part. Nam pro *ἀναφυσιῶντες*, dicunt Poëtæ *ἀναφυσιῶντες*, ab *ἀναφυσιῶω*, *ω*: Poëtice *ἀναφυσιῶω*: sicut pro *ὀράω*, *ὀρῶ* dicunt *ὀρώω*, ubi ο *μικρόν* præponunt præcedente syllaba brevi, ω vero præcedente syllaba longa. *ἀναφυσιῶντας* vero ab *ἀναφυσιῶω*, contracte *ἀναφυσιῶντας*, neque ω habet, neque ο ante se ferre potest. α. 211.

**Ἀναψύξαι*, a. i. act. infinit. ab *ἀναψύχω*, *refocillo*, *recreo*. Sicut ventus æstuantem reficit, ita quies laboribus exhaustum. Th. *ψύχω*, f. *ζω*, *refrigero*. α. 606.

**Ἀνδιχα*, pro *ἀνάδιχα*, *divisim*. Adverb. a *διχα*, *duplitter*. Them. *δι*, *bis*. ε. 13.

**Ἄνδρα*, acc. sing. ε. 269. *ἀνδράσι*, dat. pl. ut & *ἄνδρες*, sed hic est Poët. & Ion. ab *ἀνὴρ*, ὁ, *vir*. g. *ἀνδρὸς*. pl. *ἄνδρες*. ε. 269. 19. 482. 300.

**Ἀνεργέρος*, *viripara*, quæ parit masculum. Sermo est de tempestate seu de die Lunæ. Componitur ex *ἀνὴρ*, ὁ, *vir*, & *γένομα* *nascor*,

- nascor, quod in præter. med. habet γέγονα. inde γόνος, generatio. ε. 781.
- ¹ Ἀνδροκτασίας, acc. pl. *strages*, seu *caedes virorum* ab ἀνδροκτασία, ας, ἡ, in dat. ἀνδροκτασίῃ, Ion. ab ἀνὴρ, vir, & κτείνω, occido. f. κτενῶ. pr. act. ἐκτακα. præter. m. ἐκτονα. θ. 228.
- ² Ἀνδρομέης, gen. ab ἀνδρόμεος, *virilis*. per syn. speciei, *humanus*, idem quod βρότεος, ἀνθρώπινος. Th. ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir. α. 256.
- ³ Ἀνδροφόνιοις, genit. Ion. ab ἀνδροφόνος, qui virum occidit. ab ἀνὴρ, vir, & φένω, occido, quod in præter. med. πέφονα. α. 98. 420.
- ⁴ Ἀνέηκε, perfect. Act. pro ἀνῆκε, Attice. ab ἀνίημι, remitto, relaxo. f. ἀνῆσα. a. 2. ἀνῆν. Th. ἵημι mitto. θ. 495.
- ⁵ Ἀνέθηκα, a. i. act. ab ἀνατίθημι, impono, dico. Th. τίθημι, pono. ε. 656.
- ⁶ Ἀνελόντα, accus. part. a. 2. act. ab ἀναιρέω, aufero, tollo. in a. 2. act. ἀνῆλον. in part. a. 2. act. ἀνελών, ὄντος, ὅ. ἀνείλετο, *sustulit*, a. 2. med. ab ἀναιρέομαι, ἔμα, aufero. Th. αἰρέω, ᾧ, capio, f. ἤσω, p. ἤρηκα.
- a. 2. ἐῖλον. ε. 746. θ. 553.
- ⁷ Ἀνέμος, α, ὁ, ventus. ἀνέμοιο. gen. Ion. ἀνέμοισι, dat. pl. Ion. ε. 549. 619. 643. 669.
- ⁸ Ἀνεπίξεσος, α, ὁ, ἡ, *impolitus*, *imperfectus*. ab ἐπεξέω, in superficie rado, seu scalpo; inde ἀνεπίξεσος, scalpendo aut dolando non perfectus. Th. ξέω, rado, polio, f. ξέσω. ε. 744.
- ⁹ Ἀνεπιρρέκτων, gen. pl. *non-dum confectis*, vel *libatis*, h. e. in mensa appositis. ab ἐπιρρέζω, sacrifico. Th. ῥέζω, facio. f. ῥέζω & ῥέζω, p. ῥέρεχα, præter. pass. ῥέρεγμα, &c. a. i. part. ῥεχθεῖς. p. m. ῥρογα & ῥοργα. ε. 746.
- ¹⁰ Ἀνέρ', acc. pro ἀνέρα. Vide in ἀνδρα. ε. 749. 752.
- ¹¹ Ἀνεραιψαμένη, abripiens, a. i. med. part. a verbo ἀνερείπομαι, ex ἀνά & ἐρείπω, evertō, attraho. f. ψω. θ. 990.
- ¹² Ἀνεφαίνεται, imperf. ab ἀναφαίνομαι, appareo, manifestus reddor. Th. φαίνω. f. ανῶ, in lucem profero, p. πέφαγκα. a. i. ἔφηνα, a. 2. ἔφανον, p. m. πέφηνα. θ. 710.
- ¹³ Ἀνήγαγον, 3. pl. a. 2. Att. subduxerunt pro ἀνῆγον, verbi ἀνάγω, subduco, f. ἀνάζω. p. ἀνῆχα, a. i. pass. ἀνῆ-

ἀνήχθην. Th. ἄγω, ducō.
§. 626.

Ἀνήκετος, α, ὁ καὶ ἢ ab ἀπείω
fano vel ἀπείομαι, ἔμαι, f.
έσομαι, & ἥσομαι. §. 612.

Ἀνήνορος, acc. sing. ab ἀνή-
νωρ, iners. ex α priv. &
ἀνήρ, vir. ε. 749.

Ἀνὴρ, vir, ἀνδρὺς, ἀνδρὶ, &c.
ε. 263.

Ἀνθᾶ, 3. person. præsens.
ab ἀνθέω, floreo, f. ἥσω,
p. ἤκα. ab ἄνθος, εὐς, τὸ,
flos. ε. 500.

Ἀνθαῖα, ἡ, nomen propri-
um loci. α. 381.

Ἀνθεμόεσσαν, acc. sing. f. g.
ab ἀνθεμόεις, εσσα, εν, flo-
ridus. ab ἀνθεμον, α, τὸ,
flos. Th. ἄνθος, εος, τὸ,
flos. §. 887.

Ἀνθεσιν, dat. pl. ab ἄνθος,
εος, τὸ, flos. ε. 75. §. 279.

Ἀνθεῦσι, 3. person. pl. ind.
Dorice pro ἀνθῆσι, &
hoc pro ἀνθέσσι, florent.
ab ἀνθέω, ὦ, f. ἥσω, floreo.
Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos. ε.
225. §. 688.

Ἀνθη, ης, ἡ, nomen urbis.
α. 474. quidam scribunt
Ἀντη.

Ἀνθρωπος, α, ὁ καὶ ἡ, homo.
apud Platonem in Cra-
tylo, ἐτυμολογεῖται, quasi
ὡς ἀναθρῶν ἃ ὅπωπε, at-
tente considerans, quæ

vidit. vel ita dictus παρὰ
τὸ ἀνω ἀθρῶν, a sursum
aspiciendo. ε. 49. 470.

Ἀνίσκε, Poëtice pro ἀνίσ-
3. pers. imperf. ex ἀνὰ &
ἵημι: in imperf. ἀνίσκην, ης,
η, & Poëtice, ἀνίσκον, ες,
ε, ut ἐτύπισκον pro ἐτυ-
πιον. Sicuti pro ἦν eram
Poëta dicunt, ἔσκον, ες, ε.
Th. ἵημι, vel ἔω, mitto.
f. ἥσω. p. ἤκα. aor. 2. ἦν.
aor. 2. imperat. ες. §. 157.

Ἀνίσκην, tristitiam. accus. ab
ἀνία, Ionice ἀνίσκην, ἡ, nice-
vor. §. 611.

Ἀνίκητος, α, ὁ καὶ ἡ, invictus.
a νικάω, vinco, f. ἥσω. p.
νενίκηκα. a. 1. ἐνίκησα. §.
489.

Ἀνιόντα, aor. 2. part. pro-
prie sursum euntem, h. e.
orientem, ab ἀνίημι: ex
ἀνὰ, ἀνω & ἔμαι, eo seu
ἵημι: idem quod ἔμαι,
hinc a. 2. act. ἴον, ες, ε,
tanquam ab ἄω, sicut a
λάπω est ἔλιπον, &c. ε.
726.

Ἀνίπτοιςιν, dativus pl. Ion.
ab ἀνίπτος, α, ὁ καὶ ἡ, ex
α priv. & νίπτω, f. ψω, la-
vo ε. 723.

Ἀνίσταμενος, præf. part. ab
ἀνίσταμαι, exsurgo. Th.
ἵστημι, ἵτο, f. ἔστη. p. ἔστα-
κα, a. 2. ἔστην. ε. 575.

Ἀνὸλ-

- ***Ἀνολβίη**, dat. Ion. pro ἀνολβία, miseria, ex α priv. & ὀλβιος, beatus. Th. ὀλβος, α, ὅ, felicitas. q. d. ὅλος βίος. ε. 317.
- ***Ἀνόςσιος**, inoffis, ex α privat. & ὀστέον, ἄν, τὸ, os, offis. ε. 522.
- ***Ἀντρέφεσται**, pro ἀνατρέφεται, percurrit. ab ἀνά, & τρέφω, verto, f. ψω, p. φα. ἄ. 2. ἔτραφον. θ. 763.
- ***Ἀντ'**, pro ἀντί, e regione, & proinde accentus in prima non debet esse. ε. 724.
- ***Ἀντα**, contra. Adv. Poët. item *παρὰ*. hinc ἀνταίω, obviam venio. f. ἤσω. ἀντίον, idem quod ἄντα. α. 432. θ. 630.
- ***Ἀντεβόλησεν**, a. i. aët. ab ἀντιβολέω, occorro, item pasciscor. cum Genit. f. ἤσω. præt. ἀντιβεβόληκα. Th. βάλλω, jacio, percutio. α. 439.
- ***Ἀντί**, præpositio, pro, loco. ε. 57. θ. 893.
- ***Ἀντία**, Adverb. e regione, idem quod ἀντίον. ab Adj. ἀντίος, α, ον, ex adverso stans. Th. ἀντί, pro. ε. 479.
- ***Ἀντιβίη**, obviam. Adv. ab ἀντίβιος, adversus. ex ἀντί & βία, ας, ἡ, vis. α. 150. 163.
- ***Ἀντιβόλησται**, a. i. aët. infin. vide ἀντεβόλησεν. ε. 782.
- ***Ἀντίη**, Ionic. pro ἀντία, ex ἀντίος, adversus. Th. ἀντί. α. 444. ἀντίος. α. 361.
- ***Ἀντιφείζαν**, præf. inf. proprie obvium se offerre, item contendere, f. ἴσω. p. κκ. ex ἀντί, & φέρω, ferro. f. οἴσω. a. i. ἤνεγκα. θ. 609.
- ***Ἀντρω**, dat. sing. ab ἀντρον, α, τὸ, antrum. θ. 483.
- ***Ἀντυγας**, pl. num. ab ἀντυξ, υγος, ἡ, proprie, ambitus rota in curvis, it. orbita. α. 64.
- ***Ἀνύσας**, part. a. i. aët. pro ἀνύσας, poët. ab ἀνύω vel ἀνύτω & ἀνύττω, perficio. a. i. ἤνυσα. Notetur τμησις διὰ -- ἀνύσας pro ἀνύσας metri causa, emensus. ε. 633. θ. 954. ἀνύσσης. ε. 393.
- ***Ἀνωγα**, i. sing. præf. med. ab ἀνώγω jubeo. f. ἀνώξω. a. i. ἤνωξα. præf. med. ἤνωγα seu ἄνωγα. ε. 365. 401. 685.
- ***Ἀξαις**, 2. sing. a. i. aët. opt. ab ἄγνυμι. seu ἄγω, frango, f. ἄξω. a. i. ἤξα. ἄξαιεν, pro ἄξαιεν, 3. pl. a. i. aët. opt. Æol. ἄξαια, ας, ε. in 3. pl. ἄξαιεν, pro ἄξαιμι, ας, αι. ε. 432. & 438.
- ***Ἀξαι**

Ἄξεινος, α, poëtice pro ἄξει-
νος, sine hospite. Th. ξένος,
α, ὁ, hospes, peregrinus.
ε. 713.

Ἄξονα, accus. sing. ab ἄζων,
ονος, ὁ, axis. circa axem
rota agitur & circumagi-
tur, axe immoto manen-
te. ε. 422. 691.

Ἀοιδῆ, ῆς, ἡ, cantus. θ. 60.
α. 282. a præt. med. ἡ-
οίδα. Th. αἰείδω, cano. αἰοι-
δῆσι, dat. pl. Ion. ε. 1.

Ἀοιδός, ὤ, ὁ, cantor. Vide
supra αἰοιδῆ. ε. 26. αἰοιδεῖ.
θ. 95.

Ἀοικος, α, ὁ καὶ ἡ, domo ca-
rens, ex α priv. & οἶκος,
α, ὁ, domus. ε. 600.

Ἀσκνος, α, ὁ καὶ ἡ, impiger.
ex α priv. & ὄκνος, α, ὁ,
pigritia. ex α & κινέω μο-
veo. quia pigri sunt vel-
uti trunci, & vix se mo-
vent. ε. 483.

Ἄσρ, ἄσρος, τὸ, ensis. ab αἰίρω,
tollo, suspendo. α. 221. 457.

Ἄστας, α, ὁ, illæsus, ab ἄτάω,
vulnere. f. ἦσω. α. 157.

Ἄπ', pro ἀπό, ab. ε. 28. 313.
546. α. 30.

Ἀπαί, præposit. pro ἀπό
sicut παρὰ pro παρά &c.
poëtice. Alia exempla-
ria habent ἀπό. α. 409.

Ἀπαλά, mollia. h. e. juve-
nilia. ab ἀπαλός, ὤ, ὁ, te-

nen, mollis, quasi ἀφάλος,
ab ἀφῆ tactus, quia mol-
lia facile tanguntur. hinc
ἀπάλοισιν, dat. pl. Ion.
pro ἀπάλοις. θ. 3. & 989.
α. 279.

Ἀπάλαμνος, iners. pro ἀ-
παλάμνος, ex α priv.
& παλάμη, ἡ. unde La-
tinorum palma, manus.
ε. 20.

Ἀπαλήσεται, vagabitur.
fut. i. med. ab ἄλημι,
vel ἀλίσσεται, ὦμαι, va-
gor, erro. in fut. ἀλήσο-
μαι. & in compos. ἀπα-
λήσεται. α. 409.

Ἀπαλόχρους, genit. ab ἀπα-
λόχρες, οὗ, ὁ καὶ ἡ, quæ
tenellum seu molle cor-
pus habet. ex ἀπαλός, ὤ,
ὁ, tener, mollis, & χροῖς,
οὗ, ὁ, cutis. Th. χροῖα,
color. ε. 517.

Ἀπίνευθε, adverb. idem
quod ἄνευ, sine, absque.
θ. 386.

Ἀπανήνασαι, recisare, a. i.
med. infin. ab ἀπαναίνο-
μαι, reciso. a. i. ἀπηνηνά-
μην. ex ἀπό & ἀναίνομαι
recuso, quod est ab αἰνέω,
laudo; item assentior.
ε. 452.

Ἀπαντα, acc. sing. ab ἅπας,
ἅπασα, ἅπαν, omnis; & in
genit.

- genit. ἅπαντος, ἀπάσης, ἅπαντος, &c. gen. pl. ἀπασιών, Ion. pro ἀπασῶν. dat. pl. ἅπασιν. ex ἅμα, simul & πᾶς, omnis. ε. 687. 79. 361.
- Ἀπάντη, *ubique*. adverb. Th. πᾶς, ὅ, omnis. §. 524.
- Ἀπασίων, gen. pl. Ion. pro ἀπασῶν. Vide in ἅπαντα. §. 79.
- Ἀπάτη, ἡ, *fraus*. ex α priv. & πάτος, ε, ὅ, *via*, quum a vera via abducimur. Th. ἀπατάω, *decipio*. hinc ἀπατεῶν, ὦνος, ὅ, *improstor*. §. 224.
- Ἀπατήσα, f. i. verbi ἀπατάω, fallo, f. ἦσω. p. ἡπάτηκα. ε. 46.
- Ἀπειροτόμησεν, *caruit amputasset*, a. i. act. indicat. ex ἀπό, & δειροτομέω, *cervicem abscindo*, ex δέξη, ης, seu δειρῆ, ἦς, ἡ, *cervix*, *collum*, & τέμνω, *feco*, in præt. med. τέτομα, *refeci*. §. 281.
- Ἀπείρετος, ε, *infinitus*. ex α priv. & πέρας, ατος, εδ, *finis*. α. 204. §. 878.
- Ἀπείρονα, acc. sing. ab ἀπείρων, ονος, ὅ καὶ ἡ, *infinitus*. ex α priv. & πέρας, ατος, τὸ, *terminus*. ε. 159. α. 472. §. 187.
- Ἀπείκτανεν, 3. sing. a. 2. act. indic. ab ἀποκτείνω, *occido*. Th. κτείνω, *occido*. f. κτενῶ, p. ἔκτακα. a. i. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον. p. m. ἔκτονα. α. 11.
- Ἀπελάμπετο, imper. pass. Th. λάμπω, *splendo*. f. ψω, p. φα. a. i. ἔλαμψα. α. 72.
- Ἀπελείβει, 3. sing. imper. med. ab ἀπολείβομαι, *destillo*. Th. λείβω, *libo*, *fundo*, f. ψω. p. λέλειφα. α. 174. 268.
- Ἀπειμνήσαντο, 3. pl. a. i. med. ab ἀπομιμνήσκω, *recordor*, seu ἀπομνάομαι. Th. μνάομαι, *memoro*, f. μνήσομαι, p. μέμνημαι, a. i. ἐμνήσθην. §. 593.
- Ἀπειόντος, gen. part. pro ἀπόντος, Ion. ab ἄπειμι, *absum*. part. ἀπῶν, ᾶσα, ὄν. ε. 365.
- Ἀπέσαντος, ab Ἀπέσας, ατος, ὅ, *nomen viri*. q. d. *qui non cecidit*. §. 331.
- Ἀπέσσουθεν, 3. pl. a. i. pass. Æol. vel Bæot. pro ἀπεσεύθησαν, *proruperunt*, sic ἐτυφθεν pro ἐτίφθησαν. Æol. Poëtice σ duplicatur & ε abjicitur. Th. σείω, *moveo*, *agito*. f. σω. p. να. a. i. ἔσεινα. §. 183.

Ἀπέσσυτο, 3. sing. plusqu. perf. pass. pro ἀπεσέσεντο, a σένω, in præt. pass. σέσσυμαι, poëtice ἔσσυμαι, item ἔασυμαι. §. 859.

Ἀπέχων, omittant, abstineant, 3. pl. præf. subj. ab ἀπέχω, abstineo. infin. ἀπέχων. f. ἀφίζω. Th. ἔχω, habeo. ε. 134. 643.

Ἀπήμαντος, ὁ καὶ ἡ, illæsus. Th. πῆμα, τος, τὸ, ποχα. unde πημαίνω, ανῶ, ποceo, hinc & ἀπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, illæsus. §. 955. ε. 668.

Ἀπό - - ἤμνησε, demessuit, a. 1. ind. ab ἀμάω. f. ἤσω. Vide in ἤμνησε. §. 180.

Ἀπήνης, gen. ab ἀπήνη, ἡ, rheda, vehiculum mulare. α. 273.

Ἀπύρα, abstulit, 3. sing. imp. act. ab ἀπαυράω eripio. Th. αὔρα, aura. ἀπαυράω ergo est quasi τὴν ἀνάπνευσιν ἀφαιρέμα, aufero respirationem, h. e. occido. α. 428.

Ἀπηρεῦντ', pro ἀπηρεῦντο, suspensi erant, 3. pl. imperf. med. indic. Dorice pro ἀπηρεῖτο, ab ἀπαωρέω, ῶ, ex sublimi deprendo. Th. est αἰωρέω, ῶ, sursum tollo. f. ἤσω. α. 234.

Ἀπισία, ἡ, diffidentia. a πίσίς, fides. Th. πείθω, σω, persuadeo. ε. 370.

Ἀπλασος, pro ἀπέλασος, cui appropinquare tutum non est. a πέλας, adverb. prope intrahabilis. Alii vertunt, ineffigiatus, informis. ex α priv. & πλασός fictus. a πλαίσσω, fingo. & Att. πλάττω. ε. 147. §. 151.

Ἀπλατος, Dorice pro ἄπλητος, & hoc pro ἄπλητος magnitudine immensus, inaccessus. per syncopen τῆ σ. Th. πλήθω, πλέος, plenus, vel quidam ἄπλατος, idem esse dicunt cum ἄπλασος, cui appropinquare tutum non est. Th. πέλας (adverbium) prope. §. 153. & 708. α. 147. 230.

Ἀπό, a, ab, præpositio genit. regens, ἀπὸ δαιτός, a convivio h. e. post convivium. ἀπ' ἀρχῆς, ab initio. ε. 195. 740.

Ἀπογυμνωθεῖς, part. a. 1. pass. ab ἀπογυμνόω, nudo. f. σω. Th. γυμνός, ἔ, ὁ, nudus. ε. 728.

Ἀποδῆναι, a. 1. act. infinit. ab ἀποδίδωμι, reddo. Th. δίδωμι, do, f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων. ε. 347.

Ἀπό-

Ἀποδρέπαι, præf. imperat. *decerre*. ab ἀποδρέπω, *decerpo*. f. ψω, hinc δρέπα-
νον, & τὸ, *falx*. ε. 609.

Ἀποδύσαι, *exuere*, *spoliare*, a. i. act. infinit. ab ἀποδύω, *exuo*. Th. δύω. Linea hæc solet τμήσιν notare. Vide in δύσαι. α. 329.

Ἀποδύσῃ, 3. sing. a. 2. med. subj. ab ἀφαιρῶμαι. Vide in ἔλῃται. ε. 603.

Ἀποτίθειναι, a. 2. med. infinit. ab ἀποτίθημι, *depono*. Th. τίθημι. ε. 760.

Ἀποδρῶσκωσιν, *desiliant*, 3. plur. præf. subj. Them. δρῶσκω, *salio*. α. 375.

Ἀποθύμιον, *invisum*, *alienum ab animo*. ex ἀπό & θυμός, ἔ, ὅ, *animus*. α. 708.

Ἀποκέρσει, *incidit*, 3. sing. a. i. activ. ab ἀποκείρω, *detondeo*, item *decutio*, *spolio*. Th. κείρω, f. κερῶ, & κέρσω. Vide in κέρσει. α. 419.

Ἀποκρύπτασαι, vel ἀποκρύπτεισαι, Ion. pro ἀπέκρυπτε, 3. sing. imperf. activi α, pro ε, ἀνώμαλον. ab ἀποκρύπτω, *occulto*, *abscondo*, f. ψω, p. κέρυφα. a. 2. ἔκρυβον. Th. κρύπτω, *abscondo*. β. 157.

Ἀπολείψαι, part. a. i. act. ab ἀπολείπω, *relinquo*, f. ψω, p. Φα, a. 2. ἔλεπον, p. m. λείλοιπα. β. 793.

Ἀπολήγοι, 3. sing. præf. act. opt. ab ἀπολήγω, *desino*. Th. λήγω, *cessare facio*. ε. 486.

Ἀπόλλυται, 3. perf. sing. ab ἀπόλλυμαι, *pereo*. aor. 2. med. ἀπώλομην, *perii*. Th. ὀλλυμι, *perdo*, f. ὀλέσω, p. m. ὤλα & Att. ὄλωλα, aor. 2. m. ὠλόμην. ε. 761.

Ἀπόδων, *oves*, ὁ, Sol, eo notatur, prout Latini dicunt: *Non semper videt Apollo*. Plato in Cratylo derivat παρὰ τὸ ἀπολύειν, quod nos liberet a malis, nempe a frigore, & sterilitate, quæ Soli tribui queunt, ceu Dei organo. α. 68. ε. 769. β. 14. 347.

Ἀπόλοιτ', 3. sing. a. 2. med. opt. Vide paulo ante ἀπόλλυται. ε. 46. 346.

Ἀπολύσαι, a. i. act. infin. verbi λύω *solvo*. vide λύσαι. α. 447.

Ἀπομείρεται, *fortitur*, 3. præsent. Th. μείρω, *partior*, seu potius *μείρομαι*. præt. med. ἔμμορα, pro μέμορα, præt. pass. μέμαρμαι,

μαρμαί, & Att. εἰμαρμαί.
ε. 576. §. 801.

Ἀπονοστήματα, accus. part.
a. l. act. ab ἀπονοστήω, ali-
cunde revertor. Th. νο-
στώ, redeo. ἦσω. ε. 733.

Ἀποπέμπω, remittere, præf.
inf. Th. πέμπω, mitto,
f. ψω. p. φα. ε. 87.

Ἀποπνέω, part. præf. f.
g. ab ἀποπνέω, pro πνέω
poët. πνέω, f. πνέω, flo,
spiro. §. 324.

Ἀπέπροθι, adverb. procul.
Th. πρό, ante. ε. 388.

Ἀποπλάμνος, a. 2. med. part.
ab ἀφίπλωμαι, avolo, ex
ἀπὸ & ἵπλωμαι, volo, as,
f. πλῆσομαι, a. 2. ἔπλην.
a. 2. m. ἐπλάμην, part.
πλάμνος. §. 285.

Ἀποπνέωσι, respuunt. 3. pl.
ind. præf. Th. πνέω, spuo.
f. πνέω, p. ἔπληκα, a. 1.
ἔπλησα. ε. 724.

Ἀπορνήμεναι, concitatus,
præf. pass. part. f. g. pl.
num. Th. ὄρνυμι, ὄρνυ-
μαι, pro ὄρω, exeo, f.
ρῶ, vel ρω. §. 9.

Ἀπορροῖσεν, fut. i. act. inf.
ab ἀπορροῖω, destruo, it.
careo. Th. ραίω, proflig-
go, destruo. f. σω. p. ῥο-
ρῶμαι. §. 393.

Ἀπορρίψοντι, projecturo,
dat. sing. f. i. part. Th.

ρίπτω, projicio. f. ψω, p.
φα, p. m. ῥρίπα. α. 215.

Ἀπορρύς, gen. sing. ab ἀ-
πόρρύτος, deorsum fluens,
ἀπορρύω. Th. ρύω, idem
cum ρίω. fut. ρεύσω, fluo.
ε. 593.

Ἀπὸ -- τάμοιο. 2. sing. a. 2.
med. opt. ab ἀποτέμνω.
Vide in τάμοιο. ε. 423.

Ἀποτίννω, 3. perf. singul.
a τίννυμι & τίννυμαι, idem
quod Th. τίω, punio, bo-
noro. f. σω. ε. 245.

Ἀποτίση, luat. a. i. sub. 3.
perf. Th. τίω, punio.
ε. 258.

Ἀποτμήζας, part. a. i. act.
ab ἀποτμήγω, abscindo,
f. ζω, a. 2. pass. ἐτμάγην,
pro ἀποτέμνω. Th. τέμνω,
seco. ε. 188.

Ἀπερήμενοι, privati, per
syncopen pro ἀπερυσά-
μενοι, part. a. i. med. a
verbo ἀπερίζω, proprie
abduco in montem, Ion.
pro ἀφορίζω, extermino,
ab ὄρος, s, terminus, vel
ab ὄρος, eos, τὸ, & Ion.
ἔρος, eos, τὸ, mons. α.
173.

Ἀποφθίμενος, gen. sing. part.
præf. ἀποφθίμενος, mor-
tuus, per syncop. pro
ἀποφθιόμενος, verbi ἀ-
ποφθίω, perdo, a φθίω,
ίω,

ίσω, perdo. Th. φθίω,
corrumpro. §. 606.

Ἀποφθινύθασι, 3. pl. præf.
ind. a φθινύθω, perdo.
Th. φθίω. ε. 241.

Ἀποφθίσσει, perdiderit, 3.
sing. a. i. act. opt. Æol.
pro ἀποφθίσαι, a φθίω,
perdo, pro quo etiam
dicitur φθινύθω, φθείρω.
Th. φθίω. ε. 664.

Ἀπύρῳ, dat. sing. ἄπυρος οἶ-
κος, frigida domus. Th.
πῦρ, πυρός, τὸ, ignis. ε.
523.

Ἀπώλεσεν, perdidit, a. i.
act. indic. Th. ὄλωμι,
perdo. f. ὄλέσω. p. ὄλεκα.
Att. ὀλώλεκα. a. 2. m. ὠλό-
μην. p. m. ὦλα, Att. ὄλω-
λα. ε. 244.

Ἄρ, per metathesin pro
ῥα. particula expletiva,
certe, utique. §. 838.

Ἄρ' pro ἄρα. Differunt ἄρα,
utique, ἄρα, an, & ἄρ',
ās, ἡ precatio: item im-
precatio. sæpe redundat,
& est μόριον συμπληρω-
ματικόν. Vide ε. 49. α.
36. 46.

Ἀρά, execratio, noxa, da-
mnium. Ionice ἀρή, ἤς.
§. 657.

Ἀραβεῦσαι, pl. num. part.
præf. f. g. concutientes

non sine stridore, Dori-
ce pro ἀραβεῦσαι; ab ἀρα-
βεῖω, ῶ, *strepitum seu
fragorem edo*, f. ἤσω. p.
κα. Th. ἀραβος, α, ὄ,
strepitus, proprie armo-
rum cadentium in ter-
ram. δᾶπος sonus cor-
porum, aut fragor aqua-
rum delabentium. φλοῦ-
στος sonus fluctuum in
mari. ἦχος sonus reci-
procus. φθόγγος sonus
vocis humanæ. βρόμος
sonus ignis crepitantis.
τόνος sonus fidium. κτύ-
πος sonus ex percussione
ortus, &c. α. 249. 404.

Ἀραιάι, acc. pl. f. g. ab ἀραιός,
αἰ, ὄν, *rarius*, α, ιιη, opp.
πυκνός, *densius*. ε. 807.

Ἀραξα, a. i. Ion. pro ἥραξα,
& ἄραξεν pro ἥραξεν a. i.
ind. Ion. ab ἀράσσω, f. ξω,
amputo, abscindo. α. 364.

Ἀραρυῖαι, pl. n. f. g. part.
præt. m. ab ἄρω, ἀρτο,
fut. Æol. est ἄρω (pro
ἀρῶ). unde ἄρσος, ἀρσά-
μενος, in præf. med. ἥρα,
& facta reduplicatione
ἄρηρα, Poëtice ἄραρα, ad-
aptatus fui. α. 271. 137.
§. 608.

Ἀράς, acc. pl. ab ἀρά, ἄς, ἡ,
precatio, diræ. ε. 724.

Ἀράχνης, α, ὅ, *araneus*, & ἀράχνιον, *tela araneorum*. ε. 473. 775.

Ἀργαῖος, α, ον, *Argæus*, ab Ἄργος, εος, το, nomen urbis in Peloponneso. §. 484.

Ἀργαλέ, pro ἀργαλέα, ab ἀργαλέος, α, difficilis pro ἀλγαλέος, ab ἄλγος, εος, το, *dolor*, priori λ mutato in ρ, ad vitandam κακοφωνίαν. Th. ἔργον, opus. §. 739. 880. ε. 482.

Ἀργείην. Vide paulo ante Ἀργαῖος. §. 12.

Ἀργαφόντης, *Argi occisor*, epitheton *Mercurii*. ex Ἄργος, nomen canis, & φόντης per syncopen pro φονητής, *occisor*, a φονέω *occido*, ὅτι Ἄργον τὸν κύνα ἀνείλε, τρέψι τὰ λυσσώδη καὶ ἄτακτα ἐν θυμήματα. Est interpretatio Tzetzis, quia Argum canem sustulit, h. e. cogitationes furiosas. Th. φένω, *occido*. ε. 77.

Ἀργέτω, gen. Ion. pro ἀργέτα, ab ἀργέτης, α, ὅ, *piger*. ab ἀργός, α, ὅ καὶ ἡ, *otiosus*, idem quod ἀεργός, ex eoque factum per crasin. Th. ἔργον, opus. §. 870. 379.

Ἀργέτι, pro ἀργῆτι. dat. sing. ab ἀργῆς, ἥτος, ἥτι, ἥτα, per μεταβολὴν & συστολήν, ὅ, *candidus*. Th. ἀργός, *albus*. §. 541.

Ἀργην, a nominativo Ἀργης, α, ὅ. nomen propr. *Cyclopi*. §. 140.

Ἀργύρεος, ἐη, εον, *argenteus*. ab ἄργυρος, *argentum*; ab ἀργός, est album metallum. ἀργυρέης, dativ. pl. Ionic. pro ἀργυρέαις. α. 295. 225. §. 779. ε. 127.

Ἀργυροδίνη, acc. αδίνη, ης, ἥ, *vortex, gurgēs*, h. e. *argenteos vortices habentem*, & ἄργυρος, α, ὅ, *argentum*. §. 340.

Ἀργυρόπιζα, ης, ἥ, *argenteos pedes habens*. ex ἄργυρος, *argentum*, & πίζα, *Dorice pes, vel malleolus pedis*. §. 1006.

Ἀργυρῶ, dat. singul. contracte pro ἀργυρέῳ, ab ἄργυρος, α, ὅ, *argentum*. ε. 143.

Ἀργυφεί, pro ἀργυφείη, dat. sing. ab ἀργύφειος, pro ἄργυφος, *alba textura constans*. ex ἀργός, *albus*, & ὑφή *textura*, ab ὑφαίω, vel ὑφαίω, ῶ, *texo*. §. 574.

Ἀρδησπος, α, ὅ, nomen fluvii. §. 345.

Ἀρσεν,

- "Αρειον, comparat. n. g. ab ἀρείων, masculino, *melior in praelio* ab "Αρης, eos, ὁ, Mars. Th. ἀγαθός, bonus, ἀρείων, ἄριστος. ε. 157. 191. 205. α. 120.
- "Αρεος, gen. sing. ab "Αρης, Mars. varie flectitur. in Gen. "Αρεος & "Αρηος, it. "Αρης, "Αρος, Ionic. "Αρεω. "Αρες, vocativi casus, ubi η mutatur in ε in i. contractorum. α. 98. ε. 144.
- "Αρέσαντο, 3. pl. a. i. med. ab ἀρέσκω, placeo. f. ἀρέσω, aor. i. act. ἤρεσα. *placo*, item *placeo*. p. ἤρεκα. ἀρέσκομαι in aor. i. med. ἤρεσάμην, & poëtice ἀρεσάμην, ω. *placavi*. α. 255.
- "Αρέδαι, a. 2. med. infin. ab αἶρω, tollo, capio. f. αῖρῶ. p. ἤρεκα, aor. i. ἤρα, aor. 2. ἤρον. a. i. pass. ἤρθην. f. i. pass. ἀρθήσομαι. §. 628.
- °Αρετή, ἡ, virtus, quasi ab ἀρέσκω, quia per virtutem placemus. ε. 311.
- "Αρη', pro "Αρην, accus. ab "Αρης, eos, ὁ, Mars. α. 457. §. 922.
- "Αρηαι, ε. 630. α. 107. 2. pers. sing. aor. 2. med. Ionice pro ὄρη. ἄρομαι, ἄρη, ἄρηται. pro ἄρη secunda pers. ἄρηται. Th. αἶρω. ε. 630. α. 107.
- "Αρηγέμεν, Ionice pro ἀρήγαν, praes. inf. ab ἀρήγω, *auxilior*. α. 121.
- "Αρη', dat. singul. ab "Αρης. "Αρη'φίλος bellicosus. ab "Αρης, Mars, & φίλος, amicus. §. 317.
- "Αρη'τε, acc. pl. adjunct. Μαυορτία. ab "Αρης, hos, ὁ, Mars. α. 108.
- "Αρην, pro "Αρηα. Sic in Novo Test. legimus Σωθένην pro Σωθένεα. Vide Lexicon Nov. T. α. 59. 333. 425.
- "Αρήρως, p. med. ab ἤρα. Vide supra ἀραρυῖα. §. 812.
- "Αρης, Mars, gen. "Αρηος &c. παρὰ τὸ ἄραι, a tollendo. Teutonice Krieg, von Kriegen. Vide in "Αρεος. α. 192.
- "Αρῆς, gen. Ionic. pro ἀράς, ab ἀρά, ἄς, ἡ, *dira*, damnum. it. *preces*. α. 29. 128. §. 657.
- "Αρητιάδην, ab ἀρητιάδης, α, ὁ, nomen patronymicum. α. 57.
- "Αρθεῖς, a. i. pass. part. ab αἶρω, tollo, f. αῖρῶ. p. κα. a. i. ἤρα. ε. 549.
- "Αριάδην, acc. ab "Αριάδης, ἡ, nomen mulieris. §. 947.

*Αριδείκετα, acc. pl. ex ἀρί, quod in compositione valet *valde*, & δεικτά pro δεικτά, ex δείκνυμι, ostendo. ἀριδείκετον, præclarum. ἀριδείκετ' vocat. pro ἀριδείκετε. §. 385. 543.

*Αρίζηλος, quem valde æmulamur, ex ἀρί, valde & ζήλος, &, ὁ, æmulatio. Sunt tamen qui malint pro ἀρίδηλος accipere, verso δ in ζ, clarus, præclarus. ε. 6.

*Αρίμοισιν, dat. pl. Ion. nomen loci, *Αριμοι. §. 304.

*Αριστῆος, nomen viri. §. 977.

*Αριστος, superl. proprie *bellicosissimus*, per syn. sp. vero *optimus* in re quavis. ab ἀγαθός bonus. in comp. ἀρείων melior. Th. comp. ἀρείων melior. Th.

*Αρης, Mars. ε. 583. 692.

*Αρτίσαι, arcebit. f. i. ab ἀρπύω, f. έσω, propulso. p. ἤρκεκα. α. 358.

*Αρμιος, &, ὁ καὶ ἡ, promptus, utilis, sufficiens. ab ἀρπύω. ε. 368. 349. 499.

*Αρκτον, Nomen proprium, acc. ab ἄρκτος, &, ὁ καὶ ἡ, *ursa*. per meton. adj. pars mundi borealis. α. 186.

*Αρκτῦροι, &, *ursa cauda*, ab ἀρτ', ἄς, ἡ, *cauda*, & ἄρπτος, &, ἡ, *ursa*. ε. 608.

*Αρμα, τας, τὸ, *civrus*, ab ἄρω, *adapto*. α. 97. 324. 342.

*Αρμαλιν, acc. sing. Ion. ab ἄρμαλιν, ὅς, & Ion. ἄρμαλιν, ἡ, *cibus*, *deinensum*. Th. ἄρω, *adapto*! ε. 558. 765.

*Αρμενα, αρτα, pro ἀρόμενα, sic & ἄρμενοι, præf. part. pass. pro ἀρόμενος. α. 84. ab ἄρω, αρτο, fut. ἄρω & ἀρῶ. Sic ἔμμενος pro ἐρόμενος, ubi est syncope & spiritus mutatio Æolica. ε. 405.

*Αρμονία, compages, ab ἄρμόζω, f. σω, *coincinnare reddo*. Vide Th. ἄρω. §. 937. 975.

*Αρνας, acc. pl. ab ἄρς, ἀρνός, ὁ καὶ ἡ, *agnus*. §. 23.

*Αρνη, nomen urbis. *Αρνην. α. 475.

*Αρνῆται, pro ἀρνέηται, 3. sing. præf. med. sub. ab ἀρνέομαι, ἔμαι. f. ἥσομαι, *recuso*, nego. ε. 406.

*Αρξάδα, α. i. med. infin. ab ἄρχω, *incipio*. f. ξω. p. ἤρχα. aor. i. ἤρξα. ε. 770.

*Αρόης,

- ***Ἀρόης**, οἷς, 2. sing. præf. act. subj. ab ἄρώ, ᾠ, *aro*, in fut. ἄρώσω, p. ἤροκα, a. i. ἤροσα. ε. 477.
- ***Ἀρόμεναι**, Poët. pro ἄρόμεναι, hoc Dorice, pro ἄρόειν, *arare*, præf. inf. ab ἄρώ, *aro*. fut. ὄσω. ε. 22.
- ***Ἀρόης**, a. i. act. subj. ab ἄρώ, *aro*. f. ὄσω. a. i. act. ἤροσα. ε. 483.
- ***Ἀροτήρ**, ἦρος, ὅ, *arator*. Th. ἄρώ, *aro*. ε. 403.
- ***Ἀρότιο**, genit. Poët. pro ἄρότι, ab ἄροτος, ε, ὅ, *aratio*. sed ἄροτις, ῖ, ὅ, *tempus arandi*. Th. ἄρώ, *aro*. ε. 382. 448.
- ***Ἀροτρα**, pl. n. g. ab ἄροτρον, ε, τό, *aratrum*. Th. ἄρώ, *aro*. ε. 430.
- ***Ἀροῦν**, præf. inf. pro ἄροειν extra crasim. ἄρόων, præf. part. ab ἄρώ, *aro*. ε. 427.
- ***Ἀρτρα**, ἦ, *arum*, h. e. *terra arata, culta*. Th. ἄρώ, *aro*. ε. 117. 171. 426.
- ***Ἀρπάζων**, præf. part. ab ἄρπάζω, *rapio*, f. σω, & Dor. ζω. p. ἤρπακα. a. i. ἤρπασα. hinc ἄρπαντος, *raptus, rapax*. ε. 38. & 682. 318.
- ***Ἀρπαξ**, αγος, ὅ, *rapax*. Th. ἄρπάζω. Hinc per meta-
- thesin est Latinorum *rapax*. ε. 354.
- ***Ἀρπας**, acc. pl. ab ἄρπη, ης, ἦ, *falx*, idem quod δριππρον. Th. ἄρπάζω, *rapio*. ε. 571.
- ***Ἀρπίας**, accus. pl. *rapaces* quædam Dex. ab ἄρπία, ας, ἦ, *rapitrix*. hoc ab ἄρπάζω, *rapio*. ε. 267.
- ***Ἀρρήκτοισι**, infractis, dat. pl. Ion. ab ἄρρηκτος, infractus. Them. ῥήσσω vel ῥήγνυμι, *frango*, f. ζω. a. 2. ἔρραγον, p. m. ἔρρηκα. ε. 96.
- ***Ἀρρητοί**, plur. num. *obscuri*, qui non sunt in ore hominum. ex α priv. particula, & ῥητός. Th. ῥέω, *dico*. f. ῥήσω, p. ἔρρηκα. ε. 4.
- ***Ἀρσίμενος**, Æol. pro ἄρσίμενος, part. a. i. med. ab ἄρω, apto. f. ρῶ, a. i. ἤρα. α. 320.
- ***Ἀρσενος**, masculos. dualis numeri, ab ἄρσην, vel ἄρρην, mas. ἄρσενος. ε. 435. ε. 667.
- ***Ἀρτεμις**, ιος, ἦ, *Diana*, ab Ἄρτεμις, ιδος, ἦ, nomen Idoli, q. d. ἄρτεμης, *perfectus*, vel, ut alii volunt, παρὰ τὸ τὸν αἶρα τέμνειν. ε. 14. 918.

Ἀρτιέπαι, ex ἄρτος, perfectus, integer, & ἔπος, sermo. Th. ἔπω, dico. ἀρτιεπής, ἔος, ὅ, ἡ, verborum concinnator. Sic & ἡ ἀρτιέπαι, veridica dicitur. §. 29.

Ἄρτος, s, ὁ, panis. ε. 440.

Ἀρυσάμενος, part. a. i. med. ab ἀρύομαι, haurio. Th. ἀρύω, vel ἀρύτω, f. σω. haurio. ε. 548.

Ἀρχω, impero, f. ξω. p. ἤρχα. Ἀρχομαι, incipio. imperf. ἤρχόμην. perf. ἤρξαμαι. a. i. ἤρχθην. a. i. m. ἤρξάμην. Ἀρχεῖν, pro ἀρχεῖν, incipe. Hellenismus, ubi Infinitivus praes. ponitur pro imper. Ἀρχώμεθ', praes. sub. med. pro ἀρχώμεθα. Th. ἀρχή, ἡς, ἡ, principium. ε. 382. & 707. §. i. 36.

Ἄς, acc. pl. ab ὅς, ἡ, ὅ, qui, quæ, quod, Art. subjunct. α. 6. §. 187.

Ἀσβεστος, ὁ καὶ ἡ, qui extingui nequit. ex α priv. & σβεστός, ex σβέννυμι. f. σβέσω. extinguo, p. ἔσβεκα, a. i. ἔσβεσα. §. 849. 852.

Ἀσβολος, s, ὁ, nomen proprium auguris. α. 185.

Ἀσίη, limosa, Ionice, pro ασία, ας, ἡ, ab ἄσσι, εως, ἡ, limus. ab ἄζω exsicco. §. 359.

Ἀσκητὴς, ἡ, ὄν, nomen verbale, exercitatus, elaboratus, ab ἀσκέω, exerceo. ε. 544.

Ἀσκη, dat. pro Ἀσκη, Ion. nomen proprium pagi montani, in quo Hesiodus fuit educatus. ἄσκη, ας, ἡ, quercus sterilis. ε. 638.

Ἄσπον, Adverb. propius, pro ἔγγυς, prope, in comparativo ἔγγυων, & ἔσπων, quod etiam dicitur ἄσπων. in neutro genere ἔσπον & ἄσπον. §. 796.

Ἀσπασίως, Adv. libenter, cum amplexu: ab ἀσπάζομαι, f. ἀσομαι. amplector. α. 45.

Ἀσπαστός, ὁ, ὁ, amplexendus, optatus, ab ἀσπάζομαι, amplector. α. 42.

Ἀσπετος, s, ὁ καὶ ἡ, quem assequi nequeas, immensus, ut ἄσπετον ὄλβον, ingentes opes. ex α priv. & ἔπομαι, pro ἔπομαι, sequor, consequor, assequor. ε. 377. §. 694.

Ἀσπίδος, gen. ac. ἀσπίς, ἰδος, ἡ, scutum, hinc ἀσπίζω, scuto defendo. α. 417.

Ἀσπερ

- Ἀσεμφής, φέος, ὁ, ἡ, pro
ἀσεμῆς, imnotus: u-
trumque est usitatum.
Th. σέμῳ, assidue mo-
veo. item contumelia af-
ficio. hinc ἀσεμφής, fir-
miter. §. 812. 748.
- Ἀσέρεα, accusat. ab ἀσῆρ, ἔρος,
ὁ, ein Stern. §. 381.
- Ἀσερίην, η, ης, ἡ, nomen mu-
lieris proprium, q. d.
Stellatam. §. 409.
- Ἀσερόενθ', pro ἀσερόεντα,
stellis ornatum, θ' pro
τ, ob sequentem spiri-
tum asperum, ab ἀσερός,
ασσα, εν, stellis plenus, η,
ημ. §. 127. 470. ε. 546.
- Ἀσεροπῆ, dat. sing. ab ἀσερο-
πῆ, fulgur. Poëtis idem
quod ἀσεραπῆ, ab ἀσεράπῳ,
fulguro. f. φω. in a. 2. ἡστρα-
πον. præt. med. ἡστραπε.
Hinc est ἀσεραπῆ, & poë-
tice ἀσεροπῆ, & ἀσερωπη-
τῆς, fulgurator. ab ἀσε-
ροπῆ. α. 322. §. 390. 691.
- Ἀσῆρ, ἔρος, ὁ, Stella. ε. 415.
- Ἀσρα, pl. ab ἄσρον, τὸ, a-
strum, fidus. Th. ἀσῆρ,
ἔρος, ὁ, Stella. §. 110. 382.
- Ἀσραῖος, α, ὁ, nomen propri-
um viri. §. 376. 378.
- Ἀσυ, εος, τὸ, urbs: quintæ
simplicium. Hinc Lati-
norum astutus. hinc ἀσῶ-
ος, elegans, bellus, scitus.
§. 91.
- Ἀσύμφορος, incommodus,
noxius, ἀσύμφορος, com-
modus. Th. φέω, ἰ. οἶσω,
fero. ε. 780.
- Ἀσφαλές, tutum. n. g. hinc
ἀσφαλέως, tuto. Adv.
Them. σφάλλω, everto.
§. 128. 86.
- Ἀσφοδέλω, dat. ab ἀσφόδελος,
α, ὁ, genus plantæ. ε. 41.
- Ἀχετον, acc. ab ἄχετος, α, ὁ,
qui coerceri non potest,
ex α privat. & ἴχω seu
χέω, contineo, coercéo.
Th. ἴχω, habeo. §. 832.
- Ἀταισι, dat. pl. Ion. pro ἄταις
ab ἄτη, ης, ἡ, damnum,
ab ατάω, lædo. ε. 411.
- Ἀτάλλων, præf. part. ab
ἀτάλλω, cresco, delicate
more pueri alor. Th. ἀτα-
λὺς, α, ὁ, tener, juvenilis.
ε. 130.
- Ἀτάρ, conjunctio, vel αὐ-
τάρ Poëtice, idem quod
in prosa ἀλλά, sed, vel
δι. α. 470. §. 198.
- Ἀτάρβητος, intrepidus, α
ταρβέω, perterrefacio.
Th. τάρβος, εος, τὸ, ter-
ror. α. 110.
- Ἀττερηρός, noxius, pro ἀτη-
ρός, α, ὁ, per pleonasmum
syllabæ ταρ. gen. Ion.
ἀττερηροῦ. Th. ἄτη,
da-

damnum, & hoc ab ἀτάω,
ω, f. ἤσω, lædo. §. 610.

Ἀτάδαλις, ἡ καὶ ἡ, impro-
bus, ὅπερ θάλλας ἡ ἄτη,
ubi viget noxa. hinc ἀτα-
δάλια, *peccatum*, proter-
via, *stultitia*. ἔνεκ' ἀτα-
δάλιης, propter impro-
bitatem. §. 996. ε. 259.
133. §. 269. 516.

Ἀτενῆ, *intento*. ab ἀτενής,
intentus, ex α intensivo,
quod est ex ἄγαν, valde,
& τείνω, *tendo*. f. τεῖω, p.
τέτακκ. §. 661.

Ἀτεκνος, ὁ καὶ ἡ, *carens sobo-*
le. a τέκνον, z, proles. Th.
τίκτω, f. τέζω, pario. a. 2.
ἔτεκον, p. m. τέτοκα. ε.
600.

Ἀτερ, *sine*, absque, idem
quod ἄνευ, χωρὶς, δίχα. ε.
91. α. 15.

Ἀτερπῆ, acc. sing. ab ἀτερπής,
ἔος, ὁ καὶ ἡ, *injuvundus*.
Th. τέρπω, *delecto*. ε. 645.

Ἀτη, ης, ἡ, non tantum *da-*
mnium significat, ut est
proverb. ἐγγύα, παρὰ δ'
ἄτη, *sponde, præsto noxa*
est: sed etiam *peccatum*.
Ἰλιάδ. ἰῶτα. v. 119. ἄτησιν,
dat. pl. Ion. pro ἔταις.
Th. ἀτάω, ἤσω, lædo. ε.
229. 214. 350. α. 93.

Ἀτιμήσουσι, *dehonorabunt*,
ab ἀτιμάω, f. ἤσω. hoc ab

ἄτιμος, *inglorius*, quod
est ἀτίω, *honoro*, f. τίσω,
præt. act. τέτικα. præt.
pass. τέτιμα, unde est τι-
μή. ε. 183. §. 395.

Ἀνταλλέμεναι, Dorice pro
ἀντιτάλλειν, per epenthe-
sim τᾷ τι, ἀτάλλειν, præf.
inf. *delicate nutrire*. Vi-
de paulo ante ἀντάλλων.
§. 480.

Ἀτλαγενέων, gen. pl. ab Ἀτ-
λαγενῆς, ἔος, ὁ, ἡ, *Atlante*
natus. ab Ἀτλας, αντος, ὁ,
& γαίνομαι, nascor. §. 509.
517. ε. 381.

Ἀτλαντις, ὅς, ἡ, *filia Atlan-*
tis. §. 938.

Ἀτμῆ, dat. sing. ab ἀτμή, ἡ,
vapor. Th. ἀτμός, ᾧ, ὁ,
flatus, ab ἄω, *spiro*. epen-
thesis literæ τ. §. 862.

Ἄτον πολέμοιο, *insatiabilem*
bello, ab ἄτος, ὁ, ἡ, ex α
privat. & ἄδω, *fatio*. α. 58.

Ἀτρεμέωσι, 3. pl. præf. subj.
ab ἀτρεμέω, *immotus ma-*
neo. f. ἤσω. Th. τρέω. f.
τρέσω, *tremo*. ε. 537.

Ἀτροπος, *Nomen proprium*
Parcæ, quæ sic dicitur a
minime parcendo, κατ'
ἀντίφρασιν. ex α priv. &
τρέπω, *verto*, quod non
possit verti & averti. α.
159.

Ἀτρογέτοιο, gen. Ion. pro
ἀτρο-

ἀτρύγετα. ἀτρύγετος, *sterilis, non fructuosus*, ex a priv. & τρυγή, *tritium, vindemia*, ubi nullus est fructuum proventus. Ὡ. 413. 808. 241. 132.

Ἀτρυτώνη, idem quod ἀτραγής, ἢ ἀτρυτος, *indomita*. q. d. *nullis laboribus exhausta*: Epitheton Minervæ. Them. τρύω, *tero*. Ὡ. 925.

Ἀῦ, iterum, adverb. ε. 293. α. 51.

Ἀνάλδος, ε, ὅ, *siccus*, idem quod αὔος. Th. αὔω, *sicco*. ε. 586.

Ἀνγάζειν, *respicies*. Ionic. pro ἀνγάζειν, 2. sing. fut. 1. med. indic. ab ἀνγάζομαι, *video, illustror*. Them. αὐγή, ἥε, ἡ, *splendor, lux*. ε. 476.

Ἀὐδή, ἥε, ἡ, *vox, quasi ab αὔω, clamo*. Ὡ. 39. ε. 61. α. 278.

Ἀῦην, acc. ab αὔος, η, ον, *siccus*. Th. αὔω, *sicco*. ε. 458.

Ἀῦθ, pro αὔθ, *rursus*, ab αὔ, *rursus*. αὔθις, idem, quod αὔθι, *iterum*. Attice scribitur per Ὡ. Ion. vero per τ. α. 181. ε. 50. 35. Ὡ. 435.

Ἀῦλακ', acc. sing. pro αὔλακ'.

κα, ab αὔλαξ, *anus, ἡ, sulcus*. Dorice ὠλαξ. ε. 441.

Ἀὐλῆς, genit. sing. ab αὐλή, ἡ, *caula, domus, aula*. ε. 730.

Ἀὐλητῆρι, dat. sing. ab αὐλητῆρ, ἥρος, ὅ, *tibicen*, ab αὐλός, ε, ὅ, *tibia*. α. 283.

Ἀὐλίδος, genit. ab Ἀὐλῆς. Nomen loci. αὐλίω, *tibicapo*. ε. 649.

Ἀὐλῆ, genit. sing. ab αὐλός, ε, ὅ, *tibia*. α. 181.

Ἀῦον, acc. sing. Vide αὔην. ε. 741.

Ἀῦραι, nom. pl. ab αὔρα, αἱ, ἡ, *aura, ventus levior*. ε. 668. Ὡ. 872.

Ἀῦριον, *cras, adverb. μεταῦριον, perendie*. ε. 408.

Ἀῦσαλέη, *sicca*. idem quod αὔη. vide paulo ante. α. 265.

Ἀὔτε, adverb. *rursus*. αὔτ' pro αὔτε, *iterum, porro*. αὔτις, *rursus*. Th. est αὔ, *rursus*. Ὡ. 47. ε. 295. Ὡ. 654.

Ἀὔται, pl. num. f. g. ab αὔται, αὔτη, τᾷτο, *hic, hæc, hoc*. Ὡ. 263. 362.

Ἀὔταρ, *sed*. Vide supra ἀτάρ. ε. 63. 82. 89. 120. &c.

Ἀὔτε, pro αὔ, *rursum, adv.* ε. 126. 243.

Ἀὔτευν, pro ἡὔτευν, *resonabant*. Dorice. 3. pl. imperf. act. ab αὔτίω, *clamo*, ab αὔτῃ,

αὐτῇ, ἤ, ἡ, *clamor*. Th.

αὖω, *clamo*. α. 309.

Αὐτέων, Ion. pro αὐτῶν, in f.
g. ab αὐτός, ille, τῇ, τὸ. α.
237.

Αὐτῆς, Ion. pro αὐταῖς. α.
237. §. 64. 470.

Αὐτῆς, gen. sing. ab αὐτῇ,
clamor. Th. αὖω. *clamo*.
α. 346. 433. 459.

Αὐτίκα, adverb. *statim*. Th.
αὐτός, ipse. ε. 70. 217.

Αὐτίς, adverb. *rursum*. Th.
αὖ, *rursus*. ε. 384. α. 257.

Αὐτόγυον, α, τὸ, est pars ara-
tri, quod vocatur *dentale*.
est lignum, cui vomer
includitur. Vomer est
qui terram scindit, & li-
ras ducit. *Buris* est cur-
vamen aratri, quod vo-
merem excidit: *stiva* ve-
ro est aratri manica, cæ-
teroquin *dentale* est eti-
am veluti *cratis dentata*,
qua femina arvo in-
jecta obruuntur, liræque
æquantur. Th. γύα &
γῆα, ας, ἡ, *arvum*. ε. 431.

Αὐτόθι, *ibi*, adverb. ab αὐ-
τός, ipse. ε. 96.

Αὐτομάτη, sc. ἄρρα, *spontaneum arvum*, h. e. ager
inaratus ferebat fruges,
αὐτόματος *spontaneus*, ex
αὐτός & μάτην, *frustra*,
temere, item *sine consi-*

lio, quod sponte sua pro-
venit. αὐτόματοι, non ac-
cerfiti, sponte venientes.
ε. 103. 118.

Αὐτονόμη, nomen mulieris.
Latine *libera*, *sui juris*.
§. 258.

Αὐτονόην, acc. ab Αὐτονόη, no-
men mul. q. d. *quæ ipsa*
intelligit. αὐός, ἄς, *mens*.
§. 977.

Αὐτός, ipse. ε. 268. 331. α. 69,
§. 72.

Αὐτοσχέδον, *prope*, idem
quod *σχέδον*. Adv. α. 190.

Αὐτοφυής, ές, ἄς, ὅ, ἡ, *sua*
sponte enatus. ex αὐτός, &
φύω, *gigno*. §. 813.

Αὐτῷ, dat. sing. ab αὐτός,
ipse.

Αὐτῷ pro ἑαυτῷ. ε. 56. 291.
294.

Αὐτως, Adv. *frustra*, item
similiter. pro ὁσαύτως.
Th. αὐτός, ipse. §. 402.
600.

Αὐχένα, acc. sing. ab αὐχέν,
ένς, ὅ, *cervix*. ε. 813.

ΑΦ', pro ἀπό, ab. α. 374.
392.

Αφατοι, pl. num. non clari,
qui non volant per ora
virorum. ex α priv. &
φατός, *dicendus*. φημί,
dico. ε. 3.

Αφαυρότατοι, *imbecillissi-*
mi. Th. ἀφαιρός, ἄς, ὅ,
imbe-

- Imbecillis. ε. 584. Φαῦρος
Dorice pro Φαῦλος, *vilis*,
nullius pretii. Attice
Φλαῦρος. α. est intensi-
vum, ἐπιτατικὸν ex ἄγαν.
Ἀφείλετο, abstulit. 3. sing.
a. 2. med. ab ἀφαιρῆμα, *aufero*. hinc Ἀφελῆσα, f.
g. part. a. 2. act. ab ἀφαι-
ρέω, *aufero*. Th. αἰρέω, *capio*, f. ἦσω, p. ἤρηκα, a. 2.
ἔλκω. 9. 443. ε. 94.
Ἀφενος, ὅ vel τὸ, *divitia ex*
uno anno collecta, πλῆτος
ex multis annis. ε. 24. 635.
9. 112.
Ἀφθιτος, *incorruptibilis*,
idem quod ἀφθαρτος.
Th. φθίω, f. ἦσω, vel
φθίω, *corrumpo*. hinc
ἀφθιτα μῆδεα, *perpetua*
consilia. 9. 545. 389. 397.
Ἀφθανος, α, *invidia carens*,
copiosus. Th. φθάνος, α, ὅ,
invidia. ε. 118.
Ἀφίκετο rediit, 3. sing. a. 2.
med. & ἀφίκεθε, 2. pl. a. 2.
med. sic ἀφίκωνται, 3. pl.
a. 2. med. subj. verb.
ἀφικνίομαι, *pervenio* Th.
ικνίομαι, *venio*. f. ἔξομαι.
præt. ἔγμαι, a. 2. med.
ἐπόμην. α. 38. 378. 9. 652.
Ἀφνειός, *dives*, poëtice pro
ἀφρεός. Th. ἄφενος, *divi-*
tia. ε. 453. 306. 9. 974.
Ἀφραδίας, *stultitiis*. ab

- ἀφραδής, *inconsultus*.
Hinc regulariter ἀφρά-
δεια, pro quo Ionic. ἀφρα-
δία & ἀφραδίη, *impruden-*
tia, *inopia consilii*. Th.
φράζω, *dico*. ε. 133. 328.
Ἀφρογενῆαν, *ex spuma pro-*
gnatam; ab ἀφρός, *spu-*
ma, & γένος. hoc a γάρο-
μαι, *nascor*. Epitheton
Veneris. Sed omnino
metrum videtur postula-
re ut sit ἀφρογενῆ. 9. 196.
(& ita quoque edendum
curavimus. K.)
Ἀφροδίτη, ης, ἥ, *Venus ita*
dicta, quod e maris spu-
ma ortum habuerit. ε. 65.
9. 989.
Ἀφρός, ᾧ, ὅ, *spuma*. α. 389.
9. 107.
Ἀφρων, ονος, ὅ, ἥ, *amens*. ex
α priv. & φρήν, ενός, ἥ,
mens. ε. 208.
Ἀφύσσα, pro ἀφίσσα. a. 1.
act. infinit. ab ἀφύω, *hau-*
rio. f. σω. pro quo etiam
dicitur ἀφίσσω, ξω. ε. 611.
Ἀχαιοί, *Achivi*, quasi ab
ἄχος, εος, τὸ, *maeror*, *solici-*
tudo. ε. 649.
Ἀχελαιῖος, α, ὅ, *nomen flu-*
vii. 9. 340.
Ἀχέων, præs. part. *dolens*.
ab ἀχέω, idem quod
ἀχέω, f. ἦσω, *doleo*. Th.
ἄχος, εος, τὸ, *dolor*. ε. 397.
Ἀχέων,

¹ Ἀχέω, præf. part. ab ἀχέω
& ἀχεύω, idem significant.
α. 93.

² Ἀχθος, eos, τὸ, pondus.
ε. 690.

³ Ἀχιλῆα pro Ἀχιλλεῖα poëti-
ce, ab Ἀχιλλεύς, Achilles.
q. d. ἄχος τῷ λαῷ, sollici-
tudo pro populo. θ. 1007.

⁴ Ἀχλὺς, υἱος, ἡ, caligo. α.
264.

⁵ Ἀχνύμενος, part. præf. ab
ἀχνυμαι, idem quod
ἀχέω, doleo. Th. ἄχος,
eos, τὸ, dolor, mæror. α.
435. ε. 623.

⁶ Ἀχος, eos, τὸ, dolor. α. 457.

⁷ Ἀχρεῖος, inutilis. Th. χρεῖα,
ας, ἡ, necessitas, utilitas.
ε. 401.

⁸ Ἀχρεῖος pro ἀχρεῖος poëti-
ce, facta dialysi τῶν α in
ἡ. ε. 295.

⁹ Ἀψ, retro: item statim. Ad-
verb. ἀψ ἵεναι, retroire. α.
257. θ. 169.

¹⁰ Ἀψευδέα, acc. sing. ab ἀψευ-
δής, εἶος, ὁ, ἡ, mentiri nesci-
us, verus. Th. ψεύδω, fal-
lo, facio mentiri. f. σω.
propter dimensionem
metri hic legendum est
ἀψευδῆ. θ. 233.

¹¹ Ἀψω, acc. sing. ab ἀψίς, ἰδος,
ἡ, curvatura in rota. Th.
ἄπτω, necio. ε. 424.

¹² Ἀπορροή, reciproci, refluen-

tis, ab ἀπόρροος. Dicitur
etiam ἀπορροή, ex ἀψ, ad-
verbio, rursus, & ρόος flu-
xus, a verbo ῥέω, fluo. in
fut. ῥεύσω. in præterito
medioῦρροα, unde est ρόος,
α, ὁ, & contracte, ῥῶς, flu-
xus, ῥοή, ἡ, ἡ, idem, item
fluentum. θ. 776.

B.

¹ Βάζοντ', præf. part. allo-
quentes pro βάζοντε, &
hoc pro βάζοντας, a βάζω,
loquor. f. σω & ζω. p. χα.
atque ita ponitur accusa-
tivus dualis pro accusati-
vo plurali. Sed videri
posset mendum, quia
præcedit τὰς, non τῶ.
Tum pro ἐπέεσσι esse
potest ἐπεσσι, quod æque
usitatum est. confer.
Ὡδυσσ. δ. 597. Nulla est
hic hujus anomalie ne-
cessitas. ε. 184. 786.

² Βαθύς, ἄα, ὁ, profundus, a,
um. Th. βάθος, eos, τὸ,
profunditas. α. 288.

³ Βαθυδίνην, acc. sing. Βαθυδί-
νης, α, ὁ, habens vortices
profundos. Th. δίνη, ἡ, ἡ,
aquarum vortex, gurges,
& βάθος, profundus. ε.
169. θ. 133. 338.

⁴ Βαθυρροή, Æolice pro
βαθυρρῶ.

βαθυρρέα, a βαθυρρέατης,
α, ο, profunde fluens, ex
βαθύς, profundus, & ρέω,
fluo, σω. §. 265.

Βαθυχαίτης, α, ο, qui den-
sam habet caesariem. a
χαίτη, ης, ή, proprie ju-
ba in equo. per metaph.
coma, caesaries. & βαθύς,
ᾠα, υ, profundus, densus.
§. 977.

Βαίνοι, ascenderit, praes. opt.
βαίη. 3. praes. sub. verbi
βαίνω, eo. f. βήσομαι, p. βί-
σηκα, a. 2. βήν. ε. 326.
569.

Βαινσέων, euntibus, Ionice
pro βαινσῶν, gen. pl. part.
praes. f. g. a βαινών, εσα,
βαίνον. Th. βαίνω, eo. κ. 232.

Βαιόν, paulisper, a βαιός, ε, ο,
parvus. prov. χάρις βαιοῦ-
σιν ὀπηδᾷ, gratia com-
pendiosa consequitur.
confer ε. 141. h. e. brevia
sunt grata. ε. 416.

Βαλαίνες, acc. pl. a βάλανος, α,
ο, glans. ε. 231.

Βάλεν, demisit. 3. sing. a. 2.
act. a βάλλω, jacio. f. λῶ.
pl. βέβληκα, a. 2. βέβαλον,
& βάλοιο, 3. sing. a. 2. med.
opt. βάλλεο, praes. impe-
rat. pass. pro βάλλε, Ion.
p. m. βέβολα. βάλλ'. α.
254. κ. 384. ε. 432. 107. 295.

Βαρεῖαν, accus. sing. βαρύς,

ᾠα, υ, gravis. Th. βάρους,
εος, τὸ, pondus, onus. ε. 16.

Βαρίθα, gravatur, a βαρύ-
θω, idem quod βαρύομαι,
gravor, a βαρύς, gravis.
Th. βάρος, onus. ε. 213.

Βαρύκτυποι, α, ο, gravi stre-
pus, graviter fremens. a
κτυπέω, factum ex τίπτω,
vergo. Th. τύπτω, verbe-
ro. ε. 79. §. 818.

Βασιλεύεμεν, praes. inf. Ion.
pro βασιλεύειν. a βασιλείω,
impero. f. σω. Th. βασι-
λεύς, εος, ο, Rex. §. 1883.

Βασιλεύς, εος, ο, Rex, q. d.
βάσις τῆ λαῆς, fundamen-
tum populi. βασιλῆος,
Poëtice pro βασιλῆος. §.
886 βασιλεῦς. dat. pl. ε. 200.

Βασιλῆϊον, regale, pro βασι-
λεον, Poëtica dialysi, a
βασιλεύς, Rex. ε. 125.

Βασιληῖδα, accus. sing. a βα-
σιληῖ, ἰδός, ή, regius, a,
um. adjective capitur. §.
462. 892.

Βεβαῖτες, stantes. a βάω (pro
βαίνω, eo) praet. βέβακα.
part. praet. βεβαῖς, per
syncopen τῆ καίππα, vel
crasin, pro βεβηκῶς. Vide
in βαίνοι, α. 307.

Βεβριδυῖα, ingravescens,
praet. med. part. g. f. a βρί-
θω, sum gravis. f. βρίσω,
praet. med. βέβριθα. κ. 160.

Βέλια,

Βέλια, *tela*, acc. pl. a. βέλος, εἰς, τὸ, telum. §. 684.

Βέλτερον, melius, a βέλτερος. poëtice pro βελτίων, comp. ab ἀγαθός, bonus. superl. βέλτιστος, optimus. ε. 363.

Βελλεροφόντης, fuit Glauci regis Ephyræ filius, incl. to decore conspicuus, & virtute maxima. Vide supra Ἀργεφόντης. §. 325.

Βένθεος, acc. pl. a βένθος, εὖς, τὸ, profunditas. Th. βάθροι, εὖς, τὸ, idem. §. 365.

Βῆσαν, descenderunt, pro ἔβησαν, 3. pl. a. 2. act. a βεῖω, εὖ. Vide βαίνει. ε. 152.

Βήσση, vallibus, & βήσσησιν, dat. pl. Ion. Th. βήσσαι, αἱ, valles. hinc βησθήας, εντός, ὁ, saltuosus. ε. 108. 387. §. 860. 865.

Βιβάς, ingrediens, part. a. 2. act. a βιβῆμι. Th. βαίνα, εὖ. Vide βαίνει. α. 323.

Βιβλινος οἶνος, vinum Biblium. posset videri vinum Phoenicium. Tzetzes ait: ἀπὸ β. βλίας ἀμπέλου Θρακίας, a vite Thraciæ, quæ dicta fuit βιβλία. ε. 587.

Βίη, Ion. pro βία, vis, fortitudo. Fortitudo Herculis, h. e. fortis Hercules.

βίηφι, φι est paragoge poëtica & reddit vocem ἀκλιτον, quamvis in dativo ἰῶτα subscriptum maneat. ε. 147. α. 75. §. 496. 882.

Βίος, βία, ὁ, vita. ε. 31. 314. 599.

Βιότοιο, victus, gen. Ion. pro βίότης, a βίος, α, ὁ, vita. Th. βίος, vita. ε. 299. 474. §. 605.

Βλαβερὸς, ῥ, ὁ, noxius, a βλάπτω, ψω, lædo. ε. 363.

Βλάπτη. 3. pers. præf. sub. verbi βλάπτω, f. ψω, lædo, noceo, p. Φα. α. 2. ἔβλαβον. α. 1. ἔβλαψα, hinc α. 1. part. βλάψας. ε. 256. 281. 191. §. 89.

Βλεφάρων, gen. pl. a βλέφαρον, α, τὸ, palpebra. α. 7. §. 910.

Βλοσυρότο, terribilis, gen. Ion. pro βλοσυρῶ, a βλοσυρός, ῥ, ὁ, terribilis aspectu. ὁ τὸ βλέμμα ὑποσύρων. Th. σύρω, ρῶ, traho. α. 147. 175.

Βοᾶ, reboat, nempe echo in sylva. 3. sing. præf. a βοάω, f. ἦσω, clamo. ε. 509.

Βοιωτοί, Bœotii, nomen gentile. a βοῶμι pastu. α. 24.

Βολάων, ἰζημι. a gen. pl. Æol. pro βολῶν, a βολῆ, ῥ, ὁ

- ἦς, ἦ, ictus. Th. βάλλω, jacio. §. 683.
- Βορέας, pro Βορέα. Æolice, a Βορέας, Latine, *Boreas*, Nordwind, & Βορέω, Ion. pro Βορέα, acc. Βορέην, pro α. i. 504. §. 379. 870.
- Βόσκει, pascunt, a βόσκω, f. ἦσω, p. βεβόσκηκα. §. 595.
- Βότρυς, vos, ὁ, botrys, uva, acc. pl. Βότρυας. ε. 609. α. 294.
- Βακίλος, ε, & Dorice βωκόλος, bubulcus, hinc βωκολίαις, armenta boum. §. 445. ex βᾱς, bos, & κόλον, τὸ, cibus. §. 293.
- Βάδορα, *bobus nocentes*, a sing. Βάδορες, ὅ καὶ ἦ, boves excorians. ex βᾱς & δέρω, excorior. ε. 502.
- Βαλεύσαντι, dat. sing. a. i. part. a βαλεύω, *consilium do*, f. εὔσω. Them. βαλῆ, consilium. ε. 264.
- Βάληαι, a. sing. præf. medii. Iones formant secundam singularem a tertia βάληται extrito τᾷ τ. atque ita pro Βάλῃ usurpant Βάληαι, a βάλομαι, βάλει, volo. f. ἦσομαι, p. βεβάλημα, a. i. pass. ἐβλήθη. ε. 645.
- Βαλῆσιν, βαλῆσι, dat. pl. Ion. a Βάλῃ, ῥε, ἦ, consilium. ε. 16. 79. §. 318.

- Βᾱς, Dorice, βᾱς, ὁ, ἦ, bos, vacca, g. βῶς, acc. βᾱν, bouem. dat. pl. βᾱσιν, & βῶσιν. gen. pl. βῶων, pro una syllaba, acc. pl. βᾱς, & βῶας. ε. 346. 404.
- Βῶων, clamabant. pro ἐβῶων, 3. pl. imperf. act. a βῶώω, ὦ. clamo. f. ἦσῶ. α. 243.
- Βοῶπις, ἰδὸς, ἦ, cui bovini sunt oculi & magni, ideoque venusti. ex βᾱς, & ὦψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. p. m. ὦπα. §. 355.
- Βωτᾶν, præf. inf. a βωτῆω, bobus agitis aro. a βᾱς, βῶς, bos & ὠθέω, f. ἦσαι, & ὠσω, trudo, pello. ε. 389.
- Βραδίων, tardius, a βραδύς, ὁ, tardus. Comp. βραδυτέρως & βρέττων pro βραδίων Superl. βραδύτατος & βράδισος. ε. 526.
- Βράχε, 3. sing. a. 2. act. βράχω, *sonum & strepitum edo*, verbum ὀνομασθεποιημένον. α. 423.
- Βριάει, 3. perf. ind. verb. βριάω, f. ἄσω, robustum reddo, potens sum. ε. 5. §. 447.
- Βριάρεως, ω, ὁ, Attice pro Βριάρεος, ε, ὁ, nomen viri, quartæ simplicium.

ex βρι particula intensi-
va valde, & Ἄρης, Mars.
q.d. valde martius. §. 714.
817.

Βρίθω, implere. Vide supra
βεβριθυῖα. βριθόμενος, ab
eodem verbo derivatur.
ε. 464. α. 300.

Βροσάρματος, ε, ό, qui gra-
vat currum, ex βρίθω,
gravo, & ἄρμα, τός, τὸ,
currus. α. 441.

Βροντή, ή, tonitru. Βροντής,
ε, ό, nomen viri, vel Cy-
clopis. hinc βροντάω, ήσω,
tono. §. 72. 458. 140.
845.

Βρότιος, ε, humanus, hinc
& βροτήσιος, idem. Th.
βροτός, ε, ό, mortalis. ε.
15. 414.

Βροτόεντα, acc. sing. a βρο-
τός, sanie respersus, a
βρότα, sanies, tabum,
cruor, quod est mutato
accentu ob mutatam si-
gnificationem a βροτός,
quod sæpius legitur in
plurali numero βροτοί,
mortales. α. 367.

Βροτοῖσι, dat. plur. a βροτός,
ε, mortalis. ε. 24. 212.
§. 218.

Βροτολογόν, hominum pe-
stem, a λοίγός, ε, α, per-
niciēs, pestis, & βροτός,

ε, ό, mortalis. α. 333.
435.

Βρώσις, εως, ή, cibus, a βρώ-
σκω, βιβρώσκω, consumo,
comedo. f. βρώσω. p. βέ-
βρωκα. præter. pass. βίβρω-
μαι. unde est βρώμα αὐ-
λικόν, Hof : Bisblein. a
βέβρωται est βρώσις, εως, ή,
esca. item tinea. βρώσιος.
§. 797. α. 395.

Βυσσοδομεύων, mentibus al-
tis meditans, a βυσσοδο-
μεύω proprie profunde
struo, fundamenta pro-
be jacio, quod inprimis
architecti faciunt in lo-
cis palustribus. Deinde
per metaph. profunde
cogito, machinor. com-
positum ex βυσσός, ε, ό,
Ionice pro βυθός, ε, ό, fun-
dum, pars ima; & δομεύω,
pro δομέω, ædifico. Th.
δέμω, struo. in præter. med.
δέδομα, unde est δόμος,
ε, ό, domus, &c. α. 30.

Βωμός, ε, ό, ara. ab Hebr.
עֶבֶד altare in excelsis
exstructum ab idolola-
tris. prov. φίλος μέχρι
βωμῶν, amicus usque ad
aras. α. 70. ε. 135. §. 4.

Γ.

Γαῖ, pro γῆα, seu γαῖη,
ή, terra, tellus. gen.
γαίης

- γαίης Ion. pro γαίας. §. 117. ε. 19. 70. 161. §. 147. 427.
- Γαιήοχος, ε, ό, terram continens. Dicitur & pro eodem contracte γαιῆχος, & γαιῶχος. ex γαῖα, terra, & ἔχω, contineo. §. 15.
- Γάλα, γάλακτος, τό, lac. ε. 588.
- Γαλαζαύρη, nomen proprium mul. §. 353.
- Γαλάτσα, nomen mul. §. 250.
- Γαλήνη, nomen mul. §. 244.
- Γαμβρόν, acc. sing. a γαμβρός, ε, ό, gener. §. 818.
- Γαμᾶν, præf. inf. verbi γαμέω. f. ἦσω, uxorem duco. ε. 697.
- Γαμετή, uxor, nupta; at γαμέτης, ε, ε, maritus. Th. γαμέω, ὦ, uxorem duco. ε. 404.
- Γαμοῖτο, γαμέοιτο, γαμοῖτο, nūbat. præf. opt. pass. a γαμέω. ε. 696.
- Γάμοι, γάμα, ό, vel γάμοι, οί, nuptiæ. ε. 695. §. 603.
- Γαμφώνυχες, nom. pl. a γαμφώνυξ, cui curvi sunt ungues. ex γαμφός, idem quod καμψός, incurvus, inflexus. Th. κάμπω. f. ψω, p. Φα, flecto, incurvo, & ὄνυξ, υχος, ό, unguis. α. 405.
- Γάρ, enim, nam, namque. conjunct. ε. 5. 14. 21. &c.
- Γαστήρ, έρος, ή. γαστέρας, ventres fruges consumere nati. §. 26.
- Γ', pro γε, quidem, certe. syllabica adjectio. ε. 736. 185. 144.
- Γεγάσι, 3. pl. præf. med. a γάω, in præf. med. γέγασι. Th. γαίνομαι, gignor. ε. 108.
- Γέναι, pro γέναιτο, produxit. a. i. med. in prima persona, ιγανάμην. & γέναισθαι, a. i. med. infinit. γανόμεθ' & γαίνομεθ' imperf. med. Th. γαίνομαι, nascor. §. 185. & 82. ε. 769. α. 88. 49. &c.
- Γέτων, ονος, ό καί ή, quasi ex γία, terra, & έτης, ε, ό, sodalis, amicus. q. d. γαίπones, sodales ejusdem tel-luris. accus. sing. γάτονα, & γάτοσι, dat. pl. ε. 23. 398. 699.
- Γελαῖ, 3. pers. præf. a γελαίω, video, f. αίσω. γελῶντες, pl. num. præf. part. Poëtice pro γελῶντες. posito o ante ω, & retractio accentu. §. 40. α. 283.
- Γενή, generatio, ή, Ion. pro γενεά. Th. γαίνομαι, gignor. ε. 282. §. 871. α. 55.
- Γενέθλη, ης, ή, idem, & ab

eodem Themate derivatur. §. 610.

Γένε, Ion. pro γένε, & hoc pro ἐγένε, a. 2. med. *fuiſti*, ab ἐγενόμην, & ετο. Th. γάινωμαι, ſum, naſcor, f. 2. γετήσομαι. p. γεγένημαι, a. 1. m. ἐγενάμην. §. 657.

Γέννα, acc. pl. a γέναιον, & τὸ, mentum, maxilla. Th. γένυς, οος, ῆ, mentum. α. 167. 418.

Γένητ', pro ἐγένετο, fuerit, a. 2. med. ἐγενόμην. Th. γάινωμαι, ſum, naſcor. §. 115.

Γένοιτο, 3. ſing. a. 2. med. opt. γέντο, pro γένετο, a. 2. m. & hoc pro ἐγένετο, metri cauſa abjicitur augmentum. γέοντο, 3. perſon. pl. a. 2. m. verb. γάινωμαι. §. 199.

Γενετή, ῆς, ῆ, partus, generatio. Th. γάινωμαι, naſcor. §. 271.

Γένηται, fieret, a. 2. med. ſub. γενέδαι, a. 2. m. inf. a γάινωμαι, ſum. fut. 1. paſſ. γενηθήσομαι, p. m. γέγονα. ε. 88. 342.

Γένος, οος, τὸ, genus. a γάινωμαι, naſcor. ε. 11. 109.

Γεράεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. a γέρας, γέρατος, αος, & ως, τὸ, munus. §. 449.

Γέρανος, & ῆ, grus. §. 449.

Γέρας, ατος, αος, & ως, τὸ, *donum, munus*. gen. pl. γεράων. ε. 125. §. 393.

Γέροντος, gen. & acc. γέροντα, a γέρων, οντος, ὁ, ſenex. §. 1003.

Γῆ, gen. γῆς, ῆ, terra, ex γέα. circumſlectitur in omnibus caſibus, & in proſa uſurpatur pro terra. §. 679. ε. 561.

Γηθήσας, a. 1. part. a γηθήω, f. ῆσω, gaudeo, lætor. Dorice γαθήω, unde Latin. *gaudeo*. hinc γήθησεν, a. 1. ind. aët. Ion. α. 116. §. 173. ε. 474.

Γῆμι, duxit. 3. ſing. a. 1. aët. indic. γῆμα, γῆμας, γῆμι, Ion. & Poët. ab ἔ, ἡμα, pro ἐγάμισα. Th. γαμίω, ῆσω, uxorem ducō, γῆμαι, a. 1. aët. infin. γήμις, a. 1. ſub. §. 604. 960. ε. 699.

Γηραιός, ᾶ, ὁ, ſenex, a γῆρας, ατος, αος, ως, τὸ, *ſenectus*. ε. 376.

Γηράντεσσι, dat. pl. Poëticus, a γῆρας, γήρατος, ſeneſcens. vel γῆρας, eſt a. 1. part. pro γηράσας a γηράω, ſeneſco, unde ἐγήρασα. eſt & hinc per ſyncopen ἔγηρα, ſicut pro ἐγάμησα, ἔγημα. Th. γῆρας, ατος, τὸ, ſenectus. ε. 186.

Γῆρας

Γῆρας, αἶος, τὸ, senectus.
ἐπὶ γῆρας ἰκέδαι, ad senec-
tutem pervenire. dat.
γῆραι. ε. 703. 92.

Γηράσκοντας, senescentes,
acc. pl. præf. part. a γη-
ράσκω, consenesco, f. αἶσω,
p. γεγήρακα. Γηράσκω δ'
αἶσα πολλά διδασκόμενος.
Th. γῆρας, αἶος, τὸ, senec-
tus. ε. 183.

Γηροκόμοιο, gen. Ion. a γηρο-
κόμος, qui curat & alit ali-
quem in senectute. a γῆ-
ραι, αἶος, τὸ, senectus, &
κομέω, ὤ, f. ἤσω, curam ge-
ro. ὁ. 605.

Γηρυονῆα, acc. sing. a Γηρυο-
νεύς, ἑὸς, ὅ, nomen viri. ὁ.
287. 309.

Γηρύετ', conqueritur, pro
γῆρύεται, a γηρίωμαι, con-
queror. Th. γῆρυς, υἱος, ἦ,
vox, guttur. ε. 258.

Γῆς. ὁ. 106. 807.

Γεγάντων, g. pl. a γίγας, αν-
τος, ὅ, gigas. a γῆ & γάω.
Nam terræ filii dicun-
tur. ὁ. 50. 185.

Γίνασθαι, præf. inf. active ca-
pitur, generare scil. de-
bet. Alii legunt γάινασθαι.
a. i. m. inf. a γάινωμαι, gi-
gnor. Vide γένετ'. ε.
791.

Γίνετ', imperf. pass. Ion. a
γίνομαι. Vide γένετ'. α. 414.

Γινομένης, γινόμενον, præf.
part. a γίνομαι, nascor. ε.
819. 490.

Γινώσκω, cognosco, f. γνώσο-
μαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνω,
ω, ω. a. 2. imperat. γινώθι.
præf. pass. ἔγνωσμαι. ε.
279.

Γλαύκη, nomen proprium
mul. ὁ. 144.

Γλαυκῆν, accus. singul. ab
Adj. γλαυκός, ἦ, ὄν, cæsius,
glaucus. ὁ. 440.

Γλαυκίων, Poëtice pro
γλαυκιάων, præf. part. a
γλαυκιάω, ὤ, & Poëtice
γλαυκίω, glaucis oculis
terribiliter intueor, sicut
pro ὀράω, ὀρῶ, Poëtice di-
citur ὀρόω. Th. γλαυκός,
ἦ, ὅ, glaucus, cæsius. α.
430.

Γλαυκονέμη, nomen propri-
um mul. ὁ. 256.

Γλαυκῶπις, ἰδος, ἦ, cæsius ha-
bens oculos, epitheton
Minervæ, ex γλαυκός,
cæsius & ὤψ, ὠπός, ὅ, vul-
tus, acc. γλαυκῶπιν, &
γλαυκώπιδα. Them. ὀπτο-
μαι, video. ε. 72. ὁ. 13.

Γλάφει, 3. præf. ind. verbi
γλάφω, f. ψω, cavo, exca-
vo. α. 431.

Γλαφυρός, ἦ, ὅ, cavus: a
γλάφω, f. ψω, cavo, exca-
vo. ὁ. 297.

Γλαφὺ pro γλαφυρόν, an-
trum. Th. γλάφω. ε. 531.

Γλυκερός, ἡ, ὄν, dulcis, a γλυ-
κὺς, ἑός, ὅ, dulcis. §. 97. α.
331.

Γλώσση, & Att. Γλώττη, lin-
gua, ἡ. dat. pl. Ion. γλώσ-
σῃσι, pro γλώσσαις. §. 83.
& 826.

Γναμπτοῖσι, dat. plur. Ionic.
a γναμπτός, incurvus, hoc
a γνάμπτω, incurvo. Th.
κάμπτω, flecto. ε. 203.

Γνώ, pro ἔγνω, cognovit, 3.
perf. a. 2. ind. a γινώσκω,
cognosco, f. γινώσκω, p.
ἔγνωκα, a. 2. ἔγνω. §. 551.

Γόμφοισιν, dat. pl. Ionic. a
γόμφος, α, ὅ, cuneus, cla-
vus. ε. 429.

Γονεῦσιν, dat. pl. a γονεύς, ἑός,
ὅ, parens. γονῇ dat. sing. a
γονή, ἡς, ἡ, genitura. Th.
γαίνομαι, gignor. ε. 233. &
731.

Γόνος, α, soboles, generatio.
Th. γαίνομαι, gignor. §.
495.

Γοργαί, acc. pl. a γοργαί, ἡ, ὅ,
velox. §. 274. α. 237.

Γοργαί, gen. sing. pro Γορ-
γίας, a Γοργώ, ὅς, ἡ, ἡ,
nomen mul. α. 224.

Γοργόνες, dictæ sunt Phorcē
filix, Medusa, Sthenyō &
Euryale, a γοργών, ὅς, ὅ,

nomen animalis noxii in
Africa. α. 230.

Γόνατα, acc. pl. & γάναθ',
pro γόνυατα, a γόνυ, τὸ, ge-
nu. in genit. τῷ γόνυσι &
γόνυατος, & γανός. ε. 385. §.
460.

Γανοῖσιν, dat. pl. a γανός, fer-
tilis, Ionica epenth. pro
γόνος, hoc a γονῇ, ἡ, geni-
tura. Th. γαίνομαι, gi-
gnor. §. 54.

Γανοπαχῆς, ἑός, ὅ, παχὺ ἡ, genua
pinguis. ex γόνυ genu, &
παχὺς, ἑός, ὅ, crassus. α.
266.

Γραίας, nomen mul. a γραία,
α, ἡ, anus, vetula, idem
quod γραῦς, αὐς, ἡ. §. 270.

Γρηνίκον. Nom. propr. §. 342.

Γυάλοι, dat. pl. jugis. a γυά-
λον, α, τὸ, cavitas. §. 499.

Γύγης, ἡ γύγη, nomen mul.
§. 149. ε. 66.

Γύη, dentale. a γύης, α, ὅ,
dentale in aratro. at γύα
feu γύη, Ionic. jugerum.
ε. 425.

Γυῖα, pl. num. membra, a
γυῖον, α, τὸ, membrum.
§. 592.

Γυιόκορος, α, ὅ, membra de-
pascens, ex γυῖον, α, τὸ,
membrum, & κορέω. item
κορέννυμι, satio, item de-
pascor. Qui depascitur,
ille satiatur. ε. 66.

Γυμ-

Γυωθῆς, mutilatus, a. i. part. pass. a γυῖω, f. ὠσω, claudum reddo, membra frango. Them. γυῖον, α, τὸ, membrum. §. 838.

Γυμνὸν, acc. a γυμνός, ἄ, ὁ, nudus. ε. 389.

Γυμνωθέντα, acc. sing. a. i. part. pass. a γυμνῶ, denudo. Th. γυμνός, ἄ, ὁ, nudus. α. 334. 460.

Γυναικίῳ, muliebri, dat. sing. a γυναικίος, α, ὁ, muliebri. hinc & γυναικίον, α, τὸ, gynæceum, locus interior in ædibus, in quo solæ mulieres versabantur. Th. γυνή, ἡ, mulier. ε. 75k.

Γυνή, ἡ, mulier adolescentula, genit. γυναικός, dat. γυναικί, accus. γυνᾱικα, voc. ᾧ γῦναι, dat. plur. γυναικῶν. ε. 94. 700. §. 513.

Δ.

Δαῖ, dat. sing. pro δαῖδι, per apocopen, a δαῖς, ἰδος, ἡ, pugna. Th. est δαίω, urō. §. 650.

Δαιδαλῶσι, Gen. Poëticus pro δαιδαλέα, a δαιδάλεος, artificiosus; derivatur, a Δαίδαλος, α, ὁ, qui fuit ingeniosissimus & scientissimus Cretensium artifex. Videtur nomen ac-

cepisse a δαίω, scio. α. 334. 460. 137.

Δαῖδων, gen. pl. a. δαῖς, ἰδος, ἡ, fax. Th. δαίω, proprie urō. α. 275.

Δαίετο, imperf. Ion. a δαίω, divide, partior. Th. δαίω, divido. α. 165.

Δαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Deus, quasi δαήμων. α. 94. δαίμονα. §. 991. hinc δαιμόνιος, venerandus, unde δαιμόνι' pro δαιμόνιε in vocat. §. 655. & δαιμονίη, pro δαιμονία, Ionice. §. 655.

Δαῖτα, acc. sing. a δαῖς, δαυτός, ἡ, cibus, epulum. δαῖτι. in acc. plur. δαῖτας. a δαίω, epulum præbeo. ε. 340. 720. 940. §. 802.

Δαΐφρων, prudens, bellicosus, gen. δαΐφρονος, ex δαίω, discō, vel divido, & φρήν, ενὸς, ἡ, mens. α. 119. ε. 652.

Δάκνεν, 3. sing. a. 2. Ion. pro ἔδακνεν, momordit. a δάκνω, mordeo, f. δήξομαι. p. δέδηχα. a. 2. ἔδακον. a. i. pass. ἔδηχθην. α. 2. pass. ἔδάκην. §. 567.

Δάκρυσι, dat. pl. a δάκρυ, υος, τὸ, lacryma: hinc δακρυόεις, εντος, lacrymifus. α. 132. 270. §. 227.

Δαλῆ, genit. a δαλός, ᾧ, ὅ, *titio*. Them. δαίω, *uro*. ε. 703.

Δαμαζόμενος, præf. part. a δαμαίω, *edomo*, δαμάσσει, poëtice pro δαμάσαι, part. a. i. aët. Th. δαμαίω, *domo*. §. 865. 490. α. II.

Δάμασε, a. i. Ion. a δαμαίω, *domo*, f. αῖσω. ε. 857.

Δαμέντες, part. a. 2. pass. *domiti*. a δέμω vel δάμνω, pro δαμαίω. δαμῆναι, a. 2. pass. infin. δάμναται, *domat*. præf. a δάμναμαι. Th. δαμαίω, *domo*. ε. 151. §. 464. 122.

Δανάης, ἡ Δανάη, ης, nomen mul. α. 216.

Δαναΐδης, filius Danaï. Nomen patronymicum Filii a patribus sua acceperunt nomina. a Δαναός, Danaus. α. 229.

Δαπάνη, ης, ἡ, sumptus. Th. δαπαναίω, ᾧ, f. ἥσω, *consumo*. ε. 721.

Δάσαντο, 3. pl. a. i. med. indic. poëtice pro ἐδάσαντο. augmentum abjicitur & σῆγμα duplicatur. a δάζομαι, *divido*. f. σομαι, a. i. m. ἐδασάμεν, hinc δασσάμενος, & δάσσαδαι. hinc δασμός *distributio*, item tributum, quod penditur ab hostibus, Brand.

Schätzung. Th. δαίω, *divido*. §. 112. 537. 425. ε. 444.

Δασυτέρων, gen. pl. a δασύτερος, *hirsutum pectus habens*, ex δασύς, *densus*, & τέρον, α, τό, *pectus*. ε. 512.

Δατέαδαι, præf. inf. pass. *dividi*, pro δατέαδαι, exemplaria habent δατέαδαι, α pro ε. a δατέομαι, *dividor*. Th. δαίω, *divido*. ε. 765. § 606.

Δάφνης, genit. a δάφνη, ης, ἡ, *laurus* ε. 433. §. 30.

Δαφόνεος, *valde funestus, ruber*, seu δαφονός, ἡ, ὄν, *cadis avidus*. ex δαί, quæ particula per se nihil significat, sed in compositione auget, & φένω, *occido*. α. 159. & 250.

Δ', vel δὲ autem, vero. Sæpe subjungitur particulæ μέν, vim adversativam habens. ε. 10. 13. 24. 34. 37. &c.

Δΐδασαι, attributa est, perf. pass. ind. a δάζομαι, *divido*, partior. f. δάσομαι. præf. pass. δέδασμαι. Th. δαίω, *divido*. §. 789.

Δεδῆα, *ardebat*. 3. sing. plusq. perf. med. pro ἐδεδῆα, a δαίω, *uro*. præf. med. δέδηκα. pl. perf. ἐδεδῆαν. α. 155.

Δεδμη-

Δοδμημένοι, præt. part. pass.
domiti, a δέμω, domo, f.
δεμῶ. p. δέδμηκα, præt.
pass. δέδμημαι. aor. 2. ἰ-
δάμην. hinc in infinit. δα-
μήναι, & δαμήμεναι. ε. 116.
Th. δαμαίω, domo.

Δεδοκημένος, observans, a
δοκάω, observo. f. ἦσω. δε-
κάζω, f. αἶσω, observo.
α. 214.

Δεδορκῶς, intuens, præt.
med. part. a δέρκω, vi-
deo, a. i. δρακῶ. aor. 2.
ἰδρακον. aor. 1. pass. ἰδέρ-
χθην, p.m. δέδορκα. α. 145.

Δεδίξεταί, perterrebit. 3.
sing. fut. med. Poët. a.
δεδίττομαι, terreo. f. ἴξο-
μαι. Th. δαίδω. fut. σω.
timeo. α. 111.

Δεδότες, metuentes, part.
præt. med. a δαίδω, timeo,
præterit. med. δέδια &
δαΐδια, poëtice, unde part.
δαδῶς. α. 248.

Δεσπνύς, 3. indicat. δαίπνυ,
per apocopen pro δαίπνυ-
σι. 3. pers. sing. ind. a
δαίπνυμι, idem quod δε-
σπνύω. f. δαίξω. p. χα. ε. 449.
524. 500.

Δαλός, ε, ό, timidus. a δαίδω,
timeo. ε. 711. 183. 212.

Δαῖμος, ε, ό, nomen viri, a
δαίδω, timeo. α. 195. 463.
9. 934.

Δανός, ή, όν, terribilis, gra-
vis, δανόιο poëtice pro
δανῆ, δανῆς pro δανᾶς. 9.
829. δανόισι, dat. pl. Ion.
hinc δανότατος, acerrim-
us. superlat. ε. 367. α.
71. 129. 9. 138. 155.

Δανωποί, nom. pl. graves
aspectu. ex δανίς, gravis,
& ὤψ, ὀπός, ό, facies.
Th. ὀπτομαι, video. At
ὀψ, ὀπός, ή, vox. α. 250.

Δαίξω, f. i. δαῖξαι. a. i. inf. a
δαίκνυμι, ostendo. f. ξω.
p. χα. ε. 646. 610.

Δαπνήσας, a. i. part. a δαπνέω,
cæno. f. ἦσω. Th. δαῖπνον,
ε, τὸ, cæna. ε. 440.

Δαπνολόχης, comessatricis,
gen. sing. g. f. pro δαπνο-
λόχης. Adjectiva enim
composita sunt g. c. δα-
πνολέχος, ε, ό, ή, proprie
qui conviviiis insidiatur,
h. e. qui convivia captat,
comessator, vel quia
accurate illa observat,
aut loco suo curat, ex
δαῖπνον, cæna, convivium
& λόχος, ε, ό, infidix.
ε. 702.

Δαῖπνον, ε, τὸ, convivium.
ε. 207.

Δαρήν, accus. sing. a δαρή, ής,
ή, collum, vel δέρη. α. 391.
9. 727.

Δέκα, unde est δέκατις, decimus. f. g. δεκάτη. ε. 610. 9. 726. 789. 803.

Δεκαδάριον, dat. sing. a δεκάδωρος, qui decem palmarum est, ex δέκα, decem, & δῶρον, ε, τὸ, palmarum, donum. ε. 424.

Δελφῖνες, nom. pl. a δελφί, seu δελφίς, ἴνος, delphin. α. 210. & 212.

Δέμας, corpus, τὸ, ἄκλιτον & indeclinabile. 9. 260.

Δέμνια, τὰ, cubilia maritorum, a δέμνιον, ε, τὸ, stratum, lectus. a δέμω, edomo. ε. 326.

Δένδρεα, pl. num. a δένδρεον, ε, τὸ, arbor, lignum, poet. pro δένδρον. Sic ἀδελφεὸς pro ἀδελφός, frater. 9. 216. ε. 581.

Δέξατο, a. i. med. Ion. pro ἐδέξατο, a δέχομαι, recipio. f. δέχομαι. p. δέδεγμαι, a. i. med. ἐδέξιμην. 9. 185. ε. 87. 711.

Δεξιτερὸς, ὁ, ὄν, Δεξιτερῇ, dat. sing. pro δεξιτερῶν Ionice a δεξιὰ, dextra manus: παρὰ τὸ δέχεσθαι. fut. δέξομαι. 9. 179.

Δέος, δέος, τὸ, timor. Th. δαίω, f. σω, timeo. p. δέδοικα, δαίδια & δέδια. 9. 167.

Δέον, 3. pl. imperf. act. pro ἔδεον, ligabant, a δέω, vincio, f. ἦσω. α. 291.

Δερκίζονται, pro δερκίζονται, aspiciunt, a δερκιάομαι, ὤμαι, & poetice δερκίζομαι. Th. δερκω, video. α. 236. 9. 911.

Δερκομέω, tuentes, praes. part. dualis numeri, a δερκόμενος, δερκομένοιο, gen. Ion. δερκομενάων, f. g. pl. num. Aeolice pro δερκομένων, a δερκομένη, praes. part. idem quod δερκω, seu δερκομαι, videor. 9. 910. 828. α. 236. 167.

Δέρμα, ατος, τὸ, cutis, a δέρω, excorio. Th. δέρας, ατος, τὸ, pellis, corium. ε. 511.

Δεσμεύων, manipulans, praes. part. a δεσμεύω, idem quod δεσμέω & δεσμώω, ligo. a δεσμός, ἄ, ὅ, vinculum. Th. δέω, ligo. ε. 497.

Δεσμῶ, gen. sing. a δεσμός, ἄ, ὅ, vinculum, & in pl. δεσμοὶ vel δεσμαῖ, hinc δεσμεύω, vincio. Th. δέω, ligo. α. 43. 9. 501.

Δέντη, 3. sing. a. i. act. subj. a δένω, humecto, rigo, f. ἔνσω. ε. 554.

Δεῦτε,

Διῦτε, huc, agite. adverb.
hortantis, a sing. διῦρο,
huc, hunc in locum. ε. 2.

Δεύτερος, ε, ε, secundus. ε.
126. 141. §. 47.

Δέχομαι, 3. sing. a δέχομαι,
capio, f. δέξομαι, p. δίδω-
μαι. §. 800.

Δή, sane, jam. in carmine
modo postponitur, mo-
do præponitur. ε. 2. δὴ
τότε, jam tum. §. 643.

Διῦ, diu, adverb. a διῦν,
diu. §. 623.

Διῦντος, genit. a διῦντος,
ῆτος, ῆ, pugna, a διῦος ho-
stilis: & hoc a δαίω, ιρο.
§. 662. 852.

Διμήτηρ, ῆ, nomen idoli,
q. d. γῆ μήτηρ, Ceres, δι-
μήτερος, δῆμητρος, διμη-
τρι, δῆμητρα. §. 454. 912.
ε. 298.

Διμός, ε, ε, adeps, pingue-
do. Vide in διῦμος, ε, ε,
populus. §. 538. 541.

Διῦμος, ε, ε, populus. ε. 259.
§. 971.

Διῦνα, acc. pl. consilia, a
διῦνα, εος, τὸ, consilium,
vaframentum. Chaldaï-
ce dena meditari, alii ha-
bent μήτια. §. 236.

Διῦ. §. 888.

Διῦ. Iam. §. 883.

Διῦν, acc. sing. a διῦν, εος, ῆ,
lis, contentio, hinc διῦ-

ριῦ, pugno. ε. 14. 33. α.
241. 251.

Διῦν, diu, adverbialiter u-
surpatur pro διῦν. §. 629.

Διῦσε, a. 1. ind. Ion. pro διῦ-
σε, ligavit. διῦσαι, a. 1.
med. inf. a διῦ, ligo. §.
618. ε. 540.

Διῦ, sane. §. 1014.

Διῦσαν, fut. 1. activ. infinit.
a διῦω populor, occido,
pro quo Poëtæ etiam
διῦω a διῦος vel δαῖος,
hostilis. Th. est δαῖω, ιρο,
vastor. α. 67.

Διῦ, Jovem, accus. singul. a
Zeῦς, διῦς, διῦ, δία, vocat.
Zeῦ, Jupiter. διῦ. 0. 468. ε. 52.

Διῦ, præpositio, διῦ Ἑλλάς,
ex consiliis. διῦ Θρήκης,
per Thraciam. ε. 13. 505.
§. 398.

Διῦ, divina, h. e. præstan-
tissima. a Zeῦς, διῦς, Ju-
piter. α. 338. §. 376.

Διῦς, part. a. 2. act. emen-
sus, a διῦαιω, transeo,
fut. διῦσομαι, p. διῦσαι,
a. 2. διῦν, a. 2. part. διῦς.
§. 292.

Διῦβῆ, transferit. a. 2. act.
subj. διῦβῆ. Th. διῦβῆ,
eo. ε. 738.

Διῦσι, 3. pers. ind. sing.
perflat. ex διῦ & ἄημι, flo.
Th. ἄω, ἥσω, flo, spiro.
ε. 512. 517.

Διῦτο.

Διάκτορος, κ, δ, *nuntius*. Dicitur etiam *διάκτωρ*, ορος, δ, a *διάγω*, traduco, transmittito. ε. 77. 68.

Διακρινώμεθα, 1. pers. pl. præf. sub. a *διακρίνω*, discerno. Th. *κρίνω*, f. *νῶ*, fecerno, judico, p. *κέκρικα*. a. 1. *ἐκρίνα*. ε. 35. §. 85.

Διαμπερές, adverb. *perpetuo*, ex *διαί*, *ἀνά* & *πέρας*, *ατος*, τὸ, *terminus*, q. d. penitus (*διαί* intendit significationem) ad finem. ε. 234. §. 402.

Δῖον, acc. a *δῖος*, α, ον, *divinus*, bonus. Th. *Ζεὺς*, *Διὸς*, Jupiter. α. 287. ε. 477.

Διασπιδνᾶσι, dissipant. 3. pl. præf. act. a *διασπιδνῆμι*, dissipō, ad formam *ῖσημι*. Th. est *σπεδάω*, *σπεδάζω*, & *σπεδάινυμι*, *dispergo*, f. *αῖσω*. §. 875.

Διδάξης, a. 1. sub. a *διδάσκω*, doceo, f. *διδάξω*, p. *δεδίδαχα*, a. 1. *ἐδίδαξεν*, a. 1. pass. *ἐδιδάχθην*. ε. 697.

Διδασκῆσαι, a. 1. act. infin. verbi *διδασκέω*, idem quod *διδάσκω*, doceo. ε. 64.

Δίδωι, dat. pro *δίδωσι*, a *δίδω*. Th. *δίδωμι*, do, f. *δώσω*, p. *δέδωκα*, a. 2. *ἔδωκε*, *ω*, α. 328. 279. 636. §. 219.

Διδυμάωνε, *geminos*, *dualis* num. a *διδυμάω*, ονος, pro *δίδυμος*, κ, δ καὶ θ, *geminus*. α. 49.

Διεδάσσατο, *distribuit*, 3. sing. a. 1. med. a *διαδίδω*. σ poëtice duplicatur. sic *διεδάσσαι*, *divisisti*, 2. sing. a. 1. med. pro *διεδάσσω*; Ionice ω mutatur in αο. Th. *δαίω*, divido. §. 544. 885.

Διέκαστο, *constitutum erat*. imperf. med. a *δίκεμαι*, *constitutus sum*. Th. *κᾶμαι*, fut. *κείσομαι*. *jaceo*. α. 20.

Διέλοντο, pro *διείλοντο*. 3. pl. a. 2. med. a *διαίρω*, *divido*, f. *ἥσω*, p. *διήρηκα*, a. 2. *λον*. Th. *αἰρέω*, *eligo*. §. 112.

Διερὴν, *humidam*, acc. a *διερὸς*, *humidus*. Th. *διαίνω*, f. *ανῶ*, *humeo*. ε. 458.

Διέταξε, *disposuit*, a. 1. ind. verbi *διατάσσω*, vel *ττω*, *ordino*. Th. *τάσσω*, vel *ττω*, f. *ξω*. p. *τέταχα*. a. 1. *ἔταξα*. ε. 274. §. 74.

Διετεκμήρατο, *destinarunt*. 3. pl. a. 1. med. *διατεκμαίρω*, *certis signis probo*, f. *αῤῷ*, a. 1. *ἐτέκμηρα*. Th. *τέκμαρ*, *ατος*, τὸ, *signum*. ε. 395.

Δίξεδαι,

Δίξιδαι, *inquirere*, præf. med. infinit. a διζήμαι, *quæro*, fut. διζήσομαι. Th. διζώ, *quæro*. ε. 601. 426.

Δίη, *divina*, a Ζεύς, *Jupiter*. §. 260. 866.

Διηνεκέσσιν, *longis*, dativ. pl. poëticus, a διηνεκής: ex δια & ηνεκής, *ēos*, ὅ καὶ ἡ, *perpetuus*. διηνεκῆως, *prolixè*. §. 627. 812.

Διῖ, dat. sing. a Ζεύς, *vide suo loco*. ε. 69. 257. 463. &c.

Δίκαιος, *justus*. ε. 268. & δίκαι' per apostrophum. ε. 278.

Δικαιότερον, *justius*. comp. a δίκαιος, *justus*. Them. δίκη. ε. 157.

Δίκας, acc. pl. a δίκη, ἡ, *jus*, *fas*. δίκησι, dat. pl. pro δίκαις. inde δίκαιος, ε, *justus*. & δίκαι' per apostrophum pro δίκαια. ε. 123. 217. 278.

Δικάσσαι, a. i. act. infin. pro δικάσαι, a δικάζω, *jus dico*. Them. δίκη, *jus*, ἡ. ε. 39.

Δινέμεν, *vertere*, præf. inf. Ion. pro Æolico δινέμεναι, *communiter dīcēn*, a δινέω, *moveo*, f. ἤσω, a δίνη, ἡ, *vortex*. ε. 596.

Διήεντας, accus. pl. a διήεις, εσσα, εν, *vorticofus*, a, um, a διή, η, ἡ, *vortex*, *gurgēs*. §. 337.

Διῆς, dat. pl. Ionic. pro διήεις, a διή, *vortex*. §. 791.

Διόθεν, adv. e loco, a *Jove*. Th. Ζεύς, Διός, *Jupiter*. ε. 763.

Διός, *Jovis*, gen. a Ζεύς, *Jupiter*. Vocat. ὦ Ζεῦ. ε. 4. 36. &c.

Διόν, δῖος, δῖα, *divinus*, a, um. Th. Ζεύς. §. 991.

Διόγνητος, a *Jove* generatus, *generojus*. ex Διός & γνητός pro γενητός. Th. γίνομαι, *nascor*, f. γενήσομαι, p. γεγέννημαι. α. 340.

Διοτρεφέας, a *Jove* nutriti, a διοτρεφής, *ēos*, ὅ καὶ ἡ, ex Διός, & τρέφω, αλο, f. ψω, p. τέτρεφα. α. 2. ἔτρεφον, p. m. τέτρεφα. §. 962. 82. α. 118.

Δί, bis, adverb. ε. 709. 299.

Δίφρα, gen. sing. a δίφρος, (q. δίφορος) ε, ὅ, *locus in curru*, ubi auriga & parabates sedebant. per syn. memb. *currus*. α. 321. 324. 109. &c.

Διφῶσα, *inquirens*, pr. part. f. g. a διφίω, *quæro*, fut. ἄσω. ε. 377.

Δίχ', pro δίχα, *seorsim*. Th. est δις, bis. ε. 166.

Διώνυσσος, *Bacchus*, quia, quum nasceretur, femur Διὸς ἐνυξεν, ut habet fabula gentilis. Propter metrum τὸ σ duplicatur & ε mutatur in ω. α. 400. ε. 612. §. 941.

Διώνη, nomen Idoli Ethnici. q. d. Διὸς ἄνασσα, Jovis regina. §. 17. 353.

Δμηθάσα, & per apostroph. δμηθάσ', a. i. part. f. g. *domita*, a δέμω, (pro δαμιάω, *domo*). fut. δεμῶ. præf. act. δέδμηκα. præf. pass. δέδμημαι, σαι, ται. Hinc a. i. pass. ἐδμήθην, ης, η. Vide supra δαμέντες. α. 48. §. 1000.

Δμῶας, acc. pl. a δμῶς, ὠς, ὅ, *servus domitus*, in dat. pl. δμῶσι & δμῶεσσι & δμῶός, ῶ, ὅ, idem quod δμῶς. Th. est δαμιάω, *domo*. ε. 428. 457. 595. 764. ε. 39. 276.

Δνοφερὸς, ἢ, ὄν, *tenebrosus*, δνοφερῶσι, dat. pl. (Ion.) a δνίφος, ε, ὅ, *tenebræ*, caligo. §. 107. 736. 807. 826.

Δοιῶ, δοιῶ, & δοιοί, pluralis & dual. numeri tantum. Poëtice pro δύο, vel δύω, *duo*. ε. 430.

Δοῖεν, 3. pl. aor. i. opt. pro δοῖησαν a δίδωμι. f. δώσω, *do*. ε. 189.

Δοιῶ, dual. num. Vide δοιῶ. α. 234.

Δοκεύων, infidiatus, part. præf. verbi δοκεύω, *ob-servo*. f. εὔσω. Th. δοκάζω, f. αῖσω, *ob-servo*. α. 333. 489.

Δολίην, acc. sing. a δόλιος, *dolosus*. δολίη ἐπὶ τέχνῃ, *dolosa arte*. Th. δίλος, ε, ὅ, *dolus*, *fraus*. §. 160. 540.

Δόλιχ', *longas*, per apost. pro δολιχά, acc. pl. n. g. a δολιχός, ἢ, ὄν. §. 186.

Δολοφρονέω, f. ἤσω, *cogito fraudes*. a δόλος, & φρῆν, *mens*. §. 550.

Δόλω, dat. sing. a δόλος, ε, ὅ, *dolus*. ε. 83. §. 889.

Δολωθεῖς, a. i. part. a δολώω, *dolos machinor*, *circum-venio*. §. 494.

Δόμεν, dare. a. 2. act. infin. Hoc, ut & δόμεναι, *Doxice* pro δᾶναι. Th. δίδωμι, *do*, fut. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων, ὡς, ὠ. ε. 352.

Δόμος, ε, ὅ, *domus*, a δέμομαι, *aedifico*. præf. med. δέδομα. §. 386. hinc δέμονδε, *domum versus*. ε. 96. α. 38.

Δορυς-

Δορυσσόφ, hastarum concussori, a δορυσσίας, ex δόρυ, lancea, & σίος, a σίω, quatio, moveo, qui lanceam vibrat. α. 54.

Δός, a. 2. imperat. ut & δότε *dote*, a δίδωμι, do, f. δώσω. a. 2. ἔδων. ε. 451. hinc δόσις, δόσιν, munus. §. 93. 104.

Δότρα, datrix, a δοτήρ, ἥρος, dator, ό. Th. δίδωμι. ε. 354. α. 131.

Δῆπος, ε, ι, *stragor*, strepitus. §. 70. 703.

Δῆρα, ligna, acc. pl. pro δέρατα per apocopen, & hoc pro δόρατα a δόρυ, δόρατος, & δαρός, lignum, dat. δέρατι, δαρί. ε. 454. 805.

Δοχμωθῆς, sese obliquans, a. i. part. pass. a δοχμῶ. Th. δοχμὸς, ἡ, ὄν, obliquus. α. 389.

Δράκοντες, gen. a δράκων, οντος, ό, draco. α. 144. §. 322.

Δράκον, aspiciabant, pro ἔδρακον, 3. pl. a. 2. act. a δέρω, video, in a. 2. ἔδαρκον, facta metathesi ἔδρακον, p. m. δέδορκα. α. 262.

Δράκοντες, dracones, dual. num. a δράκων, οντος, ό, draco. α. 233.

Δράκων, οντος, ό, draco, dat. pl. δράκασι. §. 323. α. 166.

Δρεπάνας, acc. *falces*, a δρεπάνη. idem δρέπανον, ε, τὸ, a δρέπω, *carpo*, f. δρέψω. hinc δρέψαδαι, a. i. med. inf. α. 292. §. 31. 362.

Δρέψαδαι. Vide in Δρεπάνας.

Δριμῆαν, acerbam, a δριμύς, ἔα, ὕ, proprie *acris gustu seu sapore*, per metaph. *gravis, molestus*. α. 261. 457.

Δρύαλον, acc. a δρύαλος, est nomen viri, *qui quercuum satis habet*. α. 187.

Δρύαντα, acc. sing. a δρύας, αντος, ό, nomen viri, a δρύς, υός, ἡ, *quercus*. tam durus ut quercus. α. 179.

Δρύς, υός, ἡ, *quercus*. in acc. δρύν. hinc δρύα, accus. a δρύον, ε, τὸ, *pernis, quercetum*. ε. 230. 528. §. 35. α. 376.

Δυναμένη, ης, ἡ, nomen proprium mul. §. 248.

Δύναμις, εως, ἡ, *potentia*. dat. δυνάμει, a δύναμαι, *possum*. in 2. sing. δύνασαι, ad formam κρέμαμαι. f. δυνήσομαι.

Δύνηαι, Ionice pro δύνῃ, 2. sing. præf. med. subj. usitate δύνῃ. aor. i. pass. ἔδυνάσθην. §. 420. ε. 348. 213. α. 121.

Δύπε

Δύνω, 3. pers. ind. præf. pro δύναι, *ingrediuntur*, a δύνω, δύνω, & δύναι, subeo. f. δύνω, p. δέδυναι, aor. 2. ἔδυν, vs, v. α. 151. ε. 614.

Δύνω, 3. pers. præf. sub.verb. δύνω, subeo. ε. 726.

Δύο, communiter, *duo*. δύνω Attice, gen. dual. δυῶν, f. δυῶν, *duarum*, dat. pl. δυοῖ. α. 112. ε. 12.

Δύσας, a. i. inf. act. verbi δύνω, subeo. f. σω. p. δέδυναι. a. i. ἔδυναι. a. i. infin. act. δύσας, pro ἀπεδύσας, per τμήσιν. α. 329.

Δυσηλεγές, molestæ. plur. num. a δυσηλεγής, *tos*, *molestus*. ex δυς, quæ particula in compositione tantum legitur, significatque *difficulter*, & ἀλέγω, *curo*, f. ζῶ. ε. 504. θ. 652.

Δυσκέλαδος, α, ὁ, ἡ, *raucus*. Th. κέλαδος, α, ὁ, *sonus*, vox. ε. 194.

Δυσνομίην, acc. Ion. a δυσνομία, Ion. α mutatur in η, proprie *mala legum institutio*. item *licentia*, qua qui utuntur, difficulter se legibus subji-ciunt, jugum legum excutiunt. ex δυς, & νόμος, *lex*. hoc a νέμω, *tribuo*. θ. 230.

Δυσπήμελος, gravis accessor. proprie *trajectu difficilis*. ex δυς & πέπεμος, verbi πέμπω. f. ψω, mitto. ε. 720. θ. 440.

Δύσσειο, induere, Poëtice pro δύσαιο, Ionice, & hoc pro δύσαι, ἔδω, præf. med. imperat. a δύνω. fut. med. δύσομαι, unde formant novum verbum δύσομαι, *induo*. ἔδυσάμην, α, ετο, *induebam*. Th. δύνω, vel δύνω, subeo. α. 108.

Δυσσομενίων, gen. pl. Æol. g. f. pro δυσσομένων, præf. part. a δύσομαι, *mergor*. idem quod δύνω & δύνω, subeo. ε. 382.

Δυσφήμοιο, *ominoso*, genit. singul. Ion. a δύσφημος, *mali ominis*. ex δυς, & φάω, vel φημί, *dico*. ε. 733.

Δυσφρονέων, præf. part. a δυσφρονέω, *animum abjicio*, *ægre fero*, ex δυς, & φρήν, *enōs*, mens. θ. 102.

Δυσφροσύνην, gen. pl. Æol. a δυσφροσύνη, *animi ægritudo*, ex δυς, & φρήν, *enōs*, ἡ, mens, *animus*. θ. 528.

Δυσωνύμω, gen sing. a δυσώνυμος, *inauspicatus*. ex δυς, & ὄνομα, *nomen*, cui est

est infaustum nomen. §.

171.

Δωδεκάτη, duodecima. δω-
δεκατάτος, duodecimus,
& *duodecim annorum*,
a δωδεκάτος *duodecimus*.
ex δύο, & δέκα, decem. ε.

749. 774. 789.

Δωδεκάμηνον, ex δωδεκά,
duodecim, & μῆν, μηνάς,
ῆ, mensis. ε. 750.

Δῶ, (δῶ, δῶς, δῶ), 3i. sing. a. 2.
act. subj. a δίδωμι, do. ε.
352. §. 933.

Δώδεκα, duodecim. Th. δέ-
κα, decem. α. 162.

Δῶν, dederit, Attice, pro
δοῖν, a. 2. opt. act. a δίδω-
μι, do. Vide δόμεν. ε. 355.

Δῶκ', dedit, pro δῶκε, & hoc
pro ἔδωκε, apocope Poë-
tica, δῶκαν, pro ἔδωκαν,
3. pl. a. 1. act. indicat. ab
ἔδωκα. Them. δίδωμι, do.
α. 400. ε. 739. §. 504.

Δῶμα, ατος, τὸ, domus, pro
δόμημα, a δέμω, exstruo.
§. 410. ε. 8. 81. δώματ', pro
δώματα. §. 114.

Δῶρα, acc. pl. a δῶρον, ε, τὸ,
donum, δώραισι, dat. plur.
ε. 612. α. 47.

Δωρίς, δωρίδος, ἡ, nomen mul.
§. 250. 241.

Δωροφάγος, acc. pl. a δωρο-
φάγος, donivorus. Duo

turpissima vitia in judi-
ce, ἡ δωροφαγία καὶ ἡ προ-
σωποληψία. dicitur δωρο-
φάγος, qui devorat do-
na, qui bovem habet in
lingua. Active capitur,
& proinde acutus est in
penultima. Tzetzes in-
telligit τὰς ἐν τῇ λαμβά-
νειν δῶρα διαζῶντας, qui
ex illis largitionibus vi-
vant. ad quam pestem
e medio tollendam sti-
pendia erant constituen-
da illis iudicibus digna.
ex δῶρον, donum, & φά-
γω, edo, comedo. ε. 39.
219. 261.

Δῶς, donum, indeclinabile
Poët. idem quod δῶσις.
Th. δίδωμι, do. ε. 354.

Δάσω, dabo, fut. 1. act. a δι-
δομι. Vide in δόμεν. ε. 57.
176.

Δῶντη, datori, dat. cas. usi-
tatius δότης, ε, ὁ, dator.
Th. δίδωμι, do. ε. 353.

Δωτῆρες, nom. pl. a δωτῆρ,
donator, a δίδωμι, do.
δωτῆρες εἰών, datores bo-
norum. malo δωτῆρες εἰών,
scil. δωρεῶν. ubi εἰών est
gen. plur. g. f. pro εἰών.
Vide infra εἰών. §. 46.
III. 633.

Δωτῶ, ὅος, ἡ, nomen mul.
§. 248.

X

Δώσι.

Δάωσι, a. 2. subj. pro δῶσι,
Poëtice, nova τῷ ω με-
γὰλς ἐπειθέσα. verb. δι-
δωμι, do. §. 222.

E.

E, ipsum, acc. ab εἰ, οἱ,
ἐδὲ εἰ λήθῃ, neque ipsum
latet. ε. 266. α. 359. §. 332.

Ἐῤ, 3. pers. ind. ab εἶα, si-
no, permitto, f. εἶσα, p.
εἶσα. ε. 340. §. 772.

Ἐῖων, bonorum. vitiose vi-
detur quibusdam scribi
εἶων pro εἰων Æolice, ab
εἶος, ἡ, ὄν, *suus*. Magis ar-
ridet iis analysis, qua de-
ducitur ab εἶος, εἶα, εἶον,
idem quod εἶος, vel ἡνῖος,
bonus, subintelligi po-
test δωρεῖων, a δωρεῖα, do-
num. Sed, pace illorum,
subintelligi etiam potest
in εἶων (pro εἰων Æol.) τὸ
δωρεῖων. Nam omne do-
num per se intelligitur
esse bonum. Deus vero
dator & largitor dono-
rum suorum, h. e. quæ
ab ipso proveniunt &
non aliunde. Deinde
dubitamus etiam, utrum
εἶος, α, ὄν, pro εἶος, sit vox
proba, nec ne. Deside-
ramus hic auctoritatem:
εἶος vero, εἶ, εἶον, *suus*, α,
ων, esse usitatissima, ne-

mo, qui Græcas Biblio-
thecas vel per transen-
nam inspexit, ignorare
potest. Verius ergo per
spiritum asperum scribi-
tur εἶων, quam per spiri-
tum tenuem. §. 46.

Ἐγχε, 3. sing. præter. med. pro
ἦγχε, *fractus fuit*, verbi
ἄγνυμι, vel ἄγω frango,
p. m. ἦγχε & εἶγχε solutio-
ne η in εα. a. i. ἦγχε & εἶ-
γχε, a. 2. pass. ἦγην & εἶγην.
Errant ergo Grammatici,
qui affirmant præter. med.
item a. i. & 2. med. nec
non futurum med. acti-
ve tantum capi, non pas-
sive. ε. 532.

Ἐγρ, ἔαρος, τὸ, ver. con-
tracte ἦρ, unde Latino-
rum *ver.* ε. 475. 567.

Ἐἶσαι, relinque, a. i. infin.
act. ab εἶω. ε. 340.

Ἐἶσιν, Ion. pro εἶσι, sunt,
ab εἶμι, sum. ε. 728. §. 95.

Ἐαυτῇ, dat. sibi, ab εαυτῇ,
εαυτῆς, *sui*. §. 126.

Ἐβδομη, ἑβδομη ἡμέραν, ἦμαρ,
septima dies, sacra dies.
ab ἑπτά, septem. ε. 768.

Ἐβδόμη, poëtice pro ἑ-
βδομη. ε. 803.

Ἐβη, 3. sing. a. 2. act. a βῆ-
νω, eo, incedo. f. βήσομαι,
p. βέβηκα, a. i. med. ἔβη-
σαμην. ε. 803. ἔβη, pro
ἔβη

- ἐξέβη δέ, per tmesin.
α. 338. §. 194.
- Ἐβήσατο, per vium ademit,
a. i. med. a βιάω. Them.
βία, ἡ. §. 423.
- Ἐβήλευσε, aor. i. ind. a βε-
λεύω, consilium agito.
f. σω. Th. βελή, consi-
lium. §. 389.
- Ἐβρόντησε, a. i. ind. a βρον-
τάω, tonitru. Th. βροντή,
tonitru. §. 839.
- Ἐγγυάλιζεν, 3. sing. a. i. act.
indic. ab ἐγγυαλίζω, fut.
ίσω, vel ἴζω, in manus do,
a γύαλον, & τὸ, *cavitas*
manus, seu *vola*, idem
quod ἐγχειρίζω. §. 485.
- Ἐγγύς, & ἐγγύθι; poet.
comp. ἐγγύτερος, superl.
ἐγγύτατος, proximus. ε.
247. 286.
- Ἐγείοντο, 3. pl. imperf. a
γείνομαι, gignor, nascor.
ἐγείνατο, 3. sing. a. i. med.
a. 2. med. ἐγενόμην, & 3.
plur. ἐγένοντο. ε. 17. §. 46.
III. 240.
- Ἐγείρει, excitat. 3. persf.
præf. ind. ab ἐγείρω, ex-
cito. ἐγειρέδην, 3. dual.
imperf. pass. poetice;
augmento abjecto pro
ἡγειρέδην, f. εἰῶ. p. ἡγερ-
κα, & Attice ἐγῆγερκα.
a. i. ἡγερκα. ε. 20. α. 176.
- Ἐγέλασσε, pro ἐγέλασε, a. i.
act. a γελάω, *rideo*. ε. 59.
- Ἐγκατα, τὰ, intestina. §.
538.
- Ἐγκάτθετο, condidit, per
syncopen, pro ἐγκατέθε-
το. 3. persf. sing. aor. 2.
med. verbi ἐγκατατίθη-
μι, condo, depono ip.
Th. τίθημι, pono, a. 2.
med. ἐθέμην, σο, το. §.
487. 899.
- Ἐγκαταλείπων, relinquens,
præf. part. Th. λείπω,
linquo, f. ψω, p. φα, p. m.
λέλοιπα, a. 2. m. ἐλιπόμην.
ε. 376.
- Ἐγκύρσας, illapsus, aor. i.
part. ab ἐγκύρω, incido,
f. ἐγκύρσω, a. i. act. ἐνέ-
κυρσα. Th. κύρω, f. Ἄροθ.
κύρσω, incido. ε. 214.
- Ἐγνω, 3. persf. ind. aor. 2.
sapuit. tanquam α-γνώμι.
Th. γινώσκω, fut. i. γνέ-
σομαι. a. 2. ἔγνω, ως, ω,
p. ἔγνωκα. ε. 216.
- Ἐγχος, εος, τὸ, lancea, dat.
ἐγχει, dat. pl. ἐγχεισθ.
α. 135. 190.
- Ἐγχώριον, domesticum, in
eo loco ubi habitas, ex
ἐν, & χῶρος, & ὅ, locus.
ε. 342.
- Ἐγὼν, ego ἔγωγε, Attice, &
ἐγὼν, Dorice. ε. 10. 652.
680.

**Ἐδαν*, *rodit*, pro *ἔδανε*, 3. sing. a. 2. act. a *δαίνω*, *rodo*, *mordeo*, f. *δήζομαι*, p. *δήδηχα*. aor. 2. *ἔδανον*. ε. 449.

**Ἐδάμασσε*, a. 1. act. Poëtice pro *ἔδάμασε*, a *δαμάω*, *domo*. α. 408. §. 332.

**Ἐδασσάμεθ'*, *divisimus*. 1. plur. aor. 1. m. pro *ἔδασσάμεθα*. Poëtæ duplicant σ, metro id postulante. a *διζομαι*, *divido*. *ἔδασσαστο*, *destinavit*. Them. *δαίω*, *divido*. ε. 37. §. 530.

**Ἐδα*, *edic*, 3. perf. præsent. ab *ἔδω*. §. 535.

**Ἐδέξατο*, *suscepit*, a. 1. med. a *δέχομαι*, *capio*, f. *δέζομαι*, p. *δέδεγμαι*. §. 479.

**Ἐδησαν*, *alligarunt*, aor. 1. a *δέω*, *ligo*. f. *δήσω*, & *δέσω*, præter. pass. *δέδεμαι*. §. 718.

**Ἐδίδαξαν*, *docuerunt*, 3. perf. pl. a. 1. act. verbi *διδάσκω*, *doceo*, f. *ἔω*, p. *δεδίδαχα*, a. 1. *ἔδίδαξα*. ε. 660. §. 22.

**Ἐδίδαν*, 3. perf. pl. imperf. pro *ἔδιδασαν*, a *διδόω*, pro *δίδωμι*, *do*. Vide *δόμεν*. ε. 138.

**Ἐδον*, pro *ἔδασαν*, a. 2. 3. plur. a *δίδωμι*, *do*. §. 30.

**Ἐδονεῖτο*, *agitabatur*, imperf. pass. Th. *δονέω*, fut. *ἥσω*. α. 237.

**Ἐδος*, *vor*, *τὸ*, *sedes*. Th. *ἕζομαι*, f. *ἔδῃμαι*, *sedeo*. α. 203. §. 117.

**Ἐδουσι*, *edunt*, præf. ind. *ἔδω*, *edo*. p. *ἔδηδονα*. cætera tempora non sunt in usu. §. 640.

**Ἐδρη*, Ion. pro *ἔδρη*, *sella*, ἦ. Them. *ἕζομαι*, *sedeo*. §. 386.

**Ἐδριώωνται*, *sedem habent*, 3. pl. ind. pass. pro *ἔδριώωνται*, ab *ἔδριάω*, ῶ, poëtice *ἔδριόω*. Th. *ἕζομαι*, f. *ἔδῃμαι*, *sedeo*. §. 388.

**Ἐδύναντο*, 3. pl. imperf. a *δύναμαι*, *possum*. Vide supra *δύναμις*. ε. 133.

**Ἐδυνε*, imperf. *includit*, a *δύνω*. Vide in *περί - ἔδυνε*. α. 124.

**Ἐδωδῆς*, gen. sing. ab *ἔδωδῆ*, *cibus*. Them. *ἔδω*, *edo*. ε. 591.

**Ἐδωκε*, *dedit*. a. 1. verbi *δίδωμι*, *do*. f. *δώσω*. p. *δέδωκα*. a. 2. *ἔδων*, *ως*, *ω*. ε. 277. 92. α. 125.

**Ἐδώρησαν*, a. 1. ind. a *δωρέω*, f. *ῆσω*, *dono*. Th. *δώρον*, ε, *τὸ*, *donum*. ε. 82.

**Ἐπει*, a. 1. vel 2. pro *ἔπει*, prosthesi poëtica. *ἔπειαν*, 3. pl. a. 1. Th. *ἔπω*, *dico*. a. 1. *ἔπα*. a. 2. imperat. *ἔπι*. ε. 86. §. 24.

**Ἐπε*,

- "Εας, unus, pro εἷς, per πρόσ-
 θεσιν poëticam, f. μία, n. ἓν. §. 145.
 "Είδεναι, appetit. præf. ind. verb. ἔλδομαι, cupio. hinc ἔλδωρ, πό, desiderium. ε. 379. α. 36.
 "Εργ', præf. imperat. pro ἔργε, cohibe, ab ἔργω, pro ἄργω, arceo, f. ζω. ε. 333. §. 751.
 "Ερση, pro ἔρση, ros. α. 395.
 "Ες, fervebat. 3. pers. imperf. act. a ζέω, ferveo. §. 695. 847.
 "Εζόμενον, sedentem, part. præf. verbi ἕζομαι, sedeo, f. ἑδῶμαι. ε. 591. 724.
 "Εζων, vivebant, 3. pl. imperf. act. a ζάω, poët. pro ζάω, ὦ, vivo, f. ζήσω. p. ἕζηκx. ε. 112.
 "Εην, erat vel fuit. poët. pro ἦν, imperf. verbi εἶμι, sum. ε. 11. 117.
 "Εην, suam, acc. ab εὖς, ἡ, ὄν, suus, α, ιμι, ab εἶ, fui. §. 487. 890.
 "Εηθα, poëtica prosthesi pro ἦθα, & hoc pro ἦς, & est a. 2. sub. ὦ, ἦς, & poët. ἦω, ἔης. Θα, est Æolica paragoge. Th. εἶμι, sum. ε. 312. 515.
 "Εθ' pro ἔτι, ob seq. aspiratam. Et est adverb. significans adhuc. α. 50.
 "Εθέλω, vel θέλω, volo, fut. θελήσω, p. τεθέληκα. ἑθέληθα, 2. pers. præf. sub. pro ἑθέλης per paragogen Æol. ἑθέλησι, vel ἑθέλησιν, 3. pers. sing. sub. præf. Ion. pro ἑθέλη. ε. 207. 266. 390. 666. §. 432.
 "Εθελήμους, voluntarius, ab ἑθέλω, volo. ε. 118.
 "Εθεντο, ponunt. 3. pl. a. 2. m. ἑθέμην, σο, το, a τίθημι, pono. ε. 510. α. 261. §. 805.
 "Εθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. ab ἔθην, posui, ἔθηκα, a. 1. ind. a τίθημι. ε. 74. 217. §. 400. 974.
 "Εθλασε, comminuit, aor. 1. ind. 3. pers. sing. a θλάω, αῖσω, frango. α. 140.
 "Εθοίνων, depascebant, 3. pl. imperf. a θοινάω, ἐπύλον. f. ἦσω. Th. θοίνη, ης, ἥ, epulum. α. 212.
 "Εθρέφθη, innutrita est. a. 1. pass. pro ἐτρέφθη, quia formatur a τρέφω: alioqui τ scribitur, quoties sequitur litera aspirata, prout in voce ἐτρέφω videre est. a τρέφω, alo, f. ψω. p. φα. aor. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. §. 192.
 "Εθύνειον,

Ἐθύνεον, furebat. imperf. a
θύνω. idem quod Th.
θύω, impetu fevor. f. ὕσω.
α. 210. 256.

Εἰ, si. ε. 106. 270. α. 358.

Ἐἴρι, vere. dat. sing. pro
ἔρι, ab ἔαρ, ros, τὸ, ver.
ε. 460.

Εἰαρινός, vernus, a, um, dat.
pl. εἰαρινοῖσι, ab ἔαρ, ver.
ε. 680. 9. 279.

Ἐἵκει, reliquit, a. i. act. ab
ἵκω, sino. f. ἵκω. p. εἵκα.
α. 424.

Εἵαται pro ἦνται. Ion. se-
dent. 3. plur. ind. præs.
verbi ἥμαι, ἥσαι, sedeo.
imperf. ἥμην, ἥσο. 9. 622.

Εἵβεται, distillat. 3. præs.
ind. Poëtice pro λείβεται.
εἵβετο, Ion. pro λείδετο.
Th. λείβω. f. ψω. libo,
fundo. 9. 910.

Εἶδος, eos, τὸ, forma, dat. εἶ-
δει, εἶδει. Th. εἶδω, video.
f. εἶσομαι. a. 2. εἶδον & ἴδον.
ε. 63. α. 5. 9. 153.

Εἶδως, εἶδυῖα, pro εἰδηώς, ὕψι,
perf. part. act. εἶδέω, vel
εἶδημι, scio, f. εἰδήσω, p.
εἶδηκα. ε. 54. 519. 9. 313. 887.

Εἶην, εἶης, εἶη, præs. opt. ab
εἶμι, sum. ε. 296. 346.
9. 128.

Εἴθαρ, statim. adverb. Poë-
ticum. 9. 688.

Εἰκάδι, viginti, dat. sing.

Th. εἴκοσι, viginti, un-
de est εἰκάς, ἄδος, ἦ, nume-
rus complectens viginti,
acc. εἰκάδα. ε. 790. 818.

Εἴη, siquidem. ε. 643.

Εἴκει, præs. imperat. cede, ab
εἴκω, similis sum. item,
cedo. f. ζω. α. 353.

Εἴκελος, ε, ὅ, similis. Them.
εἴκω, fut. ζω, similis sum.
εἴκτην pro εἰκέτην, 3. dual.
imperf. act. ab εἴκω, fut.
ζω, similis sum. α. 390.
322. 451.

Εἴκτην, similes sunt, Poëtice
pro εἰκέτην, ab εἴκω, simi-
lis sum. α. 390.

Εἰκνύται, similes. part. præs.
act. g. f. ab εἴκω. f. εἴζω,
p. εἴκα, (pro εἴχα) inde
εἰκώς, ὕψι, ὅς. α. 206.

Εἴλε, cepit, a. 2. act. ab αἵ-
ρώ, capio, f. ἦτω, p. ἦρη-
κα, a. 2. εἴλον, a. 2. med.
εἰλόμην, ε, ετο. ε. 154. α.
139. 9. 325.

Εἰλείθυια, ας, ἦ, Lucina, Dea
quæ parientibus opitu-
letur, eadem etiam vo-
catur Ἐλευθῶ ab ελεύθω,
venio. 9. 922.

Εἰλιγμένος, intortus, perf.
part. ab εἰλίττω, volvo.
Th. εἰλέω, f. ἦσω, verso.
9. 791.

Εἰλίποδες, curvipedes, ab
εἰλίπας, ὁδός, flexipes, ex
εἰλέω

εἰλέω, flecto, & *παῖς*, *ποδὶς*,
pes. dāt. pl. *εἰλεπόδισσι*,
 Ion. ε. 793. §. 290. 983.
Εἰλύφαι, *resplendebat*, im-
 perf. ab *εἰλυφίζω*, verso.
 Dicitur etiam *εἰλυφαίω*,
εἰρκυπνολυο, *involo*,
εἰλυφώω, *tes* Poëtice pro
εἰλυφῶντες, & hoc pro
εἰλυφαίοντες. Th. *εἰδάω*,
 verso. α. 275. §. 692.
Εἰμαρτο, *fato decretum erat*.
 3. perf. pl. perf. pass. Att.
 a *μεῖρω*, *divido*, *partior*,
 f. *μερῶ*. p. *μέμαρκα*. præt.
 pass. *μέμαρμαι*, Att. *εἰμαρ-*
μαι cum spiritu aspero,
 quæ suum cuique distri-
 buit. in plusq. perf. *εἰμαρ-*
μην, *σο*, *το*. hinc *εἰμαρμέ-*
νη, *ης*, *ῆ*, *fatum*. §. 894.
Ἐμν, *ατὸς*, *τὸ*, *vestis*, ab *ἔν-*
νυμι, vel *ἔν*, *induo*. ε. 554.
 α. 159.
Εἰμὲν, *sumus*, pro *ἔσμεν*,
 Poëtice, i. pl. ab *εἰμί*, *sum*.
 α. 351.
Εἰν, *in*, pro *ἐν*, Poëtice. ε.
 362. 405.
Εἶναι, præt. inf. *esse*, ab *εἰμί*,
sum. ε. 363. 614. §. 401.
Εἵναις, pro *ἐνναῖς*, *ἄδος*, *ῆ*, *no-*
narius numerus. Hesio-
 do est nona dies mensis.
 Th. *ἐννέα*, *novem*. ε. 808.
 909.
Εἵνεκα, pro *ἕνεκα*, *propter*,
causa, *εἵνεκ' αἰταδάλιης*,

propter improbitatem.
 §. 516.
Εἶς, pro *ἑ* Poëtice, *μετὰ εἶς*,
secum. §. 392.
Ἐἴπε, *dixerat*, 3. perf. sing.
 a. 1. vel 2. ind. verbi *ἔπω*,
dico. α. 116. §. 163. 392.
Εἴπατε, a. 1. imperat. ab *ἔπω*,
dico, *εἴπαθ'*, pro *εἴπατε*.
 §. 108. 115.
Ἐργον, *coërcens*, præt. part.
 n. g. ab *εἶργω*, f. *ἔω*, *arceo*.
 ε. 492.
Εἶρῃς, aec. pl. *cætus*, *con-*
ciones, ab *εἰρέη*, *ης*, *ῆ*, *con-*
cio, *cætus*, ab *εἶρω*, *necto*,
 vel potius *dico*. §. 804.
Εἰρεῦσαι, *enumerantes*, pro
ἑρεῦσαι, Dorice *εἰ* pro *ε*,
 præt. part. f. g. pl. num.
 ab *ἑρέω*, *dico*, quod est ab
εἶρω, in fut. *ἑρῶ*, unde sup-
 pullulavit novum ver-
 bum *ἑρέω*, poëtice *εἰρέω*,
dico. §. 38.
Ἐρμημένος, *constitutus*, perf.
 part. a *ῥέω*. f. *ῥήσω*, *dico*,
 præt. pass. *ἑρῆμαι*, & At-
 tice, *εἶρημαι*. ε. 368.
Ἐρῆνη, *ης*, *ῆ*, *pax*. ε. 226.
Εἰροπόων, *lanigerarium*. a
πεῖκω, vel *πέκω*, *pecto*, f.
ἔω, p. m. *πέποκα*, hinc
πόκος, *α*, *ὀ*, *vellus*, & *εἶρος*,
es, *τὸ*, *lana*. ε. 232.
Εἰρύμεναι, præt. inf. Dorice
 pro *αἰρύειν*, *trahere*, ab
ἑρύω, *traho*, pro quo e-
 tiam

tiam dicitur εἶναι. Sit & εἶπτο, 3. sing. plusquam-perf. pass. ε. 816. α. 138.

Εἰς, ad. ἦντο δὲ εἰς Κρείοντα, venitque ad Creontem. ε. 21. 9. 71.

Εἰσυναβαίνων, conscendens, præf. part. m. g. εἰσυναβάσα, a. 2. part. act. f. g. verb. εἰσυναβαίνω. Them. βαίνω, incedo, f. βήσομαι, p. βίβηκα, a. 2. ἔβην, a. 2. opt. βαίην. 9. 57. 508. 939.

Εἰσανιών, scandens, aor. 2. part. ex εἰς, ἀνά, & Th. ἔμι, eo. 9. 761.

Εἶδατο, videbatur, a. i. med. ab εἶδω, video, f. ἔσομαι, a. 2. ἔδον, & ἶδον. 9. 700.

Εἰσαφίκανε, reversus est, ex εἰς, ἀπὸ, & ἐκείνω, venio. Th. ἐκνέομαι, venio, fut. ἔξομαι vel ἶνω, ἔξω, venio. α. 45.

Ἔσει, a. i. ind. act. verbi ἔω, colloco, induo, f. ἔσομαι, a. i. m. εἰσάμην. p. ἔμοι. 9. 174.

Ἔσ', pro ἔσει, vadit, ab ἔμι, eo. 9. 972. ἔσει, eunt, (ut vertunt) ab ἔμι, eo, vado, quamvis hoc in loco commode εἰς ab εἰμὶ esse possit. Nam ἔμι, eo, in 3. pl. non format ἔσει, sed in tertia singulari. α. 113.

Εἶσι, sunt, ab εἰμὶ sunt. ε. 12. 36. 121. 9. 363.

Εἰσεντρήσα, transivi, a. i. act. ab εἰσπράω. Th. περάω, transeo, f. ἦσα, & ἄσω. ε. 753.

Ἔσκειν, assimilare, præf. inf. pro ἔκειν, poetice. Th. ἔκω, f. σω, similis sum. ε. 62.

Εἰσέκειν, donec, ex εἰς, vel ἐς, ad, & ὅκε. ε. 560. 628.

Εἰσῆκε, stabat, 3. singul. plusq. perf. ab ἔστημι, sto. f. ἔστηα. p. ἔστηκα. ubi spiritus asper ex præsentī repetitur ceu initialis littera. a. 2. ἔστην. α. 264. 268.

Εἶσω, pro ἔσω, intra, poetice cum gen. Th. εἰς vel ἐς, ad. α. 151.

Ἔχ', & per apostrophum ἔχ' habebat, imperf. verbi ἔχω, f. ἔξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. ε. 89. α. 122. 214.

Ἐως, poet. pro ἔως, donec. Adverb. Th. ὥς, sicut. α. 378.

Ἐξ, ex, præposit. regit gen. ε. 70. 104. α. 222. 9. 46. &c.

Ἐκείντο, superabat, imperf. a κείνυμι. Th. καίνω, proprie occido. it. vinco, per syn. speciei. α. 4.

Ἐκάλεσα, vocavit, a. i. pro ἐκάλεσε Poëtice, a καλέω. f. ἔσω. p. ἐκάληκα. 9. 391. &c.

Ἐκαρ-

Ἐκαρτύναντο, confirmabant,
9. pl. a. i. med. a. καρτύνω,
confirmo. Th. κράτες, &
per metathesin κάρτος;
eos, τὸ, robur. 9. 676.

Ἐκὰς, *procul*, *longe*, cum
Genit. α. 217.

Ἐκασος, singuli, ἑκασος, ἐκά-
σῳ, ἑκάσῃ. α. 283. 9. 151.
370.

Ἐκάτη, *Hecata*, dat. sing.
nomen mul. 9. 411. 441.

Ἐκατηβόλος, α, ὁ, *qui procul
tela ejaculatnr*. Epithe-
ton Apollinis, ab ἐκὰς,
procul, & βάλλω, *jacio*.
α. 58.

Ἐκατηβέλετος, gen. Æolic.
pro ἑκατηβέλετς, ab ἑκα-
τηβέλετης, α, ὁ, ex βέλος,
eos, τὸ, *telum*, & ἐκὰς,
Adv. *procul*. α. 100.

Ἐκατόμβας, ἑκατόμβῃ, ης, ἡ,
sacrificium solenne, con-
stans centum bobus, h. e.
centum nummis argen-
teis, in quibus bos pictus
erat. ex ἑκατόν, centum,
& βῆι, Dorice βῶις, bos,
ὁ, ἡ. α. 479.

Ἐκατόν, centum. ε. 129. 9.
150.

Ἐγγενυῖα *prognata*, præ-
med. part. f. g. ab ἐγγέναι,
præ- med. verbi ἐγγάω,
pro ἐκγίγνομαι, *enascor*.
Th. γάινωμαι, *gignor*, f.

1. γενήσομαι. p. γεγένημαι.
α. 2. m. ἐγενόμην, α. i. m.
ἐγενάμην. p. m. γέγονα. ε.
254. 9. 76.

Ἐκγενομένα, *nati sumus*, α. 2.
m. pl. num. Ion. pro ἐξε-
γενομένα. Th. γάινωμαι. 9.
648.

Ἐκ. ἐγέλασσε, α. i. Ionic. pro
ἐγέλασε, α. γελάω, *rideo*. ε.
59.

Ἐκάνῳ, dativ. ab ἐκᾶνος, η, ο,
ille, α. ud. α. 72. 9. 430.

Ἐκατο, *jacebat*, imperf. α.
κᾶμαι, *jaceo*, f. κᾶσομαι.
α. 172. 221.

Ἐπέκλετο, *acclamavit*, seu
acclamaverat, imperf. α.
πέκλομαι, pro κέλομαι,
cum clamore jubeo. α. 341.

Ἐκέλευσε, α. i. ind. α. κελεύω,
jubeo, f. εὔσω. Th. κέλω,
jubeo. ε. 60.

Ἐκηβόλος, α, ὁ, *emittens jacu-
lans*, ab ἐκὰς, *procul*, ἐμι-
νις, & βολή, *jactus*, mu-
tato α in η. Th. βάλλω, *ja-
cio*. 9. 94.

Ἐκητι, *dativus*, qui Poëtice
ponitur adverbialiter.
Th. ἐκὼν, ὄντος, ὁ, *volun-
tarius*. ε. 4.

Ἐκιοι, imperf. α. κίω, eo, ac-
curro, ex ἴκω, per meta-
thesin. α. 277. ε. 343.

Ἐκκορυφώσω, *summatim &
breviter perstringam*, f. i.

- verbi ἐκκορυφώω; f. ὤσω.
Th. κορυφή, ἥς, ἡ, vertex,
q. d. *summa capita indi-*
cabo. ε. 106.
- Ἐκλεψ', pro ἐκλεψε, *surri-*
puit, a. i. ind. verbi κλέ-
πτω, *furo*, f. ψω, p. κέκλε-
φα, p. med. κέκλοπα. ε. 51.
- Ἐκλίνθη, *inclinata est*, a. i.
ind. pass. verbi κλίνω,
inclino, f. νῶ. p. κέκλικα,
a. i. ἐκλυνα, p. m. κέκλυνα.
θ. 711.
- Ἐκλονέοντο, imperf. pass. a
κλονέω, *commoueo*, f. ἤσω.
Th. κλόνος, κ, ὁ, *motus*.
κ. 317.
- Ἐκλυε, imperf. a κλύω, *au-*
dio, f. ὤσω. α. 68.
- Ἐκπάλγες, *stupendos*, pro
ἐκπλάγες, per metath. ab
ἐκπλήσσω, f. ξω, p. χα,
attonitum reddo, in a.
2. aet. ἐξέπλαγον. ε. 153.
- Ἐκπλέκ, *expleto*, gen. ab
ἐκπλεος pro ἐκπλεος.
Th. πλέος, *plenus*. ε. 776.
- Ἐκρίνοντο, *litigabant*, im-
perf. pass. eodem sensu
accipitur hoc verbum
I Cor. 6, 1. Th. κρίνω, ju-
dico, f. νῶ, p. κέκρικα. θ. 535.
- Ἐκρυψε, *abscondit*, a. i. ind.
verbi κρύπτω, *occulto*, f.
ψω, p. κέκρυφα. a. 2. ἐκρυ-
γον. ε. 47.
- Ἐκτελεία, *proventum*, acc ab

- ἐκτελής, *εὐς, ὁ, ὅ, perfectus*.
Th. τέλος, *eos, τὸ, finis* ε.
464.
- Ἐκτελέσῃ, *perfecerit*, a. i.
sub. verbi ἐκτελέω, *perfi-*
cio. a. i. inf. ἐκταλέσκει.
Th. τέλος, *finis*. ε. 563. α.
22. 28.
- Ἐκτενε, *occidit*, a. i. aet. a
κτάνω, *occido*. f. κτενῶ, p.
ἐκτανει, a. 2. ἐκτανον. θ. 527.
- Ἐκτη, *sexta, ἕκτος, κ, ὁ, sex-*
tus. Th. ἐξ sex. ε. 611. 780.
- Ἐκτολμύσαι, a. i. part. a τολ-
μαίω. Th. τόλμα, *ης, ἡ, au-*
dacia. Alii legunt ἐκτο-
λυπεύσαι, *cum exantlas-*
set: quæ lectio est meli-
or. Th. τολύπη, *ης, ἡ, lana*
carpta, & pexa, & operi
parata. α. 44.
- Ἐκτός, vel ἐκτοθεν, *extra*.
Th. ἐκ, vel ἐξ, *ex*. ε. 727.
115. θ. 813.
- Ἐκτυπε, *intanuit*, a. 2. a
κτυπέω, *resono*. a. κτύπος, κ,
ὁ, *frago*. sicut a φιλέω,
ἔφιλον. Th. τύπτω, f. ψω.
verbero. α. 383. 61.
- Ἐκφυγε, *elapsa sunt*, a. 2. ind.
pro ἐξέφυγε, ab ἐκφεύγω,
effugio, f. ἐκφεύξομαι, p.
m. ἐκπέφευγα. Them.
φεύγω. θ. 182.
- Ἐκὼν, *ὄντος, ὁ, voluntarius*.
θ. 232.
- Ἐλαίψ, dat. sing. ἐλαία,
ας, ἡ,

αι, ἡ, *olea*, nomen arboris. ἔλαιον, κ, τὸ, fructus, oleum. ε. 520.

Ἐλασαν, Ion. pro ἤλασαν, 3. pl. a. i. ab ἐλάω, *agito*, *incito*, pro quo usitatum ἐλαύνω, f. ἐλαίσω. ἐλάσσαι, a. i. Æol. opt. ἐλάσσαι, *adigens*, part. a. i. act. pro ἐλάσας metri causa. θ. 522. α. 372. ε. 473.

Ἐλάτης pro ἐλάταις, dat. pl. Ion. ἡ ἐλάτη, *abies*, sic dicta a ventorum agitatione ε. 507. α. 190. 188.

Ἐλάφοιο, gen. Ion. ab ἔλαφος, ὁ καὶ ἡ, cervus, quasi ἐλαφρός, cervus est levis. α. 402.

Ἐλαφρότερος, *levius*, comparat. ab ἐλαφρός, ἄ, ὁ, levis. ε. 415.

Ἐλαῦνοι, *ducant*. præf. opt. ab ἐλαύνω, f. ἐλάσω, *agito*. ε. 441.

Ἐλαχεν, *sortita est*, a λαγχάνω, *sortior*. in a. 2. act. ἔλαχον, f. λήξομαι, λάζομαι, perf. Att. ἔληχα. p. med. λέλογχα. θ. 424. 422.

Ἐλεγχος, εος, τὸ, *probrum*, *dedecus*. Th. ἐλέγχω, ζω, *arguo*. θ. 26.

Ἐλείν, *capere*. pro ἐλαῖν, dialys. Ion. a. 2. inf. ab αἰρέω, *capio*. α. 337.

Ἐλεπτο, 3. sing. plusq. perf. pro ἐλέλεπτο, *concupiscere*.

nat. verbi λέγομαι, *cubo*, f. ζομαι, p. λέλεγμαι. α. 46.

Ἐλεν, *invasit*, a. 2. ind. pro εἶλεν, ab αἰρέω, *capio*. Vide ἐλέδαι. θ. 167.

Ἐλένης, gen. ab Ἐλένη, ἡ, nomen speciosissimæ mulieris. ε. 164.

Ἐλεὼν, pro ἐλεωνὼν, per syncopeν, *misere*, ἐλεωνὼς, *misere*. Th. ἐλεῶ, *misereor*. Th. ἔλεος, κ, ὁ, *misericordia*. ε. 203.

Ἐλέδαι, *capere*, a. 2. med. infinit. ab αἰρέομαι, f. i. αἰρέθῃσομαι, p. ἤρημαι, a. 2. med. ἐλόμην. ε. 285. 364.

Ἐλεν, *elige*, Dorice pro ἐλῶ ad formam τυπῶ, ἐδω, a. 2. med. imp. ab αἰρέομαι. θ. 549.

Ἐλευθῆρος, ἐλευθῆρ, ἥρος, ἡ, nomen proprium urbis in Boeotia. θ. 57.

Ἐλεφαίρετο, imperf. *decipiebat*. Th. ἐλεφαίρω, *decipio*. θ. 330.

Ἐλέφαντι, *ebore*, dat. sing. ab ἐλέφας, αὐτος, ὁ, *elephas*. α. 141.

Ἐλήλαται, *ductum est*, 3. sing. præt. pass. ab ἤλακα, in præt. pass. ἤλαμαι, & facta Attica reduplicatione ἐλήλαμαι. Th. ἐλαύνω, *agito*, f. ἐλάσω. p. ἤλακα. θ. 726.

Ἐληται, 3. sing. ab ἔλωμαι, η, ηται,

- η, ηται, a. 1. med. sub. ab αἰρέομαι. p. ἡρῆμαι, a. 2. m. αἰλόμην, ponitur & ἡληται, per τμήσιν pro ἀφῆληται. ε. 319. & 603. 357.
- "Ελθοι, a. 2. opt. act. venerit, ἔλθῃς, sub. ἔλθῃν, inf. ἔλθόντος, gen. part. ab ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἥλυθον, & per syncopen ἦλθον, ες, ε. p. m. ἥλυθα, Att. ἐλήλυθα. ε. 541. 337. 662. α. 432.
- "Ελικας, acc. pl. ἐλίκεσσι, dat. pl. κυρτας, q. d. anfractuosas, ab ἔλιξ. Th. εἰλέω, verso. ε. 450. 793. α. 295.
- "Ελίκη, nomen urbis. α. 475. 381.
- "Ελικοβλέφαρος, ε, ὁ καὶ ἡ, cui palpebræ sunt volubiles, tortiles aut nigræ, ab ἐλικός, ε, volubilis, hoc ab ἐλίσσω, volvo. Th. εἰλέω, verso & βλέφαρον, ε, τὸ, palpebræ. §. 16.
- "Ελικῶν, ὦνος, ὁ, nomen montis, qui nomen habuit ab anfractuosus viis. ε. 637. §. 2. 23. hinc
- "Ελικωνιάδες, Musæ. "Ελικωνιάδεσσ', dat. pl. Ion. ε. 63. 656. §. 1.
- "Ελικώπιδι, dat. ab ἐλικῶπις, ἰδος, ἡ, limis oculis conueniens ex ἔλιξ, quæ vox etiam adjective capitur pro

- intorto, hoc ab εἰλέω, verso, & ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. §. 307. 998.
- "Ελιπον, *liquerunt*. 3. pl. a. 2. act. a λείπω, linquo, f. φω. p. φα. p. m. λέλοιπα. ε. 154.
- "Ελκε, trahebat, imperf. Ion. pro ἔλκον, ες, ε, ab ἔλκω, traho, f. ἔλξω. α. 258. ἐλπέμεν, pro ἔλκων, præf. inf. ε. 629.
- "Ελκηδὼν, Adverb. *luclando*, attrahendo, ut supplantetur, vel sublimis sternatur. Th. ἔλκω, ξω, traho. α. 302.
- "Ελαβεν, a. 2. ind. Poët. pro ἔλαβεν, verb. λαμβάνω, capio, f. λήψομαι, p. λήληθα, & Attice, ἔληθα. a. 2. ἔλαβον, ες, ε. §. 179.
- "Ελαδός, genit. ab Ἐλαίς, ἁλός, ἡ, Græcia. ε. 651.
- "Ελεδανοῖσι, dat. pl. Ion. *manipulis*. Th. εἰλέω, convolvo. α. 291.
- "Ελοπας, *mutos*, acc. pl. q. d. ες ἑλπίπα ἢ ὄψ, quos deferit vox, ab ἔλωψ, οπος, qui vocem edere nequit, ab ὄψ, ὀπος, ἡ, vox, & λείπω, linquo, α. 212.
- "Ελπῖς, ἑλπίδος, ἡ, spes. ε. 96. ἑλπίδα. acc. ε. 496.
- "Ελπόμενος, sperans, præf. part. ab ἔλπομαι, Poët. pro

- pro ἱλαρίζω. Th. ἱλαίς, ἰδός, ἡ, spes. α. 66.
- *Ελυμα, τρε, τδ, τεμο, ab ἔλω, traho. Th. ἔλω, verso. ε. 428. 434.
- *Ελύσαντο, liberavit. a. i. med. a λύω, solvo, f. σω. p. λέλυνα. θ. 528.
- *Ελών, attritiens, a. 2. part. ab αἰρέω. θ. 487.
- *Εμ', pro ἐμεῖ, aec. ab ἐγώ, ego. α. 394.
- *Εμαρνύθην, 3. dual. imperf. med. a μάρναμαι, pugno. α. 238.
- *Εμαῖς, acc. pl. f. g. ab ἐμοῖς, ἡ, ὄν, meus, -a, um. ε. 55.
- *Εμάχοντο, dimicabant. imperf. verb. μάχομαι, pugno, f. μαχήσομαι, p. μεμάχημαι. α. 30, 1.
- *Εμβαλε, conjicit, 3. imperf. pro ἐνέβαλε. Th. βάλλω, λῶ, jacio, p. βέβληκα, a. 2. βέβληκα, p. m. βέβηλα. α. 414. 453.
- *Εμβασιλευόν, εἰ, ε, imperf. pro ἐμβασιλευόν, verb. ἐμβασιλεύω, regno in. Th. βασιλεύς, εἰς, ὁ, rex. ε. 111. θ. 71.
- *Εμβεβαῖς, insistens, ἐμβεβηῖα, f. g. plusq. perf. part. act. per crasin, pro ἐμβεβηκώς, verb. ἐμβαίνω, ingredior. Th. βαίνω, εἰ. α. 195. 324. θ. 12.
- *Εμαῖο, Ion. & Poët. pro ἐμεῖο, & hoc pro ἐμεῖ, ab ἐγώ. α. 361.
- *Εμελλε, imperf. a μέλλω, f. μελλήσω, futurus sum. α. 126. θ. 552.
- *Εμελε, imperf. a μέλω, imperson. ciτα εἰ, p. μεμέληκε. ε. 145.
- *Εμεν, Ionice pro εἶναι, praes. inf. ab ἐμί, sum. θ. 500.
- *Εμενοίνα, curabat, imperf. a μενοινάω, ciτο. Th. μένος, εἰς, τδ, animus. α. 368.
- *Εμήσατο, paravit, a. i. m. a μῆδομαι, f. ἥσομαι, cogito, machinor. a μῆδες, εἰς, τδ, cura. ε. 49. 95.
- *Εμινε, mansit, imperf. a μένω, maneo. Th. μένω, νῶ, maneo. ε. 97.
- *Εμισγετο, imperf. pass. verb. μίσγομαι, idem quod μίγνυμαι, misceor, f. i. μιχθήσομαι, praet. pass. μέμιγμαι, a. i. ἐμίχθην, a. 2. ἐμίγην. θ. 56.
- *Εμμαπέως, adverb. δίττο ci-tius. q. d. ἄμα τῷ ἔπει, ab ἔπος, εἰς, τδ, verbum. Th. ἔπω, dico. α. 442.
- *Εμμεμανῖα, f. g. p. m. part. a μαῖω, cupio. α. 439.
- *Εμμεναι, esse, Aëol. pro ἐμμεναι, Dor. pro εἶναι. ab ἐμί, sum. ε. 270. θ. 400. 610.
- *Εμμενίως, fortiter, adverb. μένος,

μένος, εἰς, τὸ, ῥόβην. α. 429.
 §. 712.

Ἐμμορε, *sortitus est*, per metathesin pro μέμορε, præt. med. a μέω, *divido*, *sortior*, præt. pass. μέμαρμαι & Att. ἔμαρμαι. α. 345.
 §. 414. 426.

Ἐμὸς, ἡ, ὄν, meus, a, um. ab ἐμᾶ. Th. ἐγὼ, ego. α. 266.
 §. 164.

Ἐμπαλιν, *retro*, adverb. Th. πάλιν, *versus*. α. 145.

Ἐμπελαδὸν, *juxta*, adverb. Th. πέλας, *prope*. α. 732.

Ἐμπελάσαντες, *inter se committentes*, a. i. part. pl. n. ab ἐμπελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, *prope*. α. 109.

Ἐμπεσε, *inciderat*, pro ἐπέπεσε, a. 2. ab ἐμπίπτω, *incido*. Th. πίπτω, *cado*, f. πεσῆμαι. p. πίπτωκα, a. 2. ἔπεσον, a. 2. part. πεσών. α. 420. 509.

Ἐμπης, *tamen*, Ionice pro ἔμπας. α. 141. α. 259.

Ἐμπλην, *prope*, adverb. ab ἐμπελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, *prope*. α. 371.

Ἐμπνεύσας, *inspirans*, a. i. part. Th. πνέω, *fio*, *spiro*, f. πνεύσω. p. πέπνευκα. α. 506.

Ἐμπορίην, acc. Ion. ab ἐμπορία, ἡ, *mercatura*. Th.

παίρω, *transfeo*. p. m. πέπορα, unde est πόρος, α, ὅ, via, hinc ἔμπορος, *mercator*. α. 644.

Ἐν, *in*. præposit. regit dat. pro ἐνθά, *ibi*. α. 202. 379. α. 204.

Ἐναιε, *habitabat*, imperf. a ναίω, *habito*. α. 14.

Ἐναλίγκιον, *similem*, ex ἐν & ἀλίγκιος, *similis*, q. ex α & λίγγω *resono*, non *absonus*, vel q. d. ἄλις ἔγγιον. α. 128. α. 88.

Ἐναντίοι, *hostes*, ab ἄντιος, *adversus*. Th. ἀντί, *contra*. α. 184.

Ἐναποψύχαν, *alvum exonerare*, *excernere*, præf. inf. ex ἐν, ἀπό & ψύχω, f. ζῶ, *refrigero*. α. 757.

Ἐναρα, τὰ, *spolia*, ab ἐναίρω, *occido*. α. 367.

Ἐναρίζω, f. ζῶ, idem quod ἐναίρω, *occido*. α. 194.

Ἐναρφόρος, *spoliator*, pro ἐναρηφόρος, *spolia ferens*, ab ἐναρα, τὰ, *spolia*, & φέρω, *fero*. α. 192.

Ἐνάτη, poët. pro ἐννάτη, *nona*, ab ἐννέα, *novem*. α. 770.

Ἐναυλος, α, ὅ, *stabulum*. Th. αὐλή, ἡ, *aula*, *atrium*. §. 129.

Ἐνδεκάτη, *undecima*, ab ἐν, *unum*, & δέκα, *decem*. α. 772. 774.

Ἐνδῆ-

- Ἐνδήμοισι, popularibus, dat. pl. Ion. ab Ἐνδήμος, qui in populo est. hinc Ἐνδήμιος νόσος est morbus cuidam populo peculiaris. Th. δῆμος, α, ὁ, populus. ε. 222.
- Ἐνδοθεν, intus, adverb. hinc Ἐνδοθεν, ex interiori loco. Ἐνδοθεν, intus. ὁ. 964. ε. 31. 521.
- Ἐνδυνέως, adverb. valde accurate. ab Ἐνδυνής, ἵος, ὁ, ἡ, promptus, accuratus. α. 427.
- Ἐνδραν, α, τὸ, cor & medulla arboris, καρδία τῆ δένδρος καὶ τὸ μέσον, der Kern vom Holz. Th. δρῦς, υὸς, quercus. ε. 647.
- Ἐρέθης, α. i. ind. verbi ἑρεθίζω, impono, f. ἑρέθισα, p. ἑρέθισα, α. 2. ἑρέθην. ὁ. 174.
- Ἐνάκη, ferat, α. i. sub. ἐνάκει, α. i. act. infinit. ab ἐνάκω, idem quod ἐτέκω, vel a φέρω, fero. f. οἶσω, α. i. ἔνεκα, Poëtice ἥνεκα, & abjecto augmento, ἔνεκα, ας. ε. 561. ὁ. 784.
- Ἐνέμας, distribuerunt, α. i. ind. α νέμω, f. μῶ, tribuo, præt. νενέμηκα, α. i. ἔνεμα, p. med. νένεμα. ε. 222.
- Ἐνεκα, propter, causa, adverb. ε. 162. ἔνεκ'. ὁ. 983.
- Ἐνέπρωτο, inerat, 3. sing. im-

- perf. ab ἑνεκάμαι, f. κείσομαι. Th. κᾶμαι, jaceo. ὁ. 145.
- Ἐνεπνεύσαν, α. i. act. ab ἐμπνέω, inspiro, aspiro. Th. πνέω, f. πνεύσω, flo, spiro. α. 131.
- Ἐνεποίησαντο, duxerunt, α. i. med. verbi ἐμποίεω, facio in. Th. ποίεω, ῶ, facio. ὁ. 7.
- Ἐνέπω, alloquens, præt. part. Th. ἔπω, dico, α. i. ἔπω. ε. 192. 200.
- Ἐνερθε, infra, adverb. Th. ἔρα, ας, ἡ, terra. ὁ. 720.
- Ἐνέροις, inferis, dat. pl. Ion. idem quod καταχθονίους. Th. ἔρα, ας, terra. ὁ. 850.
- Ἐν, ης, ἡ, novilunium. Th. ἔνος seu ἔνος, annus. ε. 768.
- Ἐνέτες, placida, gen. ab ἐννῆς, ἵος, ὁ, bonus, placidus. Th. est ἔνς, ἵος, ὁ, bonus. ὁ. 65.
- Ἐνῆρατο, α. i. m. ab ἐναίρω, occido, f. αἶρω. α. i. ἔνῆρα. ὁ. 316.
- Ἐνθ', pro ἔνθα, hic, ibi. ε. 165. 493. hinc ἔνθαπρ, idem quod ἔνθα. ὁ. 586.
- Ἐνθάδε, hic, huc, adverb. Th. ἔνθα. ε. 652. ὁ. 775.
- Ἐνθεν, hinc, adverb. de loco. Th. ἔνθα, hic, illic. α. 28. ὁ. 9.

Ἐνθρέψαται, *inferere*, a. i. inf. m. ab ἐντρέφω, alo in. Th. τρέφω, alo, f. θρέψω. p. τρέφα. a. 2. ἐτραφά. p. m. τέτροφα. ε. 779.

Ἐν, pro ἐνεσι, est. ε. 747.

Ἐνί, in, Poët. pro ἐν. α. 276. §. 297.

Ἐνιαύσια, quotannis, ab ἐνιαύσιος, α, ὁ, καὶ ἡ, annuus. Th. ἐνιαυτός, annus. q. d. εἰς ἑαυτὸν ἐπανελθών. ε. 447. §. 58. α. 87.

Ἐνικάτθεο, *reponere* pro ἐγκατάθεσο, 2. sing. a. 2. med. imperat. ab ἐγκατατίθημι. Th. τίθημι, pono. ε. 27.

Ἐνίσπεν, *proloqui*. præf. inf. pro ἐνέπεν. Th. ἔπω, dico, a. i. ἔπα. §. 369.

Ἐννιάτες, novennio. ἐνναετής, novennis. Th. ab ἐννέα, novem, & ἔτος, eos, τὸ, annus. §. 801.

Ἐνναετήρῳ, dual. num. ab ἐνναέτηρος, α, ὁ, novennis, ab ἐννέα, novem, & ἔτος, annus. ε. 434.

Ἐννέα, οἱ, αἱ, τὰ, novem, ἑλπίων. §. 56. 60. 76.

Ἐνέπετε, Poët. *dicite*, pro ἐνέπετε, præf. imperat. ab ἐνέπω. Th. ἔπω, dico. a. i. ἔπα. a. 2. ἔπον. ε. 2.

Ἐνεσίησι, dat. pl. Ion. & poet. pro ἐνεσίησις, ab ἐνε-

σία, *confilium*. sicut σύνεσις, *intelligentia*, est ἀσύνημι, ita ἐνεσία ἀσύνημι, *immitto*. Th. ἔω, mitto. §. 494.

Ἐννηφιν, *perendinum*, ab ἔνη, seu ἔννη, vel ἔνη, seu ἔννη, *vetus* (sub. ἡμέρα) φη, est *paragoge* Poëtica. Th. ἔνος seu ἔνος, annus. ε. 408.

Ἐννοσίγαιος, *Neptunis*, ab ἐνώω, *moveo*, & γαῖα, *terra*. α. 104. §. 445.

Ἐννύχιος, α, ὄν, seu ἔνυχος, *nocturnus*, adject. Th. νύξ, κτός, ἡ, nox. §. 10. α. 31.

Ἐνόησε, *sensit*, ut & ἐνόησαν, a. i. ind. a νοέω, *cogito*. Th. νόος, νᾶς, *mens*. ε. 89. α. 410. §. 488.

Ἐνοπήν, *clamorem*, ab ἐνέπω, *dico*. Th. ἔπω, *dico*. §. 780.

Ἐνοσις, εως, ἡ, *motus*, ab ἐνώω, *moveo*. Th. ἔς, ἐνός, *unus*. §. 681. 849.

Ἐνοσίχθων, *terra quassator*, ex ἐνός, *moveo*, inde ἐνοσις, *motus*, & χθών, *terra*, quod *terram* moveat. Neptuni epitheton. ε. 665.

Ἐντός, *intus*, adverb. ε. 367. α. 312.

Ἐντοδί,

Ἔντοδι, & έντοδι, *intus* :
idem quod έντός, ε. 540.
518. 9. 598.

Ἐντύναμαι, a. i. med. infinit.
ab έντύνομαι, *apparo*. Th.
έντια, έντη, τὰ, *arma*. ε.
630.

Ἐνυάλιος, gen. Ion. ab Ἐνυά-
λιος, ε, ό, *Mars*. Th. Ενω,
ή, *Bellona*. α. 371.

Ἐνω, όος, ή, *Bellona*, ab ένών,
perimo. 9. 273.

Ἐξ, ex, *praeposit.* reg. gen.
ε. 148. 306. α. 76.

Ἐξάδιος, ε, ό, *nomen viri*. α.
180.

Ἐξαλαπάξει, *diripiet*. f. i.
Th. λαπάζω, *sive λαπάσ-*
ω, f. ζω, *evacuo*. ε. 187.

Ἐξαλείαμαι *evitare*, a. i. med.
infin. Vide supra αἰάλα-
μαι. ε. 105. 756. 800.

Ἐξαμαίβετο, *imperf.* Ion. ab-
jecto augmento, verbi
ἔξαμαίδομαι, *immuto*. Th.
αἰμαίβω, f. ψω, *commuto*.

Ἐξαπάτας, *blanditias*, acc.
pl. ab αἰπάτη, *dolus*. Th.
αἰπατάω, *decipio*. 9. 205.

Ἐξαπάτησε, pro ἔξηπάτησε.
a. i. ind. Th. αἰπατάω. f.
ήσω, *decipio*, proprie πεί-
σε αἰπάγω, a via aliquem
abduco in devia, hinc
ἔξαπατήση, a. i. sub. ε. 321.
371. 9. 889.

Ἐξαπατίσκων, (alii legunt

ἔξαπατίσκων, *fallens*,
quod ab εἰφάω, *palpo*)
Poët. idem quod ἔξαπα-
τάω. 9. 537.

Ἐξαῦτις, *denno*, *Adverb.*
Th. est. αὔ, *rursus*. 9. 915.

Ἐξεγένοντο, *procreati sunt*,
a. 2. m. cum Genit. verbi
ἐκγίνομαι, *enascor*. hoc a
γίνομαι, *nascor*. Vide in
γίναται. 9. 106. 126. 147. 263

Ἐξέθορε, a. 2. act. ἐκθορέω,
profilio. Th. θόρω, vel θο-
ρέω, *salio*. 9. 281.

Ἐξα, *habebit*. f. i. Th. ἔχω,
habeo. a. 2. ἔχον. ε. 270.

Ἐξάης, Poëtice, pro ἐξῆς, *de-*
inceps, ordine. 9. 738. 809.

Ἐξήκοντα, *sexaginta*. ε. 562.

Ἐξελαίαν, Poëtica τῶ α epen-
thesi, pro ἐξελαῶν, ab ἐξέ-
λαίω. f. αἶσω, *expello*, p. ἐξή-
λακα. Th. ἐλαύνω. f. αἶσω,
agito. 9. 491.

Ἐξελαίαισι, *expellunt*, praef.
verbi ἐξελαίω. ἐξέλασε, a. i.
act. verbi ἐλαύνω, f. αἶσω,
p. κα. ε. 522. 9. 820.

Ἐξάλειτο, *exemit*. a. 2. m. ab
ἐξαιρέω. Th. αἶρέω, *ca-*
pio, f. ήσω, p. ἤρηκα, a. 2.
ἔλον. ε. 104. α. 89.

Ἐξελθῶν, *exire*. a. 2. inf. ἐξελ-
θῶσα, a. 2. part. f. g. Th. ἔρ-
χομαι, *venio*. f. ἐλεύσο-
μαι, a. 2. ἤλθον. p. med.
ἐλήλυθα. ε. 216. 9. 772.

Ἐξέμεν, f. i. inf. pro ἔξον,
Ion. Th. ἔχω, *babeo*, f.
ἔζω, p. ἔχῃκα. a. 2. ἔξον. 9.
394.

Ἐξενάριζε, a. i. ind. verbi
ἔξεναρίζω, f. ζω. Th. ἐναί-
ρω, *occido*. α. 329. 3. 289.

Ἐξίπτη, a. 2. indic. act. ab
ἔξίπτῃμι. f. ἐκπτήσω, a. 2.
act. ἔξίπτην. ε. 98.

Ἐξερπόντες, a. 2. part. act.
Th. ἐρείπω, f. ψω, *cado*. in
a. 2. act. ἤριπον. α. 174. 9.
704.

Ἐξερύσαι, a. i. part. ab ἔξερύω,
extraho. Th. ἐρύω, f. ὑσω,
traho. ε. 624.

Ἐξετέλεισεν, & ἔξετέλεισεν
pro ἔξετέλεισσε, *perfecit*,
a. i. ab ἐκτελέω, *perficio*.
ἔξετελᾶτο, imperf. pass.
Th. τέλος, *finis*. ε. 83. 9.
403. 881. 1002.

Ἐξεφάνθη, *emerisit*. a. i.
pass. ab ἐμφάνω, *emergere*
facio, pro ἔξεφάνθη, per
epentheseσιν τᾷ α. Th. φαί-
νω. f. νῶ. p. πέφαγκα, a. i.
ἐφῆνα. *ostendo*. 9. 209.

Ἐξήμῃσει, a. i. ind. *evomuit*,
ab ἔξεμῃω. f. ἔσω, vel ἥσω.
Th. ἐμέω, ὦ, f. ἔσω, *vomito*.
9. 497.

Ἐξήρχον, *incipiebant, duces*
erant. 3. pl. imperf. act.
ab ἔξίρχω. Th. ἄρχομαι,
incipio. α. 205.

Ἐξίκεν, *pervenit*, a. 2. med.
ἔξινόμην, ε, ετο. verbi ἔξι-
κνέομαι, *pervenio*. Th.
ἐκνέομαι, *venio*, f. ἔξομαι,
p. ἔγμαι. a. 2. med. ἐκνόμην.
α. 471.

Ἐξίτον, *verbale, οἷς ἐκ ἐξίτον*
εἶ, quibus non exire li-
cet. ab ἔξαιμι, *exeo*. Th.
ἔμαι, εο. 9. 732.

Ἐξόπισθεν, poet. pro ἔξόπι-
θεν, *adverb. a tergo*. ἔξο-
πίσω. Th. ὀπίσω, *retro-*
sum, *retro*. α. 130.

Ἐξοχ', *adverb. pro ἔξοχα*,
excellenter, ab ἔξιχω, *ex-*
cello. Th. ἔχω, f. ἔζω &
ἐρήσω, *habeo*. ε. 771.

Ἐοικῶς, ὅτος, part. præt. m. ab
ἔκνω, *similis sum*. hinc ἔκα-
κα dicitur pro οἶκα, sicut
ἑώρακα pro ὤρακα. ε. 233.
α. 215.

Ἐολπα, præt. med. ab ἔλω-
μαι, *spiro*. Th. ἐλπῖς, *ides*,
ἦ, *spes*. ε. 271. 473.

Ἐόντος, ἑόντι, ἑόντα, gen. dat.
& acc. ab ἑών, poet. pro
ἑών, ab αἰμί, *sum*. ε. 29. 361.
474. 9. 32.

Ἐός, *suus*. hinc gen. Ion. ἐοῖ',
pro ἐξ. 9. 472.

Ἐῶσα, præt. part. f. g. ab αἰμί,
sum. ε. 206. 290.

Ἐπ', pro ἐπί, *in*, præposit. ε.
34. 43.

Ἐπαγω, *adduco*, f. ἄζω, p.
ἤχῃ,

- ἦχε, a. 2. ἦγον & Attice ἦγαγον. Th. ἄγω, duco. §. 176.
- Ἐπαιέσσαι, *probaverit*, a. 1. act. opt. Æol. ab ἐπαινέω. Them. αἶνος, α, ὁ, laus. ε. 12.
- Ἐπαινῆς, gen. ab ἐπαινή, *gravis*. Th. αἶνος, α, ὁ, laus. §. 768. 774.
- Ἐπάκει, *animum adjice*. præf. imperat. ab ἐπακέω, f. ἐσω. præt. ἐπήκεα, a. 1. ἐπήκεσα, hinc in sub. ἐπακέσω, η, η. p. m. ἐπήκαε. ε. 273. 446.
- Ἐπακκόν, *auditorum*. ε. 29.
- Ἐπάλμενος, *insidiens*, præf. part. ex ἐπὶ & ἀλλόμενος, poëtice ἄλμενος. sic ἔκμενος, ἄρμενος, pro ἐκόμενος, αἰρόμενος. Th. ἄλλομαι, f. ἔμαι, salio. §. 815.
- Ἐπάρμενον, *sufficientem*, præf. part. Vide ἄρμενον. ε. 599. 625.
- Ἐπάσαντο, 3. pl. a. 1. med. comederunt, a. πάω, vel πάομαι, *possideo, vescor*. præt. pass. πέπαμαι. §. 642.
- Ἐπαυρᾷ, *fruitur*, ab ἐπαυρέω, qui fruitur aura, qui respirare potest. Them. αὔρα, ας, ἡ. ε. 238. 417.
- Ἐπάχυνσεν, a. 1. ind. vexavit, *constrinxit*. Th. πᾶ-
- χνη, ης, ἡ, *pruinā*. unde παχύνω, ὦ. ε. 358.
- Ἐπεῖ, pro ἔπει, accus. pl. ab ἔπος, εος, *verbum*, ab ἔπω, dico. α. 117. 326. §. 84.
- Ἐπέβηος, *ingredi fecit*. a. 1. act. active capitur. verbi ἐπιβαίνω, ex ἐπὶ & βαίνω, εὐ, f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβην. ε. 578. 657.
- Ἐπέεσσι, dat. pl. Ion. pro ἔεσσι, & forte ita legendum, ab ἔπος, εος, τὸ, *verbum*. Them. ἔπω, dico. ε. 184. §. 90.
- Ἐπέθηκεν, a. 1. verbi ἐπιτίθημι, *impono*, f. θήσω, a. 2. ἔθην. α. 332.
- Ἐπὶ, *postquam, quoniam*. ε. 120. α. 110. 336.
- Ἐπάγετο, *festinabat*, imperf. Th. ἐπάγω, *urgeo*. f. ἔω. α. 21.
- Ἐπατα, ἔπατ', *deinde*. Th. ἄτα, *postea*. ε. 614. α. 332. §. 193.
- Ἐπέκατο, imperf. verbi ἐπίπαμαι, *jaceo, superimpositus sum*. f. κάσομαι. Th. κάμαι, *jaceo*. §. 143.
- Ἐπέμβαλε, *injecit*, a. 2. act. pro ἐπενέμβαλε, ab ἐπεμβάλλω, *superinjicio*. Th. βάλλω, αλῶ, *jacio*, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. ε. 98.

**Ἐπιμύθευς, insists. perf.*
part. ab *ἐπιμύθειω*. Th.
βαίνω, co. α. 324.

**Ἐπέμψε, misit, a. i. ind. ver-*
bi *πέμπω*, *mitto*, f. *ψω*, p.
φα. §. 784.

**Ἐπέπλων, ως, ω, navigavi, i.*
sing. a. 2. act. vel imperf.
ab *ἐπέπλωμι*, pro *ἐπιπλέω*,
ad formam *ἴδων*, *ως, ω*, vel
ἰδὼν, *ως*, a *δίδωμι*, *do*. Th.
πλέω, f. *πλεύσω*, *navigo. i.*
684.

**Ἐπερρώσαντο, 3. pl. med. ind.*
ab *ἐπερρώννυμι*. Th. *ρῶννυ-*
μι, *confirmo*, *corroboro*. f.
ρῶσω. p. *ῥῥώκα*. a. i. *ῥῥέω-*
σα. §. 8.

**Ἐπεσνάχιζε, ingemiscebat,*
imperf. a. *συναχίζω*, f. *σω*.
Them. *σενός, ε, ό*, *angus-*
tus. §. 843.

**Ἐπέσεν, ingemiscebat, im-*
perf. a. *σένω*, *gemo*, f. *νῶ*.
Th. *σενός, ε, ό*, *angustus,*
arctus. §. 679.

**Ἐπέχετο, 3. sing. a. 2. med.*
ab *ἐπέχω*, *animum atten-*
do, f. *ἐπέξω*, a. 2. *ἔπεχον*.
Th. *ἔχω*, *habeo*, f. *ἔξω*, &
οχήσω, p. *ἔχηκα*. a. 2. *ἔχον*.
§. 177.

**Ἐπτα, sequitur, præf. ind.*
Them. *ἔπομαι*, vel *ἔπω. i.*
820.

**Ἐπέτελλε, imperabat. im-*
perf. act. ut *ἐπετέλλετ'*,

imperf. pass. th. *τέλλω*, in-
usitatum verbum. §. 995.

**Ἐπετέρπειτο, imperf. verbi*
ἐπιτέρπομαι, delector. Th.
τέρπω, f. *ψω*, *delecto*. §.
158.

**Ἐπέφαντο, apparebant, 3. pl.*
plusq. perf. poët. pro *πέ-*
φασμένοι ἦσαν, a *φαίνομαι*,
appareo. f. 2. *φανήσομαι*,
præt. pass. *πέφασμαι*, &
Att. *πέφασμαι*, a. 2. *ἐφά-*
νην. α. 166.

**Ἐπέφυν, occidit, imperf. a*
πέφνω, idem quod *φένω*,
occido. p. m. *πέφονα*. i. 148.
α. 57.

**Ἐπέφραδε, a. 2. ind. act. ἐπι-*
φράζω, induco, indico, f.
σω. p. κα. a. 2. *ἔφραδον*, p.
m. *πέφραδα*. Th. *φράζω*,
dico, memoro. §. 74.
162.

**Ἐπεφράσασατο, excogitavit,*
a. i. m. Poët. pro *ἐπεφρά-*
σατο. Th. *φράζω, dico*. §.
160.

**Ἐπέφυκον, enata erant, im-*
perf. verbi *πέφυνω*, idem
quod *φύω*, *nascor*. f. *σω*. a.
2. *ἔφυν*. α. 76. §. 673.

**Ἐπέχον, abstinere, præf.*
inf. Them. *ἔχω*, f. *ἔξω. i.*
134.

**Ἐπέων, gen. pl. ab ἔπος, τος,*
τό, verbum. Th. *ἔπω*, di-
co. α. 401.

**Ἐπή-*

Ἐπήγαγε, *adduxit*. Attice
pro ἐπήγε, præt. m. vel a.
2. act. Th. ἄγω, *duco*, f.
ζω. ε. 240.

Ἐπεταυός, ἔ, ὅ, *annuus*. Th.
ἔτος, εος, τό, *annus*. ε. 31.
515.

Ἐπῆν, *aderat*, imperf. ab
ἐμῖ, sum. ε. 114. 598. 9. 799.

Ἐπῆν, *postquam*, ex ἐπὶ, &
ῆν, pro ἄν, & hoc pro ἐάν.
ε. 289.

Ἐπῆνυσαν, *laudavunt*. aor. 1.
poëtice pro ἐπῆνυσαν, ab
αἰνέω. Th. αἶνος, *laus*. 9.
664.

Ἐπηνύθη, *completa erat*. a.
1. pass. ind. ab ἐπανύω, ex-
pedio. Th. ἀνύω, item,
ἀνύπτω, *perficio*. α. 311.

Ἐπήρατος, *amabilis*. Th.
ἐράω, ἄσω, αμο. ε. 63. 9. 67.

Ἐπηρεφές, *coopertis*, ab ἐπη-
ρεφής, *tectus*. & hoc ab
ἐρέφω, ψω, *tego*. 9. 598.

Ἐπὶ, *præposit*. regit gen. dat.
& acc. ε. 250. α. 76. 306.

Ἐπιβῆμναι, *conscendere*, a.
2. inf. Æol. pro ἐπιβῆναι.

Ἐπιβήσμεν Ion. pro ἐπι-
βήσαν, f. 1. inf. Ἐπιβάντες,
ἐπιβᾶσα, aor. 2. part. ab
ἐπιβαίνω, *conscendo*, f. βή-
σομαι. p. βέβηκα, aor. 2.
ἔβην. α. 40. 9. 306.

Ἐπιδάελα, *adv. post meridi-
em*, a δάελα, ηι, ῆ, *tempus*

pomeridianum, q. a δέω
& ἔλα, quum solis splen-
dor deficere incipit. Mä-
lo ἐπὶ δάελα, circa pome-
ridianum tempus. ε. 808.
819.

Ἐπιδέρεται, *inspicit*, præf.
ind. Th. δέρεω, *video*, f.
2. δρακῶ, a. 2. ἔδρακον. ε.
266.

Ἐπιδώσω, *dabo*, f. 1. verbi
δίδωμι, a. 2. ἔδωκον, ως, ω. ε.
394.

Ἐπιέπελος, *similis*. Th. ἔκω,
ζω, *similis sum*. α. 184. 9.
207.

Ἐπιθάς, *imponens*, a. 2. part.
act. Th. τιθῆμι, *pono*, a. 2.
ἔθην. ε. 695.

Ἐπιθήκη, ηι, ῆ, *accessio, ad-
ditio*. Th. τιθῆμι, *pono*. ε.
378.

Ἐπίθοιτο, *obtemperavunt*, 3.
pl. a. 2. med. a παύσομαι,
assentior. a. 2. m. ἐπιθό-
μην. p. m. πέποιθα. præt.
pass. πέπασμαι, f. 1. pass.
πεπείσομαι. ε. 69. 9. 474.

Ἐπὶ - - θάρε, a. 2. act. a θο-
ρέω, *salio*. α. 311.

Ἐπιθρώσκειν, *insiliens*, pr.
part. f. g. Th. θρώσκω, *sa-
lio*. α. 438.

Ἐπὶ κλησθαι, *acc. ab ἐπὶ κλησθαι*,
cognominatio, ab ἐπὶ &
καλέω, f. ἤσω, *voco*. 9. 207.

Ἐπὶ κλοπῆς, *furtax*. Th. κλέ-

πτω, ψω, *futor*, p. m. κέ-
κλωπα. ε. 67. 68.

Ἐπίκροισι, *auxilarii*, ab ἐπι-
κρος, α, ὁ, *auxiliator*. θ.
815.

Ἐπικρατέοντα, pl. num. part.
præf. ab ἐπικρατίω, *πρα-
valeo*. Th. κράτος, *robur*.
α. 308.

Ἐπικρατίως, Poët. pro ἐπι-
κρατῶς, adv. *valide*. Th.
κράτος, *robur*. ε. 104.

Ἐπικυρτώνοντες, *attollentes*,
Poëtice, dualis num.
part. præf. ab ἐπικυρτόω,
ῶ, *incurvo*. Th. κυρτός, ᾧ,
ὁ, *curvus*. α. 234.

Ἐπιλήθω, *obliviscere*, Io-
nic. pro ἐπιλήθω, præf.
imperat. verbi ἐπιλήθο-
μαι, *obliviscor*. Th. λή-
θω, f. σω, *lateo*, α. 2. ἔλα-
θον, p. m. λέληθα. ε. 273.
θ. 102.

Ἐπιμάρτυροι, *testes*. th. μάρ-
τυρ, ος, ὁ καὶ ἡ, *testis*. α. 20.

Ἐπιμαθήσας, *arridens*, α. 1.
part. act. Th. μαθαίω, f.
ήσω, *video leniter*. θ. 547.

Ἐπιμετρήσω, *mutuo dabo*, f.
1. ab ἐπιμετρέω, in mensu-
ra addo. Th. μέτρον, τὸ,
mensura. ε. 395.

Ἐπιμηθεύς, *nomen viri*. ε. 85.

Ἐπιμίσγεται, *commiscetur*,
præf. ind. α μίσγω, pro μί-
γνυμι, *misceo*, f. ζω. θ. 802.

Ἐπιμωμητή, *vituperabilis*,
ἡ. Th. μῶμος, α, ὁ, *dede-
cus*. ε. 13.

Ἐπιόντα, *accedentem*. α. 2.
act. part. ab ἔπαμι, *acce-
do*. Th. ἔμι, εο. ε. 673. α.
333. 425.

Ἐπίορκον, *perjurium*. Th. ὄρ-
κος, α, ὁ, *jusjurandum*. ε.
280. 802. θ. 232.

Ἐπιπάγχυ, *prorsus*, adverb.
πάγχυ, pro πάνυ, *valde*.
ε. 262.

Ἐπιπαδόμενος, *obtemperans*,
præf. part. α παίδομαι.
Vide in ἐπίθοντο. α. 369.

Ἐπιπλομένοιο, gen. Ion. vol-
vente, ἐπιπλόμενος, pro
ἐπιπελόμενος. Th. πέλο-
μαι, *sum*. α. 87. θ. 493.

Ἐπίπλον, *implebant*, 3. pl. α.
2. act. α πιπλάω, pro πιμ-
πλάω, vel πίμπλημι, *im-
pleo*, α 2. ἔπιπλον, sicut α
τιμάω, ἔτιμον. Th. πλέος,
α, ὁ, *plenus*. α. 291.

Ἐπιπνέουσι, *inspirant*, præf.
ind. Th. πνέω, f. πνεύσω,
spiro. θ. 872.

Ἐπίρροδοι, ex ἐπί, & ῥόδος, α,
ὁ, *undarum fremitus*, ἐ-
πίρροδος, α, ὁ, ἡ, *auxilia-
tor, utilis*. ε. 558.

Ἐπισμυγερή, *arumposa*, ἡ.
Them. σμύχω, *vasto*, f.
ζω. α. 264.

Ἐπα-

- ¹Ἐπισπορίην, *iteratam sationem*. Th. σπιρίω, f. σπῶ, scro. i. 444.
- ²Ἐπισαμένως, *scienter*, adv. ab ἐπισαμαι, scio, ex ἐπὶ & ἴσθμι, scio. α. 107. §. 87.
- ³Ἐπιτολάδην, Adv. *ornate, succincte*. Them. σέλλω, mitto, item orno, f. σελῶ, p. ἔσαλα, a. i. ἔσαλα, p. m. ἔσολα. α. 287.
- ⁴Ἐπιστρέφεται, *convertitur*, præf. ind. a. στρέφω, verro, f. ψω, p. ἔστρεφα, a. 2. ἔστρεφαν. §. 753.
- ⁵Ἐπίχε, præf. act. imperat. *cohibe, inhibe*, ab ἔχω, pro ἔχω, *inhibeo*. α. 446. hinc ἐπίχετον, in dual. α. 330.
- ⁶Ἐπιτίθεται, *exoritur*, præf. ind. hinc ἐπιτεδομενάων, Æol. pro ἐπιτεδομενῶν, part. præf. gen. plur. f. g. Th. τίθω, verbum inusitatum. i. 381. 565.
- ⁷Ἐπίφρονα, accus. sing. ab ἐπίφρων, ὅ, ἡ, *prudens*. Th. φρῆν. §. 122. ἐπίφροσύνησι, dat. pl. Ion. pro ἐπιφροσύναις, ab ἐπιφροσύνη, *prudencia*. §. 122. 661. 896.
- ⁸Ἐπιχθόνιοι, *in terris versantes*. idem quod ἐπίγαιοι, αἱ ἐπὶ τῇ χθονὶ ὄντες. ἐπιχθονίοισι, dat. pl. Ion.
- ex ἐπὶ & χθών, ὄνεις, ἡ, terra. i. 122. §. 372.
- ⁹Ἐπιφαύων, præf. part ab ἐπιφαύω, *contingo*. Them. φαύω, idem quod ψάω, *tango*. α. 217.
- ¹⁰Ἐπλετο, per syncopen, pro ἐπέλετο, *facta est*, a πέλαμαι, sum. item, ἔπλετο, imperf. pro ἔπλετο. §. 425. 836.
- ¹¹Ἐμπλην, Adv. *prope*, ab ἐμπελάζω, *appropinquo*. th. πέλαις, *prope*. α. 372.
- ¹²Ἐποίησεν, a. i. ind. ἔχνοσ ποιῶν, *vestigium facere*. a ποιέω, *facio*. i. 678.
- ¹³Ἐπομόσση. 3. sing. a. i. act. subj. poet. pro ἐπομόσσην ἵσταυεν, ab ἐπόμνημι, f. ἐπομόσω. Th. ὁμνημι, ἵστο, f. ὁμόσω, p. ὤμνηκα. §. 793.
- ¹⁴Ἐποντα, 3. pl. præf. ἔποντο, *sequebantur*, pro ἄποντο abjecto augmento, imperf. Ion. ab ἔκω, *sequor*. i. 403. α. 277.
- ¹⁵Ἐποπτέω, *inspicere*. Th. ὀπτομαι, *video*, p. m. ὤπα, a. i. ὤφθην. i. 765.
- ¹⁶Ἐπόρκεν, a. i. ind. *irruit*, ex ἐπὶ & ὀρέω, f. σω, *impetu feror*. Them. ὄρω, *concito*, f. ῥῶ vel ῥσω. α. 442. 452.

- Ἔπος, εἰς, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, dico. ε. 451. α. 330.
- Ἐποῦτο, *volabat*, 3. sing. imperf. med. ἀποτάομαι, *volo*, ἀποτή, ἤϊ, ἤ, *vola- tis*. Th. πέτομαι, vel πι- τάομαι, *volo*. α. 222.
- Ἐποτρύνειν, *instigare*, praef. inf. act. Th. ὀτρύνω, f. υνῶ, *incito*. p. γκν. ε. 595.
- Ἐπρισε, a. i. ind. pro ἔπρησε, ἀπρήθω, *incendo*. θ. 856.
- Ἑπτὰ, *septem*. α. 272.
- Ἑξαπόδην, *septempedalem*, acc. ab ἑξαπόδης, ex ἑπτὰ, & πᾶς, ποδός, *pes*. ε. 442.
- Ἑπτάπορον, acc. sing. nomen fluvii, q. d. *habens septem vias*. θ. 341.
- Ἑπτάπυλος, *septem portas habens*, ἀπύλη, ης, ἥ, *por- ta*, & ἑπτὰ, *septem*. ε. 161. α. 49.
- Ἐπτοίηται, *evolat*. 3. sing. praet. pass. ἀπτοέω, Poëti- ce πτοίειν, *terrefacio*, at- tonitum reddo. πταίομαι, *attonitus sum*, item, *ani- mo specto attento*. quæ significatio huc quadrat. ε. 445.
- Ἐπώνυμον, α, τὸ, nomen e re impositum, ex ἐπί, & ὄνο- μα, ατος, τὸ, nomen. θ. 144. 282.
- Ἐπῶρσε, *concitavit*, 3. sing. a. i. act. ab ἐπόρω, *concito*.

Th. ἔρω, ρῶ, & ρῶω, *conci- to*. α. 69.

Ἐραζ', pro ἔραζε. Adv. ad lo- cum, *in terram*, *humi*. Th. ἔρα, ρας, ἥ, *terra*. α. 174. 268.

Ἐραζε, *humi*, *in prosa χα- μαί*. adverb. ε. 419. 471.

Ἐράσσατο, a. i. m. *amavit*, pro ἔράσατο, Poëtiee. ab ἔραω, ἀμο, f. ἄσω. hinc ἔρατός, *amabilis*, *jucun- dus*, & ἔρατνός, ἥ, ὄν, *ama- bilis*. θ. 70. 130. 915.

Ἐρατῶ, ὄος, ᾤς, ἥ, *Erato*, no- men mulieris vel Μῆρα, ab ἔραω, ἀμο, ἔρατῇ, *ama- bilis*. θ. 78. 247.

Ἐργάζονται, *operantur*, ἔρ- γάζοντο, imperf. pro ἔρ- γάζοντο, abj. augmenta. ἔργαζο, pro ἔργαζε, Do- rice, praef. imperat. ἔργα- σοιο, a. i. med. opt. ἔργα- σμαι, p. pass. Th. ἔργον, *opus*. ε. 43. 150. 297. 312.

Ἐργματι, *operi*, dat. sing. pro ῥέγματι, per metathesin, ἀῤέζω, ῥέζω & per meta- thesin ἔρζω, *facio*. ε. 799. θ. 823.

Ἐργον, *opus*. ἔργω, gen. Ion. pro ἔργα. ἔργ', pro ἔργα. ε. 20. 21. 389. θ. 146.

Ἐρδεν, *facere*, praef. inf. ab ἔρδω, idem quod ῥέζω. ε. 35. θ. 417.

Ἐρε-

Ἐρεβος, *tos, τὸ, Erebus*, est nomen geheimæ, *caligo*. ἑρέβουσιν, *ex orco, ἑρέβους pro ἑρέβας, φων* est paragogē Poëtica. ἑρέβωνη, *caliginosa, ab ἑρέβος, eos, τὸ, caligo. ε. 17. §. 125.*

Ἐρειπομένης, *diruta*, præf. part. pass. ab ἑρείπω, *diruo. f. φων. §. 704.*

Ἐρεμνῆς, *gen. sing. quasi ἑρέβωνης, ab ἑρεμνή, obscura. Th. ἑρέβος, τος, τὸ, orcus. α. 444. §. 334.*

Ἐρευνέμενον, *per syncopen, pro ἑρευγόμενον, vel potius pro ἑρευνόμενον, a Themate ἑρευνῶ, investigo. Vide Them. ἑρευνῶ, f. ζω, eulto, a. 2. ἡρευνον. Alij ἑρευνέμενον Dorice pro ἑρέμενον, ab ἑρέω, seu ἑρέω, dico. ε. 474.*

Ἐρέω, *dico. Th. ἑρέω, dico. ε. 200. 284. α. 330.*

Ἐρεβύχης, *valde mugientis, Ion. pro ἑρεβύχης, ab ἑρεβύχης, ε, ὁ, valde mugiens, ex ἑρι, quod in compositione valet valde, & βρύχω, ζω, strideo, frendeo. §. 832.*

Ἐριδάπιος, *gen. Ion. ab ἑρίδαπος, ε, ὁ, ἡ, Poët. pro ἑρίδαπος, valde sonans. Th. δῆπος, ε, ὁ, sonitus. §. 41.*

Ἐρίζε, *certabat, imperf. pro ἡρίζε, ab ἑρίζω, certo. Th. ἑρίς, lis. α. 5. §. 534.*

Ἐριθλήης, *tos, ὁ καὶ ἡ, Ion. pro ἑριθλήης, valde virescens, ex ἑρι, intensiva particula, & θάλλω, viro. §. 30.*

Ἐριδος, *ἡ, ancilla, famula, ab εἶρος, eos, τὸ, lana. hinc ἑριδος, ε, ἡ, ancilla, quæ lanificium exercet. ε. 600.*

Ἐρίτυπον, *valde sonantem, ex ἑρι valde (quæ est particula in compositione tantum usitata, intendens significationem) & ἐκτύπος, ε, ὁ, sonus pulsu factus, per prosthesin τὲ κτύπος, a τύπος, ε, ὁ. Th. τύπτω, pulso, verbero. §. 456. 930.*

Ἐρικυδής, *tos, valde gloriosus. Th. κῦδος, eos, τὸ, gloria. §. 988.*

Ἐρίμυκον, *valde mugientem, a μύκω, mugio. boum proprium. ε. 788.*

Ἐρινύς, *ύος, ἡ, Furia, peccatorum ultrix. in acc. pl. ἑρινύς, ἑρινύς. ε. 801. §. 185.*

Ἐρίπ', *cecidit, a. 2. Ionice. Th. ἑρείπω, evertō. f. φων, item cado. α. 423.*

Ἐπει, idos, ἡ, lis. accus. τῇ
ἐπίδω, & ἐπιν. ε. 28. α. 148.

Ἐπιστρέφεις, antecedentes, a. i.
part. ab ἐπίστω, fut. ἰσῶ,
contendo, certo. Them.
ἔπος, idos, ἡ, lis. ε. 437.

Ἐπιδερνής, εἰς, ὁ καὶ ἡ, valde
potens, ab ἐπὶ, particula
in compositione tantum
usitata, intendens & au-
gens significationem eo-
rum, quibuscum com-
ponitur: & δίνος, εὐς, τὸ,
robur, vis. Them. δίνω,
valeo, possum. ε. 414. ὁ. 4.

Ἐπισμαράγοις, gen. Ion. val-
de tonantis. Th. σμαρα-
γίζω, ἡσῶ, magnos strepi-
tus edo. ὁ. 815.

Ἐπίφωρ, gen. pl. ab ἐπιφως, ε,
ὁ, hædus, q. ἐὰν φανόμε-
νος, quod vere nasci so-
leat. ε. 541.

Ἐρμῆ, dat. sing. ab Ἐρμῆς,
ἄ, ὁ, Mercurius ab εἶρω,
dico, nuntio. Ἐρμεῖν, acc. Ion. pro Ἐρμεῖαν. ab
Ἐρμίας. Dicitur etiam
Ἐρμίας Poët. pro Ἐρμῆς.
ε. 68. ὁ. 444.

Ἐρξω, fut. i. ab ἔρδω. Them.
ἐρέω, fut. ἐρέω, & per me-
tathesin ἔρξω. hinc ἔρξας,
a. i. part. ε. 325. 708.

Ἐρώσσα, f. g. masc. ἐρώας,
αῖρος, amabilis. ἔως, αἰρος,

ὁ, in malam partem acci-
pitur; ἔρος vero in bo-
nam. Th. ἐρώω, amo. ὁ.
120. 245.

Ἐρος, ε, ὁ, Amor. Th. ἐρώω,
amo. ὁ. 120. 201.

Ἐρρήξει, perripit, aor. i. act.
a ῥήσω, vel ῥήνυμι,
frango, f. ξυ, a. 2. ἔρρα-
γος, p. m. ἔρραγα. α. 140.
415.

Ἐρρίγωντι, formidanti, præf.
part. act. ab ἐρρίγω, for-
mido, quod est ab ἔρραγα,
præt. med. verbi ῥιγέω.
Th. ῥίγος, εὐς, τὸ, rigor,
frigus. α. 228.

Ἐρρίψι, a. i. ind. verb. ῥίπτω,
abjicio, f. ψω. p. ἔρριψα,
a. i. ἔρριψα, a. i. part. ῥί-
ψας, aor. 2. ἔρριπον, p. m.
ἔρριπα. ὁ. 181.

Ἐρρώοντο, ruebant, 3. plur.
plusq. Poëtice pro ἔρρων-
το, a ῥώνυμι, roboro, fut.
ῥώσω, a ῥώω, hujus passi-
vum ῥώομαι, roboror, it.
fluo, ruo, in imperf. ἔρ-
ρώοντο, festinabant, rue-
bant. α. 230.

Ἐρυθείη, dat. singul. nomen
proprium loci, ab Ἐρυ-
θεία, ας, ἡ. ὁ. 290. 983.

Ἐρύκοι, abducatur. præf. act.
opt. ab ἐρύκω, inhibeo,
f. ἐρύξω. ε. 28.

Ἐρύσας,

Ἐρύσας, a. i. act. infin. ponitur pro imperativo, ἔρυστο pro ἔρύετο, & ἔρυστ', pro ἔρυστο, ab ἔρύομαι, quod idem est cum ῥύομαι, libero. hinc ἔρυσμα, τοί, τὸ, munimentum, ab ἔρύομαι, custodio. ε. 534. 622. §. 304.

Ἐρυσάρματας, currum trahentes, pro ἔρυσαρμάτας, per metaplasmum, ut ait Eustathius, in Ἰλιάδ. π. ex ἔρύω, ἔρύσω, traho, & ἄρμα, τοί, τὸ, currus. α. 369.

Ἐρυσσάμενος, extractus, poëtice, pro ἔρυσσάμενος, a. i. part. med. ab ἔρύω, fut. ἔσω, traho. α. 457.

Ἐρχεσθαι, præf. ind. ἔρχομαι, venio, f. ἔλυσσομαι, a. 2. ἤλθον, p. m. ἤλυθα. ε. 417. α. 430. §. 91.

Ἐς, poëtice, pro εἰς, in ἑς Φάος, in lucem. §. 626.

Ἐσαν, 3. pers. pl. imperf. per systolen poët. pro ἦσαν, ab εἶμι, sum. α. 161. 245. §. 586.

Ἐδαν, præf. infin. ab ἔδω, comedo, & hinc ἔδιω, idem. ε. 276. §. 773.

Ἐδλός, ἡ, ὄν, bonus, a, um, dat. pl. Ion. ἔδλωισιν. ε. 119. 212.

Ἐσίδῃ, inspexeris, poëtice pro εἰσίδῃ, 3. sing. aor. 2. act. subj. ab εἰσίδω, intueor. Th. εἶδω, video, f. εἶσομαι, aor. 2. εἶδον, & ἰδον. ε. 608. §. 82.

Ἐσκάτθετο, condidit, pro εἰσκατέθετο, aor. 2. m. 3. pers. sing. verbi εἰσκατετίθημι. Th. τίθημι, pono. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το. §. 890.

Ἐσκε, poëtice, pro ἦ, erat, ab εἶμι, sum. ε. 150.

Ἐσκέδασ', dispersit, pro ἐσκέδασε, a. i. ind. a Them. σκεδάω, vel σκεδάννυμι, diffuso, f. σω. ε. 95.

Ἐσπομίσαι, importare, a. i. inf. act. a κομίζω, porto. Th. κομέω, curro. ε. 604.

Ἐσμαράγησεν, striduit, a. i. act. a σμαραγέω, fragorem edo. & ἐσμαράγισεν, imperfect. a σμαραγίζω. Th. σμαραγέω. §. 679. 693.

Ἐσπερίδες, Hesperides, ab ἑσπερος, α, ὅ, vesper. Hesperides, h. e. Tzetze interprete, vespertina hōva, quibus curæ sunt poma, h. e. quo tempore stellas in cælo videmus, tanquam poma. §. 215. 275.

Ἐσπετο, Poët. pro εἴπετο, sequebatur. imperf. pass. ab

ab ἑπομαι, *sequor*. Poët.
pro ἑπομαι. ἑπετε, pro
ἑπετε, præf. imperat. verb.
ἑπω, *sequor*. §. 114. 201.

Ἑσσαμένη, a. i. m. part. f. g.
ἡέρα ἑσσαμένη, *aëre in-*
voluta. pro ἑσαμένη. τὸ
σίγμα Poët. duplicatur.
ab ἑννυμι, f. ἔσω, *induo*.
Th. ἔω, *induo*. ε. 124.
221. 534.

Ἑσσεταί, *erit*, & ἑσσεταί,
pro ἔσσεταί, f. i. ex εἰμί,
sum. ε. 182. 501. ἔσσεταί,
eris, pro ἔση. ε. 308.

Ἑσσόμενα, & ἑσσομένοισι, f. i.
part. verbi εἰμί, *sum*. ε.
56. §. 32.

Ἑσσυμένως, *certatim*, *cum*
impetu, adverb. pro σε-

συμένως, per metathesin.
Th. σεῖω, σεύω. poët. σύω,
concutio. α. 340. §. 181.

Ἑσσυτ', perf. pass. pro ἑσσυ-
ται, *irruit*, pro σεύεται,
per metathesin. a σεύω,
f. σεύσω, f. σεύεσκα, præf.
pass. σεύεσκα, ubi ab-
jecto ε & facta metathesi
est ἑσσυμαι. Th. σεῖω, f.
σεῖσω, *concutio*. α. 458.

Ἑσά, *erit*, per syncopen
pro ἑσσεταί, f. i. verbi εἰμί,
sum. ε. 34. 191. 476.

Ἑσάλατ', *succinctas habe-*
bant, pro ἑσάλαται, 3. pl.
præf. pass. Ion. pro ἑσάλα-

μένοι εἰσι. Them. εἶδω,
orno. εἶδομαι, *vestibus*
ornor. f. 2. εἶδω. p. ἑσάλα-
μαι. aor. i. ἑσάλα. præf.
pass. ἑσάλαμαι, p. m. ἑσά-
λα. α. 288.

Ἑσάδ', pro ἑσάδτε, *stantes*,
part. act. dualis num. ab
ἑστημι, *sto*, f. εἴσω, præf.
ἑσάκα, in part. præf. ἑσά-
κως, & per syncopen τῷ
κ, ἑσάως, ὅτε, pro quo
ἑσθώς. §. 519. item ἑσθώς
ἄτος. α. 61. 747.

Ἑσασαν, *stant*, 3. pl. im-
perf. act. ab ἑστημι, *sta*
α. 196.

Ἑσᾶσι, *stant*. pl. præf. act.
ab ἑστημι, quod poëtis
idem est quod ἑστημι, *sto*.
§. 796.

Ἑσφάνωται, *cinctum est*,
præf. perf. pass. ἑσφάνω-
μαι, *ται*, hinc in pl.
perf. ἑσφάνωτο, a εσφα-
νάω. Th. εἴφω, *corono*.
α. 204. §. 382.

Ἑση, *stetit*, aor. 2. ab ἑστημι.
f. εἴσω, p. ἑσηκα. α. 361.
§. 745.

Ἑσῆρικται, *firmatae sunt*, 3.
sing. præf. hinc ἑσῆρικτο,
in pl. perf. ασηρίζω, f. ἔω,
statuo. α. 218. §. 779.

Ἑσῆ, dat. Ion. pro ἑσῆ, ab
ἑσῆ, *as*, ἡ, *focus*, item
Vesta, quæ vox hinc orta
est.

est. Dicitur & Ion. ἔστιν.

ε. 732. 9. 454.

Ἔστι, ἔστι, ἔστιν, est, licet. ab εἰμί, sum. ε. 36. ἔς. 9. 720.

Ἐσφαράγιζον, sonitus exci-
tabant, imperf. verbi
σφαραγίζω. Th. σφάρα-
γος, α, ἑ, sonus. 9. 706.

Ἐσχατιῇ, extrema, dat. ab
ἔσχασις, extremitas rei
alicujus. Th. ἔσχατοι, α,
ὁ, ultimus. 9. 275.

Ἐσχον, obtinuerint, a. 2. ab
ἔσχω, habeo, f. ξω. 9. 113.

Ἐσω, esto, 3. sing. præf. im-
perat. ab εἰμί, sum. ε. 368.

Ἐταῖρος, amicus, acc. ἑταῖ-
ρον, & ἑταρον, Poëtice.
ε. 181. 705. 714.

Ἐτανύδῃ, extentum est, a. 1.
pass. a τανύω, f. σω. p. κα.
Th. τένω, tendo. 9. 127.

Ἐτα, acc. ἑταί, pro ἑταίος,
gen. sing. ab ἑτός, annus.
ε. 129. 171. 694. 9. 803.

Ἐτεκ', pro ἑτεκε, peperit,
a. 2. act. verb. τέκω, pa-
rio, f. τέξομαι, a. 1. pass.
ἑτίχθην. p. m. τέτοκα.
9. 60. 211. 287. 295.

Ἐτελέδῃ, 3. pers. a. 1. pass.
a τελέω, ad finem per-
duco. f. έω. Th. τέλος,
ος, finis. 9. 59.

Ἐτεροζήλωι, inique, adv.
ab ἑτεροζήλος, qui alio

zelo ducitur, ab ἑτερος,
alius, diversus, & ζήλος,
α, ὁ, emulatio. 9. 544.

Ἐτερος, ἑτέρος, alter, alius.
ἑτέρηφι, pro ἑτέρη, nomi-
nativ. f. g. φι per parago-
gen additur. ε. 187. 214.
ἑτέρηγα. 9. 752.

Ἐτέρωθεν, de, ex altera par-
te, adverb. ab ἑτερος. α.
184. 281. 9. 676.

Ἐτέτυκτα, factus erat, 3. sin-
gul. plusq. perf. Poëtice
pro ἑτέτευκτα. a τεύχω. f.
ξω, fabricor. α. 208.

Ἐτήκετο, liquecebat, im-
perf. verbi τέκω, & Dor.
τάκω, fut. ξω, liquefacio.
p. med. τέτηκα. 9. 862.

Ἐτήτυμα, vera, pro ἑτυμα,
per poëticam epenthesein
syllabæ τη. Th. ἑτυμος,
verus. ε. 10.

Ἐτεκεν, genuit, imperfect.
verb. τέκω, pario. f. τέ-
ξομαι, a. 2. ἑτέχθην. a. 2.
subj. τέκω. a. 1. pass. ἑτέ-
χθην. p. m. τέτοκα. 9.
45. &c.

Ἐτι, adhuc. ε. 156. α. 176.
9. 428.

Ἐταλάσατο, concutiebatur,
imperf. a τινάσσω, quatío,
f. ξω. 9. 680.

Ἐτισε, coluit. a. 1. ind. a
τίω, honoro. α. 10.

Ἐτι-

Ἐτιναίνετο, *extendebatur*, imperf. a τιταίνω, quod a τείνω, *tendo*, fut. νῶ, p. τέτακα. α. 229.

Ἐτλη, *sustinisset*, 3. sing. a. 2. a τλήμι, *tolero*, fut. τλήσω, p. τέτληκα, aor. 2. ἔτλην. Th. ταλαίω, *άσω*, *suffero*, hinc per syncopen τλαίω & τλήμι. α. 73.

Ἐτραπ', *evertit*, aor. 2. act. a τρέπω, *verto*. a. 2. ἔτραπον, fut. ψω, p. Φα, p. m. τέτροπα. α. 456. §. 58.

Ἐτραπίον, imperf. *uvae calcabant*, a novo verbo τραπέω, *formatum* a fut. 2. τραπῶ, verb. τρέπω, *verto*. α. 301.

Ἐτρέφε, *nutrivit*, imperf. act. ἔτρέφετ', pro ἔτρέφετο, imperf. pass. a τρέφω, f. τρέψω, *alo*. p. τέτρεφα. a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα. ε. 130. §. 107.

Ἐτρύγαν, *vindemiabant*, 3. pl. imperf. pro ἔτρύγαον, a τρυγᾶω. Th. τρύγη, η, ἥ, *tritium*, *vindemia*. α. 292.

Ἐτίμοισιν, *veris*, dat. pl. Ion. ab ἔτυμος, α, ὁ, ἄ, ἥ, *verus*. Vide paulo ante ἑτήτυμα. §. 27.

Ἐτύχθη, *fuit*, aor. 1. pro ἔτύχθη, Poët. Th. τεύχω.

f. ζῶ, *sum*, fio. p. pass. τέτυγμα. α. 366.

Ἐτώσια, *inania*, accus. pl. ab ἐτώσιος, hoc ab ἐτός. Adv. *frustra*. Th. εἰμί. ε. 438.

Ἐτωσιοργός, *qui in cassum laborat*, ab ἐτώσιον, *inane*, & ἔργον, *opus*. ε. 409.

Εὖ, *belle*, adverb. ab εὖς, *bonus*. ε. 107. α. 355. §. 73.

Εὐαγόρη, *nomen mul.* §. 257.

Εὐαί, dat. sing. ab εὐαίης, *eos, i, ἥ, qui bene a ventis perflatur*. Them. ἄω, vel ἄημι, *spiro*. ε. 597.

Εὐάργη, *nomen mul.* §. 259.

Εὐβοία, *est nomen loci, seu insulae maris Aegaei*, ex εὖ, *bene*, & βόω, *pasco*. ε. 649.

Εὐδαίμων, *beatus*, hinc εὐδαίμονια, *felicitas*. Them. δαίμων, *onus, ὁ καὶ ἥ, Deus*. ε. 824.

Εὐδμήτων, gen. pl. ab εὐδμητός, *bene aedificatus*. Th. δέμω, f. δέμῳ, praet. δέδμηκα. α. 242.

Εὐδώρα, *nomen mul.* §. 244. 560.

Εὐα, *torret*. praef. ind. idem quod φλογίζα, ab εὐώ, vel εὖω, *πυρ*, f. σω. ε. 703.

Εὐαδής, *eos, ὁ, ἥ, speciosus*, ex εὖ & εἶδος, *eos, τὸ, forma*. Them.

Them. εἶδω, video. §. 250.

354.

Εὐεργής, *fabrefactum*, n. g. ab εὐεργής, *bene fabricatus*. Th. ἔργον, opus. ε. 627.

Εὐεργεσιῶν, Æol. pro εὐεργεσιῶν, ab εὐεργεσία, as, ἡ, *beneficentia*. Th. ἔργον, opus. §. 503.

Εὐεργής, ἰός, ὁ καὶ ἡ, *bene septus*, ab ἔρνος, *septum*.

Th. εἰργω, *include*. ε. 730.

Εὐήνον, nomen fluvii. §. 345.

Εὐθετίσας, αἶνος, ὁ, aor. i. part. *qui rite disposuit*, ab εὐθετίζω, *concinne dispono*. Th. τίθημι, *pono*, f. θήσω. §. 541.

Εὐθημοσύνη, *concinna rerum dispositio*, quæ cadit in industrios, ab εὐθήμων, *ones*, *concinus*.

Th. τίθημι, *pono*. ε. 469.

Εὐκηλήταρα, *placatrix*, a κηλέω, ἦσω, *mulceo*. ε. 462.

Εὐκηλος, *tranquillus*, ex εὐ & ἔκηλος, *mitis*, *pacificus*. ε. 669.

Εὐκομίσασθαι, *bene recondere*, a. i. med. inf. Th. κομίσω, unde κομίζω. ε. 598.

Εὐκόσμως, adv. *concinne, recte*. Th. κόσμος, α, ὁ, *ordo*. ε. 626.

Εὐκρατός, gen. ab εὐκραής, ἰός, ὁ, ἡ, *temperatus*. Th. κραίννυμι, *misceo*, f. αἰσω.

vel εὐκραής, per syncope pro εὐκραΐης. ε. 592.

Εὐκραΐη, nom. mul. §. 243.

Εὐκρινέας, plur. num. sunt *venti etesii*, q. d. puri, non confusi, ubi nullæ sunt nebulæ, ab εὐκρινής, *purus, liquidus*, κρίνω, *discerno*. ε. 668.

Εὐκρίμενον, *bene extructum*, perf. part. pro εὐ ἐκτισμένον, ἀκρίζω, f. ἰσω, *condo*. α. 81.

Εὐλαμένη, nomen mul. *bonus portus*. §. 246.

Εὐμελίας, α, ὁ, Ion. pro εὐμελίας, α, ὁ, *fraxini peritus*. Th. μελία, as, ἡ, *fraxinus*. α. 368.

Εὐνάζη, *cubitus ieris*, præf. subj. pass. ab εὐνάζω, *jo-rio*. f. αἶτω. Th. εὐνή, ἡς, ἡ, *cubile*. ε. 337.

Εὐνείκη, nomen mul. *bene litigans*. §. 247.

Εὐνή, ἡς, ἡ, *cubile*. α. 40.

Εὐνηθεΐσα, *concumbens*, a. i. part. pass. f. g. ab εὐνάω, f. ἦσω, *jo-rio*. Th. εὐνή, ἡς, ἡ, *cubile*, εὐνή, εὐνήν. ε. 327. α. 6.

Εὐνομίη, nomen mul. *legitima*. §. 902.

Εὐξή, *oraveris*, 2. sing. a. i. med. subj. εὐξομαι, *precor*, ab εὐχομαι, *precor*. f. εὐξομαι, p. εὐξομαι, ε. 756.

Εὐξον,

Εὐζών, *benè rasam, politam, dolatam*, idem quod *εὐζέτος*. Th. *ζέω*, *polio*, fut. *έσω*. α. 352.

Εὐορκος, qui iusjurandum religiose colit. Th. *ὄρκος*, α, ὁ, *juramentum*. ε. 188. 283.

Εὐορμος, *tutus*. ab *ὄρμος*, α, ὁ, *statio navium*. α. 207.

Εὐοχέων, *convivans*, præf. part. ab *εὐοχέω*, ab *ὀχέω*, ᾧ, *porto*. Th. *ὄχος*, *civrus*. Alii legendum esse contendunt *εὐοχθών*, *latus & victu abundans*, ut sit ab *ὀχῆ*, id est, *τροφῆ*, interposito θ. Vide in *ὀχθέω*, ᾧ, *indignor*. ε. 475.

Εὐπεπλον. Th. *πέπλος*, α, ὁ, *peplum*, vestis muliebris. θ. 273.

Εὐπλεκέων, gen. pl. ab *εὐπλεκῆς*, ἑός, ὁ, ἡ, *bene junctus*. Th. *πλέκω*, *ζω*, *plecto*, *necto*. α. 306. 370.

Εὐποίητα, *fabrefacta*, nom. pl. n. g. ab *εὐ* & *ποιέω*, *facio*. α. 64.

Εὐπόμνη, nomen mul. ἡ *μετὰ μεγάλης φαντασίας*. θ. 261.

Εὐπύργος, *bene turrata*, a *πύργος*, α, ὁ, *turris*, ein *Burg*. α. 270.

Εὔρε, *invenit*, 3. sing. a. 2. act. ab *εὐρίσκω*, *invenio*. f. *εὐρήσω*, p. *εὐρήνα*. α. 2. *εὔρον*, inde in subj. *εὔρω*, ης, η. ε. 349. 58.

Εὐρύειπτος, α, ex *εὐ* & *ῥέω*, *fluo*, f. *ῥεύσω*, p. *κα*. θ. 343.

Εὐρυάλη, nomen proprium mul. θ. 276.

Εὐρυδής, Ionice pro *εὐρύδίας*, α, ὁ, *cujus vis se late extendit*. Hinc *Εὐρυδῆ*, nomen proprium mul. *Εὐρυδαν*. Ex *εὐρύς*, ἑός, ὁ, *latus*, & *βία*, ας, ἡ, *vis*. θ. 239. 375. 931.

Εὐρυμέτωπος, α, ὁ, *latam frontem habens a μέτωπον*, α, τὸ, *frons*. Them. *ὀπτομαι*, *video*. α. 82. 291.

Εὐρυνόμη, nomen mul. θ. 358. 907.

Εὐρυοδείης, gen. Ion. *spatiofa*. ex *εὐρύς*, *εἶα*, *latus*, & *ὁδός*, *via*. *εὐρυόδειος*, ὁ, ἡ, & in f. g. etiam *εὐρυοδεία*, Ion. vero *εὐρυοδείη*. ε. 195. α. 464. θ. 119.

Εὐρύπα, *late sonans*, vocat. cal. ab *εὐρύοπης*, α, ὁ. Th. *ὄψ*, ὁ *πός*, ἡ, *υο*, & *εὐρύ*, *late*. Poëtica vocativus ponitur pro nominativo. Item accentus nominativi manet in vocativo. Alii scribunt *εὐρύοπα*. ε. 227. 237. 279.

Εὐρύο-

Εὐρύσπας, accusat. casus ab
εὐρύωψ, σπος, latum ha-
bens oculum, ab ὤψ. Th.
ὄπτομαι, video. §. 514.
884.

Εὐρύς, *latus*, εὐρείη, Ionice
pro εὐρείᾳ, εὐρύ. §. 45.
480.

Εὐρυδῆα, acc. pro Εὐρυδία,
Poëtice, ab Εὐρυδής,
έος, ὅ, nomen viri, cujus
robur longe lateque pa-
tet. α. 91.

Εὐρύστερος, qui habet latum
pectus, a σέρων, ε, τὸ,
pectus, & εὐρύς, εἷα, ὦ, la-
tus, α, um. §. 117.

Εὐρυτίων, nomen viri Εὐρυ-
τίωνα, acc. §. 293.

Εὐρώεντα, *amplam*, ab εὐ-
ρώεις, *squalidus*, ab εὐρώς,
ῶτος, ὅ, *caries*, *mucor*.
ε. 152. §. 731. 739.

Εὐρώπη, nomen proprium.
§. 357.

Εὖς, έος, ὅ, *bonus*. ε. 50.
α. 26.

Εὐσέφανος, *bene coronatus*,
ex εὖ & σέφω, *corono*, fut.
φω. ε. 298. α. 80. §. 978.

Εὐσφυρος, ὅ καὶ ἡ, cui est ele-
gans pedum forma, a
σφύρα, αι, ἡ, *malleus*,
hinc σφυρόν, ε, τὸ, *mal-
leolus*, it. *pes*, qui habet
pulchros talos. α. 16. 254.

Εὐσώτρε, *bene fabre facti*.

Epithet. ἀπήνης, *currus*.
α. 273. ὁ καὶ ἡ εὐσωτρος,
vel εὐσωτρος, *bene instru-
ctus σώτροις. σωτρον, τὸ, est
lignum orbiculare rotæ
radios in se continens.*

Th. σείω, *quatio*, *agita*.

Εὖτ', pro εὖτε sequente ἂν,
εὖτ' ἂν, *postquam*, adv.
temporis. ε. 179. 428. 596.

Εὐτέρπη, nomen mul. &
Musæ ab εὖ, *bene*, & τέρ-
πω, *delecto*. §. 77.

Εὐτρητος, *bene perforatus*,
poët. εὐτρητος, accipitur
& pro εὐρύτρητος, *lato ore
hians*. Th. τετράω, *per-
foro*, *terebro*, f. τρήσω.
§. 863.

Εὐτροχάλω, dat. ab εὐτρόχα-
λος, *bene currens*, æqua-
bilis, planus, a τροχάλος,
citius, *velox*. Th. τρέχω,
curro, f. τρέξω. p. δαδρά-
μηκα, α. 2. ἔδραμον, p. m.
δέδρομα. ε. 597. 804.

Εὐτροχος, *agilis*. ab εὖ & τρέ-
χω, *curro*. α. 463.

Εὐτυκτον, *bene fabricatam*.
Them. τεύχω, *fabricor*.
α. 136.

Εὐφρων, ονος, *hilaris*. Th.
φρήν, ενός, *mens*. ε. 773.

Εὐφρόναι, *poctes*, a nomin. ἡ
εὐφρόνη, *nox*, παρὰ τὸ εὐ-
φραίνεσθαι, *oblectari*. Th.
φρήν, *mens*. ε. 558.

- Εὐφροσύνη, ης, ἡ, lætitia. Th. Φρήν, mens. §. 909.
- Εὐχὰς, acc. pl. ab εὐχή, ἥς, ἡ, precatio. hinc & εὐχος, eos, τὸ, honor. Th. εὐχομαι, f. εὐξομαι, p. εὐγμαι. §. 419. 628.
- Εὐχομαι, precor, εὐχεσθαι, præf. inf. hinc εὐχωλέων, Ion. pro εὐχωλῶν, ab εὐχολῆ, idem quod εὐχή, precatio. Th. εὐχομαι, precor. α. 68. §. 463.
- Εὐώνυμος, ος, clara, quæ bene audiebat. Th. ὄνομα, ατος, nomen. §. 409.
- Εὐωχέων, convivans, lætus, præf. part. ab εὐωχέω. Th. εὐωχία, ἡ, convivium. α. 475.
- Ἐφ', pro ἐπὶ, præposit. in, super. ε. 161. α. 406. 458.
- Ἐφατ', pro ἔφατο, dixit, 3. sing. a. 2. med. ad formam ἑτάμην, ἔτατο, ἔτατο. ε. 59. 210. α. 368.
- Ἐφαινον, ostendebant, imperf. a φαίνω, f. Φανῶ, p. πῖφαγνα, aor. 2. ἔφανον, a. 1. ἔφηνα, f. 2. pass. φανήσομαι. §. 689.
- Ἐφασαν, dixerunt pro ἔφησαν, Dorice, 3. pl. aor. 2. verbi φημί. Vide ἔφατ'. §. 29.
- Ἐφειζόμενος, insidens, præf. part. ab ἔζομαι, sedeo, f. 2. ἐδάμα. ε. 581.
- Ἐφίπασσι, incolunt, 3. perf. plur. ab ἔπω, ἔπομαι, sequor. hinc ἐφίπασσα, præf. part. §. 366.
- Ἐφερον, es, ε, ferebant. Th. φέω, f. οἶσω, a. 1. ἤνεγνα. ε. 117. α. 342.
- Ἐφέσασαν, instabant, 3. pl. imperf. act. ab ἐφίστημι pro ἐφίστημι, insto, urgeo. fut. ἐπιστήσω, p. ἐφέσθηκα, a. 2. ἐπέστην. υ. 258.
- Ἐφετμῆς, genit. ab ἐφετμή, præceptum, ab ἐφίημι, immitto. Th. ἔω, mitto. ε. 299.
- Ἐφῆρμοσε, adaptavit, a. 1. ind. ab ἐφαρμόζω. Them. ἄρω; αρω. ε. 76.
- Ἐφίσαν, immittebant, 3. pl. imperf. ab ἔημι. Th. ἔω, mitto. α. 307.
- Ἐφίμερος, ος, ὁ, amabilis, ab ἔμερος, desiderium. Th. ἰμείρω, desidero. α. 15. §. 152.
- Ἐφώρας, ferebas, imperf. a φορέω, fero. Th. φέρω. Differunt proprie, φέρω, fero, & φορέω, gesto. ε. 38.
- Ἐφώρεον, ferebant, imperf. Dorice pro ἐφώραν, a φορέω. Th. φέρω. α. 293.
- Ἐφορμήσασθαι, aggredi. a. 2. m. inf. ab ὄρμω, impetu feror. hinc ἐφορμηθῆναι, a. 1.

- a. i. inf. Th. ὄρμη, impetus. α. 127.
- Ἐφράσαθ', cogitavit. a. i. m. ind. ἰφρασάτην, 3. dual. a. i. act. a φράζω, eloquor, cogito, consulto, fut. σω. ε. 85. 9. 892.
- Ἐχ', contine, pro ἔχε, præf. imperat. ab ἔχω, teneo, habeo. f. ἔζω. α. 95. 159.
- Ἐχάραττον, infrendebant. 3. pl. impetr. a χαράσσω, ζω, sculpo. α. 2. 5.
- Ἐχεσκε, pro ἔχε, imperf. Poëticum ab ἔχω. 9. 533.
- Ἐχέτλη, ης, ἡ, stiva, παρὰ τὸ ἔχεσθαι, quia manu tenetur. ε. 465.
- Ἐχέφρονες, pl. ab ἔχέφρων, vos, ὅ, cordatus. Th. φρόν, mens, & ἔχω, habeo. 9. 88.
- Ἐχθαιρη, oderit, præf. subj. ab ἔχθαιρω. Th. ἔχθος, eos, τὸ, odium. ε. 298.
- Ἐχθρὸς, hostis, ab ἔχθος, eos, τὸ, odium. ε. 340. 9. 766.
- Ἐχιδνα, vipera, in mascul. ἔχας, ιος, & Ἐχιδνα, nomen mul. 9. 297. 304.
- Ἐχόλας, ad iram commovit, a. i. ind. act. a χολόω. Th. χολή, bilis. ε. 568.
- Ἐχῶ, habeo, possum, habito. imperf. εἶχον, & Ion. vel Poëtica ἔχον, fut. ἔζω & σχήσω, p. ἔχηναι, a. 2.

- ἔχον, a. 2. subj. χῶ. præf. inf. ἔχεν, & Ion. ἐχέμεν. ε. 146. 205. 455. 9. 75.
- Ἐῷ, suo. dat. ab εἶς, ἡ, ὄν, suus, a, um. α. 385. θ. 464.
- Ἐὼν pro ὠ, ens. Ionica prothesis, ab εἶμι, sum. ε. 512. α. 73.
- Ἐωσφόρον, luciferum, ab ἔως, ὠ, ἡ, 4. simpl. ἠννορα, & φέρω, affero. phosphorus hinc dicitur. Th. est, ἡὼς, ὄος, ἔς, ἡ, αὐρορά, q. d. aurea aura. 9. 381.

Z.

- Ζαθέοιο, gen. Poëtice pro ζαθέα, a ζῷθεος, valde divinus, admirandus. ζῷ particula in compositione intendit significationem. Th. Θεός, Deus. 9. 6. 23. 192. 253.
- Ζαμένησε, aor. i. Ion. vires intendit. a ζαμενέω, quod est a ζαμενής, eos, vehemens, & hoc ex ζα, & μένος, eos, τὸ, robur. 9. 928.
- Ζειδωγος, fertilis, pro ζῆδωγος, ubertim proferens ad vitam sustentandam, ex ζῆ, quod ex ζῆν, & δῶγον, munus. ε. 117. 171.
- Ζευζῶ, ὄος, ἡ, nomen proprium mul. q. d. conjungans, a ζεύγνυμι, jungo. 9. 352.

Ζεύς, Jupiter, gen. Διός, Διτ, Δία, vocat. Ζεῦ. Dicitur & Ζήν, Ζηνός, Ζηνί, Ζήνα, & Dor. Ζάν, Ζανός, &c. ε. 8. 47. §. 47.

Ζεφύρειο, Gen. Poët. pro Ζεφύρῃ, Ζεφύρος, ex ζέω, ca-
leo, & φέρω, fero. Est
ventus humidus & cali-
dus, qui facit ut plantæ
germinent. §. 379. 870.

Ζηλοῖ, 3. sing. præf. a ζηλόω,
αμύλον. Th. ζήλος, li-
vor, invidia. ε. 23.

Ζηνός, genit. a Ζήν. Vide
Ζεύς, Jupiter. ε. 86. 243.
251.

Ζητεύης, quæras, præf. sub.
Poëtice pro ζητέω dicitur
ζητεύω. ε. 398.

Ζόφος, α, ο, caligo, inde Ζο-
φεροῖο, gen. Ion. a ζοφε-
ρός, ἄ, ο, caliginosus. α.
227. §. 814.

Ζυγός, jugum, in plurali
numero, ζυγά. Th. ζευ-
γνύω, f. ζεύξω, jungo. ε.
579. 813.

Ζῶε, vivebat, 3. sing. im-
perf. a ζῶω, Poëtice pro
ζάω, ζῶ. ζώεσκον, imperf.
Poët. pro ἔζων. ε. 90.
§. 606.

Ζῶη, vivat. (differt a ζῶῃ
vitæ). 3. sing. præf. subj.
Vide in Ζῶι. ε. 302.

Ζώνησι, dat. pl. pro ζώναις,
Ionic. ἰῶτα in fine est pa-
ragoge Ionica. a ζώνη, ἥ,
zona. Th. ζωνύω, fut.
ζώσω, cingo. α. 233.

Ζωός, ζῶῃ, ζῶόν, vivus, α, ι, ι, ι.
ζῶῃσιν pro ζῶαῖς, Ion. dat.
pl. Th. ζάω, vivo. α. 157.
194. 244.

Ζῶσε, α. ι. Ion. cinxit, pro
ἔζωσε, a ζώννυμι, cingo.
ζῶσαντο, cinxerunt se,
3. pl. α. ι. med. pro ἔζω-
σαντο. ε. 72. 343. §. 573.

H.

H' Art. præpos. ut ὁ, ἡ,
τό, hic, hæc, hoc. ε. 13.
14. 210. &c.

H, art. postp. ut ὅς, ἣ, ὅ,
qui, quæ, quod. ε. 277.
α. 4. §. 262.

H', cui, quatenus. ε. 136.
α. 85. §. 430.

H, sequente μὲν, profecto,
tamen, adverb. α. 103.

H, erat, 3. imperf. ab εἰμι,
sum. α. 11. 201.

Hx', dixit, & ἦ pro φῆ, φῆ
pro φη, duplex aphære-
sis. aor. 2. ind. a φημι,
dico.

H, aut. ε. 173. §. 6. 35.

Hḡη, ἥ, pubes. ab Hebr.
Ebh, viror. quod flos est
in arbore revirescente,
id

id pubes in homine est,
& Ἡ6η, Dea pubertatis.
ε. 131. 9. 17. 930.

Ἡβήσας, annos pubertatis
attigisset, 3. sing. aor. μ.
Æol. opt. ab ἡβᾶω, ῶ, &
Poëtice, ἡβῶω. Th. ἡβῆ,
ης, ἡ, pubes. ε. 131.

Ἡβῶη, 3. sing. præf. act.
opt. Attice, communiter,
ἡβῶσιμι, ῶμι, Attice, ἡβῶ-
ην, η, η, ab ἡβᾶω, f. ἡσω,
pubesco. ε. 696.

Ἡγάγετο, duxit, 3. sing.
a. 2. med. (pro ἡγετο, est
ἡγάγετο per Atticam re-
duplicationem) ἡγάγετ',
pro ἡγάγετο, duxit. verb.
ἄγω, duco, f. ἄξω, p. ἡχα.
aor. 1. ἡξᾶ. aor. 2. ἡγον, &
Att. ἡγαγον. 9. 266. 901.

Ἡγαθήη, divina, ἡγάδιος,
q. d. ἄγαν θεῖος. Th. θεός,
Deus. 9. 499.

Ἡγε, a. 2. act. ind. abduxit.
Attice ἡγαγε, ab ἄγω, f.
ἄξω. 9. 994.

Ἡγεμονεύω, præf. ind. præeo,
sum dux. Th. ἡγέομαι,
f. ἡγήσομαι, duco. 9. 387.

Ἡγέρεθοντο, congregaban-
tur, 3. pl. imperf. pass.
indicat. ab ἀγέρεθομαι,
Poëtice pro ἀγέρομαι,
congregor, hinc imper.
ἡγείρετο. α. 475. Them.
ἡγείρω, congreco, f. εἰρῶ,
p. ἡγεῖρα. α. 184. 473. 475.

Ἡγῆτ', 3. sing. præf. med.
subj. pro ἡγῆται, præ-
veniat (pro προηγῆτο) si
precibus te antevertat.
præt. pass. ἡγημαί. ε. 710.

Ἡγνοίησε, ignoravit, aor. 1.
act. ab ἀγνοίω, Poëtice
ἀγνοιέω, ex α, & νόος, νᾶς,
mens. 9. 551.

Ἡγοντ', pro ἡγοντο, ducen-
bant, 3. sing. imperf.
med. ab ἄγω. Vide ἡγά-
γετο. α. 274.

Ἡδέ, ε. 22. tum ἡδ', pro
ἡδὲ. ε. 316. 381.

Ἡδεῖα, f. g. ab ἡδύς, suavis,
neut. ἡδύ. Comp. ἡδίων,
Superl. ἡδίστος. 9. 40.

Ἡδῆ, adverb. super, tum.
ε. 37. α. 172. At ἡδῆ, novit,
pro ἡδε.

Ἡδύεπαι, suaviloqua, ab
ἡδύ, suave, & ἔπω, dico.
9. 965.

Ἡε, aut, pro ἡ. ε. 207.
α. 345.

Ἡέλιος, sol, Poëtice, pro
ἥλιος, Hebr. El, splendor.
Græc. ἥλη, German. hell.
ἡελίοιο, Ion. pro ἡελία.
ε. 154. 524.

Ἡεν, erat scil. licitum, pro
ἦν, ἦς, ἦ. Poëtice, ἦα, ἦας,
ἦε, ab εἶμι, sum. α. 15. 22.

Ἡέρι, dat. pro αἰέρι, aëre, ca-
ligine, in mascul. genere
aër, sed in f. g. caligo.

Th. αἴρ, αἴρος, ὁ, aër.
ε. 124. §. 9.

Ἡεροσδί, *obscurus*, ab ἡεροσ
δῆς, ἑος, ὁ καὶ ἦ, *obscurus*,
ab ἡήρ, ἡέρος, pro αἴρ,
apud Poëtas, pro caligine
& tenebris, & εἶδος, *for-*
ma. Th. εἶδω, *video*. θ. 352.

Ἡέροσι, *tenebrosus*, ἡερόεν-
τος, ab ἡήρ, pro αἴρ, αἴρος,
ὁ, aër. §. 119. 294. 807.

Ἡθεα, *mores*, acc. pl. ut &
ἡθε', *domicilia*, ἡθεσι, *ha-*
bitaculis. ε. 166. 523. θ. 66.

Ἡθεῖος, *patruus*. ἡθεῖ, *vocat.*
pro ἡθεῖε, a θεῖος, *patruus*.
Th. Θεός, *Deus*. α. 103.

Ἡθος, *eos*, τὸ, *mores*, ἐπὶ κλο-
πον ἡθος, *furaces mores*.
ε. 67.

Ἡθελον, *volebant*, imperf.
ab ἡθέλω, *volo*, θέλω,
idem, f. θελήσω. p. τεθέ-
ληκα. ε. 135.

Ἡόνη, *nomen mul.* §. 255.

Ἡσαν, *incedebant*, 3. pl.
plusq. ab ἦσαν. Alii vo-
lunt esse 3. pl. imperf.
pro ἴσαν, quia π initio ali-
quando abundat. Sunt
qui volunt esse 3. perf.
pl. aor. i. inusitat. εἶσαν,
& Poëtice, ἡῖσαν. Them.
εἶμι, *eo*. α. 170.

Ἡκε, *immitit*, 3. sing. a. i.
aor. ab ἡμι, *mitto*. α. 343.
§. 669.

Ἡλασα, *percussit*, aor. i. aor.
ab ἡλαύνω, f. ἡλάσω, a. i.
ἡλασ', pro ἡλασε, *vulne-*
ravit, p. ἡλακα. α. 363.
419. §. 291.

Ἡλέκτρη, *nomen mul.* §. 266.

Ἡλεκτρώνη, *nomen mul.*
α. 86.

Ἡλεκτρύων, *nomen viri*. α. 3. 82.

Ἡλεκτρος, α, ἦ, & ἡλεκτρον, α,
τὸ, *electrum*, a λέκτρον,
lectus. Th. λέγομαι, *cu-*
bo. α. 142.

Ἡηλαντο, 3. pl. imperf.
pass. ab ἄλλημι, *erro*, *va-*
gor. Attica reduplica-
tione, pro ἡλαντο. Th.
ἀλλόομαι, ὤμαι, *vagor*.
Alii volunt esse pl. perf.
pass. per Atticam redup-
licationem ab ἡλαύνω,
f. ἡλάσω, in pl. perf. ἡηλά-
μην, σο, το, & cum au-
gmento temporali in pl.
ἡῆλαντο, *discurrabant*,
α. 143.

Ἡλθε, *venit*, a. 2. Vide ἡλ-
θεν. ε. 633. α. 81. §. 404.

Ἡλιβότοιο, *gen. Ion.* ab ἡ-
λίβατος, α, ὁ, ἦ, tam al-
tus locus, ut Soli uni sit
pervius, ab ἥλιος, *sol*.
Æol. ἡλιος, & βαίνω, *eo*.
θ. 422. 483.

Ἡλιτεν, *peccavit*, a. 2. aor.
ab ἁλιτεύω, vel ἁλείτω,
ἡλιτον, ες, ε. α. 80.

Ἡλυ-

- Ἡλυθάμην, *venimus*, præter.
med. ab ἔρχομαι. Vide
ἥλυθεν. §. 660.
- Ἡλυθεν, *venit*, a. 2. & per
syncopen ἥλθεν, ab ἔρχο-
μαι, venio, f. ἐλεύσομαι,
p. m. ἥλυθα, a. 2. m. ἐλ-
θόμεν. α. 2. 435.
- Ἡμαθίων, *ωνος*, nomen re-
gis. §. 985.
- Ἡμαθίεντος, *arenosi*, genit.
ab ἡμαθός, Ion. pro ἁ-
μαθός, εντος. Idem quod
ψαμαθώδης, arenosus.
Th. ψάμμος, & ἡ, arena.
α. 360.
- Ἡμαρ, *dies*. gen. ἡματος,
ἡματι. hinc ἡματίας, di-
urnus. Th. ἡμέρα, ας, ἡ,
dies. ε. 174. 417. 776.
§. 597.
- Ἡμεῖς, imperf. augmen-
tum Atticum, sic ἡβελή-
θην, pro ἐβελήθην, α μέλ-
λω, futurus sum, f. μελή-
σομαι. §. 478. 888.
- Ἡμεῖς, ἔ, sequente plerum-
que, ἡδέ, ἔ. ε. 337.
- Ἡμενον, part. præf. ab ἥμαι,
sedeo. ε. 478. 499.
- Ἡμέρη, Ionice pro ἡμέρα,
dies. ε. 102. 820. 823.
- Ἡμερόποιτος, & qui tota die
dormit, epitheton furis,
ab ἡμέρα. *dies*, & ποίτη,
ης, ἡ, *lectus*. ε. 603.
- Ἡμέτερον, *nostrum*, ἡμετέ-
ρον, ἡμετέροις, dat. plur.
Ionic. Them. ἐγὼ, ego.
ε. 296. α. 367.
- Ἡμῆτε, aor. i. ind. act. ab
ἁμαίω, *meto*, fut. ἥσω, p.
ἡμῆκα, hic per tmesin,
pro ἀπῆμῆσι. §. 181.
- Ἡμίθεοι, *semidei*, ab ἡμι-
σος, εος, *dimidius*, & θεός,
Deus. ε. 159.
- Ἡμίονος, genit. pl. ἡμίο-
νοις, dat. pl. ab ἡμίονος,
& ὁ, καὶ ἡ, *mulus*, q. d.
semiasinus, ab ἡμισος,
dimidius, & ὄνος, & ἄσιμνος.
ε. 46. 605.
- Ἡμισυ, *dimidium*, in masc.
ἡμισυς, in f. ἡμίση. ε. 40.
§. 299.
- Ἡμος, *quando*. adv. ε. 418.
- Ἡμων, *metebant*, 3. pl. im-
perf. act. ab ἁμαίω, *meto*,
f. ἥσω. α. 288.
- Ἡν, *erat*, 3. perf. imperf. ab
εἶμι, *sum*. ε. 149. α. 178.
- Ἡν, *quam*, acc. ab ὅς, ἡ, ὅ.
α. 93. 408. §. 409.
- Ἡν, *si*, pro ἄν: ἄν vero per
aphæresin, pro ἰάν. ε. 399.
- Ἡνία, ας, ἡ, *habena*, item τὸ
ἡνίον. α. 95.
- Ἡνίοχη, nomen mul. *agita-
trix*. α. 83. ἡνίοχος. α. 323.
- Ἡνίοχος, &, *auriga*, q. d. τὴν
ἡνίαν ἔχων, qui manu ha-
benas tenet, equosque
quolibet inflectit. α. 323.

Ἡσυχίας, fortitudinis, gen.
ab ἡσυχία, idem quod ἀν-
δρεία. Them. ἀνὴρ, vir.
§. 516.

Ἡντινα, quam, acc. ab ἥτις,
ὅτις, ὅτι, gen. ἥτινος, ἥτι-
νος. ε. 761.

Ἡνωγε, jussit, imperf. vel
prat. med. ab ἀνώγω, ju-
beo. ἥνωξ', pro ἥνωξε, jus-
sit, a. i. act. fut. ἀνώξω.
ε. 68. α. 479.

Ἡς, gen. ab ἥς, αὐτοῖα.
Vide in ἥς. ε. 722. 819.

Ἡπαρ, αἶος, τὸ, jecur. §. 523.

Ἡπείρος, ἡπείροιο, pro α, ἡ,
Epirus, terra continens.
ε. 622. §. 189.

Ἡπατα. Poëtice, pro ἔπα-
τα, deinde, ex ἐπί, & εἴτω,
postea. ε. 290. §. 405.

Ἡπειροπέυσας, part. a. i. act.
qui decipit. ab ἡπειροπεύω,
decipio, q. d. ἀπείρω ἐπί,
infinite vocibus im-
postores sunt verbosi. Th.
ὁψ, ὁπός, ἡ, vox. ε. 55.

Ἡπιος, α, placidus. ε. 785.
§. 235.

Ἡπ, profecto. α. 92.

Ἡπυον, imperf. clamabant,
ἀπύω, f. ὑπώ, sono. α. 3. 6.

Ἡρακλῆς, ἦος, ἥϊ, Hercules,
propter carminis dimen-
sionem legendum est hic,
τὸ ἡρακλῆϊ, tanquam ἡ-
ρακλῆϊ, hinc ἡρακληεῖν,
Herculeia. Th. κλειώ, ce-

lebro. α. 74. 115. 448. §.
318. 332.

Ἡρακον, imperf. proscinde-
bant, ab ἡράκω, scindo,
f. ξω. α. 287.

Ἡρείσαστο, sustinuit se, a. i.
med. ab ἡρείδω, fut. εἰσω,
fulcio. α. 362.

Ἡρεν, pro θῆρεν, Dorice,
venabantur, a θηρεύω,
venor. Them. θῆρ. Alii
scribunt ἥρεν, imperf.
Doric. esse, pro ἥραν, ab
αἰρέω, capio. f. ἥσω, p. ἥ-
ρηκα, imperf. ἥρεον, ἥραν,
a. 2. εἴλω. α. 302.

Ἡρη, Juno, pro ἥρα, Ionice.
ἥρα vero videtur per me-
tathesin dici pro ἀῆρ. §.
314.

Ἡργένεια, mane genita,
proprie, vere nata. Me-
taph. ver ad annum se
habet, sicut matutinum
tempus ad diem. θ. 381.

Ἡρίανος, nom. fluvii. θ. 338.

Ἡρίσεν, contendit, a. i. act.
ab ἡρίζω, rixor. fut. ἰσω.
Th. ἔρις, ἰδος, ἡ, conten-
tio. θ. 928.

Ἡρίπε. aor. 2. ind. cecidit.
Th. ἡρίπω, f. ψω, evertō.
α. 421.

Ἡρπασεν, rapuit, a. i. ind.
ab ἡρπάζω, rapio, f. σω,
& Dor. ξω, p. ἡρπακα. a. 2.
pass. ἡρπάγην. p. m. ἡρ-
παγα. θ. 914.

Ἡρυον,

*Hρον, *hauriebant*, imperf.
ab αῤύω, f. ὤω. α. 301.

*Hρχε, *ducebat*, imperf. ab
ἀρχω, f. ἔω. α. 26.

*Hρως, *heros*, ὁ, heros. α. 37.

*H, *sua*, gen. ab οἱ, ἡ, οὐ, *suus*,
α. μῆ, ἡς παρὰ μητρὸς, *a sua*
matre. α. 18. 40.

*Hσαν, *erant* 3. pl. imperf. ab
εἰμι, *sum*. ε. III. α. 20.

*Hσην, pro ἦτην, per pleona-
simum τῶσ. est 2. dual. im-
perf. ab εἰμι, *sum*. α. 50.

*Hθα, *fuiſti*, 2. sing. imperf.
ab εἰμι, *ἦ* est paragoge
Æolica. α. 119.

*Hδιον, imperf. *edebant*.
ἥδιον, *comedebat*, ab ἔδιω,
edo, f. ἔω, p. ἥδινα. Th.
ἔδιω, *edo*. ε. 146.

*Holodon, nomen autoris ex
ἡσιν, *aus*, ἡ, *delectatio*, &
ὁδὸς, *via*. q. d. *via delecta-*
tionis. Facetus comes est
in *via* pro vehiculo. ἦ. 22.

*Hs, pro ὧς, *quibus*, Ionice,
ab ἡ, *quæ*. ἦ. 904.

ἦσιν, *ſuis*, pro αἰς, ab οἱ, ἡ, οὐ,
ſuis. ε. 47.

*Hσιν, *ſint*. 3. sing. præſ. subj.
pro ἦ. σιν est paragoge
Poëtica, ab εἰμι *sum*; sic
Homerus ἔθελῃσιν, pro
ἔθελῃ, ἔλινδ. α. 408.

*Hσάζοντο, 3. plur. imperf.
ab ἀσπάζομαι, f. σομαι,
amplector. α. 84.

*Hσσον, Attice, ἥτρον, *minus*,
ab ἡσσων, *ovos*, *minor*. a
positivo μικρὸς, *parvus*,
caret superl. ἦ. 426.

*Hσο, Poëtice pro ἥτο, *ſede-*
bat, 3. sing. imperf. ab
ἥμαι, *ſedeo*. α. 214.

*Hτυχοι, *quieti*, ab ἡουχος,
quietus. ε. 119. ἦ. 753.

*Hτε, *hæcque*, ἡ, est articul.
præpoſ. accentum habet
ob ſeq. dict. encliticam
τε. ſic & ἦτ'. ε. 20. 316.

*Hτι, *vere*, *certe*, adv. α. 79.

*Hτις, *quæ*, ὅς, ὅ, τι. Vide
ἥτινα. ε. 404. 698.

*Hτοι, *ſive*, ſeu. Th. ἡ, aut. ε.
165. α. 413. ἦ. 1004.

*Hτορ, τὸ, cor. ε. 358. α. 429.

*Hύκομος, *pulchricoma*, ge-
nit. ἡνκόμω, & εὐκόμω.
Poëtice ἡνκόμοιο, ex εὐ &
κόμη, *ης*, ἡ, *coma*. ε. 164.
ἦ. 625.

*Hὺν, accus. ab ἡὺς, *bonus*.
Th. εὖς, ἑός, ὁ, *bonus*. ἦ.
817.

Hῦζετο, 3. sing. imperf. paſſ.
ab αὖζομαι, pro αἰζάνο-
μαι, *augeo*, perf. ἡῦζομαι,
a. i. paſſ. ἡνζήθη. f. i. med.
αὖζήσομαι. Th. αἰζώ, *au-*
geo. ἦ. 493.

*Hφαιστος, ε, ὁ, *Vulcanus*, ſic
dicitur, ab ἄπτω, *accen-*
do, & αἰσίνω, *deſtruo*, fa-

brorum metallicorum
Deus. α. 319. 244.

Ἦχᾱ, 3. person. præf. act.
verb. ἤχῃω, f. ἤσω, ἡσπο.

Th. ἦχος, α, sonus. β. 42.

Ἠχίτα, pro ἡχήτα, vocati-
vus, ab ἡχῆτης, α, ὁ, ca-
porus. Th. ἦχος, α, ὁ, so-
nus, unde ἡχή, fragor. ε.
580. α. 438.

Ἠχῆαις, εντος, ἑ, sonorus, ab
ἦχος, sonus. β. 767.

Ἠχθῆρε, α. i. act. ab ἐχθαί-
ρω, odio prosequor. f. ρω.
p. ἥχθαρηα. Th. ἐχθρος,
εως, τὸ, odium. β. 138.

Ἠχθοντο, 3. pl. imperf. ab
ἐχθόμην, succenseo, f.
ἐσθμαι, vel ἥσομαι. Th.
ἄχθρος, εως, τὸ, pondus.
β. 155.

Ἠχῶ, ὅος, ἔς, ἡ, sonus reci-
procus, Echo, ab ἦχος,
sonus. α. 279. 348.

Ἠῶς, ὅος, ἔς, ἡ, αὐτορα, ας.
ἡῶα, ἡῶ, ἐπ' ἡῶ, circa au-
roram, & ἡῶθ', αὐρο-
ρανque, pro ἡῶτε, vel
ἡῶτε. ε. 548. β. 18. 372.
ἡοῖος, matutinus. ε. 546.

Θ.

Θ, pro τε, ε. 554. α. 109.

Θαλαμήϊα δᾶρα, ligna
thalamo vel ædibus stru-
endis apta. Them. θάλα-
μοι, α, ἑ, thalamus. ε. 805.

Θαλήη, nomen mul. (pro
Θαλία, ας, ἡ, Ion.) α θάλλω,
vireo. β. 245.

Θαλίαι, convivium, θαλίησι,
dat. pl. Ion. Th. θάλλω,
vireo. ε. 115. 229. β. 65.

Θάλασσα, ης, ἡ, mare. ε. 163.

Θάλαα, nomen Musæ, ut
Poëtæ finxerunt. ε. 740.
β. 77.

Θαλερός, ἡ, ὄν, in flore exi-
stens, α θάλλω, f. λῶ, flo-
reo, vireo. β. 138. 946.
999.

Θάλλασιν, florent, præf. ind.
α θάλλω, f. αλῶ, vireo, flo-
reo. ε. 234. θάλλοντα, flo-
rentem. ε. 171.

Θαλφθαίς, calefactus, α. i.
part. pass. α θάλλω, f. ψω.
β. 864.

Θαμά, frequenter, crebro,
adv. ε. 360.

Θάνατοι, α, & θανάτοιο, Ion.
mors. Th. θνήσκω, f. θανᾶ-
μαι, morior. ε. 153. 354.

Θανᾶν, mori, α. 2. inf. θάνοιο,
α 2. opt. med. α θνήσκω,
morior. f. 2. θανᾶμαι, f. i.
med. θνήξομαι. p. τέθηκα.
α. 2. ἔθανον, p. m. τέθναα. ε.
173. 376.

Θάπτειν, sepelivit, imperf.
Ion. verbi θάπτω, sepelio,
f. ψω, p. τέταφα, aor. 2.
ἔταφον, præf. med. τέθη-
κα. α. 472.

Θάρ-

Θάρσος, εος, τὸ, animi præsentia (*fiducia*) θράσος, *audacia*. Hinc θαρσήσας, a. i. part. verb. θαρσέω, *fiduciam habeo*. ε. 317. θ. 168.

Θαρσύνω, f. υνῶ, fiduciam affero. θαρσύνεσ' pro θαρσύνεσθαι, præf. part. Th. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*. α. 26. θ. 163.

Θάσσον, *celerius*, comparat. pro τάχιον, ex ταχύς, *celer*. α. 95.

Θαῦμα, τὸ, *res mira*. θαῦμα ἰδέσθαι, *mirum visu*. Th. θαυμάζω, f. σω, *miror*. α. 140. 224. θ. 834.

Θαύμαντος, genit. a θαύμας, αντος, ὅ, *nomen viri*. θ. 237. 265.

Θεά, ας, Dea. θεῶν, gen. Dor. pl. num. & θεαίων, Æolice. α. 338. θ. 41. 103.

Θεε, imperf. pro ἔθειε, *ferabatur*, a θέω, αἰνέω, f. θεύσομαι. α. 224.

Θεῆς, Ionice pro θεᾶϊ, *Deabus*. Vide θεά. ε. 62.

Θεητός, ἔ, ὅ, cum admiratione spectandus. a θεέω, cum admiratione specto. Th. θεάομαι, *specto, contemplor*. f. αἰσομαι, Ionice, ἥσομαι.

Θᾶ', *patruæ*, voc. a θᾶος. α. 103.

Θᾶν, *nomen mul. & θείην*, divinam, Ionice pro θείαν, a θᾶος, α, ον, adj. Th. Θεός, Deus. θ. 32. 135. 371.

Θᾶν, 3. perf. præf. sub. ponat, h. e. *faciat*, more Hebræorum, a θέω, pono, pro quo Poëtæ θείω, sicut pro πνέω πνέω, vel est aor. 2. Poët. pro θῆ, a τίθημι, pono, a. 2. ἔθην. ε. 554.

Θᾶνα, a. 2. act. infin. a τίθημι, pono. f. θήσω, a. 2. ἔθην. ε. 813.

Θᾶος, *divinus*, gen. ε, vel Ion. θείοιο. α. 138.

Θέλεσα, *volens*, præf. part. f. g. a θέλω, f. ἤσω. θ. 446.

Θεμέθλοις, dat. pl. a θέμεθλον, idem quod θέμηλον, *fundamentum*. θ. 816.

Θέμεν, *ponere*, Ion. pro θᾶνα, a. 2. inf. a τίθημι, pono. ε. 61.

Θέμις, ιςος, vel ἰδος, ἡ, *jus*, acc. θέμιν. Θεμισέων gen. pl. pro θεμίσων. Ionismus enim ille non habet locum in Genitiv. declin. 5. simplicium, nisi dicamus, θεμισέων esse a θεμισῇ, ἡς. θεμισός, ἡ, ὄν, *legibus consentaneus*. ε. 136. θ. 235. Est & θέμις, *nomen Dex.* θ. 16.

Θεμισονόην, *nomen mul. quæ sapit ex legibus*. α. 356.

Θεμ.

Θεμισώ, ὄος, ἡ, nomen mul.
 §. 261.

Θεσπής, forma Deum refe-
 rens. ex θεός, & ἄδος, for-
 μα. Th. ἄδω, video. §.
 350.

Θεόδοτα, divinitus data, a
 δίδωμι, do. ε. 318.

Θεός, Deus, gen. Θεῶ & Θεοῖο.
 Ion. υ. 415. dat. pl. Ion.
 Θεοῖσι, Θεοῖσιν. ε. 334. α. 28.
 Θεόφιν, adverb. ex Deo.
 §. 871.

Θεραπεύαν, præf. inf. act. a
 θεραπεύω, famulor, ser-
 vio. f. εὐσω. Th. Θεράπων,
 οντος, ὁ, minister. ε. 134.

Θεράπων, οντος, ὁ, minister,
 famulus. §. 100.

Θέρως, Θέρους, τὸ, aestas. ε. 500.
 501.

Θερμός, ᾧ, ὁ καὶ ἡ, calidus.
 Th. Θέρω, f. Θερῶ, & Æol.
 Θέρσω, calefacio. §. 696.

Θέδαι, α. 2. med. infin. a τί-
 θημι, pono. ε. 23. 430.

Θέσκελα, divina, per synco-
 pen pro θεοείκελον, Deo si-
 milia, ex θεός, & ἄκω, si-
 milis sum. α. 34.

Θεσπεσία, ἡ, divina, a Θεσπέ-
 σιος, ὁ καὶ ἡ, divinus. Th.
 Θεσπις, ιως, ὁ, ἡ, vaticinus.
 α. 383.

Θέρις, nomen mul. §. 244.

Θέτο, fecit, & Θετ' pro ἔθε-
 το. ab ἑθέμην. α. 2. med.

verbi τίθημι, pono. θ. 886.
 953.

Θεόντων, gen. pl. part. Alii
 θεόντων, a θέω, curro. At
 illi a θεάω, exhibeo me vi-
 dendum. α. 145.

Θήβη, ἡ, nomen urbis Θήβης,
 &c. α. 49. 105. θ. 978.

Θηβαγηνής, ἑός, ὁ, ex urbe
 Thebarum oriundus, a
 γαίνομαι, nascor. θ. 530.

Θήγαι, acuit. 3. pers. præf.
 ind. a θήγω, f. ζῶ, acuo. α.
 388.

Θητόν, mirandum. a θηέο-
 μαί. Th. Θεάομαι, ᾧμαι,
 specto. Θηήσονται, suspi-
 cent, f. 1. a θηέομαι. ε. 480.
 §. 31.

Θήκαν, α. 1. ind. Θήκατο. α. 1.
 med. verbi τίθημι, pono. f.
 θέσω, α. 1. ἔθηκα. α. 2. ἔθην.
 α. 465.

Θήλυς, εος, ὁ vel ἡ, fæmine-
 us. Θήλαια, fæmina. §.
 667. Θηλυτέρων. gen. Æol.
 a θηλυτέρη, comparat. a
 Th. Θήλυς, αα, fæmineus.
 α. 4. 395.

Θησαυρός, ᾧ, ὁ, thesaurus.
 ε. 717.

Θήρ, ρός, ὁ, fera, in pl. Θῆρες,
 dat. Θηροῖ. ε. 275. 510.

Θηρευτῆς, pro Θηρευταῖς, dat.
 pl. Poët. a θηρευτής, vena-
 tor. Θηρευταί, in pl. a θη-
 ρεύω,

ρύνω, *venor*. Th. θῆρ, *fera*. α. 303. 388.

Θησία, acc. a θησεύς, nomen viri. α. 182.

Θῆτ', pro θῆτα, accus. sing. *servum*, a θῆς, θητός, ὁ, *servus*, θῆσσα, ης, ἡ, *ancilla*. ι. 600.

Θνήσκον, *moriebantur*, pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. verbi θνήσκω, *morior*. Vide in θανῶν, ι. 116.

Θνητός, ἄ, ὁ, *mortalis*, θνητῇ, θνητοῖσι, a θνήσκω, *morior*. ι. 88. 103. α. 73.

Θόη, nomen propr. θ. 354.

Θοίρη, ης, ἡ, *epulum*. hinc θοινάω, *epulor*. α. 114.

Θοός, ἄ, ὁ, *celer*. α. 97.

Θόρε, *defiliit*, a. 2. act. a θορέω, vel θόρω, *salio*. α. 392.

Θόρον, *defiliunt*, imperf. pro ἔθορον, a θόρω, *salio*. α. 370.

Θοῶς, adverb. *celeriter*. Th. θοός, ἄ, ὁ, *celer*. α. 418.

Θρασῆα, f. gen. a θρασὺς, *audax*. Them. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*. α. 263.

Θρασυκαρδίας, *audaci præditus corde*. a θρασὺς, *audax*, hoc a θάρσος, εος, *fiducia*, & καρδία, ας, ἡ, *cor*. α. 448.

Θρεπτήρια, *educationis præmia*. Th. τρέφω, f. θρέψα, *alo*. ι. 186.

Θρέφθη, a. i. pass. Ion. a τρέφω, *alo*. f. ψω, p. φα. a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτραφα, hinc & θρέψασα, a. i. part. θρέψε, pro ἔθρεψε, a. i. θ. 298. 314. 328.

Θρηκίς, gen. a θρηῆκος, *Thracius*, a θρηξ, ηκός, *Thrax*, nom. gentile. ι. 551.

Θρήκη, ης, ἡ, *Thracia*, nomen regionis. ι. 505.

Θυγάτηρ, ἡ, *filia*, acc. θυγατέρα, & θύγατρα *Poëtice*. vocat. ἡ θύγατερ. a. 3. θ. 265. 346.

Θυε, *astuabat*, imperf. Ion. a θυώ, *maſto*, & impetu feror. θ. 848.

Θύδα, ης, ἡ, *procella*. ι. 549. α. 345. θ. 742.

Θύεσαι, *victimis*, dat. pl. Ion. a θύος, εος, τὸ, *victimæ*, a θυώ, *immolo*. ι. 336.

Θυήας, εντος, *redolens*, ὁ, a Them. θυώ, f. ύσω, *maſto*. θ. 558.

Θυμαλγία, & θυμαλγί', accus. a θυμαλγής, *afferens dolorem in animo*, ex θυμός, *animus*, & ἄλγος, εος, *dolor*. θ. 629.

Θυμήνασαι, a. i. part. f. g. pl. *succensentes*. a θυμαίνω, *irascor*, f. θυμανῶ, a. i. act. ἐθύμηναι, hinc part. a. i. act. θυμήναι, ασα, αν. Them.

Thēm. θυμός, ira. α.
267.

Θυμοβορέων, præf. inf. a θυ-
μοβόρεω, animum exedo
tristitia, ex θυμός, ani-
mus, & βορέα, pabulum,
cscā. ε. 797.

Θυμολέοντα, acc. sing. a θυ-
μολέω, leonino animo
præditus, ex θυμός, ani-
mus, & λέων, oncos, leo. θ.
1007.

Θυμοφθόρον, acc. a θυμοφθό-
ρος, animum labefactans,
ex θυμός animus, & φθά-
ρω, corrumpo. Th. φθέω,
corrumpo. ε. 715.

Θυμὸς, ἄ, ὅ, animus, ira. ε.
379.

Θύων, furens, part. præf. act.
g. n. a θύω, μάττο, cum
impetu feror. ε. 618.
θ. 131.

Θύραζε, adv. foras, διερχέ-
foris, adv. aut dativus
adverbialiter positus a
θύρα, janua. ε. 97. 363.

Θύσανοι, οἱ, villi seu modi;
quales dependent a cru-
menis, simbrizæ α. 225.

Θύων, præf. part. a θύω, sa-
crifico, sumitur & θύω,
pro ὄρμῃ, impetu quo-
dam feror: it. fitro. hinc
μεθύω, q. d. μετὰ τὸ θύαν.
a sacrificiis enim sole-
bant epulari. θ. 199.

Θῶκον, acc. a θῶκος, &, sedile,
pro θάκος, eos, τὸ, a θαάσ-
σω, sedeo. Th. θοός, ἄ, ὅ,
celer. ε. 491. 572.

Θῶμισυ pro τὸ ἥμισυ, me-
dium. ε. 557.

Θώρηκα, thoracem, acc. pro
θώρηκα, Ion. a θώραξ, ακος,
ὅ, Ionice mutatur α in η,
θώρηξ, pectus: unde θωρήσ-
σω, ζω, pectus armis seu
lorica munio, per syn.
speciei αρμο, θωρήσσον-
ται, armantur, præf. ind.
α. 24. θ. 431.

Θωῦτα, nom. pl. θωῦτὰ ἔργα,
admiranda opera, θύω-
μα, Ionice, idem est quod
θαῦμα, & hinc θωῦτα, pro
θαυμαστά, Ion. Th. θυ-
μίζω, f. άσω, miror. α. 165.

I.

Ἰάλλον, volitabant, 3. pl.
imperf. pro præf. enal-
lage temporis, ab ἰάλλω.
mitto, volo, f. αλῶ. θ.
269.

Ἰάισρα, ας, ἡ, nomen mul.
ex ἰ-, sola, & ἀνὴρ, quæ
sola animo virum imita-
tur. θ. 356.

Ἰάνθη, nomen mul. ab
ἰάνω, calefacio. item,
exhilaro, lætitia persua-
do. θ. 349.

Ἰαπεροῖο, gen. Ionic. ab
Ἰαπε-

- Ἰαπετός, nomen viri, ab ἰάπτω, mitto, it. *maledictis laceſſo*. Ἰαπετιονίδης, voc. casus ab Ἰαπετιονίδης, filius Japeti. α. 54. β. 528.
- Ἰασίω, dat. nomen viri ab ἰάω, f. ἰάσω. β. 970.
- Ἰαχε, & ἰάχεσκε, 3. sing. imperf. activ. verb. ἰάχω, vociferor, clamo, hinc in part. ἰάχων, ὄντος, hinc ἰαχή, clamor. α. 232. 441. β. 69.
- Ἰδαυλκός, ἔ, ἦ, nomen urbis. α. 380. 474.
- Ἰδάλιμος, sudorificus. ab ἰδός ἰδός, τὸ, sudor, idem quod ἰδρῶς, ὤτος, ὁ. ε. 413.
- Ἰδέ, a. 2. act. imperat. ab ἰδῶ, video, f. ἰδομαι, a. 2. ἰδόν, & ἰδύν, in part. ἰδών, ὄντος, & ἰδέσθ' pro ἰδέσθαι. α. 445.
- Ἰδέ, idem quod ἠδέ, εἶ, atque. α. 19. θ. 19.
- Ἰδέα, αἴτη, dat. sing. ab ἰδός, εἶ, τὸ, sudor. α. 397.
- Ἰδύν, a. 2. act. infin. ἰδέσθαι, a. 2. med. infinit. ab ἰδῶ, video. Vide ἰδέ. α. 176. 224.
- Ἰδης, gen. ἦ Ἰδης, mons Cretae, sic dictus, quod ex eo longe lateque licuerit circumſpicere. θ. 1010.
- Ἰδης, videris, 2. sing. a. 2. act. subj. ab. ἰδῶ, video. α. 335.
- Ἰδμεν, pro ἴσμεν, & hoc per syncopen pro ἴσμεν, scimus, ind. praes. 1. pl. Th. ἴσθμι, scio. imperat. ἴσαθι, & ἴδι. β. 27. 656. Hinc ἰδῶν, peritus & ἰδυοσύνη, peritia, dat. pl. Ion. ἰδυοσύνησιν. θ. 377.
- Ἰδοντο, 3. pl. a. 2. med. ind. aspexerint, ab ἰδῶ, video. α. 445. β. 451.
- Ἰδρῆς, periti, ab ἰδρῆς, quod est ab ἴσθμι, scio. α. 351.
- Ἰδρῆς, εἶ, ὁ, ἦ, provida, sic κατ' ἑξοχήν, dicitur formica. Th. ἴσθμι, scio. ε. 776.
- Ἰδρῶτα, acc. ab ἰδρῆς, ὤτος, ὁ, sudor, per metonym. efficitur, labor molestus. Th. est ἰδός, εἶ, τὸ, sudor. ε. 287.
- Ἰδυῖα, αἶ, ἦ, nomen mul. quasi ἰδυῖα, gnava. β. 352.
- Ἰδών, vident, a. 2. part. ab ἰδῶ, video. Vide ἰδέ. β. 21. 699.
- Ἰῶσαι, emittentes, part. praes. g. f. pl. num. ab ἴημι, mitto. alii scribunt ἰῶσαι, idque Æolic. imperf. ἴην, ης, η, 3. pl. ἴσαν. f. ἴσω. p. ἴσα, a. 1. ἴκω, a. 2. ἴν, ἦς, ἦ. praet. pass. ἴμαι, a. 1. pass. ἴθην. θ. 10. 43. 65. 838.
- Ἰῶμεν,

Ἰέμεν, Ion. pro ἰέμεναι; Att. præf. inf. ab ἰέναι, ubi Iones αι in fine abjiciunt, accentu in sua sede relicto, ab ἵημι, mitto. ε. 524.

Ἰέμενοι, cupientes, part. præf. m. ab ἱέναι, cupio. Verba desiderii regunt Genitivum. Ἰέντο, cupiebant, imperfect, med. 3. pl. α. 23. 251.

Ἰέναι, ire, ab ἔμι, eo, pro quo etiam dicitur ἵημι, ἄρ' ἰέναι, pervexit ire. α. 40. 353.

Ἰερός, ἄ, ἑ, sacer, item magnus, immanis, ἱερή, Ionic. pro ἱερά. ἱερά, gen. plur. intelliguntur sacrificia. ἱερό, pro ἱερὸ, ἑῶ, ἱερό, facere sacra, h. e. sacrificare, ἱερῶν (pro ἱερῶ, in f. g.) Dorice. ε. 334. α. 201. 9. 417. 1014.

Ἰησι, ἱκαναί, ab ἵημι, mitto, spiritu differt ab ἵημι, eo, de quo paulo ante. 9. 806.

Ἰήσαν, dat. sing. nomen viri, ab ἵήσων. 9. 1000.

Ἰθάαι, ab ἰθύς, ἄα, ὕ, idem quod ἰνθύς, rectus. ἰθάης, dat. pl. Ionic. ε. 36. 222. 9. 86.

Ἰθί, præf. imperat. accede, ab ἔμι, vel ἵημι, eo. ε. 491.

Ἰουδαῖοι, justis, dat. pl.

Ion. paragoge, ab ἰουδίκης, ε, ἑ, cujus judicia sunt recta, ab ἰθύς, ἰθάα, ἰθύ, rectus, α, um, & δίκη, jus. ε. 228.

Ἰθύνα, dirigit, 3. sing. præf. ab ἰθύω. dirigo. Them. ἰθύς, ἑός, ὅ, rectus. ε. 7. 9. 261.

Ἰκάνεν, pervenit, ab ἱκάνω. Th. ἵκω, f. ἵζω, a. 1. ἵζα, venio. 9. 681. 697.

Ἰκελος, similis, & ἄκελος, ab ἑκω, similis sum. ε. 302. α. 198.

Ἰκετ', pro ἵκετο, pervenit, a. 2. m. ab ἱκνέομαι, venio, f. ἵζομαι. 9. 285.

Ἰκέτευσε, a. 1. ind. ab ἱκετεύω, supplico. Them. ἱκέτης, ε, ὅ, supplex. α. 13.

Ἰκέτησι, supplicibus, dat. pl. ab ἱκέτης, ε, ὅ, supplex. ε. 325. α. 85.

Ἰκηι, attigeris, 2. sing. a. 2. med. sub. Ionice pro ἵκη. ab ἱκνέομαι, venio, f. ἵζομαι, p. ἵγμαι, a. 2. m. ἱκόμην, ε, ετο, & in 3. pl. ἵκοντο, in aor. sub. ἵκωμαι, ηται. ε. 466.

Ἰκταρ, Adverb celerrime, ἀπὸ τῆς ἱκέσθαι. Th. ἱκνέομαι. 9. 691.

Ἰκτο, per syncopen pro ἵκετο, pervenit, a. 2. m. ἱκνέομαι. Vide in ἵκηαι. 9. 481.

Ἰλα-

"Ιλαδὺν, *catervatim*. ε. 285.

"Ιλαον, ab Ἰλαος, *propitius*, Attice Ἰλεως. ε. 338.

"Ιλάσκειν, *præf. inf.* ab ἱλάσσομαι, *placo*. Th. ἱλάω. ε. 336.

"Ιμάσσεσθαι, Poëtice pro ἱμάσσεσθαι, *part. a. i. act.* a verbo ἱμάσσω, *loris cædo*. f. ἱμάσω. Th. ἱμάς, *άντρος, ό, lotum*. θ. 857.

"Ιμάρω, *desidero, cupio*. f. ῥῶ, hinc ἱμερος, *desiderium*, & ἱμερόεντας, *acc. plur. desiderabiles*, ab ἱμερός, *esset*, ε. Th. ἱμάρω. ε. 616. α. 31. θ. 359.

"Ιν', pro ἵνα, *ut*. ε. 544. ἵνα. ε. 459.

"Ινώ, όος, ἡ, *valida*, nomen mul. ab ἰς, ἰνός, ἡ, *robur, fibra*. θ. 976.

"Ιξε, 3. sing. a. i. act. ind. Th. ἵκω, *venio*. f. ἵξω. a. i. ἵξανα. α. 32.

"Ιξαι, *pervenies*, 2. sing. fut. i. med. Ionice pro ἵξη, ab ἱκνέομαι, ἔμαι, f. ἵξομαι, *præt. pass.* ἵγμαι, a. 2. med. ἱκόμεν, α, ε. 475.

"Ισάδεια, *acc. sing. in nom.* ἱσάδης, ἑσ, *niger*, ab ἵον, α, τδ, *viola purpurea, nigricans*, & ἱσός, εσ, *forma*, & hoc ab ἑδω, *video*. θ. 3. 844.

"Ιόλαος, α, nomen peritissi-

mi aurigæ. *Iolaus*, q. d. ἰός τῃ λαῷ, *jaculum seu telum populi*. α. 74. 102. θ. 317.

"Ιόντα, *euntem*, a. 2. act. part. ab ἔμι, εο. part. a. 2. act. ἰών, ἰῶσα, ἰόν. ε. 718. α. 257. θ. 773.

"Ιχταίρα, ας, ἡ, *sagittis gaudens*. ex ἰός, ἔ, ό, *telum*, & χαίρω, *gaudeo*. θ. 14. 918.

"Ιππόδαμος, *equorum domitor*, ex ἵππος, & δαμῖω, *domo*. α. 346.

"Ιπποθόη, nomen mul. *celer instar equi, vel valde celer*. Nam ἵππος in compositione quandoque auget, sic & βε, quod est ex βῆς, ut βέλιμος. θ. 251.

"Ιππονόη, nomen mul. *valde intelligens*. θ. 251.

"Ιππος, *equus*. dat. pl. Ion. ἵπποισιν. ε. 814. α. 341.

"Ιππότα, *vocativus casus* ab ἱππότης, α, ό, *eques*. vocativus pro nominativo ponitur Poëtice, & Attice. α. 216.

"Ιπποτρόφος, gen. sing. *equorum altricis*, Thraciæ epitheton. ε. 505.

"Ιππαρχήνη, *equifons*. Nomen fontis in Bœotia, non procul ab Helicone monte. θ. 6.

"Ιρηζ, ηνος, ὁ, Ionice, pro ἰ-
ραζ, ανος, ὁ, accipiter. ε.
201.

"Ιρις, ιδος, ἱριος, & ἱριως, ἡ, iris.
in acc. ἱριν, θ. 780.

*Ιε, ἱνός, ἡ, vis. ἱς ἀνέμω, vis
venti. ε. 516. θ. 332.

*Ιε', pro ἱεα ab ἱεος, par. ε.
350.

*Ιεον, ibant, 3. pl. imperf.
act. ab ἱμι, eo. imperfect.
ἱν. α. 2. ἱον. pl. perf. med.
ἱαν. θ. 68.

*Ιεασι, & ἱεασιν. 3. pl. ab ἱη-
μι, scio. ε. 40.

*Ιεον, parem, æqualem, ab
ἱεος, par. ε. 325. θ. 126.

*Ιεον, æquale, scilicet prima
in ἱεος est anceps, & pro-
inde scribitur etiam ἱεος,
quum prima corripitur.
ε. 750.

*Ιεῖδαι, pro ἱεῖδαι, præf.
med. infin. æquare, ab
ἱεῖω, ὦ, æquo. Th. ἱεος, ε,
ὁ, par. ε. 560.

*Ιεοφριζα, æquiparat. q. d.
ἱεον φέρει. ε. 428.

*Ιεαμένε, part. præf. pass.
ἱεάμενος, stans, genit. Ion.
ἱεαμένειο, ab ἱεαμαι. ε. 567.

*Ιεεσ', pro ἱεεσα, 2. sing.
præf. pass. imperat. ab
ἱημι, στο. f. ἑήσω, α. 2.
ἑήην. α. 449.

*Ιετη, Ion. pro ἱεῖαν, ab ἱεῖα,
ατ, ἡ, Vesta, focus. θ. 454.

*Ιεοβοῦι, στινα, dat. sing. ab
ἱεοβοῦς, temo, στινα. ab
ἱεός, tela, quod ab ἱημι,
στο, & βᾶς, vos. ε. 433.

*Ιεόν, telam, acc. ab ἱεός, ε, ὁ,
tela, & malus navis. Th.
ἱημι, στο. ε. 64. 777.

*Ιεορα, ab ἱεωρ, ορος, ὁ, ἡ, gna-
rus, sciens. ε. 790.

*Ιερον, acc. ab ἱερος, nomen
fluv. Germanici, Danu-
bius. θ. 339.

*Ιχάνα, detinet, ab ἱχάινω,
idem quod ἱχῶ, habeo.
Th. ἱχῶ, habeo. ε. 493.

*Ιχῶ, ας, α, idem quod ἱχῶ,
habeo. ἱχῶσ', 3. pl. præf.
sub. act. ε. 623. θ. 687.

*Ιχὺς, ὑος, ἡ, robur. dat. ἱχὺϊ,
accus. ἱχὺν, fremitum.
Hinc ἱχὺς, robustus sum.
θ. 146. 823.

*Ιωσαντο, exæquabant. α. 1.
m. ab ἱεῖω, ὦ, æquo. Th.
ἱεος, ε, ὁ, par. α. 263.

*Ιτρον, abierunt, 3. dual. præf.
activi, ab ἱμι, eo, ponitur
vero præfens pro α. 2.
ἱον, qui 3. dual. format
ἱτην. enallage temporis.
ε. 197.

*Ιτρον, extremam oram. ab
ἱτρος, vos, ἡ, extremus ambi-
tus, circumferentia. α. 314

*Ιφθίμω, genit. fortis, ab
ἱφθίμος, & hoc ab ἱφί, for-
titer, quod est ex ἱε, ἱνός,
ἡ, vis,

ἡ, vis, robur. ἰφθίμῳ. α.
136. θ. 768.

Ἰφ, adverb. fortiter, ab ἴε,
ἰός, ἡ, vis, fibra. ε. 539.

Ἰφικλείδην, nomen viri. α.
III.

Ἰφικλῆα, nomen viri, ad
formam ἡρικλῆα. a no-
minativo ἰφικλέης, con-
tracte ἰφικλῆς, q. d. val-
de honoratus, gloriosus,
α. 54.

Ἰχθυῶντες, piscibus inhi-
antes, præf. part. ab ἰ-
χθυῶν, ῶ, piscor. Them.
ἰχθύς, ὅς, ὁ, piscis. α. 210.

Ἰχθύς, ὅς, ὁ, piscis, ἰχθύς,
pro ἰχθύας, acc. pl. sicuti
δρύς pro δρύας, &c. α. 212.

Ἰχνοί, ἰος, τό, vestigium. ε. 678

Ἰφ, dat. sing. ab ἰός, ῆ, ὁ, sa-
gitta, quod est ab ἱμῶ
mitto. item αἰνίγος, quæ
in metallo serpit, vene-
num quod transmittitur
in venas. At ἰός, ἰα, ἰόν,
idem quod οἶος, α, ον, so-
lus, α, um. α. 409.

Ἰων, ἦς, ἡ, clamor, vocife-
ratio. θ. 682.

Ἰωλκόν, acc. ἰωλκοίς, ῆ, ἡ, urbs
Thessalia. θ. 997.

Ἰωχμοῖο, τιμωτής, genit.
Ion. ab ἰωχός, ῆ, ὁ, perse-
quutio hostilis, idem
quod ἰωνή. Th. διώκω. f. ζῶ,
persequor. θ. 683.

Κ.

Κ' pro καί, ὅ, ἡ κ' dixit ὅ.
ε. 44. θ. 547.

Κάββαλε, & κάββαλ', pro-
stravit. a. 2. ind. pro κατ-
έβαλε, a καταβάλλω, de-
jicio, κατέβαλετ', a. 2. m.
3. pers. sing. Th. βάλλω,
f. βαλῶ, p. βέβληκα. α. 2.
έβαλον, p. m. βέβολα. α.
130. 462. θ. 189.

Καδύναμιν pro κατὰ δύναμιν,
pro virili, a δύναμις, εως,
ἡ, potentia. Th. δύναμαι,
f. ἤσομαι, possum. ε. 334.

Καδδ', καδδ' ὁ κάλε pro κατέ-
βαλε δὲ, dejecit vero.
α. 384.

Κάδμος, ε, nomen viri. hinc
καδμῆος, καδμῆοισι, dat.
pl. & in f. g. καδμῆη, & κα-
δμητι, ὅος, cadmea. ε. 161.
θ. 927.

Καθαπτόμενος, præf. part. a
καθάπτω, invado. Them.
ἄπτομαι, tango, f. φομαί.
ε. 330.

Καθαρῶς, pure, adverb. a κα-
θαρός, ῆ, ὁ, purus. Them.
καθαίρω, purgo. ε. 335.

Καθεζόμενος, præf. part. resi-
dens, a καθέζομαι, sedeo.
Th. ἕζομαι, f. ἐδῆμαι, se-
deo. ε. 257. α. 34.

Καθίκα, 3. pers. præf. ind.
Α α 2 *seder*

sedet. καθίζων, præf. inf. collocare. a καθίζω. Th. ἴζω, f. ἴσω, *sedere facio.* ε. 748. §. 434.

Καί, *sed etiam,* τε καί, quæ duo simul juncta sunt distributiva, ὁμῶς καί, *simul etiam.* ε. 43. 241.

Καίεν, præf. infinit. Vide καίειν.

Καίην, *Caicum,* Nomen propr. §. 343.

Καίειν, *adolent,* pro καίειν, καίον, *ardens,* præf. part. a καίω, *pro,* accendo, f. καύσω, p. κέλευσα, a. i. pass. ἐκαίην, f. i. pass. καυθήσομαι. ε. 335. §. 557.

Καινέα, a Καινεύς, έας, ὁ, nomen proprium regis. α. 179.

Καιρός, ὅ, ὁ, *tempus opportunum,* occasio. ε. 692.

Καί, pro καί ἐκ, εἰ ex. §. 447.

Καίειν, ille: ex καί & ἐκαί-νος. ε. 293.

Κακρύπτων, pro κατακρύπτων, *abscondens,* præf. part. a κρύπτω, *abscondo,* f. ψω. p. φα, a. 2. ἐκρυβόν. ε. 469.

Κακοθημοσύνη, *ignavia,* ex κακόν, *malum;* & θήμων, *onus,* ὁ, *acervus rerum simul congestarum.* Th. τίστημι, *pono.* γ. 470.

Κακός, *malus,* proprie piger, a χάζω, *cedo,* κακῇ, ἡ, neut. κακόν. κακ' pro κακά. dat. pl. κακοῖσιν. ε. 177. κακῶς, pro κακῶς, *adv.* ε. 325. comp. κακίω, κακίστος. ε. 264. 344. 901.

Κακότης, dat. sing. a κακότης, *hæc,* ἡ, *improbitas.* α. 42. 93.

Κακόχαρτος, *alienis malis gaudens,* ex κακόν, *malum,* & χαίρω, *gaudeo.* ε. 28. 194.

Κακτάμεναι, *occidere,* Doric. pro κατακτάμεναι, & hoc pro κατακτείναι, a. i. inf. activ. a κατάκτεμι, pro κατακτείνω. Th. πτείνω, f. πτενῶ, *occido,* p. ἔκτακα, a. 2. ἔκτανον. α. 453.

Κάλα, *ligna,* a κάλον, ε, τὸ, *lignum.* ε. 125.

Καλᾶν, *vocare, invitare,* a καλέω, *voco,* f. ἔσω, p. κέκληκα. καλέεσκεν. 3. perf. imperf. Ion. pro ἐκάλεε, α. καλέειν, pro καλέεσι, *vocant.* ε. 340. §. 187. 207. 234.

Καλιαί, *horrea,* καλιαί, ἄς, ἡ, *nidus ex virgultis;* καλιῇ Ion. pro καλιαί. Th. κάλον, ε, τὸ, *lignum.* ε. 305.

Καλλιγύναικα, acc. a καλλιγύναικα, *acc.* a καλ-
λιγύναικα

Λιγύνειξ, αἰκος, ὁ, ἡ, *pulchris mulieribus abundans*, ex κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo*, & γυνή, *mulier*. ε. 651.

Καλλικόμοιο, genit. Ion. καλλικόμοι, *pulchricoma*, a καλός, ἡ, ὄν, *pulcher*, & κόμη, ης, ἡ, *coma*. ε. 35. 9. 915.

Καλλιπάρηος, Æol. seu Bæotice pro καλλιπάραιος, *pulchras habens genas*, ex καλός, ἡ, ὄν, *pulcher*, & παρῆα & Æol. παρηά, αἰς, ἡ, *mala*, *gena*. 9. 238. 270. 970.

Καλλιρέθρον, *pulchrifluum*, a καλός, ἡ, ὄν, *pulcher*, & ῥέω, fluo. f. ῥεύσω. p. ευνα. θ. 339.

Καλλιόπη, ης, ἡ, nomen *Muse*, cuius est *elegans eloquium, facunda*, ex κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo*, & ὄψ, ὀπδς, ἡ, *vox*. 9. 79.

Καλλιρόη, nomen mul. 9. 288.

Καλλίτριχας, *pulchricomos*, καλλίτριξ, ὁ, ἡ, *pulchros crines habens*, ex καλός, ἡ, ὄν, *pulcher*, & τρίξ, τριχός, ἡ, *pilus*. α. 372.

Καλλιῤῥοον, *limpidam*, ex καλός, *pulcher*, & ῥόος, *fluentium*. Th. ῥέω, f. ῥεύσω, fluo. ε. 735.

Καλλισφυρος, *pulchros talos habens*, ex καλός, & σφύριον, *malleolus*. Th. σφύρα, ρας, ἡ, *malleus*. θ. 384. 526.

Καλός, ἡ, ὄν, *pulcher, bonus*. Comp. καλλίων, ονος, ὁ, ἡ, & κάλλιον, τὸ. Superl. κάλλιστος, *optimus, pulcherrimus*. 9. 984.

Καλυπτόμενοι, *confectæ*, pres. part. pass. a καλύπτω, *tego*. f. ψω, p. Φα, a. i. ἐκάλυψα, ας, ε, a. 2. ἐκάλυβον. ε. 139. 196. α. 134. θ. 541.

Καλύπτρην, acc. Ionic. a καλύπτρα, *tegmen capitis muliebri*. Th. καλύπτω, *tego*. θ. 574.

Καλυψώ, nomen mul. 9. 359.

Κάμαξι, dat. pl. *palis, pedamentis*, a κάμαξ, ακος, ἡ, *palus*. α. 298.

Κάματος, α, ὁ, *labor*, hinc καματώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, *laboriosus*. Th. κάμνω, μῶ, p. κέκμηκα, *lassescō*. ε. 175. 582.

Κάμμεν, pro κατὰ μέν. ε. 437.

Κάμπυλα κᾶλα, *curva ligna*. a καμπύλος, α, ὁ. Th. κάμπτω, f. ψω, p. Φα, *flecto*. α. 324.

Κᾶν, *quavis*, etsi, ex καὶ & ἄν, si. ε. 335. 355.

Καναχή, *crepitatio, sonitus*.

hinc *καναχιδά*, adverb.
sum strepitu. Th. ἦχος, α,
ὁ, sonus. α. 160. 164. 9. 267.
Καναχίζε, imperf. *substrepe-*
bat, a *καναχίζω* & *κανα-*
χέω, *resono*, hinc *καναχή*,
crepitatio, *καναχήσι*, dat.
plur. Ion. Th. ἦχος, α, ὁ,
sonus. α. 373.

Καπνός, α, ὁ, fumus. ε. 45. 627.

Κάπρος, α, ὁ, *aper*, item *ver-*
tes, quo sensu accipitur.
ε. 788.

Κάρη, τὸ, indeclinabile, *ca-*
put, per apocopen pro
κάρηνον, α. ε. 532. α. 223.
θ. 42.

Καρπαλίμως, cito, *raptim*.
adv. q. d. *ἄρπαλίμως*, ab
ἄρπάζω, f. σω, ex *ξω*, *ταρπιο*.
α. 432. 9. 492.

Καρπός, ε, ὁ, *fructus*. ε. 170.
235.

Κάρτι, robore, pro *ἐνκράτει*.
h. e. *κρατερός*, more He-
bræorum, *κάρτος*, pro
κράτος, εος, τὸ, *robur*. 9.
83. 710.

Καρτερόδυνος, dat. *καρτερό-*
δυμος, a *καρτερόδυμος*, α,
ὁ, *pertinax*, qui toleran-
ti animo est, ex *κάρτος*,
per metathesin litera-
rum pro *κράτος*, εος, τὸ, *ro-*
bur, & *θυμός*, ε, ὁ, *ani-*
mus. θ. 378. 476.

Καρτερόφρονα, acc. a *καρτερό-*

φρων, οντος, ὁ, ἡ, *præfatus*,
item *magnanimus*, a *κρά-*
τος, εος, τὸ, *robur*, & *φρήν*,
animus.

Κάρτισον, *præstantissimum*,
pro *κρίτισον*, ab *ἀγαθός*,
bonus, *κράσων*, *κράτισος*.
9. 981.

Κάρφα, *siccatur*. Th. *κάρφω*,
sicco, *arefacio*. f. ψω. ε.
7. 573.

Καρχαρόδοντα, acc. sing. den-
tibus *asperum*, a *κάρχα-*
ρος, *asper*. Th. *χαράσσω*,
f. ξω, *sculpo*, & *ὀδός*, ἑντος,
ὁ, *dens*. ε. 602. 694. α.
303.

Κασίγνητες, α, ὁ, ex *κάσις*, εος,
ὁ, ἡ, *frater*, *soror*, & *γίνομαι*,
nascor. ε. 182. 9.
756.

Κασίτερος, *κασσιτέροιο*, gen.
Ion. ὁ, *stannum*. θ. 862.

Κατά, cum Genitiv. per. cum
Accus. *ad secundum*. *κατ'*
ὅρος, in monte, *κατὰ οἶκον*,
domi. *καθ' ὥρην*, *ad tem-*
pus, idem quod *πρὸς και-*
ρὸν, ε. 100. 615.

Καταβιβάζουσι, *onusta sunt*,
3. pl. præter. medii, a *βιβώ*,
oneror, sum gravis, f. σω,
p. κα. ε. 232.

Καταβήσεται, *intrat*, f. 1. *κα-*
ταβάνω, f. *βίσομαι*, *descen-*
do. Them. *βαίνω*, εο, α. 2.
86η. 9. 750.

Κατα-

Καταγηράσκῃσι, præf. ind. a
καταγηράσκω, *senesco*. th.
γηρας, ὅτοι, τὸ, *senectus*.
ε. 93.

Καταδιύη, 3. præf. sub. *hiu-
fiat*. a διύω, *rigo*. f. διύσω.
ε. 544.

Καταδύμεναι, Att. & Dor. *in-
gredi*, pro καταδύναι, a. 2.
act. infinit. a καταδύνω. a.
2. act. κτετέλυν, *us*, ε. Th.
δύνω, & δύω, *subeo*. α. 196.

Καταδύντα, *occidentem*,
part. a. 2. act. Th. δύω,
subeo, vel δύω. θ. 596.

Καταθάω, *poneres*. 2. sing. a.
2. med. opt. κατάθῃαι, *de-
posueris*, 2. sing. a. 2. med.
subj. κατάθωμαι, κατάθῃ,
& pro hoc κατάθῃαι, Ion.
ατίθῃμι, *pono*. ε. 45. 599.

Κάτθω, Poëtic. pro κατάρθω,
& κατάρθεο, *reconde*, a. 2.
imperat. med. a κατατέ-
θῃαι, *terpono*. Th. τίθῃμι,
f. θέσω. α. 2. ἔθῃν. ε. 625.

Κατακάμενον, præf. part. a
κατάκαμαι, *jaceo*, *decum-
bo*. ε. 362.

Καταλείβεται, *destillat*,
præf. ind. a καταλείβομαι,
destillo. Th. λείβω, f. ψω,
libo. θ. 786.

Καταλείπεν, præf. infin. a
λείπω, *linguo*, f. ψω, p.
φα. α. 2. ἔλιπον. p. m. λεί-
λοιπα. ε. 744.

Καταλέξεται, *cubatur*. fut. ind.
a λέχομαι, *cubare facio*.
ε. 521.

Καταμάρψῃ, *opprimat*. a. i.
sub. a καταμάρπτω, *com-
prehendo*. Th. μάρπτω, f.
ψω, *capio*. ε. 494.

Καταπεπτηνῶα, *exterrita*,
perf. part. act. i. per syn-
copen τῷ χ, pro καταπε-
πτηχυνῶα. a verbo κατα-
πτήσσω, f. ζῶ, *perterreo*;
præf. act. καταπέπτῃχα.
Th. πτοέω, ῶ, f. ἤσω, *ex-
terreo*. α. 265.

Κατάπινε, *deglutiebat*, Im-
perf. Ion. Th. πίνω, *bibo*,
f. πώσω, p. πέπωκα, α. 2.
ἔπιον, inde in imperat. πῖ-
θε & πίε. θ. 459. 497.

Κατάσκιος, *opacius*, a σκιά,
ῶς, ῆ, *umbra*. ε. 511.

Κατασφύελος, α, a σφύλις,
durius, *asper*. Th. σφύω,
astvingo, f. ψω. θ. 806.

Καταφθιμένοισιν, *mortuis*,
dat. pl. perf. part. Ionic.
a φθίω, idem quod φθέω,
f. ἤσω, *corrumpo*. θ.
850.

Καταφλέξαι, *combussisset*, 3.
sing. a. i. act. opt. a φλέ-
γω, ὑπο, f. ζῶ, p. χα.
α. 18.

Καταφράζειδε, præf. imperat.
pass. a καταφράζομαι, *con-
sidero*. Th. φράζω, *dicō*.
Α α 4 f. σι.

f. σω. p. κα. α. ε. ἰφραδεν.
p. m. πῖφραδα. ε. 246.

Καταχεύειν, effundit, 3. imperf. a. καταχεύομαι. Th. χέω, f. χεύσω, fundo. ε. 581.

Καταῖεν, descendebat, ex κατὰ & αἶμι, eo, est 3. sing. præt. med. αἶα, & Attice, ἦα, ας, ε. κατιών, part. α. 2. ἀκάταμι. α. 254. θ. 723.

Κατελεγχέτω, redarguat. præf. imperativ. a κατελέγχω. Th. ἐλέγχω, f. ζω, arguo. ε. 712.

Κατέλαξε, recensuit, a. i. ind. a καταλέγω. Th. λέγω, ζω, dico. θ. 627.

Κατεναντίον, adverb. ex adverso, coram. Th. ἀντί, pro. α. 73.

Κατένασσε, a. i. ind. pro κατένασε, ab inusitato verbo, κατανάω, habitandum do. Th. ναίω, habito. ε. 157. θ. 538.

Κατενήνοθεν, constraverat. præt. med. a κατενέω. ἐνέω ex ἐν, & νέω, pono per metathesin ἐνέω, in præt. med. ἤνοθα, & per reduplicationem ἐνήνοθα: præposita præpositione κατὰ, fit hinc κατενήνοθα constravi. Errant qui a κατανέω derivant. Sic enim reduplicatio foret

κατενήνοθα, &c. Malo ita resolvere, ut dicam, κατενήνοθα, esse duntaxat præt. medii, & carere præsentii. Præsens, si usitatum foret, esset κατενέω. α. 269.

Κατέπαυσε, diremit, sedavit, a. i. act. ind. verb. καταπαύω, desisto. Them. παύω, finio, cessō. θ. 87.

Κατέπεμψε, detrusit, a. i. a πέμπω, mitto. f. ψω. θ. 515.

Κατέπινε, imperf. devorabat, a πίνω. θ. 467.

Κατέταθεν, oppositi sunt, pro κατέταθην, Æolice, a. i. ind. pass. a καθίσταμαι, constituor. Th. ἵστημι, f. σήσω, statuo. θ. 674.

Κάτεχεν, imperf. ut & κατέχευε, detinebat, pro ἔχω, dicitur χέθω. θ. 575. 700.

Κατηρεφέ, pro κατηρεφέα, a κατηρεφής, εὖος, ὁ ἀγὸς, τε-ctus, dat. pl. Ion. κατηρεφέεσσι. Th. ἐρέφω, f. φω, tēgo. θ. 594. 778.

Κατηρεῦντο, suspensi erant, 3. pl. imperf. pass. Dor. pro κατηρεῖντο, a verbo καταιρέομαι, dependo, ex κατὰ & αἰώρω, f. ἤσω, in sublime tollo. α. 225.

Κατοπάσῃ, expulerit, præf. sub. ab ὁπάσσω, f. σω, persequor. ε. 322.

Κάτω,

Κάτω, *infra*, deorsum. §. 301.

Καυάζας, *fregeris*. a. i. opt.

act. a καυάζω, *contero*,

frango. sic Æoles pro

αὐτῶν dicunt αὐτῶν, vel pro

καυάζας, Poët. sublato

τ, & inserto υ, Æol. ab

ἄγω, *frango*. ε. 664. 691.

Καῦμα, ατος, τὸ, *incendium*,

a καίω, *uro*, fut. καύσω. ε.

413. §. 844.

Κε, & κέν, particula poten-

tialis, sicut in prosa ἄν,

vel expletiva. ε. 10. 12. 33.

Κίατο, *jacebant*, pro ἐκαστο,

Ion. & κίατο pro κίατο.

a καίμαι, *jaceo*. α. 241.

Κέγχροις, dat. pl. Ion. a

κέγχρος, *milium*, genus

leguminis. α. 393.

Κεδῖν, *casta*, dat. sing. a κε-

δνός, ἢ, ὄν, *castus*, probus.

Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*.

ε. 69. 129.

Κεῖν, *illo*, pro ἐκείνῳ, per

aphæresin, κείνοις, κείνοι-

σι, dat. pl. Ion. ab ἐκείνος,

η, ὄν. §. 628. 836.

Κεῖται, *jacet*, κεῖτ', pro ἐκασ-

το, imperf. Ion. a καίμαι,

jaceo. α. 227. §. 795.

Κεκαλυμμένη, perfect. part.

pass. a καλύπτω, *operio*,

tego f. ψω. p. φω. aor. 2.

ἐκάλυβον. §. 9. 745. 757.

Κεκασμένον, perf. pass. a κά-

ζω, *orino*, f. σω. §. 929.

Κεκούθα, *occultabat*, Ion.

plusq. perf. med. a κεύθω,

fut. κεύσω, p. κτ, in præf.

med. κέκευθα. sicut πλή-

θω, πέπληθα, γηθίω, γέ-

γηθα, &c. §. 505.

Κεκλήγοντες, præf. med. Æo-

lice pro κεκληγότες a κλά-

ζω. Verior analysis hæc

est: ex præterito κέκλη-

γα, novum verbum κε-

κλήγω, quod Græcis est

usitatissimum, unde in

part. præf. κεκλήγων, ὄν-

τοι, in pl. οἱ κεκλήγοντες.

α. 379. 412.

Κεκληγώς, *vociferans*, præf.

med. a κλάζω, *clamo*, in

fut. κλάγξω, a. 2. ἐκλαγον,

p. m. κέκληγα, hinc part.

f. g. κεκληγυῖν. ε. 447.

α. 99.

Κεκλήθαι, *vocari*. perf. inf.

pass. a καλέω, f. έσω, p. κέ-

κληκα. §. 410.

Κέκλυτε, *audite*, a κλύμι,

(Th. κλύω, *audio*). Hinc

κλύθι, & Poëtica redupl.

κέκλυθι, in 2. pl. κλύτε, &

κέκλυτε, *audite*, corre-

pta penultima. §. 644.

Κεκοιμένος, *pulverulentus*,

Attice pro κεκοισμένος,

a κονίζω, *pulvere impleo*,

quod est a κόνις, εος, ἢ,

pulvis. ε. 471.

Κεκορημένον, *satiatum*, a κό-
ρειω, *satio*. f. ἐσώ, & εἰσώ,
p. κεκόρηκα. ε. 591.

Κεκριμένην, *diversam*. Th.
κρίνω, f. ῥῶ, *secerno*, p.
κέκρικα. α. 55.

Κεκρύφεται, *latent*. 3. plur.
præt. pass. Ionice, κεκρυ-
μμένοι εἰσὶ. a κρύ-
πτω, *abscondo*, f. ψω, p.
Φα, a. 2. ἔκρυβον. ε. 384.

Κεκτηῖσθαι, *conpirare*, præt.
pass. infin. a κτάομαι, *ac-*
quiro, f. κτήσομαι, p. κέ-
κτημαι. ε. 435.

Κελάδω, gen. Poëticus, pro
κελάδα. a κέλαδος, α, ὅ,
strepitus. θ. 851. 926.

Κελανεφεῖ, *nubium offusca-*
tori, dat. sing. a κελανε-
φῆς, ex κελαινός, *niger*.
idem quod μέλας, & νέ-
φος, ιος, τὸ, *nubes*. α. 53.

Κελαινῇ, *nigra*, dat. Th. est
μέλας, μέλαινα, μέλαν,
niger, pro μ ponitur κ,
κελαινόν. α. 173. 429.

Κελεύθω, gen. κέλευθος, α, ἡ,
via. ε. 578. α. 352.

Κελεύω, *jubeo*, præt. indic.
a κέλομαι, Poëtica, κέ-
πλομαι. κέκλονθ', pro ἐκέ-
λοντο, 3. pl. imperf. ε. 34.
θ. 33. 686.

Κενὴν, Poëtica, pro κενήν,
a κενός, ᾤ, ὅ, *vacuus*. ε.
496.

Κένταυροι, *Centauri*, ex κεν-
τέω, *stimulo*, pungo, &
ταῦρος, Latine, *taurus*.
α. 184.

Κεραμεύς, ιος, ὁ, *figulus*, a
κέραμος, α, ὁ, *irceus*, vel
terra figularis. ε. 25.

Κεραοὶ, *cornuta*, a κεράς, ᾤ,
ὁ, hoc a κέρας, *cornu*.
ε. 527.

Κεραυνᾶ, gen. sing. a κεραυ-
νός, ὁ, *fulmen*, q. a κείρω,
scindo. & αὔω, pro. hinc
κεραυνόω, *fulmino*, *fulmi-*
ne percussio. κεραυνωθέν-
τος, a. i. part. pass. genit.
θ. 846. 859.

Κέρας, ατος, τὸ, *cornu*. θ.
789.

Κέρβερος, *Cerberus*. θ. 311.

Κέρδος, ιος, τὸ, *lucrum*. hinc
κερδαίναν, *lucrari*, a κερ-
δαίνω. ε. 321. 350.

Κερκηῖς, nom. mul. θ. 355.

Κέρσε, 3. pers. a. i. ind. Io-
nice. verbi κείρω, *tondeo*,
f. ῥῶ, & Æol. κέρσω, a. i.
ἐκαρα, & ἔπερα. hinc
κέρσε, per τμήσαν, pro
ἀπέκερσε. α. 419.

Κέρτομα, *convicia*, quasi di-
cas convicia, a κέρτομος,
toridax, *cavillatorius*.
hinc κερτομέω, *convicior*,
ex κείρω, *tondeo*, & τομή,
sectio, quod est a τέμνω,
seco,

ἴσσο, p. m. τέτορα. ε. 786.
 §. 545.

Κεύθει, dat. pl. a κεύθω, τοι,
 τὸ, *caverna profunda.*

• a κεύθω, *occulto.* unde
 etiam est κευθμῶν, ὦνος, ὁ,
locus qui occultat. Re-
 gula: Nomina appella-
 tiva in ὦν, & ὦον, signifi-
 cant locum, ut ἀμπελῶν,
 ὦνος, ὁ, *vinetum.* §. 300.
 334.

Κεφαλή, ἥς, ἡ, *caput*, genit.
 pl. κεφαλέων, Ionic. pro
 κεφαλῶν, dativ. κεφαλῇσι.
 ε. 416. 543. §. 827.

Κεφάλω, dat. sing. in nom.
 κεφάλος, ε, *nomen viri.*
 §. 986.

Κεχάρητο, *latatus est.* 3 sing.
 a 2. med. ut ἐχαρόμην, ε,
 ετο, & per reduplicatio-
 nem Poëticam, κεχαρό-
 μην. Dicitur vero κεχά-
 ρητο, per συστολήν, ut vo-
 cant. Mallem a plusqu.
 perf. formare, ἐκεχαρή-
 μην, ησο, ητο, a χαίρομαι,
 lator. perf. κέχαρμαι, &
 κεχάρημαι, quasi a χα-
 ρέω. α. 65.

Κεχαρισμένος, *grata est*,
 perf. part. a χαρίζομαι,
rem gratam facio. Th.
 χάρις, ιως, ἡ, *gratia.*
 ε. 681.

Κεχημένος, *indignus*, præt.

perf. part. a χερῶμαι, ιτορ,
 ε. χηῶμαι, p. κέχρημαι,
 α. ι. m. ἐχρησάμην. ε. 476.
 491.

Κέχυται, *fusa est*, 3. perf.
 perf. pass. a χύω, ε. ἴσω,
 p. pass. κέχυμαι. Th. χέω,
 χεύσω, *fundo.* §. 727.

Κηδεα, *lædit*, 3. perf. præf.
 a κηδω, *ango.* Th. κηδος,
 εος, τὸ, *cura.* ε. 362. θ. 102.

Κηδεα, acc. pl. a κηδος, εος,
 τὸ, *cura, damnum.* ε. 49.

Κηλα, *tela*, n. g. pl. num.
 a κηλον, Ion. pro κᾶλον,
lignum. §. 708.

Κηλέω, dat. a κήλεος, *cali-
 dus.* Th. καίω, ε. καύσω,
 ιτο. §. 865.

Κῆρ, κηρὸς, ἡ, *Parca.* men-
 dose scribitur κῆρ. α. 156.

Κῆρ, pro κέαρ, ατος, τὸ, *cor.*
 (sic, uti pro ἐς, ἦρ, dici-
 tur). κῆρα, κῆρες. α. 249. 435.

Κηρόδι, *ex corde*, adverb.
 a κῆρ, τὸ, *cor.* α. 85.

Κηρίον, ε, τὸ, *favus*, a κηρὸς,
 ε, ὁ, *cera.* §. 579.

Κηριτριφίων, gen. pl. a κηρι-
 τριφῆς, εος, ὁ, ἡ, *morti
 obnoxius.* q. d. *fato nu-
 tritus.* a κῆρ, *fatum* & τρι-
 φω, αλο. ε. 416.

Κῆρυξ, υκος, ὁ, *præco.* ε. 80.
 §. 939.

Κητώ, ὄος, ἡ, *nomen mul.*
 forte sic dicta a *prodi-
 giosa*

giosa crassitie, qualis est
in balæna seu ceto, mon-
stro illo marino, Κηαῖς,
genit. contract. θ. 270. 336.

Κηῦκα, accus. sing. a Κηῦς,
ἦρος, ὅ, nomen regis, α.
354. 476.

Κηφῆναι, dat. pl. Poëticus,
pro κηφῆσι, a κηφῆν, ῆνος,
ὅ, fucus, ex arum genere.
ε. 302. 3. 595.

Κίβρις, ἡ, pera, sacculus,
ubi κίτται βόσις, ubi vi-
ctus reconditur. α. 224.

Κιθάριζεν, personabat, im-
perf. abjecto augmento.
a κιθαρίζω, f. ἰσω, citha-
ra cano. Th. κιθάρα, ας,
ἡ, cithara. est organon
musicum. α. 202.

Κιθαριστής, ὅ, citharista.
pl. οἱ κιθαρισταί. a κιθάρα,
ας, ἡ, cithara. 3. 95.

Κικλήσκω, vocat. 3. person.
ind. a καλέω, voco. Poët.
κικλήσκω. ε. 816. 3. 418.

Κίον, columnis. dat. pl. a
κίων, ονος, ὅ, ἡ, columna.
κίων, acc. pro κίονα. θ. 522.
779.

Κίρκη, Circe, nomen sagæ.
θ. 957. 1011.

Κλαίοντε, præf. part. dual.
num. κλάζω, clamo. Vide
supra κεκληγώς. α. 406.

Κλαίω, fleus, præf. part. a
κλαίω, flea, f. κλαύω, p.
κλάω, ε. 220.

Κλαῖα, pro κλαῖα, & hoc ex
κλαῖα, res præclare gesta,
a κλαῖον, ἰός, τὸ, gloria:

Th. κλαῖα, celebros. θ. 100.

Κλαίετε, præf. imper. cele-
brāte, κλαίετε, celebres,
præf. part. f. g. pl. num.
a κλαῖω, celebros. hinc κλα-
ύς, ὅ, iuclytus. ε. 1. θ. 105.

Κλαῖ, ὄος, ἡ, nomen mul. &
Musæ. 3. 77.

Κλαῖος, εὐς, τὸ, gloria, pro
quo etiam dicitur κλαῖος,
εὐς, τὸ, gloria. Th. κλαῖω,
celebro. α. 107. 3. 530.

Κλέψας, furatus, a. i. part.
a κλέπω, clepo, furor.
fut. κλέψω, p. κέκλεθα. p.
pass. κέκλημαι, p. med.
κέκλοπα. ε. 55. 3. 613.

Κλῆρον, acc. a κλῆρος, α, ὅ,
foris, patrimonium. ε. 37.

Κλόνον, acc. a κλόνος, α, ἡ,
turbatio, tumultus. hinc
κλονέω, ὦ, commoueo. fut.
ήσω. ε. 551. 3. 931.

Κλυζομένη, inundanti, dat.
præf. part. a κλύζω, eluo,
f. σω, p. κέκλυκα. α. 209.

Κλυμένη, nomen mul. &
pro κλυομένη. 3. 351. 508.

Κλύοιμι, præf. opt. αὐδί-
ω, a κλύω, audio, κλῦθι,
præf. imperativi est a
κλῦμι, at κέκλυθι, & κέ-
κλυτε, per reduplicatio-
nem, pro κλῦθι, & κλῦτε;
in

in præf. imperat. hinc
κλυτός, κλυτός, *inclytus*.
ε. 9. 70. 9. 32. 644.

Κλυτή, nom. propr. 9. 352.

Κλωθώ, nomen Paræ. Vide
Calepin. α. 258. 9. 218.

Κνήμησι, dat. pl. Ion. pro
κνήμασι, Ionice, a κνήμη,
tibia, sura, crus. α. 123.

Κνημῖδας, accus. pl. a κνημῖς,
ἴδος, ἥ, *ocrea*. Th. κνήμη,
ης, ἥ, *tibia*. α. 122.

Κοθάρσις, a κόθαρσις, epithe-
ton fuci, παρὰ τὸ πύθαι
τὴν ἄρσιν, quod aculeum
non exerat more apum,
a πύθω, *occido*, & ἄρσις,
cauda. ε. 303.

Κοῖλος, *cavus*. κοίλῃ, dat. pl.
κοίλῃσι. ε. 52. 687.

Κοιμηθεῖσα, a. i. part. pass. a
κοιμάω, *sopio, facio dor-
mire*. κοιμάομαι, ὦμαι,
dormio. f. i. pass. κοιμη-
θήσομαι, a. i. m. ἐκοιμη-
σάμην. 9. 214.

Κοινῆ, genit. a κοινός, ἄ, ὅ,
communis. ε. 721.

Κοῖος, Κοῖα, nomen viri. 9.
134. 404.

Κοιρανέων, præf. part. impe-
rans, a κοίρανος, ἄ, ὅ, *rex*.
hinc κοιρανέω, ὦ, *dominor*.
9. 331.

Κοῖτον, accus. a κοῖτος, α, ὅ,
idem quod κοίτη, ἥ, ἥ,
cubile. ε. 57.

Κοκκόζω, *canit*. 3. pers. præf.
a κοκκύζω, *coccyo*, a κόκ-
κυξ, υγος, ὅ, *cuculus*. ε.
484.

Κολλήεντα, *ferruminati*, n.
pl. a κολλήεις, εσσα, εν,
glutinated. Th. κόλλα,
ης, ἥ, *gluten*. α. 306.

Κολλασυρτή, *palearium stre-
pitu*, a κολλασυρτής, ἄ, ὅ,
Schol. ἦχος Φρυγῶνων συ-
ρομένων, h. e. *strepitus sar-
mentorum*, quum tra-
huntur. ex σύρω, *traho*,
& κῆλον, *lignum*, seu κό-
λος, *mutilus*. Est enim
sarmentum lignum de-
fractum. 9. 880.

Κομῆν, *nutrito*, præf. inf. a
κομέω, ἥσω, *nutrio* & cu-
ram gero. hinc κομίζω, &
κομίσασθαι, aor. i. m. inf.
ε. 315. 602.

Κονάθησι, *edidit fragorem*,
a i. ind. Ion. a κοναθέω, ὦ,
resono. Th. κοναθος, α, ὅ,
sonitus. 9. 840.

Κονήσι, dat. pl. Ion. pro κο-
νίας, a κονία, ας, ἥ, idem
quod κόνις, εως, ἥ, *pulvis*,
acc. κόνιν. α. 365. 9. 706.

Κονιόντες, *pulverem exci-
tantes*, præf. part. a κο-
νίω, vel κονίζω. Th. κόνις,
εως, ἥ, *pulvis*. α. 342.

Κοπτομένη, *excitatus*, præf.
part. a κόπτομαι, *pulso*.
scindor.

sciendor. Th. κόπτω, fut. ψω, *sciindo*. α. 63.

Κορεσάμενος, *satiatus*, a. i. m. part. Poët. pro κορεσάμενος. Vide κορέσασθαι. ε. 33.

Κορέσασθαι, *saturato*, aor. i. infin. m. pro imperativo, Hellenismus, a κορέννυμι, vel κορέω, *saturō*. §. 366.

Κορθύνειν, *collegit*, imperf. act. pro ἐκορθύνειν, verbi κορθύνω, vel κορθύνω, *coacervo*. Th. κόρθυσ, vos, ἡ, *acervus*. §. 853.

Κόρος, α, & Ion. κόροιο, *satietas*. Th. κορέω, *satio*. §. 593.

Κόρυθος, genit. a κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. α. 417.

Κορύσσαν, præf. inf. a κορύσσω, *armo*, q. d. *galea munio*. κορύσσεσθε, præf. part. f. gen. Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. α. 148. 198.

Κορυφή, genit. §. 62. κορυφήσι, dat. pl. Ion. a κορυφή, ἡ, ἡ, *vertex*. θ. 1010.

Κορώνη, ης, ἡ, *cornix*. hinc κορωνιάωτα, acc. *rostrata*, Poëtice, pro κορωνιάοντα, a κορωνιάω, ω, *incurvus & lunatus sum*. a κορώνη, *summitas*, *curvatura*. ε. 677. α. 289.

Κοσμεῖν, præf. inf. sic κοσμε-

σε, *ornabit*; a. i. pro ἐκοσμήσε, a κοσμέω, fut. ἔσω.

Th. κόσμος, α, ὁ, *ornatus*, *ordo*. ε. 72. 76. §. 573.

Κοτεῖν, 3. præf. ind. *est infestus*. κοτῖσσα, præf. part. f. g. κοτῖοντε, dual. num. part. a κοτέω, ἔσω, & ἔσω, *irascor*. Th. κότος, α, ὁ, *ira vetus*. ε. 25. §. 315.

Κόττος, α, ὁ, *nomen viri*, seu *gigantis*. §. 714. 817.

Κέρη, ης, ἡ, *puella*, idem quod κόρη, ex eoque factum Poëtica epenthesi τῇ υ. pl. κῆραι. Th. κορέω, *verro*. α. 126.

Καρίζων, a teneris educant, 3. pl. præf. verbi καρίζω, a puerili ætate educo. a κῆρος, idem quod κόρος, *puer*. Th. κορέω, *verro*. §. 347.

Καρότερος, *junior*. Etiam substantiva apud Græcos persæpe comparantur. a κῆρος, idem quod κόρος, *juvenculus*. Th. κορέω, f. ἴσω, & ἔσω, *verro*. ε. 445.

Καροτρόφος, *juvencularum nutritor*. a κῆρ, hoc a κόρη, *juvencula*. κορέω, *orno*, quæ dum se comit, *annus it*. ε. 226. §. 450.

Καφίζσαν, præf. part. f. g. α κα-

α καφίζω, f. ίσω. *levo*. α
καφός, *levis*. ε. 461.

Καφός, α, ό, *levis*, ut καφή
έλπίς, *levis spes*. ε. 759.

Καφα, *leviter*. α. 323.

Κράδιη, ης, ή, pro ficu sylve-
stri. ε. 679.

Κράδιον, accus. sing. Ion. α
κραδία, per metathesin,
pro καρδία, ας, ή, cor. ε.
338. 448.

Κράτει, dat. sing. *imperio*,
α κράτος, εος, τò, *robur*.
hinc κρατερός, *validus*.
κρατεράων, gen. pl. *Æoli-*
ce. κρατερώτατος. superl.
validissimus. α. 101. 9.
403. 683. 684.

Κρατεί, *præpotens est*, 3. pers.
præs. ind. α κρατέω, ω, *im-*
perium obtineo. fut. ήσω,
p. κεκράτηκα. Th. κράτος,
εος, τò, *robur*. 9. 403.

Κρατερόφρονι, dat. singul. α
κρατερόφρων, *infracto ani-*
mo sum. ex κράτος, *robur*,
& φρήν, *animus*. α. 458.
κρατερόφρονα. ε. 146. 9.
509. κρατερόφρον'. 9. 297.
308.

Κρατί, *capiti*, dat. singul. α
κράς, κρατός, ό, vel τò.
Th. κάρηνον, α, τò, *caput*,
unde per apocopen, κάρη
τò ἀκλιτον. Pro κάρη
dicitur κάρα, Dorice &
per novam apocopen κάρ

pro κάρη. item pro κάρ,
per metathesin κράς, α-
λος, & κράς, κρατός. unde e-
tiam descendunt, κράνον,
α, τò, & diminutivum
κρανίον, α, τò, *calvaria*.
α. 136. 328.

Κράτος, εος, τò, *robur*. α.
328.

Κράς, ατος, & Attice, κρέως,
τò, *caro*. ε. 589.

Κρείον, acc. α Κρέϊος, α, ό, no-
men viri. 9. 134.

Κρείοντα, acc. sing. nomen
viri. α Κρείων, οντος, ό.
α. 83.

Κρείσων, vel κρείττων, ονος,
ό, καί ή, *præstantior*, vel
melior. a positivo αγα-
θός, *bonus*. Th. κράτος,
εος, τò, *robur*. ε. 208. 211.

Κρεμάσασθαι, a. i. med. infin.
α κρέμαμαι, *suspendor*.
conjugatur, ut ἵσταμαι.
Th. κρεμάω, & κρεμάννυ-
μι, fut. άσω, *suspendo*.
ε. 627.

Κρήδεμνον, τò, proprie capi-
tis ligamentum, ex κράς,
& θέω, *ligo*. per metaph.
pinnæ mitorum, & po-
nitur pro *manibus*. α.
105.

Κρήθεν, adverb. a *capite*,
ex κράς, ατος. Th. est
κάρηνον, α, τò, *caput*. α. 7.
9. 574.

Κρήνης

Κρήνης, gen. a κρήνη, ης, ἡ, fons. a fundendo, quia fundit aquas. κρηναίων, Æolice, pro κρητῶν, gen. pl. ε. 756. §. 6.

Κρήνη, Κρήτης, nomen Insulæ. §. 477. 480.

Κρητήρ, gen. Ion. κρητήρ, Ionice, pro κρατήρ, ἥρος, ὁ. Latine, crater. a κραίνωμι, f. ἀσω, misceo, tempero; quia in eo merum diluitur, ne noceat. ε. 742.

Κρίναντο, pugnarunt, 3. pl. a. i. med. a κρίνω, discerno, f. νῶ. Κρίνωσι, 3. pl. a. i. act. subj. κρίνεις, part. a. i. act. ε. 799. §. 882.

Κρισίη, nomen mul. §. 359.

Κρίω, nomen mul. §. 375.

Κρόνα, τραῖα, per syncope, pro κροκίδα, a κροκίς, ἰδος, ἡ, vel tanquam a κρόξ. Th. κρόκη, ης, ἡ, τραῖα. ε. 536.

Κροκόπεπλος, croceo peplo. a κρόκος, ε, ὁ, crocus, & πέπλον, ε, τὸ, pepulum, vestis muliebris. §. 273. 358.

Κρονίδης, ε, ὁ, filius τῷ Κρόνα, h. e. Saturni. Sic vocatur ὁ Ζεύς. Κρονίδω, Ion. pro Κρονίδα. ε. 18. 53. §. 450.

Κρονίων, ωνος, idem quod

Κρονίδης. a Κρόρος, ε, ὁ, Saturnus. qui sic videtur dictus a splendore. Hebr. karan, splendere. Fr. Jun. Aliis quasi χρόνος tempus: plurimum enim temporis conficit in emetiendo suo orbe. ε. 274. §. 949.

Κροτάφοισι, dat. pl. Ion. a κρόταφος, ε, ὁ, tempus, pars capitis. παρὰ τὸ προτεῖν τὴν ἀφὴν, quod ibi evidens sit venarum pulsus. α. 226.

Κρύος, εος, τὸ, frigus. hinc κρυερός, ε, & Ionic. κρυερότο, frigidus. hinc κρύοις, εντος, ὁ. Poëtis idem quod κρυερός. ε. 492. §. 657. 936.

Κρυπιδίης, secreti, genit. a κρυπιάδιος, apud Poëtas idem quod κρυπτός, occultus. hinc & κρύφιος, abditus. Th. κρύπτω, φω, occulto, abscondo. α. 2. ἔκρυβον. ε. 327. 787.

Κρύψε, a. i. Ion. a κρύπτω, occulto. hinc κρύψας. a. i. part. κρύψασα, f. g. ε. 50. 402. §. 174.

Κρώζη, præf. subj. a κρώζω, crocito, quod est cornicis. ε. 745.

Κταμένης, occisæ, part. a. 2. med. ab indic. ἐκτάμην, ad

ad formam ἰσάμην, ab
a. 2. act. ἔκτην. pro quo
Dores ἔκταν. a κτῆμι, oc-
cido. f. κτήσω. Th. κτείνω.
ε. 539. α. 402.

Κτεάνων, gen. pl. a κτέανον, ε,
τὸ, possessio. Poëtis idem
quod κτήμα, & κτέαρ,
ατος, τὸ, idem. Th. κτάο-
μαι, fut. ἴσομαι, acquiro.
ε. 313.

Κτείναντα, acc. a κτείνειν, αν-
τος, part. a. 1. a κτείνω, oc-
cido, f. κτενῶ, p. ἔκτακα.
a. 2. ἔκτανον. a. 1. ἔκτανα.
κτανέμεναι, Dorice pro
κτείνειν, præf. infin. act.
α. 414. 448.

Κτήμας, dat. pl. pro κτή-
μασι, per apocopen a κτῆ-
μα, possessio. Th. κτάο-
μαι, ὦμαι, acquiro. ε. 34.

Κτητὴν, famulam, accus. a
κτητὸς, acquisibilis. Th.
κτάομαι, f. ἴσομαι, acqui-
ro. ε. 404.

Κτύπος, sonitus, a τύπτω,
pulso. α. 98.

Κυανόπεπλον, caeruleo peplo,
a κύανος, caeruleus, & πέ-
πλον, replum. θ. 406.

Κυανόπτερος, nigras alas ha-
bens. ex κύανος, caeruleus,
& πτερὸν, ε, τὸ, ala. α.
393.

Κυάνη, genic. a κύανος, ca-
eruleus, hinc κυάνηα, ni-

gra. dat. pl. κυανέησι pro
κυανέαις, & κυανέων, Æo-
lice, pro κυανέων. α. 7.
143. 249.

Κυανοχαίτης, ε, nom. ex
κύανος, ε, ὁ, caeruleus, co-
lor niger, & χαίτη, ἡ, ju-
ba, coma. α. 120. θ. 278.

Κυανῶπιν, nigroculam, acc.
a κυανῶπις, ἡ, caerulea
aspectu, a κύανος, caeru-
leus, & ὤψ, ὠπὺς, ὁ, ocul-
lus. Th. ὄπτομαι, video.
p. m. ὦπα. α. 356.

Κυδάλιμος, idem quod κύδι-
μος, gloriosus. a κύδος, eos,
τὸ, gloria. α. 74. 467.

Κῦδος, eos, τὸ, gloria, in
comparat. κυδιῶν, glorio-
rior, superl. κύδιστος, ε, ὁ,
gloriosissimus. ε. 311. θ. 548.

Κυδαίνων, illustrans, præf.
part. a κυδαίνω, glorio-
sum reddo, fut. νῶ, p. πα.
Th. κῦδος, eos, τὸ, gloria.
ε. 38.

Κυδιῶν, exultans, jacta-
bundus, præf. part. pro
κυδιῶν, a κυδιάω, glorior,
jactito. Th. κῦδος, eos, τὸ,
gloria. α. 27.

Κυδνὸς, ἡ, ὄν, inclytus, cele-
bris. Th. κῦδος, eos, τὸ,
gloria. ε. 255.

Κυδοιμὸς, ε, ὁ, tumultus, q.
a κύω, pario, & δῆμα,
timor. α. 156.

Κυθήρεια, ας, ἡ, *Veneris*. ὅτι
κεύθαι τὰς ἔρωτας, occul-
tat amorem venerium.
Tenebras amat, propter
opera tenebrarum. θ. 934.
1008.

Κυθήροις, κυθήροισι, dativ.
pl. a κύθηρος, α, ὁ. Th.
Κυθήρα, ἡ, urbs Cypri.
θ. 192.

Κυκλοτερής, ἑος, ὁ καὶ ἡ, tor-
nando rotundus factus,
ex κύκλος, α, ὁ, *circulus*,
& τερέω, *terebro*. α. 208.
θ. 145.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ. οἱ κύκλω-
πες, *Cyclopes*. ex κύκλος,
α, ὁ, *orbis*, *circulus*, &
ὤψ, *oculus*. Th. ὀπτομαί,
video. θ. 139. 144.

Κύνος. α. 65. 346. 368. 413.
κύκνον. α. 57. 329. 331. 466.
472. κύκνε. α. 550. κύκνοι.
α. 316.

Κυλίνδεσθαι, praes. ind. pass.
a κυλίνδω, *volvō*. hinc
κυλινδόμενος. Th. κυλίω,
ισω, *volvō*. α. 378. 438.

Κυμαίνοντες, gen. praes. part.
a κυμαίνω, *fluctuo*. Th.
κύμα, ατος, τό, *fluctus*.
ι. 388.

Κύματα, nom. pl. a κύμα,
ατος, τό, *fluctus*. q. a κυ-
κάω, *misceo*, unde est κύ-
κημα, pro quo κύμα.
κύματ'. ι. 685. θ. 252.

Κυματολήγη, nomen mul.
θ. 253.

Κύμην, acc. casus, a Κύμη,
ης, ἡ, nomen urbis. ε. 634.

Κυμοπόλαιαν, nomen mul.
θ. 819.

Κυμοδόκη, ἡς, ἡ, nom. pro-
prium mul. θ. 252.

Κυμοδόη, nomen proprium
mul. θ. 245.

Κυνέη, ἡς, ἡ, (sub δόρα,) pel-
lis canis, *galea*. Them.
κύων, κυνός, canis. α. 227.

Κυμα, nomen mul. θ. 255.

Κυπρεγίνα, epitheton Ve-
neris, quæ nata dicitur
in insula Cypri. Cu-
prum quoque ceu scor-
tum, metallis omnibus
misceri dicitur. θ. 199.

Κύπρος, α, nomen insulae
Veneri sacrae: unde &
Κύπρις, *Veneris*. θ. 193.

Κυρήσας, α. i. part. a κυρέω,
incido. Them. κύρω. fut.
Æol. σω, *incido*. ε. 753.

Κύρσαι, aor. i. inf. *incidere*.
a κύρω, fut. κύρω. κύρσας,
α. i. part. ε. 689. α. 426.

Κυσαμένη, α. i. part. med.
f. g. pro κυσαμένη, quæ
concepit, verbi κύομαι,
in utero gestor. Them.
κύω, *osculor*. θ. 125. 405.

Κύων, κυνός, ὁ vel ἡ, canis.
κύνη, acc. κύνη, nom. &
acc.

acc. dual. *κνῆ* dat. plur.
α. 303. §. 769.

Κῶμα, *τος*, τὸ, *veterpus*, *son-
nans profundus*. θ. 798.

Κώμαζον, imperf. Ion. pro
ἐκώμαζον, verbi *κωμάζω*,
comessor. Th. *κῶμιος*, ε, ὁ,
comessatio. α. 181.

Κώμη, *ης*, ἡ, *vicinus*. ε. 637.
α. 18.

Κωτίλασσα, præf. part. f. g. a
κωτίλω, *garrus*. ε. 372.

Λ.

Λάβησι, *prehenderit*, a. 2.
aët. subj. *σι* est *paragoge*
Ion. a *λαμβάνω*, *accipio*,
fut. *λήψομαι*, p. *λήληθα*,
Att. *εἴληθα*, aor. 2. *ἔλαβον*,
inde in part. *λαβών*, ἔσα,
ὄν. ε. 466. §. 765.

Λαγῆς, acc. pl. Dor. pro *λα-
γῆς*, *leporēs*, a *λαγῶδες*, ε, ὁ,
lepus. Att. *λαγῶς*, ὦ, ex
λα, particula quæ inten-
dit significationem, &
ἔς, ὠτός, τὸ, *auris*, quia
habet longas aures. Alii
a *λάω*, τὸ *βλέπω*, *video*,
quia dormit apertis ocu-
lis. α. 302.

Λάδων, nomen fluv. accus.
sing. §. 344.

Λάθεις, *obliviscimini*. 2. pl.
a. 2. med. imperat. a *λαν-
θάνομαι*, f. *λησομαι*, præf.
pass. *λήλησμαι*, a. 2. aët.

ἔλαθον, præf. m. *λήληθα*.
ε. 262.

Λαθίφθογγος, *facientis o-
blivisci vocem*. gen. Ion.
a *λαθίφθογγος*, *vocis obli-
vionem inducens*. a. *λά-
θος*, *eos*, τὸ, *oblivio*. Th.
λήθω, *lateo*, & *φθόγγος*,
sonus. hoc a *φθέγγομαι*,
f. *γέρομαι*, *loquor*. α. 131.

Λαῖτμα, *magnus maris flu-
ctus ex λα*, *valde*, & *ἔεσα*,
ire. Vel dictum quasi *λαί-
τμημα*. Nam quum uni-
versum distributum esset
in partes duas, *terram* &
mare, *λαῖον τμήμα* voca-
batur ἡ *θάλασσα*. Vide
in *τέμνω*, *seco*. ε. 163.

Λαιψηρονέλευθον, *rapidum*,
acc. ex *λαίλαψ*, *uix*, ἡ
tempestas, & *πέλευθος*, ε,
ἡ, *via*. §. 379.

Λάικε, *crepitabat*, pro *ἔλα-
κε*, a. 2. aët. a *ληκίω*, *cre-
pitum cieo*; a. 2. *ἔλακον*,
præf. m. *λήλακα*. θ. 694.

Λακέρυζα, *ης*, ἡ, *loquax*, *stri-
dula*. ε. 745.

Λάμπεν, *collucebat*. imperf.
Ion. pro *ἔλαμπεν*, a *λάμ-
πω*, *luceo*. f. *ψω*. p. *φα*. α. 71.

Λαμπετόωντα, *fulgentia*.
Poëtice pro *λαμπετώντα*,
a *λαμπετάω*, *luceo*. dat.
λαμπετόωντι. a Th. *λάμ-
πω*, f. *ψω*, *luceo*. §. 110.

Λαμπόμενον, *splendens*. λαμ-
πομένοισι, dat. plur. Ion.
part. præf. Th. λαμπω.
α. 145. §. 186.

Λαμπρός, ἡ, ὄν, *splendidus*,
clarus, a λαμπω, *luceo*.
§. 18.

Λαομέδαια, nomen propr.
mul. §. 257.

Λαός, *populus*, λαοῖσι, dat.
plur. Ion. Attice λεώς,
ὦ, ὅ, *populus*. ε. 225. 241.
§. 430.

Λαοσάος, *populorum defen-
sor vel agitator*. ex λαός,
ᾧ, ὅ, *populus*, & σάω, *ser-
vo*. Th. σάος, *salvus*. Vel
ex λαός, & σείω, *moveo*.
α. 37.

Λαπιθάων, pro Λαπιθῶν,
genit. plur. Dorice, a no-
minativo Λαπιθή, ε, ὅ,
Lapitha. Vide in Cale-
pino, *Lapithæ*. α. 178.

Λανῖος, nomen viri. §. 1013.

Λάχαις, in gen. Attice λα-
χέαις, ἡ, *Lachesis*, no-
men Paræ. a λαγχάνω,
sortior. α. 258. §. 218.

Λάχνη, ης, ἡ, *lanugo*, *vellus*.
ε. 511.

Λέγων, *dicere*, præf. infin.
verbi λέγω, *dico*, f. λέξω,
p. λέλεχα, præf. m. λέλο-
γα. §. 27.

Λεαγόρη, nom. propr. mul.
suaviloqua. ex λεῖος, ε, ὅ,

levis. & ἀγοράομαι, *con-
cionor*. Them. ἀγορά, ἡ,
forum. §. 257.

Λείβεται, *stillat*. a λείβω, f.
ψω. ε. 725. α. 390.

Λεμῶν, dat. a λεμῶν, ὄντος,
ὅ, Latine, *pratium*, q. d.
paratum, ubi non opus
est satione. Namque in-
jussa virescunt grami-
na. §. 279.

Λείπεθ', pro λείπτο, imperf.
pass. Ion. verbi λείπω, *lin-
quo*, *relinquo*. f. ψω, p. φα,
p. m. λέλοιπα, a. 2. m. ἐ-
λιπόμην. ε. 198. §. 490.

Λεριοέσση, dat. sing. *florida*.
Th. λείριον, ε, τὸ, *lilium*.
Hinc est λεριοέης, εντὸς, ὅ,
in f. g. λεριοέσσα, *lilia-
ceus*, α. & per synecd.
sp. *floridus*, *suavis*. §. 41.

Λελάθειτο, poet. *lateat*,
pro λάθειτο, aor. 2. med.
opt. a λανθάνομαι, *lateo*.
Mutuatur sua tempora
a λήθω, fut. λήσω. aor. 2.
med. ἐλαδόμην, hinc in
opt. λαθόμην, οιο, οίτο.
p. m. λέληθα. §. 471.

Λέλακας, *strepis*, p. m. a
ληπέω, *resono*, *crepo*. in
aor. 2. ἔλακον, unde est
præt. med. λέλακα, *stre-
pui*. accipitur hic in si-
gnificatione præsentis,
cujus

eius generis apud Græcos sunt plurima. ε. 205.

Λέλαπται, *relieta est*, præter. pass. λέλαμμαι, ψαυ, πταυ, a λείπω, *linquo*. ε. 282.

Λελαχότες, *lambentes*, part. præter. act. per. syncopen, & epenthesein τᾶ ε, pro λελεχμυνότες, a λεχμύω. Them. est λείχω, *lingo*, f. ζω. §. 826.

Λέλογχε, *consecuta est*. 3. sing. præter. med. indicat. (tanquam a λείγω.) Th. est λαγχάνω, *fortior*, fut. κληρώσομαι, a. 2. §. λαχον. p. m. λέλογχα, §. 203.

Λέοντες, pl. num. a λέων, *on-tos*, δ, leo, in dial. λέοντά. λέοσι, dat. plur. α. 175. 402.

Λεπτή, *macilenta*, dat. a λεπτός, ᾱ, ῥ, *tenuis*, *exilis*, viribus destitutus. ε. 495.

Λερναίην, acc. nomen hydræ. a Λέρνη, η, ῥ, *palus Argivorum*, ubi erant *fordium confluges*. proverb. Λέρνη πικρῶν, *Lerna malorum*. Dicitur hydra seu serpens Λερναία, quod in illa versata fuerit palude, a loco. §. 314.

Λέσχῃ, dat. sing. a λέσχη, ης, ῥ, *sermocinatio*: & pro loco publico sumitur, ubi confabulantur. ε. 499.

Λευγαλίωσιν, dat. pl. Ion. *tristibus*, h. e. in casulis pauperculorum, a λουγαλίος, α, ῥ, *perniciosus*. Them. λουγός, *perniciēs*. ε. 523.

Λευκός, ᾱ, ῥ, *candidus*, *albus*. affine τῷ λεύσσω, *video*. alba sunt lucida. λευκοῖσιν, Ion. dat. pl. pro λευκοῖς. ε. 196.

Λευκοῖνες, *pulchris ulnis*, ex λευκή, *alba*, & ὤληνη, *ulna*, quæ habet candida brachia. §. 314. 914.

Λεύσασιν, *vident*, 3. pers. pl. præter. ind. a λεύσσω, *video*. Poëticum est ε. 248.

Λίχαι, εα, τᾶ, *lectus*, dat. pl. λιχίισσι, Poëtica pro λίχαι. Them. λέγω, vel λέγομαι, *cuho*, *dermio*. §. 57. 798.

Λέων, leo. Vide paulo ante Λέοντες. §. 323.

Λήγῃ, *cessat*, 3. pers. præter. a λήγω, *cesso*, *desina*. fut. λήξω. ε. 412. §. 48. 221.

Λήθῃ, *latet*. præter. ind. a λήθω, *lateo*, f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα. ε. 266. 489.

Ληΐδ', pro ληίδα, accus. a ληΐς, ἴδος, ῥ, *pecus*, a λεία, ας, ῥ, *præda*. ληΐν, proprie *præda*. item *pecus*,

quia pecudes a prædantibus rapi & abigi solent. §. 444.

Ληΐζει', *sortitur*. imperf. Ion. verbi ληΐζομαι, *napiscor*, fut. ἰσομαι. hinc ληΐσσεται, f. i. pro ληΐσεται. Th. λεία, ας, ἥ, *præda*. ε. 320. 700.

Ληΐον, ε, τὸ, *seges*. α. 228.

Ληναίων, accus. a ληναίων, ὦνες, ὅ, *Januarius*. quo Ethnici vina libabant idolo Baccho. Th. ληνός, ἔ, ὅ, *lacus preli torcularii*. hinc ληνάϊος, *Bacchus*. ε. 502.

Λησμοσύνη, ης, ἥ, *oblivio*. a λήθω seu λανθάνω, *læteo*. §. 55.

Λητοῖδης, ε, ὅ, *Latona filius*. α. 479.

Λητώ, ὅος, ἔς, ἥ, *Latona*, acc. λητώα, λητώ. ε. 368. θ. 19.

Ληγέως, *stridule*. adverb. a ληγύς, εἴα, ληγύ. α. 206. a λέγγω, *strideo*. Hinc ληγυρός, *sonans*. ληγυρήν. ε. 581.

Ληγύφωνοι, *arguta*, nom. pl. quibus vox erat gracilis, & acuta, αἱ ἡ φωνή ληγεία. Th. λέγγω. f. ζω, *strideo*, & φωνή, ἥς, ἥ, *vox*. §. 275. 518.

Λίθον, accus. a λίθος, ε, ὅ,

lapis. §. 485. hinc λίθουσι, dat. pl. Ion. ε. 622.

Λιλαϊόμενοι, *cupientes*, præf. part. a λιλαΐεμαι, apud Poëtas idem quod γλιχομαι, *cupio*, *desidero*. Verba desiderii regunt Genitivum. α. 113.

Λιμὴν, ἐνός, ὁ, *portus*, q. ex λίαν μέγαν, quod ibi naves tutæ a fluctuum agitatione conquiescunt. α. 207.

Λίμνη, ης, ἥ, *stagnum, palus, lacus*. παρὰ τὸ λίαν μέγαν. §. 365.

Λιμός, ἔ, ὅ, *fames*. ε. 228. 300.

Λιπαρήν, Ionice pro λιπαράν, *splendidam*, accus. sing. λιπαρός, αἱ ὄν, *proprie pinguis*, a λίπος, εος, τὸ, *pinguedo*. §. 63.

Λίπ', pro λίπας, (ut vult Tzetzes,) *dativus sing.* a λίπος, εος, τὸ, *pinguedo*. Per apostrophum etiam diphthongum abjici, patet ex Ἰλιάδ. α. 117. βάλωμ' ἐγὼ pro βάλωμαι ἐγὼ. *Esset ergo appositio, pinguedine, nempe oleo, sicut dicimus, πρὸς Ῥώμῃ. At alii λίπ' pro λιπαρῇ. τ. 520.*

Λιπέαν, dialysi Poëtica pro λιπεῖν, α. 2. act. infin. Λιπέαν,

πειν, 3. plur. aor. 2. act.
opt. a λείπω, linquo. fut.
ψω, p. φα, aor. 2. ἔλιπον,
hinc in opt. λίχοιμι, &
in 3. plur. λίσκουν. aor. 2.
part. λιπών, ἔσα, ὄν. ε. 435.
α. 332.

Λι, leo, acc. λῆν, Poëticum
est pro λέων, ὄντος, ὁ.
α. 172.

Λίχμαζον, 3. pl. imperfect.
act. lingeant. a λιχμαίζω,
lingo, lambō. quod est a
Th. λείχω, f. ξω. α. 235.

Λόγον, sermonem, accus. a
λόγος, α, ἰ, dat. pl. Ion.
λόγοισιν. Th. λέγω, dico,
f. ξω, præt. med. λέλογα.
α. 106. β. 890.

Λοσσαμένη, lota. Poëtice
pro λοσαμένη, part. a. i.
med. ubi α resolvitur in
εο, & τὸ σῆγμα duplica-
tur, lota. λόεσαι, lavari.
Poët. pro λέεσαι. præf.
infin. pass. Poëtæ abji-
ciunt τὸ ν, metri causa.
Th. λέω, fut. σω, lapo.
ε. 520. 748.

Λογός, ἄ, ὁ, pernicies. α. 240.
Λοιμὸν, acc. a λοιμός, ἄ, ὁ,
pestis. ε. 241.

Λοιδόσπτην, postremam, a
λοῖδος, pro quo etiam
λοιδώος, α, ὁ, postremus,
ultimus. β. 921.

Λοκροί, nomen nationis,
Locri. α. 25.

Λατρῷ, balneo, dat. a λσ-
τρὸν, ἄ, το, lavacrum.
λᾶτρον vero, aqua sor-
dida, qua nos lavimus.
Accentu differunt. Th.
λέω, f. σω, lauo. ε. 751.

Λοφίῃ, dorso, Ionice pro
λοφίᾳ, dat. sing. a λοφία,
ἡ, cervix. Th. λόφος, α, ὁ,
cervix, collum. α. 391.

Λόχῳ, dat. pro ἐν λόχῳ, in
instidiis. ellipsis præposi-
tionis ἐν a λόχος, α, ὁ,
insidiæ a λέγομαι τὸ κεί-
μαι, jaceo, quod sole-
ant καθῆσθαι εἰς λοχῶντες,
sedere insidiantes. hinc
λοχάω, ᾤ, insidiar. θ. 174.

Λοχεῖο, gen. sing. Ion. ex
insidiis. ubi additur præ-
positio a λοχῶος, ἄ, idem
quod λόχος, α, ὁ, insidiæ.
β. 178.

Λυγγῆος, gen. a Λυγγεύς, ἴος,
ὁ, nomen gentis. α. 327.

Λυγρῇ, pro Λυγρῇ, Ionic.
gravis, λύγρ' ἐδύσαν, pro
λυγρὰ, perniciōsam. θ. 313.

Λύκτον, acc. a Λόκτος, ἄ, ἡ,
nomen urbis in Creta.
β. 477. 482.

Λυπηρῇ, molestus sis, 2. pers.
præf. subj. a λυπέω, ᾤ, f.
ἤσω, dolore afficio, con-
tristo. Th. λυπη, ης, ἡ,
dolor. ε. 399.

Λύσαι, a. i. aēt. infin. & λύ-
σε, pro ἔλυσε, aor. i. ind.
solvit. h. e. liberavit, a
λύω, λύω, f. λύσω, p. λή-
λυκα. a. i. ἔλυσα. ε. 606.

Λυσιάνασσα, nomen mul.
§. 258.

Λυσιμελής, solvens membra.
somnia epitheton est. a
λύω, λύω, & μέλος, εος,
τὸ, membrum. Alii ta-
men dictum putant, ἀπὸ
τῆς λύσεως τὰ μελετήματα,
id est, curas. §. 911.

Λύσιν, solutionem, a λύσις,
εως, ἥ. Th. λύω, λύω.
ε. 402.

Λώβη, ης, ἥ, contumelia,
τίσασθαι λώβην, ulcisci
contumeliam illatam. §.
163.

Λωβητός, ᾧ, ὁ, infamia no-
tatus. a λωβάομαι, ᾧ, μαι,
contumelia afficio. Th.
λώβη, ης, ἥ, injuria. α. 366.

Λωίον, melius, comparat. a
positivo ἁγαθός, comp.
λωίων, superl. λωϊστος. Th.
λῶ, λῆς, volo. ε. 348. 431.

M.

Μάζα, ης, ἥ, libum. Hinc
Latium massa. ε. 588.

Μαίανδρος, ε, ὁ, nom. fluvii.
§. 339.

Μαίη, proprie obstetrix.
Hic vero nomen mul.

quæ fuit soror Atlantis.
θ. 938.

Μαίόμενοι, inquirentes,
præf. part. a μαίομαι,
cupio, item pro ζητῶ,
quæro. Th. μαίω, ᾧ, ve-
hementer cupio. ε. 530.

Μάκαρες, beati. nom. plur.
a μάκαρ, αρος, ὁ καὶ ἡ, καὶ
τὸ, beatus, felix, in dat.
pl. μάκαρσι, & Ionice μα-
κάρεσσι. Μάκαρ, sic vi-
detur dici, quasi μὴ κηρί
(Dorice μα' καρί) ὑποκεί-
μενος, morti non sub-
iectus: hinc μακαρίτης,
ε, ὁ, dicitur ὁ ἐν τοῖς ἁ-
γίοις. ε. 138. 140.

Μανέλην, acc. ligonem, a
μάνελλα, ἥ, ligo, a μία,
& κέλλω, moveo. Poëta
propter metrum hic λ
abjicit. ε. 468.

Μακρός, ᾧ, ὁ, longus, πύμα-
τα μακρὰ, fluctus decu-
mani. h. e. magni. in
accus. μακρὴν, Ion. pro
μακράν. μακρῇσι, dat. pl.
pro μακραῖς. Ionice. Th.
μῆκος, εος, τὸ, longitudo.
Dor. μάκος. ε. 288. 778.
§. 180.

Μαλακὴν, acc. f. g. & μα-
λακοῖσι. dat. pl. Ion. μα-
λανός, ᾧ, ὁ, mollis. Th.
μαλάσσω, mollio, fut. ξω.
ε. 534. §. 90. 279.

Μαλά-

Μαλάχη, ης, ἡ, *malua*, sic dicta, quia alvum natura sua *μαλάσσει*, *mollit*. Th. *μαλάσσει*, vel *τω*, f. ξω, *mollio*. ε. 41.

Μάλα, *valde*, adv. & *μάλ'*, pro *μάλα*. in comparat. *μᾶλλον*, sup. *μάλιστα*, maxime. ε. 202. 308. 341. α. 176. β. 666.

Μαλερῷ, *flagranti*, dat. sing. α *μαλερός*, ἄ, ὁ, *ustivus*, *perniciosus*. Th. *μαλός*, pro *ἀμαλός*, ἄ, ὁ, *tener*. α. 18.

Μάλιστα. Vide in *μάλα*, *valde*. ε. 341.

Μαλλοῖς, *velleribus*. dat. pl. α. *μαλός*, ἄ, ὁ, *vellus*, *lana promissa*. ε. 232.

Μαπείαν, *apprehendere*, per syncopen τᾶρ, pro *μαρπίαν*, α *μαρπτω*, *apprehendo*, in a. 2 infinit. *μαρπαῖν*, & poetice *μαπαῖν*, Ionicaque diæresi *μαπέαν*, & poetica reduplicatio-
ne *μεμαρπέαν*, præt. medi *μέμαρπα*. α. 231. 252. & 304.

Μαρμαίρει, *splendida*, pl. f. g. α *μαρμαίρεος*, *splendidus*. Th. *μαρμαίρω*, *splendo*, f. αῤῷ. hinc in part. f. g. *μαρμαίρῃσα*. β. 699. 811.

Μαρνύμεθα. Vide in *μαρνώμεθα*. ε. 162.

Μαρνώμεθα, pro *μαρνώμεθα*, Ion. pro *μαρνώμεθα*, *pugnemus*, i. pl. sub-medii. *μαρναντο*, & *μαρνανθ'*, 3. plur. imperf. pro *ἐμαρναντο*, Ion. Th. *μαρναμαι*, *pugno*. ε. 162. 110. 401.

Μάρτυρα, accus. sing. α *μάρτυρ*, υρος, ὁ, *testis*. hinc *μαρτυρήσιν*, dat. pl. Ion. pro *μαρτυρία*, α *μαρτυρία*, ας, ἡ, *testimonium*. ε. 280. 369.

Μασίτην, *flagellaverunt*, 3. dual. imperf. vel a. 2. act. α *μασίω*, Poëtice pro *μασιγῶν*, *flagello*, duo illa tempora hinc coincidunt. *μασιῶν*, *flagellans*, per syncopen pro *μασιγῶν*. Th. *μάσιξ*, υγος, ἡ, *flagellum*. α. 431. 466.

Μασιχῶντι, *manfenti*, dat. sing. part. α *μασιχάω*, ᾧ, & Poëtice *μασιχῶω*, *μασιχάοντι*, ᾧντι, & Poëtice *μασιχῶντι*. Sed de hac voce altum est silentium in omnibus lexicis, quæ quidem videre licuit. α. 389.

Μάψ, *sine usu*, *frustra*, Adv. ε. 872.

Μαυροῖ, *obscurant*, 3. pl. præf. ind. per aphæresin pro *ἀμαυροῖ*, ab *ἀμαυρόω*, *obscurare*; *effusco*. Th.

ἄμαυρος, ἔ, *obscurus*. ε.
323.

Μάχη, ης, ῥ, *pugna*, α *μαχο-*
μας, f. *μαχῆμας*, & *μαχή-*
σομας, p. *μεμάχημας*, p*ri-*
gno, *prælior*. *μαχέθων*, 3.
dual. imperfect. med.
Ion. *μαχέσασθαι*, a. i. inf.
m. α. 176. 361. 387. 406.

Μαχλόταται, *salacissima*.
α *μάχλος*, *libidinosus* ε.
584.

Με, & μ' pro *ἐμὲ*, accus. ab
ἐγώ, ego. ε. 660. 9. 24.

Μέγας, *μεγάλη*, μέγα, *ma-*
gnus, α, *ἡ*, *multus*, α,
ἡ. μέγα, *valde*. ε. 58. μέ-
γα *νήπιε*, *valde stulte*, h. e.
stultissime, μέγ' pro μέγα,
μέγ' α *μείνων*, *multo me-*
lior. ε. 774. item pro *με-*
γάλως, ibid Compar. *μεί-*
ζων, ονος, superl. *μέγιστος*.
η, ον, *maximum*. ε. 41. 147.
α. 237.

Μεγαθάρσει, dat. sing. α *με-*
γαθάρσης, *magna fiducia*
præditus. ex μέγας, *μεγά-*
λη, μέγα, *magnus*, α, *ἡ*,
& θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*.
α. 385.

Μεγάθυμον, *magnanimitas*,
acc. α. *μεγάθυμος*, *μεγα-*
θύμων, ex μέγας, & θυμός,
ἔ, ὅ, *animus*. α. 17. 57.

Μεγαλήτορα, accus. sing. α

μεγαλήτωρ, *magnanimi-*
tus. α μέγα, *magnus*, &
ἥτορ, cor, *animus*. α. 450.
Th. ἥτορ. *μεγαλήτορες*. ε.
654.

Μεγάροισι, dat. pl. Ion. α *μέ-*
γαρον, α, τὸ, *magnitudo*.
Th. μέγας. ε. 375. 9. 49.

Μεγέθω, dat. α *μέγεθος*, εος,
τὸ, *magnitudo*. Th. μέ-
γας. α. 5.

Μεγέρετα τέχνη, *perquam*
amabiles liberi, ex μέγα,
valde, & *ἐράω*, amo. alii
legunt *μεγέρετα*. 9. 240.

Μέγιστος, superlat. *maximus*,
α *μέγας*, *μείζων*. *major*. θ. 49

Μέδασα, nomen mul. α *μέδω*,
curo. *Μεδέσσα*, præf. part.
f. g. α *μεδέω*, idem quod
μέδω, impero. θ. 276.

Μέσ', pro μέσῃ, ex μέσσα, τὰ,
prudenda. Thema μέσος,
α, ὅ, *medius*. ε. 510.

Μεθ', pro μετά, præposit.
cum gen. *cum*, cum acc.
post. ε. 442. 445. 9. 137.

Μεθήσω, *dimittam*, f. ε.
Them. ἤμι, f. ἤσω, p. ἔκα,
α. 2. ἤν. unde *μεθήμι*, *di-*
mitto. ε. 207.

Μεθήσεν, α. i. α *μεθάω*, *subxi-*
deo. *μεθήματα*, acc. plur.
α *μεθήμα*. α, Π5.

Μείζων, *major*, comparat. α
μέγας, *magnus*. in superl.
μέγιστος, *maximus*. in
acc.

- acc. sing. *μάζω*, ex *μάζω*-
να, *μάζω*, ω. ε. 270. 378.
- Μάλιχος*, α, ό, ή, *blandus*.
hinc *μαλίχιος*, η, ον, idem.
- Th. *μαλίσσω*, f. ζω. p. χα,
delinio, *demaſceo*. §. 92.
206. 406.
- Μάιναντες*, part. a. i. Th. μέ-
νω, *maneo*, *exspecto*, f. με-
νῶ. p. μεμῆνηκα, a. i. ἔμει-
να. hinc in aor. i. part.
μῆνας, αντες, ό. ε. 630.
- Μείονα*, acc. ex *μείων*, *minor*,
in gen. *μείονες*, ό ης ή, &
τό μῶον, est comparativus
irregularis, nominis *μικρός*. ε. 688. θ. 447.
- Μῆς*, *mensis*, Æolice pro
μήν, μηνός, ό, *mensis*. ε. 555.
- Μελαγχαίτην*, acc. sing. a με-
λαγχαίτης, α, *nigram ca-*
sarētem habens. ex μέλαις,
μέλαινα, μέλαν, *niger*, τα,
τυμή, & χαίτη, ης, ή, *juba*,
caſaries. α. 186.
- Μελαίνδετον*, nigro illigatus
capulo. ex μέλαις, & δέω,
λίθο. α. 221.
- Μελάνθησαν*, 3. pl. a. i. pass.
ind. Ion. *nigrescebant*. a
μελαίνω, *denigro*, f. ανῶ.
Th. μέλαις, ανος, *niger*. α.
167. 300.
- Μέλας*, μέλαινα, μέλαν, *ni-*
ger, τα, τυμή. ε. 150. 634.
θ. 69.
- Μελαδῶναις*, acc. pl. *cittas*,
a μελαδῶν, ὄντος, ή, *citta*. a
μελαδῶνῶ, *citta*. ε. 66.
- Μελίσσαι*, & μέλισσῶν, *mem-*
bris, dat. pl. Ion. & Poë-
tice. a μέλοις, εἶς, τό, *mem-*
brum. ε. 148.
- Μελέεσι*, dat. pl. *misericis*.
Th. μέλεος, α, ό, *vauis*,
infelix. §. 563.
- Μελετᾶς*, 2. pers. ind. præf.
act. a μελετάω, ὦ, *cittam*
gero. f. ἦσω. Them. μέλαις,
citta est. ε. 414. 441.
- Μελέτη*, *meditatio*. Th. μέ-
λαις. ε. 78. 410.
- Μελία*, ας, ή, *fraxinus arbor*.
hinc Μέλαις, pro *Nym-*
phis, ita dictis. α. 420.
- Μελίαις*. *Nymphæ creditæ*
sunt dictæ *Μελίαις*, διὰ τό
ἐν ὄρεσι δεινροφόροις ἀνατρέ-
φουσαι. Epitheton hoc er-
go est a μελία, υς, ή, *fra-*
xinus. Ion. μελίη, μελιῶν,
Dorice pro μελιῶν, gen.
pl. ε. 144. §. 187.
- Μελιπῶς*, *dulcem*, acc. a με-
λιπῶς, *dulcis instar mel-*
lis. ex μέλι, & ἡδύς, *suavis*.
ε. 170.
- Μελισσῶν*, gen. pl. Æol. pro
μελισσῶν, a μέλισσα, vel
ττα, ή, *apis*. ε. 303.
- Μελίτη*, ης, ή, *nomen pro-*
prium mul. §. 246.
- Μελίφρονα*, *dulcem*, ac. sing. a
μελίφρων, *qui mellea dul-*
cedi-

cedine animum person-
dit. a μέλι, miel, ac φρήν,
mens, animus. α. 428.

Μέλαι, curæ sunt. a μέλας,
impersonalis, curæ est. β.
216.

Μελπομένη, nomen Musæ. a
μέλωμαι, cano. β. 77.

Μεμάποιεν. Vide paulo an-
te μαπέαν. α. 252.

Μεμαρπώς, præter. med. a μαρ-
πτω, corripio. Vide supra
μαπέαν. Μέμαρπον, α. 2.
æd. initialis litera repe-
titur, prout in præterito
fieri solet, pro ἡμαρπον.
præter. med. μέμαρπα. ε.
202. α. 245.

Μεραῖως, μεραιῶτες, studentes.
perfect. part. act. pro μεμα-
πώς. a μαῖω, ὤ, vehemen-
ter cupio. α. 240. 414.

Μεμβλομαι, η, εται, ciπo,
pro μεμέλημαι, per syn-
copen & pleonasmum
τῷ β, ad euphoniam: &
denique η Attico more in
o mutato. a μέλας, imper-
sonali, curæ est. β. 61.

Μέμηλε, curæ est, per syn-
copen pro μεμέληκε,
præter. act. Th. μέλας. Με-
μηλότα, acc. pl. part.
præter. ε. 229. 529.

Μεμιζέται, admiscebantur.
3. sing. futuri paulo post.
a μίγνυμι, f. μίζω, p. μί-

μιζω, præter. pass. μέμι-
γμαι, μεμιζέται. ε. 177.

Μέμνηται, meminuit. præter.
perfect. pass. a. μνήσμαι,
ᾠμαι, recordor, f. μνήσο-
μαι, præter. μέμνημαι, α. 1.
pass. ἐμνήσθην. ε. 296. 420.
β. 103.

Μέμνονας, nomen viri. accus.
sing. α. μέμνων. β. 984.

Μέμνηε, tenuit. præter. med.
a μενάω, ἡμiglio, in α. 2.
act. ἔμμενον, sicut a τιμάω
est ἔτιμον. Hinc præter.
med. μέμνηε. 506.

Μέμψονται, f. l. m. a μέμφο-
μαι, accuso. ε. 184.

Μέν, quidem. ε. 5. 12. 17. &c.

Μεναινών, furens. præter. part.
a μεναινῶ, cupio, ira per-
citus sum. Th. μένος, eos,
τὸ, animus. α. 361.

Μέναν, pro περιμέναν, exspe-
ctare, præter. inf. a μένω,
maneo, exspecto, f. μενῶ,
p. μεμόνηκα, α. l. ἔμμενα.
ε. 672.

Μενεδῶ, ὅος, ἄν, ἡ, nomen
mul. β. 357.

Μενίππη, nomen mul. q. d.
valde robusta. β. 260.

Μενσίτων, Nom. proprium.
β. 514.

Μένος, eos, τὸ, animus, ira. ε.
412. α. 235.

Μερίμνα, ης, ἡ, cura. ε. 176.

Μερόπων, gen. pl. a μέρα, δι-
visam

visam vocem habens. ex
μῆρος, pars, & ὄψ, vox. ε.

109. 142.

Μῆρμα, sollicita, acc. pl.
a μῆρμος, α, ὅ, anxius.

Th. μῆρμα, anxie co-
gito. ὁ. 603.

Μῆρμα, gen. pl. Æol.
pro μῆρμα, a μῆρμα,
ἡ, cura. Them. μῆρμα, vel μῆρμα, cura. ὁ. 5.

Μεσάβω, loro, dat. sing. a
μῆσαβω, α, τὸ, medium
lignum inter boves, ex
μῆσος, α, ὅ, medius, & βῆς.
ε. 467.

Μῆσος, α, ὅ, medius, μῆσος,
media. μῆσος, pro μῆσος,
Poët. μῆσος, adv. in me-
dio, μῆσος, e medio,
μῆσος, pro μῆσος,
adv. inter. α. 231. 500. α.
367. 417.

Μῆσος, a μῆσος, medius. α.
417.

Μετὰ, & μετ', præposit. re-
git gen. & acc. ὁ. 137. 449.

Μετὰδω, intermedia, in-
certa. a δῶ, α, ὅ, sonus
aquarum ex alto ruen-
tium. κατὰδω, α, ὅ, ca-
taracta, quod est ab
ἀράσσω. α. 821.

Μετανοῖτας, cohabitatores,
acc. pl. a μετανοῖτας, α, ὅ.
Th. νοῖω, habito, ultima
per naturam longa hic li-

centia Poëtica corripitur. ὁ. 401.

Μεταγῶ, idem quod μεσση-
γῶς, inter. Th. μετα. ε.
392.

Μεταπρέπω, eminet, 3. perf.
ind. a μεταπρέπων, deco-
tus sum inter. μετέπρεπον,
præcellerat, imperf. Th.
πρέπω, decorus sum. ὁ.
430.

Μετασυναχίζετ', ingemisce-
bat, 3. sing. imperfect.
med. Th. συνός, α, ὅ, an-
gustus. α. 92.

Μετατροπος, qui potest con-
verti, mutabilis. Hinc

Μετατροπα ἔργα τελέσσι, res
in integrum restitunt.
ex μετα & τρέπω, verto.
ὁ. 89.

Μετὰφρενον, α, τὸ, tergum,
q. d. post pectus. Them.
φρεν, ενός, ἡ, mens. α. 223.

Μεταχρόνιαι, in cælo degen-
tes, a μεταχρόνιος. Sed
sunt qui hic legant με-
ταχρόνιαι, ut sit relicta
terra, a χθών, terra. Est
& χρόνος, cælum. vel με-
τὰ, trans. q. d. quæ sunt
trans tempus, a χρόνος, α,
ὅ, tempus. ὁ. 269.

Μετέπει, interlocutus est,
pro μετέπει, α. 1. indic.
Them. ἔπω, dico. α. 1. im-
perat.

perat. ἀπὸν, αἶτω. aor. 2.
ind. ἄπον, εἰ, ε. θ. 643.

Μετᾶν, praef. inf. cum dat.
interesse, ex μετὰ, inter,
& ἀμὶ. sum. ε. 172.

Μεταποναχίζετ', Vide in με-
ταποναχίζετ'. α. 92.

Μετόπισθεν, & μετόπισθε, pone,
post. adv. Th. ὀπίσω, re-
trosum. ε. 283. θ. 210.

Μεταπωρινόν, in autumnno.
Adv. a μεταπωρινός, au-
tumnalis. Th. ὀπίρω, ας,
ἡ, autumnus. ε. 413.

Μετρέειν, praef. inf. pass. a
μετρέομαι, ἔμαι, mensu-
ram admitto. Th. μέ-
τρον, & τὸ, mensura. ε. 347.

Μέτρον, & τὸ, mensura. hinc
μέτριος, & ὁ, modum non
excedens. ε. 131. 304.

Μετώπῃ, genit. a μέτωπον, &
τὸ, frons. ab ὀπτομαι, vi-
deo. α. 147. θ. 145.

Μεν, pro με, me, Dorice,
gen. ab ἐγώ. θ. 644.

Μη, Adverbium prohiben-
di, ne. ε. 350. 405.

Μη, Adverbium negandi,
non. ε. 21. 31. 352.

Μηδὲ, neque. & μηδ'. ε. 486.

Μήδεια, consilia, genitalia,
a μήδος, eos, τὸ, cura, con-
siliunt, & significat etiam
τὰ αἰδοῦα, pudenda. θ. 180.

398.

Μήθ', pro μήτε, idem quod

μηδὲ. ε. 294. ut & μήτ'.
ε. 268.

Μήδαιον, θ. 1001. μήδαιος, no-
men viri, & μήδαια, nō-
men mul. θ. 961.

Μηδὲν, nihil, q. d. μηδὲ ἓν. ε.
98. 393.

Μηδέποτε, & μηδέποτε, μη-
quum, ex μηδὲ, neque, &
ποτε, aliquando. Th. ὅτε,
quando. ε. 715. 742.

Μηδέτο, pro ἐμήδετο. Vide
μήσατο, versabat, imper-
fect. verbi μήδομαι, f. μή-
σομαι. Th. μήδος, eos, τὸ,
cura. α. 34.

Μηδίων, gen. pl. Vide in μέ-
δια, genitalia. θ. 200.

Μήδος, eos, τὸ, cura, consili-
um: & significat etiam
τὰ αἰδοῦα, pudenda. θ. 180.

Μηκέτι, idem quod ἐκ, ἔτι,
non amplius. Them. ἔτι,
adhuc. ε. 172. α. 21.

Μῆλα, oves, a μῆλον, & τὸ. ε.
293. Sic & Μῆλον, & Δο-
rice, μάλον, & τὸ, pomum.
Th. μηλέα, ας, ἡ, malus,
arbor. θ. 784. 335.

Μηλόβοσις. nomen mul. q.
d. ovium custos. θ. 354.

Μῆν, ἡ, μῆν. quanquam. α.
11. 101.

Μῆνιν, a μῆνις, eos, ἡ, ira iū-
veterata. α. 21.

Μηνός, gen. a μῆν, mensis, μῆ-
να, acc. μηνῶν φθινόρων,
mensi-

mensibus decrefcenti-
bus. ε. 764. θ. 59.

Μήποτε, nequando, ex μή,
ne, & ποτε, aliquando. Th.
ότε, quando. ε. 86. 379.

Μήπως, ne quando. Th. πῶς,
(adv. interrog.) quomo-
do? ε. 392.

Μηρίον, Vid. in Μηρόν.

Μηρόν, femur, crus, a nom.
ὄ, μηρός, ᾧ. Dicitur & μη-
ρίον, & τὸ, idem quod μη-
ρός, femur. α. 335. 363.

Μηρίσασθαι, a. 1. med. inf.
α μηρίω, revolvō, intexo,
agglomerō, f. ὤσω. ε. 536.

Μήσατο, pro ἐμήσατο, a. 1. m.
α μῆδομαι, curam gero.
Th. μῆδος, eos, τὸ, cura.
θ. 166.

Μήτηρ, ἡ, mater, μητρός, μη-
τέρι, & μητρί, acc. μητέρα,
tantum. hinc μητρικά, &
Ionic. μητρική, noverca.
ε. 561. 823. θ. 170.

Μητίετα, confultor, vocati-
vus pro nominativo, μη-
τιέτης, & ὁ, μήτις, ιος, ἡ,
confilium, α μῆδομαι. item.
θ. 358. Nomen mul. μῆ-
τιν. ε. 104. α. 33. θ. 886.

Μητιόεντος, genit. παρὰ μη-
τιόεντος a confulto, con-
filio pollente, α μητιόας,
εντος, ὁ. Th. μήτις, ιος, ἡ,
confilium ε. 51. θ. 457.

Μηχανάται, machinatur,

3. præf. ind. m. pro μη-
χανᾶται, per Poëticam
novi τᾷ ἄλφ. epenthe-
fin. Sic pro ἀποτροπᾶ-
σαι, averfari, dicunt me-
tri causa ἀποτροπίασαι. α
μηχανάω, machinor. Th.
μηχανή, ἡς, ἡ, artificium.
ε. 239.

Μηχανή, ἡς, ἡ, artificium,
machina. pl. αἱ μηχαναί.
θ. 146.

Μία, αἱ, una, in dat. μιᾷ, &
Ionice μιῇ, in masc. ᾧς,
unus. θ. 321. 792.

Μιγάσσει, a. 2. part. pass. f. g.
α μίγνυμι, mifceo, f. μίζω,
p. μέμιχα, a. 2. part. ἐμί-
γην, a. 2. part. μιγείς, præf.
pass. μέμιγμαί, ξαι, πται,
a. 1. part. ἐμίχθην, &c. μι-
γήμεναι, Dorice, pro μι-
γῆναι, a. 2. part. infin. pau-
lo post fut. μεμίζομαι. θ.
53. 305. 970.

Μίμντα, acc. μίμναι, αὐτοί,
ὁ, nomen viri. α. 186.

Μίμναι, manet. 3. perf. præf.
ind. α μίμνω, verbum
Poët. pro μένω, f. νῶ, ma-
neo. ε. 518.

Μιν, ipsam, Poët. pro αὐτὴν,
αὐτήν. ε. 18. 48. θ. 127.

Μινύθει, minuit, 3. præf. ind.
ut μινύθῃ, sub. minuat, a
μινύθω, minuo. Th. μι-
νύς, ᾧ, ὁ, parvus. ε. 6. 407.

Μίνωος,

Μίνως, genit. a **μίνως**, *ues*, ὁ, nomen viri. §. 948.

Μισγόμενος, præf. part. a **μίσγω**, idem quod **μίσγνυμι**, *miscuo*, f. **μίζω**, p. **χα**, a. 2. **ἔμιγον**. §. 238.

Μισθός, ὅ, ὁ, *merces*. **μισθός** δ' ἀνδρὶ φίλῳ ἀρημένος ἄρκις **ἔγω**, ein Wort ein Wort, ein Mann ein Mann. ε. 368.

Μιχθαίς, & **μιχθαῖος**, a. i. part. pass. Vide paulo ante **μιγαῖσα**. §. 288. 923.

Μνημοσύνη, nomen *Dæ*, & idem quod **μνήμη**, ἡ, *memoria*. Th. **μνάομαι**, f. **ἠσομαι**, *memoro*, *commemoro*. §. 54. 915. hinc a. i. med. **μνησάμενοι**, *memores*. §. 651.

Μογήσας, *perpressus*, a. i. part. a **μογέω**, ὤ, *arumnas patior*. Th. **μόγος**, κ, ὁ, *labor*. §. 997.

Μόθον, acc. *pugnatum*, a **μόθος**, κ, ὁ, q. **παρὰ τὸ ὁμᾶ θᾶν**, a *concurrendo*. α. 158.

Μοί, pro **ἐμοί**, *mihî*, per *aphæresin*, ab **ἐγώ**, *ego*. §. 30.

Μοῖρα, *ras*, *fatum*, a **μείρω**, *divido*, in præf. med. **μέμορα**, unde est **μόρος**, κ, ὁ, *fatum*, *mors*, & **μοῖρα**, ας, ἡ, *proprie*, *portio*. item, *fatum*, idem quod **ἀμαρ**

μένη, quæ omnia ejusdem sunt etymologiæ. Sic enim dicitur *fatum* quasi *effatum*, quod Deus prout decrevit & in se ipso q. effatus est, distribuat sua, & cuique suam assignet sortem, in qua acquiescere debet. Secus qui agunt, dicuntur **μεμψίμοιροι**. ε. 743. §. 204. 607.

Μολπή, dat. sing. a **μολπή**, *cantilena*. hoc a **μέλωμαι**, *cano*. in præf. med. **μεμολπα**. §. 69.

Μόρος, κ. Vide in **μοῖρα**.

Μορφνοῖο, *nigra*, gen. Ionit. a **μορφνός**, *obscurus*, ab **ὀρφή**, *caligo*. α. 134.

Μνογενής, *unicus*, a **μᾶνος**, pro **μόνος**, *solus*, & **γέινωμαι**, *nascor*. ε. 374. §. 426.

Μᾶνος, pro **μόνος**, *solus*, Poët. ε. 96. §. 143.

Μᾶσαι, nom. pl. & in gen. pl. **μασάων**, Æol. pro **μασῶν**, a **μᾶσα**, ης, ἡ, *Musa*, dat. pl. **μάσησ'**, pro **μάσαισι**. ε. i. 656. §. 100.

Μόχθος, κ, ὁ, *labor*. α. 306.

Μόψον, nomen viri. α. 181.

Μυδαλέον χρώτα, *madidum corpus*. Th. **μυδαίω**, *destillo*, f. ἡσω. ε. 554. α. 270.

Μυθησαμην, *dixero*, a. i. med. opt. Vide in **μῦθος**. ε. 110. §. 28.

Μῦθος,

Μῦθος, ε, δ, *verbum, sermo*.
dat. plur. **μύθοισι**, Ionic.
Hinc est verbum **μυθήσομαι**,
dico, **μυθήσομαι**,
dixero, a. i. m. opt. **μυ-**
θήσασθαι, a. i. inf. m. ε. 10.
§. 24.

Μυλιώωτες, præf. part. pro
μυλιῶντες, ex **μυλία**, ω, *dentibus frendeo*, epen-
thesis Poët. τῇ ο μικρῇ.
Scilicet præcedenti syllaba
breui interponitur ο
μικρὸν, ut **ὄραω**, **ὄρω**, **ὄρώω**,
ac præcedenti syllaba
longa, interponitur ω
μύγα, ut **ἡδῶω**, ω, Poëtice
ἡδῶω, **ζῶω**, **ζῶω**, **ζῶω**. Th.
μύλη, ης, ἡ, *mola, mola-*
ris dens. ε. 528.

Μύζαι, nom. pl. a **μύξα**, ας,
ἡ, *mucor, mucus*, τῆς ἐκ
μὲν ῥινῶν **μύξαι ῥῖον**, cuius
quidem ex naribus *mucor-*
es fluebant. α. 267.

Μύροτο, imperf. Ion. med.
lugebat, a **μύρω**, proprie
fluo. at **μύρομαι** *lugeo*, ubi
lacrymæ per genas de-
fluunt. ε. 204.

Μύριοι, mille, οἱ **μύριοι**, *infi-*
niti, innumeri, a **μύριοι**,
ε, δ, *infinitus*, ε. 100. 250.

Μυρμιδόνων, gen. pl. *Græco-*
rum, a **μυρμιδῶν**, ὄνος,
Græcus. Vide **μῦρμος**, ε, δ,
formica. α. 380. 474.

Μῦρον, prima longa, 3. pl.
imperf. act. pro **ἐμυρον**, a
μύρω, *madeo, fluo*, un-
guentis imbuo, **μύρον**, ε,
τὸ, *unguentum*. α. 132.

Μυχῶ, dat. sing. *in recessu*,
in penetrati, a **μυχὸς**, ᾧ,
penetrabile, a **μύω**, *claudio*,
f. σω. §. 116. 1014.

Μῶλον, *bellum, stragem*, a
nom. **μῶλος**, pro quo eti-
am **μόλος**. α. 257.

Μῶμος, ὁ, *Momus*. Deus qui-
dam reliquorum omni-
um Deorum irrisor &
reprehensor. sumitur &
pro dedecore. §. 214.

N.

Ναία, *incolit, ναίω, habito*,
incolo, ε. 8. **ναῖον**, pro
ἔναον, imperfect. Hinc
ναιετάω, idem quod **ναίω**,
ναιετάω, 3. pl. ind. præf.
Hinc **νάσσατο**, *habitavit*,
a. i. med. pro **ἐνάσσατο**,
& hoc pro **ἐνάσατο**, a **νάω**,
habito, in Themate, **ναίω**.
ε. 637. §. 387. 775.

Ναότων, *fluentium*, genit.
pl. part. præf. a **νάω**, *fluo*.
Th. **ναίω**. ε. 548.

Νάρθηκι, dat. sing. a **νάρθηξ**,
ηκος, ὁ, *ferula, bacillus*.
ε. 52.

Ναύσιθους, nomen viri, qui
Cc *ναυι*

navi currit. Naveν Plautus vocat ligneum equum. §. 1016.

Ναυήνορ, nomen viri, cuius animus est in navibus. §. 1017.

Ναύται, acc. pl. a *ναύτης*, *α, ο*, nauta, a *ναῦς*, *ναός*, *ή*, *navis*. §. 876.

Ναυτιλίας, gen. Ion. a *ναυτιλία*, *ας*, *ή*, *navigatio*. Th. *ναῦς*, *navis*. *ε*. 616. 640.

Νεες, *naves*, acc. pl. pro *νηας*, & simpl. *ναῦς*, a *ναῦς*, *navis*, gen. *ναός*, & Att. *νεώς*, & Poëtice *νηός*, dat. *νηί*, accus. *ναῦν*. *ε*. 245.

Νεεθαι, præf. inf. *redire*, a *νέομαι*, vel ex *νέω*, *eo*, *redeo*. *ε*. 552. 671.

Νῆ, *net*, spinnet. a *νέω*, f. *ήσω*, *no*, *neo*. *ε*. 775.

Νάικα, acc. pl. a *ναῖκος*, *eos*, *τὸ*, *contentio*, *ναίκε*, pro *ναίικα*, *lites*. *νακείη*, probris affecerit, pro *νακίη*. §. sing. præf. aet. subj. a *νακίω*, *ω*. Them. *ναῖκος*, *eos*, *τὸ*, *iurgium*, *lis*. Quidam componunt ex *νε*, *κω*, & *έπω*, *cedo*. hinc *νακισήρα*, *conviciatorem*, acc. a *νακισήρ*. Th. *ναῖκος*. *ε*. 33. 35. 714. §. 87. 208.

Νῆλος, *α, ο*, nomen fluvii maximi. *θ*. 338.

Νεόθι, adv. loci, pro *ναυτόθι*, in imo fundo, *ναόθι*, ex ima parte, a *ναός*, novellus. Th. *νέος*, *α, ο*, *novus*. §. 567.

Νεός, *ε, ή*, Ion. pro *νεός*, *ε, ή*, *novalis*. *ε*. 461. *θ*. 971.

Νεώσωνται, *navigant*, 3. pl. præf. a *νείσσομαι*, *eo*, *navigo*. Th. *νέω*, *eo*, *redeo*. *ε*. 235.

Νέκταρος, gen. a *νέκταρ*, *αρος*, *τὸ*, *potus generosus*. *θ*. 640. 796.

Νεμείης, nomen regionis, sic dictæ a *nemoribus*, *νέμος*, *eos*, *τὸ*, *nemus*, a *νέμω*, *pasco*, hinc *νεμπαῖος*, *Nemeus*. §. 327. 329. 331.

Νέμεσις, *εις*, *ή*, *indignatio*, a *νεμεσάω*, *indignor*. Est & nomen certæ Deæ, quæ præ cæteris insolentiam hominum reprime- re, & de injuriosis pœnas sumere solet. *ε*. 198. §. 223.

Νεμεσῶ, *indigne fert*, Poëtice, pro *νεμεσῶ*, 3. præf. ind. a *νεμεσάω*, *ω*, *irascor*, *succenseo*. *ε*. 739. 754.

Νέμονται, *fruuntur*, 3. præf. pass. *νέμομαι*. Th. *νέμω*, f. *μῶ*, *possideo*, *tribuo*. p. *νέμω*, a. 1. *ἐν μὲν*. *ε*. 119. 229.

Νεοθλήης, *έος*, *ο*, *ή*, *super vi-vens*

νεῖς, ex νέος, α, ὁ, novus,
& ὅλλω, vireo. θ. 376.

Νεοκηδής, eos, recentem dolo-
rem habens, νεοκηδῖ, dat.

Th. κῆδος, eos, τὸ, cura,
& νέος, α, ὁ, novus, recens.
θ. 98.

Νέον, recens, nuper. Th. νέ-
ος, novus, ε. 567. 672.

Νεάτατος, recens vulnera-
tus, a νέος, novus, & αἰτῶ,
ῶ, ἥσω, vulnero. α. 157.

Νέσσον, nomen fluvii. θ. 341.

Νεύκειν, nutabunt, vergent,
præf. ind. opt. a νεύω, in-
πιω, nuto, f. εὐσω. ε. 471.

Νεύρω, dat. a νεῦρον, nervus.
hinc νευρῆς, gen. Ionic. a
νευρά, ῥῶς, ἡ, nervus, arcus.
ε. 542. α. 409.

Νεφέλη, nubes, in dat. pl.
νεφέλησ'. θ. 745.

Νεφεληγερέταο, gen. Æol. a
νεφεληγερέτης, α, ὁ, nubes
excitans, ex νεφέλη, nu-
bes, & ἐγάρω, excito. ε. 99.
θ. 944.

Νέφος, eos, τὸ, nubes, dat. pl.
Ion. νεφέεσσι. ε. 202.

Νεωμένη, iterata, præf. part.
f. g. scil. γῆ, a νεάω, νεο-
ω. Th. νέος, novus. ε. 460.

Νεώτερος, junior, comp. in
superl. νεώτατος, a νέος,
novus. ε. 443.

Νῆ, pro νῆα, accus. Poët. pro
ναῦν, navem, a ναῦς, νηὶς,

dat. pl. νήεσιν. ε. 163. 641.
θ. 641.

Νηδὺν, accus. a νηδύς, ὕος, ἡ,
venter. θ. 460. 487. 800.

Νῆα, navalia, νῆας, α, ὁ, na-
valis, Thém. ναῦς, navis.
ε. 806.

Νήμαρος, sine cornibus, a νῆ-
ματος, α, ὁ καὶ ἡ, ex νῆ, &
κέρας, ατος, τὸ, cornu.
ε. 527.

Νῆκετον, insanabiliter, ex
νῆ, negandi particula &
αἰκέω, sano. ε. 281.

Νηλεὺς, εὖος, ὁ καὶ ἡ, crudelis.
νηλεῖς, per sync. pro νηλεῖς,
dat. singul. ex νῆ, & ἔλεος,
εὖος, τὸ, misericordia. Sic
& νηλεὺς, sævus, pro νη-
λεὺς. θ. 765. 770.

Νηλεόποιος, immitis, ero-
deli supplicio puniens,
a παινῆ, pæna & νηλεὺς
immitis. θ. 217.

Νήματ', pro νήματα, fila, α
νῆμα, τὸ, filum. Th. νέω,
neo. ε. 775.

Νημερτής, verus. Th. ἀμαρ-
τάνω, aberro, f. ἥσω, α. 2.
ἤμαρτον, & νημερτής, no-
men proprium mul. θ.
234. 262.

Νηοῖς, templis, pro ναοῖς, α
ναὸς, ἡ, ὁ, templum. θ. 990.

Νηοπόλον, æditiuum, a νηοπό-
λος, α, ὁ, æditivus, qui circa
templum versatur, ex νηὸς

pro ναός, & πολλά, τῶν σο,
item verfor. §. 991.

Νηός, ναυίς, gen. Poët. dat.
pl. νηυσί. Vide in νέας. ε.
626. 632.

Νήπιος, α, ό, infans, vocat.
νήπιε. ε. 130. 284.

Νηρῆος, pro νηρέως, a νηρεύς,
νηρέα, nomen viri. §. 233.
240.

Νηριος, ex νη negativo, &
ἔρις, ιδος, ή, lis, tanta, ut
adversus eam non inte-
grum sit sese opponere.
Epitheton sylvæ. ε. 509.

Νησαίη, nomen mul. a νῆσος,
insula, q.d. in salo. θ. 249.
964.

Νησοίσι, insulis, dat. pl. Ion.
a νῆσος, α, ή, insula. ε. 169.

Νητώ, nomen mul. §. 261.
1014.

Νηισί, dat. plur. a ναῦτ, να-
vis. Vide in νέας. ε. 632.

Νήυτμος, animæ expers, ex
νῆ, negativo, & αὐτμή, ής,
ή, spiritus. Alii legunt,
νήποτμος, infausus. §.
795.

Νῆχον, pro ἔνηχον, nata-
bant, a νήχω, ξω, idem
cum νέω, nato. α. 2H. 317.

Νίκη, νίκης, victoria, a νικάω,
f. ήσω, vincō. ε. 209. α.
311.

Νικηθεῖς, victus, part. a. i.
pass. νικήσας, part. a. i. act.

a νικάω, ω, vincō, f. ήσω,
p. νενίκηκα. §. 73. 466.

Νίσσονται, imperf. pro νίσσαν-
το, revertabantur. Vide
νέομαι, redeo, pro quo
νίσσομαι, seu νείσσομαι. α.
469.

Νίφα, accus. per apocopen
pro νιφέδα, a νιφαί, αἶδος,
ή, nix. a νίφω, ningo, f.
ψω, p. φα. ε. 533.

Νιφόεντες, gen. sing. a νιφάσας,
nivofus, a νίφω, f. ψω, p.
φα, ningo. θ. 42. 62. 118.

Νιφάμενος, lotus, a. i. part. m.
a νίπτω, lauo, f. ψω. ε. 737.

Νόη, sapit. 3. præf. sub. a
νοῦω, ω. νοῦντες, Dorice
pro νοῦντες, cogitantes,
præf. part. Th. νόος, νῆς,
mens. ε. 259. 294.

Νόημι, pro νόημα, τὸ, intel-
lectus, cogitatio. Them.
νόος, νῆς. α. 222.

Νοήσας, a. i. part. νοῦσαι, inf.
νόησε, pro ἐνόησε, Ion. a. i.
ind. Th. νόος, νῆς, mens. ε.
12. 482. θ. 838.

Νομόν, pabulum, acc. a νομός,
ω, ό, pabulum. Th. νέμω,
pascō. ε. 401. 524.

Νόμος, lex, νόμους, leges, a νέ-
μω, tribuo. ε. 274. θ. 66.

Νόος, νῆς, ό, mens, νόοιο, gen.
Ion. ε. 481. 683. §. 661.

Νόσφι, absque, ut & νόσφι,
seorsum. ε. 91. νόσφι ἄτερ

τε κα-

κακῶν, hoc est plane
absque malis. Adverbia
quæcunque ingeminata,
sunt ἐμφατικά. s. 91.

Νότος, α, ὅ, νότοιο, genit. Ion.
notus, auster. α. 673. 9.
380.

Νῆσος, α, ἡ, Ionic. pro νόσος,
α, ἡ, morbus. s. 102. θ. 527.

Νυ, apud Poëtas est particu-
la expletiva. s. 205. 262.

Νύκτα, noctem, accus. αὐξ,
nox, νύκτ', pro νύκτα. s.
102. θ. 166.

Νύκτωρ, adv. noctu, αὐξ, νε-
κτός, ἡ, nox. s. 175.

Νύμφη, ης, ἡ, Nympha, νυμ-
φίω, nymphaeum, Ionic.
pro νυμφῶν, αὐτῶν, spon-
sa h. e. promissa, ne nup-
tæ fœdere promissa, fœde-
rata. 9. 298. 305.

Νῦν, nunc, adverb. tempo-
ris. s. 174. 200. α. 99.

Νύξ, νυκτός, ἡ, nox, νύκτ',
pro νύκτα, accus. sing.
s. 17.

Νυχίη, nocturna. Th. νύξ,
νυχίη, nocturna, pro no-
ctu. Sic Virgil. Georg. 3.
lupus nocturnus obambu-
lat. s. 51.

Νύσσαντες, præf. part. α νύσ-
σω, pungo. f. ξα. α. 62.

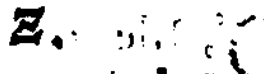
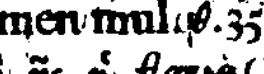
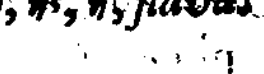
Νῶϊ pro νῶτα, αὐτῶς, α, ὅ,
dorsum. in pl. καὶ νῶτα.
α. 286.

Νῶϊ, & νῶϊν, in genit. & dat.
dual. Th. ἐγώ, ego. α. 358.

Νωμῆσας, vibrans, a. l. part.
α νωμῶ, agito, moueo, α
νέμω, sicut σπυθαίω, α σπύ-
θω. α. 462.

Νῶνμος, ignobilis, οὐκ αὐτὸ
ὄνομα Æol. pro ὄνομα,
nomen. s. 153.

Νῶτα, pl. num. α νῶτος, α, ὅ,
dorsum, & in plur. καὶ νῶ-
τα. s. 532. α. 176. 9. 762.

Ξ,
Ξάνθη, nomen mul. θ. 356.
Ξανθή, ἡ, ξανθῆ, ἡ, flava. θ.
947.

Ξένος, Poëtice pro ξένος, α,
peregrinus. s. 181. dat. plur.
ξένοι. s. 223.

Ξανόδοκον, hospiti, dat. α ξα-
νόδοκος, Ion. pro ξανόδοχος,
α, ὁ, qui recipit peregri-
nos, hospes publicus, ex
ξένος, & δέχομαι, f. δεξό-
μαι, capio. s. 181.

Ξεσί, rasiles, α ξεσί, α, ὅ. Th.
ξίω, f. ξίσω, rado. α. 133.

Ξύλα, ligna, α ξύλον, α, τό, li-
gnum. s. 806.

Ξύμπασα, universa, in m. g.
ξύμπας. Th. πᾶς, πᾶς,
πάν, omnis. s. 238.

Ξυ, Attice pro σύν, cum,
præposit. dativum solim
regens. 9. 347.

Βοηθῶναι, participes, acc. plur. a βοηθῶν, οὐκ, ὁ καὶ ἡ, a βοηθός, pro κοινός, communis, unde βοηθῶν, οὐκ, ὁ καὶ ἡ. θ. 595.

Βυιόβρων, configentibus. part. a. 2. act. genit. a βυιήμι, congregior, confli- go, vel βύβριμι. Th. ἦμι, & ἔμι, eo. illud in a. 2. βον, es, ε. θ. 705.

O.

O, Ille. ε. 89. α. 135. & ὁ ponitur pro ὅτι. α. 22.

Οἶποι, confabulationes, acc. pl. nam pro ὅποις dicimus & ὅποι. Th. ὅποι, ἄποι, ἡ, uxor. θ. 205.

Ὁβριμον, terribilem, forti- ter, ponitur adverbiali- ter, ab ὄβριμος, validus, hoc a βριῶν, fortis sum. α. 135. θ. 839.

Ὁβριμοεργός, fortium faci- norum patrator, compo- sita cum voce ἔργον sunt ὀβριότα. θ. 996.

Ὁβριμόθυμος, α, ὁ, ab ὄβρι- mos, robustus; & hoc a βριῶν, robustum reddo, & θυμός, animus. θ. 140.

Ὁβριμόπατρις, forti patre nate, genit. sing. ab ὄβρι- μόπατρῃ. Epith. Palladis, ab ὄβριμος, fortis, & πα- τὴρ, ἔπος, pater. θ. 587.

Ὀγδοῖν, dat. ab ὀγδοῖνος, Poët. pro ὀγδοός, ὀκταυνός.

Th. ὀκτω, ὀκτο. ε. 770. 788.

Ὀγα, g. m. ε. 355. ὄγε. g. n. ε. 244. & ὄδ' pro ὁδῷ. ε. 361.

Ὀδόντα, dentem acc. ab ὀδός, ὄντος, ὁ, dens. α. 146. 135.

Ὀδός, ὁδός, ἡ, via. ε. 377. 727.

Ὀδυσῆι, dat. & Ὀδυσῆος, pro Ὀδυσῆϊ, gen. Ion. ab Ὀδυσ- σεύς, Ulysses. θ. 1012. 1016.

Ὀδυσσεύς, sing. a. i. med. iratus fuit, ab ὀδύσσομαι, f. ὀδύσσομαι, a. i. med. ὀδυ- ῥάμην. Th. ὀδύσσω, iras- scor. θ. 1012.

Ὀγός, α, ὁ, proprie significat ramusculum, stolonem. Metaphorice, homo bel- licosus. "Ὀγός" Ἀγνός dici- tur, quasi ramus e Martis stirpe prognatus. α. 181.

Ὀθρὺς, genit. ab ὀθρὺς, ὄος, ἡ, nomen montis. θ. 632.

Οἱ, illi. ε. 69. 77. 86. 518.

Οἱ, quia. ε. 39. 123. α. 84.

Ὀδ', hi. ε. 118.

Οἱ, an ἄ, legend. illi. θ. 503. hoc αὐτῷ, illi, ab ἑ, οἱ, ε. 69. 73. 79. 77. 263. α. 20.

Οἷα, α. 288. 301.

Οἷα, qualia, ab οἷος, α, ὁ, qua- lis. α. 400. θ. 93.

Ὀίω, aperi, præf. imperat. act. ab οἷω, aperiō. f. οἷω, p. ὀίω, & ἔω, præf. med. ὀίω. ε. 817.

Ὀδῶ

Oidipódas, genit. *Æol.* pro *oidipódas*, ab *oidipódas*, *z*, *ó*, nomen viri. *z*. 162.

Oid' pro *vide*, novit, præf. med. *oida*, pro *oidada*, nosti. *z*, *Æolica* paragogæ. præf. med. *oida*, *ai*, *z*. ab *oidw*, vel *oidhwi*, scio, f. *oidhwa*, p. *oidhka*. *z*. 454. *ai*. 355.

Oidmuri, dat. sing. ab *oidmz*, per syncopen pro *oidhwa*, *avos*, n. g. tumor. Th. *oidw*, vel *oidzw*, f. *hwa*, tumeo, inflatus sum. *z*. 109. 131.

Oidzōs, genit. ab. *oidzōs*, *ios*, *h*, *ærumna*, in accus. *oidzō*, hinc *oidzōs*, calamitosus, *oidzōh*, Ionic. pro *z*. *z*. 113. 193. 937. *z*. 214.

Oineāw, Poëtice pro *oinéw*, præf. part. habitans, commorans, f. *hwa*, p. *hwhka*, ab *oinéw*. Th. *oinos*, *z*, *ó*, domus. *z*. 330.

Oinēia, *ta*, res domesticæ, ab *oinēios*, Ion. pro *oinaios*, domesticus. Them. *oinos*, *z*, *ó*, domus. *z*. 455.

Oinw, accus. ab *oinos*, *z*, *oiné* pro *oinia*, a singul. *oiniōn*, *z*, *to*, domuncula, *oinōnde* & *oinōde*, domum. *z*. 521. 574. *z*. 64. 758.

Oimos, *z*, *ó*, *h*, *semita*, idem

quod *oidhwi*, *h*, *via*, *semita*. *z*. 228.

Oineāw, gen. pl. Ion. pro *oinw*, ab *oinh*, *h*, *h*, *vitis*. Th. *oinos*, *z*, *ó*, vinum. *z*. 570.

Oionti, dat. sing. nigro, *oinopa*, acc. ab *oinop*, *oinopos*, qui vinei coloris est, q. *ōpsis tē oin*, niger instar vini. Vina illa Græcorum calidissima subnigrum imitantur colorem. Th. *oinos*, vinum, & *ōp*, oculus. Th. *ōptomai*, video. *z*. 620. 815.

Oinos, *oin*, vinum. *z*. 594.

Oinoxōn, *h*, patina libatoria, trulla, ex qua vinum fundebatur, ex *oinos*, & *χέω*, fundo. *z*. 742.

Oios, pro *ōmos*, similis. *z*. 312. *ai*. 386.

Oios, pro *ōmos*, similis, *ōios*, qualis, idem, similis, sed *ōios*, *z*, *ó*, solus. Neut. *ōion*, solum. *z*. 311.

Oion, tantummodo, adv. ab *ōios*, *oinh*, *ōion*, solus, *a*, *um*. *z*. 386. "Ois, contracte pro *ōias*, oves, acc. plur. Them. est. *ōis*, *ōios*, vel *ōis*, *ōios*, *h*, ovis. *z*. 232. 773.

Ois, & *oisw*, dat. pl. Ion. ab *ōis*, qui. *z*. 144. *z*. 432.

Oida, pro *oidada*, nosti. Vide in *oid'*. *ai*. 355.

- Οἷσας**, feras, f. i. a φέρω, f. οἷσω. ε. 480.
Οἰσσι, sagitta, ab οἷσσι, ᾧ, ὅ, sagitta. ab οἷω, fero, f. οἷσω. α. 130.
Οἷτε, οἷτ', nom. plur. ab οἷσε. ε. 303. α. 351. θ. 46.
Οἷτινες, nom. pl. ab οἷσι, ἧτις, ὅ, τι, quicunque. α. 150. 163.
Οἰωνοῖς, dat. pl. ab οἰωνοῖς, ᾧ, ὅ, aves. hinc οἰωνιστής, ᾧ, ὅ, augur. ε. 799. α. 185.
Οἷω, sive οἷω, puto, item fero. α. III.
Οἷων, ovium, gen. plur. Vide supra οἷς. θ. 446.
Οκτάβλωμον, octo morsum, a βλωμός, ᾧ, ὅ, pro panis portione, buccella, & οκτώ, octo. ε. 440.
Οκταπόδην, octopedalem. acc. ab οκταπόδης, a πᾶς, ποδός, pes. ε. 423.
Ολῶς, α, ὅ, beatitudo, felicitas. q. d. ὅλος βίος, hinc ὀλῶς, beatus. ε. 324. 824.
Ολεθρον, perniciem, ab ὀλυμι, perdo, f. ὀλέσω, a. i. inf. act. ὀλέσσαι, præt. m. ὤλα, & Att. ὤλωλα. ε. 178. 666. θ. 326.
Ολίγον, paucillum, adv. ab ὀλίγος, α, ὅ, paucus. ε. 478. hinc
Ολίγιστος, superl. paucissimus. ε. 721.
Ολμιός, ᾧ, ὅ, fluvius in Helicone Boeotiae, sic dictus ab Holmeio Sisyphi filio. θ. 6.
Ολμος, α, ὅ, mortarium. ε. 421. θ. 96.
Ολοή, perniciofa. ab ὀλοός, ἧ, ὄν, hinc & ὀλώϊος, idem. Them. ὀλυμι, f. ὀλέσω, perdo. ε. 743.
Ολυμπος, quasi ὀλόλαμπος, α, ὅ, totus lucens. Thesfalix mons altissimus, & pro ipso cælo ponitur. Hinc ὀλύμπιος, cælestis, & ὀλυμπιάδες, Musæ, dictæ, tanquam Olympias domus inhabitantes. α. 203. θ. 25. 52. 390.
Ομᾶ, similia, ab ὁμός, similis. α. 50.
Ομαδος, α, ὅ, tumultus, multitudo. Th. ὁμός, ᾧ, ὅ, similis. α. 255.
Ομαρτήσας, secutus, a. i. part. ab ὁμαρτέω, ᾧ, sequor, f. ἤσω. Th. ὁμαρτή, idem quod ὁμᾶ, simul. ε. 194. 674.
Ομβρηνᾶ, pluviosus. Alii ὀμβρηῶς. est adject. g. n. ab ὁμβρος, imber, hinc ὁμβρηνός, pluviosus. ε. 449.
Ομβριμος, robustus. Vide supra ὁβριμον. ε. 144.
Ομβρος, α, ὅ, imber. παρὰ τὸ ὁμᾶ ῥεῖν simul fluere, ubi aqua

aqua copiose fluit, quod in imbre (quæ ipsa vox hinc orta est) fieri solet, hinc ὀμβρέω, ὤ, pluo, ὀμβρῆσαντος, pluyente. a. i. part. ε. 413. 490.

Ὀμεῖται, jurabit, 3. sing. fut. 2. med. verbi ὀμνυμι, juro, ε. ὀμόσω, f. 2. med. ὀμῶμαι, ᾗ, εἴται. p. ὀμοκα, α. i. ὀμοσα. ε. 192.

Ὀμηλικαί, coætaneos, acc. pl. ab ὀμηλίζ, inas, coætaneus. Th. ὁμός, similis, & ἡλικία, ας, ἡ, statuta. ε. 441.

Ὀμηρεῦσαι, pro ὀμηρεῦσαι, præf. part. f. g. pl. num. ab ὀμηρεῖω, in unum convenio. Th. ὄμηρος, α, ὅ, obses, quasi ex ὀμῶ, simul, & εἶρω, loquor. ἑ. 39.

Ὀμιληδὼν, turmatim, Adv. Th. ὀμιλος, α, ὅ, turba. α. 170.

Ὀμιχεῖν, meiere, præf. inf. ab ὀμιχέω, q. d. ὀμῶ χεῖν. ε. 725.

Ὀμυαί, oculis, dat. pl. ab ὀπτομαι, video. f. ὀψομαι, p. ὤυμαι. hinc est ὄμμα, ατος, τὸ, oculus. α. 262.

Ὀμόθεν, simul, ab ὀμῶ. Them. ὁμός, ἄ, ὅ, similis. ε. 108.

Ὀμοῖος, sive ὁμοῖος, α, ὅ, similis, Poët. ὁμοῖος, Th. ὁμός, ἄ, ὅ, similis, ε. 143. 180.

Ὀμακλή, gen. ab ὁμακλή, ἡ, hortamentum, comminatio, q. ἀπὸ τῆς ὁμῶς κέκλεσθαι. Eustath. Th. κέλομαι, hortor, jubeo. α. 344.

Ὀμὸν, eundem, ab ὁμός, unde est ὁμοῖος. ἑ. 508.

Ὀμόσση, juravit. aor. i. subj. ὁμίσσας. α. i. part. pro ὁμόσας. ab ὀμνυμι, fut. ὀμόσω. α. i. act. ὤμωσα. ε. 280. ἑ. 232.

Ὀμῶ, simul, ab ὁμός, similis. ε. 241.

Ὀμφακες, nom. pl. q. ὠμοὶ ἔς τὸ Φαγεῖν, crudi ad vescendum, ab ὀμφαξ, ακος, ἡ, uva acerba. α. 399.

Ὀμόφρων, ανος, ὃ καὶ ἡ, concors, acc. pl. ὁμόφρονας, ab ὁμός, similis, & φρήν, ενός, ἡ, mens, animus. ἑ. 60.

Ὀμῶς, tamen, sed ὁμῶς, simul. Th. ὁμός, ἄ, ὅ, similis. ε. 3. 30.

Ὀν, de: ἀφίκετο ὃν δὲ δόμον δὲ, rediit domum suam. de postpositum accusativo, valet ad. α. 38.

Ὀυτε, quemque. ε. 3.

*Οναυρ, ατος, το, utilitas, emolumentum, ab ὄνημι, profum, f. ἡσων. ε. 41. 344.

*Οναδος, εος, το, probrum, hinc ὀναδίζαν, exprobrare. ε. 309. 716.

*Ονειρων, somniorum. genit. pl. ab ὄναρος, ε, ὄ, somnium. Th. ὄναρ, somnium, nomen indeclinabile. 9, 212.

*Ονίσσων, juvat, 3. præsent. ind. sing. ab ὀνίσσημι seu ὄνημι, fut. I. ὀνήσω, aor. I. ὤνησα. ε. 316. 9. 429. 436.

*Ονομα, ατος, το, nomen, Æol. ὄνυμα, ὄνομ' pro ὄνομα. hinc ὀνομαστοί, celebres, nominandi. θ. 148. 369.

*Ονόμηνε, appellavit. aor. I. act. ab ὀνομαίνω, nomino, f. ανῶ, a. I. ὀνόμηνε. Th. ὄνομα, nomen. ε. 80.

*Ονοτάζων, præf. part. convicians, ab ὀνόω, vituperō, fut. ὄσω. Th. ὄνημι, vituperō, fut. ὄσω.

*Οντινα, quemcunque, ab ὄσις, ἔτινος, ᾧτινι, ab ὄς, & τις, quis. 9. 82. 96.

*Ονυχες, ungues, ab ὄνυξ, ὄνυχος, ὄ, unguis. prov. ἐξ ὄνυχος λέοντα, ex ungue leonem. ὀνύχεσσι, dat. pl. Ion. ε. 202. α. 266.

*Οξύα, acutum. In plur. pro ὀξέα capitur, & metri gratia pro ὀξῆος, ab ὀξύς, εος, ὄ, acutus. ὀξύνει, dat. pl. Ion. nt ὀξύνειν αἰχμῆς, micronibus acutis. α. 289. 335. 348.

*Οπ', ὄπα, vocem, sonum, acc. ab ὀψ, ὀπός, ἡ, vox. q. ab ἔπω, dico.

*Οπάσα, 3. pers. præf. ind. ὀπάσας, a. I. act. inf. ab ὀπάζω, persequor, sequi jubeo, præbeo. ὀπάσας, pro ὀπάσας, part. aor. I. act. ε. 166. 9. 433.

*Οπερ, quod. 9. 864.

*Οπηδεῖ, comitatur, 3. pers. præf. ind. ab ὀπηδέω, comitor. Th. ὀπάζω, fut. ἄσω, persequor, comitem do. ε. 141. 9. 80.

*Οπι, voce; dat. ab ὀψ, ὀπός, ἡ, vox. Vide ὀπα. 9. 41. 68.

*Οπίζετο, curabat, imperf. ab ὀπίζεμαι, curo, ab ὀπῖς, ἰδος, ἡ, ultio, cura. α. 21.

*Οπιθεν, metri causa, pro ὀπιθεν. Them. ὀπίσω, retrorsum. 9. 323.

*Οπιπτεύοντ', pro ὀπιπτεύοντα, spectantem, præf. part. accus. casus, ab ὀπιπτεύω, ab inusitato ὀπιπτεύω.

Th.

- Th. est *ἵπτομαι*, *video*.
 ε. 29. 804.
- “Οπιν, acc. sing. ab *ὄπιν*, *idos*,
ή, *ultio*, *vindicta*, *cura*.
 ε. 349.
- “Οπιθεν, adv. *pone*, a tergo.
 ab *ὀπίσσω*, Poët. pro *ὀπί-*
σω, *retrosum*, *retro*. ε.
 467.
- “Οπλα, *instrumenta*, ab *ὄ-*
πλον, ε, τὸ, *arma*. ε. 625.
- “Οπλία, acc. ab *ὀπλεύς*, *bos*,
ὄ, *nomen vini*. α. 180.
- “Οπλήν, *ungulam*, *ungulâ*
pecus est armata, ab *ὀ-*
πλή, *ή*, *ή*. Th. *ὀπλον*, ε,
 τὸ, & in pl. τὰ *ὀπλα*, *ar-*
ma. ε. 487.
- “Οπλότατος, *minimus natus*,
superlat. grad. in comp.
ὀπλότερος, ε, ὄ, *junior*,
 ab *ὀπλον*, ε, τὸ, *arma*.
 θ. 137. 333.
- “Οπότε, *quando, cum*, ex ὅτι,
ὅς *ἀρκεῖν* *όντι*, ut liquet
 ex ὁπόσοι, ὁποῖοι, &c. sic
 ut & *ληπτικά* sunt com-
 plura, quorum alia ra-
 tio reddi nequit, ut *πεν-*
τήκοντα, &c. ὁπότε, i-
 dem quod ὁπότε. π du-
 plicatur metri causa. ὀ-
πόταν, ex ὁπότε & ἄν,
ubi. ε. 541. α. 397.
- “Οπη, Poët. pro ὅπη, *ubi*.
 θ. 387.
- “Οπώλεον, *utram*, accus.
 f. g. Poët. ab ὁπότερος,
uter. Th. *πώτερος*, ε, ὄ,
uter. θ. 549.
- “Οπωρινός, ἄ ὄ, *autumnalis*.
 ex ὁπώρα, ες, ἡ, *autumnus*,
 q. d. ἡρα ὀπῶ, *tempus*
succi. α. 672. 675.
- “Οπως, *ut*, quo pacto. θ. 156.
 471.
- “Ορᾶται, *spectat*, 3. person.
præf. indic. verb. inçd.
κάρη δ’ εἰς ἔδρας ὀρᾶται,
caput pavimentum spe-
ctat, est senis descriptio.
 ab ὀράω, *video*. imperf.
ὥρων, perf. ἑώρακα. ε. 532.
- “Οραχάλκοιο, gen. Ionic. ab
ὀρείχαλκος, *orichalcum*,
æs montanum, ab ὄρος,
εἰς, τὸ, *mons*, & *χάλκος*,
 ε, ὄ, *æs*. α. 122.
- “Ορέζαι, *porrigere*, a. i. inf.
ὀρεζαμένα, part. f. g. a. i.
med. ab ὀρέγομαι, *por-*
rectis manibus prendo.
 Them. ὀρέγω, fut. ἔω,
porrigo, extendo. θ. 433.
 456.
- “Ορεας, *montis*, gen. sing.
 a τὸ ὄρος, *mons*. α. 374.
 θ. 484.
- “Ορεισινόμε, *in montibus*
pascentis. gen. ex ὄρος,
εἰς, τὸ, *mons*, & *νέμω*,
pasco, in part. m. *νένομα*.
 α. 407.
- “Ορηται,

- "*Opnray*, *orta fuerit*. 3. sing. a. 2. med. subj. ab ὄρω, in med. ὀρῶμαι, η, ηται, praesens & aor. 2. coincidunt in subj. Hinc est Latinorum *orior*. §. 782.
- "*Opθos*, *rectus, erectus*. α. 725. hinc
- "*Opθay τριχus*, *erecti pili*. α. 395.
- "*Opθios*, gen. com. *ardius*, ex ὀρθός, ᾧ, ὅ, *rectus*. α. 388.
- "*Opθpoyón*, ηs, ἡ, *mane luges*, ab ὀρθρος, α, ὅ, *tempus matutinum*, & γόω, f. ἡσω, *gemo*. α. 566.
- "*Opθpa*, gen. ab ὀρθρὸν, τὸ, *diluculum*. ὀρθρα ἀνισάμενος, ἵνα τοι βίης ἀγνιος εἴη. *Diluculo surgens, ut tibi victus sufficiens sit*. α. 275.
- "*Opθp*, dativ. singul. nomen proprium viri, ὀρθρος, α, ὅ. §. 293. 399.
- "*Opnos*, α, ὅ, *juramentum*. α. 217.
- "*Opμῆσσι*, *impetum faciunt*, 3. pl. a. 1. act. subj. ab ὀρᾶω, ᾧ, *impetu feror*, f. ἡσω. ὀρμηθῆναι, a. 1. pass. infin. Them. ὀρμη, ἡs, ἡ, *impetus*. α. 524. α. 73. 403.
- "*Opμus*, *monilia*, acc. pl. ab ὀρμος, α, ὅ, *monile*, *colli ornamentum*. α. 74.
- "*Opus*, ὄρν, ὅ, ἡ, *avis*, dat. plur. ὀρνίθεσσιν, *Ionice & Poët.* α. 210. 468.
- "*Opot*, εot, εὐ, *mons*. At ὄπος, α, ὅ, *terminus*. α. 316. §. 2.
- "*Opσav*, *irruerant*, pro ὀρσάν, 3. plur. aor. 1. act. indic. ab ὀρᾶω, ab ὀρω formatum est, sicut & ὀρῶω, & ὀρῶμαι. item ὀρῶρω, a prae: med. ὀρῶρα per metathes. ὀρῶρα. ὀρᾶσα, pro ὀρᾶσασα, *precipitans*, part. a 1. act. f. g. ab ὀρᾶω. α. 412. 434.
- "*Opηκα*, *stimulum*. accus. ab ὀρηξ, ἡκος, ὅ, *virga aculeata e ramo*. α. 446.
- "*Opφνα*, *orphānos*, ab ὀρφανός, ᾧ, ὅ, *orphanus*, *pupillus*, q. ab ὀρφνός, *obscurus*, q. d. ἐν σκότειν, *negligitur enim & veluti in tenebris versatur*. Flectitur more adjectivorum. α. 328. Vide Manuale N. T.
- "*Opχτομαy*, ἔμυαy, *salto*. 3. perf. pl. num. ὀρχεῦνταy, *tripudiant saltant*, *Dorice pro ὀρχεῖνταy*, f. ἡσεται, a. 1. med. ὀρχηθᾶμεν. Hinc ὀρχηθμός, ᾧ, ὅ, *chorea*. α. 282. §. 4.
- "*Opχος*, α, ὅ, *pulvinus, ordines virium*. α. 296.
- "*Opώpes*,

ὄρῳ, excitabatur, 3. plusq. perf. med. verbi ὄρω, excito, fut. ῥῶ, & σω, præt. m. ὄρωρα, & ὄρωρα, quod active & passive usurpatur. α. 274. §. 307.

ὄρων, videns, præt. part. ab ὄραω, ὦ, f. ὄω, ὄρακα. Att. ὄρακα. α. 426. θ. 5.

ὄς, qui. ε. 8. 22. 208. &c.

ὄς, suus, πατήρ ἐς ὃν, ad patrem suum. α. 38. θ. 71.

ὄσα, quanta, & ὅσα, ab ὅσος, & Poët. ὅσος, α, ὅ, quantus. §. 575. 651.

ὄσσα, ης, ῆ, vox. §. 10. 43.

ὄσαι, pro ὅσαι, quotquot, pl. n. f. g. ὅσῳ, pro ὅσα, quacunque, ab ὅσος, & Poëtice ὅσος, α, ὅ, quantus. §. 183.

ὄσειτε, praevidebat, imperf. verbi ὄσομαι, video, Æolic. pro ὀπτομαι. f. ὄψομαι, p. ὤμμαι. θ. 551.

ὄσος, α, ὅ, & ὅς, τὸ, oculus; ὄσαις, oculis, ὅσαι dualis numeri pro ὅσαι per apocopen τᾷ ἡ ψιλᾷ. α. 426.

ὄσον, quantum, Poëtice, pro ὅσον. §. 41. 49.

ὄσκειν, quicumque, Poëtice pro ὅς, ἄν. ὅσοι, quotquot. ὅσοι, pro ὅσοι. ε. 301. §. 154.

ὄσια, ossa, pl. num. ab

ὀστέον, ἄν, ἱα, ᾱ, os, ossis. §. 540.

ὄτ', pro ὅτι, ut & ὅθ'. ε. III. 337.

ὄτε, quando, quum. Notetur discrimen ὅτε, quando, extra interrogationem. πότε, quando? in interrogatione. ε. 89. §. 54. 291.

ὄτοσος, α, ὅ, sonus. §. 709.

ὄτραλέως, celeriter, ocyfime, adverb. Th. ὄτρυνω, f. ὠῶ, incito, instigo. α. 410.

ὄτι, quia, quoniam, ὅτι ταχιστα, quam celerrime. Poëtice, pro ὅτι, quod. ε. 48. 60. α. 428.

ὄυ, non, ὀδίκη, pro ἀδίκη, more Hebræorum. ε. 242.

ὄυτι, non, Poëtice. pro ὄ. §. 182.

ὄυατα, accus. plur. aures, ab ὄω, ατος, τὸ, Poëtice, pro ὄι, ὠτός, dativ. plur. ὄων. ε. 544. §. 702.

ὄυδὲ, neque, ἔδ', pro ἔδδ', per apostrophum. ε. 40.

ὄδαμῃ, nusquam, adv. ab ἔδαμος, ex ἔ, & ἄμος, ᾱ, ὅ, nus. α. 218.

ὄδας, τὸ, pavimentum, idem quod ἔδος, εος, τὸ, hoc in nomin. inusitat. Illud in nom. & accus. tantum usitatum. ε. 532.

ὄδεν,

Οὐδέν, nullum, ab εἰδέν, εἰδε-
 μίαι, εἰδέν, nullus, α, um.
 ε. 309. §. 295.
Οὐδέποτε, nunquam, ex πό-
 τε, quando. Them. ὅτε,
 idem, ε. 174. §. 759.
Οὐδέτερος, neuter, ex εἰδέν,
 & ἕτερος, alter. α. 171.
 §. 638.
Οὐδέντι, neque ullum, ex εἰδέν,
 & τί, quid. ε. 145.
Οὐδός, εἰ, ὅ, limen, ab εἰδέν,
 εἰς, τὸ, solum. ε. 329.
 §. 794.
Οὐκ, sequente tenui, non:
 εἰ sequente vocali aspi-
 rata. ε. 11. 318.
Οὐκέτι, non amplius, ex εἰδέν,
 & ἔτι, adhuc. ε. 34. α. 118.
Οὐλός, idem quod ὀλός, εἰ,
 ὅ, sic ἔλεις ἄρης, pernicio-
 fus Mars. Them. ὄλουμεν,
 f. ὀλίσω, perdo. α. 192.
 441.
Οὐλομένην, Poët. pro ὀλο-
 μένην, miseram, accus. a
 εἰλόμενος, factum ex α. 2.
 ὀλόμενος, interposito υ,
 metri causa. Th. ὄλουμεν,
 fut. ὀλίσω, aor. 2. med.
 ὀλόμεν. ε. 715.
Οὐλυμπος, olympus, quasi
 ὀλόλαμπος, totus lucens,
 εἰλύμπος, genit. Ionic.
 εἰλυμπονδε, ad olympum,
 hinc εἰλύμπιος, olympius,
 vel cælestis, o mutatur in
 α Poëtice. §. 855.

Οὐνεκα, pro εἰνεκα, cuius
 rei gratia, εἰνεκ', per
 apocopen τῆς α. ε. 137.
 515.
Οὐν, igitur, τοιγαρὲν. α. 299.
Οὐποτε, nunquam, ex εἰδέν, &
 πότε & hoc ab ὅτε, quan-
 do. ε. 811.
Οὐπω, nondum, ex εἰδέν, & πω,
 (enclitic.) quodammodo,
 hoc ab ὅς, ε. 271. α. 10.
Οὐρανίδης, dat. sing. ab οὐρα-
 νίδης, εἰ, ὅ, cælestis. Th.
 εἰρανός, εἰ, ὅ, cælum. ε. 486.
Οὐρανός, ὅ, cælum. Hinc
 εἰρανίη, Ion. pro εἰρανία.
 Urania, una ex Musis.
 εἰρανόθεν, e cælo, cælitus.
 ε. 240. εἰρανίωνων, cælico-
 larum, gen. pl. ab εἰρανίων,
 ωνος, ὅ. §. 45. 78. 939.
Οὐρεῖν, mētere, præf. infin.
 pro imperativo, more
 Hebræorum. Vide in εἰ-
 ρήσῃ. ε. 756.
Οὐρεος, pro ὄρεος, montis,
 εἰρεα, pro ὄρεα, Poëtice,
 montes. dat. pl. εἰρεσι, ab
 ὄρος, εἰς, τὸ, mons. ε. 230.
 508.
Οὐρεῖ, Ion. pro εἰρεῖ. dativ.
 sing. ab εἰρεῖ, αἰ, ἡ, cauda.
 α. 431.
Οὐρεῖας, mulos, acc. pl. ab
 εἰρεῖς, Ion. pro ὄρεῖς, εἰς,
 & Ion. ἡος, ὅ, mulus, ab
 ὄρος, εἰς, τὸ, mons, quod
 huius

huius iumentis magnus
fit usus circa montana
opera. ε. 789. 794.

Οὐρήσης, *mejas*. 2. sing. a. i.
act. subj. ab ἔρέω, *mejo*,
f. ἤσω. Th. ἔρον, α, *urina*.
ε. 727.

Ουρίον, seu potius, ἔρπον,
nomen viri. α. 186.

Οὖς, *quos*, ab ὅς, ἦ, ὅ. At *suos*
αἱ, ab ὅς, ἦ, ὅν. §. 45. 473.

Οὐτάμεν, Ion. pro ἑτάμεν,
praef. inf. ab ἑτημι, seu
ἑτάω, *vulnero*. hinc part.
ἑτάμενος, *vulneratus*. ni-
si velis in praet. pass. per
syncopen dici, pro ἑτα-
σμένος, ab ἑτάζω, ἄσω.
idem quod ἑτάω, ὦ, fut.
ἤσω. α. 335. 363.

Οὔτασ', pro ἑτασι, *vulne-*
tavit, ab ἑτάω. α. 461.

Οὔτε, *neque*, & ἑτ', pro ἑτε,
ut & ἑθ'. ε. 128. 782. α. 217.

Οὔτ', *cujusque*, genit. ab ὅς,
qui. ε. 532.

Οὔτις, ὅ, & ἦ, *nullus*, non
aliquis, h. e. *nullus*. ε. 15.
ἑτι, *nusquam*. ε. 105.

Οὔτος, αὐτή, τᾶτο, ex ὅ αὐ-
τός, *hic*. ε. 291. 386.

Οὔτως, sequente vocali, *sic*,
ἑτω, sequente consona.
ε. 422.

Οφείλα, *auget*, 3. praef.
ind. verbi ὀφείλω, *adau-*
geo. in praef. imperat.

ὀφείλε, *fove*. ε. 14. 211.

Οφθαλμός, ᾧ, ὅ, *oculus*,
ὀφθαλμοῖσιν. dat. pl. Ion.
Th. ὀπτομα, *video*. ε.
265. §. 451.

Οφιος, *serpentis*, gen. ab
ὄφις, *ios*, acc. ὄφιν. α. 161.
§. 334.

Οφρα, adverb. Poët. pro ὦρα,
ut. ε. 258. ὄφρ' ἄπω, *ut di-*
cam. ε. 339.

Οφρύσι, dat. pl. ab ὄφρυς,
ὄς, ἦ, *supercilium*. θ. 827.

Ὀχθήσας, a. i. part. act. *con-*
tristatus, ab ὀχθέω, ὦ,
gravate fero. §. 558.

Ὀφάρότης, α, ὅ, *qui fero arat*,
ex ἄρόω, *aro*, & ὀψι, *sero*,
adverb. ε. 588.

Π.

Παγασαία, gen. pro πηγα-
σαία, Dorice, a πηγασος,
α, ὅ, *Pegasus*, alatus Per-
sei equus. Them. πηγῇ,
ἦς, ἦ, *fons*. α. 70.

Πάγκακος, omnino *malus*,
ut, πάγκακον ἡμαρ, *infau-*
stissimus dies. ex πᾶς, πᾶ-
σα, πᾶν, *omnis*, ε, & κα-
κός, ᾧ, ὅ, *malus*. ε. 911.

Πάγος, α, ὅ, *collis*, ubi mul-
ti lapides sunt quasi
compacti, & in unam co-
aluerunt caudem. Th. πη-
γνύω, vel πηγνυμι, *compin-*
go. f. ξω. α. 439.

Παγ-

Παγχερύνει, *prorsus aurea*, quasi dicas, πάντως χρύσεια, a χρυσός, ε, ό, αι-
rum. §. 335.

Παθών, *passus*, in f. g. παθῶσα, a. 2. part. act. a παύω, *patior*, f. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον. præf. med. πέπονθα. ε. 216. §. 276. 660.

Παῖς, *puer*, & Ionica δια-
refi, παῖς, παιδός, in ace.
παῖδ', pro παιδα, in dat.
plur. & Ion. παισὶ, παῖδες.
σι. ε. 50. 129. 376. 397.

Παίζοντας, *ludentes*, præf.
part. a παίζω, f. παίζω, &
ω, *ludo*. α. 277.

Παιπαλοίσσας, dat. pl. *loni-*
cus, *asperis*, a παιπαλό-
ας, εσσα, εν, *asper*, *pra-*
ruptus. Th. παίπαλα, τὰ,
loca prærupta. α. 860.

Παλαίει, *luetatur*, a πάλη,
ης, ή, *lueta*, hinc παλαίω,
luetor. ε. 411.

Παλάμεις, *manibus*, dativ.
plur. a παλάμη, *palma*,
παλάμησι, dat. pl. *ionic.*
pro παλάμεις. α. 320.
§. 860.

Πάλιν, adv. *iterum*, *rursus*.
ε. 671. §. 181.

Παλιάνγρετος, *teuocabilis*,
ex πάλιν, & αγγείρομαι,
colligor. Th. αγγίζω, fut.
ῤῷ, *congrego*. α. 93.

Παλιώξις, pro παλιδιώξις,
q. d. post infecutio. Th.
διώκω, *persequor*, *insecutor*,
fut. ξω, p. ωχας. α. 15.

Παλλάς, αἶδος, ή, *Pallas*,
Sapientiae Dea, quæ &
Minerva dicitur. ε. 76.
α. 126.

Πάλλαντι, dat. a πάλλας, no-
men viri. πάλλαντα, acc.
§. 376.

Πάλλεν, *jaetabat*, imperf.
pro ἔπαλλεν, a παίλω,
vibro, *agito*, fut. αλώ.
α. 323.

Πάμπαν, adverb. *prorsus*,
q. d. πάντως πάντως. ε.
273. 300.

Παμφαίνων, præf. part. a
παμφαίνω, *totus appa-*
reo. μ est ante φ, quæ
literæ sunt cognatæ, &
ut ita dicam, consanguini-
næ. ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν,
omnis, & φαίνω, *appa-*
reo, fut. ανῶ, p. πέφαγκα.
a. 1. ἔφανα, a. 2. ἔφανον.
ε. 565.

Παναίολος, *omnino varius*,
ex πᾶς, & αἰόλος, ε, ό,
varius. α. 139.

Παναπήμων, *prorsus inno-*
xia, ex ἀπήμων, *onus*,
ό καὶ ή, *illæsus*. Them.
πῆμα, *atos*, τὸ, *damnum*.
α. 809.

Πανά-

Πανάριστος, *longe praestantissimus*, ex πᾶν & ἄριστος, *praestantissimus*. Th. ἄρης, eos, ὁ, *Mars*. s. 291.

Πανδιονίς, *Fabula de filia Pandionis*. s. 566.

Πανδώρα, *nomen mul. videtur epitheton telluris, quæ omnis generis fruges profert, ex πᾶν δῶρον*. s. 81.

Πανελλήνεσσι, *dat. pl. Ionic. omnibus ad unum Græcis, a πανέλληνες, ex πᾶν, & ἔλλην, eos, ὁ, Hellen, Græcus*. s. 526.

Πανέφθρα, *gen. a πάνεφθος, omni ex parte coctus. Th. ἔψω, coquo, elixo, f. ἐψήσω*. α. 208.

Πανήμερος, *toto die. ex πᾶν, & ἡμέρα, seu ἡμέρα, dies*. α. 396.

Παννύχτος, *tota nocte, elegantia Poëtica, ubi nomen ponitur pro adv. Th. νύξ, νυκτός, ἡ, nox*. α. 46.

Πανόπη, *nomen mul. q. d. pro omnibus loquens*. s. 250.

Πάντοθεν, *undiquaque, adv. a πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis*. s. 613.

Παντοῖον, *acc. f. g. παντοῖον, gen. pl. a παντοῖος, s, ὁ, omnigenus, varius. Th.*

πᾶς, *omnis*. s. 618. s. 830.

Παντός, πάντα, πάντεσσι, &c. *Vide in πᾶσα*.

Παπταίνω, *præt. part. a παπταίνω, circumspicio*. s. 442.

Παρα, *cum gen. a, ab*. s. 51.

Παρ', *pro παρά. s. 17. Cum dat. apud. s. 129. Cum acc. trans, præter, &c. s. 169. παρά, pro πάρις, iurgent*. s. 452.

Παραγίγεται, 3. pers. præf. *adeft. Th. γίνομαι, seu γίνομαι, sum. fut. i. pass. γενήσεται, p. γεγνηται, a. 2. m. ἔγνομαι*. s. 432. 436.

Παρακαίρια, *importuna, a παρακαίριας, seu παράκαρος, intempestivus. Th. παρὸς, ἢ, ὁ, occasio, tempus*. s. 327.

Παραμείβεται, *prætereat, 3. præf. subj. a παραμείβω, prætereo. Th. ἀμείβω, ἔψω, commuto*. s. 407.

Παραβασία, *delictum, transgressio, idem quod παράβασις, ex παρά, & βάσις, eo, incedo*. s. 220.

Παραφάμενοι, *appellantes, metri gratia inserto, vel per epenthesein Poët. est aor. i. part. med. a παραίφηναι, hortor. Th. φημί, seu φάω, dico*. s. 90.

Παρακοίτη, dativ. a παρακοίτης, *π, ὁ, maritus, παράκοιτις, ἡ, parita, uxor, σύν αἰδοίῃ παραίκοιτι, ex παρὰ, juxta, & κοίτη, ης, ἡ, cubile, lectus. θ. 328. 928.*

Παραφαίνεμεν, Ion. pro παραφαίνομεν, *revelare, præs. inf. pro imper. Th. φαίνω, f. νῶ. ε. 732.*

Παρασχεῖν, est a. 2. act. inf. a παρίχω, *efficio, præsto, παρεῖχον, 3. pl. imperf. act. Th. ἔχω, habeo, fut. ἔξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον. ε. 710. α. 84.*

Παραῶν, gen. pl. παραῶ, *αῖ, ἡ, gena, maxilla. α. 267.*

Παραβαίνεσι, *exorbitant, 3. pl. ind. præs. ex παρὰ, ἐκ, & βαίνω, eo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. ε. 224.*

Παραλαύνω, *aveho, præterveho. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω, p. κα. α. 353.*

Παραλίεσθαι, *convivuit, cum dat. a. i. m. ind. a λέγομαι, cubo, fut. λίσσομαι. θ. 278.*

Παρελθεῖν, *pervenire, aor. 2. inf. Th. ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον & ἦλθον, p. m. ἤλυθα. ε. 214.*

Παρέξ, *extra, dicitur & παρὲκ. Th. ἐκ vel ἐξ, ex, ε. α. 352.*

Παρόντος, *præsentis, Ion. pro παρόντος, gen. præs. part. a παρὰ & εἶμι, sum. ε. 364.*

Παρεσάμεν, *adesse, adstare, Ion. pro παρεσάμα, præs. act. inf. a παρίστημι, pro παρίστημι. Non solum ἴστημι, sed etiam ἔστημι usitatum est, fut. σήσω, ε. 2. ἔστην. θ. 439.*

Πάρεσιν, a πῆραμι, *adsunt. Th. εἶμι, sum. θ. 420.*

Παρέσχεθεν, *apposuit, 3. perf. præs. imperf. a παρασχεῖν, idem quod παρίχω, præbeo. Th. ἔχω, habeo. θ. 639.*

Παρέτραπε, *deflexerunt, a. 2. act. a παρατρέπω, diverto, deflecto, fut. φω, p. φα. a. 2. ἔτραπον, p. m. τέτραπα. θ. 103.*

Παρθένος, *ε, ἡ, virgo, hinc παρθένιος, & παρθενικός, ἡ, ὁ, virginis, virginalis. ε. 63. 254. θ. 344.*

Παρακλίνεσι, *deflectunt, pro παρακλίνουσι, 3. perf. pl. ind. præs. a κλίνω, f. νῶ, eccidino, p. κέκλινα. ε. 260.*

Παρήσσιοι, gen. Ion. a παρήσσιος,

ἡσος, ε, ε, nomen montis in Delphis. §. 499.

Πάροιθεν, seu πύροιθε, idem quod πάρος, ante. §. 53.

Πάρος, ante. Adverbium vel temporis vel loci. α. 119.

Πᾶσα, f. g. a πᾶς, omnis, g. παντός, in acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, gen. pl. πασών, Ion. pro πασῶν, dat. pl. πᾶσι, & πᾶσιν, & Ion. πάντεσσι, πάσῃσι, pro πάσαις, πάντ', pro πάντα. πάντη, adverb. passim. ε. 76. 124. 509. §. 372. 828.

Πασιδίη, nom. mul. §. 247.

Πασιδόη, nomen mul. quæ ad omnes currit. §. 352.

Πάσχα, patitur. a πάσχω. fut. πείσομαι, præt. med. πέπονθα, aor. 2. ἔπαθον. ε. 209.

Πατήρ, pater, gen. πατέρος, πατρός, dat. πατρί, accus. πατέρα, tantum, vocat. ὦ πάτερ. hinc πατρίς, ἰδος, ἡ, patria. ε. 5. α. 1. §. 73.

Πατροκασιγνήτης, patrius, ex πατήρ, pater, & κασιγνήτης, frater. Th. κάσις, frater, & γίνομαι, nascor. §. 502.

Πατρῴος, ε, ε, πατήρ, pater-nus. Th. πατήρ, pater. ε. 374.

Παῦε, desiste, præf. imperat. act. παύθη, 3. sing. aor. 1. pass. f. παύσω, p. πέπαυμαι, aor. 2. ἔπαυον. α. 499. §. 533.

Παῦρον, exiguum, παῦρον δ' ἐπὶ χρόνον, ad exiguum tempus, a παῦρος, ε, ε, poet. paucus. Hinc παῦρα, neutr. pl. adv. raro; hinc & παυρίδιον, pauxillum. Them. παύω, fut. παύσω, cesso. ε. 132. 324. §. 780.

Παχέας, densus, accus. pl. a παχὺς, εἶα, υ, densus, crassius, in gen. παχέος, in acc. παχύν. ε. 495. 507.

Πέδιλον, ε, τὸ, calceus, talare. §. 22.

Πεδίον, ε, τὸ, campus. πεδίοιο, gen. Ionic. πεδύθεν, adv. ex fundo. Th. πέδον, ε, τὸ, solum. α. 342. 378. §. 680.

Πείθ', pro ἔπειθε, persuasit. imperf. a πείθω, persuadeo. παθῶ, Suavia, Dea eloquentiæ præses. Th. πείθω, fut. πείσομαι, a. 2. m. ἐπιθόμην. præt. med. πέπειθα. ε. 73. α. 450.

Πείναν, tondere, præf. inf. a πείνω, vel πείω, pecto. f. ξω, a. 1. pass. ἐπέχθην. α. 773.

Πείρατα, pro πέρατα, *termini*. dat. pl. πέρασιν, a πέραις, ατος, τὸ, finis. ε. 167.

Περὶ θῆναι, *periculum fecisse*, a. i. inf. pass. a παράω, ὦ, conor, nitor, fut. αῖσω, vel ἥσω, p. πεπεύρακα. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus. α. 359.

Περὶ θοον, nomen viri, *ardelio*. α. 179.

Πέλαγος, εος, τὸ, *profunditas maris, pelagus*, πέλας τῆς ἀκτῆς, κατ' ἀντιφρασιν, vel quia πέλας ἄγας. α. 131.

Πελάσας, *accedens*, a. i. part. a πελάζω, f. σω, *appropinquo*. Th. πέλας, adverb. prope. ε. 370.

Πελεμίζετ', pro πελεμίζετο, imperf. pass. *contremuit, quassatus fuit*, πελεμίζετω, *concutitur*. 3. praes. ind. pass. a πελεμίζω, fut. ζω, *moveo, quasso*. 9. 458. 842.

Πέλας, 3. praes. ind. a πέλω, *sum*, πέλειν pro ἔπειν, 3. imperfect. act. πέλομαι, idem quod πέλω. ε. 806. α. 164.

Πελίης, ε, ὅ, nomen viri. 9. 996.

Πελώρη γαῖα, *terra vasta*, πέλωρος, ε, ὅ, *ingens*, πε-

λώριος, idem quod πέλωρος, a πέλωρ, ωρος, τὸ, *monstrum*. 9. 159. 295.

Πέμπει, pro ἔπεμπε, *misit*, imperf. πέμψαν, pro ἔπεμψαν, a. i. ind. act. a πέμπω, f. ψω, *mitto*. ε. 84.

Πέμπτη, *quinta*, dat. cas. πέμπταις, acc. pl. πέμπτοις, dat. pl. Ion. a πέμπτες, ε, ὅ, *quintus*. Th. πέντε, *quinque*. ε. 800. 801.

Πένεσθαι, praes. inf. a πένομαι, ago, *efficio*. unde est ἡ πενία, *paupertas*, Ion. πενιη. ε. 495. 771.

Πένθος, εος, τὸ, *luctus, mœtorum*. κραδίη μέγα πένθος ἔχοντες, *prementes altum corde dolorem*. 9. 98.

Πέντε, *quinque*. ε. 611.

Πεντήκοντα, *quingenta*. ε. 661.

Πεντηκοντακάρηνον, ex πεντήκοντα, *quingenta*, & κάρηνον, ε, τὸ, *caput*. 9. 312.

Πεντόζοιο, gen. Ion. a πέντοζος, ε, ἡ, *manus*. ex πέντε, *quinque*, & ὅζος, *ramus*. Digiti sunt veluti quinque ramusculi, & homo est quasi arbor inversa. ε. 740.

Πεπαλαγμένος, *pollutus*, perf. part. pass. a παλάσσω, *inquino, fædo*, f. ζω. p. πεπαλά-

πλάχα. aor. i. ἐπάλαξα.
Th. πάλλω, αλλῶ, vibro.
alii a πηλός, ῥ, ὅ, lutum.
ε. 731.

Πεπαρμένη, confixa, perf.
part. pass. a πείρω, trans-
adigo, f. περῶ, perf. pass.
πέπαρμαι, p. m. πέπορα.
α. 203.

Πεπείραμαι, expertus sum,
perf. pass. Dorice pro
πεκείρημαι, a παράω, ᾧ,
tento, f. αῖσω & ἤσω. Th.
πείρα, ας, ἥ, conatus.
ε. 658.

Πεπνυμένα, sapientia. perf.
part. Th. πνέω, flo, spiro,
unde πνῦμι, seu πνύω,
fut. σω, præt. pass. πέπνυ-
μαι, sapiens sum. ε. 729.

Πέποιθ', pro πέποιθε, præt.
m. confidit. a πείθω, per-
suadeo, f. πείσω, p. πέπα-
κα, α. 2. ἐπειθον. ε. 373.

Πέπων, mollis, vocativi ca-
sus, a πέπων, ονος, ὅ, ἥ,
maturus, mitis. Th. πέ-
πῳ, coquo, fut. φῶ, præt.
pass. πέπεμμαι. α. 350.

Πεπόνητο, volabat. 3. sing.
plusqu. perf. pass. a πο-
ταίομαι, ᾧμαι, volo. Th.
πέτομαι, unde est ποτή
volatus, & hinc ποταίο-
μαι. α. 148.

Πέπρωτο, fatis constitutum
esset, 3. sing. pl. perfect.
pass. per syncopen pro
πεπεράτωτο. a περατόω,
determino, f. ὤσω, perf.
pass. πεπεράτωμαι, & per
syncopen πέπρωμαι. Th.
πέραις, ατος, τὸ, terminus.
θ. 464. 475.

Πεπυκασμένος, præt. perf.
part. pass. hinc πεπυκα-
σμένος νόον, prudens,
callidus, a πυκάζω, den-
so. Them. πύκα, dense.
θ. 791. θ. 484.

Περάν, præf. inf. Them. πε-
ράω, ᾧ, fut. ἤσω, & αῖσω,
transeo. ε. 736.

Περ, in fine quamvis. Θεοί
περ, quamvis sint Dii.
θ. 739.

Πέρην, ultra, Ion. pro πέραν,
idem quod πέρα, ultra.
θ. 215.

Περί - - ἔδυνε, induit, im-
perf. a περιδύνω, induo.
Th. δύνω, & δύω, f. δύσω,
α. 2. ἔδυν. α. 124.

Περί - - ἔθηκε. Vide in ἔθε-
σαν. α. 123.

Περιγλώχες, cuspidulosa fo-
lia. per syncopen pro
περιγλώχινες. Th. γλω-
χίν, vel γλωχίς, ἴνας, ἥ,
cuspis, acies. α. 398.

Περὶ, cum Genitivo *πρὸς*,
circa, *περὶ χρόν. περὶ πάν-*
των, super omnes. Cum
Dativo, *circa*, *περὶ σή-*
θεις, propter. Cum Ac-
cusativo, *circa*, *περὶ σό-*
μα. ε. 817. α. 129. 247.
279. §. 3.

Περὶ, valde. ε. 54.

Περὶ - - ἔστι, excellit. θ. 656.

Περὶν, ἀμφότε, circumqua-
que. §. 848.

Περ, particula est, quæ an-
necti aliis orationis par-
tibus solet, & plerumque
significat *quamquam*,
quamvis. Sæpe etiam
vacat. ε. 20. 153. 206.

Περὶαχε, insonuit, a. 2. act.
a *περιηχέω*, Dorice *περια-*
χέω, ᾧ, circumsono, fut.
ήσω. Th. ἦχος, α, ὅ, so-
nus. §. 678.

Περὶέσσαθα, circumindui-
to, a. 2. med. infin. a *πε-*
ριέννυμαι. Th. ἔω, induo.
pro quo ἔννυμι, fut. ἔσω,
p. εἶμαι, a. i. m. ἔσσαιμην,
ε. 537.

Περικαλέα, accus. sing. f. g.
a *περικαλέης*, perpulcher.
περὶ enim auget signifi-
cationem. Th. καλός, λή,
λόν, pulcher. §. 10.

Περὶκατα, circumdatur, 3.
præs. a *κείμαι*, jacco, f.
κείσομαι. §. 733.

Περικλυτὸν, celebrem, acc.
a *περικλυτός*. Th. κλύω,
audeo. ε. 60.

Περιμαίνεται, circumqua-
que furit, 3. pers. præs.
ind. *περὶ* intendit signi-
ficationem, a *μαίνομαι*,
furo, f. *μανῆμαι*. α. 99.

Περιμαρνάμεθ', propugna-
vimus, pro *περιμαρνάμε-*
θα, i. pl. præs. ind. verbi
μαρναμαι, pugno. §. 647.

Περιμήδεια, nom. viri. α. 187.

Περιμήκης, perelongæ, pl.
n. a *περιμήκης*, εὐς, ὅ, ἦ.
Th. μήκη, εὐς, τό, lon-
gitudō. *περὶ* in conipo-
sitione auget significa-
tionem. α. 133.

Περὶναετᾶσι, circumhabi-
tant, 3. pl. præs. subj. a
περιναετᾶω, circumhabi-
to, Them. ναίω, habito.
§. 370.

Περὶπλομένα, circumvoluto,
pro *περιπελομένα*. Them.
πέλω, moueo, sum. ε. 348.
§. 184.

Περὶρρύτες, ε, ὅ, circum-
fluis. Th. ῥύω, pro ῥέω,
fluo. §. 193.

Περὶσσά, eximia, plur. num.
a *περισσός*, ᾧ, ἦ, excellens.
a *περὶ*, præpositione, va-
riam habente constru-
ctionem & significa-
tionem. §. 399.

Περι-

Περιτονάχιζε, *circumquaque ingemiscebat*, 3. persona imperf. a περιτονάχίζω, idem quod περισένω, *circum circa gemit* Them. σενός, ᾧ, ὄ, angustus. α. 344.

Περιταμένεμεν, *incidito*. Ion. presentis act. inf. pro περιτάμεν, a περιτάμνω pro περιτένω, *circumcido*. Th. τέμνω, *feco*. fut. τεμῶ, p. τέμμηκα, aor. 2. ἔταμον, præt. med. τέτομα. ε. 568.

Περίφρονος, *prudentis*, gen. a περίφρων, ονος. Them. φρήν, mens. α. 279.

Περμησός, ᾧ, & Ion. οἶο, ὄ, fluvius Bœotix ex Helicone, Phœbo & Musis facer.

Περσεύς, ἰος, ἰ, nomen viri.

Περσεφόνη, & περσεφόνηα, ας, ἥ, Proserpina, filia Jovis & Cereris. Them. φένω, *occido*. θ. 768. 913.

Περσηΐς, ἰδος, ἥ, nom. mul. θ. 356. 857.

Πέρσης, nomen viri. Frater Hesiodi etiam ita appellatus fuit. ᾧ πέρση, vocativi casus. ε. 27. 211.

Πέσεν, cecidit, pro ἔπεσεν, 3. sing. aor. 2. act. a πέπτω, *cado*, f. πέσῃμαι. p. πέπτωκα, a. 2. act. ἔπεσον, inde

in part. πέσων, ἔσκα, ὄν. α. 365. 375.

Πέταλ', folia, a πέταλον, folium, in dat. pl. πετάλοις, a πετάννυμι, seu πετάω, *expando*, f. ἄσω, part. pass. πέπταμαι. ε. 678

Πετινοῖς, volucris, dat. pl. pro πετινοῖς, per euphonesin. Poëticam, a πετινόν, ᾧ, τὸ, volatile, avis, & Poëtice πετινόν, a πέτομαι, *volo*, in imperf. ἑπετόμην, & in 3. plurali, ἑπέοντο. ε. 276. α. 308.

Πέτηλα, Ion. pro πέταλα. Vide πέταλ'. α. 89.

Πετραίη, nomen proprium. θ. 357.

Πέτρη, Ion. pro πέτρα, *petra*, rupes, cautes. Differunt πέτρα, & πέτρος, quod πέτρα sit grande saxum, τυρες, πέτρος vero, lapis, *manu tractabilis*. πέτρησι, dat. pl. Ion. θ. 728. πέτραι. θ. 7. Hinc πετραίη, saxatilis. ε. 587. & πετρήεν, saxosum, a mascul. πετρήας, εντος, ὄ. ε. 531.

Πεύθετο, imper. a πεύθομαι, idem quod πυνθάτομαι, *interrogo*, *sciscitor*, fut. πύσομαι, præt. pass. πέπυσμαι, a. i. m. ἐπυθίμην.

- Πεύκας**, *abietes*, a πεύκη, ης, ἡ, abies. α. 376.
- Πευκίδας**, acc. a πευκίδης, α, ὁ, nomen gentile. α. 187.
- Πεφραδέτην**, *commemorant*, 3. dual. aor. 2. act. pro ἰφραδέτην. π initialis litera præponitur a Poëtis, prout in præterito fieri solet. Th. φράζω, dico, memoro, fut. φράσω, a. 2. act. ἔφραδον, es, ε. & Poët. πέφραδον, es, ε. πεφραδέμεν, Ion. pro φραδεῖν, aor. 2. act. infin. p. m. πέφραδα. ε. 764. 9. 475.
- Πεφρηδῶ**, ὄος, ἡ, nomen mul. a πέφραδα. Them. φράζω, dico. 9. 275.
- Πεφύλασσι**, *nati seu producti sunt*, 3. plur. perf. act. Poët. pro πεφύλασσι, a φύω, fut. ύσω, gigno, p. πέφυκα, aor. 2. ἔφυνον, & ἔφυν. 9. 728.
- Πεφυλαγμένοι**, *observans, perfecti. part. πεφύλαξο, esto cautus*, 2. sing. præter. pass. imperativi modi, a φυλάσσω, f. ξω, custodio, p. χα. ε. 704. 795.
- Πηγίδας**, acc. pl. a πηγῆς, ἁδῶς, ἡ, *glacies*. Th. πήγνύω, seu πήγνυμι, f. ξω, compingo. ε. 503.
- Πήγασος**, α, ὁ, Pegasus, ala-

- tus Persei equus, ita dictus, quod circum Oceani fontes natus esset. Th. πηγῆ, ἡς, ἡ, fons. 9. 281.
- Πηγαί**, plur. a πηγῆ, ἡς, ἡ, fons, παρὰ τὸ πηγνύσθαι, quia circa fontes domicilia struxerunt, unde Latine *pagi* acceperunt nomen. Etymol. quasi πηδῆ, a πηδαίω, *salio*, quod scaturiat e terræ visceribus. πηγῆς, acc. pl. 9. 809.
- Πηδάλιον**, α, τὸ, *temo, gubernaculum*. Th. πῆδος, α, ὁ, ligni species. ε. 45.
- Πηκτόν**, *compactum*, a πηκτός, ὁ, compactus. Th. πηγνύω, vel πήσσω, f. ξω, compingo. ε. 431.
- Πηλεῖ**, dat. sing. a πηλεὺς, ἑός, ὁ, *Peleus*, nom. viri. 9. 1006.
- Πῆμα**, ατος, τὸ, *damnum, noxa*. ε. 56.
- Πῆνιός**, nomen viri. 9. 343.
- Πήξας**, *insigens*, part. aor. 1. act. a πήττω, πήσσω, pro quo etiam dicitur πηγνύω, πήγνυμι, *ranco*, compingo, f. πήξω. a. 1. ἔπηξα. ε. 428.
- Πήξασθαι**, *fabricare*, aor. 1. med. inf. a Th. πήσσω, vel πήττω, vel πήγνυμι, compingo, f. ξω, a. 1. m. ἐπηξάμεν. ε. 453.

Πηοί,

Πηοί, Ion. pro παοί, *cognati, affines*, α παός, ᾤ, ὄ. Th. πάω, ὦ, vel potius πάομαι, possideo, præf. pass. πέπαμαι. ε. 343.

Πίειν, bibere, pro πιᾶν, (a. 2. act. infin.) dialysi Ionica, a πίνω, bibo, f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἐπιον, a. 2. imperat. πίτι. α. 252.

Πιέζοις, *premas*, præf. opt. Th. πιέζω, f. έσω, premo. ε. 495.

Πιερίη, ης, ή, nomen regionis in finibus Macedoniae, quæ ob summam amœnitatem credita fuit Musarum sedes. Hinc est *πιερίηθεν*, Adv. e loco, ad formam *Θήβηθεν*, κλισίηθεν, ex tentorio, *ίλιαδ.* λ. 603. a κλισίη, Ionic. pro κλισία. *πιερίδες*, *Pierides*, pl. num. a *περίς*, ίδος, ή. ε. 1. α. 206. θ. 53.

Πιθῆσαι, *fretus*, a. 1. part. act. a πιθίω. Th. πείθω, persuadeo, f. πείσω, p. πέπωκα, a. 2. ἐπιθον. ε. 357.

Πίθηται, *paruerit*, 3. sing. a. 2. med. subjunct. Th. πείθω, f. πείσω, a. 2. ἐπιθον, p. m. πέποιθα. ε. 293.

Πίθξ, *vasis*, gen. a πίθος, ξ, ὄ, *dolium*. *πίθοιο*, poëtice pro *πίθξ*. ε. 98.

Πλινᾷ, *dejicit*, 3. præf. ind.

a *πιλναίω*, idem quod *πιλναίω*, appropinquo, *πιλνατο*, imperf. pro *ἐπιλνατο*, a *πιλναμαι*, ab act. *πίλνημι*, quod est a *πιλναίω*, appropinquo. Th. *πέλας*, *prope*. ε. 508. θ. 703.

Πῖλον, *πίλοις*, a *πῖλος*, ξ, ὄ, *pileus*. ε. 540.

Πιμπλεῦσαι, *replentes*, præf. part. f. g. pl. num. pro *πιμπλάσαι*, *Æolice*, a *πῖμπλημι*, ης, ησι, idem quod *πλήθω*, impleo. hinc in pass. *πίμπλαμαι*, *σαι, ται*, expletur. Them. *πλέος*, ξ, ὄ, *plenus*. ε. 299. α. 429. θ. 880.

Πινέμεν, Ionic. pro Dorico *πινέμεναι*, abjecto αι, & retento accentu in loco suo, pro *πίναν*, *bibere*, præf. inf. a πίνω, f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἐπιον. ε. 590.

Πίνος, gen. Th. *πίων*, ονος, ὄ, ή, *pinguis*. θ. 538. Hinc in comp. *πιότερος*, superl. *πιότατος*. ε. 583.

Πίπτειν, *incidentes*, pl. n. f. g. præf. part. a *πίπτω*, *cado*, f. *πεσῶμαι*, p. *πέπτωκα*, a. 2. *έπεσον*. subj. *πίπτωσιν*, in præf. ε. 618. θ. 873.

Πίσαι, nom. pl. a *πίσις*, *eως*, ή, *fides*. Th. *πείθω*, f. *σω*, persuadeo. ε. 370.

Πίσυνος, *fretus*. Th. πείθω, f. σω, p. κα, perfradeo, a. 2. ἐπιθον, p. m. πέποιθα. θ. 506.

Πιφάσκω, Ion. pro πιφάσκη, *loqueris*, 2. pers. præs. sub. a πιφάσκομαι, pro φάσκω, *jaçtito*, dico, a φημί, dico, & hoc a φάω, dico. θ. 655.

Πλάσσει, *finxit*, a. i. ind. pro πλάσει, Poëtice, & rursus πλάσει, pro ἐπλασει, Poëtice duplicant literam, ut syllaba possit produci, & abjiciunt augmentum, ne syllaba redundet. Th. πλάσσω, *finço*, f. άσω, p. πέπλακα, a. i. pass. ἐπλάσθην, hinc πλαστός, ἡ, ὄν, *factus*, a, um. e. 70. θ. 512.

Πλαστήν. Vide in πλάσσει. θ. 513.

Πλατέ', *lata*, pro πλατία, pl. num. g. n. a πλατύς, α, υ, *latus*. θ. 445.

Πλάη, Ion. pro πλάα, hoc pro πλία, *plena*: a mascul. πλέος, *plenus*, Poëtice πλᾶος. Attice, πλέως. e. 101.

Πλάση, plurima, & πλᾶστον, *plurimum*, superl. a πολὺς, *multus*. Vide in πλέων. e. 718.

Πλείων, *major*, & pro πλείων, Poëtice πλείων; unde

est πλείονες, & dat. pl. Poëtice πλεόνεσσι, & pro πλείονα, *plura*, Poëtice πλείονα, nec non per synopen & crasin, πλέω. e. 377. 378. 686.

Πλαῶν, ὦνος, ε, *annus*, sic dictus, quod eo compleantur tempora. Them. πολὺς, *multus*. e. 615.

Πλεκτοῖσιν, *placatis*, dat. pl. Ion. a πλεκτός, ε, ὄ, *plexus*. Th. πλέκω, *necto*, f. ζω, præt. act. πέπλεχα, a. 2. ἐπλακον, p. m. πέπλοκα. α. 63.

Πλέον, *plus*, dicitur & πλῆον, n. g. Neutra, ut hic, sæpe adverbiascunt, a πλείων, & πλέων, ονος, ὄ, καὶ ἡ, *amplior*. in superl. πλᾶστοι, *plurimus*. Th. πολὺς, ποῦλη, πολὺ, *multus*, a, um. e. 42.

Πλευράς, acc. pl. a πλευρά, ας, ἡ, *latus*, *costa*. α. 430.

Πλέω, *pleno*, in dativ. a πλέος, *plenus*. e. 790. & πλείω, *plura*. Vide in πλάων.

Πληγέντος, *percussus*, gen. part. a. 2. pass. pro πλαγέντος, πλαγᾶσα, ejusdem temporis & modi. f. g. a πλῆσσω, vel πλήττω, *percutio*, f. ζω. a. 2. ἐπληγον, & ἐπλαγον, p. m. πέπληγα. θ. 961. Hinc πληγή, ἡ, ἡ, *pla-*

- ή, plaga, Dorice, *πλαγαί*.
πληγῆσιν, dat. plur. Ion.
 §. 857.
- Πλήθωσι*, *impleantur*, præf.
 subj. a *πλήθω*, *impleo*, f.
ήσω, sed quum de mari
 aut fluviis dicitur, *inuun-*
do. Th. *πλέος*, *ε, ό*, plenus.
 ε. 306. 459.
- Πληιάδες*, poëtice, pro *πλα-*
άδες, *vergilias*, *sidus in*
dorso tauri, a *πλειάς*, *άδος*,
 hoc a *πλείονες*, quod ibi
 sint stellæ complures.
 Th. *πολύς*, multus. ε. 613.
- Πλήμναι*, nom. pl. f. g. a *πλή-*
μνη, *rotæ modiolus*. Sunt
 fistulæ, quæ axi inserun-
 tur. Eustath. *παρά τὸ πλῆ-*
θεδαι ἤτοι πληρέδαι ὑπὸ
τῷ ἄζονος. Th. *πλέος*, *ε, ό*,
 plenus. α. 309.
- Πλήν*, cum Genit. *præter*,
 Adverb. α. 74.
- Πληζάνρη*, nomen mul. *quæ*
multiloquio aërem ver-
berat. §. 353.
- Πλήξεν*, *percussit*, a. i. ind.
 Th. *πλήσσω*, *percutio*, f.
ξω, p. m. *πέπληγα*. §.
 855.
- Πλήξιπποι*, nom. pl. a *πλή-*
ξιπος, *agitator equo-*
rum. ex *πλήσσω*, f. *ξω*,
percutio, & *ἵππος*, *ε, ό*,
equus. α. 24.
- Πλήτο*, *implebatur*, 3. sing.
- plusquamperf. pass. Poë-
 tice pro *ἐπέπλητο*, a *πλή-*
θω. Sic & *πλήντο*, in pl.
 Verum malim derivari
 ab imperfecti. verbi *πλή-*
μι, a *πλήθω*. Th. *πλέος*,
 plenus. α. 146. θ. 688.
- Πλόος*, & contracte *πλέι*,
navigatio, a *πλέω*, f.
πλεύσω, *navigo*. ε. 663.
- Πλέσις*, *dives*, a *πλέτος*, *ε, ό*,
divitiæ. ε. 22.
- Πλετεῦντα*, Dorice, pro
πλετέντα, præf. part.
 acc. a *πλετέω*, *clitesco*. Th.
πλέτος, *ε, ό*, *divitiæ*. ε. 311.
- Πλετώ*, *όος*, *ή*, nomen mul.
 q. d. *opulenta*. §. 355.
- Πλετοδοται*, *orum dutores*,
 nom. pl. a *πλετοδοτης*, *ε*,
ex πλέτος, *divitiæ*, & *δι-*
δωμι, *do*. ε. 125.
- Πλέτος*, *ε, ό*, q. ex *πολύ*, &
έτος, *divitiæ*, ex multis
annis collecta, at *ἄφινος*,
εος, *τὸ*, *divitiæ*, (*ἄφ' ἐνὸς*
ἔννε) ex uno anno *supersti-*
tes. ε. 375.
- Πλωτίζεσκε*, *navigabat*, 3.
 perf. sing. imperf. aët.
 Poëtic. a *πλωτίζω*. Th.
πλέω, f. *πλεύσω*, *navigo*.
 ε. 632.
- Πνέοντες*, *anhelantes*, præf.
 part. Poët. pro *πνέοντες*,
πνέσαν, acc. f. g. præf. part.
πνέσκοντες, p. a. i. aët.
 Th.

Th. πνέω, f. πνεύσω, flo. ε.
504. α. 24.

Πνεύς, *flatus*, acc. pl. a. πνοή,
quod est a πνέω, flo, *spiro*,
f. πνεύσω, in præt. med.
πέπνοα, unde est πνοή, ἥς,
ἡ, *flatus*, Poët. πνοή, πνοή-
σι, dat. pl. Ion. pro πνοαῖς.
§. 253. 268.

Πόδα, acc. sing. a πῦς, *pes*, in
dat. duali, ποδοῖν, & Poët.
ποδοῖν. ε. 495. α. 158. πο-
δῶν, gen. pl. §. 70.

Ποδώκεα, accus. sing. q. ὠκὺς
ποῖς ποσὶ, *pedibus celer*, a
ποδώκης, εἰς, ὁ καὶ ἡ, *pedi-*
bus celer, a πῦς, ποδὸς, *pes*,
& ὠκὺς, *celer*. θ. 320.

Πόθος, α, ὁ, *desiderium*.
α. 41.

Ποιῇ, *facit*, 3. præs. a ποιέω,
ῶ, *facio*. ποιήσι, & ποιήσ',
a. i. pro ἱποίησε. ε. 100.

Ποίη, Ionic. pro ποία, ας, ἡ,
herba. hinc ποιήεσσα, *her-*
bosa. α. 381.

Ποικιλόβηλος, *versutus*, qui
animo suo agitat varia
consilia, a ποικίλος, α, ὁ,
varius & βέλῃ, ἥς, ἡ, *con-*
silium. θ. 521.

Ποικιλόδαρον, *canorant*, *va-*
riantem vocem, a δαρῇ, ἥς,
ἡ, seu δερῇ, *collum*, & per
metonym. causæ, *vox*, &
ποικίλος, ὁ, varius. ε.
201.

Ποικίλος, α, ὁ, varius. §. 300.

Ποιμαίνονθ', *pascentem*, acc.
singul. præs. part. verbi
ποιμαίνω, f. ανῶ, *pasco*, aor.
1. ἐποίμανα. Th. ποιμήν,
ένος, ὁ, *pastor*. §. 23.

Ποιμένι, dat. sing. a ποιμήν,
ένος, ὁ, *pastor*. Hinc* ποί-
μνη, ἥς, ἡ, *grex ovium*.
ε. 785. §. 100. 446. hinc
& ποιμνήϊς, ὁ, ad ovium
gregem pertinens.

Ποινῇ, ἥς, ἡ, *poena*. ε. 753.

Πολεμήϊος, Ionica dialysi,
pro πολέματος, *bellicus*.
Th. πόλεμος, α, ὁ, *bellum*.
α. 238.

Πολέας, *multos*, acc. pl. Poët.
pro πολλὰς, (differt a πό-
λεας, *urbes*, solo accentu)
Th. πολὺς, in genit. usi-
tate πολλᾷ a πολλός, sed
Poëtice etiam πολέος. ε.
578.

Πολᾶν, *verte*, præs. inf. a πο-
λέω, ῶ, *verto*, ἄαρ, πολᾶν,
vere verte. Hic in di-
mensione legendum ἦρ
πολᾶν. ε. 460.

Πόλεμος, α, & Ionic. πολέ-
μοιο, acc. πόλεμον, *bellum*.
ε. 14.

Πόλις, ἡ, *urbs* in gen. πόλιος,
πόλεις, & Poëtice πόληος.
in acc. πόλιν, πόληα, Poët.
dat. plur. πολέσιν, Ionic.
& Poët.

& Poët. ε. 119. 238. α. 105.
285.

Πολιοκρόταφοι, *cani circa
tempora*, κρόταφος, α, ό,
pars capitis dicta *tempus*.
Homo proprie canescit.
Vide κρόταφοι. ε. 179.

Πολλάκι, Poët. pro πολλαίς,
sæpe. Th. πολὺς. ε. 238.

Πολλή, πολὺς, & πολλός, &
πολὺ, *multus*, α, um, dat.
pl. πολλαῖσι. πολὺ, adver-
bialiter accipitur pro
multo, πολὺ μᾶλλον, *mul-
to magis*. πολλόν, pro πολ-
λῷ ponitur & accipitur
adverbialiter. ε. 19. πολ-
λὸν αἰμῖνω, *multo melio-
ra*. πολλά, adverb. *val-
de*, *multum*. Comp. πλεί-
ων, ονος, superl. πλείους,
η, εν, plurimus, α, um. ε.
9. 19. 126. α. 92. 274. 9. 9.

Πολυγηθίος, gen. α πολυγη-
θῆς, *multum latitiæ af-
ferens*. Them. πολὺ, *mul-
tum*, & γηθίω, f. ήσω, *la-
tor*. ε. 612.

Πολυγόμφων, *multos clavos
habentium*, ex πολὺς,
multus, & γόμφος, α, ό,
clavus. ε. 658.

Πολυδαίδαλος, *multo artifi-
cio elaboratus*, ex πολὺς
multus, & Δαίδαλος, α, ό,
Dædalus, ingeniosus ille
artifex Cretensis. ε. 64.

Πολυδερκέος, genit. α πολυδερ-
κῆς, *multos intuens*, ex
πολὺς, *multus*, & δερκω,
video. 9. 451.

Πολυδῶρη, nomen mul. θ. 354.

Πολύδωρος, nomen viri. θ.
978.

Πολυήρατος, peroptabilis.
Th. ἱράω, ω, f. αῖω, amio.
9. 404.

Πολύιδριν, *multiscium*, idem
quod πολυῖτορα, α πολὺς,
multus, & ἴδρις, εως, ό ηγῆ
ή, *sciens*. Th. ἴσημι, *scio*,
9. 616.

Πολυκλήδα, accus. sing. α πο-
λυκλήδης, *multis transstris
instructa*, vel *multa
compage juncta*, α κλητή,
sedes nautica, vel α κλητή,
pro κλαῖς, δός, ή, *clavis*.
Th. κλαίω, f. σω, *claudio*.
ε. 815.

Πολυκλίτω, in dat. α πολὺ-
κλυτος, α, ό, *undis agita-
tus*. α κλίζω, *abluo*, f. σω.
9. 189.

Πολύμηλοι, *pecorosi*, ex μῆ-
λον, α, τὸ, *ovis*. Th. μη-
λία, ας, ή, *malus arbor*.
ε. 396.

Πολύμνια, ας, ή, nomen Mu-
σε, α πολὺς, *multus*, &
ῦμνος, ό, *hymnus*, car-
men, & hoc ab ὕμνῳ, cele-
bro, cano. θ. 78.

Πολύζαντες, *multorum hospes*,
α ζῆντες.

α ξῖνος, & Poët. ξῖνος, hospes. ε. 713.

Πολυπυχος, & multiplēx, implicatus sphaeris. a πτύσσω, f. ξω, complico. θ. 113.

Πολίς. Vide in πολεῖν.

Πολυσπερές, dispersae a πολυσπερή, εὖος, ὅ καὶ ἡ, multum sparsus. Them. σπείρω, diffeminio, f. ρῶ. θ. 365.

Πολυφλοίσβος, multisoni, gen. Ion. φλοῖσβος, & fremitus undarum. ε. 646.

Πολυφώβη, gen. casus, multos pascentis. Th. φέρβω, ψω, pascō. θ. 912.

Πολυφραδέες, astutis, dat. pl. a πολυφραδής, valde consultus. Th. φράζω, f. σω, dico, a. 2. ἐφραδον. θ. 494.

Πολύχρυσος, affluens auro. Th. χρυσός, ἄ, ὅ, aurum. α. 8.

Πολυώνυμος, multa habens nomina, celebris, ab ὄνομα, ατος, τὸ, nomen. θ. 715.

Πονησάμενος, laborans, part. a. i. med. verbi πονέω, ᾧ, f. ἥσω, laboro. Them. πένομαι, facio, p. m. πέποναι. ε. 430.

Πόνος, & labor, πόνος. gen. Ion. th. πένομαι, facio. ε. 91.

Πόντος, & ἡ, mare. ε. 668.

Ποντοπόρος, nomen mul-

pontivaga. Sic ποντόποροιο, a πόντος, & ὅ, mare & πορεία, ας, ἡ, iter. Th. πείρω, transeo. ε. 626. θ. 256.

Πόρον, acc. a πόρος, & ὅ, iter. Th. πείρω, f. εῖω, transeo. θ. 292.

Πέρι, dedit, a. 2. act. a πόρω, Poët. pro περίω. πόρεν, pro ἔπορεν, a. 2. act. πόροι. praeluerit, a. 2. opt. act. Th. πείρω, f. πεῖω, transadigo, pertranseo, præt. m. πέπορα. ε. 377. θ. 412. 904.

Ποσειδάων, & contracte, ποσειδῶν, gen. ᾠνος, ὅ, Neptunus. ε. 665.

Πόσις, εὖος, ἡ, f. g. potus, idem quod πόμα, τὸ. Th. πίνω, f. πῶσω, bibo. α. 395.

Ποσ' pro ποσὶ, pedibus, & ποσσ', pro ποσὶ, & hoc pro ποσὶ, dat. pl. Poët. a πᾶς, ποδός, ὅ, pes. vocat. ᾧ πᾶς. ε. 539.

Ποταμοῖο, gen. Ion. a ποταμός, ἄ, ὅ, fluvius. θ. 242.

Ποτέ, ποτ', & ποθ', quando. ε. 86. 228. θ. 22.

Ποτέοντο, volabant, imperf. Ion. a ποτέομαι, f. ἥσομαι, idem quod πέτομαι, volo, ας. θ. 671.

Ποτί, Dorice pro πρὸς, ad. ε. 550.

Πόντια, veneranda, a πόντιος, & ὅ, venerandus. ε. 73.

Πᾶ,

Πᾶ, *ubi*, adv. ab ἅ. Th. ἅς, qui. ε. 88.

Παλυσόταρα, *multorum alimna*, epitheton terræ, ex παλὺς, Poët. pro πολὺς, *multus*, & βόσκω, f. ἥσω, *pasco*. a Th. inusitat. βόω, ὦ, f. ὁώω, *pasco*. ε. 156. θ. 531.

Παλύν, acc. sing. m. g. pro πολύν. Vide in πολὺς. θ. 190. 258.

Παραθάω, *vastare*, Ion. pro παραθαῖν, a. 2. inf. verbi πέρθω, *vasto*, f. πέρσω, f. 2. παραθῶ, & per metathesin παραθῶ. hinc a. 2. ἐπαραθόν. α. 240.

Πραπίδισσι, dat. pl. a πραπίδες, αῖ, *præcordia*. θ. 908.

Πρέπας, 3. præf. a πρέπω, *decorus sum*. μεταπρέπω, *decorus sum inter*. θ. 92.

Πρεσβῆες, *seniores*, Ion. a πρεσβεύς, ἑως, ὅ, idem quod πρέσβυς, υος, ὅ, *senex*. α. 245.

Πρεσβύτατον, *maximum natu*, superl. grad. a πρέσβυς, *senex*. θ. 363.

Πρηνής, ἑος, ὅ, ἥ, *pronus*. α. 365.

Πρήζας, *facies*, f. ind. Ion. pro πρᾶζας, a πράττω, *facio*, f. ἔω, p. χα. ε. 400.

Πρητήρων, *valde spiranti*.

πν. gen. pl. a πρητήρ, ἥρως, ὅ. Th. πρηθω, *incendo*. 846

Πρηύνει, *mitigat*, 3. sing. præf. Ion. pro πρᾶύνει. Them. πρᾶύς, vel πρᾶος, ε, ὅ, lenis. θ. 254.

Πρηῶνος, *præcipitio*, gen. a πρηῶν, ῶνος, ὅ, *eminentia montis*. α. 4. 7.

Πρίν, *prius*, adv. ε. 90.

Πρίνινον, *ilignum*, a πρίνος, ε, ἥ, *ilex*, arbor. ε. 427.

Πρίνε, genit. πρίνος, ε, ἥ, *ilex*. ε. 434.

Πρό, *juxta*, una. πρό τ' ἰόντα, *præterita*. α. 303. θ. 32.

Προβᾶδην, adv. *in progrediendo*, a προβαίνω, *progredior*. Th. βαίνω, εο, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. ε. 727.

Προβάλοιτε, *proponat*. a. 2. med. opt. a προβάλλω, *profero*. propono. Th. βᾶλλω, t. αλῶ, *jacio*, p. βέβηκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβουλα. ε. 777.

προβάτοις, dat. pl. a πρόβατον, κ, τὸ, *ovis*, *pecus*. ε. 556.

Προβέβηκε, *antistat*, perf. ind. act. Them. προβαίνα, anteco, *supero*. Vide in προβάδην. α. 355.

Προγέγοντ', *procedebant*, pro προγέγοντο, & hoc pro προέγινοντο, 3. pl. a. 2. med. indic. Th. γίνομαι, *sum*, *nascor*.

nascor, f. *γενήσομαι*, p. *γεγένημαι*, a. 2. m. *ἐγενόμην*. p. m. *γένονα*, a. 1. m. *ἐγενάμην*. α. 345.

Προθύλλα, *impetiosa*, a *θύελλα*, ης, ἡ, *procella*, videtur hæc vox dividenda, & τὸ πρό per τμῆσιν referendum ad τὸ φέρεται. §. 742.

Προῖδῆσαι, a. 2. med. infinit. a *προῖδω*, *prævideo*. Th. *ᾶδω*, *video*, f. *ᾶσομαι*, a. 2. *ᾶδον*, & *ἰδον*. α. 386.

Προῖωξις, εως, ἡ, *persecutio*, pro *προδίωξις*, per syncope a *προδιώνω*. Th. *διώνω*, f. *ζω*, p. *χα*, *persequor*, *abigo*. α. 154.

Προλιπών, *relinquens*, a. 2. part. act. & in f. g. *προλιπῶσα*. *προλιπόντ'*, pro *πρᾶλιπόντε*, nom. dual. a. 2. part. Th. *λείπω*, *linquo*, f. *λείψω*, p. *Φα*, a. 2. *ἔλιπον*, p. m. *λέλοιπα*. ε. 197. 564. α. 1.

Πρόλογος, nomen viri. q. d. *primus insidiator*. α. 180.

Προμηθεύς, *Prometheus*, nomen viri. Th. *μηδός*, εος, τὰ, *cura*, sed in composito *προμηθεύς*, εος, ὁ, ἡ, *providus*, mutatur δ' in θ, quæ sunt literæ cognatæ. ε. 48.

Προνόη, nomen mul. §. 261.

Πρόπαν, *universum*. Th. *πᾶς*, *πᾶσα*, *πᾶν*, *omnis*, ε. §. 525.

Προπάροιθε, pro *πρὶ*, *ante*, cum. Gen. vide *πᾶρος*, *ante*, *πρόπαρ*, per apocopen, pro *προπάροιθε*, e regione. α. 285. §. 518.

Προπεφρασμένα, *prædeliberata*. Dorice pro *προπεφρασμένα*, perf. part. a *φράζω*, *dico*, f. *σω*. in a. 2. *ἔφραδον*, p. m. *πέφραδα*, perfect. pass. *πέφρασμαι*. ε. 653.

Προρέα, præf. ind. *profluit*, *προρεόντων*, *influentium*, præf. part. gen. pl. Th. *ρέω*, *fluo*, f. *ρέυσω*, p. *ἔρρευκα*. §. 792.

Πρός, cum Dativo, *ad*, cum Accus. *ad*. *πρός* *ἄρανόν*, *ad cælum usque*, *præter*, *adversus*. ε. 308. 317.

Προσαρήρεται, *adaptaverit*, est 3. sing. præf. pass. ind. a *προσαρήρομαι*. A præterito enim medio formatur Præsens, significans idem quod primitivum. Sic ab *ἄρω*, *apto*, *congruo*, f. *ρῶ*, part. m. *ἤρα* & Attice *ἄρηρα*, unde præsens hoc *ἀρήρομαι*. ε. 429.

Προσεβῆσατο, *accessit*, a. 1. med.

med. a προσβαίω, accedo.

Th. βαίω, eo. α. 33.

Προσέειπε, *alloquebatur*, imperfect. vel a. 1. vel 2. a προσέπω. Vide Th. ἔπω, dico. a. 1. ἔπα, a. 2. ἔπον. α. 349. §. 546.

Προσῆναι, *adesse*, *juvare*, praes. inf. ex πρὸς, & ἔμει, sum. ε. 351.

Προσέκυρσε, *appulit*, a. 1. aet. a προσκύω, *appropinquo*. Th. κύρω, f. Acol. κύρω, *incido*. ε. 198.

Προσελήλυτο, *versat*, a. 1. m. Th. λέγω, dico, f. ἔω. p. χα. ε. 497.

Προσέφη, a. 2. aet. ind. a πρόσφημι, *alloquor*. Th. φημι, dico, vel φάω. ε. 53.

Προσηύδα, *alloquebatur*, imperfect. aet. a προσευδάω, f. ἤσω. Th. αὐδή, vox. α. 117. 326.

Πρόδεν, *prius*, *ante*, & πρόδ', *pro* πρόδε. Th. πρὸ, *ante*. α. 98. 377.

Προσιόντι, *dat. sing. part. a. 2. aet. a πρόσσμι, accido*, in aor. 2. πρόσσιον, *es*, *adivi*, ex πρὸς, *ad*, & ἔμει, eo, a. 2. ἔδον. ε. 351.

Πρόσωπον, τὸ, *vultus*, ex ὄψ, *oculus*. Th. ὀπτομαι, *video*. ε. 592.

Προτέρωσιν, *dat. pl. Homer.*

ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐριζέμεν & ἐβελήσω, *cum viris me majoribus contendere noluerō*. Hic locum habet illud, *cede majori*. & Rom. 13, 7. *honorem, cui honor. πρότερος, prior*. Th. πρὸ, *ante*. §. 424.

Προϋθέκε, *proposuit*, *pro* προέθηκε, a. 1. med. a προτίθημι, *propono*, f. θήσω. p. τίθεμαι. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην. §. 537.

Προϋκαστο, *propositus erat*, *pro* προέκαστο, imperfect. verbi κᾶμαι, f. κέσσομαι. α. 312.

Προφέρει, *promovet*, 3. sing. praes. Th. φέρω, *fero*. f. εἶσω. ε. 577.

Προφάρης, *eos*, ὁ καὶ ἡ, *praestans*, in comp. προφερέστερος, *superl. προφαιρέματος*, a προφέρω, *praesto*. Th. φέρω, α. 260.

Πρόφρων, *onus*, *prudens*, προφρονέως, *adverb.* α. 665. §. 433.

Προφυγῶν, a. 2. infinit. a προφύγω, *effugio*. Th. φεύγω, *fugio*, f. φεύζομαι. a. 2. ἔφυγον. p. m. κέφυγα. ε. 645.

Προχέων, *infunde*, praes. inf. Them. χέω, f. εἶσω, *fundo*. ε. 594.

Ἔε

Προχέῃ,

Προχοή, *alveo*, *gutturinio*,
ex *πρό* & *χέω*, f. *εύω*, *fundo*. ε. 755.

Προχόψ, *gutturinio*, dat. a
πρόχοος, ε, ό, *aqualis*,
vas aquarium. Th. *χέω*,
fundo. ϑ. 785.

Πρυλίσσι, *pedestribus*, dat.
pl. a *πρυλής*, έος, ό. Legi-
tur tantum in pl. *πρυλίες*,
οί, *pedites conferti*, *Iliad*.
λ. 49. ε. 744. α. 193.

Πρυμνώ, όος, ή, *nomen mul.*
q. d. *ultima*. ϑ. 350.

Πρωί, *mane*, cui opponitur
όψέ, *vesperi*. ε. 459.

Πρώτη, *prima*, a *πρῶτος*, ε,
ό. Them. *πρό*, ante. ϑ.
379.

Πρωτηρότη, illi qui tempesti-
ve aravit, dat. sing. a *πρω-*
τηρότης, ex *πρῶτος* & *αῖρόω*,
arq, f. *όσω*. ε. 488. ●

Πρωτογένων, *primogenito-*
rum, gen. pl. a *πρωτόγε-*
νος, ex *πρῶτος*, *primus*, &
γένεσθαι, *nascor*, inde *γε-*
νή, *genus*. ε. 541.

Πρωτομέδαια, *nomen mul.*
quæ prior curat. ϑ.
249.

Πρῶτον, τὸ πρῶτον, *Adverb.*
primum, *πρωτί*, ut & *su-*
perl. *πρώτιστα* & *πρώτισ'*.
Th. *πρό*, ante. ε. 289. 456.
809.

Πρωτώ, όος, ή, *nomen mul.*
ή *πρωτεύουσα*, *gerungroß*.
ϑ. 24.

Πτελής, *ulmi*, gen. Ion. a
πτελέω, αι, ή, *ulmus*. ε. 433.

Πτερὰ, acc. pl. a *πτερόν*, *αλα*,
hinc *πτερόαι*, εντος, ό, *ala-*
tus, acc. pl. *πτερόντα*.

Πτερύγων, gen. pl. a *πτέρυξ*,
υγος, ή, *αλα*, *πτερύγισσι*,
dat. pl. Ion. Th. *πτερόν*,
ε, τὸ, *ala*. ε. 626. 682. α.
117. 134.

Πτολεμίζαν, Poëtice pro *πο-*
λεμίζαν, *præf. inf.* a *πολε-*
μίζω, f. *ίσω*, *bello*. Th. *πῶ-*
λεμος, ε, ό, *bellum*. α. 318.

Πτολίεθρον, *oppidulum*. pro
πόλις, dicunt Poët. *πτόλις*,
εως, ή, unde est *πτολίεθρον*,
ε, τὸ, *idem*. α. 81.

Πτολιπόρθω, dat. sing. a *πτο-*
λίπορθος, *urbium everfor*,
ex *πτόλις*, pro *πόλις*, *urbs*,
Poët. & *πέρθω*, *vasto*, in
præt. med. *πέπορθα*. ϑ.
936.

Πτόρθω, gen. Ion. a *πτόρθος*,
ε, ό, *raupis*. Th. *όρθος*, ε,
ό, *tectus*. ε. 419.

Πτύχεις, *plicæ*, pl. num. a
πτύξ, *πτυχός*, ή, *plica*. Th.
πτύσσω, f. *ξω*, *plico*. α.
143.

Πτώσσει, 2. pers. sub. *præf.*
a *πτώσσω*, *mendico*. hinc
πτωχός, ε, ό, *mendicus*.
Th.

Th. *πράω*, ὦ, *ἐ.ήνω*, per-
terrefacio. *ε. 26. & 393.*
Πυροέλας, α, ἦ, *quæ nates*
vestibus ornat. *ε. πύρη,*
ἦ, ἦ, nates, clanes, & εἰλ-
λω, orno. ε. εἰλῶ. ε. 371.
Πύρεται, 3. pres. ind. *ὅτι*
πύρεται, ossa computre-
scunt. a *πύρω*, fut. *ύσω*,
putrefacio, unde est La-
tinorum *putreo*, es, eve.
πύρωμαι, putrefeo. *α. 153.*
Πύρω, 3. pers. pres. subj. act.
a *πύρω*, fut. *ύσω*, putrefa-
cio. *ε. 624.*
Πυθμῖν, dat. sing. a *πυθμῖν*,
ἦος, ὅ, fundum, ima pars.
Th. *πύρω*, putrefacio. *3.*
952.
Πυθῶ, dat. sing. a *πυθῶ*, *ἦος, ἦ,*
nomen urbis. *θ. 499.*
Πυθῶδε, *Pythum versus.*
Hic δὲ postponitur Dati-
vo, alioquin postponi so-
let Accusativo, ut *οἰκόν*
δε. ἱλιάδ. β. 158. Unicum
hoc exemplum, ubi δὲ da-
tivo postponitur, non
evertit regulam. δὲ post
accusativum casum post-
positum significat *adver-*
sus; & est dictio encliti-
ca. Sic legimus *αἰγυπτὸν*
δε. ὀδυσσ. ε. 426. α. 480.
Πυκᾶσαι, α. 1. inf. a *πυκᾶζω*,
ε. ἄσω, *munio, fulcio*, pro-
prie *condenso*. Nam Th.

est *πύνα*, Adverb. & ver-
titur *dense*, it. *accusative*
ε. 621.
Πυκῶς, idem cum *πυκῶς*, *ε,*
ε. 621.
ε. 621.
Πύλας, nom. plur. a *πύλη*, *ἦ,*
ἦ, porta, & πύλην, gen.
pl. Ionic. pro *πύλων*, *α.*
246. 272.
Πύλας, acc. pl. a *πύλη*, *porta.*
3. 782.
Πύλας, genit. a *πύλος*, *ε, ἦ,*
nomen regionis. *α. 360.*
Πύματος, Poëtice *ultimus*, a
πυθμῖν, *ἦος, ὅ, fundum.*
Th. *πύρω*, putrefacio. *θ.*
497.
Πῦξ, Adverb. *pugno*, mit *der*
Haust. *α. 302.*
Πῦρ, *πυρὸς, τὸ, ignis. ε. 57.*
Πύργος, *turrium*, gen. pl. a
πύργος, *ε, ὅ, turris. α.*
242.
Πυροφόρος, *frugifer*, Epithe-
tum aëris a *πυρὸς*, *ε, ὅ,*
ε. 547.
Πῶς, acc. pl. a *πῶς*, *τοί, τὸ,*
grex. Th. *πᾶς* vel *πᾶς*
μαι, possideo. ε. 514.
Πυλῶται, *vertitur*, pres. a
πύλω, *verto*, ut *πολῶ*. *3.*
781.
Πῶμα, pro *πῶμα*, *απος, τὸ,*
operculum. ε. 94. 98.
Πᾶποτε, *unquam*. Th. *ἔτε,*
quando. ε. 648.

P.

Παδινός, mollibus, a **πάδι-**
ρός, ἔ, ὁ, gracilis, mol-
lis. q. d. **πάδι** δυνάμει, qui
facile movetur. Th. διν, ἡ,
vortex. 9. 195.

Παπερ **παραθεσιν**, pro **πα-**
ex **ἀπα**, dictio enclitica, 323.
α. 4.

Π, pro **πα**, dictio enclitica,
hic expletiva. Græce **παι-**
ριον συμπληρωματικόν, vo-
cula expletiva, quæ nihil
significat, sed carmen ex-
plet. α. 125.

Παδάμυγες, pl. num. gut-
ta; a **πάδαμυγ**, ἡ, ὁ, ἡ,
gutta, Poët. q. a. **πάδαμυγ**
ἀμυγ, perfundere semper.
9. 183.

Πει, constituit unam syl-
labam, vulgo monosyl-
labum. Vide in **πει**. α. 5.

Πειθρα, fluentia, a **πειθρα**, α,
ὁ, silentium. Th. **πειθ**, f.
πείσσω, fluo. 9. 695.

Πειρα, acc. Rheam, a **πειρα**, Rheam,
est nomen mul. 9. 615.

Παι, Poëtice pro **παι**, faci-
le, idem quod **παιδω**. Th.
παιδω, α, ὁ, facilis, comp.
παιω, superl. **παιρος**. α. 6. 7.

Παια, nomen mul. Rheam. 9.
495. 453.

Πείσαι, faciunt, 3. pers.
præf. pl. num. a **πείσω**, fa-
cio, f. **πείσω**, p. **πείσω**, præf.

m. **πείσω**, & per meta-
thesin **πείσω**, feci. **πείσω**,
a. I. infinit. fact. α. 783.
θ. 209.

Πίσ, fluo, **πίν**, pro **πίν**, 3.
sing. imperf. ut **πίν**, pro
πίνω, 3. pl. imperf. act. **πίνω**,
p. **πίνω**, a. 267.
914. θ. 84.

Πιερ, ἡ, ὁ, factor. a **πι-**
σω, ἡ, ὁ, facio. α. 189.

Πιγνύω, refringuntur, 3.
pl. ind. præf. a **πιγνύω**,
frangor. Th. **πίνω** f. **πίνω**,
frango, unde **πίνω**, **πίνω**,
πίνω. α. 377.

Πιδ, facilis, a **πιδ**, Io-
nice **πιδ**, facilis, hinc
πιδ, facile. α. 43.
290.

Πιπ, acc. sing. a **πιν**,
πος, ὁ, qui virum frange-
re potest, strenuus, belli-
cosus, martius, a **πίνω**,
πίνω, frango, & **πιν**, vir.
θ. 1007.

Πισ, nomen fluvii. 9.
340.

Πητοι, clari, **πητοι**, igno-
biles, a **πίνω**, ἡ, ὁ, dico. α. 4.

Πιγελός, α, rigidus, horren-
dus, hinc **πιν**, durus,
comparativi significa-
tione, a **πιν**, tos, τὸ, rigor,
frigus. α. 701. α. 131.

Πίσι, pro **πίνω**, Ionice, a
πίνω, ἡ, ὁ, radix. α. 19.

Πιμ,

ῥίμῳ, facile, celeriter, a
ῥίπτω, f. φω, projicio.

ῥίος, ἄ, ὅ, ἡ, pellis, per quam
ιδρύται ῥίσι. ῥίνοιο, gen.
Ion. pro ῥίνα, ε. 513.

ῥινόρρη, dat. sing. clypeos
dissecanti, a ῥίνορρος,
proprie pellem tere-
brans, pertundens, trans-
verberans: est Martis
epitheton, ex ῥίος, ἄ, ὅ, ἡ,
pellis, & ῥορός, penetrans,
ex ῥίπω, f. ῥω, terebro,
item vulnero. ε. 934.

ῥίη, impetu. ἐπὶ ῥίη, pro
ῥίη, dativus pro geniti-
vo: ἀντίρροιας, a ῥίη, ὅ,
ἡ, impetus rei, quæ proji-
citur, a ῥίπτω, f. φω, pro-
jicio. ε. 681.

ῥίπτασθαι, abjiciabant, 3.
pl. imperf. act. Ion. pro
ῥίπτασθαι, a ῥίπτω, ja-
cto. Th. ῥίπτω, jacio, f.
φω. α. 256.

ῥίψαι, 3. plur. a. i. pro ῥίψετε,
a ῥίπτω, abjicio, projicio,
f. φω, p. ῥίψω. ε. 868.

ῥόδια, nomen mul. q. d. ro-
sea, quæ colore rosam
fuit imitata. ε. 351.

ῥόδιος, nomen fluvii, a ῥό-
δον, ε, τὸ, rosa.

ῥοδόδαντρες, habentes roseos
digitos, ex ῥόδον, & δάντ-
ρος, digitus. α. 608.

ῥοδόχοι, quæ habet roseos

cubitos, ex ῥόδον, ε, τὸ, ro-
sa, & χῶς, cubi-
tus. ε. 247.

ῥόθος, ε, ὁ, impetus, unda-
rum strepitus, fragor.
ε. 218.

ῥοῖσσε, stridebat, 3. perf.
imperf. pro ῥοῖσσε pro-
pter sequentem spiritum
asperum, a ῥοῖσσω, strido,
in imperf. act. ῥοῖσσεσθαι,
& poetice ῥοῖσσεσθαι. Sed
Hesiodus magis gaudet
litera α. confer. ε. v. 157.
ubi est ἀποκρύπτειν, pro
ἀποκρύπτειν. Th. ῥοῖσσε,
ε, ὁ, stridor. ε. 835.

ῥόω, acc. sing. a ῥόος, ἄς, ὁ,
fluxus, a præf. med. ῥόω,
verbi ῥέω, fluo. fut. ῥέω.
ε. 564.

ῥύειν, tuetur, 3. præf. ind.
verbi ῥύω, vel ῥύομαι, ser-
vo, hinc fut. med. ῥύο-
μαι, & in pl. ῥύομεθα,
vindicabimus. α. 105. ε.
662.

ῥύειν, τὸ, fræna, a ῥύω, tra-
ho. α. 308.

Σ.

Σαγγύριος, σαγγύριος, no-
men viri. ε. 344.

Σάβω, adulatur, 3. præf.
sing. ind. a σαύω, idem
quod σαύω, pro quo
dicitur etiam σαύω, quod

tribuitur proprie canibus candidam moventibus.

θ. 771.

Σάκος, ιος, τὸ, *scutum*, σάκευς Dorice pro σάκας, ex σάκος, gen. Dores mutant * in εὔ. Th. σάττω, f. ζω. p. χα, onero. α. 139. 460.

Σηπείσης, putrefacta, part. a. 2. pass. g. f. ex σήπω, f. ζω. a. 2. ἔσαπον, putrefacio. α. 152.

Σας, tuas, accus. pl. a σοῖς, σή, σόν, tuus, α, um. Them. εὔ, tu. α. 107.

Σαῶ, ὅος, ῥ, nomen mul. salva. θ. 243.

Σβεννυμέναων, non amplius lactantium. Æol. pro σβεννυμένων, quæ dialectus in illo casu genus distincte exprimit. gen. pl. part. præf. a σβέννυμι, f. σβίσω, p. ἔσβεκα, a. 1. pass. ἔσβέδην. ε. 588.

Σέ, & σέθεν, pro σέοθεν, per syncopen τῷ ο μικρῷ, ex σέο, pro σῷ, tui. Th. εὔ, tu. θ. 541.

Σαίμενος, præf. part. Th. σάιν, moueo. f. αἴσω, p. σέσαια. α. 298.

Σείρις, Siritus, nomen stellarum, quæ etiam canicula dicitur, a σείρω, verro, item hio. α. 405.

Σέλα, jubare: dativus contractus pro σέλαι, a σέλαι, αος, τὸ, fulgor. α. 60. θ. 867.

Σελήνη, ης, ῥ, luna, a σέλαι, αος, τὸ, fulgor. θ. 18.

Σεμέλη, a nom. σεμέλη, ης, ῥ, nomen mul. θ. 940.

Στο, pro σῷ, ex σὺ. ε. 476.

Σεσαρῦν, videns, dentes stridens. præf. ined. in m. g. σεσαρῶς, proprie scopis purgatus, a σαίρω item, σῖον ore hianti seu diducto, prout illi faciunt, qui cachinnantur, unde pro vidente accipitur, f. αρῷ, p. σέσαρκα, p. m. σέσηρα & σέσαρα. α. 268.

Σεσοφισμῖνος, peritus, cum Genitivo, a σοφίζω, reddo sapientem, f. ἴσω, p. κα. Th. σοφῶς, ῥ, ὅ, sapiens. ε. 647.

Σηκόν, acc. stabulum, a σηκός, ῥ, ὅ, stabulum ovium, caprarum, affine Hebræo such, sepire vel τῷ Σεχ, regere. ε. 785.

Σῆμν, ατος, τὸ, signum, & σῆμ', pro σῆμα. Hinc σημαίνω, signum do, jubeo, unde σημάτων, ατος, ὅ, præfatus, ατix. ε. 448. α. 56.

Σῆ, acc. sing a σῆ, tua. σῆσι, & σῆν, pro σῆσι, Ion. tuis,

- tuus*, a σός, ἡ, ὄν, *tuus*, a, *uius*. ε. 272. α. 104.
Σθαιῶ, ὅος, ἡ, nomen mul. *robusta*, a θένος, robur. θ. 276.
Σθένος, robur. ε. 62. 613. 617. α. 97. 420.
Σιγῇ, *tacite*, dativus, adverbialiter sumitur, a σιγή, silentium. Th. σιγαίω, *siléo*. ε. 104.
Σιδηρός, α, ὁ, ferrum; hinc σιδήρεος, *ferreus*, & contracte σιδηρᾶς. ε. 150. θ. 764.
Σίμβλας, acc. pl. a σίμβλος, α, ὁ, vel σίμβλον, & σίμβλη, *alveare*, capsa ubi mellificant apes. θ. 598.
Σιμῶντα, pro σιμόντα, nomen viri. θ. 342.
Σίνετα, 3. præf. ind. a σίνεμα, *lædō*, noceo. ε. 316.
Σῖτος, α, ὁ, *frumentum*, σῖτον, α, τὸ, *panis ex frumento*. ε. 145. 602.
Σκαιῇ, dat. sing. unde Latinorum *scæva*, a σκαῖος, ἡ, ὄν, sinister. Th. Σκαίω, f. σω, *claudico*. θ. 179.
Σκαίμανδρος, fluvii ποταμ. θ. 345.
Σκαίφοι, *fossio*, a σκαίπτω, f. ψω, *fodio*. p. ἔσκαφα. ε. 570.
Σκίστα, *testa*, acc. pl. per apocopen pro σκεπτάσματα. Th. σκέπω, *tego* ε. 530.
Σκήπτρον, α, τὸ, a σκήπτω, *nitōr*, *innitor*. Est ergo σκήπτρον, *baculus*, cui quis inniti potest. θ. 30.
Σκιδναμένη, dispersa, præf. part. Th. εἰσκέδαω, f. αἶσω, unde σκεδάννυμι, & σκίδνῃμι, *dissipo*, *dispergo*, in passivo, σκιδνύμαι, unde est part. præf. pass. σκιδνάμενος, θ. 42.
Σκιὰ, σκιά, σκιή, Ionice pro σκιῇ, hinc σκιερὸς, ὅ, σκιδνός, ε. 572. 587.
Σκληρόν, acc. a σκληρὸς, *durus*. Th. σκιάω, *exsicco*. θ. 839.
Σκολιόν, accus. sing. a σκολιός, *tortuosus*, *obliquus*, metaph. *parvus*, dat. pl. σκολιῇσι pro σκολιαῖς, Ion. hinc σκολιαῖς, *tortuose*, adv. ε. 217. 256.
Σκέρυμνος, α, ὁ, *carduus*. ε. 580.
Σκοτόεν, in mascul. σκοτόεις, εντος, *caliginosus*. Them. σκότος, α, seu εος, τὸ, *tenebrae*. ε. 553.
Σκυλάκισσι, dat. pl. Ionic. a σκύλαξ, σκυ, ὁ, *canis*. Th. ὑλάω, ὦ, f. αἶσω, *latro*, as. θ. 834.
Σκυλεύαντες, a. i. part. pl. *mim.* a σκυλεύω, αντος,

verbi σκυλεύω, idem cum
συλεύω, vel συλάω, ὦ, spro-
lio. Th. σύλα, ης, ἡ, spoli-
um. α. 468.

Σμήννεσαι, dat. pl. Ionic. a
σμήνος, ποσ, τὸ, arum exa-
men. θ. 594.

Σμικρὸν, pro μικρὸν, παν-
υμν, metri causa ε. 338.

Σμερδαλέον, *terribiliter*,
proprie *visu*, a σμερδα-
λῖος, idem quod σμαρδῖος,
aspectu terribilis. Th.
μέρδω, intneor. α. 341. 840.

Σοί, tibi, σοὶδ' αὐτῷ pro σεαυ-
τῷ, a σὺ, tu, ε. 34. 56.

Σός, ἡ, ὄν, tuus, α, um. ε. 631. α. 98

Σπαργανίσασα, fasciis invol-
vens, part. a. i. act. a σπαρ-
γανίζω, f. ἴσω, fasciis in-
volvo, idem quod σπαρ-
γανόω. Th. σπάργανον, fa-
scia. θ. 485.

Σπάραν, serito, præf. inf.
pro imperat. Ion. a σπαί-
ρω, f. ἐρῶ, sero, semino, f.
2. σπαρῶ, p. ἔσπαρκα, a. i.
ἔσπαρκα, a. i. inf. σπαῖραι,
a. 2. ἔσπαρον, præf. m.
ἔσπαρον. ε. 389.

Σπῶν, ὅος, ἡ, Speo, nomen
mul. q. d. in specu lati-
tans. θ. 245.

Σπέος, ἰος, τὸ, spelunca, spe-
cus, antrum. θ. 301.

Σπερμαίναν γενεῶν, *serere*
prosapiam, h. e. *procreare*

liberos, redolet Hebrai-
smum, posteri enim He-
braeis dicuntur *semen*, a
σπερμαίνω, idem quod
σπαίρω, f. ἐρῶ, semino. ε.
734.

Σπέρματος ἄρξασθαι, *semen-*
tem incipere, σπέρματα, a
σπέρμα, ατος, τὸ, semen.
Th. σπαίρω, sero. α. 444-
460.

Σπερχνὸν, *celerem*. accus. a
σπερχνός, ὅς, *festinus*: hoc
a σπέρχω, idem quod
σπέρχω, urgeo. σπέρχω,
festinare cogo. α. 454.

Σπύδα, *festinat*, a σπύδα.
σπύδοντ', accus. part. pro
σπύδοντα, f. σπύσω, p. κα,
præf. m. ἔσπυδα. ε. 22.

Σπῆς, alii legunt σπῶς, id-
que melius. Dativus sing.
a σπέος, ἰος, τὸ, *antrum*,
pro quo poetæ per epen-
thesin τῷ ἰῶτα, dicunt
etiam σπῶος, & in dativo
pro σπέος per syncopen τῷ
ἰῶτα, pro σπέος, dicunt
σπῶι, per novam τῷ ἰῶτα
ἐπένθεν. θ. 297.

Σπονδῆσι, *libaminibus*, dat.
pl. Ionice pro σπονδαῖς, a
σπένδω, libo, *promitto*, f.
σπῶσω, præf. m. ἔσπονδα.
ε. 336.

Σταδμῷ, dat. sing. σταδμῷ in
ἡρώεσσι, in stabulo ob-
scuro.

sturo. σταθμοῖσι, dat. pl. stabulis, a σταθμός, ἄ, ὁ, stabulum. Th. ἵστημι, sto. §. 294.

σταφυλῆσι, uvis, dat. plur. a σταφυλή, ἥς, ἡ. Them. σταφίς, ἰδός, ἡ, uva. α. 300.

στάχυις, spica, nom. pl. σταχίων, gen. pl. a στάχυι, υός, ἡ, spica. ε. 471. α. 290.

στατομένη, arctata, Ion. pro στενομένη, præf. part. f. g. a σένω, γένο, & hoc a στενός, ἄ, ὁ, Ion. στενός, angustus, arctus. §. 160.

τείχον, pro τεσυχον, 3. pl. imperf. act. incedebant. Th. τείχω, eo, vado. fut. ξω, p. χα, aor. 2. ἔτευχον. §. 10. 690.

στενάχεται, ingemiscebat, 3. pers. imperf. Ion. a στεναχίζω, idem quod σένω, γένο. Them. στενός, ἄ, ὁ, angustus. §. 858.

στενέεται, acc. pl. a στενέαι, ενταί, ὁ, gemebundus. Them. στενός, ἄ, ὁ, arctus. α. 145.

στερείται, privatur, pro στερεύεται. Th. στερέω, privo, φύλλω, & ἵσω, pro στερέομαι, ἄμαι, dicitur Poët. στερομαι. ε. 209.

στειροπήν, per aphæresin, pro ἀστειροπήν, fulgur, ab

ἀστράπη, fulguro, & στεροπήν, nomen proprium Cyclopi. §. 140. 845.

Στέφον pro ἑτεφον, coronarunt, imperf. a στέφω, κορονο, f. φω, p. φα, præf. pass. ἑτεμμαι. ε. 75.

στήθεσσι, Poëtice, pro στήθεσι, dat. pl. Ion. a στήθος, εος, τὸ, pectus. ε. 77.

στήμονι, stamine, dat. sing. a σήμων, ονος, ὁ, stamen. Th. ἵστημι, sto. ε. 536.

στήριξε, pro ἱστήριξε, firmiter fixit. α. 2. ind. a στήριζω, fut. ξω, α. 1. ἱστήριξα. §. 498.

στήσαιτο, ordiatur, faciat stare, α. 1. med. opt. σήσαν, statuere. fut. 1. act. infin. ab ἵστημι, sto. ε. 777. α. 114.

στιβαροῦ, & στιβαροῖσι, validis, dat. pl. a στιβαρός, densus, item robustus. Th. τρέχω, calco. Quæ calcantur, condensantur: quæ veto condensantur, evadunt densiora, spissiora, & proinde firmiora. hinc & στιβαίς, culcitra. α. 76.

στιγματα, puncta, nom. pl. a στυμα, πῶ, punctum, a σίζω, pungeo, fut. σίζω, p. ἔσχω, p. pass. ἔσχημαι. α. 166.

Στίχες, αἱ, ordines, a σίζ, σιχός, ἡ, ordo. Th. σείζω, ordine incedo, more militum, f. ζω, a. 2. ἔσιχον. α. 170.

Στολίαι, ornate praeparans. a. i. part. a σολίζω, amicio, apparo. Them. σέλω, f. λω, apparo, orno. ε. 626.

Στόμα, στόματος, τὸ, os. α. 146. β. 40.

Στοναχίζετο, imperf. pass. verbi σοναχίζομαι, f. ἰσάμαι. idem quod σένω, fut. νῶ, gemo, ingemisco. Th. σενός, ἄ, ὅ, angustus. β. 159.

Στονόεντας, συστρίοντα. acc. pl. a σονόεις, εντος, ὅ, gemebundus. Th. σενός, ἄ, ὅ, arctus. β. 684.

Στρατός, ἄ, ὅ, exercitus. ε. 244.

Στρυμόνα, accus. a στρυμών, ὅς, ὅ, nomen fluvii. β. 339.

Στρωτῶν, dat. pl. a στρωτός, stratus, hoc a στρώνομαι, sterno, fut. στρώσω. Th. στροφή, ᾧ, fut. ἔσω, sterno. β. 798.

Στρωφάται, vertitur, 3. pres. indic. pass. a στρωφάομαι. Th. στρέφω, fut. φω, verto, p. φω, aor. 2. ἔστρωφον. ε. 526.

Στυγερή, Ion. pro στυγερὰ, horribilis, a συγέω, ᾧ, f. σύζω, odio prosequor. β. 226.

Στυγερώπης, invisus, ex στυγερός, horribilis, & ὤψ, ὠπός, ὅ, vultus. ε. 194.

Στύξ, γὸς, ἡ, Styx, nomen fluvii. Th. συγέω, ᾧ, fut. σύζω, ab inusit. σύγω, odio prosequor, exhorresco. ε. 308. β. 361. 805.

Σὺ, tu. ε. 27.

Σύες, sues, a σὺς, υὸς, ὅ, ἡ, suis, pro quo usitatus, ἔς, υὸς, ἡ. α. 177.

Σύλασκε, vi spoliabat, imperf. Ionic. vel Poëtice pro ἔσυλα, a συλαίω, ᾧ, ἵποlio. Th. σύλη, ης, ἡ, praeda. α. 480.

Σύμμικτος, omniogenus, a συμμίγνυμι, commisceo. Th. μέγνυμι, misceo, f. μίζω, p. μέμιχα. ε. 561.

Σύμπλασσε, pro συνεπλάσσε, conformavit, aor. i. ind. Ion. a πλάσσω, & Att. πλάττω, f. αἶσω, p. πέπλακα, aor. i. pass. ἐπλάσθην. β. 571.

Σύμφορος, ε, comes, a σύν, & φέρω, fero, fut. ὀφω, α. 300.

Συμφράσσειν, suggere-rent, a. i. med. infinit. a συμφράζομαι, simul delibero.

libero. Th. φράζω, f. σω, dico p. κα. a. 2. φράδον, p. m. πῖφραδα. 9. 471.

Σύν, cum. σύν κείνοισι, cum illis. 9. 628.

Συναίκτην, 3. dual. plusqu. perfecti, pro συνήκτην, irruiebant, a συναίσσω, una impetu feror. fut. συναίξομαι, præf. pass. συνήγμαι, plusqu. perf. συνήγμην, ξο, κτο. Th. αίσσω, f. ξω, cum impetu feror. α. 189.

Συναντῶσιν, occurrerint, 3. pl. præf. subj. a συναντάω, & hoc ab ἀντάω, ᾧ, f. ἦσα, occorro. Th. ἀντί, præp. pro. 9. 877.

Συνίχε, continebat, imperf. a συνέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo, f. ἔξω, & ἔχησα, p. ἔσχηκα, imperf. ἔχον, a. 2. ἔχων. α. 315.

Συνεχῆς, continue. adv. a συνεχής, ἑος, ὅ, ἦ, continuis. Them. ἔχω, habeo. 9. 636.

Συνελεύεται, confertur, 3. præf. ind. ab ἐλεύω, Poëtice, pro ἐλύκω. Them. φέρω, f. οἶσω, a. 1. ἤνευκα. α. 440.

Συνήθεας, acc. pl. a συνήθης, eos, ὅ, ἦ, consuetus. Th. ἡθες, εος, το, mos. 9. 230.

Συνεμεν, Ion. pro συνέμεν, præf. inf. a συνήμι, committo, intelligo.

Συνίσταν, concurrerunt, una iverunt, 3. plur. imperf. act. ex σύν, & ἵμι, eo, in imperf. ἴσταν, ἴστη, ἴσταν, ἴστην, ἵμεν, ἵτε, ἵσαν, a. 2. ἵον. α. 383.

Συνοισόμεθα, congregiamur, 1. plur. fut. 1. med. verbi συμφείρω, f. οἶσομαι. Th. φείρω, fero. α. 358.

Συναχάδον, adv. confertim, a συνέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo. 9. 690.

Συρίγγων, gen. pl. a σύριγξ, ἱγγος, ἦ, tibia. Th. σείσσω, sibiho. α. 278.

Συρῆσαι, consuevere, a ῥάπτω, fut. ψω, p. ἱρῆσθαι. α. 542.

Συεμιάσαι, adumbrato, a. 1. inf. act. a συεμιάζω. Th. σκιά, ἄς, ἦ, umbra. α. 611.

Συρφερόν, paleas, sordes corrasas, tanquam a σύρω, f. ρῶ, traho.

Συῶν, apriorum, gen. pl. a σῦς, Dorice, pro quo ἴς, sus. α. 168.

Σφίλων, ipsorum, vel ipsarum, σφι, illos duos, pro σφι, accusat. dual. σφι, pro σφίσι, σφιν, pro σφίσιν, σφίτας, σφῖς, ipsos. α. 62. 9. 144. 624.

Σφίτε-

Σφάτερον, *sumus*, a σφάτερος,
 ε, ὁ, *suus*. σφατέρωσι, &
 σφατέρησι, dat. pl. Th.
 ἦ, *se*, pronomen, ε. 2.
 α. 247.

Σφίγγ', pro σφίγγη, accus. a
 σφίγγξ, σφ. γγός, ἡ. Th.
 σφίγγω, *constringo*. Vide
 in Calepino, *Sphinx*. 9.
 326.

Σφύρα, ας, ἡ, *malleus*. ε. 423.

Σχιδόν, *prope*. α. 426. 432.

Σχίτλιοι, ε, ὁ, *miser*, σχί-
 τλια ἔργα, *prava opera*.
 ε. 185.

Σχίσσας, *conscindens*, pro
 σχίσας, part. aor. i. act.
 a σχίζω, *findo*, ε. ἴσω, p.
 ἴσχυκα, p. pass. ἴσχυσμαι,
 aor. i. pass. ἴσχυσθην. α.
 428.

Σώζοι, *servarit*, praes. opt.
 a σώζω, fut. πω, p. σώσωκα,
 p. pass. σώσωμαι, aor. i.
 pass. ἴσωθην. ε. 374.

Σώμα, ατος, τό, *corpus*, σώ-
 ματι. α. 426.

Σωρόν, accus. a σωρόν, ε, ὁ,
acervus. *hinc σωραίω*, cō-
acervo. ε. 776.

Τ.

Τά, τάγε, τάδε, τὰδ', ε. 266.
 τὰτ'. ε. 286. τὰί, Poëti-
 ce pro αἱ. α. 162.

Ταλαεργών, genit. pl. *labori-
 osorum*, a ταλαεργός,

qui patienter opus facit,
 a τάλας, ανος, ὁ, *miser*.
 Th. τάλαιω, *suffero*, vel
 τλήμι, *fero*. ε. 46. 789.

Ταλακάρδιος, *magnanimus*,
 qui animo res arduas
 perferre & superare po-
 test, ex τάλαιω, *suffero*, &
 καρδία, ας, ἡ, *cor*. α. 424.

Ταλαῖρες, *cistas*, accus. pl.
 a τάλαιρος, ε, ὁ, *qualis*,
 in quo lana & fusi. Th.
 τάλαιω, *suffero*, ε. ἄσω.
 α. 293.

Ταλασίφρωνος, *animosus*,
 gen. sing. a ταλασίφρων,
*cujus pectus omnia tole-
 rat*, ex τάλαιω, *suffero*,
 & φρήν, ενός, ἡ, *mens*.
 9. 1012.

Ταμῆν, aor. 2. inf. act. τέ-
 μεν, & ταμνέμεναι, Do-
 rice pro τέμεναι, praes.
 activ. infin. τέμεο, α. 2.
 opt. med. verb. τέμενω,
feco, ε. μῶ, p. τέτμηκα,
 α. 2. ἴταμον, p. m. τέτμεα.
 Sic & τέμεο, per τμήσιν,
 pro ἀποτάμεο, aor. 2.
 opt. m. ε. 421. 423. 789.
 805.

Τανύπικλος, *longa vestis*, a
 τανύω, idem quod τεί-
 νω, *extendo*, & πίκλον.
 α. 83.

Τανύρριζος, *expandens ra-
 dices*. Epitheton arboris,
 ut

ut hoc in loco populi,
quæ radices in visceri-
bus terre diffundit, in
aëre vero rathos, a τα-
ρῶν, pro ταῖν, tendo, &
ῥίζα, ἥ, ἡ, radix. α. 377.

Τανυσίπτερος, expandens a-
las, ex τανύω, pro ταῖν,
extendo, & πτερόν, τὸ
ala. ε. 210.

Τανυσφυρα, procera, a τα-
νύσφυρος, ex τανύω, pro
ταῖν, extendo, & σφυρα,
malleolus pedis, qui fe-
stinat, & extensis passi-
bus incedit. θ. 364.

Τανύτριχα, hirsutam, acc.
singul. a τανύτριξ, qui
laxo capillo est, ex τα-
νύω, seu ταῖν, extendo,
& τριξ, τριχῶς, ἡ, capil-
lus. ε. 514.

Ταπρῶτα, ταπρῶτ', ut pri-
mum. Th. προ. ε. 465.

Ταρταρε, Tartari, gen. a
τάρταρε, ε, ὅ, in pl. τάρ-
ταρα, quam anomaliam
Scapula præterit. θ. 807.

Ταρφεις, crebra, nom. pl.
a ταρφῆς, seu ταρφῆς,
εος, ὅ, ἡ, densus, creber.
Th. τάρφος, εος, τὸ, den-
sitas. θ. 693.

Ταῦτα & ταῦτ', acc. pl. ab
ἔτος, αὕτη, τᾶτο, hic,
hæc, hoc. ε. 27. θ. 75.

Ταῦρος, ε, ὅ, idem quod
ταύρος, ταυρίνι. Th.
ταῦρος, ε, ὅ, taurus. α.
104. θ. 832.

Ταφίον, populi quidam di-
cuntur ταφιοι. α. 29.

Τάφος, ε, ὅ, sepulcrum, a
θάπτω, f. φω, sepelio. in
α. 2. ἔταφον. α. 477.

Τάχα, μοι, adv. a ταχίς,
celer, in accus. ταχύν, &
τάχ' pro τάχα, ταχίως,
superl. ταχιστα. ὡς ταχι-
στα, quam acissime. ε. 85.
θ. 490.

Τάν, Æol. pro τῶν, in f. g.
ab articulo, ἡ. ε. 824. α. 6.

Τ, vide, ηγι. ε. 4. 7.

Τ, respondet Latino que &
hinc est. ε. 3. 4. τε id',
atque. θ. 624.

Τέθνηκε, floruit, præter. med.
a θάλλω, pro τέθαλε, me-
tri causa, hinc in præter.
part. med. τεθαλυῖα. ε. 225.
θ. 902.

Τέθνητος, mortuum, part.
præter. act. pro τεθνήκετος,
a τεθνήκει, pro θνήσκω,
mori. f. 2. m. θανέμεν,
α. 2. θανον, præter. τεθνή-
κα, & τέθνηκα, ad for-
mam τῆ τεθνήκα, pro
τεθνήκει, mortuus, Pla-
to in Epist. τεθνήκει, Pœ-
tice etiam τεθνήκει, p. m.
τεθνηα. α. 454.

Τείχος

Τεῖχος, εἰς, τὸ, murus. c. 244.

Τέκε, & τέκ', a 2. act. pro
ἔτεκε, a τέκτω, pario, τε-
κέδαμ, a. 2. med. infinit.
Vide ἔτεκεν. §. 53.

Τέκεσσι, dat. pl. Ion. pro
τέκεσι, a τέκος, εἰς, τὸ,
fœtus. Th. τέκτω, pario.
§. 478.

Τέκετο, reperit, 3. sing. a. 2.
med. indic. pro ἔτεκετο,
metri causa abjicitur au-
gmentum. Them. τέκτω,
fut. τέξομαι, a. 2. ἔτεκεν.
§. 308.

Τεκμαίρεται, destinat, 3.
perf. præf. a τεκμαίρομαι,
ad finem perduco, stervo.
Them. τέκμαρ, τὸ, finis.
c. 227.

Τέκνα, liberi, a τέκνον, εἰς, τὸ,
filius. Th. τέκτω, pario.
c. 233.

Τέκον, pepererunt, 3. pl.
aor. 2. indic. pro ἔτεκον,
a τέκτω, pario. α. 6.

Τέκος, εἰς, τὸ, fœtus, proles,
a τέκτω. α. 216.

Τεκῆσα, pariens, part. a. 2.
act. ut & τεκων, a τέκτω,
pario, a. 2. ἔτεκεν, p. m.
τέτοκα. §. 471.

Τέκτων, οὐκ, ὁ, faber, pro
τεύκτων, a τεύχω, fabri-
cor, f. ξω, p. pass. τέτυγα-
μαι. c. 23.

Τελαμὼν, ὄνος, ὁ, lorum,
ensis. Th. τελαίω, ὦ, fut.
είσω, suffero. α. 222.

Τελέδαμ, præf. infin. pass.
τελέδαμ ἑμῶν, perfici-
enda erant. a τελέω, ὦ,
fut. έσω, p. κη, ad finem
perduco, præf. pass. τετέ-
λεσμαι. c. 271. §. 352.

Τελέθωσι, præf. subj. a τε-
λέθω, (Poët.) sum. Th.
τέθω. c. 179.

Τελεθῶ, εἰς, εἰς, ἡ, nomen
mul. §. 358.

Τελέσσαιμι, peragam, aor. i.
opt. act. a τελέω, fut. έσω,
perficio, τέλειεν, pro ἔτε-
λειεν, aor. i. act. τελέισθ,
aor. i. subj. τετελεσμένος,
perf. part. c. 559. α. 30.
§. 170.

Τελεῶσι, pro τελεῶσι, Dori-
ce, a τελέω. Th. τέλος,
εἰς, τὸ, finis. §. 89.

Τελεσφόρος, ad finem per-
ducens vel perductus, ex
τέλος, εἰς, τὸ, finis, & φέ-
ρω, fero. §. 740.

Τελευτήν, accus. a τελευτή,
ἥς, ἡ, idem quod τελευτή,
finis, exitus. Th. τέλος,
εἰς, τὸ, finis. c. 331.

Τελήντος, gen. a τελήσι,
perfectus. Th. τέλος, εἰς,
finis. §. 242.

Τέλος, εἰς, τὸ, finis, exitus.
c. 165. 216.

Τεμίνω,

Τεμείνα, *luco*, a τέμνω, *qor*,
τ', *lucus*. Th. τέμνω, *nō*,
seco. α. 78.

Τένδω, *arrodit*, 3. *præf.*
ind. a τένδω, *rodo*, *arro-*
do. α. 622.

Τένετε, *accus. dual.* a τέ-
νω, *ontos*, *ō*, *tendo*. The-
ma est τείνω, *tendo*, *f. iō*,
p. τέτανα. α. 419.

Τέξεται, *paritura*, *fut. i.*
med. inf. a τίκτω, *fut. i.*
med. τίζομαι, α. 2. *ἔταον*,
α. *l. pass. ἔτεχθην*, *præf.*
m. τέτονα. §. 469.

Τέων, *τιμω*, a τῶς, *ῆ*, *όν*,
τιως, α. *um*. Dorice, *pro*
ods, *ση*, *σόν*. Th. *εν*, *tu*.
α. 339.

Τέρας, *avos*, *τὸ*, *prodigium*.
§. 744.

Τέρετα, *accus. sing.* a τέρον,
enos, *ō*, *tener*, *mollis*. Th.
τείρω, *ve-ro*, *affligo*. §. 5.

Τερμιόετα, *calarem*, *accus.*
singul. a τερμιόει, *entos*,
ad pedes usque demissus.
Th. τέρμαι, *ατοι*, *τὰ*, *ter-*
minus, *meta*. α. 335.

Τέρπειται, 3. *præf. ind.* *τέρ-*
ποντ', *pro τέρεται*, *de-*
lectabantur; *imperfect.*
abjecto augmento. Th.

τέρπω, *ψω*, *delecto*. α. 115.

Τέρπει, *delectat*, a τέρω,
f. ψω. α. 47. §. 37.

Τερπιδέραννον, *fulminibus*

gaudentem, a τέρω, *de-*
lecto, & *χεραυνός*, *ς*, *δ*.
α. 52. 271.

Τερψιχόρη, *ης*, *ῆ*, *nomen*
Muse, *tripudiis se ob-*
lectans, a τέρω, *delecto*,
& *χορός*, *ς*, *δ*, *chorus*,
tripudium. §. 78.

Τέρψις, *ως*, *ῆ*, *delectatio*.
Th. τέρω, *delecto*, *fut.*
ψω. §. 917.

Τεσσαράκοντα, *quadragin-*
ta. Th. τέσσαρες, *qua-*
tuor. α. 383.

Τεσσαρακονταετής, *quadri-*
genarius, *ex τεσσαράκον-*
τα, *quadraginta*, & *hoc*
a τέσσαρες, *quatuor*, &
ἔτος, *τὸ*, *annus*. α. 439.

Τέταται, *extensus est*, *præf.*
pass. & τέτατο, *pro ἔτε-*
τατο, *plusqu. perf. verbi*
ταίνω, *fut. iō*, *p. τέτανα*,
præf. pass. τέταμαι. §. 638.

Τετάρτη, *quarta*, *dat.* a τέ-
τατος, *ς*, *δ*, *quartus*.
Th. τέσσαρες. α. 798.

Τετελεσμένον, *perfect. paar.*
Vide in τελέωμι. α. 559.

Τετιμένη, *honorata est*, *per-*
epenthesein Poëtic. *τετιη-*
μένη, *perf. part. pass.* a
τίω, *punio*, *honoro*, *fut.*
ίσω, *p. κα*. §. 415.

Τετιμηται, *honorata est*, a
τιμάν, *honoro*. Th. τίω,
idem. §. 442.

Τέτρας,

Τέτλαθ', *sustineas*, pro τέ-
τλαθι, per reduplicatio-
nem pro τλήθι, a. 2. im-
perat. ab aor. 2. ἔτλην,
verbi τλήμι vel τλάω.
per syncopēn pro ταλά-
νω, f. τλήσω. ε. 716.

Τέτμη, 3. sing. præf. subj.
a τέτμω, *fortior*, invenio.
Vide τέμνω, *secō*. unde
τμήω, τμῶ, & per red-
plicationem (uti placet
Eustathio) τέτμω. θ. 610.

Τετοκύνῃς, ἐπικά, præf. m.
part. a τίκτω, *pario*, fut.
τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, p. m.
τέτοκα. ε. 589.

Τέτορ', pro τέτορι, in dual
num. τέτορες, *quatuor*,
sic accipitur a Poëtis pro
τέσσαρες. Videmus hic
aptari numerum dual.
etiam non dualibus. ε.
696.

Τετραμμένοι, *versus*, perf.
part. pass. a τρέπω, *verto*,
fut. ψω, p. m. τέτροπα.
ε. 725.

Τετραίς, ἄδοι, ἥ, *quaternar-
ius*, τετράδι, τετράδ',
acc. pro τετράδα. Them.
τέσσαρες, *quatuor*. ε. 792.
796.

Τετράτροπον, quī in qua-
tuor partes finētur, ex
τετραίς, ἄδοι, ἥ, *quatuor*,
& hoc a τέσσαρες, *qua-*

tuor, & θρύπτω, *frangō*,
f. ψω, perf. pass. τέθρυμ-
μαι. ε. 440.

Τέτρατος, per metathesin
τέταρτος, ε, ὁ, *quartus*.

Th. τέσσαρες. ε. 594.

Τέττιζ, ἴγος, ὁ, *εισακτὴς*. α.
393.

Τέτυκται, 3. perf. pass. a
τέτυγμα, verbi τεύχο-
μαι, *sumi*. Th. τεύχω, ζω,
fabricor. ε. 743. 750.

Τέτυκτο, pl. perf. pro τέ-
τυκτα, a τεύχω, *fabricor*.
Vide in τέτυκται. α. 154.

Τεῦ, Dorice pro τε, & hoc
pro τε. Them. σὺ, tu
ε. 328.

Τεῦξε, a. 1. ind. pro τεύξε,
ut & τεύξαν, pro τεύξαν,
aor. 1. act. 3. pl. τεύξαι.
Ion. pro τεύξη, 2. sing.
fut. 1. med. ε. 79. 399.
θ. 141.

Τεύχεια, τὰ, *arma*, τεύχε',
pro τεύχεια, τεύχεσι. α.
60. θ. 186.

Τεύχων, *machinans*, a ver-
bo τεύχω, *as*, α, *fabri-*
cōr, f. ζω. ε. 263.

Τέχνη, *ars*, ἥ, *ars*. τέχνησι,
Ion. pro τέχναις. θ. 496.
863.

Τεῖ, dat. a τεός, *tuis*. ε. 23.

Τῇ, hac, τῇδ', ε. 206. 633.

Τηδύς, ὕος, ἥ, *nomen mul-*
in acc. τηδύν. θ. 136.

Τήκεται,

Τήνεται, liquefcit, a τήνω.
§. 866.

Τῆλε, procul, adverb. τῆ-
λε, procul, idem quod
τῆλε, τηλόθεν. §. 785.

Τηλεβοάων, gen. pl. nomen
gentis. α. 19.

Τηλεκλατοῖο, gen. Ion. pro
τηλεκλατῷ, inclyti, a τη-
λεκλατοῖς, ἄ, ὁ, est nomen
viri, q. d. longae lateque
celeberrimus, ex τῆλε
procul & κλατοῖς, incly-
tus. Th. κλαῖω, celebroy.
α. 327.

Τηλέσκοπον, eminus appa-
rentem, ex τῆλε, procul,
& σκοπομαι, fut. φομαι,
video. §. 566.

Τῆμοι, ευνε, τῆμῶτοι, pro
τῆμοι. Th. ὅμοι, quum.
α. 574.

Τῆν, τήνδε, τήνγε, τῆσιν pro
ταῖσιν. Ion. ab ὅ. α. 12. 39.
§. 917.

Τῆν, acc. Dorice, pro σῆν,
a σῆς, αἱ, σῶν. Th. est σῶ.
Dorice τῶ. α. 299.

Τητῆ, ceteras, 2. pers. praes.
a τητάομαι, ὠμαι. Th.
σητῶν, ἄ, ἔ. ἔσῃ, privo.
α. 406.

Τί, interrogativum, quare,
α. 205. α. 289. τι indefin.
aliquid. α. 88.

Τίπην, honorabat, im-
perfect. Poëtice pro ἔτι,

a τίμῃ, honore, fut. τίσω,
α. 9. hinc & τέταται.

Τῆ, Poëtice pro τί, quid,
§. 35.

Τίθασι, τιθεῖσι, faciunt. τι-
θεῖν, praes. opt. α. 516.

Τίθεις, praes. part. τιθέμεν,
Ionice pro τιθῆναι, praes.
inf. a τίθημι, pono, α. 2.
ἔθην. α. 74. §. 597.

Τίθωνῷ, dat. casus, nomen
viri. §. 984.

Τίκτε, Poëtice pro ἔτικτε,
imperf. verbi τίκτω, pa-
rio, f. τίξομαι, α. 2. ἔτα-
κον, p. m. τέτοκα. β. 223.

Τίμα, honorat. τίμα, im-
perfect. pro ἐτίμαι, ho-
norabat. Th. τίω, hono-
ro. τίμησαι, α. l. ind. pro
ἐτίμησε. §. 532.

Τιμή, ἥς, honor. τιμήν, α
τίω, honoro. §. 203.

Τίννυται, puniri, praes. inf.
idem quod τίεσθαι, τιννυ-
μέναι, vindicantes, praes.
part. Them. τίω, punio.
α. 802.

Τίον, honorarunt, 3. pl. α. 2.
act. pro ἔτιον, prima in
α. 2. brevis est, cetero-
quin longa a τίω, hono-
ro. α. 85.

Τίρωδος, nomen oppidi, τῆ-
ρωνδ', per apostrophum
insolentem, pro τῆρων-
δον. α. 81. §. 292.

Tis, quis? interrogativum,
genit. τίος. α. 72.

Tis, indefinitum in g. masc.
quispiam, utris, si quis.
in fœm. g. τίς, *ulla*, & in
neutro τί, *quod*. α. 21.
188.

Τισαμεθα, uli fuerimus,
1. pl. a 1. med. opt. a τίω,
ulciscor, punio, f. τίω,
a. 1. ἴστω. §. 165.

Τίσω, ultionem, acc. a. τίω,
ultio. Th. Τίω, *punio*.
§. 210.

Τιταίοντες, nocentes, acc.
pl. præf. part. a τιτάω,
idem quod τίω, *punio*,
lædo, τίω, habet primam
longam. Alii vertunt
festinantes, a τίσω, sed
sic prima foret brevis.
§. 209.

Τιτάω, calci, gypso, dat.
sing. a τίταρος, α, ἡ, *calx*.
α. 141.

Τιταήσιον, nom. proprium.
α. 181.

Τιτῆες, Titanes, posteri
Saturni, τιτῆσι, dativ.
plur. & τιτῆστοι, Poëti-
ce a τιτῆω, *ulciscor*,
pœnas luo. Them. τίω,
punio. §. 630.

Τυτῆσα, cæsa, a. 1. part.
pass. a τυτῆω, *feco, scin-*
do, f. 1. τυτῆω, p. τυτῆσθαι.
aor. 2. τυτῆσθαι, aor. 1. pass.

τυτῆσθαι, præf. med. τίω-
μα. α. 418.

Τὸ, τόγ', & τόδε, articulus
præposit. α. 50. 362. 483.

Τόθ', pro τότε, tunc & τόθω,
idem. α. 32. 76.

Τοί, particula est enclitica,
quæ adverbis vel con-
junctionibus adnectitur
interdum ornatus tan-
tum gratia. α. 106.

Τοίγε, illi. α. 724

Τοῖς, Poët. pro τῷ, ab ὁ,
art. præpos. pro αὐτῷ.
§. 210. 493.

Τοῖς, talis. Th. οἷος, qua-
lis. α. 41.

Τοῖς, ipsis, dat. pl. τοῖς,
paragoge Ion. τοῖσιν, ab
ὁ, ἡ, τό, art. præposit.
α. 57. 170.

Τοῖχος, parietem, acc. sing.
α. 730.

Τονῆξ, dat. Ionice, pro το-
νῆξ, a τονεῖς, *parens*, acc.
τονῆα, dat. pl. τονῆων, a
τίτω, f. τέτομαι, *pario*.
α. 186. §. 155.

Τόν, quem, acc. ab ὁ, art.
præp. α. 32.

Τόσος, & Poëtice τόσος,
tantus. Th. ὅσος, & Poë-
tice, ὅσος, α, ὁ, *quantus*.
α. 658. α. 441.

Τότε, τότε, pro τότε, tunc.
Them. ὅτε, *quando*. α.
563. 614.

Τί,

Τὸ, τ', *hocque*, art. prap. ab
 ὅ, τὸ. ε. 358.

Τοπῖος, idem quod πάρος,
 Poëtice pro πρὸ, ante, το-
 πάροςτις. ε. 182. θ. 394.

Τοπρῶτον, *primum*. Sic τὸ-
 πρῶτ', *mane*, τὸ καθ' ἡμέ-
 ραν, *quotidie*, eleganter
 prapponitur τὸ. ε. 485.

Τῷ, & τῷδε, *quo*, art. prap.
 ab ὅ, ἡ, τὸ. ε. 33. 228.

Τῷτο, & τῷτ', τῷθ', pro τῷ-
 το, ab ἔτος, αὐτή, τῷτο,
hic, hac, hoc. ε. 120. 360.

Τῷνικ, *quo circa* pro τῷ
 ἔνικ, *cujus gratia*. ε. 49.
 θ. 88.

Τῷς, *hos*, ab ὅ, art. prap.
 ε. 136.

Τρεῖτην, *timebant*, 3. dual.
 imperf. act. pro ἑτρεῖτην,
 ad formam, ἑνυστρεῖτην,
 a τρεῖς, *tremo*, f. τρεῖς.
 α. 171.

Τρεῖς, imperf. pro ἑτρεῖς,
tremebant, a τρεῖς, *tre-
 mo*. α. 213.

Τρεῖς, οἱ, & αἱ, *tres*. θ. 148.
 321.

Τρέψας, *convertens*, & in
 acc. τρέψαντα, a. i. part.
 act. τρέπει, *verto*, p. m.
 τρέψαν. ε. 314. 414.

Τρεφόμεν, Ion. pro τρε-
 φέειν, aor. 2. act. infin. a
 τρέφω, aor. fut. θρέψω,

p. τρέφεσθαι, aor. 2. ἑτρε-
 φεν. p. m. τέτροφα. θ.
 480.

Τραχιῖα, *aspera*, f. g. a τρα-
 χύς, ἔος, ὅ. α. 119.

Τρίσσε, Poëtice pro ἑτρεσε,
expavit, a τρεῖς, *expa-
 vesco*. θ. 850.

Τρίχαι, *abit*, 3. praf. ind. a
 τρέχω, *curro*, f. θρέζομαι,
 perf. δέδραμμαι, aor. 2.
 ἔδραμον, p. m. δέδρομαι.
 ε. 217.

Τρητοῖο, *cavernosa*, Poët.
 pro τρητῷ, in f. g. a τρη-
 τός, ὅ, ὅ, *perforatus*. Th.
 τράω, pro quo uittatum
 τιτράω, *perforo*, f. τρηῶ,
dicitur & τετραίνω, pro
 τιτράινω, unde aor. 1. ἔτρε-
 τρηνα. θ. 331.

Τρηχῖνος, *genit.* a τρηχίη,
 ἴνος, ἡ, *nomen mul.* α.
 355.

Τρηχύς, Ion. pro τραχύς,
asper. ε. 289.

Τρίβαι, *atterunt*, 3. pl.
 praf. ind. a τρίβω, f. ψω,
tero, attero, p. φαι, praf.
 pass. τέτριμμαι, praf. m.
 τέτριβαι. ε. 249.

Τρικέρινον, *triceps*, τρία
 κέρατα, *tria capita*, ex
 τρεῖς, οἱ, & αἱ, *tres*,
 & κέρατα, τὸ, *caput*.
 θ. 288.

Εἰ 2

Τρι-

Τριηκόντων, *triginta*, pro
τριάκοντα: sunt enim ἄ-
κλιτα. Th. τρεῖς, *tres*.
ε. 694.

Τριηκίδα, accus. a τριηκίς,
αἶδος, ἥ, *tricesima pars*,
τριηκοσίας, *trecentas*, a
τριακόσιοι, *trecenti*. Th.
τρεῖς, *tres*. ε. 764. §. 715.

Τρίπηχυν, *tricubitalem*,
acc. a τρίπηχυς, ex τρεῖς,
& πῆχυς, τας, ὁ, *cubitus*.

Τρίποδ', pro τρίποδα, tri-
podem, a τρίπους, ὀδος, ὁ,
tripes. τριπόδην, accus.
tripedale, a nominat.
τριπόδης, α, ὁ, τρίπους, α, ὁ,
Æol. pro τρίπους, ὀδος, ὁ,
ex τρεῖς, *tres*, & πῆς, πο-
δός, pes. ε. 421. 655. α.
312.

Τρίπολιν, dativ. singul. ter
arato, hinc τρίπολος γῆ,
terra, quæ ter aratro
versa fuit, a τρεῖς, &
πολεῖν, verro, avo. §. 971.

Τρίς, *ter*, a τρεῖς, *tres*. ε. 171.
250.

Τρισπιάδα, accus. a τρισπ-
ιάς, αἶδος, ἥ, *tertius novus*
dies mensis, h. e. vigesi-
mus septimus, ex τρίς,
τετ, & εννέα, novem. εν-
νάς, αἶδος, ἥ, & εἰνάς, ἡμέρας,
ἥ, *novus dies*. ε. 812.

Τρισπενδεκάτην, h. e. trice-
simum. ex τρίς, &
δέκα, decem. ε. 778.

Τρισπίδαμον, a σπιδάμην, ἥς,
ἥ, *spithama*, eine Span-
ne, quantum longissimo
digitorum porrectu com-
plecti licet. ε. 424.

Τριτοιχί, *triplici serie*,
adverb. ex τρεῖς, seu τρεῖς,
tres, & τεῖχω, ε. ζω, ordi-
ne eo. §. 727.

Τρίτον, *tertium*. pro τρίτον
dicitur etiam τρίτων.
Th. τρεῖς, *tres*. ε. 142.

Τριτογένεια, nomen Miner-
væ. α. 197. est etiam no-
men mul. §. 924.

Τρίχες, *pili*, a nominat.
τριχός, ἥ. α. 391. in
dat. pl. τριχί. ε. 537.

Τροίαν, *Trojam*, a τρώς,
τρώος, ὁ, *Trojanus*. α.
164.

Τροπή, *conversio*, τροπῆς,
accus. pl. ubi ας corri-
piuntur per licentiam Poë-
ticam, quam vocant συ-
σπλην. ε. 477-562.

Τροχάδον, *incurrens*, meta-
phora desumpta a rota.
Them. τρέχω, curro. α.
516.

Τρυγητήν, gen. pl. a τρυ-
γανή, ἥρας, ἥ, *vindemia-
tor*,

τορ, h. e. qui vina demit,
 α τρυγάν, *fruges carpo*,
 item per synecd. gener.
vindemio. Them. τρύγη,
 ης, ἡ, triticum. u. 293.

Τρυφάλαν, *galeam*, q.
 τριφύλλον, a triplici co-
 no. Th. φάλος, ἑ, ὁ, co-
 nus galeæ. u. 199.

Τρύχασιν, *absumunt*, a τρύ-
 χω, idem quod τρύω,
attero. u. 303.

Τύνη, tu, pro Dorico, τὸ,
 de hoc pro σὺ, tu. u. 10.

Τυπίς, *percutsus*, a. 2. pass.
 a τύπτω. u. 362.

Τυρρηνίῳ, dat. pl. Tyrrhe-
 nis, nomen populi. J.
 1015.

Τυτθός, ἑ, ὁ, *parvus*, &
 τυτθόν, *pauculum*. Adv.
 Neutra ponuntur pro
 Adverbiis. Th. τυτθός,
 ἑ, ὁ, *manus*. u. 467.

Τυφάονα, accus. a τυφάων,
 ονος, ὁ, nomen proprium
 viri, τυφάονιον, nomen
 proprium loci. u. 32.
 J. 306.

Τυφάτορ, gen. τυφάωντος, no-
 men est gigantis. θ. 869.

Τύχη, nomen propr. mul.
 J. 360.

Τυχόντι, ei qui obviam
 fuerit, part. aor. 1. act. a
 τυγχάνω, *sum*, *evenio*,
incido, & πύττω, a. 2.

τύχον, p. τέτυχα. J. 973.

Τῷ, hi, dual. num. ab ὁ,
hic. u. 473. sed τῷ, dat.
 sing. u. 279.

Τῶν, & τῶνγε, gen. pl. ab
 ὁ, ἡ, τὸ, *hic*, *hæc*, *hoc*.
 u. 244. 333.

Τῶς, sic, pro ἵτως, pæt a
 phæresin. Th. ἵτος, ε, ὁ,
hic. u. 219.

T.

Υ' ἄδεις, *stella septem in cor-
 nibus tauri, quæ quum
 oriuntur aut occidunt,
 pluvias excitant*, ab ὕω,
pluo. u. 613.

Υβρις, ὕβρις, ὕβριν, ὕβρις,
injuria. Hinc est ὕβρι-
 ζῶ, *contumelia afficio*,
 unde est ὕβρις, ἑ, ὁ,
insolens, *protervus*, in
 accusat. ὕβριτήν. u. 212.
 J. 307.

Υγρός, ἑ, ὁ, *humidus*: hinc
 ὑγραίνω, *humecto*. u. 623.

Υδαί, aqua, dat. cas. ab
 ὕδα, εος, τὸ, Poët. pro
 ὕδαρ, aqua. u. 61.

Υδρην, Ion. pro ὕδραν, Hy-
 dram ab ὕδαρ, ατος, τὸ,
 aqua. J. 313.

Υδρς, aqua, genit. ὕδαντος.
 u. 194.

Υε, pluit, 3. præf. ind. ab ὕω,
pluo, fut. ὕσω, hinc ὕεος,
 ἑ, ὁ, *pluvia*. u. 543. 550.

Τῖς, a nominativo, υἱός, *fi-
lius*, in gen. υἱός, & con-
tracte υῖος, in dat. υῖα, &
contracte υῖι. α. 150. υῖεῖ,
υῖες, ad formam βασιλέες,
ab υἱός, *filius*. vox hæc
varie declinatur, in 3.
simpl. itemque in 2. &
3. contractorum. §. 368.

Τῖος, ε, υ, *filius*. §. 526, 532.

Τλη, ης, ἡ, *sylva*, hinc ὑλη-
ος, εντος, *sylvosus*, ὑληέσ-
σης. §. 1010.

Τληκοῖται, qui in sylvis dor-
miunt, nom. pl. ab ὑλη-
κοίτης, ex ὑλη, ης, ἡ, *sylva*,
& κοίτη, *lectus*. confer
supra ἡμερόκοιτοι, qui to-
to die dormit. ε. 527.

Τλοτόμας, ε, *caesor ligno-
rum*. hinc & ὑλοτομέω,
ligna in sylvis caedo, ab
ὑλη, *sylva*, & τέμνω, *seco*.
f. μῶ, p.m. τέτομα. ε. 420.
805.

Τλοφύγαια, gen. Ion. ab ὑλο-
φύγος, qui sylvas depasci-
tur, ab ὑλη, *sylva*, & φά-
γω, *edo*, a. 2. ἔφωγον. ε. 589.

Τμῖς, υος, a σὺ τῷ, hinc
ὑμέτερος, *vester*. §. 963.

Τμῖναιος, *hymenæus*, ab ὑ-
μῆν, ἑως, ὁ, *pellicula*, quæ
fætus involvitur. α. 274.

Τμῖναι, vobis, Æolice, pro
ὑμῖν. ὑμῶν, pro ὑμέτερον.
α. 328. §. 662.

Τμῖναι, celebro, laudo. fut.
ἤσω, ὑμνέισα, Poët. pro
ὑμνέισα, pl. part. præf.
f. g. ὑμνήσῃ, a. i. aët. subj.
ὑμνεῖσι, Dorice, pro ὑμνᾶ-
σι. ὑμνεῖσαι, part. præf.
f. g. pl. num. pro ὑμνᾶσαι,
Dorice, ab ὕμνος, *hymnus*,
carmen. Th. ὕδω, cele-
bro, cano. ε. 2. §. II. 33.

Τμνος, ε, ὁ, *carmen*, ab ὕδω,
celebro, ὕμνω, *carmine*.
ε. 655.

Τοι, pluat, præf. opt. Vide
in εα. ε. 486.

Τπα, præp. pro ὑπὸ, Poët.
ubi redundat. α. 71. 278.

Τπαλεύειν, subterfugere,
sc. debes, (a. i. nied. inf.
Them. ἀλέω, *molo*, *vito*,
Poët. ἀλεύω.) ε. 555. ὑπα-
λέυω, *evita*. ε. 758.

Τπαλύειν, effugere, aor. i.
aët. inf. ab ὑπαλύειν, f.
ὑπαλίξαι. Th. ἀλέω, *vito*.
α. 304.

Τπιδέκτο, suscepit, pro ὑπε-
δέκτο, 3. sing. plusqu.
perf. pass. habet signifi-
cationem mediam, ab ὑ-
ποδέχομαι, f. ἔχομαι, præf.
ὑποδέδερμαι, *suscepi*. Th.
δέχομαι, f. ἔχομαι, *cario*.
§. 513.

Τπιδήκατο, instruxit, 3.
sing. aor. i. med. ind. ab
ὑπαί.

ὑπερβῆμι, suppono. Th. τῆμι, pono. §. 175.
 ὑπερφεύγει, effugiat, a. a. opt. ab ὑπερφεύγω, clam effugio, ab ὑπὲρ, in, πρὸ & φεύγω, fugio. α. 22.
 ὑπερσῆς, adversarius, ab ὑπερσῆς, oppositus. Th. ὑπὲρ, προpositio pro. α. 347.
 ὑπερθε, ab ὑπερθε, infra. Them. ἔρα, ας, ἡ, terra. α. 410.
 ὑπερλάττει, cuiscur, aor. i. ind. Them. ἑλέω, unde ἑλέω, ἡ, ἔρα, α. i. ἑλέω, ας, i. §. 615.
 ὑπερ, proposit. pro, supra. α. 45.
 ὑπερβαίνω, superans, praef. part. Th. βῆμι, jacio, ἡ, αλῶ, p. βῆμι, α. 2. ὑπερβαίνω. α. 487.
 ὑπερβαίνω, ας, ἡ, transgressio, Poëtice, pro ὑπερβαίνω, ab ὑπερβαίνω, transgredior. Th. βῆμι, ας, ἡ, βῆμι, α. 2. ὑπερβαίνω. α. 825.
 ὑπερβίος, violentus, omnem vim excedens, ex ὑπὲρ, supra, & βίος, ας, ἡ, vis, robur; unde est Latīnorum, superbus. §. 139.
 ὑπερβύς, & ὑπερβύς, ας, ἡ, αἰ, ἡ, superbus, conspicuus super alios, ut ὑπερβύς τέκνα, superba proles, ex ὑπὲρ, & φῆμι,

ἡ, αἰ, p. αἰφύμι, ostendo in lucem edo. §. 149.
 ὑπερβύς, αἰ, ἡ, superbus. Th. ἄνδρ, ἄνδρ, ἡ, vir. §. 995.
 ὑπερθε, seu ὑπερθε, supra. Th. ὑπὲρ, super. α. 543.
 ὑπερθεύς, ἡ, magnanimus. Th. θυμὸς, ἡ, ἡ, animus. §. 719 937.
 ὑπερθεύς, superliminare. Th. θυμὸς, ας, ἡ, janua. α. 271.
 ὑπερθεύς, gen. Aol. pro ὑπερθεύς, ab ὑπερθεύς, ας, ἡ, nom. gentil. A. ior. ὑπερθεύς, gen. ab ὑπερθεύς, nom. viri. §. 134 374.
 ὑπερθεύς, acc. ab ὑπερθεύς, αἰ, ἡ, gloria supereminens. Th. κῦδος, ας, τὸ, gloria.
 ὑπερθεύς, proposit. ab ὑπερθεύς, Th. μένος, ας, τὸ, animus. α. 413.
 ὑπερθεύς, ας, ἡ, pistillum, veteres mortario us fuerunt pro molis. α. 421.
 ὑπερθεύς, gen. ab ὑπερθεύς, αἰ, ἡ, insolens, cuius robur arma superat. Th. ὄπλιν, ας, τὸ, & in pl. τὰ ὄπλα, arma. §. 516.
 ὑπερθεύς, pallicitus erat, α. 2. αἰ, ab ὑπερθεύς, suppono. Th. ἔρα, statua, ἡ, ἡ, ας, α. 2. ἔρα. §. 402.
 F f. 84

- ὑπερβαίνω, *superbas*, *superl.* ab ὑπέρ, *super*, comp. ὑπερτερος, *superior*. ab ὑπερβατός, dicitur etiam ὑπατος, *per* ὑπερβαίνω, *Consul.* α. 8.
- ὑπερβήδω, *congressa*, a. i. part. pass. pro ὑπερβήδισα, ab ὑπερβαίνω. Th. εὐνή, ἡ, *lectus*. β. 374.
- ὑπερβύω, *prominēbant*, *imperf.* ab ὑπερβύω, *subsum*. α. 266.
- ὑπνός, α, ὅ, *somnus*, ὑπνός. ε. 116.
- ὑπό, & ὑφ', *a vel sub*, *præposit.* α. 63. 367.
- ὑποδίδωαι, *subveritus*, part. a. i. act. d. *ingeminatur* metri causa, ab ὑποδίδω. Th. δίδω, *timeo*, f. δίδωμαι, p. δέδοικα. α. 98.
- ὑπεκπεφύγη, a. 2. act. subj. alii ὑπεκπεφύγοι, aor. 2. act. opt. *effugerit*, a φεύγω, *fugio*, fut. φεύξομαι, a. 2. εφύγοι. α. 42.
- ὑπομνηδεύω, *subjugata*, *participium* aor. i. pass. ab ὑπομύωμαι. f. ἦσμαι, p. ἠδμήμαι, pro ὑποδάμωμαι. Th. δαμάω, ὦ, *domo*. α. 53.
- ὑποπνεύω, *duplicatur* metri causa, part. a. i. m. ab ὑποπνέωμαι, *sio gravis*. Th. πνέω, f. πνέω, in πνέω *fero*. β. 308.

- ὑπόδω, *torus*, *adv.* ponitur ἐκ τῆς ὑπόδω, *pro ὑπόδω*, *percrepenthesis* τῆς δ. Th. ὄδω, f. ὄσω. p. ὄραμαι, & Att. ὄραμαι. α. 445.
- ὑπολαμπέω, *neutr.* ab ὑπολαμπέω, *sublucidus*. Th. λαμπέω, fut. ψω, *luceo*. α. 142.
- ὑπαλέω, *fuge*, pro ὑπαλέω, *præf. imper.* ex ὑπό & ἀλέωμαι. Th. ἐκκαλέω, *molō*, *item* εἶτο. α. 758.
- ὑπνος, α, ὅ, *somnus*. β. 212.
- ὑπόπορτις, *quæ liberos habet*, a πόρτις, ὡς, ἡ, *vitula*. ε. 601.
- ὑποπάρταρις, *sub tartarum* *deituri*. Th. τάρταροι, α, ὅ, *tartarus*. β. 851.
- ὑποπνεύω, *irruentibus*, *præf. part. verbi πνέω*, *agito*, *idem* quod πνέω. α. 373.
- ὑποπνέω, *part. a. i. m.* ab ὑποπνέωμαι, *promitto*, fut. ὑποπνέωμαι, p. ὤπνωμαι, a. i. m. ὤπνωμαι, ab ὑπέχω. Th. ἔχω, *habeo*. β. 170.
- ὑποχθόνιος, *subterraneus*, *nom. pl.* ab ὑπό, *sub*, & χθών, *terra*. α. 140. β. 304.
- ὑποδέχομαι, *suscipit*, f. i. m. ab ὑποδέχομαι, f. ἔχομαι, a. ἔχομαι, *capio*. β. 419.
- ὑσμίνη,

Τεμῖη, ἡ, pugna. Them.
μῖω, maneo. α. 178.

Τεργος, α, ὁ, posterior, sequens.
ε. 349.

Τεταει, texebat, imperf.
act. ab ὑφαίω, idem quod
ὑφαίω, texo. α. 28.

Τησσων, aliquando minor
ε, junior, q.d. subminor,
ab ὑπό, & ἥττων, vel ἡσ-
σων, onos, ὁ, ἡ, minor. α.
258.

Τηλός, ἡ, ὄν, altus, α, ἡμ,
ab ὑψος, eos, τὸ, altitudo.
α. 440.

Τηβρεμέτης, α, ὁ, altito-
nans, ex Adverbio, ὑψι,
alte. Th. ὑψος, eos, τὸ, al-
titudo, & βρέμα, fremo,
resono. ε. 8.

Τηζυγος, altijugus, ex ὑψι,
alte. Th. ὑψος, eos, τὸ, al-
titudo, & ζυγός, jugum.
Them. ζυγνύω, jungo.
ε. 18.

Τηχομος, alte comatus. E-
pith. quercus, ex ὑψι, alte,
& κόμη, ης, ἡ, coma. α.
376.

Τημεδοντος, genit. ab ὑψι-
μέδων, in alto regnans.
ex ὑψι, alte, hoc ab ὑψος,
eos, altitudo, & μέδω, im-
pero. θ. 529.

Τηέει, & ὑψέ, alte, adver-

bia. Th. ὑψος, eos, τὸ, al-
titudo. ε. 549. 847.

Φαέδοντα, Phaëtonτα, no-
men viri. Φαέδων, εντος,
ὁ, lucidus, praes. part. q.
d. lumen currens, a Φαέ-
δω, idem quod Φάω, lu-
ceo. θ. 760.

Φαίνει, lucet, 3. praes. ind.
act. a Φαίω. Th. Φάω, lu-
ceo. ε. 526. θ. 372.

Φανός, ὁ, ὁ, splendidus, a
Φαίω, idem quod Φάω,
splendeo. α. 215.

Φαιμώδης, gen. a Φαίμω-
δους, lucem hominibus
praebens, a Φάω, lucet,
& βρενός, mortalis. θ.
958.

Φαίδιμος, α, ὁ καὶ ἡ, illustris,
Them. Φαίδης, α, ὁ, hi-
laris. θ. 940.

Φαδρύνουσι, ablui, praes.
inf. pass. a Φαδρύνω, ni-
tidum reddo. Them. Φαι-
δρὸς, α, ὁ, alacer. ε. 751.

Φαυαίνην, apparentem,
praes. part. pass. a Φαίω,
ostendo, facio apparere.
Φαίετε, ostendite. Φαίει
pro τεταει, exferebat,
imperfect. Ionic. Vide
Φαυαίν. θ. 443. 689.

Φάλλγγυς, acc. pl. Φάλλγγε,
γγος, ἡ, *aeries quadrata*.
§. 935.

Φάληρον, nomen viri. α.
180.

Φανείη, apparuerit, 3. sing.
a. 2. pass. ut & Φανῆ, 3.
sing. a. 2. pass. sub. Φανῶ-
σα, part. a. 2. pass. verbi
φαίνω, in lucem profero,
f. Φανῶ, a. 1. ἵΦηνα, p. πεί-
φαγκα, p. pass. πείφαμμαι,
a. 2. pass. ἵΦάνην. ε. 456.
596.

Φάος, εὖς, τὸ, *lumen*, a Φάω,
hiceo. ε. 154.

Φαρτεσσι, dat. pl. Poët. a
Φᾶρος, εὖς, τὸ, *vestis ex-*
terior, *palla*. ε. 196.

Φαρέτρη, accus. Ion. παρὰ
τῇ Φέρεδαι, *quia sagittæ*
in ea feruntur. α. 129.

Φάρμακον, ε, τὸ, *remedium*,
accipitur etiam pro vene-
no. ε. 483.

Φασι & Φασιν, αἰμν, 3. plu-
ralis indicativi præsen-
tis, a Φημί, dico. ε. 801.

Φάου, nomen fluvii. §. 340.

Φάσκε, *diētitabas*, imperf.
pro ἵΦη, Poëtice, ab infi-
nit. Φάσκω. Sic τάσκε
(*Ilia*. 6. v. 60.) pro ἵτη.
θ, 209.

Φατός, *celebris*, *Caras*,
enarrabilis, & in genit.

pl. Φατού. Them. Φαμί
vel Φάω, *dico*. ε. 3. α. 144.
161.

Φάτο, a. 2. med. pro ἵΦατο,
ad formam ἱγάμην, ασα,
ἵτατο. Them. Φημί, vel
Φάω, *dico*. α. 115.

Φάδο, *parcas*, præf. imper.
m. Ion. pro Φάδε, ver-
bi Φάδομαι, *parco*, f. Φά-
σμαι, p. πείφασμαι. ε.
602.

Φαδὼ, ὅς, ἡ, *parsimonia*, 4.
contract. hinc Φαδωλή,
parca. ε. 367. 718.

Φερβέμεν, Ion. pro Φέρβαν,
pascere, præf. inf. a Φέρ-
βω, f. ψω, *pasco*. ε. 375.

Φερίωνος, epitheton co-
chleæ, *domiporta* a Φέρω,
fero, & οἶκος, *domus*.
ε. 569.

Φερίσβιος, ε, ἡ, ἡ, *alvus*. a
Φέρω, *fero*, & βίος, ε, ὁ,
vita. §. 693.

Φερισσαντίας, *ferentes scuta*,
scutiferos, a Φερισσανῆς,
hoc a Φέρω, *fero*, & σάκος,
εὖς, τὸ, *scutum*. Th. σάι-
τω, *onero*. α. 13.

Φέρουεν, *gererent*, 3. præf.
ind. opt. Φέρουσα, præf.
part. Φέρου', pro ἵΦέροτο,
3. pers. imperf. Φερέμεν
Ion. pro Φέραν, a Φέρω,
fero. f. οἶσω, a. 1. ἵνογκα, p.
m. ἵνοχα, ε. 213. α. 150.

Φέρω.

Φέρουσα, ης, ἡ, nomen Nym-
phæ. §. 248.

Φέρτατος, superl. præstantis-
simus. a Φέρω, Φέρτερος.
ε. 49.

Φέρων, Φέρουσα, forens, præf.
part. Vide in Φέρουεν. §.
202.

Φεύγασαι, fugientes, præf.
part. f. g. pl. num. a Φεύ-
γω, fugio, Φεύξεται, f. 1.
inf. a. 2. ἔφυγον. p. m. πέ-
φυγα. ε. 618. α. 112.

Φῆ, dixit, pro ἔφη, a. 2. vel
imperf. a Φημί, dico. θ.
550.

Φηλήτῃσι, (alii Φιλήτῃσι)
furibus. dat. pl. Ion. a Φι-
λήτης, ε, ὁ, fur. hoc a Φί-
λος, ε, ὁ, amicus, sed Φη-
λήτης, ε, ὁ, impostor, a
Φῆλος, ε, ὁ, impostor, hinc
Φηλέω, decipio. ε. 373.

Φήμη, ης, ἡ, fama. a Φημί,
vel Φάω, dico. ε. 759.

Φημί, dico, præf. ind. ἔφη,
a. 2. hinc Φημίζω, divul-
go, dico. ε. 654. 762.

Φθάμενος, antevertens, part.
a. 2. med. a Φθάω, præve-
nio, f. Φθάσω, a. 1. ἔφθα-
σα, a. 2. act. ἔφθην. a. 2.
med. ἔφθάμην, ad. for-
mam τῆς ἐσάμην. ε. 552.

Φθέγγοντο, pro ἔφθέγγοντο,
sonabant, imperf. a Φθέγ-
γω, loquor. Φθέγγοντο,
a. 1. med. Ion. præf. pass.
ἔφθην, præf. m. ἔφθογ-
γω. §. 831.

Φθίσαι, perdiunt, 3. perf.
pl. ind. præf. a Φθίσω, f.
ἔφθην, p. ἔφθαρη, a. 1. ἔφθα-
ρα, a. 2. ἔφθαρον, p. m.
ἔφθορα. Them. primum
Φθίω. §. 876.

Φθίω, pereco, deficio, præf.
ind. hinc in genit. part.
Φθίοντες, Φθιόντων. ε.
796. §. 59.

Φθισήνορι, acc. sing. a Φθισή-
νωρ, perdens viros, epithe-
ton bello congruentissi-
mum, a Φθίω, corrumpo,
ἔσθην, vir. θ. 431.

Φθονέω, invidet, 3. perf.
præf. ind. a Φθονέω, invi-
deo. f. ἔφθον, p. ἔφθονηκα.
Them. Φθόνος, ε, ὁ, invi-
dia. ε. 26.

Φίκιον, accus. a Φίκιος, no-
men montis. ex ἴφι, for-
titer, & κίω, incedo, quia
ardui montes summis vi-
ribus sunt superandi.
α. 33.

Φιλήτῃσι, furibus, dat. pl.
pro Φιλήταις a Φιλήτης, ε,
ὁ, fur. Them. φίλος, ami-
cus. ε. 373.

Φίλος, ε, ὁ, amicus. φίλος &
φίλ' in pl. ε. 182. 304.

Φίλος,

Φιλᾶ, *amat*, 3. præf. ind. a
 φίλω, f. ἤσω, p. πεφίλη-
 κα, part. m. πέφιλα. ε. 15.
 298. 340.

Φιλεῦνται, Dorice pro φι-
 λᾶνται, 3. pl. præf. a φίλω,
 amo. Them. φίλος. 9.
 97.

Φιλλυρίδης, nomen gentile.
 9. 1002.

Φιλομυαδής, εὐος, ὁ, καὶ ἡ,
amans risus, die gern la-
 chet. Poët. geminant μ.
 ex φίλος, amicus, & μυ-
 αδῆ, rideo. 9. 989.

Φιλουμηδα, acc. sing. a φι-
 λουμηδῆς, εὐος, quæ amat
 genitalia, a φίλος, & μη-
 δος, εὐος, cura, & μέδω ταῖ,
 εὐὰ εἰδοῖα, pndenda. In
 carminis dimensione hic
 legendum φιλουμηδῆ.
 9. 200.

Φιλότης, ητος, ἡ, *amicitia*.
 Them. φίλος, ὁ, amicus.
 θ. 651.

Φίλα, *carī*, genit. a φίλος, ε,
 ὁ, amicus. θ. 180.

Φίλω, *amico*, dat. sing. ut &
 φίλῃ in f. g. φίλοιςιν, &
 φίλῃσι, dat. pl. Ion. ε. 368.
 9. 162. 283.

Φίλτερος, *carior*, comparat.
 pro φιλότερος, in superl.
 φίλτατος, a φίλος, ε, ὁ,
 amicus. ε. 307. α. 78.

Φλεγέθωνος, *ardentis*, gen.
 part. præsent. a φλεγέθω,
 ex φλέγω, ἵππο, & θῆω, κυρ-
 το. θ. 846.

Φλεγύαο, *aquila*, genit. Ἄο-
 λῆις a φλεγύας, ε, ὁ, αἰγυῖα
 ἰα, ἀπὸ εὐ φλέγειν καὶ
 λαμπρὸς ἄναγ. α. 134.

Φλόξ, γός, ἡ, *flamma*, a φλέ-
 γω, ξω, ἵππο. θ. 697. 859.

Φόβος, *timor*, a φέβομαι, in
 præf. med. πέφοβα. α.
 144. 155.

Φοβέσπον, 3. pl. imperf. Poë-
 tice pro φόβαν, a φοβέω,
 ὦ, *timorem injicio*, ter-
 reo. Φοβέομαι, ἔμαι, τι-
 μεο. Th. φέβομαι, τι-
 μεο. α. 162.

Φοῖβος, Φοῖβε, *purus, lucidus*.
 estque Apollinis epithe-
 ton: & Φοῖβη, nomen
 Dæd. 9. 404.

Φοινικός, εντος, *punicus*, a
 φοῖνιξ, ικος, ὁ, *palma ar-*
bor, color ruber. α. 194.

Φοιτῶσι, Φοιτάω, *venito*,
frequentio. Ε ἤσω, p. ηκα.
 ε. 103.

Φόνον, *cædem*, a φόνος, ε, ὁ,
cædes, a φένω, *occido*, un-
 de præf. med. πέφονα.
 α. 17. 9. 228.

Φόρκυϊ, *Phorco*, dat. sing.
 nom. propr. θ. 270.

Φόρυα, gen. a nomin. Φόρ-
 κυν,

κυν, υναι, ὁ, & φόρκυνος, no-
men monstri marini. in
acc. φόρκυν, in dat. φόρ-
κυνι, pro φόρκυνι. 3.
237.

Φόρμιγγι, dat. ἡ φόρμιγξ,
ιγγος, citbana, testudo.
α. 280.

Φορμός, ἔ, ὁ, sporta. ε. 480.

Φορτίζεσθαι, imponito, præf.
inf. pass. verbi φορτίζω,
onero, f. σω. p. παφόρτικα.
Th. Φόρτοι, α, ὁ, onus. α.
688.

Φόρτος, α, ὁ, onus, hinc φορ-
τίου, α, τὸ, onus, φορτί'
pro φορτία, opera. ε. 642.

Φῶς δέ, in lucem, a Φῶς,
idem quod φῶς, οτὸς, τὰ,
lux. Th. Φάω, luceo. 3.
669.

Φραδμοσύνησιν, dat. pl. Ion.
pro φραδμοσύναι, α φραδ-
μοσύνη, ἡ, consilium. Th.
φράζω, f. σω, dico. ε. 243.

Φράζειν, cogitare, præf.
inf. φρασάτην, 3. dual. α.
I. act. Ion. φράσσαδ', pro
φράσαδαι. φράσσαιτο, pro
φράσαιτο, 3. sing. a. I. med.
opt. φρασάμενος, part. α.
I. med. pro φρασάμενος,
metri causa. φράζομαι,
considero. Them. φράζω,
dico, f. σω. p. κα. α. 2. φρα-
διν. α. 365. α. 218. 3.
892.

Φρεσί, & φρεσίν, præcordiis,
mente, dat. pl. α φρήν,
mens. ε. 47. 389.

Φρίσσει, horret, 3. præf. ind.
φρίσσω, contremisco, f.
ζω, p. χα. φρίσσεσ', pro
φρίσσει. φρίσσει, pro
ἔφρισσει, imperf. α. 510.
α. 171.

Φροῦτω, sario, cogito, f. ἦσω.
p. παφροῦκα. Th. φρήν,
mēs, ἡ, mens. α. 200. 3.
461.

Φύγαι, effugeris, α. 2. opt.
act. α φεύγω, fugio, f. φεύ-
ξομαι, α. 2. ἔφυγον, p. πα-
πέφυγα. ε. 682.

Φυήν, naturam, indolem, α
φυή, ἡ, ἡ. Th. φύω, na-
sco. α. 88.

Φύλακε, nom. pl. α φύλαξ,
ακός, ὁ παρ' ἡ, custos. Th.
φυλάσσω, custodio. ε. 122.

Φύλλα, folia, nom. pl. α
φύλλον, α, τὰ, folium, dat.
pl. φύλλαισι. ε. 419.

Φυλάσσει, custodit, 3. præf.
φυλάσσει, pro φυλάσσει,
præf. imperat. pass. α φυ-
λάσσω, custodio, f. ζω, p.
χα. ε. 489. 3. 769.

Φῦλον, α, τὰ, idem quod φῦ-
λῆ, ἡς, ἡ, tribus, generis,
φῦλ', pro φύλα, nom. pl.
α. 90. 197.

Φύλοπι, dos, ἡ, pugna, in acc.
φύλοπι, & φυλόπω, pro-
prio

prie *clamor bellicus*, a
 Φῦλον seu Φυλή, ἦ, ἡ, na-
 tio, gens, & ὅψ, ὅπερ, ἡ,
 vox. q. d. ὅψ τῶν Φύλων,
clamor nationum. Sic
 βῆ ponitur pro bello,
 ἱλιάδ. β. 408. per meto-
 nymiam adjuncti, vel
 quasi, ἡ τῶν Φύλων ὅπῃς,
 quod bellis puniat Deus
 homines, ab ὅπῃς, ἰδοι, ἡ,
 ultio. α. 23. Η4. 200.

Φύραν, *miscere*, præf. inf. a
 Φύρω, f. υρώ, & Æolic.
 Φύρω, p. κα. ε. 61.

Φυτόν, ἔ, τὸ, *planta*, in dat.
 pl. Φυτοῖσι, hinc Φυτεύω,
planto, Φυτεύση *planta-*
bit, 3. perf. a. 1. sub. Φυ-
 τεύετε, a. l. m. ind. Ionic.
 Them. Φύω, *nascor*. ε.
 567. 580. 810. α. 29. θ. 986.

Φωκῆς, nomen gentis. α.
 25.

Φῶκον, nom. viri. *phoca* est
 bellua marina, Φώκαινα.
 Φώκη, *vitulus marinus*,
 pessime olet. ὀδυσσ. δ. 443.
 β. 1004.

Φωνῇ, dat. sing. a Φωνῇ, ἦς, ἡ,
 vox. α. 382.

Φωτὸς, viri, genit. sing. Φῶ-
 να, *virum*, accus. sing. a
 Φῶς, *vir*, Φωτῶν, *virorum*.
 per synec. spec. *homi-*
nium, Φῶτες, *vir*. Sed
 Φῶς, *ans*, τὸ, *lumen*, dif-

ferentia causa facit *Ge-*
nitivum pluralem Φῶτων.
 Them. Φάω, *luceo*. α. 191.
 α. 149. 420.

X.

X', propter sequentem
 Vocalem aspiratam pro
 π' pro πρ', sæpe pro π,
 πρ, quæ sunt dictiuncu-
 læ potentiales. ε. 390. 432.

Χάσις, genit. sing. a χάσις, *his*,
 τὸ, *rudis indigestaque*
materia, qualem finge-
bant. Vide in χάσις. β.
 123.

Χαίρας, *gaudes*, 2. perf. præf.
 verbi χαίρω, *gaudeo*, f.
 χαρῶ, p. νέχαρκα, a. 2.
 ἔχαρον, f. 2. pass. χαρήσο-
 μαι, p. m. νέχαρκα. ε. 55.
 356. α. 327.

Χαλαίροντες, *laxantes*, præf.
 part. a χαλαίνω, idem
 quod χαλάω, f. αίσω, *laxo*.
 α. 308.

Χαλέπτω, *damno afficio*,
evertō, hinc χαλεπός, *gra-*
vis, χαλεπή. χαλεποῖο,
 gen. Ion. χαλεποῖσι, dat.
 pl. Ion. χαλεπώτατοι,
difficillimus, superl. &
 χαλεπῶς, *adverb.* ε. 5. 91.
 290. 330. 555. 672.

Χαλεψύφωνος, ε, ὁ, *areæ voce*,
 ex χαλεπός, ἦ, ὁ, πρ, & Φω-
 νῇ, ἦς, ἡ, vox. β. 311.

Χαλ-

Χαλκορυτήν, *area galea munitum*, acc. sing. a χαλκορυτής, ex χαλκός, ἥ, ὁ, αἰ, & κόρυς, υἱός, ἥ, *galea*. §. 984.

Χαλκῷ, *are*, dat. sing. χαλκός, ἥ, ὁ, πα. ε. 150. α. 415. hinc χάλκισος, ἥ, *areus*, & χάλκισος, metri gratia. χαλκίδα, accus. a χαλκίς, nomen urbis. ε. 143. 149. 653.

Χαμαί, *humi*, adv. hinc χαμαιγενής, *humi prognatorum*; a χαμαιγενής, ex χαμαί & γάνομαι. θ. 879.

Χάος, *hiatus, tenebræ*, a χᾶιν, *hisco*: hinc χᾶίνω, *in chaos verito*. §. 116.

Χαρισσόμενος, *præf. part. χαρισσόμενος*, Dor. & Æol. pro χαρίσσαν, a χαρίσσω, f. ζω, *sculpo, incido*, acuo. ε. 571.

Χαρίωντας, acc. pl. a χαρίαις, χαρίσσα, εν, *elegans*, a χάρις, ιτος, ἥ, *gratia*. §. 129.

Χάρις, ιτος, ἥ, *gratia*, in acc. χάριν. ε. 707. 718.

Χάριτι, *Deæ*, in gen. pl. χαρίτων. ε. 73. θ. 907.

Χάρμα, ατος, τό, *gaudium*. Them. χαίρω, *gaudeo*. α. 400.

Χαρποῦν, gen. Ion. a χαρο-

ποι, *truces, fulvi* alioquin, χαροπός, ἥ, ὁ, *lætus*, vultu *serenus, cæsius, cæruleus*, ab ὤψ, *oculus*. Them. ὀπτομαί, *video*, & χαίρω, *gaudeo*. θ. 321.

Χάσμα, ατος, τό, *hiatus*. Th. χᾶινω, *hisco*. §. 740.

Χαρίζω, *egens, præf. part. a χαίτω, ego*. ε. 21.

Χαυλόδων, οντος, ὁ, *curtos dentes habens*, dicitur & χαυλόδας, ab ὀδός, ὄντος, ὁ, *dens*. α. 387.

Χέω, *fundit*, præf. ind. verb. χέω, seu χᾶν, *fundo*, f. χέω, χᾶνω, & χέω, a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα, a. 1. pass. ἐχέσθην. ε. 419.

Χάλοισι, dat. pl. a χᾶλοις, εος, τό, *labium, labrum*. ε. 97.

Χάμαρος, *clavus ligneus sub carina*. χᾶμαρρος, *hyme fluens*, a χᾶμα, αται, τό, *hymus*, & ῥέω, *fluo*. ε. 624.

Χᾶμα, χᾶματος, *hyme*, hinc χαμών, ὄντος, *idem*. hinc χαμέριος, & χαμερίη, *hymatis*. ε. 492. 563. 738. 673.

Χᾶσιν, 3. pl. præf. ind. Poët. pro χέω, a χέω, *fundo*, f. χέω, a. 1. ἔχευα, & ἔχεα, pro ἔχευσα, f. 2. χᾶν, a. 1. pass. ἐχέσθην, quasi a χᾶν. §. 83.

Χαρο-

Χαιροδία, nom. pl. a **χαιρο-**
δίας, cuius est in mani-
bus, ex **χαιρ**, **μανίς**, & **δ-**
ιας, **jus**. i. 187.

Χαῖρ, gen. a **χαιρ**, **manus**,
χαῖρ, **χᾱῖρα**, **χᾱῖρε**, dat. pl.
χαῖρι, **χαιρῶν**, & **χαιρέσσι**,
Ion. & Poët. ut & **χέρεσ-**
σι. i. 478. 795. α. 188.

§. 747.

Χείρων, **Chiron**, nomen viri.
§. 1001.

Χελιδών, **όνος**, **ή**, **hirundo**.
i. 566.

Χερσίων, **deterior**, & **χερσέ-**
ρος, **deterius**, novus com-
parativus, a **κακός**, **malus**,
in comp. **κακίω**, **χέρω**,
& Poët. **χερσίων**, in superl.
κάκιστος, & **χέριστος**. i. 819.
α. 51.

Χερσῖ, dat. plur. Vide in **χαι-**
ρός. i. 319.

Χηλῆς, dat. pl. Ionic. a **χη-**
λή, **ῆς**, **ή**, **ungula**, **forfex**.
α. 62.

Χηρωσί, **remoti cognati**.
Them. **χῆρος**, **ε**, **ό**, **viduus**.
§. 607.

Χήτης, **dativus sing.** a **χῆτος**,
ος, **τό**, **penuria**. Th. **χα-**
τίω, **ῶ**, **egco**. §. 605.

Χθονίς, gen. a **χθόνος**, **ter-**
restis, a **χθών**, **ονός**, **ή**, **ter-**
ρα. α. 373.

Χίλια, in f. g. & **χίλιον**, **mil-**
le, in n. g. **χίλια**. θ. 364.

Χίμαιρα, in gen. **χιμαίρης**,
Ion. **capra hyeme nata**, a
χᾱμα, **τος**, **τό**, **hyems**, per
syncopen **τᾱ** & **ψιλᾱ**, me-
tri causa. §. 322. 323.

Χιτῶνα, acc. sing. a **χιτῶν**,
ῶνος, **ό**, **tunica**, Ionice, **χι-**
τῶν. i. 534. α. 287.

Χλαῖναν, accus. a **χλαῖνα**, **ή**,
lena, vestis species. α. 535.

Χλωροῖ, dat. a **χλωρός**, **vi-**
ridis, unde per crasin
χλωρός, **χλωρῶ**. i. 741. α.
393.

Χλῆνας, **agrestes**, a **χλῆνης**,
per crasin pro **χλωσύνης**,
ut sit, qui in virenti gra-
mine cubat, epitheton a-
pri, ex **χλόα**, **herba vi-**
vens, & **εὐνή**, **ή**, **cubile**.
α. 177.

Χοῖνοι, gen. Ion. **χόανος**, **ca-**
tivus, a **χῆω**, **fundo**. θ. 863.

Χόλαιο, gen. Ion. pro **χόλα**,
a **χόλος**, **ε**, **ό**, **bilis**, item
ἵτα. Th. **χολῆ**, **ῆς**, **ή**, **bilis**.
§. 221.

Χολέμενος, **iratus**, praes. part.
a **χολόομαι**, **ἔμαι**, **irascor**.
Th. **χολῆ**, **ή**, **bilis**. i. 137.

Χολωσάμενος, **iratus**, part. a.
i. med. pro quo Poët &
quoque dicunt, **χωσάμε-**
νος, a **χολῶ**, **irascor**. Th.
χολῆ, **bilis**. i. 53.

Χορός, **ε**, **ό**, **chorus**, **chorea**,
tripudium. α. 201.

Χόρ-

Χόρτος, α, ὁ, *fœnum*. hinc
χορτάζαν, proprie herbis
seu fœno pascere, per
synced. saturare. ε. 604.

Χρεῖα, debita, in dimensio-
ne Poëtica legendum
χρεῖ vel τε abesse debet,
quod mihi fit verifimili-
us, χρεῖα vero derivatur
a χρεῖον, α, τὸ, *debitum*,
χρεῖος, eos, *idem*. ε. 645.

Χρησῶν, gen. pl. a χρεῖα, ας, ἡ,
egestas, utilitas, &c.
ε. 402.

Χρεμίσαν, *binnivere*, a. i. Io-
nic. a χρεμίζω, per synco-
pen pro χρεμετίσω, f. ἴσω,
binnio. α. 348.

Χρητίζαν, præf. inf. a χρητίζω,
idem quod χρητίζω, *egeo*.
Th. χρεῖα, *indigentia*.
ε. 365.

Χρηῖμα, ατος, τὸ, *res*. χρηῖμ'
pro χρηῖμα, & χρηῖματ'
pro χρηῖματα. ε. 242.
603.

Χρισαμένη, part. a. i. med.
uncta. Errant ergo qui
ajunt, aor. i. med. non ha-
bere passivam significa-
tionem. a χρίω, f. ἴσω, *tingo*,
perf. pass. πέχρισμαι.
α. 521.

Χρόνοι, α, ὁ, *tempus*. ε. 132.

Χροῖς, genit. a χρῆς, *cuius*.
Them. χροῖα, ας, ἡ, *color*.
Dicitur χροῖος, α, ὁ, & χρῆς,

χροῖος, ὁ, χρῶς, χροῖα. ε. 74.
196. 534.

Χρυσάμπυκς, *aurea mitra*
revincta, ex χρυσός, ἄ, ὁ,
aurum, & ἄμπυξ, υκος, ὁ,
ἡ, proprie *funiculus au-*
ratus, quo juba equorum
in fronte sparsa colli-
gantur, ab ἀμπέχω, *cir-*
cundo. Deinde per me-
taph. tribuitur mulieri-
bus. θ. 916.

Χρυσάωρ, *accinctus aureo*
gladio, nomen viri, in
acc. χρυσάωρ. ε. 769. ex
χρυσός, *aurum*, & ἄωρ,
ρος, τὸ, *ensis*, θ. 282.

Χρύσααι, pl. a χρύσαα, χρυ-
σῆς, pro χρυσέης. θ. 975.
χρυσῆν. ε. 65.

Χρύσσοι, *idem* quod χρύσα-
ος. α. 313.

Χρύσεος, & contracte, χρυ-
σῆς, *aureus*, a χρυσός, ἄ, ὁ,
aurum. α. 297. θ. 216.

Χρυσοκόμης, α, ὁ, *aureo cri-*
ne conspicius, ex χρυσός,
& κόμη, ἡ, *coma*. θ. 947.

Χρυσοπένδιλον, *aureis calcea-*
mentis gaudentem, ex
χρυσός, ἄ, ὁ, *aurum*, & πέ-
διλον, α, τὸ, *calceus*. θ.
454.

Χρυσοσίφανος, *aurea redimi-*
tus corona. a χρυσός, ἄ,
aurum, & σίφανος, *corona*.
Th. σίφω, *corono*. θ. 17.

Χρῆς, αὐτός, ὁ, corpus, idem
quod χρῆς, χροός. Th.
χρόα, ἡ, color. ε. 596.

Χυτροπόδων, gen. pl. a χυ-
τρόπας, olla pedes ha-
bens, ex χύτροις, α, ὁ, olla,
α πᾶς. ε. 746.

Χώμενος, succensens; part.
pres. med. pro χολοόμε-
νος. χωσάμενος, part. a. i.
med. verbi χῶομαι, idem
quod χολῶμαι, irascor.
Th. χολῆ, ἥς, ἡ, bilis. α.
2. 9. 533.

Χώρα, genit. a χώρος, α, ὁ, lo-
cus, sedes, item, spatium,
item, ager, pradium,
fundus. α. 410. 9. 731.

Χῶσατο, pro ἐχολῶσατο, ira-
tus fuit, a. i. m. Ionic. a
χῶομαι, irascor. Them.
χολῆ, ἥς, ἡ, bilis, α. 554.

Ψ.

Ψαμαίθη, nom. mul. a ψάμ-
μος, α, ὁ, arena, sabu-
lum. α. 260.

Ψεύδεια, mendacia, accus.
plur. a ψεύδος, ψευδέας,
ubi in dimensione le-
gendum, ψευδῆς, accus.
pl. a ψευδής, ἴος, ὁ, καὶ ἡ,
falsus, mendax. Them.
ψεύδω, fallo, f. ψεύσω, p.
ἔψευκα, p. pass. ἔψευσμαι,
a. i. m. ἐψευσάμην. ε. 78.
707. θ. 229. 783.

Ψιᾶδας, guttas, accus. plur.
a ψιᾶς, αἶδος, ἡ, toris gutta.
α. 384.

Ψολόεντι, ardenti, dativ.
sing. a ψολόας. Th. ψόλος;
α, ὁ, fuligo, α. 492.

Ψυχῆ, vita, anima. ψυχᾶς,
vitas. per metonym.
causæ. α. 173.

Ψυχρός, frigidus, a ψύχω,
f. ζῶ, refrigero. ψυχρῆ,
pro ψυχρᾷ, Ion. ε. 545.

Ω.

Ω, O, vocativus. ε. 27.
Ω, cui. ε. 57.

Ωγύγιον, antiquum, ab ὠγύ-
γιος, antiquissimi The-
banorum regis nomen.
inde pro antiquus. 9.
806.

Ωδε, sic. ε. 35.

Ωδύσσατο, iratus est, a. i.
m. Poët. ὠδυσάμην, ab
ὀδύζομαι. fut. ὀδύσομαι.
9. 617.

Ωκεανίνη, Oceanis, nomen
puerperæ. ὠκεανῖται, filia
Oceanii. 9. 364. 507. 956.

Ωκεανός, Oceanus, ex ὠκέως,
cito, & ναῶ, fluo. ε. 169.
ὠκεανοῖο, pro ὠκεανῆ. ε.
564. θ. 133.

Ωκτές, pl. veloces, ὠκῆς, gen.
sing. f. g. ὠκῆα, ab ὠκὺς,
celer, m. g. & in n. g. ὠκύν.
α. 61. 9. 998.

Ωκῆς,

Ὠκείης, pro ὠκείας, dat. pl.
Ion. 9. 269.

Ὠκείαν, acc. f. g. ab ὠκύν, ἑός,
ὄ, celer, ὠκείης pro ὠκείας.
Ion. dat. pl. ὠκεία, Poët.
pro ὠκεία. 9. 266. 780.

Ὠκυπέτης, celeriter volans,
ex ὠκύν, ἑός, ὄ, celer, &
πίτομαι, volo. est & ὠκυ-
πέτης, nomen mul. ε. 210.
267.

Ὠκυπόδων, alipedum, ab ὠ-
κύπας, ὀδος, ὄ, idem quod
ποδῶπης. ὠκυπόδοισι, dat.
pl. Ion. α. 302. 470.

Ὠκυρόη, nomen mul. 9. 360.

Ὠλεσε, a. i. ind. ab ὄλλυμι,
perdo, in fut. ὀλλέω, a. i.
ἄλλεσα. 3. pl. ἄλλεσαν. ε.
370.

Ὠμάρτησε, a. i. ind. act. ab
ὀμαρτέω, sequor, f. ἤσω.
Th. ὀμαρτή, simul, idem
quod ὀμᾶ. 9. 201.

Ὠμισυ, 9' ὤμισυ, pro ὀ ἥμι-
συ, quod dimidium. Th.
ἥμισυς, εἰς, ὄ, dimidius.
ε. 557.

Ὠμητήν, crudis vefcentem,
acc. ab ὠμητήης, ᾧ, ὄ, cru-
divorus, παρὰ τὸ τὰ ὠμὰ
ἔδαν, ab ἔδω, edo, & ὠμός,
ᾧ, ὄ, crudus. 9. 300.

Ὠμῶ, crudæ, dat. ab ὠμός,
ᾧ, ὄ, crudus, item, cru-
delis. ε. 703.

Ὠμος, α, ὄ, humerus, ὤμων,
gen. pl. ὤμοις, & ὤμοισι.
dat. plur. α. 159. 468.

Ὠνῇ, 3. sing. præf. subj. med.
ab ὠνέσμαι, emō, fut. ἤσο-
μαι. ε. 539.

Ὠπα, accus. ab ὤψ, ὠπός, ὄ,
vultus. Them. ὀπτομαι,
video. ε. 62.

Ὠπασε, dedit, & ὤπασεν, a. i.
act. ind. ab ὀπάζω, f. σω,
præbeo, item insequor.
9. 442.

Ὠραῖος, tempestivus, specio-
sus, ab ὦρα, αἰ, ἥ, pulchri-
tudo, tempus. ε. 32.

Ὠραῖετι, matura reddunt,
pro ὠραῖεσσι, Æolic. ab
ὠραῖζω. Th. ὦρα, tempus.
9. 903.

Ὠρέξατο, petiit, a. i. med. a
Th. ὀρέγω, porrigo, fut.
ξω, præf. χε, aor. i. pass.
ᾠρέχθην. 9. 178.

Ὠρη, Ion. pro ὦρα, hora, &
per syn. membri, tem-
pus, ὠρης, ὠρη, ὠρην, ὠρας.
ε. 30. 9. 501.

Ὠριγνῶντο, certabant, porri-
gebantur, 3. pl. imperf.
pass. ab ὀριγνάομαι, ὠμαι,
idem quod ὀρέγω vel ὀρέ-
γνυμι, fut. ξω, p. χα, por-
rigo. α. 190.

Ὠρίνε, concitat. a. i. act. ab
ὀρίνω. Th. est ὄρω, exci-
to. ε. 674.

Ὠριος,

"Ωριος, tempestivus, ab ὥρα,
hora, ὥρια, ὥρι. ε. 392.
490.

'Ωριων, υἱος, ὁ, *Orion*, signum
cœleste. ε. 607.

²ὄρνυτο, excitabatur, imperf. pass. ab ὄρνυμι. Th. ὄρω, excito. §. 191.

³Ωρε, immisit, a. i. act. ab
 ὄρω, fut. ὀρώ, & Æolic.
 ὄρω. ὤρεο, 3. sing. præter.
 plusq. pass. in ὤρε'. a. 40.
 §. 523. 990.

Ως, particula varios habens
 usus. ε. 86. 108. ὡς, ὡςπερ. ε. 697. θ. 402.

"Ως, pro ἕως, sic. v. 44.

'Nosi, perinde. a. 189.

"Ως, adeo ut, ὥς", utque,
pro ὥς τε. α. 405. β. 831.

***Dicitur, cui, dat, ab ipsis, qui.**
c. 31.

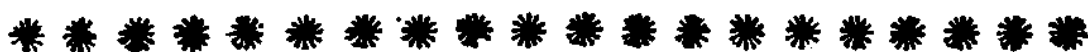
"Ὁτρύνον, *jubebant*, imperf.
ab ὀτρύνω, *incito*, f. υνῶ,
p. γκῶ. §. 883.

ἰσθύνετα, *auritum*, h. e. an-
satum, ab ἴς, ὠτός, τὸ,
auris, unde est ὠτόεις,
 εἶσα, εν, *auritus*, α, um.
 ε. 655.

²⁵ ὀφείλων, imperf. ab ὀφείλω,
debeo, fut. ὀφελήσω, præst.
ὀφείληκα, aor. 2. ὤφελον.
ε. 172.

Ὀχέο, gradiebatur, sing.
imperf. med. ab οἴχομαι,
abeo, unde ἀποίχομαι,
abeo, morior, fut. οἴχῃ-
σομαι, perfect. ὄχημα.
α. 200.

F I N I S.

L I P S I Æ,

LITERIS EISFELDIANIS.

